725

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்

திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை குணகரம்பாகம்

ஸ்ரீ சடகோபாசார்யர்ஸ்வாமி குமாரரும்

சின்னகாஞ்சீபுரம் கீழண்டைமாடவீதி கக-வது க்ருஹத்திலும்

சென்னைப்பட்டணம் பூக்கடைத் தோடிவீதி உ-வது க்ருஹத்திலும்

ஸ்த்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீவேங்கடேச அச்சுக்கூடத்தின் சொந்தக்காரரும்

பலநூலாக்கியவரும் வியாக்கியைசெய்தவரும் வெளியிட்டவருமாகிய

பண்டித ஸ்ரீ. கு. அநந்தாசார்யரால் இயற்றப்பட்ட

ஒவ்வொரு ச்லோகத்திற்கும் நேர் நேரான் "வித்வந்மோதநம்" என்கிற

தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடும் ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணத்தோடும் கூடியது.

ஐந்தாவது பாகம்

ஸுந்தரகாண்டம்.

இரண்டாவது பதிப்பு.

இது

மேற்படி அநந்தாசார்யராலே பாடாந்தராதிகளுடன் பரிசோதிக்கப்பட்டு

தமது சென்னை ஸ்ரீ வேங்கடேச அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு

வெளியிடப்பட்டது.

1920

ரிஜிஸ்டர்ட் காபி ரைட்.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மணஹநுமத்ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்ரபரப்ரஹ்மணே நமஃ.

ஸ்ரீ மதுஸூதநநிகமநிகமாந்தஸாரஸுகுமார ஸீதாவல்லபாரயாஸ்ரிதவிஶுத்ரிதாந்தவிஶிஷ்ட ஶிஷ்ட ஜநநிரபேக்ஷநிரவதிகாருண்ய ஸுதாபூர்ண

ஸுமுகஸ்ரீகிருஷ்ணதேஶிகாராமாயணம்

ஸ்ரீமாரமுநிஜநிஶைலாநந்தகுருஷிஹாசார்யவம்ஶ்ய

ஸ்ரீ "ஶ்ரீரங்கராஜ" ஸூரிவர ஸஹாவாஸி

ஸ்ரீ ஶடகோபாயுத நமஜேந

ஸ்ரீ காஞ்சீ பாரயுபாகாரவீர்யாஃ ஸகாஹஶை ஶ்ரீஹ

ஹநுமரவஷாவணீயாரயவீர்யாஃ த்வதீயை ஶ்ரீஹேய

ஸ்வாவிதஸ்ய ஸ்ரீவெங்கடேஶ ஸுஜ்ஞாநயஸ்ய ஸ்வாமிநா

பஹுநாம் ஶ்ரீநாநாம் கூரா வ்யாவ்யாத்ரா ப்ரகாஶயித்ரா

வஞ்சித ஸ்ரீ. ஶ. சுநநாவாயெபுண ப்ரணீதேந ஸ

கைகஸ்யாவிஶோகஸ்யாஹிஶ்வேந "விஜநோஹந" ஸுஹியேந

ஶ்ராவிய விவரேந ஸம்ஸ்கூத ஶிவணேந சாலுஜ்ஜதே

வஞ்சமோ ஹாமஃ

ஸுந்தரகாண்டம்.

த்வதீயதயா ஸம்ஸ்கூதஃ.

சுயம் ப ஶ்ரீஃ

தெநெவாநந்தாரேண

வாராநரரீந்ரஶுபு வரிஷ்கூத

ஸுகீயை ஹநுமரீய ஸ்ரீ வெங்கடேஶ ஸுஜ்ஞாநயை

ஸம்ஸ்ரு ப்ரகாஶ்யதே நாயி.

1920

ரிஜிஸ்டர்ட் காபி ரெடி.

உயர்ந்தபதிப்புப் புஸ்த்தகங்கள்.

இப்பதிப்புப் புஸ்த்தகங்கள் யாவும் இதர க்ரந்தங்களிலுள்ள வீண் வம்பளப்புகளையும், கைசரக்குகளையும் அபேக்ஷியாமல் ச்லோகத்திற்குச் சரியான அர்த்தம் தெரிந்துகொள்வதற்கும், மூல பாராயணம் செய்வதற்கும், வசதமாய்ப் படிப்பதற்கும் மிக்க வுபயோகமானவை.

ஸ்ரீபாகவதம்:— (க்ரந்த எழுத்தில் ச்லோகங்கள்,) பதவிபாகத்தோடும், பதவுரையோடும், த்ரிமதவ்யாக்க்யாநகாரர்களுடையவும் தாத்பர்ய விசேஷார்த்தங்களோடும் கூடியுள்ளது. முதலில் அதன் முக்க்யபாகமான தசமஸ்கந்தத்தை அச்சிட உத்தேசித்திருக்கிறேன். மற்ற ஸ்கந்தங்கள் பிறகு ஒவ்வொன்றாய் அச்சிட்டு வெளியிடப்படும். ஸஞ்சிகை 1 க்கு விலை ரூபா 1-0-0.

ஸ்ரீபகவத்கீதை:— (க்ரந்த எழுத்தில் ச்லோகங்கள்,) பதவிபாகத்தோடும், பெரும்பாலும் பொதுவான தமிழ்ப்பதவுரையோடும், த்ரிமதபாஷ்யகாரர்களுடையவும் தாத்பர்ய விசேஷார்த்தங்களோடும் கூடியுள்ளது. விலை ரூபா 2-0-0.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்:— (க்ரந்தஎழுத்தில் ச்லோகங்கள்,) ஒவ்வொரு ச்லோகத்திற்கும் நேர் நேரான தமிழ் பொழிப்புரையாகிய ப்ரதிச்லோக அர்த்தத்துடன் கூடியுள்ளது. இது காண்டம் 1 க்கு 1 ஸம்புடம்விதம் நல்ல பயிண்டு செய்யப்பட்டது.

பாலகாண்டம்	விலை ரூபா $2\frac{1}{2}$.	கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	விலை ரூபா $2\frac{1}{2}$.
அயோத்த்யாகாண்டம்	,, 4.	ஸுந்தரகாண்டம்	,, $2\frac{1}{2}$.
ஆரண்யகாண்டம்	,, $2\frac{1}{2}$.	யுத்தகாண்டம் (அச்சில்)	,, 6.

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயண முக்யஸர்க்கங்கள்.

அவையாவன—பாலகாண்டத்தின் முதல்ஸர்க்கமாகிய (1) ஸங்க்ஷேப ராமாயணம், (2) ஸ்ரீராமாவதாரஸர்க்கம், (3) ஸ்ரீஸீதாவிவாஹஸர்க்கம், (4) ஆதித்யஹ்ருதயஸர்க்கம், (5) ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகஸர்க்கம் ஆகிய இவைகள். (க்ரந்தஎழுத்தில் ச்லோகங்கள்,) பதவிபாகத்தோடும், பொதுவான பதவுரையோடும், தாத்பர்ய விசேஷார்த்தங்களோடும் கூடியுள்ளது. ஒரே ஸம்புடமாக நல்லபயிண்டு செய்யப்பட்டது. ரூ.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயண மூலம்:— (க்ரந்தஎழுத்தில் ச்லோகங்கள்,) நல்லபயிண்டு செய்யப்பட்டது. விலை ரூபா

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத் தமிழ்வசனம்:—

காண்டம் 1 க்கு 1 ஸம்புடம் விதம் நல்ல பயிண்டு செய்யப்பட்டது.

பாலகாண்டம்	விலை ரூபா	கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	விலை ரூபா
அயோத்த்யாகாண்டம்	,,	ஸுந்தரகாண்டம்	,, ,,
ஆரண்யகாண்டம்	,,	யுத்தகாண்டம்	,, ,,

மற்றுமுள்ள ஸகல புஸ்த்தகங்களும் வேண்டுவோர்க்கு அனுப்பப்படும். தபால் செலவு முதலியவை ப்ரத்யேகம்.

வித்யாவிலாஸ புஸ்த்தகசாலை, 2, தேரடி வீதி, பூக்கடை, சென்னை.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடும் ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணத்தோடும் கூடியது.

உபக்ரமம் :—ஆர்யர்காள், வால்மீகி மஹாமுநிவரா லியற்றப்பட்ட இத்திவ்யப்ரபந்தம் மஹாமஹிமையுள்ள தென்பதும், படிப்பவர்களுக்கு ஸகலஸம்பத்துகளையும் விளைப்பதென்பதும் ஜகத்ப்ரஸித்தமே. ஆகையாலன்றோ ஸகலாஸ்திகர்களு மிதைப் பாராயணம் செய்கிறார்கள் ! அப்படிப்பட்ட வித்திவ்யப்ரபந்தத்திற்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்பொன்று வேண்டுமென்ற தமிழ் நாட்டாரின் வேண்டுகோளால் யானிதை இவ்வாறு ஸ்வல்பவிலைக்கு அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

முக்க்ய கவனிப்பு:—1. உயர்ந்த காகிதத்தில் உயர்தரமாய் அச்சிட்டு காண்டம் 1 க்கு 1 ஸம்புடம் விதம் அழகாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2. ச்லோகங்கள், ப்ராசீனங்களான ஓலைப் புஸ்தகங்களிலுள்ளபடி எழுதப்பட்டவை. 3. மொழிபெயர்ப்பு, ப்ராசீனங்களான ஒன்பது ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்க்யாநங்களைத் தழுவி பெரும்பாலும் தாது ப்ரத்யயார்த்தங்களை அநுஸரித்து எழுதப்பட்டுளது; இது பொழிப்புரையா யிருந்தாலும், படிப்பவர்களின் யோக்யதாநுகுணமாய், பதவுரைபோலும், வசநம்போலும் விளங்கும். 4. மத விஷயமான பக்ஷபாதம் சிறிதும் காணப்படாது. 5. ஓலைப்புஸ்தகங்களின் பாடபேதங்களும் வ்யாக்க்யாநகாரர்களின் பாடபேதங்களும் ஆங்காங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 6. எல்லா வ்யாக்க்யாநங்களிலுள்ள விசேஷார்த்தமும் தனியாயொரு புஸ்தகமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 7. ச்லோகங்களிலும், மொழிபெயர்ப்பிலும் ஆங்காங்கு பதம் பிரியவேண்டிய இடங்களில் நன்றாய் இடம் விடப்பட்டிருக்கிறபடியால் எப்படிப்பட்டவர்களும் ஸுகமாய்ப்படிக்கலாம், 8. ச்லோகங்களெல்லாம் ஒரு பக்கத்திலும், மொழிபெயர்ப்பெல்லாம் அவைகளுக்கு நேர்நேராக இன்னொருபக்கத்திலுமாக இருப்பதால், ச்லோகங்களைமாத்ரம் வரிசையாய்ப் பாராயணம் செய்பவர்கள், வசநத்தைமாத்ரம் படிப்பவர்கள், வால்மீகிராமாயணத்திற்குப் ப்ரமாணமாகாத பிற்பட்ட இதரக்ரந்தங்களிலுள்ள வீண் வம்பளப்புகளையும் கைசரக்குகளையும் அபேக்ஷியாமல் ச்லோகத்திற்குச் சரியான அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர்கள், ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை கற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர்கள், ஸ்திரீகள் முதலான யாவருக்கும் (பண்டிதபாமரஸாமாந்யமாக) இது மிக்க வுபயோகமானது.

விலை.

(1) பாலகாண்டம்	ரூ. 2½.	(4) கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	ரூ. 2½.
(2) அயோத்த்யாகாண்டம்	,, 4.	(5) ஸுந்தரகாண்டம்	,, 2½.
(3) ஆரண்யகாண்டம்	,, 2½.	(6) யுத்தகாண்டம் (அச்சில்)	6.

ஸௌகர்யம்:—எல்லாவற்றையும் ஒரே தடவையில் வாங்கிக்கொள்ள சக்தியில்லாதவர்கள், 2 ரூபாய் முன்பணமாய் அனுப்பி பேர் முதலியவைகளை ஸ்பஷ்டமாய் எழுதிவைத்துவிட்டு மாஸம் ஒருகாண்டம் விதம் வாங்கிக்கொள்ளலாம். முன்பணம் ரூபாய் இரண்டை கடைசிகாண்டத்தில் கழித்துவிடப்படும். தபால் சிலவு முதலியவை ப்ரத்யேகம்.

எச்சரிக்கை:—காபிகள் இன்னும் கொஞ்சமே இருக்கின்றன ; ஸீக்ரத்திலே விலை அதிகமாகச் செய்யப்படும்.

உபஸம்ஹாரம்:—எல்லோரும் பெரியலாபமடைய இதுவே ஸமயமாதலால் யாவரும் இதற்கு உதவிசெய்து, என்னையும் க்ருதார்த்தனாகச் செய்து தாங்களும் க்ருதார்த்தர்களாவார்களென்று நம்பியிருக்கிறேன்.

பண்டித ஸ்ரீ. கு. அநந்தாசார்யர், 2, தேரடி வீதி, பூக்கடை, சென்னை.

இப்புஸ்த்தக விஷயமாய், ந்யாயம் வேதாந்தம் மீமாம்ஸை முதலான சாஸ்த்ரங்களின் கரைகண்டவரான ஸ்ரீமான் காஞ்சீபுரம் மஹாவித்வான் திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை குன்னபாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமிகளின் அபிப்ராயம்:—(மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீ: ஸ்ரீமதேஹயக்ரீவாயநம:. ஸௌம்ய வருஷம் புரட்டாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷ தசமி. ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திலிருந்து. வேதப்ரதிபாத்யனை பரமபுருஷன் தசரதர்குமாரனாக அவதரிக்க, ஸாக்ஷாத் வேதம் வால்மீகியினிடத்தினின்று ராமாயணரூபமாக அவதரித்ததென்பதும், படித்தமாத்ரத்தாலே அந்த ஸ்ரீராமாயணம், மோக்ஷப்ரயந்தமான ஸகல வ்ருத்திக்கும் ஹேதுவான தென்பதும், அதிலும் இதை உள்ளபடியான அர்த்தாநுஸந்தாநத்தோடு கூடவே படிப்பதுதான் வ்ருத்தியைக்கோரும் யாவருக்கும்நிரதிசயாநந்த ப்ரதமென்பதும் கனவான்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அப்படிப்பட்ட இந்த அர்த்தாநுஸந்தாநம், ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையில் ச்ரமப்படாதவர்களுக்கு துர்லபம் என்பதை ஆலோசித்து அவர்களுக்கும் ஸௌகர்யத்திற்காய், பண்டித கோஷ்டீபரிகணிதரான ஸ்ரீ.கு.அநந்தாசார்யரால் நிர்மிக்கப்பட்ட "வித்வந்மோதநம்" என்கிற உண்மையான அர்த்தத்துடன்கூடிய பேரையுடைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்கூட அச்சிடப்பட்டிருக்கிற இந்த ராமாயணம் ஜகத்தில் வித்வான்களாயுள்ளவர்களெல்லாராலும் புகழப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த ராமாயணம், என்னாலும் ஆங்காங்கு (தள்ளித்தள்ளி) பலவிதமாய் பரீக்ஷை செய்யப்பட்டது. இதில் எங்கும் ஒரு தவறுதலும் இல்லையென்றும், இதுவரையில் க்ரந்தாக்ஷரத்தில் அச்சிட்டிருக்கிற தென்தேசத்திலுள்ள எல்லாப் புஸ்தகங்களுள்ளும் இதுதான் பிழையில்லாத முதல் புஸ்தகமென்றும், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பெல்லாவற்றுள்ளும் இதுதான் உண்மையான அர்த்தத்தைத் தெரிவிப்பதென்றும் என்னால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இந்த க்ரந்தத்திற்கு அதிக விலைவைக்கத் தகுந்ததாயிருந்தாலும், இதற்குத் தக்கபடி விலை கொடுக்க இப்போதுள்ள ஏழைகளால் முடியாதென்பதை ஆலோசித்து, ஸ்வல்பவிலை வாங்கிக்கொண்டு இதைக் கொடுத்துவிடுவதாய் ஏதத் க்ரந்தகாரர் நினைத்திருக்கிறார். இதற் கதிகாரிகளான யாவரும் இதை வாங்கிக்கொண்டு தாங்களும் க்ருதார்த்தர்களாய் ஏதத் க்ரந்தகாரரையும் ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டுமென்று (ஈச்வரனை) ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீமதாம் ஸ்ரீகாஞ்சீநிவாஸராஜிகாநாம் ந்யாயவெதாந்த மீமாம்ஸாதிதத்வாராவாரணாநாம் மஹதாம் விஶேஷாம் ஸ்ரீமந்நாதந்த வம்ஶே மஹாவாயுவம்ஶ மூகாஹ்வயாநாம் "கூநவாக்ஸ்" ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யுவ்ராதிநாம் க்ருபயா:—

ஸ்ரீ:. ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:. ஸஜாதீயகந்யாஸுக்ரு உபஶ்யாம். ஸ்ரீ காஞ்சீ:. விதித ஸேவெஹ மஹாஶயாநாம் "வெஹவெத்ரெ வரெ வம்ஶி ஜாதெ உஶராயாதஜெ। வெஹ: வ்ராவெதஸா ஶாஸ்தாக்ஷாஹ்ரா ஶாயணாதநா॥" இதி॥ க்ருபா ஸ்ரீராமாயணஸ்ய வாம ஶாதெண ஸோக்ஷவ்ருந்த ஸகலாஹ்ரூயஹெதுதமீ॥ க்ருபா வம்ஶ ஸவெபுஷாமஹ்ரூய காஞ்சீணாம் யயாவஸ்தி தாயா நுஸ்ரூநெந ஸாகஸவெ க்ரியமாணம் நிரதிஶயாநந்தா வாஹகதிதுவி॥ ததிஹயாநுஸ்ரூநம் மீவாணவாணீவரிஶ்ரமஹிதாநாம் ஹ்ரூகதிதி தெஷாமவி ஸௌகயபுயம் ஸ்ரீமெலாநந்தவ்ரூஷமஹாவாயுவம்ஶ்ரூஸ்ய ஸ்ரீ "ஶணகாரம்ஹாம" வாஸிந: ஸ்ரீஶம்கொவாயுஸ்ய ஸதந்ரூஜெ: வஞ்சிதமொஷீவரிஶணிதெ: ஸ்ரீமஹ்ரூநந்தாயெ: ஸ்வநிதிதெந "விஹ்வநொஹந" நாமகெநாஸ்வயுநாமா ஹ்ராவிஶ்வ்ராவ்ராநெந ஸாகம் ஹ்ரூதிதிம் ஜமதி விஹ்ரூஸ்வி ஸ்வெரவி நிதாரம் வ்ரூஸ்ரூநம் விராஜதெ॥ ததிஹ மயாவி தத்ரதத் வஹ்ரூயா ஹ்ரூஷ்ட:॥ நாத்ரகாத்ரவி கிஞ்சிஹவி ஸ்வாதிதாரவஹதீதி, வதத்வயுந்த ஶ்ரூநாக்ஷரெ ராஜிதெஷ ஹாக்ஷிணாத்ரகொஶெஷ க்ரயவெ வ்ரூயஸோ ஹொஷராஜிதம் கொஶ இதி, ஹ்ராவிஶ்வ்ராவ்ராஸ ஸெயவெ வ்ராவ்ரா யயாவஸ்தித விஷயாந்ரூராஜிகா வெதி நிரணாயிஷ॥ க்ருபா ஶ்ரூநஸ்ரூ நவபுதெவி, வதாஹ்ரூஶ்ரூநவெலா நுஶ்ரூணெந ஹ்ரூயவ்ரூஹாநஸ்ரூ யுநிகெராகிஞ்ச்ரெநஹ்ரூஶ்ரூகதாரொவ், வரிதிதஹ்ரூயெநெவாஸ்ரூ ஶ்ரூநஸ்ரூ வ்ரூஹாநம் ஶ்ரூநகதுரவிஶ்ரூகீஷிதுதீ॥ ஸ்ரூக்ஷா வநஸவெபுஶ்ரூஹ்ரூம் ஶ்ரூஹீத்வா க்ருதாநம்யநுதாம் வ்ராவயு, ஶ்ரூநகதுரம்ஶ்ரூ தொஷயநிதுஹ்ரூயுயெ.

SRI

VALMIKI RAMAYANA

SLOKAS IN GRANTHA CHARACTERS

WITH

TAMIL TRANSLATION & SANSKRIT NOTES

OPPOSITE TO EACH SLOKA CALLED VIDVAN MODANA

BY

PANDIT S. G. ANANTHACHARYA
PROPRIETOR SRIVENKATESA PRESS
Auther, Commentator & Publisher
Sanskrit & Other High class Works & Etc., Etc.
11, EAST MADA STREET, LITTLE CONJEEVERAM
AND 2, CAR STREET, FLOWER BAZAAR, MADRAS.

PART V.

SUNDARAKANDA

SECOND EDITION

PRINTED AT THE SRIVENKATESA PRESS
MADRAS.
1920.

All Rights Reserved.

ALL RIGHTS RESERVED.

Pandit S. G. Ananthacharya is the Translator, Examiner, Printer and Publisher of this Book. under the provisions of the Act for the Registration of Books, he has the sole copy right for this Book. Any other who publishes a Book, copying this book whole sale, or with slight alterations, or additions, or omissions will be dis obeying the provision's of the Registration Act for Books.

இப் புஸ்த்தகத்தை மொழிபெயர்த்தவரும், பரிசோதித்தவரும், அச்சிட்டவரும், வெளியிட்டவரும் பண்டித ஸ்ரீ. கு. அநந்தாசார்யர். புஸ்த்தகப்பதிப்பு விஷயமான ராஜசட்டப்படி (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்டுப்படி) அவரே இதன் மறுபதிப்பு முதலிய புஸ்த்தகஉரிமை (காபி ரைட்) உடையவர். இப் புஸ்த்தகத்திலுள்ளபடியே யாவது, சிலவற்றை எடுத்துவிட்டாவது, சேர்த்துவிட்டாவது, மாற்றிவிட்டாவது, வேறு எந்த யுக்த்தியினாலாவது இதன் மறுபதிப்பு முதலிய ஸாஹஸங்களிலிழியும் மற்றவர் யாவரும் ராஜசட்டத்தை மீறினவர்களாவர்கள்.

வாஸ்தகஸ்யாஸ்ய விவதநவரிஶோயநஉபணவ காஶநாநாம் கதா வணிக ஸ்ரீ. ஗. கூநாதாசாரயுः. வாஸ்தகவ காஶந விஷயராஜஶாஸந (ரிஜிஸ்ரேஷந் ஆக்ட்) கநாஸாரேண ஸஹவாஸ்ய வாநஶுபணாதி வாஸ்தகஸ்வாதந (காபிரைட்)ஸ்ய கஹுः. கதாதாநாம் விஷயாணாம் யயா வஸ்திகவ்ரகாரேணாரோவண உதெவண வ்ரக்ஷவண கநாயா கரணாதி யாகிஹிரஸ்ய வாநஶுபணாதி ஸாஹஸ வ்ரவ்ரதாஸ்ரெந ஸவெவுவி ராஜஶாஸநொயுஜிநः ஸ்யாः.

SRI VALMIKI RAMAYANA
WITH Tamil Translation & Sanskrit notes.

INTRODUCTION:—Sir, it is well-known that the Ramayana, the great epic, of Valmiki confers blessings, temporal as well as spiritual, on those who study it. It is impossible to speak too highly of the value and greatness of the Ramayana. It is therefore read by all the Hindus, by they of any caste. Owing to the repeated request of the Tamil world for a close rendering of such an immortal work, I have published and priced this as low as possible.

NOTEWORTHY FEATURES:—**1.** Neatly printed on superior paper and well bound. **2.** The slokas have been adopted from the ancient readings in cadjan books. **3.** The rendering mainly follows the interpretations of the nine well-known Sanskrit commentators and largely takes into account the meanings of roots and suffixes, and though only a paraphrase would also serve as word-for-word meaning and Prose version thereof, in proportion to the scholarship of the peruser. **4.** Not even slight sectarian differences are discernible. **5.** Different readings of the commentators and cadjan copies are then and there pointed out. **6.** All the rare meanings given in all the commentaries are brought out in a separate volume. **7.** As marks of punctuation to facilitate the understanding of splitting up of words both in Slokas and Translation have been regularly adopted, all can easily peruse the book correctly. **8.** As the slokas are printed on one page and their Translation on another page just opposite to them, this book can best be used alike by devout daily perusers of the original alone, by readers of the Tamil prose only, by those who are anxious to know the faithful meaning of Valmiki's Ramayana rather than be led away by useless disputation and imaginary matter contained in, and imported from later alien books which in no way are its authorities, by those who wish to learn Sanskrit, and by women, so much so that both the learned and the ignerant can epually well use this.

Balakanda	Price Rs. 2½.	**Kishkindhakanda**	Price Rs. 2½.
Ayoddhyakanda	„ 4.	**Sundarakanda**	„ 2½.
Arannyakanda	„ 2½.	**Yuddhakanda**	„ 6.

CONVENIENCE :—Those who are unable to take all the *Kandas* at once may send in abvance Rs. *2*, get their names etc., clearly registered, and buy one Kanda each month. The advance of Rs. *2* will be deducted from the purchase-money during the last month. Postage Etc. Extra.

CAUTION:—Only a few copies are in stock. Price will be enhanced soon.

CONCLUSION:—As this is the time for all for realising immense profit, it is my sincere belief that all co-operate with me in this, and make me and themselves gratified.

Pandit S. G. Ananthacharya, 2, Car street, Flower Bazaar, MADRAS.

SOME OPINIONS ON THE BOOK.

(1) True Translation from Sanskrit, OPINION OF THE FAMOUS SANSKRIT SCHOLAR (**MAHAVIDVAN**) THIRUMALAI ANANDANPILLAI SRIMAN **KUNNAPAKKAM SRINIVASACHARIAR SWAMI OF CONJEEVERAM** THE GREATEST & BEST EXPONENT OF NYAYA, VEDANTA, MEEMAMSA & OTHER SASTRAS.— It is a well-known fact that, while the Supre Be being, the prime Subject-Matter of all vedas, manifested in this world as Sri Rama, Son of Dasaratha the Vedas themselves appeared in the form of Ramayana, through Valmiki, the great sage & poet. A mere reading of this great work confers all blessings including the attainement of Moksha. More so, a close study of the text with a true translation gives ecstatic delight to all those seeking prosperity.— Considering that tne real and innate meaning may not ordinarily be appreciated by people having no knowledge of Sanskrit, S. G. Ananthacharya one of the esteemed and respected Pandits has brought out this publication of Ramayana with a true translation deservedly and truly styled by him "Vidvanmodana" and this book is very much appreciated by all Vidwans. And I have come to the certain conclusion upon minutely going through several pages, that this is the first and the only publication free from any flaw whatsoever, of sll the books in Grantha character in Southern India and that this is the only publication which gives the *true and real meaning* of all the translations brought to light so far. Though this publication deserves to be priced high, the author offers it for a really low price to place it within the easy reach of all, rich and poor. And I pray to the Almighty God that all lovers of Ramayana make themselves blessed and happy and make the author happy also by purchasing this valuable book.

(2) HON. **JUSTICE SIR S. SUBRAMANYA AIYAR,** B.L., K.C.I.E., DEWANBAHADUR.–Devonshire House Mylapore 8thOctober 04. I have seen * * Mr. Pandit S. G. Ananthachariar's Edition of the Ramayana in Grantha characters with TamilTranslation. I believe it will be welcome to thousands of readers on account of *Translation Specially. I wish the undertaking Success.*

(3) RAO BAHADUR **M. RANGACHARYAR, M. A., PROFESSER OF SANSKRIT,** PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.—Triplicane 22nd March 09. I have glanced through Pandit S. G. Ananthacharya's Edition in Grantha characters of the * * Ramayana of Valmiki with Tamil Translation and a few notes; and it appears to me that *the Translation is done with care,* and that the Publication will prove to be of use in spreading among the people of the *Tamil land detailed and accurate* information regarding the inspiring contents of this immortal work of Valmiki.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயண ஸுந்தரகாண்டம்

அவையடக்கம்.

ஆரியர்காள்,

* இத்திவ்ய ப்ரபந்தமானது வால்மீகிமஹாமுநிவரால் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் இயற்றப்பட்டதென்பது ஸகலஜநங்களாலும் அறியப்பட்ட விஷயமே.

இது ஸகல வேத வேதாந்த ஸாரபூதமென்பதும், ப்ரஹ்ம–க்ஷத்ரிய–வைச்ய–சூத்ரர்களென்கிற நான்கு வர்ணஸ்தர்களுக்கும் ஸ்த்ரீ புருஷ ஸாமாந்யமாக படந பாடந ச்ரவணாதிகளினால் ஸகல பாபங்களையும் ஸகல துக்கங்களையும் போக்கி, தர்ம–அர்த்த–காம–மோக்ஷங்களென்கிற புருஷார்த்தங்கள் நான்கிலும் அவரவர்கள்தோரியவைகளையெல்லாங் கொடுப்பதிற் கல்பக வ்ருக்ஷம்போன்றதென்பதும், அநந்தகோடிகல்பங்கள் வர்ணித்தும்முடிவுபெறாத மஹிமையுள்ளதென்பதும், வாஸிஷ்ட ராமாயண ப்ரஹ்மாண்டபுராணாதி மஹர்ஷி வாக்யங்களாலும், ப்ரத்யக்ஷ அநுபவங்களாலும் பண்டித பாமர ஸாமாந்யமாக எல்லோராலும் ஸ்பஷ்டமாய் அறியப்பட்டவிஷயமே.

ஆகையாலன்றோ ! இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்தைப் ப்ரதிதிநமும் ஸகல ஆஸ்திகர்களும் பாராயணஞ் செய்கிறார்கள் !

அத்தகைய ப்ரபாவம்பொருந்திய இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்தின் பொருளைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ளோரெல்லோரும் எளிதிலுணர்ந்து க்ருதார்த்தர்களாகும்பொருட்டும், யானும் அப்பொருளை எழுதி க்ருதார்த்தனாகும் பொருட்டும், அநேகவிடங்களிலிருக்கின்ற புஸ்தகசாலைகளிலும், பெரியோர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலுமிருக்கின்ற பழைய ஓலைப்புஸ்தகங்களைப்பார்த்து அவைகளிலுள்ளபடி க்ரந்த எழுத்தில் ச்லோகங்களை எழுதி, அந்த ச்லோகங்களுக்கு, "க. கோவிந்தராஜீயம், உ. மஹேச்வரதீர்த்தீயம், ந. ராமாநுஜீயம், ச. தநிச்லோகி, ரு. திலகம், சு. சதுரார்த்தி, ஏ. விரோதபஞ்ஜநி, அ. வால்மீகிஹ்ருதயம், கூ. முநிபாவப்ரகாசிகை." என்னும் பெயர்பூண்ட ப்ராசீநஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்க்யாநங்களைத்தழுவி, "வித்வந்மோதநம்" என்கிற தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையும் ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணத்தையும் எழுதி, ஆங்காங்கு வ்யாக்க்யாநகாரர்களின் தாத்பர்ய பேதங்களையும், ச்லோகங்களின் பாடபேதங்களையும் எழுதி, ஸ்ரீராமபிரான் க்ருபையினாலும், பெரியோர்களின் அநுக்ரஹத்தினாலும், அச்சிடுவித்து வெளியிடலானேன்.

இதில், எனது கண்ணோக்கக்குறைவினாலும், கார்யபாஹுல்யத்தாலும் குற்றங்களிருப்பினு மவைகளை, கற்றவர்கள் தம் இயல்புக்குத் தக்கபடிகொண்டு, இதன் விஷய கௌரவத்தையே மேலாகக்கொள்வார்களாக.

இங்ஙனம்

ஸஜ்ஜந க்ருபாகாங்க்ஷீ ஸ்ரீ. கு. அ.

ஸ்ரீ ராமாயணமாஹாத்ம்யம்.

சிஷ்ய உவாச:—

"ஸ்ரோதாஸ்யதோ ऽவிமா யாமி ஸ்ரோதிஷ்யதிவிவொயிதாம்।
கூதூநம் ஸம்ஶயம் கஶ்சித்தம் வக்தும்ஹாரஸி॥ க.

தாவத் யாத்ரொரொரொம் ஸரொம் ஸம்ஸாரஸாமுராத்।
தரீத்காரொரவநள கிம் காரணம் தவ்வீஹி நம்॥ உ.

யஸ்மிந்ரெ கூதம் ஸர்வக்ரெ வாக்ரதம் ஹவெத்।
கூதெந யெந ஹமவாநீணாதி வாராஷொத்தம்॥ ங.

யெநெவ வ்ரவ்ரெ ஶ்ரொம் வாராஷாரு உத்ஷயம்।
கூதாரூம் ஸ்யாம் யெநெவ கூவயா தவ்வ வ்ரஹொ!॥" ச.

ஸ்ரீவாராஶர உவாச:—

"ஹந்த வொ ऽஹம் வ்ரவக்ஷ்யாமி யத்ப்ரஷ்டா ऽஹம் மஹாதலிம்।
ஸ்ரத்யதாவ்யாநெந ராஹஸ்யமிஷ்டம்॥ ரு.

கூயாதிகாஹிதாவெரொ ஸநவா ஹ்வி சாநவாம்।
தெஷாம்ஜீவநாரூய கிஞ்சிதஸ்ரஷயம் மஹத்॥ கூ.

யஷ்டுகிம்வாஹொ ராஜகூரநஸராயதெ।
ஸரொ யஷ்வெஜீவந்தி ஸ்ரயிம் காவ்யகவ்ரகாம்॥ எ.

நிஷ்ரெ ஸ்ரோதள யஸ்மிந்ராஷாரவத்ஷயம்।
யத்ராநவ்ரெ ऽலீக்ஷம் ராமொ நாராயணம் ஸ்வயம்॥ அ.

ஸ்ரவணாவ்வ ஸரொஷாம் யந்நம் வ்ரஸஹம் ஹரொத்।
வ்ரஹக்ஷுணாம் மொக்ஷுணாவ்வ்ரவ்ரவ்ரரவம் ஹியத்॥

யஸ்ய ராமாயணம் வக்ரெ யஸ்ய ராமாயணம் ஸ்ரோதள।
நெதாஹ்யாவொரொ யந்ரொ விஷ்ரெ ஹ்வநத்ரெ॥" கம்.

ஸ்ரீராமாயண மஹாத்ம்யம்.

ருஷிகள் பராசரரைக் கேட்கிறார்கள்:—

"வேதங்களிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலுஞ் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களெல்லாவற்றையும் நாங்கள் உம்மிடம்கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டோம்; ஆனால் இதில் எங்களுக்கு ஒரு ஸந்தேஹமிருக்கிறது; அதை எங்களுக்குத் தேவரீர் சொல்லியருளவேண்டும்; க.

தாபத்ரயங்களால் நொந்திருக்கின்ற எல்லா வர்ணத்தாரும் என்ன செய்தால் ஸம்ஸாரமாகிற இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டி நற்கதியடையலாம்? அதை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்; உ.

எதைச்செய்தால் எல்லாவற்றையுஞ் செய்தபலனுண்டாகுமோ, எதைச் செய்யாவிடின் எந்தத்தர்மஞ்செய்தாலும் பலனுண்டாகாதோ, எதைச்செய்தால் புருஷோத்தமராயுள்ள பகவானுக்கு நம்மிடம்ப்ரீதியுண்டாகுமோ, எதைச்செய்தால், எல்லாத்தர்மங்களையுஞ் செய்தபலனையும் தநதாந்யங்கள் புத்ர பௌத்தர்கள்முதலிய ஸகலஸம்பத்துகளையும், எல்லாவிஷய ஸுகங்களையும், மோக்ஷத்தையும் மனிதர்கள் அடைவார்களோ, எதைச் செய்தால் நாம் எல்லோரும் க்ருதார்த்தர்களாக ஆகலாமோ அதைத் தேவரீர் க்ருபைசெய்து எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டும்." ச.

பராசரர் ருஷிகளுக்கு உபதேசிக்கிறார்:—

"ருஷிகளே! ஸந்தோஷம்! மஹாத்மாக்களாகிய நீங்கள் கேட்க நான் சொல்லத் தடையா? இவ்வுத்தம ரஹஸ்யத்தைச்சொல்லுகிறேன், ஊக்கத்துடன் நீங்கள் கேளுங்கள்: ரு.

ஆத்ம்யாத்மிகம்முதலியதாபங்களால்நோவுபட்டுக்கிடக்கிற மனிதர்கள் நன்றாய்ப் பிழைத்தெழுந்திருப்பதற்கு ஒருபெரிய ஔஷதமிருக்கிறது:

அது, வால்மீகி மஹாமுநிவருடைய திருமுகமாகிற தாமரைப்பூவுக்கு மகரந்த வெள்ளம்போலிருக்கும் (அதாவது வால்மீகிமஹாமுநிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியது); காவ்யஞ்செய்கின்ற எல்லாப் பண்டிதர்களும் அதனுதவியைக்கொண்டே பிழைத்திருக்கிறார்கள்; எ.

அதைப் படித்தல் கேட்டல் முதலியவைகளாலேயே எல்லாத் தர்மங்களையுஞ் செய்த பலனும், ஸகலஸம்பத்துகளும், எல்லாப்போகஸுகங்களும், மோக்ஷமும் உண்டாகும்; அதில் (ஸ்ரீராமாயணத்தில்) ஸ்ரீ ராம ரூபியாயுள்ள ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திவ்யகுணங்கள் உள்ளபடி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வர்ணிக்கப்படும்; அ.

அதைக்கேட்ட மாத்ரத்தாலேயே மனதிற்கு ஒரு பரமாநந்த முண்டாகும். (படித்தாலும் எழுதினாலும் எப்படியிருக்குமென்பதை நீங்களே தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.) செல்வத்தைக் கோருகிறவர்கள், விஷய ஸுகத்தைக் கோருகிறவர்கள், மோக்ஷத்தைக் கோருகிறவர்கள் முதலிய எல்லா ஜநங்களுக்கும் அது கேட்கக்கேட்கத் தெவிட்டாத அம்ருதமாய் விளங்கும் (அதாவது யார் எதைக்கோரினாலும் கொடுக்கும்); இது இப்படி உலகத்திலெங்கும் பேர்பெற்றதே; க.

(அதிகமாய் எதற்காகச் சொல்லவேண்டும், ஸாரமான சொல் ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்) எவர் ராமாயணத்தைப் படிக்கிறாரோ, எவர் ராமாயணத்தைக் கேட்கிறாரோ, அவரைப்போன்ற பாக்யசாலி, மூவ்வுலகங்களிலும் ஒருவருமில்லை (பாக்யசாலி என்றால் அவர்தாம் பாக்யசாலி)."

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீராமாயணாரம்பத்தில் அநுஸந்திக்கவேண்டிய ச்லோகங்கள்.

முதலில் தத்தத் ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆசார்யாநுஸந்தாநஞ்செய்து அநந்தரம்,

"ஶுக்லாம் ரயரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்஭ுஜம்।
ப்ரஸந்நவதநம் ஧்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே॥ க.

யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண வாரிஷ்ஷ்யாம் வாரணாதிஷு।
விநா நிவிநி ஸத்கர்மம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே॥ உ

கு१ஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம்।
ஆரு१ஹ்ய கவிதாஶாவாம் வந்தே வால்மீகிகோகிலம்॥ ங.

வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநவாரிணா।
ஶ்ருண்வந்ராமகதாநாதம் கோ ந யாதி பராம்கதிம்॥ ச.

யம் விநா ஸர்வதா ராமசரிதாஶ்ரவணாதிஷு।
கதாவஸாநே ஶோகேந ப்ராணா ஜஹுரிதி ஸ்ரிதம்॥ ரு

மோக்ஷதீக்ஷாவாராணாம் ஶரணீக்ருதராக்ஷஸம்।
ராமாயணமஹாரத்நம் வந்தே ஸ்ரீஹநுமாந்ஜயம்॥ கூ.

கஜநாநநநம் வீரம் ஜாநகீஶோகநாஶநம்।
கபீஶமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே லங்காபயங்கரம்॥ எ.

மநோஜவம்மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம்பு१த்திமதாம்வரிஷ்டம்।
வாதாத்மஜம்வாநரயூதமுக்யம் ஶ்ரீராமதூதம்ஶிரஸாநமாமி॥

உல்லங்஘ ஸிந்தோ१ஸலிலம் ஸலீலம்
யஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா।
ஆதாய தேநைவ ததாஹலங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம்॥ கூ.

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்।
பாரிஜாததரமூலவாஸிநம் ஭ாவயாமி பவமாநநந்தநம்॥

யத்ர யத்ர ரகுநாதகீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம்।
பாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம்॥

வேதவேத்யே பரேபும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே।
வேதஃ ப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா॥ கஉ.

தஶுவமதஸாஸஸஸ்ரியொமம்
ஸஶேயுரொவநதாரூவாகூவஶுச்।
ரவுவரவரிதம் சுநி வ்ரணீதம்
ஶுஶிரஸ்ரு வயம் நிஶாயேயுச்॥ கஙு.

ஸ்ரீராவவம் ஶுரரயாதஜஶவ்ரசெயம்
ஸீதாவதிம் ரவுகுயாநயரதீவச்।
சூஜாநுவாஹுரவிநஶுயாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாவரவிநாஶகரம் நமாமி॥ கீசு.

ஶெஶெஹீஸஹிதம் ஸ ரஶுரதெ ஶெஹெசீ ஶஹாணெவ
ஶெயுவுஷகாஸநெ ணிஶேயெ வீராஸநெ ஸுஸ்ரிதச்।
கஶ்ரு வாவயதி வ்ரஹ்ஜநஸுதெ தகம் சுநிஹ்ரு வரம்
வ்யாவ்ருதம் ஹரதாஶிஹிம் வரிவ்ரதம் ராமம் ஹஜெ ஶ்ரீரவச்॥"

என்கிற இப்பதினைந்து ச்லோகங்களையும் அநுஸந்தித்து அநந்தரம் அவரவர்களின் சக்திக்குத்தக்கபடி பகவதாராதநஞ்செய்து பிறகு பாராயணத்தைத் தொடங்கவேண்டும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணஞ்செய்து முடிக்கும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டிய ச்லோகங்கள்.

"ஸவவெதத்வுராவ்ருதாவ்ருநம் ஹ்ரஹ்ஸுவ:।
வ்ரவ்ராஹரத விஸ்ரவ்ரம் வயம் விஷ்ணோ: வ்ரவ்ரதாச்॥ க.

யாஹஷெஷாம் ஜயஷெஷாம் கீதஷெஷாம் வராஹவ:।
யெஷாஷ்ரிநீவராஶ்ரயாஶொ ஹ்ருஶெ ஸுவ்ரதிஷ்ரித:॥ உ.

கரெ வ்ரத வ்ரநுர் வ்ரயிவீ ஸஸ்ரயாஷ்ரி நீ।
ஶெஶொzயம் க்ஷொஹரஹிதொ வ்ராஹணாம் ஸந நிரயா:॥
காவெரீ வ்ரதாம் காவெ காவெ வ்ரத வாஸவ:।
ஸ்ரீரஹ்நாயொ ஜயத ஸ்ரீரஹ்ஸ்ரீரு வ்ரதாச்॥ ச.

ஸுஸ்ரி வ்ரஜாஹ்ரு வரிவாயநாம்
ந்ரியெந சாரெண ஶஹீம் ஶஹீஶா:।
ஶொவ்ராஹணெஹ்ரு ஶுரஹஸ்ரு நித்ரு
யொகாஷ்ஷாஷ்ஷுவிநொ ஹவந்ரு॥ ரு.

ஹ்ரஶ்ரம் கொஸயெநாய ஶஹநீயமுணாஷ்ரயெ।
வ்ரகுவரிதநுஜாய ஸாரஹளாய ஶ்ரஶ்ரச்॥ சு.

வெஷவெஷாநுவெஷ்டாய வேஶ்யாஜேஷ்டாயே।
வாம்ஸாம் ஶொஹநாகுவாய வகுணுஶ்லோகாய ஜுஜுஷே॥ எ.
விஶ்வாதிகாநாஜ்ஞாய தியிலாநம்ஶ்வதெஃ।
ஹாஶ்யாநாம் வரிவாகாய ஹவ்யாகுவாய ஜுஜுஷே॥ அ.
வித்யுஹ்காய ஸகதம் ஹ்ராத்யுஹிஷ்ஸஹ ஸீதயா।
நநிதாஹியலொகாய ராஜேஜ்ராய ஜுஜுஷே॥ கூ.
தூக்ஹாகெதவாஸாய விதுகுடுவிஹாரிணெ।
ஸெவ்யாய ஸ்வயதிநாம் யிரொஹாராய ஜுஜுஷே॥ கஂ
ஸளிதிணாவ ஜாநக்யா வாவவாணாஸியாரிணெ।
ஸம்ஸெவ்யாய ஸஹ ஹக்யா ஸ்வாதிநெ ஶ ஜுஜுஷே॥ கக.
ஹுணுகாராணுவாஸாய வண்டீதாரராத்ரவெ।
ஹ்ரயராஜாய ஹக்ராய ஶுக்திஹாயாஸ்து ஜுஜுஷே॥ கஉ.
ஸாஹரம் ஶவரீஹ்தஹயஶுகுலாஹியாஷிணெ।
ஸளுஹ்யுவரிவகுணாய ஸதொஹிக்ராய ஜுஜுஷே॥ கங.
ஹநுஹ்தஶவெதாய ஹரீஶாஸீஷ்டாயிநெ।
வாலிவ்ரயநாயாஸ்து ஜுஹாயீராய ஜுஜுஷே॥ கச.
ஶ்ரீஶிதெ ரவுவீராய ஸெதுகுலுஷ்ட தஸிந்ரவெ।
ஜிதராக்ஷஸராஜாய ரணயீராய ஜுஜுஷே॥ கரு.
சூஸாஹ்ய நம்ரீம் ஶிவ்யாஶிஷிக்ராய ஸீதயா।
ராஜாயிராஜராஜாய ராஜேஜ்ராய ஜுஜுஷே॥ கசு.
ஜுஜுஷாஸநவெரொஹாவாரவுரொஹிதெஃ।
ஸரெஶ்வ வகுரெராவாரெரவுஷ்ட்ரதாயாஸ்து ஜுஜுஷே॥ கஎ.

காயெந வாவா ஜநஸ்வெநிரெவா
வுஹ்யாதநா வா வ்ருக்ஷதெஃ ஸ்வஹாவாத்।
கரொதி யத்ஸகலம் வரவெ
நாராயணாயெதி ஸமர்ப்யாதி॥" கஅ.

என்கிற இப்பதினெட்டு ச்லோகங்களையும் அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் அவரவர்களின் ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆசார்யாநுஸந்தாநஞ் செய்யவேண்டும்.

பாராயணாரம்பத்தில்செய்ததுபோல், பாராயணத்தின் முடிவிலும் அவரவர்களின் சக்திக்குத்தக்கபடி பகவத்பாகவதாராதநஞ் செய்யவேண்டும்.

ஸ்மார்த்தர் முதலியவர்கள் ஸ்ரீராமாயணாரம்பத்தில் அநுசந்திக்கவேண்டிய ச்லோகங்கள்.

முதலில் அவரவர்களின் ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆசார்ய த்யாநஞ்செய்து பிறகு

"ஶுக்லாம்ப ரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்ஜம்.
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத்ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே॥ க.

[வாதீஶாத்யாஸுமநஸாம் ஸவர்யாயர்யா நாமுவக்ரமே.
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யாஃ ஸ்யுஸ்தம் நமாமி ஹநூமந்தம்॥] உ.

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்யஃ கவிதார்கிககேஸரீ.
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாம் ஹৃதி॥ ச.

யஸ்ய வாக்சாமரீ ஶிரஸி வீயதி ஶுக்லபக்ஷவாஸிநீ.
ஸா மே வாக்தேவதா நித்யம் ஹৃதயே ப்ரதிஷ்ঠதாம்॥

கூஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம்.
ஆருஹ்ய கவிதாஶாகாம் வந்தே வால்மீகிகோகிலம்॥ ரு.

வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிணஃ.
ஶৃண்வந்ராமகதா நாதம் கோ நயாதி பராம்ঘதிம்॥ ரு.

யஃ ஸிஷ்டாநாமிதம் ராஜ்யம் ஸ்வீகரோதி ஸ்ம ராகவஃ.
கதாவஸ்தம் ஶுநிம் வந்தே ப்ராசேதஸமகல்மஷம்॥ ரு.

மோஹயித்வா ஶிலீமுகீம் ஶோகீக்ருதமாக்ஷஸம்.
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே ஸநிலாத்மஜம்॥ எ.

கூஜந்தம் ராமராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம்.
ஆருஹ்ய கவிதாஶாகாம் வந்தே வால்மீகிகோகிலம்॥ அ.

உல்லங்ঘ்ய ஸிந்தோஸ்ஸலிலம் ஸலீலம்
யஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயாஃ.
ஆதாய தேநைவ ததாஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம்॥

மநோஜவம் மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்ঠம்.
வாதாத்மஜம் வாநரயூதமுக்யம் ஶ்ரீராமதூதம் ஶிரஸா நமामி॥ கo.

யத்ர யத்ர ரகுநாதகீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம்.
பாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம்॥

நொஜவம்ஸாரதத்வெமஜிதெநியம்வெயிதாம்வரிஷர்,
வாதர்தஜம்வாநாயகுயுகுவ்ரம் ஸ்ரீராஹுகம்ஸிராஸாநாரி॥
யஃ கணுராஜ்ஜிஸ்வ்ரெரஹாஹஸ்வ்கிவ்தாஹராஹ்
வாஸ்கெவுஹநாரவிநமஸிதம் ராரயணாவ்ரம் யா।
ஜநவ்ராயிஜராவிவத்திரணெரத்ருநொவஹ்ரவம்
ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயமஹ திவாநிவ்ணாஃவஹம்ஸாஸ்வதர்॥ கங.

தஹாவமதஸாஸஸ்ரியொமம்
ஸரியாரிரவநதாயுவாக்ருவ்ரர்।
ரவாவரவரிதம் ஃநிவ்ருணீதம்
ஹஸ்ரிரஸ்ரு வயம் நிஸாரியவ்ரர்॥ கச.

வாஸ்கிமிரிஸ்ஹுகா ராரஸாமரமாரி நீ।
வாநாத் ஹாவநம் வாணுரா ராரயணரஹாநஹீ॥ கரு.

ஸ்ரொகஸ்ரரஸாகீணும் ஸமுகஸ்ரொஸஹாஹ்ரர்।
காணுஹ்ரஹரஹாரீநம் வநெ ராரயணாணுவர்॥ கசு.

வெஹவெஹ்ரு வரரவாம்ஸி ஜாதெ ஹஸ்ரயாதஜெ।
வெஹஃ வ்ராவெதஸாஹாஸ்ரீதாக்ஷாஹ்ராரயணாதநா॥ கஎ.

வெஹெஹீஸஹிதம் ஸாரஹ்ரதெ வெஹெரெ ஹாரணுவெ
ரெயெவாஷகாரஸெ ணிரெயெ வீராஸெ ஸாஸ்ரிதர்।
கரெவாரயதி வ்ரஹ்ஜநஸாதெ தத்வம் ஃநிஹ்ரஃ வரம்
வ்ரவ்ரநம் ஹாதாஹிஃ வரவ்ரதம் ராரம் ஹஜெ ஸ்ரரரெர்॥
வாரெ ஹுரிஸாதா வாஸ்ரு ஹநாரவ்ரஸ்ரிதராஸாதஃ
ஸத்ரவொ ஹாதஸ்ரு வாஸ்வ்ருஹுயொவ்ரிகொணெஷா ச।
ஸ்ரீவஸ்ரு விஜீஷணஸ்ரு யாவராடாராஸாதொ ஜாஸ்வாநர்
ரெயெ நீஹஸரொஜகொரரவிம் ராரம் ஹஜெ ஸ்ரரரெர்॥ கக.

நரொzஸ்ரு ராரெய ஸஹக்ஷணாய
ஜெவெவ்ரு ச தவெவ்ரு ஜநகாதஜாவெ।
நரொzஸ்ரு ரவ்ரெநயரொநிவெஹ்ரா
நரொzஸ்ரு ச நாகுரரவ்ரணெஹ்ரஃ॥" உ0.

என்கிற இவ்விருபது ச்லோகங்களையுஞ்சொல்லி பின்பு அவரவர்களின் சக்த்யநுகுணமாய் பகவத்பூஜைசெய்து பிறகு பாராயணந் தொடங்கவும்.

ஸ்மார்த்தர் முதலியவர்கள் பாராயணஞ்செய்து முடிக்கும்போது

அநுஸந்திக்கவேண்டிய ச்லோகங்கள்.

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்யஃ பரிபாலயந்தாம்
ந்யாயேந மார்கேண மஹீம் மஹீஶாஃ।
கோப்ராஹ்மணேப்யஶுபமஸ்து நித்யம்
லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ்ஸுகினோ பவந்து॥ க.

காலே வர்ஷது வஜ்ரபாணிஃ வ்யாதிவீ ஸஸ்யஶாலி நீ।
தேஶோயம் க்ஷோபரஹிதோ ப்ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்பயாஃ॥ உ.

கவாம்தாஃ வர்தினஸ்ஸந்து வர்தினஸ்ஸந்து வளர்தினீஃ।
கயநாஸ்ஸயநாஸ்ஸந்து ஜீவந்து ஶரதாம்ஶதம்॥ ங.

பரிதம் ரவநாயஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம்।
வனகேகக்ஷரம் பௌக்தம் மஹாபாதகநாஶநம்॥ ச.

ஶ்ரவணந்ராயணம் ஹக்ரா யஃ பாரம் பதேவ வா।
ஸ யாதி ப்ரஹ்மணஃஸ்தாநம் ப்ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸதா॥ ரு.

ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே।
ரவநாதாய நாதாய ஸீதாயாஃபதயே நமஃ॥ சு.

யந்மயா ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸவபூதெவநஸ்க்ருதெ।
வ்ரதநாமெ ஸமாவதத்தெ ஸவத பவந்து॥ எ.

யந்மயா ஸ்வணபூஸ்ய விநதாகுலயதரா।
கூப்ரநம் ப்ராயபாநஸ்ய தத்தெ ஸவத பவந்து॥ அ.

பவம் கோஸவெநாய மஹநீயகுணாதநெ।
வகுவரித தநஞ்ஜாய ஸாவபுஹளாய பவந்து॥ கூ.

கூப்ரதொவாஹநெ தெத்யாநதொ வஜ்ரபாணெ யத்।
கதிதிபுஜம் ப்ரஹாதத்தெ ஸவத பவந்து॥ க0

தீநிகுரோநகுரதொ விஷொரிதெஜஸஃ।
யஶாஸீநம் ராம! தத்தெ ஸவத பவந்து॥ கக

ஸீதவஸ்ஸாமரா ஸீவா வெஹா வொகா ஶிஶு தெ।
ஹஸ்ஸாநி ஹஸாவாஹொ ! ஶிஶுந்து தவ ஸவபுஹா॥ கஉ.

காயெந வாவா ஹநஸெநியெவபு
வாஹ்யாதநா வா வ்ருகுதெஃ ஸுஹாவாதஃ।
கரொதி யஹ்யுஹ்ஸகயம் வாரவெஸெ
*ஶ்ரீராவவாயெதி ஸவேபுயாதி॥" கங.

என்கிற இப்பதின்மூன்று ச்லோகங்களையுஞ்சொல்லி, ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆசார்யத்யாநஞ்செய்து, பாராயணாரம்பத்திற் செய்ததுபோலவே பகவத் பூஜை செய்யவும்.

வாரா நாமஃ:—* "ஶ்ரீராஹவநாய ஸவேபுயாதி,"

மாயதீ ராமாயணம்.

"தவஃஷாயுர்யநிராதம் தவஷ்வ வாஹிஷாம்வாரம்।
நாரஹம் வாரிவத்ரஹ வாஹீகிமுநிவாஹவம்॥ க.
ஸ ஹதா ராக்ஷஸாநவுர்நுஜவாந்வாநநநஃ।
ஜிஷிஹிஃ வஜிதஃ ஸத்ருயெநோ * விஜயெ வாரா॥ உ.
விஶ்வாமித்ரஃ ஸ யமுதா ஶ்ரதா ஜநகஹாஷிதம்।
வத்ஸ ராம! யநாஃ வஶ்ரு ஊதி ராவவஸ்வீதம்॥ ங.
தாஷாவாஸ்ரு தஹா வம்ஶம் வ்ரவிஶ்ரு ஸ விஶாரதெஃ।
ஶயநீயம் நரெஸந்ரு தஹாஸாரு வ்ருதிஷ்ட॥ ச.
வநவாஸம் ஹி ஸஹ்ரு ய வாஸாம்ஸ்ராஹரணாநி ச।
ஹதுராரநா ஶஹ்ரெந்ரு ஸீதாயெ ஶ்வஶுரொ உஶ॥ ரு.
ராஜா ஸத்ரு ச யமுஶ்ரு ராஜா கூலவதாம் கூலம்।
ராஜா மாதா பிதா வெவ ராஜா ஹி தகுரொ நுணாம்॥ சு.
நிரீக்ஷ்ரு ஸ மாஹாதும் தா உஶஶு ஹரதொ ஶுரம்।
உபஜெ ராமாரஸீநம் ஜபாவலுயயாரிணம்॥ எ.
யதி வாஃஃ கூதா உஷ்டமஸ்ரு தம் மஹாமுநிம்।
கூரெவ்ரு ஶமெந வாஃஃ ரொவயஷ்ர மஹாயஶஃ!॥ அ.
ஹரதஸ்ராரு வாதஸ்ரு ஶ்வஶ்ரு ணாம் மம ச வ்ரஹொ!।
ப்ரஶ்ரு வெதிஹம் வ்ருக்தம் விஷயம் ஜநயிஷ்ரு தி॥ கூ.
ஶ்ரு ஶீவ்ரு திதொ ராம! ஸாஃ ரீவம் தம் மஹாவலம்।
வயஸ்ரு தம் கூரா க்ஷிவ்ரு திதொ ஶ்ரு தாஹ்ரு ராவவ!॥ கo.
தெஶகாலள வ்ரு தீக்ஷஷ்ர க்ஷமாணாஃ வியாவி யெ।
ஸாவஹாஃவஸஹாஃ காரெ ஸாஃ ரீவவஶமொ ஹவ॥ கக.
வந்ரு ஹ்ரெ தா தவஷிஹாஸ்ரவஸா வீதகலுஷாஃ।
வ்ரு ஷ்ரு வ்ரு ஹ்ரெ zவி ஸீதாயாஃ வ்ரு வ்ரு தீம் விநயாந்விதெஃ॥
ஸ நிரீத்ரு வாரீம் ஶ்ரெஷ்ரு ம் ஶ்ரு ம் தாம் காரா ஶ்ரு விணீம்।
விகு ரெணெ மஹாதெஜா ஹநாரா நாரா தாதஜஃ॥ கங.
ஶ்ரு ந்ரு ரா ஶெவாஃ ஸமந்ரு வுராஃ ஸிஹ்ரு ஶ்ரு வரஷ்ரு யஃ।
மம வஶ்ரு நி யெ நாயம் ராமம் ராஜீவலொவநம்॥ கச.

---

* "விஜயீ."

உஊஆஹிஈவீ தஸ்ய ஸா தஹாவீநஹாகவெः।
உவதஷ்டெ விஶாலாக்ஷீ வ்யதா ஹவ்யவாஹநஶ் கரு.
ஹிதம் உஹாயுஶ்ச *ப்ரஹ்வ்ருவுஸம்ஹிதம்
வ்ருதீக்ஷாலாய திஸம்ப்ரதிக்ஷஶ்।
நிஶம்ய தஹ்வாக்ய ஈவஸ்஥ிதஜ்வரः
ப்ரஹஹ்வாந்தரதெஹ்ரவீத்॥ ககூ.

யதீஹாதா ராக்ஷஸாம்ஶ்ரேஷ்ठः ஸம்ப்ராவெொ zயம் விஹீஷணः।
ஆஜெஶ்வர்யம் ப்ரவம் ஶ்ரீமாநயம் ப்ராவெொத்ருகுணகஶ்॥ கஎ.
யொ வஜ்ரவாதாஶநிஸந்நிவாதாத்
ந ஬்ரக்ஷுஹெ நாவி ஬ஹாய ராஜா।
ஸ ராமவாணாஹிஹதொ ஹ்ரஶாதுः
ஶயாய ஶாவம் ஶ ஈஶொவ வீரः॥ கஅ.

யஸ்ய விக்ரமோஸாஹ்ய ராக்ஷஸா நியநம் மதாः।
தம் ஶெந்ய ராவவம் வீரம் நாராயணமிநாயஶ்॥ கக.
ந தெ ஹ்ரஶ்ரிரெ ராமம் ஹஹந்தரிவாஹிநீஶ்।
ரொஹிதாः வரமோஹெண மாந்ரவெுண ஹாதநா॥ உ0.
ப்ரணம்ய ஶெவதாஹ்ரஶ்வ ஹணெஹ்ரஶ்ச ரெயெிஶீ।
வஹ்நாஜ்ரிவ்ரா ஶெஈவாவாநிஹஶீவதः॥ உக.
ஶயநாத்வவுதெநஸ்ய மணா ஶெவாஶ்ச கஷ்தாः।
ஶயாய வாவுதீவாவி தஹா zஶ்ரிஷ்டா ஶஹெஶ்வரஶ்॥ உஉ.
ஹாராः வ்ரதாः வ்ரம் ராஷ்ட்ர ஹொமாஹ்வாஹநஹாஜநஶ்।
ஸவுஶெவாவிஹக்தம் நொ ஹவிஷ்ய்தி ஹரீஶ்வர!॥ ஙங.
யாஶெவ ராத்ரிம் ஶத்ரவுः வணுஶாயாம் ஸரோவிஶத்।
தாஶெவ ராத்ரிம் ஸீதாவி ப்ரஸுதா ஹாரகூஷ்யஶ்॥ உச.
ஹஶம் ராரோயணம் க்ருத்வா மாயத்ரீஸீஜஸம்யதஶ்।
த்ரிஸந்ய்யம் யः வஶெந்நித்யம் ஸவுவாவெः ப்ரஶ்ச்யுதெ॥
மாயத்ரீராரோயணம் ஸ்ரீ ஹுணுஶ்.

---

* "ப்ரஹ்ஹெத."

அவதாரிகை.

ஸ்ரீயபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸகலகல்யாணகுணத்மகனாயுள்ள ஸர்வேச்வரன் "வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதிः ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்" ஹை" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்ய லோகத்தில் ஸ்ரீமஹாமணிமண்டபத்தில் ஸ்ரீதேவியோடும் பூதேவியோடும் நீளாதேவியோடும் எழுந்தருளி ஸர்வகாலத்திலும் நித்யமுக்தர்களால் பரிசர்யை பண்ணப்பட்ட திருவடித்தாமரைகளை யுடையனாயிருந்தும், அந்த நித்ய முக்தர்களைப்போலவே தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யஞ் செய்யத்தக்கவர்களாயிருந்தும் அதில்லாமல் ப்ரளயகாலத்தில் ப்ரக்ருதியில்முழுகி, உரைமெழுகிற் பொன்போலே விழுந்து க்ஷீணஜ்ஞாநர்களாயிருந்த ஆத்மாக்களைக்கண்டு, தம் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் பண்ணும்படியான காரணகுணபரங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தும், அவர்கள், நதியைத் தாண்டுதற்காகக்கொடுத்த ஓடத்தைக்கொண்டே அந்நதியின்மூலமாய் ஸமுத்ரத்தைச் செல்லுகின்றவர்களைப்போல் விஷயாந்தராஸக்தர்களாய்க் கிடக்கையில், அவர்களுக்கு ஸதஸத்விபாகஜ்ஞாநமுண்டாகும்பொருட்டு தனது ஆஜ்ஞாரூபமான வேதமென்கிற சாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரவர்த்திப்பித்தும் அவர்கள் அப்ரதிபத்தி-விப்ரதிபத்தி-அந்யதாப்ரதிபத்திகளால் அந்த சாஸ்த்ரத்தை ஆதரியாமற் போய்விடவே, தனது ஆஜ்ஞையை அதிலங்கித்து நடக்கும் தேசத்தைத் தானே திருத்த யத்நிக்கும் அரசன்போல், அந்த சாஸ்த்ரத்தைத் தானே அநுஷ்டித்துக்காட்டி அச்சேதநர்களைத் திருத்துதற்காக ராமாதிரூபத்தால் சதுர்த்தாவாய் அவதரிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டிருக்க, இதற்குள் தேவர்களும் சத்த்ருக்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் ரக்ஷகனொருவனையுங் காணாமையினால் ப்ரஹ்மாவினுடன் வந்து சரணமடையவே, தசரத சக்ரவர்த்தியின் மநோரதத்தையும் பூர்த்திசெய்தற்காக ராமாதிரூபத்தால் சதுர்த்தாவாய் அவதரித்தான்.

அதில் ராமரூபியாக அவதரித்து ராவணனை வதஞ்செய்து பித்ருவசநபரிபாலநாதிகளான ஸாதாரணதர்மங்களை அநுஷ்டித்துக் காட்டினான்.

லக்ஷ்மணரூபியாய் அவதரித்து இந்த்ரஜித்தை வதஞ்செய்து, எம்பெருமானுக்கு சேஷப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்கிற விசேஷ தர்மத்தை அநுஷ்டித்துக்காட்டினான்.

பரதரூபேண அவதரித்து கந்தர்வ நிரஸநஞ்செய்து, எம்பெருமானுக்குப் பரதந்த்ரனாயிருக்கவேண்டுமென்கிற தர்மத்தை அநுஷ்டித்துக் காட்டினான்.

சத்த்ருக்க்நரூபேண அவதரித்து லவணாஸுரனை த்வம்ஸம் பண்ணி, பாகவதர்களுக்கு சேஷப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்கிற தர்மத்தை அநுஷ்டித்துக்காட்டினான்.

அந்தத் தர்மங்களையும், அவனுடைய திவ்ய சரித்ரங்களையும் ஒரு திவ்ய ப்ரபந்த ரூபமாகச் செய்யாவிடின் அவைகள் தீர்க்ககாலம் இராவென்றெண்ணி ப்ரஹ்மாவானவர், ஸகலலோகங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு அந்த ராமசரித்ரத்தையெல்லாம் நூறுகோடி ச்லோகங்களடங்கிய ஒரு திவ்ய ப்ரபந்தமாகச் செய்து, அதை நாரதாதிகளுக்கு உபதேசித்து, பூலோகத்திலும் ஸர்வதா ராம மந்த்ரத்தையே அநுஸந்தித்துப் பரமபக்தியோடு கூடியிருந்த வால்மீகி மஹர்ஷியின் மூலமாய் வெளியிடும்படி நாரதரை அனுப்பினார்.

வால்மீகிமஹர்ஷி வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான பரதத்த்வமின்னதென்பதை தக்க ஆயார்யரிடத்திற் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கையில் தற்செயலாகவே நாரதர் வந்தபடியால் வால்மீகிமஹர்ஷி அந்த நாரதரிடத்தில் உபதேசம்பெற்று, பரப்ரஹ்மம் இன்னதென்பதை (அதாவது சக்ரவர்த்தித்திருமகனே என்பதைத்) தெரிந்துகொண்டு, பிறகு ராம சரித்ரத்தையெல்லால் தாம் நேரில் கண்டதுபோல் ப்ரஹ்மாவின் அநுக்ரஹத்தால் அறிந்து அதை இருபத்து நான்காயிரம் ச்லோகங்களடங்கிய ஒரு திவ்ய ப்ரபந்தமாகச் செய்து குசலவர்கள் மூலமாய் வெளியிட்டருளினார்.

தாத்ருசமான இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்தின் ஐந்தாவது காண்டமான இது, ஆசார்ய-சிஷ்ய-தூதாதிலக்ஷண ப்ரதிபாதகரூபமாயும், தர்மாதி ஸகல புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகரூபமாயுமிருக்கும்.

இதில் [ ] இந்த அடையாளத்திற்குள்ளடங்கியுள்ள ச்லோகங்களுக்கு கோவிந்தராஜர் முதலிய சில வ்யாக்க்யாநகாரர்கள் வ்யாக்க்யாநஞ் செய்யவில்லை.

அவைகள் ப்ராசீநங்களான அநேக ஓலைப்புஸ்தகங்களில் காணப்படவில்லை.

ஆதலாலவைகள் யாராலோ புதியவைகளாய் சேர்க்கப்பட்டவைகளென்று பெரியோர்கள் கருத்து; புத்திமான்கள் அதை ஆராய்க.

இப்படி நீண்டுள்ள கோட்டின் கீழுள்ளவைகளிற் சில, ப்ராசீந ஓலைப்புஸ்தகங்களிலுள்ள பாடபேதங்களும், சில, நாம் எழுதிய டிப்பணமுமாயுள்ளவைகள்.

( ) இவ்வடையாளத்துள்ளடங்கியவைகளிற் சில, வ்யாக்க்யாநகாரர்களின் கருத்தும், சில, நமது கருத்துமாயுள்ளவைகள் என்றறிக.

4

Krishna Swami

ஸுந்தரகாண்டம்.

ஸ்ரீராமா.

ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண ஹனுத சத்ருக்ன ஹநூமதுபேத
ஸ்ரீராகவநவரூப ஹரயே நமஃ.

ஹரவஷாகிவ்ரணீதே ஸ்ரீராமாயணே
ஸ்ரீ காகுத்ஸ்த வர்ணித ஸ்ரீ. ம. சுந்தராயாயுவ்ரணீதே
விஷ்ணுநாமஹிமே
ஹ்ராவிடவிவிதேபுந ஸம்ஸ்கிருதிவ்ரணேந வாலுக்ரதே

ஸுந்தரகாண்டம்.

வ்ரயஃ ஸமுஃ.

ததோ ராவண * நீதாயாஃ ஸீதாயாஃ சத்ருகர்சநஃ।
ஜயேஷ வஜ்ரநிஷ்ட்டம் * வாராணாஸிதே வயி ॥ க.

ஹ்ருஷ்டரூபம் நிஷ்ட்டிதுந்ரம் விகீர்ஷுந்ரிவ வாநரஃ।
ஸுஹ்ருஜ்ஜிரோரீரவொ மவாஜ்ஜ திரிவாவஹள ॥ உ.

சுய வெவ்ரயுவணெஷ்ட ஶாஜ்ஜயெஷ்ட ஶஹாவயஃ।
யீரஃ ஸ்ரீயகுவெஷ்ட விவாரு யயாஸ்வர்ச ॥
திஜாநிதாஸ்ய * நீரோந்ரஸா வாஜ்ஜவாந்ரநந் ।
ப்ரஹாம்ஶு ஸ்வஹ்ரநிவ நவ்ரஜ்ஜ ஜ்ரவ கெஸரீ ॥ ச

நீயொஹிதாஜ்ஜிஷ வத்ரவிணெஃ ஸிதாஸிதெஃ।
ஸுஹாவவிஹிதெ ஶிதெ ஶ்ரயுதாஹிஃ ஸரேஜ்ரதர்ச ॥
காரஸ்ரவிஹிராவிஷ்டஹீக்ஷம் ஸவரிஜ்ரெஃ।
யக்ஷகிந்ரரஹ்ரவெபுஜ்ரவகெ ஶ வநவெஃ ॥
ஸ தஸ்ய மிரிவாரூஸ்ய தெ நாமவராய்ரெ ।
திஷ்ட்டநவிவாரஸ்த்ர ஹ்ரெ நாம ஜ்ரவாவஹள ॥ எ.

ஷிவணம் வாராநராணிய:—

ஸ்ரீஸ்ரீ காந்தஶாரியக்ஷணஃ நி ஸ்ரீ ஶெஷஸ்ரீஶ்வரா
நாவாயபா நவராஜ்ஜாரிமரூஷ்வ்ரவெவ்ர தாதம் ஸுகர்ச।
ஹாரஜ்ஜகுரொஜ்ஜவொ விதநுதெ ஸநாயபாநாவுரொ
விஜ்ஜநாஜ்ஜநாஃ ஷிவணவரம் ராமாயணஸ்யாஜ்ஜராத் ॥

* நீதாயாஃ = வேயாதாவிதாயாஃ. * வாராணாஸிதெ வயி = நஹொரமெ. சுத, "ஹநூமாந்நந்ர" இதி வ்ரஜ்ரய ஜ்ரயாஹாயபுர்ச. * "ஹீரநந்ரஸா."

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீஸீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்க்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நமஃ.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பண்டித ஸ்ரீ. கு. அநந்தாசார்யரால் இயற்றப்பட்ட
"வித்வந்மோதநம்" என்கிற
தமிழ்மொழிபெயர்ப்போடும் ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணத்தோடும் கூடிய
ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்

ஸுந்தரகாண்டம்.

முதல் ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் (ஜாம்பவான் உத்ஸாஹப்படுத்தியபிறகு) சத்ருக்களை நீக்கவல்ல ஹநுமான், ராவணன் கொண்டுபோன ஸீதையின் இருப்பிடத்தைத் தேடவேண்டி, சாரணர்திரியும் (ஆகாச)மார்க்கத்தில் செல்ல எண்ணினார். க.

(மற்றவர்) வருந்தியும் செய்தற்கரிய செய்கையைத் தடையின்றி செய்யக்கருதி ஹநுமான் சிரஸையும் கழுத்தையும் உயரவெடுத்துக் காளைபோல் விளங்கினார். உ.

பிறகு பெருமிடுக்காய், பேரறிவுடையராய், தைர்யசாலியாய ஹநுமான், வைடூர்யமென்னும் ரத்நத்தின் நிறமுடையவைகளும், இளம் புற்களால் பச்சை நிறமுடையவைகளும், (குளிர்ச்சியினால்) நீருள்ள விடத்தை நிகர்த்தவைகளுமாயுள்ள மஹேந்த்ர பர்வதத்தின் ப்ரதேசங்களில் (மிடுக்கினால்) பறவைகளைப் பயப்படுத்தி, மார்பினால் மரங்களைத் தள்ளி, பல ம்ருகங்களைக் கொன்று மதித்த சிங்கம்போல் ஸுகமாய் உலாவினார். ச.

அவ்வாநாரேறர், நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், வெளுப்பு, கறுப்பு, பச்சிலை, என்னும் நிறமுடையவைகளாய் இயற்கையாகவே பலநிறமுடையவைகளாயுள்ள (பொன் வெள்ளி முதலிய) தாதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், நினைத்தவுருவங்கொள்ள வல்லவர்களாகி, (பலவகை) அணிகளுடன் கூடியவர்களாயுள்ள யக்ஷர், கிந்நரர், கந்தர்வர் என்கிறவர்களாலும், வானவரை நிகர்த்த உரகர்களாலும் நிறைந்ததும், அநேக ஆயிரயானைகள் நிரம்பியதுமாயுள்ள அம்மஹேந்த்ரபர்வதத்தின் ப்ரதேசத்தில் மேடுவில் (இழிந்த) யானைபோல் விளங்கினார். எ.

ஸூர்யன், இந்த்ரன், வாயு, ப்ரஹ்மா, மற்றுமுள்ள தேவதைகள் ஆகிய இவர்களுக்கு அஞ்ஜலிசெய்துவிட்டு அந்த ஹநுமான் புறப்பட எண்ணங்கொண்டார். அ.

வல்லவராகிய ஹநுமான் தம் தந்தையாகிய வாயுபகவானுக்கு, கிழக்கு முகமாய் நின்று அஞ்ஜலிசெய்துவிட்டு, பிறகு தென்திசையை நோக்கிச் செல்லவேண்டிப் பருத்தார். கூ.

வாநரோத்தமர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் (ஸமுத்ரத்தை) தாண்ட நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, பர்வகாலங்களில் சந்த்ரன் வளர்வது போல் ராகவனுடைய நன்மைக்காக வளர்ந்தார். கo.

கடலைக்கடக்கக் கருதி அளத்தற்கரிய வுருவமுடையராய்க் கால்களாலும் கைகளாலும் (மஹேந்த்ர) பர்வதத்தைப் பீடித்துவிட்டார். கக.

அம்மலையும் ஹநுமானால் *பீடிக்கப்பட்டு முஹூர்த்தகாலம் நடுங்கிவிட்டது. (அதனால்) மலர்நிறைந்த நுனிகளையுடைய மரங்களின் புஷ்பமெல்லாம் உதிர்ந்துவிட்டது. * (பீடித்தல்=அழுத்துதல்.) கஉ.

மிகுந்த மணமுற்று மரங்களினின்றுதிர்ந்த அம்மலர்களின் ஸமூஹத்தால் மலை மூடப்பட்டு எங்கும் புஷ்பமயமாய்ப் ப்ரகாசித்தது. கங.

மிக்க வல்லமையுடைய அந்த ஹநுமானால் அம்மஹேந்த்ர பர்வதமானது மிதிக்கப்பட்டு, மதம்பிடித்த யானை மதஜலத்தைப் பெருக்குவது போல் ஜலத்தை மிகுதியாய்ப் பெருக்கிற்று. கச.

மிகுந்த வலிவுடைய அந்த ஹநுமானால் மஹேந்த்ர பர்வதமானது பீடிக்கப்பட்டு, பொன், வெள்ளி, மை என்னுமிவைகளின் ரேகைகளை வெளியிட்டது. கரு.

அம்மலையானது, நடுவில் ஜ்வாலையுடன்கூடி (எரியும்) அக்நி (ஓரங்களில்) புகைகளை வெளியிடுவதுபோல் மணிசிலையுடன்கூடிய பெரிய கல்லுக்களை வெளியிட்டது. கசு.

குஹைகளிலிருந்த ஜந்துக்களெல்லாம் (ஹநுமானால்) பீடிக்கப்பட்ட (மஹேந்த்ர) பர்வதத்தால் (நெருக்கப்பட்டு) விகாரமான சப்தத்துடன் கூச்சலிட்டன. கஎ.

(ஹநுமான்) பர்வதத்தைப் பீடித்ததனாலுண்டான ஜந்துக்களின் அப்பேரொலியானது (எல்லா) திக்குகளையும் வநங்களையும் பூமியையும் நிறைத்துவிட்டது. கஅ.

ஸர்ப்பங்களானவைகள், நன்றாய்த்தெரியும் ஸ்வஸ்திகமென்னுங் கருங்கோடுகளையுடைய பெருந்தலைகளால் (படமெடுத்துக்கொண்டு) கோரமான (விஷ) அக்நியைக்கக்கி பல்லுக்களால் கல்லுக்களைக் கடித்தன.

அப்பெருங்கற்கள், சினங்கொண்டு விஷங்களைக்கக்கும் அந்தப் பாம்புகளாற் கடிக்கப்பட்டு அனல்பிடித்துப் பற்றியெரிந்தன. அப்பொழுது பலசுக்கலாய்ப் பிளந்தன. உo.

அம்மஹேந்த்ர பர்வதத்தில் விஷத்தைப்போக்கவல்ல ஔஷதிஸமூஹங்கள் உண்டாயிருந்தும் ஸர்ப்பங்களின் விஷத்தைப்போக்க வல்லவைகளாகவில்லை. உக.

ஸ ஸுராயாய ஶைலாய வநாய ஸ்வயம்வெ।
ஹுதெஹுஶாஜ்ஜலிம் க்ருத்வா உகார மஹதெ ஶிரஸி॥ அ.
கஜ்ஜலிம் வ்ராஹுவம் க்ருத்வா வநாயாதியொநயெ।
* தெதொஹி வ்ருயெ மந்த்ரம் உக்ஷிணொ உக்ஷிணாம் திஶஸ்॥ கூ.
வ்ரவஹ வ்ரவிரெஹுப்ருஷ்ட வ்ரவெ க்ருதநிஶ்சயம்।
வ்ருயெ ராவ்ருஹ்யுயும் ஸுஹ்ரு ஹவ வவ்ருஸு॥ கம்.
நிஷாணஶரீரஸ்ந் † மியஹுயிஷ்ரண்ருவஸ்।
வாஹுஹ்யாம் வீயபாரொஸ ஶரணாஹ்யாம் ச வவ்ருதஸ்॥ கக.
ஸ ஶவாயாஶய ‡ ஶாவி ஶுஹுதம் கவிவீயிதம்।
ணாம் வுஷ்திகாரணாம் ஸவ்ரம் வுஷ்ஷஶாதயத்॥ கஉ.
தெந வாஹுவஸுக்தெந வுஷ்ளவெண ஸுமந்ரிநா।
ஸவ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் ஶெஶொ வஹள வுஷ்ஷஶொ யயா॥ கங.
தெந வொத்தவீரெண வீயுரொநம் ஸ வவ்ருதம்।
ஸ மியம் ஸம்வ ஸுஸ்ராவ ஶஂ ஶத ஹவ ஶிவம்॥ கச.
வீயுரொநஸ்து வ மிநா ஶெஹுநஸ்தெந வவ்ருதம்।
ரீதிநிவ்ருதுயாரொஸ காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீம்॥ கரு.
ஸுரொவ ॥ ச ஶியாம் ஶெஶொ விஶாயாம் § ஸநஶ்ரியாம்।
யுரெநாவிருஷா ஜுஷ்ரொ யுரராஜீரிவாநயம்॥ கசு.
மிரிணா வீயுரொநெந வீயுரொநாநி ஸவ்ருதம்। ஸுஹாவி
ஷாநி ஹுதாநி விநெஹுவிக்ருதெம் ஸ்வரெம்॥ கஎ.
ஸ ♀ ஶஹாஸ்தவ ஸநாஹம் ஶெஶவீயாநிதிஜம்।
வ்ருயிவீம் வுரயாரொஸ * திஶஶ்ரொவவநாநி ச॥ கஅ.
ஶிரொஹிம் வ்ருயுஹிம் ஸவபா வ்ருகஸ்ஹிகயக்ஷிணெம்।
வஶ்தம் வாவகம் வொரம் ஹஂஶுஹுஶெநம் ஶியாம்॥ கக.
தாஸ்ஹா ஸவிஶெஹுஷாம் கவிதெஹெஹுஹாஶியாம்।
ஜ்வலும் வாவகொஹீவா ஸிஹிஷ்ரு ஸஹஸ்ரயா॥ உம்.
யாநி ஸளஷயஜாயாநி தஸ்ஹிஜா தாநி வவ்ருதெ।
விஷவாநுவி நாஶாநாம் நஶெகும் ஶதிதம் விஷஸ்॥ உக.

*"தெதொஹி." †"மியஹுயிஷ்ரு." ‡"ஶாரு." ॥"ஸ ஶியாம்."
§"ஸ்ரஶநஶ்ரியாம்." ♀"ஶஹாஸ்தவ." *"திஶஶ்ரொவதிஶஸ்ரயா."

விஜ்வலிதம் மிஶ்ரிதம் ஜ்வலிதம் ஸுதா தவஸ்ரிதம்।
தஸ்யா விஜ்வாலராஶிஸ்ஸுஹுதாஹுதிதுஃ ஸ்ரீமிவாக்னிஸ்ஸுஹ॥
வாநரஶ்ரேஷ்ட்ரம் ஹிதா ஜைஶோஸவஹாஜநஃ।
வாதூணி ச ஶஹாஹூணி கரகாம்ஶ்ச ஹிரண்யாநஃ॥
வைஹ்யாநுவாவநுக்ஷ்யாநாம்ஸாநி விவியாநி ச।
சூஷ்டுஹாணி ச ஶஶூணி வஹாம்ஶ்ச கநகஸ்ரகநஃ॥ உச.
கூதகுணமுணாஃ க்ஷீவா ரக்தாஶ்யாநுவைவநாஃ।
ரகாக்ஷாஃ வஷ்ரக்ஷாஶ்ச மநநம் வ்ரதிவெஷிரெ॥ உரு.
ஹாரநுவரகெயகுர வாரிஹாரயரராஃ ஸ்ரியஃ।
விஹிதாஃ ஸஹிதாஸ்ஸுராகாஶ்ச ரஶ்மிணைஸ்ஸுஹ॥ உசு.
ஶுயநோ ஶஹாவிஜ்வாம் விஜ்வாலரஶஹஷ்டுயஃ। *ஸஹிதாஃ த
ஸ்ரகாகாஶ்ச வீக்ஷாம் வக்ரஶ்ச †வவுதஶ்॥ உஎ.
ஶ்ரவஶ்ச தஹா ஶவஶ்ரேஷ்ணாம் ஹாவிதாதநாஶ்।
வாரணாநாம் ஶ ஹிஹாநாம் ஸ்ரிதாநாம் விஶெ ஸ்ரெ॥
வஷ வவுதஸம்காஶொ ஹநுமாநாரவாதஜஃ।
திதீஷுதி ஶஹாவெகஃ ஸஶுத்ரம் ஶுராலயஶ்॥
ராஶாயம் வாநராயம் ச விசிஷ்டுநஃ ஶுஷ்ரஶ்।
ஸஶுத்ரஸ்ய வரம்வாரம் ஶுஷ்ரவம் ப்ராவுதிஹ தி॥ ௩௦.
இதி விஜ்வாலராஃ ஶ்ரவ்வா ‡வவெஷாம் ||ஶஹாதநாஶ்।
தஶ்ரவ்ரேயம் ஶஶ்ரஃ வவுதெ வாநரஷுஹஶ்॥ ௩க.
ஶுயவெஸ் ச ஸ ரொஶாணி வகுவ்ரே ஶாஶயொவஶஃ।
நநாஶ ஸஶஹாநாஶம் ஸஶஹாநிவ தொயஶஃ॥ ௩உ.
§ சூநவகுவெ்ரண வ்ரதம் ச யாஶுகுயம் ரொஶலிஶ்ரிதஶ்।
உத திஷ்டுநிவிக்ஷவ வக்ஷிராஜ இவொரஶ்॥ ௩௩.
தஸ்ய யாஶுகுயாவிஶ் *சாதவெஶஸ்ய வ்ரஷ்டதஃ।
ஶஶ்ரஶ்ரெ ஶ்ரவெநெவ ஹ்ரிடாணொ ஶஹொரஶஃ॥ ௩ச
வாஹுகு ஸம்ஸ்ரயாசாஸ ஶஹாவரிவஸநிஶள।
ஸஸாஶுய சுவிஃ கூடாம் உரணள ஸம்வகொய ச॥ ௩ரு.
ஸம்ஹ்ரதி ச ஹுஜள ஶ்ரீ சாஃஸ்ரெயெவ ஶிரொயராஶ்।
தெஜஃ ஸ்ரூம் தயா வீர்யாவிவெஶ ஸ வீர்யவாந்॥ ௩சு.

---

* "ஸஹியாஃ." † "வவுதெ." ‡ "வாவ." || "தவஸ்ரிநாஶ்."
§ "ஸவ" ¶ "சூநவகுவ்ரயாச" * "சாதவெஶஸ்ய"

"இந்தப் பர்வதமானது (பஞ்ச)பூதங்களாற் பிளக்கப்படுகிறது" என்று நினைத்து தபஸ்விகளாயுள்ள வித்யாதரர்களும் பயந்தவர்களாய், பாநபூமியிலிருந்த ஸ்வர்ணமயமான பாநபாத்ரம், (மற்றும்) விலையுயர்ந்த பாத்ரங்கள், பொன் கரகங்கள், பலவகைப் பணியாரங்கள், துகையல்கள், நாநாவிதமாம்ஸங்கள், எருதுத்தோலால்செய்யப்பட்ட ஆஸநங்கள், பொற்பிடி போட்ட கத்திகள் ஆகிய இவைகளை (எல்லாம்) வைத்துவிட்டு ஸ்த்ரீ ஸமூஹங்களுடன் கூடி அம்மலையிலிருந்து உயரக் கிளம்பிவிட்டார்கள்.

சிவந்தமாலையும் பூச்சுமுடையவர்களும், வெளுத்த கண்களையுடையவர்களும், வலிவுடையவர்களுமா யுள்ளவர்கள் (கோபத்தால்) கண்கள் சிவந்தவர்களாய் ஹாரங்களைக்கழுத்தில்தரித்துக்கொண்டு ஆகாசத்தை நோக்கி ஓடிவிட்டார்கள். ௨௫.

பெண்களானவர்கள் ஹாரம் தண்டை தோள்வளை வளையல் என்னுமிவைகளைத்தரித்து வியப்புற்று நகைத்து கணவர்களுடன் கூட ஆகாசத்தில் நின்றனர். ௨௬.

மஹர்ஷிகளுக்கொப்பான வித்யாதரர்கள் சிறந்தவித்தைகளைக் காட்டிக்கொண்டு கும்பலாய் ஆகாசத்தில் நின்றனர். பர்வதத்தை (உற்று)ப் பார்த்தனர். ௨௭.

(அப்போது) "வாயுவின் புத்ரராய் மலைக்கொப்பானவராயுள்ள இந்த ஹநுமான் மகரங்களுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்ரத்தை மஹாவேகமாய்த் தாண்ட நினைக்கிறார்; ராமருக்காகவும் வாநரருக்காகவும், செய்யமுடியாத கார்யத்தைச்செய்ய நினைத்து, செல்லமுடியாத ஸமுத்ரத்தின் அக்கரையைச் செல்ல நினைக்கிறார்" என்று (சொல்லிக்கொண்டு) நிர்மலமான ஆகாசத்தில் நிற்கும் பரமாத்ம த்யாநஞ்செய்யும் ருஷிகள் சாரணர்கள் ஸித்தர்கள் என்னு மிவர்களின் சப்தத்தைக் கேட்டனர். ௩௦.

வித்யாதரர்களானவர்கள், இவ்வாறு அம்மஹாத்மாக்களின் சொல்லைக் கேட்டு, வாநரச்ரேஷ்டராய் அளத்தற்கரிய சரீரமுடையராயுள்ள அந்த ஹநுமானை மஹேந்த்ர பர்வதத்தில் கண்டனர். ௩௧.

அந்த ஹனுமானும் பர்வதத்திற்கொப்பான சரீரமுடையராய் மயிர்களைச் சிலிர்த்தி ஆடலுற்று, பெரிய மேகம்போல் பேரொலி செய்தனர்.

படிப்படியாய் சுருண்டு ரோமங்கள் நிறைந்து விளங்கும் (தமது) வாலை உயரக் கிளப்பும்போது பறவை மன்னராகிய கருடன் ஸர்ப்பத்தைத் தூக்கி நீட்டுவதுபோல் விடுத்தார். ௩௩.

மிகுந்த வேகத்துடன் உயரக்கிளம்பும் அந்த ஹநுமானுடைய ப்ருஷ்டத்தில் தொங்கும் வாலானது கருடனால் கொண்டுபோகப்பட்ட பெரிய ஸர்ப்பம்போல் காணப்பட்டது. ௩௪.

பெரிய உழல்தடிகளுக்கொப்பான கைகளை இறுக்கி இடுப்பையும் கால்களையும் சுருக்கிக்கொண்டார். ௩௫.

(முன்னமே) மிகுந்த பராக்கிரமமும் உத்ஸாஹமுமுடைய அந்த ஹநுமான் புஜங்களையும் கழுத்தையும் சுருக்கி, வீர்ய-பல-பராக்ரமங்கள் மிகப்பெற்றார். ௩௬.

உயரத்தில் கண்ணோக்கி, (தாம் போகவேண்டிய) வழியை நடுந்தூரம் வரையில் உற்றுப்பார்த்து, ஆகாசத்தைப்பார்த்து ப்ராணனை ஹ்ருதயத்தில் தகைந்தார் (உறுதியாய் நிறுத்திக்கொண்டார்). ௩௭.

மிக்க வலிவுடையராகி வாநரர்களிற் சிறந்த அந்த ஹநுமான் உயரக் கிளம்பும்போது காதுகளைச் சுருக்கி கால்களைக் கட்டியாய் ஊன்றிக் கொண்டு வாநரர்களைநோக்கி இம்மொழியை யுரைத்தார்:— ௩௮.

"ராகவனுர் விடுத்த பாணம் எவ்வாறு வாயுவேகமாய்ப் போமோ அவ்வாறு ராவணன் காக்கின்ற லங்கைக்குப் போவேன். ௩௯.

அந்த ஜானகியை லங்கையிற் காணுவிடின் இதேவேகமாய்த் தேவலோகஞ் செல்வேன். ௪௦.

தேவலோகத்திலும் ஸீதையைக் காணுதபக்ஷத்தில், ராக்ஷஸ ராஜனுகிய ராவணனை அநாயாஸமாய்க்கட்டி எடுத்துவருவேன். ௪௧.

யான்கோரிப்போகிற கார்யத்தை எவ்விதத்தேனும் முடித்துக்கொண்டு ஸீதையுடன்வந்து சேருவேன். (எங்கும் ஸீதை காணுதபக்ஷத்தில்) ராவணனுடன் லங்காபட்டணத்தையாவது பெயர்த்துக்கொண்டு வருவேன்." ௪௨.

மிகுந்தவேகமுடையராய் வாநரர்களிற் சிறந்தவராயுள்ள ஹநுமான் வாநரர்களுக்கு இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு கவலையற்று வேகமாய் உயரக் கிளம்பிவிட்டார். அந்தக்கபி குஞ்ஜரர் தம்மை (அப்போது) கருடனுக (சிறகுள்ளவர்போல்) எண்ணினுர். ௪௩.

அவர் உயரக்கிளம்பும்போது, அம்மலையில் முளைத்திருந்த மரங்களானவைகள் (அவரது) வேகத்தால் கிளைகளை யெல்லாம் சுருக்கிக்கொண்டு நாற்புறமும் உயரக்கிளம்பிவிட்டன. ௪௪.

குருட்டு நாரைகள் மதங்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கும் புஷ்பங்களால் அழகிய வ்ருக்ஷங்களை அம்மாருதியார் (தம்) துடைவேகத்தால் இழுத்துக் கொண்டு நிர்மலமான ஆகாசமார்க்கத்திற் சென்றுர். ௪௫.

(அவரது) துடையின்வேகத்தால் உயரக்கிளம்பிய வ்ருக்ஷங்களானவைகள், நடுந்தூரவழியுள்ளவிடத்திற்குப் புறப்படும் தம்பந்துவை பந்துக்கள் பின் றொடர்வதுபோல் ஹநுமானை முஹூர்த்தகாலம் பின்றொடர்ந்தன.

ஸால வ்ருக்ஷங்களும் மற்றுமுள்ள உயர்ந்த வ்ருக்ஷங்களும் (அவரது) துடையின் வேகத்தால் உயரக்கிளப்பப் பட்டவைகளாய், படையாளர்கள் பார்த்திவனைப் பின்றொடருமாறு அந்த ஹநுமானைப் பின்றொடர்ந்தன.

நுனிகளில் புஷ்பங்கள் நிறைந்து அழகாய அநேக வ்ருக்ஷங்களால் பின்றொடரப்பட்ட வாநரராகிய ஹநுமான் மலைப்கொப்பானவராய், பார்ப்பதற்கு வியப்பளிப்பவராய் விளங்கினுர். ௪௬.

அவரைப்பின் தொடர்ந்த மரங்களுள் மிகுந்த கனமுள்ள வ்ருக்ஷங்களானவைகள், இந்த்ரனிடத்துப் பயத்தாற் கடலில் முழுகிய பர்வதங்கள் போல் உவர்க்கடலில் முழுகிவிட்டன. ௪௭.

சாமுசாவொக்கயந்துராஜுயும் வ்ருணிஹிதெக்ஷணம்।
ராவணாய ஹ்ருதயெ ப்ராணாநாகாஶவொக்கயந்॥ ௩௭.
வஹ்நாம் ப்ரஶவஸ்தாநம் க்ருத்வா ஸ கவிகுஞ்ஜரம்।
நிக்ஷ்ரு கணபுள ஹநுமாந் வ்ருதிஷ்ருநஹாவயம்॥
வாநராவாநரஶ்ரேஷ்ட ஹநும் வஹநவ்ரவீத்। ௩அ௨.
யதா ராவணநிபுணம் ஶரம் ஶஸநவிக்ரமம்॥
மெதுஹுதிவ்ரதிஷ்யாமி ஹ்ரியாம் ராவணவாஹிதாம்। ௩க௨.
நஹி ரக்ஷ்யாமி யதி தாம் ஹ்ரியாம் ஜநகாதஜாம்॥
சுநெநெவஹி வெமெந மதிஷ்யாமி ஸுராயம்। ச௦௨.
யதிவா திதிவெ ஸீதாம் * ந ரக்ஷ்யாம்யக்ருதஶ்ரமம்॥
வ்ரஜ ராக்ஷஸராஜாநமாநயிஷ்யாமி ராவணம்। சக௨.
ஸவ்ருயா க்ருதகாரெ்யா zஹமிஷ்யாமி ஸஹ ஸீதயா॥
ஆநயிஷ்யாமிவா ஹ்ரியாம் ஸமுத்ரு ஸராவணாம்। ச௨௨.
வநமுக்தாத ஹநுமாநராநாநரொதமம்॥
உத்வாதாய வெமெந வெமவாநவிவாரயந்।
ஸுவணமுதிவ வாதாநம் மெநெ ஸ கவிகுஞ்ஜரம்॥ சச.
† ஸமுத்ததி தஹிம்ஸுர் வெமாதெ நமரொஹிணம்।
ஸாஹ்ருதி விவாநவுராநமுத்தம் ஸமுதம்॥ சரு.
ஸமுதகொயஷிகாநாஹவாநுஷ்மாயிநம்।
உஹநுராவெமெந ஜமாம வீமெய zஹ்ரெ॥ சசு.
ஹ்ரராவெமொஹுதா வ்ருக்ஷா முஹுதம் கவிமுநயம்।
ப்ரஹிதம் தீவுயாநம் ஸவநுதிவ வாநுவாம்॥ சஎ.
தமுராவெமொநயிதாம் ஸாயாஶாநெ நமொதமம்।
சுநுஜநுஹுநுமுதம் மெநெ ஹ்ரீவதிம்॥ சஅ.
ஸுவுஷிதாமெவுஹுஹிம் வாஹவெராநிதம் கவிம்।
ஹநுமாநவுதாகாரொ வஹுவாஹுதஶுநம்॥ சக.
ஸாரவந்தொ zய மெ வ்ருக்ஷா நுஜநுவணாஹுஸி।
ஹயாதிவ மெஹுநஸ்ய வவுதா வராணாயெ॥ ரு௦.

---

* "ந ரக்ஷ்யாமி க்ருதஶ்ரமம்." † "ஸமுத்ததிதவெமாத நமாவ்ரெ நமரொஹிணம்."

ஸ நாநாக-ஸுவிஶேஷை: * கீணாம் கவிம் ஸாஹ்ரகோரகேஶ:।
ஶுஶ்ரூஷ ஸேவஸம்காரை: வஶ்ரோதைரிவ வவ்ருதே॥ ரு௧.
விஶ்வாஸ்ய வெமெந ஶக்ரா வ்ரஷாணி தெ ஹ்ருதாரை:।
† கவிஶ்ரேஷ்ட ஸ்ரியெ நிவ்ருத்தாம் ஸ்ரஹ்ரயொ யயா॥ ரு௨.
யவ்தெவிநாவவ்ருந்தம் தஶிஶிரம் ஸாரஸ ஸ்வதத்।
ஹ்ரோணாம் விவியம் வ்ரஷ்டம் கவிவாய-ஸரிதஶ்॥ ரு௩.
தாராவிதஶிவாகாரம் வ்ரவஹள † ச ஶஹாணுவ:। ரு௪.
வ்ரஷ்ளவெஷாந-வஶ்ரெந நாநாவணெந வாநரை:॥
வஹள ஶேவ ஹவாகாரெ விஹ்ரணவிஹ-ரூஷித:। ரு௫.
தஸ்ய வெஶஸாய-ரூதெ: வ்ரஶ்ரெஷொயஹ்ரஶ்ரு த॥
தாராஹிரஹிராரோஹிர-ஹிதாஹிரிவாஹ்ரஶ்।
தஸ்யாஶ்ரமதள வாஹ-ரு ஹ்ரஶ்ரமாதெ வ்ரஹாரிதள॥ ரு௬.
வவ்ருதாரூஹிநிஷ்ரூநள வஹ்ரவ்யாவிவ வ்ருநமள। ரு௭.
விவ்ருந்நிவ வஹள ஶ்ரீ ரொநொதிஜாயம் ஶஹாணுவ:॥
விவாஸ-ரிவ வாகாரம் ஹ்ரஶ்ரெ ஸ ஶஹாகவி:। ரு௮.
தஸ்ய விஹ்ர-த ஹ்ரகாரெ வாய-ரமுநா-ஸாரிணம்॥
நபெந விவ்ரகாரெதெ வவ்ருதஸ்ஸாவிவாநலள। ரு௯.
விஜ்ரெ விஹ்ரக்ஷ-வ்ரஸ்ய வ்ரஹ்ரதீ வரிஶ்ணெ॥
வக்ஷ-ஷ் ஸம்வ்ரகாரெதெ வநஸ-ரூரவிவொஹிதள। ரு௦.
ஶ-வம் நாஸிகயா தஸ்ய தாரயா தாரரொவஹள॥
ஸம்யுயா ஸஶிஸ்ரஷ்டம் யயா தத-ரூரஶ்ணுவ:। ரு௧.
யாஹ்ரூயம் ச ஸரொவிஷ்டம் வவரொநஸ்ய ஶொஹதெ॥
ரூஶ்ரெ வாய-வ-தஸ்ய ஶக்ரயுஜ ஹவொஹ்ரிதம்। ரு௨.
யாஹ்ரூயவெக்ரண ஶஹாஷ்ட-கூஹ்ரஷ்ரெ ஈ ஸநியாதஜ:॥
வ்ருரொவத ஶஹாவ்ரராஜ: வரிவெஷ்வ ஹாஸ்ரரை:। ரு௩.
ஸிமெஶெநாஹிதாரெண ரரராஜ ஸ ஶஹாகவி:॥
ஶஹதா ஶாரிதெநெவ மிரிமெமுரிகயாத-நா। ரு௪.
தஸ்ய வாநரஸிம்ஹஸ்ய வவரொநஸ்ய ஸாமரை:॥
ககுஷாந்நரமதொ வாய-ஜீரு-ரூத ஹவ மஜுதி। ரு௫.
வெ யயா நிவதந்த்ர-யா ஹ்ர-தரா-நாஹிநிஷ்ரதா॥
ஹ்ரஶ்ரதெ ஸாந-வ்ரஸ்ரூவ தயா ஸ கவிக-ஜ்ரை:। ரு௬.

---

* "கீணெ:." † க்ரமஶொஸநஸ்யாநிதுதாஹ்ரஹாவ:.
‡ "ஸஶஹாணுவ:."

மேகத்தை நிகர்த்த அந்த ஹநுமான் அரும்போடும் மொக்கோடுங் கூடிய நாநாவித் புஷ்பங்களால் சூழப்பெற்றவராய் மினுமினுப்பூச்சிகளால் வ்யாப்தமான பர்வதம்போல் ப்ரகாசித்தார். ருக.

அம்மாருதியாரது வேகத்தினின்று நீங்கிய அம்மரங்கள் மலர்களை யுதிர்த்து, நண்பர்கள் வழிவிடவந்துத் திரும்புவதுபோல் ஜலத்தில் தங்கிவிட்டன. ருஉ.

வாநரரென்னுங்காற்றினால் உலுக்கப்பட்ட மரங்களின் நாநாவிதமான அந்தப்புஷ்பம் இலேசாகி ஸமுத்ரத்தில் விசித்ரமாய் விழுந்தது. ருங.

(அதனால்) அப்பெருங்கடலானது நக்ஷத்ரங்கள் நிரம்பிய ஆகாசம் போல் ப்ரகாசித்தது. ருங?.

ஹநுமான் தம்மைத்தொடர்ந்துவந்த பலவர்ணமுள்ள புஷ்பங்களால் ஆகாசத்தில் பலமின்னல்களால் அழகாய மேகமென விளங்கினார். ருச?.

(ஸமுத்ர)ஜலமானது அவரது வேகத்தால் சிதறிய புஷ்பங்களால், அழகாய நக்ஷத்ரங்களுதித்த ஆகாசம்போல் காணப்பட்டது. ருரு?.

ஆகாசத்தில் பரப்பப்பட்ட அந்த ஹநுமானுடைய இரண்டுகைகளும், ஒருபர்வதத்தின் நுனியிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரண்டு ஐந்தலைப்பாம்புகள்போல் காணப்பட்டன. ருகூ?.

வாநரோத்தமராகிய அந்த ஹநுமான் அலைகள்நிரம்பிய ஆழ்கடலைக் குடிப்பவர்போலும் விளங்கினார். ஆகாசத்தைக் குடிக்கக் கருதியவர் போலும் காணப்பட்டார். ருஎ?.

வாயுமார்க்கத்தில் (ஆகாசத்தில்)போகின்ற அந்த ஹநுமானது மின்னலொளிபோன்ற ஒளியுற்ற கண்கள், மலையிலெரியும் அக்நிகள்போல் விளங்கின. ருஅ?.

பிங்கள வர்ணமுடையவைகளாய் மண்டலாகாரங்களாயுள்ள வாநரோத்தமராகிய ஹநுமானுடைய பெருங்கண்களிரண்டும் சந்த்ர ஸூர்யர்களிருவரும் உதித்தாற்போல் ப்ரகாசித்தன. ருகூ?.

சிவந்த மூக்குடன் கூடிய அவரது முகமானது ஸந்த்யாகாலத்துடன் கூடிய ஸூர்யமண்டலம்போல் சிவப்பாய்ப் ப்ரகாசித்தது. சுஂ?.

வாயுபுத்ரராய ஹநுமான் ஆகாசத்தில் பாயும்போது வாலானது உயரவெடுக்கப்பட்டதாய், இந்த்ரனது த்வஜத்தைத் தூக்கிப் பிடித்தாற்போல் அழகுற்றது. சுக?.

விசேஷங்களை யுணர்ந்தவர்களிற் சிறந்த மஹானாகிய வாயுபுத்ரர் (தமது) வெளுத்த பற்களாலும் சக்ராகாரமாயுள்ள வாலினாலும் மண்டலம் போடப்பெற்ற ஸூர்யன்போல் வெகு அழகாய் விளங்கினார். சுஉ?.

அந்த வாநரோத்தமர் வாலின்கீழ் ப்ரதேசம் அழகாய் சிவந்திருந்ததனால், பெரிய காவிக்கல் பிளந்த மலைபோல் ப்ரகாசித்தார். சுங?.

அவ்வாநரசிங்கம் கடலைத் தாண்டும்போது கக்ஷத்தினுட்புகுந்த காற்றானது மேகம்போல் கர்ஜித்தது. சுச?.

அவ்வாநரோத்தமர் வாலுடன் கூடி வடதிசையினின்று வெளிப்பட்டு ஆகாசத்தில் வந்துவிழுங் கொள்ளிபோல் காணப்பட்டார். சுரு?.

நீண்டவுருவமுடையராகி, வேகமாய்ச்செல்லும் ஸூர்யனை நிகர்த்த ஹநுமான், தறியில் கட்டுண்டு நீண்டு நிற்கும் யானைபோல் ப்ரகாசித்தார்.

மேலே (ஆகாசத்தில் செல்லும்) சரீரத்தாலும், கீழே (ஸமுத்ரத்தில்) காணப்படும் நிழலினாலும் கடலில் காற்றினால் தள்ளப்பட்ட கப்பல் போல் ஹநுமான் காணப்பட்டார். சுஎ.

பெரிய வாநரராயுள்ள ஹநுமான் ஸமுத்ரத்தில் போனவிடமெல்லாம் அவரது துடைவேகத்தால் பைத்யம்பிடித்தாற்போல் (அதாவது அலைநுரை முதலியவைகள் மிகுந்ததாய்) காணப்பட்டது. சுஅ.

மஹாவேகமுடைய அம்மஹா கபியானவர் மலைபோல் கிளம்பும் ஸமுத்ரத்தின் அலைகளை யெல்லாம் மார்பின் வேகத்தால் தள்ளிக் கொண்டு தாண்டிப்போனார். சுகூ.

ஹநுமானுடைய வேகத்தாலுண்டான பலமான காற்றும் மேகத்தாலுண்டான காற்றுங்கூடி பயங்கரமான கூச்சலையுடைய ஸமுத்ரத்தைக் கலக்கிவிட்டன. எ0.

உவர்க்கடலில் பெரிய அலைக்கூட்டங்களை வாரி பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் இறைப்பவர்போல் வாநரோத்தமர் பாய்ந்தார். எக.

அவரால்கடலில் மேருபர்வதத்தையும் மந்தரபர்வதத்தையும் நிகர்த்து உயரக்கிளம்பும் அலைகளை எண்ணிக்கொண்டுபோகிறவர்போல் மஹாவேகமாய்ச் சென்றார். எஉ.

(ஸமுத்ர) ஜலமானது அவருடைய வேகத்தினால் மேகத்துடன் கூட உயரக்கிளப்பப்பட்டு ஆகாசத்தில் தங்கி எங்கும்பரவிய சரத்கால மேகம் போல் அழகாய் விளங்கிற்று எங.

அப்பொழுது திமிங்கிலங்கள் முதலைகள் மீன்கள் என்னுமிவைகள், ஆடைகளைக்களைந்ததால் மனிதர்களின் அவயவங்கள் காணப்படுமாறு வ்யக்தமாய்க் காணப்பட்டன. எச.

பிறகு, ஆகாசத்தில் பாய்கின்ற அந்தக் கபிசார்த்தூலரைக் கடலிலிருக்கும் பாம்புகள் கண்டு அவரைக் கருடனெனக் கருதின (பயந்தன). எரு.

பத்துயோஜனை அகலமும் முப்பதுயோஜனை நீளமுமுடைய அவ்வாநர சிங்கத்தின் நிழலானது ஜலத்தில் வெகு அழகாயிருந்தது. எகூ.

உவர்க்கடலில் பரவிய அந்த ஹநுமானுடைய அந்நிழலானது அம்மாருதியைத் தொடர்ந்து சென்றதாய் வெளுத்து கனத்த மேகாசி போல் ப்ரகாசித்தது. எஎ.

மஹாப்ரபாவம்பெற்று பேருருவமுற்று கபிகளிற் சிறந்த அந்த ஹநுமான் நிராதாரமான வாயுமார்க்கத்தில் பெரிய சிறகுகளையுடைய ஒரு பர்வதம்போல் ப்ரகாசித்தார். எஅ.

பலவானாகிய அந்தக் கபிகுஞ்சரர் வேகமாய்ச்சென்ற வழியில் ஸமுத்ரமானது தோணியின் ஆகாரமுடையதாய்க் காணப்பட்டது. எகூ.

பறவைகள்செல்லும் மார்க்கத்தில் பறவைமன்னனெனப் பறந்து மேகங்களை இழுத்துத் தள்ளி ஹநுமான் காற்றுபோல் தோற்றினார். அ0.

வதத தஹஸஹாஸோ வ்யாயதஃ ஶுஶுஹெ கவிஃ॥
வ்ரவ்ரஹ இவ ஶாதஹஃ கக்ஷ்யா வஹ்ய்ரோநயா। ௬௬௦.
உவாரிஷ்ரஹ்ரீரேண ஹாயயா வாவஶாயயா॥
ஸாமரே, ஶாரதாவிஷ்டா நளாரிவாஸீத்ஹா கவிஃ। ௬௭௦.
யம்யம் தெஶாம் ஸஶுஹ்ய ஜமாஶ ஸ ஹோகவிஃ॥
ஸஸ * தஸ்யோரவெமெந ஸொநாஹ இவ யக்ஷ்யதெ। ௬அ௦.
ஸாமரஸ்யோதிஜாயாநாஶுரஸா ஸெயவஷ்டுணாத்॥
கவிவம்ஹ்ய ஹோவெஶிம் வ்வ்வெ ஸ ஹோகவிஃ। ௬௧௦.
கவிவாதஶ ஸயவாநெவவாதஶ நிஷ்ரதஃ॥
ஸாமரம் ஹீநிவெமாஷம் கஷ்யாஶாஸதஹ்ரஶத்। எ௦௦.
விகஷ்டுந்ரதிஜாயாநி வ்ரஹந்தி யவணாஹ்வி॥
வ்வ்வெ கவிஶாஹ்ரதியொ விகிரந்தி ரொஹ்வி। எக௦.
ஶொஹரஸம்காஶாந்ரஹ்தாந ஹோணுவெ॥
கதிக்ராஶ்ரஹாவெஶ்ரரஹாரணயந்தி। எஉ௦.
தஸ்ய வெஶஸஹ்ரதம் ஜயம் ஸஜயஹம் தஹா॥
கஷ்ரஸ்ரா † விவஹ்ராஜ ஶாரஹாஹ்ரிவாதத்। எங௦.
திநக்ரஸுஷாஃ க்ரமுரா ஹ்ரஶ்ரந்த ‡ விவ்ரதாஸ்ஹா॥
வஹ்ரவகஷ்டுணெநெவ ஶரீராணி ஶரீரிணாத்। எச௦.
வ்ரவரோநம் ஸதீக்ஷ்யாய ஹ்ரஜஹ்ரஃ ஸாமராயபாஃ॥
வ்ரொதிந்தம் கவிஶாஹ்ரமயம் ஸ வணுஉ தி தெநிரெ। எரு௦.
ஹஶயொஜநவிஸ்தீணா த்ரிஂஶத்யோஜநரோயதா॥
ஹாயா வாநரஸிம்ஹஸ்ய ஜவெ வாரதராஹவத்। எசு௦.
ஶ்வதாஹ்ர ‖ வநராஜீவ வாயவ்ரதாந்ரதி நீ॥
தஸ்ய ஸா ஶுஶுஹெ ஹாயா விததா யவணாஹ்வி। எஎ௦.
ஶுஶுஹெ ஸ ஹோதெஜா ஹோகாயொ ஹோகவிஃ॥
வாயுரிவெது நிராயஷ்வ வக்ஷவாநிவ வவுதஃ। எஅ௦.
யெநாஸள யாதி வயவாநெவெந கவிகுஞ்ஜரஃ॥
தெந ரிவெதுண ஸஹஸா ஹ்ரணீக்ரத இவாணுவஃ। எகூ௦.
ரூவாதெ வக்ஷிஸம்வாநாம் வக்ஷிராஜ § இவ வ்ரஜந்॥
ஹநுரிநெவாஜாயாநி வ்ரக்ஷ்டுநாரதொ யயா। அ௦௦.

---

* "தஸ்ரஹ்ரவெமெந." † "ஹிவஹ்ராஜ." ‡ "விவியாஸ்ஹா."
‖ "வநராஜீவ." § "இவாவ்ரஜந்."

வாண்டராரண்வணபுரி நீலசாதிஷ்டகாரி ச॥
கவிநாகுஷ்டசாணாரி சஹாஹ்ராணி சகாஶிரெ। அகஉ.
ப்ரவிஶந்ஹ்ரஜாலாரி நிஷ்டகம்ஶ வாநரவாநர:॥
ப்ரஹநஶ வ்காஶஶ சந்ப்ரா இவ லக்ஷ்யதெ। அஉஉ.
வவராநம் தாம் தம் ஹ்ருஷ்டா வவஜம் தரிதம் ததா॥
வவஷுர்: வாஷவவஷுரணி தெவமநுவுதாநவர்:। அஙஉ.
ததாவ நஹி தம் ஸர்வ்ரு: வ்வநம் * வாநரொத்தமர்॥
ஸிஷெவெ ததா வாயு ராகாயுராயுவிஹ்யெ। அசஉ.
ஶிஷயஸ்ஷ்வாரெநம் வவராநம் † விஹாயஸா॥
ஜமஶ தெவமநுவுர்: வ ஶம்ஸநொ ஹனுஜஸர்। அருஉ.
நாமஶ தாஷ்வாரு க்ஷர்: ‡ ரக்ஷாம்ஸி விவாயர்: வமர்:॥
॥ வெக்ஷ்ய ஸவெ கவிவரம் ஸஹஸா விமதக்ஸர். அசுஉ.
தஸ்ந வமராஉ ரெ வவரெ ஹநுமதி॥
இக்ஷாகாகாரரர்ரு விநயாரவ ஸாமரர்:। அஎஉ.
ஸாஹாயம் வாநரெந்ரஸ்ய யதி நாஹம் ஹநுமதெ:॥
கரிஷ்யாமி ஹவிஷ்யாமி ஸவுவாவெரா விவக்ஷதார்। அஅஉ.
கஹிக்ஷாகாநாயெந ஸமரெண விவயிதெ:॥
இக்ஷாகாஸவிவராயம் § நாவஸீதிதாஹுதி। அகூஉ.
தயா யா வியாதவ்யம் வீர்ரெத யயா கவி:॥
ஶெஷம் ச யி விர்ரநெ: ஸாவெநாதிவதிஷ்யதி। கூ0உ.
இதி க்ருதா மதிம் ஸாயீம் ஸாஉர்ரநஸ்ஹ ஸி॥
ஹிரண்யநாஹம் தெநாகாவாச மிரிஸத்தர். கூகஉ.
தரிஹாஸாரஸம்வாநாம் வாதாரகவாஸிநார்॥
ஶெவராஜா மிரிஶ்ரெஷ்ட வரிவஸ்ஸநிவெஶிதெ:। கூஉஉ.
தஶெஷாம் ¶ ஜாதவீர்யாணாம் வாநரொவாதிஷ்யதார்॥
வாதாரவ்யாவ்ரயெஸ்ய ஸாரரவ்ரு திஷ்ஸி। கூகஉ.
தீர்ரு ரெயுயெஶெவ ஶகிஷ்ரெ ஶெவ வயிதாரர்॥
தஸ்மாதம்வொஉபாரி தாரதிஷ * மிரிஸத்ர். கூசஉ.
ஸ வஸ்ஷ கவிஶாஉ ரெவஸ்ஸாரவரெ தி வீர்யவாந்॥
ஹநாரநாராகாயுராயும் ஹீரகஉா வரவாதெ:। கூருஉ.
கஸ்ய ஸாஹ்யம் யர் காயுரிக்ஷாகாகாவதிதெ:॥
ஶ ஹீக்ஷாகவ: வரஜ்யார் வரம்வரஜ்ய தரவஸ்ஸ கூசுஉ.

---

* "வாநரொஷ்வரர்." † "விஹாயஸர்." ‡ "ஸிஹ்ரு."
‡ "வெக்ஷ்யாகாஶெ கவிவரர்." ‖ "ந ஸாஹுதுவஸாரி
தர்." ¶ "ஜாதவீயுராணார்." * "நமஸ்தத்."

ஹநுமானால் இழுக்கப்பட்ட அந்தக் கனத்தமேகங்கள், வெளுப்பு சிவப்பு நீலம் மஞ்சள் என்னும் வர்ணமுடையவைகளாய்ப் ப்ரகாசித்தன.

அடிக்கடி மேகங்களினுட் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் செல்கையில் மறைந்தும் ப்ரகாசித்துஞ் செல்லும் சந்த்ரன்போல் காணப்பட்டார்.

விரைந்து பாய்ந்து செல்லும் அந்த வாநரரை அப்போது தேவதாநவ கந்தர்வர்கள் கண்டு மலர்மாரியைப் பொழிந்தனர். அந?.

அவ்வாநரோத்தமர் பாய்கையில் ராமகார்யம் பயன்படும்பொருட்டு அவரை ஸூர்யன் தபிக்கவில்லை. காற்றும் ஸுகமாய் வீசிற்று. அச?.

பராக்ரமம் மிகுந்து ஆகாசத்தில் பாய்ந்துசெல்கின்ற இந்த ஹநுமானை ருஷிகள் துதித்தனர். தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் புகழ்ந்துப் பாடினர்.

கபிவராரய ஹநுமான் வேகமாய்ச் சென்றும் வருத்தமின்றி யிருத்தல் கண்டு நாகர், யக்ஷர், (திக்பாலகர்களைச் சேர்ந்த) ராக்ஷஸர், தேவர், (மற்றும்) ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்போர் ஆகிய இவர்களுந் துதித்தனர்.

வாநரசிங்கமாகிய அந்த ஹநுமான் பாய்ந்துகொண்டிருக்கையில், இக்ஷ்வாகு குலத்தைப் பஹுமானிக்கக் கருதி ஸமுத்ராஜன் சிந்தித்த விதமாவது:— அஎ?.

"வாநரேரராய ஹநுமானுக்கு நான் உதவிசெய்யாவிடின், வாயாடிகளுக்கு எல்லாவிதத்தாலும் நிந்திக்கத்தக்கவனாய்விடுவேன். அஅ?.

இக்ஷ்வாகுகுலத்து மன்னராகிய ஸகரால் யான் வளர்க்கப்பட்டேன். இக்ஷ்வாகு வம்சத்துதித்த ராமருக்கு இவர் உதவிசெய்கிறபடியால் இவர் வருந்தல் தகாது. அகூ?.

இவர் இளைப்பாறுதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை நான் செய்யவேண்டும். என்னிடத்தில் நின்று இளைப்பாறினால் மற்ற வழியும் ஸுகமாய்த் தாண்டிப்போய்விடுவார்." கo?.

ஸமுத்ராஜன் இவ்வாறு நல்லறிவு கொண்டு, பொற்சிகர முடைய தாய்த் தண்ணீரில் மறைந்திருந்த மைநாகமென்னும் பர்வதச்ரேஷ்டத்தைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது:— கக?.

"பர்வதராஜனே! பாதாளலோகத்திலிருக்கிற அஸுரக்கூட்டங்களுக்கு நீ ஒருதடையாக தேவேந்த்ரனால் இங்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறாய்.

இந்த அஸுரர்கள் வீர்யமுண்டாய் மறுபடியும் மேலே கிளம்பாதபடி, அளத்தற்கரிய பாதாளத்தின்வழியை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிறாய்.

பர்வதமே! கீழும்மேலும் குறுக்குமெங்கும் வளர உனக்கு சக்தியிருக்கிறது. கிரிச்ரேஷ்ட! ஆதலால் உன்னைத் தூண்டுகிறேன். உயரக்கிளம்பினில். கூச?.

மஹாப்ரபாவமுடையராய் மஹாவீர்யமுடையராய் வாநரசிங்கமாகிய இந்த ஹநுமான் ராமகார்யத்தை உத்தேசித்து பயங்கரமான செய்கை கொண்டு உனக்குமேலே ஆகாசத்தில் பாய்ந்து வருகிறார். கூரு?.

இக்ஷ்வாகு குலத்தவர்க்குப் பணிவிடை செய்கிறபடியால் இவர்க்கு யான் உதவி செய்தல்வேண்டும். இக்ஷ்வாகுவம்சத்துதித்தோர் எனக்குப் பூஜ்யர்கள்; என்னினும் உனக்குப் பூஜ்யர்கள். கூசூ?.

நமது கார்யம் தருணத்தில் மிஞ்சாதிருக்கவேண்டும். செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச்செய்யாவிடின் பெரியோர்களுக்கு வருத்தமுண்டாம். கூஎ?.

ஜலத்தினின்று மேலே கிளம்பிநில். இந்தவாநரர் (சிறிதுநேரம்) உன்மீதிருக்கட்டும். இவ்வாநரோத்தமர் நமக்கு அதிதியாயும் பூஜ்யராயுமிருக்கிறார். கூஅ?.

தேவ கந்தர்வர்களாலடையப்பட்ட பருத்தபொற்சிகரமுடைய மைநாக பர்வதமே! ஹநுமான் உன்மீது இருந்து இளைப்பாறிவிட்டு, பிறகு மற்ற வழியையும் தாண்டிச்செல்வர். [வீர்யசாலியென்று ப்ரஸித்திபெற்ற இந்த வாநரோத்தமர் உன்மீது வருகிறார்.] கூகூ?.

காகுத்ஸ்தருடைய தயாகுணத்தையும் ஸீதையின் தேசாந்தரஸ்திதியையும் வாநரரேறராய ஹநுமானுடைய ச்ரமத்தையுங் கண்டு (மனமிரங்கி) எழுந்து வருவாயாக." க००?.

ஸ்வர்ணமயமான சிகரமுடைய மைநாக பர்வதமானது ஸமுத்ராஜனுடைய சொல்லைக்கேட்டு, பருத்த மரங்களுடனுங் கொடிகளுடனுங் கூடி ஜலத்தினின்று வேகமாய் வெளிக்கிளம்பிவிட்டது. க०க?.

மேகத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு ப்ரகாசிக்கின்ற கிரணங்களுடனுதிக்கும் ஸூர்யன்போல் அந்தமைநாகபர்வதம் அப்போது ஸமுத்ரஜலத்தைப் பிளந்துகொண்டு உயரக்கிளம்பியதாயிற்று. க०உ?.

ஜலத்தில் முழுகியிருந்த அந்த மைநாகபர்வதமானது ஸமுத்ராஜனால் தூண்டப்பட்டு, முஹூர்த்தகாலத்திற்குள் பெரிய ரூபமுடையதாகி சிகரங்களை (வெளியில்) காட்டியது. க०ங?.

கிந்நரர்களோடும் பெரிய உரகர்களோடுங் கூடினவைகளும், ஸூர்யன் உதித்தாற்போல் ப்ரகாசிக்கின்றவைகளும், ஆகாசத்தைக் கீறுகின்றவைகள்போலுமிருக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமான சிகரங்களுடன் வெளிக்கிளம்பியது. க०ச?.

காய்ச்சிய தங்கத்திற்கொப்பாய்க் கிளம்பிய (மைநாக) பர்வதத்தின் சிகரங்களால், கத்திக்கொப்பாய் (கறுத்து) இருந்த ஆகாசமானது பொன்னொளியுடையதாக ஆயிற்று. க०ரு?.

அந்த பர்வதச்ரேஷ்டமானது இயற்கையாகவே பளபளவென்று ஸ்வர்ணமயமாய்ப் ப்ரகாசிக்கின்ற சிகரங்களால் அநேக ஸூர்யர்கள் கூடி உதித்தாற்போல் ப்ரகாசித்தது. க०சூ?.

காரணமின்றி உயரக்கிளம்பி எதிரேவந்து நிற்கின்ற அம்மலையை உவர்க்கடலின் நடுவில் இதுவுமோரிடையூறென்று ஹநுமான் நிச்சயித்தார். க०எ?.

மிகவும் உயர்ந்து நிற்கும் அந்த மைநாகபர்வதத்தை அந்த மஹாகபியானவர், மேகத்தை காற்றுதள்ளுவதுபோல் மஹாவேகமுடையராய் மார்பினால் இடித்துத் தள்ளிவிட்டார். க०அ?.

அந்தக்கபியினால் இடித்துத் தள்ளப்பட்ட அந்தப்பர்வதச்ரேஷ்டமானது அந்த வாநருடைய வேகத்தை அறிந்து களித்துக் கர்ஜித்தது.

கார ஸாவிவ்ரஷ்ஸாகம் ந நட: காரயதிக்ரமேத்।
கதுவ்ரக்ரம்ம் காரயம் ஸதாம் ஸந்த: ஸ்ரீரயேத்। கஎ0.
ஸ்ரீயாஹ்ரியுஸ்திஷ திஷ்ரேஷ கவிஷ்யி॥
கஷாகஸ்திரிஸ்ரெவ வ்ரஜ்ரஸ்ர வ்வதாம்வர:। கஅ0.
வாதீகார! ஸுஹாநாஹ! ஷெவஸ்நவுஸெவித !॥
ஹந்ஸாம்ஷ்யி விஸ்ரா நஷ்ஸ்தஸ்ரெஷ்ம் ஸிஷ்ரதி।
[ஸ வஷ கவிஸாஹ்ரு ஹ்வஷ்ரா ஸ்வரெரு தி வீரு வாந்।] கக0.
காகு ஷ்ரு ந்ரஸாம்ஸ்ரம்ச ரெயிஷ்ரியாஸ்ர விவாஸநர்॥
ஸ்ரு ஸ்ரெ வ்வரெநஷ்ரு ஸதீக்ஷ்ரா தூ ஸுஹுவி। க00.
ஹிரண்ரு நாஹோ ரெநாகோ நிஸ்ரு ஷ்வணாஹ்ல ஸ:।
உ வ்வாத ஜயாத ஹ்ணம் ஸுஹாஹ்ரு ஸுதாயு த:। க0க.
ஸ ஸாஸ்ரஜயம் ஹி தா வஹ ஹ்வாஹ்ரு தி கஷ்ரா॥
யயா ஜயபரம் ஹி வ்வ ஹீவ்ரஸ்திரு வாகர:। க0உ.
ஸ ஸுஹாதா ஸு ஹ்ரு தெ ந வவ்ரு த: ஸ்ரீயாவ்ரு த:॥
ஸ்ரு பாஸாஸ ஸ்ரு ஹ்ரணி ஸாஸரெண நியொஜித:। க0ங.
ஸாதக ஹ்ல ஸ்ரெயெ: ஸ்ரு ரெஹ்ர: ஸகிநரஸுஹோரமெ:॥
சூஷிதெ்ரு ஹ்ரயஸம்காரெஸ: * சூரிவஹ்ரிரிவாஷ்ரர்। க0ச.
தவ்ரஜாஷ்ர ஹ்ரநரெ: ஸ்ரு ரெஹ்ர: வவ்ரு தஷ்ரு ஸ ஸு ஹ்ரிரெத:॥
சூகாஸம் ஸஹ்ரஸஹ்ரஸாஸுஹவ்ரதாஷ்ரு நவ்ரு ஹர்। க0ரு.
ஜாதர ஹ்வ ஸரெயெ: ஸ்ரு ரெஹ்ரு ராஜஸாரெநெ: ஷ்வம்வ்ரு ரெஹெ:॥
சூஷிதுஸ்ரு தஸம்காஸ: ஹொ zஹவஹ்ரிரிஷ தஸ:। க0சு.
தஸ ஹ்ரு தி தஸம்மெந ஹந்ரு ஸாநரு தஸ்ஷ்ரி தர்॥
ஸெரு ஷ்வணதொயஷ்ரு விஹொ zயஸிதி † நிஸ்ரு தஸ:। க0எ.
ஸ தஸ ஹ்ரு வி தஸ்ரு தயு ஸுஹாவெமொ ஸுஹாகவி:॥
உரஸா வாதயாஸாஸ ஜீஸ ஹ்ரு தஸிவ ஸார ஹ:। க0அ.
ஸ தஸா ‡ வாதிதஷ்ரெந கவிநா வவ்ரு தொ தஸ:॥
ஸ ஹ்ரு ஷ்வ தஷ்ரு கவெவ்ரு மம் ஜஹஷ்ரு ஷ || நநநஷ க0கூ.

---

* "ஸொ zஹவஹ்ரிரிஷ தஸ:." † "நிஸ்ரு தர்." ‡ "வாஷித."
||"நநாஷ."

தசாகாரமதம் வீரசாகாரெ ஸம்வஸ்திதம்॥
ஸ்ரீதொ ஹ்யஷ்டநா வாக்யஸ்வ வீத்வபுதம் கவிர்ச்।
சாந்தம் யாரயந்ருவசாதநம் ஶிவரெ ஸ்திதம்॥ ककक.
ஊஷ்டரம் க்ருதவாநஸ்மி தஶிஷ்டம் வாநரொத்தம!
நிவதய ஸ ஶ்ரஜ்ஜ்ஷ்ட விஶ்ரஸ்வ யமாஸுவர்ச்॥ ककउ.
ராவவஸ்ய கு ஜாதொரு ஷயிம் வரிவயிதுதம்।
ஸ த்வாம் ராஹிதெ யுக்தம் வ்ருதுவபுயதி ஸாமரம்॥ ककऊ
க்ருதெவ வ்ரிகதபுவ் * ஶெஷ யஸ்ஸுநாதநம்।
ஸொzயம் தத்ரிகாராயீ தத்ஸுசாநஸஹுதி॥ ककऋ.
தநிஶிதஸெநாஹம் வஹுசாநாத்ரொஶிதம்।
திஷ்ட த்வம் கவிசாஹுரு! யி விஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்ரு தார்ச்॥
பொஜநாநாம் ஶதம்வாவி கவிரெஷ ஸசாவ்ரதம்।
தவ ஸாநுஷ்ட விஶ்ரா நம் ஶெஷம் வ்ரக்ரதாஶிதி॥ ककऌ.
தஶிஷம் ஶ்ருவத ராஜ கூநஸ்ருவஹம் வஹு। தஶாவ்ஸாஶ்ரு ஹ
ரிஶ்ரு ஷ! விஶ்ராநொ † zநுஶிஷ்யுஸி॥ ककऎ.
கஷ்டாகஸ்வி ஸம்வந்தம் கவிஸ்வ்ரு! த்வயாஸ்தி வெ
வ்ரவ்யாதஸ்திஷ்ட யொகெஷ்ட ஸஹாரணவரிஶ்ரு ஹம்॥ ककஏ.
வெமவநம் வ்ரவநொ யெ வ்ரவமா சாரு தத்ஜ!।
தெஷாம் ஸ்வ்ரு தம் ஸநெ ரூரஸ்ஹம் கவிக்ஜ்ஜர!॥ ककऐ
சுதியிம் கிம வ்ருஜாஹும் ப்ராக்ருதொzவி விஜாநதா।
யஸ்ரும் ஜிஜ்ஞாஸசாநெந கிம்வ்ரநம் ‡ தாஶ்ரஶொ ஸஹாநர்॥ कऒ.
த்வம் ஹி ஶெவவரிஷ்டஸ்ரு சாரு தஸ்ரு ஸஹாதநம்।
வ்ரதஸ்வெவ்ரு வெமெந ஸஶ்ரஶம் கவிக்ஜ்ஜர!॥ कऔ.
வ்ருஜிதெ தயி யஸ்ருஜ! வ்ருஜாம் வ்ராவொதி சாரு தம்।
தஸ்ரு தம் வ்ருஜநீயொ ஶெ ஶ்ரண்ரு சாவ்ரு தகாரணர்॥
வ்ருவ்ரும் க்ருதயுரு தாத! வவுதாம் வக்ஷிணொ zஸவர்।
॥ தெ zஸிஜ்ஜ்ஜிஶ்ரஸ்ஸவ்ரு ஶ்ரு ரு ரு

வல்லவராய் ஆகாசத்திற் செல்லும் அந்தஹநுமானை நோக்கி, களிப்புற்று ஆகாசத்தில் அருகில் நிற்கும் மைநாகபர்வதமானது மநுஷ்யரூபந்தரித்து தன்னுடைய சிகரத்தில் நின்றுகொண்டு மனங்களித்து, (மேல் வரும்) வாக்யத்தை விளக்கமாயுரைக்கலுற்றது:— ககக.

"வாநரோத்தம! செய்தற்கரிய செயலைச்செய்தீர்; எனது சிகரங்களில் உட்கார்ந்து இன்பமுற்று இளைப்பாறும். ககஉ.

ராகவருடைய குலத்திற்பிறந்த பெரியோர்களால் ஸமுத்ராராஜர் வளர்க்கப்பட்டார் (ஸமுத்ரம் வெட்டப்பட்டது). நீர் ராமருக்கு நன்மையைச் செய்கிறபடியால் அந்த ஸமுத்ராராஜர் உம்மைப் பூஜிக்கநினைக்கிறார் ககங.

செய்த வுபகாரத்திற்கு வதிலுபகாரஞ் செய்தல் அநாதியாக ஏற்பட்ட தர்மமாயிருக்கிறது. ஆதலால் ஸமுத்ராராஜர் உமக்குப் ப்ரத்யுபகாரஞ் செய்ய நினைத்து உமது ஸம்மாநத்தை விரும்புகிறார் (அதாவது அவர் செய்யும் ப்ரத்யுபகாரத்தை நீர் ஒப்புக்கொள்வதே ஸம்மாநம்). ககச.

'இந்த வாநரர் நூறுயோஜனைத் தூரம் ஒரேவேகமாய்த் தாண்டிவருகிறார்; உனது தாழ்வரைகளில் இளைப்பாறிவிட்டு மிகுதிவழியையுஞ் செல்லட்டும்' என்று சொல்லி உமக்காகவே யான் இந்த ஸமுத்ராராஜரால் மேன்மைபடுத்தி அனுப்பப்பட்டேன். வாநரசிங்கமே! நீர் என்மீது நின்று (கொஞ்சம்) இளைப்பாறிவிட்டு போகவேண்டும். ককரு.

வாநரோத்தம! நல்லமணம் பொருந்தி ருசிகரமாகி நிறைந்திருக்கின்ற இதோ இந்த கந்த—மூல—பலங்களை ஸ்வீகரித்து இளைப்பாறியபின் போவீராக. ককஎ.

கபிச்ரேஷ்ட! நற்குணமுள்ள பெரியோர்களைப் பூஜிக்கவேண்டுமென்பது மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. உமக்கும் நமக்கும் இந்த ஸம்பந்தமுங்கூட இருக்கின்றது. ককஅ.

கபிகுஞ்ஜர! மிக்கவேகமாய்ப் பாய்ந்துசெல்லும் வாநரர்களுள் உம்மையான் தலைவராக எண்ணுகிறேன். ককக.

தர்மத்தை அறியவிரும்பித் தெரிந்துகொண்டவர் ஸாதாரணமான அதிதியையே பூஜிக்கவேண்டும். உம்மைப்போன்ற மஹானைப் பூஜிக்கக் கேட்கவேண்டுமா! கஉ.ம.

கபிகுஞ்ஜர! நீரோ! வானவர்களிற்சிறந்த மஹாத்மாவான வாயுபகவானுடைய புத்ரர்; வேகத்தில் அவரையே நிகர்த்தவர். கஉக.

தர்மங்களை யுணர்ந்தவ! உம்மைப் பூஜித்தால் வாயுபகவானைப் பூஜித்தாற் போலாகிறது; ஆதலால் யான் உம்மைப் பூஜிக்கவேண்டும். இதற்கு இன்னொரு காரணமும் (சொல்லுகிறேன்) கேளும். கஉஉ.

ஐய! முன்னே க்ருதயுகத்தில் பர்வதங்கள் சிறகுடையவைகளாயிருந்தன. அவைகள் கருடவேகமும் வாயுவேகமுமுடையவைகளாய் எல்லாத் திசைகளிலும் (பறந்து) போய்க்கொண்டிருந்தன. கஉங.

பிறகு அந்தப்பர்வதங்கள் அப்படிப்போகவே அவைகள் விழுந்துவிடு மென்கிற சங்கையினால், ருஷிகளுடன் கூட வானவர் குழாங்களும் (ஸகல) ப்ராணிகளும் பயங்கொண்டன. கஉச.

பிறகு ஸஹஸ்ரநேத்ரனான இந்த்ரன் சினந்து, பர்வதங்களின் சிறகுகளை ஆயிரக்கணக்காய் ஆங்காங்கு வஜ்ராயுதத்தால் அறுத்துத்தள்ளினான்.

அந்தத் தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்துடன் என்னிடம் வந்தான். பிறகு மஹாத்மாவான வாயுபகவான் சீக்ரமாய் என்னை (தூரத்தில்) தள்ளிவிட்டார். கஉசு.

வாநரோத்தம! உம்து தந்தையானவர் இந்த உவர்க்கடலில் கொண்டு தள்ளி (இந்த்ரனுக்குத்தெரியாமல் மறைத்துவைத்து) இரண்டு சிறகுகளையும் ரக்ஷித்து என்னைக் காப்பாற்றினார். கஉஎ

கபிவர! ஆதலாற்றான் உம்மை யான் பூஜிக்கிறேன். யான் வாயுபகவானைப் பூஜிக்கவேண்டுமன்றோ! எனக்கு மூமக்கு முள்ள மஹாகுணமுடைய ஸம்பந்தம் இதுதான். கஉஅ.

வாநரோத்தம! இந்த (உபகார) கார்யம் இப்படி நடந்திருக்கிறபடியால் நீர் மனங்களித்து ஸமுத்ராராஜருக்கும் எனக்கும் த்ருப்தியையுண்டு பண்ணவேண்டும். கஉகூ.

கபிஸத்தம! ச்ரமத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும்; பூஜையைப் பெற்றுக்கொள்ளும். (எனக்கு உம்மிடமிருக்கிற) ப்ரீதியை நீர் கௌரவித்துப் போம். உம்மைக்கண்டதனால் நான் களித்தவனாயினேன்" கஙo.

கபிச்ரேஷ்டராகிய ஹநுமான் இவ்வாறு (மைநாகபர்வதத்தால்) சொல்லப்பட்டு அந்தப் பர்வதச்ரேஷ்டத்தைப்பார்த்து "ஸந்தோஷம்! அதிதி பூஜைசெய்தாயிற்று; (பூஜையை அங்கீகரிக்கவில்லைஎன்கிற) கோபத்தை விட்டுவிடு; சீக்ரமாய்க் கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்; (ஒரேவேகமாய் அக்கரை சேருவதாய்) யான் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிவிட்டேன்; பொழுது போகிறது; ஸமுத்ரத்தில் நடுவில் இருக்கத்தகாது" என்று சொன்னார். மிக்க வீர்யமுடையராகி வாநரர்களிற்சிறந்த ஹநுமான், இவ்வாறு சொல்லி புன்சிரிப்புடன் பர்வதத்தைக் கையினால் தொட்டு (நல்வார்த்தை சொல்லி) ஆகாசமார்க்கஞ்சேர்ந்து போகலுற்றார். கஙஙங

தத்ரைஷ வ்யாதிஷ்ட தேவஸங்காஸ்ஸுரர்ஷிபிஃ।
ஹுதாநிச ஸர்வம் ஜுஹ்வைஷாம் வ்ரதநிஷ்டயா॥ கஉச.
ததஃ க்ருஷ்ணாஜிநாக்ஷஃ வவ்ருதாநாம் ஶதக்ரதுஃ।
வக்ஷாம்ஸ்யுத்தேஜ வஜ்ரேண தத்ரதத்ர ஸஹஸ்ரஶஃ॥ கஉரு.
ஸ ஶீர்ணவாஹதஃ க்ருஷ்ணோ வஜ்ரேணாஶ்ரு தேவராட்।
ததோ zஹம் ஸஹஸா க்ஷிப்தஃ ஶஸ்த்ரேந ஶோணிதநா॥ கஉசு.
ஸுஸ்ரிநுவணதொயேன *ப்ரக்ஷிப்தஃ வ்வமொர்தஶி॥
†ஹ்ருவ்வக்ஷஸிஹ்ரஶ்ச தவ வித்ராஸிரக்ஷிதஃ॥ கஉஎ.
ததோ zஹம் ஶநயாமி தாம் ஶரேணா ஹி ஶிஶ ஶாரதஃ।
தயா ஶெ ஹ்ருஷ ஸம்வந்நஃ கவிஶ்வ்ரு! ஶோரணஃ॥ கஉஅ.
ஸுஸ்ரிநுவம் ஶதெ காரெ ஸாரரஸ்ய ஶிஶேவ ‡ வ।
ஸ்ரீ திம் ஸ்ரீ தஶதாஃ கதுரம் த்வஶோஹுஸி ஶோகவெ!॥ கஉகூ.
ஶுரம் ॥ ஶொக்ஷய வ்ருஜாம் ச ஶ்ரூஹாண கவிஸத்தமஃ॥ ஸ்ரீ திம்
ச வஹ்ருஸ்ய ஸ்ரீதொ zஸி தவஶுநாத்॥ கங0.
ஸுவஶ்க்ஷஃ கவிஶ்ரேஷ்ஸம் நஶொத்தஶிவ்ரு வீத்।
ஸ்ரீதொ zஸி க்ருதாதியும் உந்ருஶொzவநீயதாம்॥
தரதெ காரு காரொ ஶெ சுஹ்ருவ்ரு திவதுதெ।
ப்ரதிஜ்ஞாய யா உதா § ந ஷ்ரூதவ்ரு திஹாந்தரெ॥ கங உ.
உந்ருக்வா வாணிநா ஶொயாஶ்ரு ஹரிவ்ரு ஜவஃ।
ஜமாஶகாஶாவிஶ்ரு ‡ வீயுவாந ஹஸ்நிவ॥ கங ங.
ஸ வவ்ருதஸ்ரு ஹ்ரூயாம் ஸுஹ்ருநாஉவெக்ஷிதஃ।
வ்ரஜிதஶ்சாவவந்நாஸிராஶீஹிரரநியாதஜஃ॥ கங ச.
கயொயும் உரரஶ்ரு ஹிதா ஶொயஶோணுவள।
வித்ஃவந்நாநஶாஷ்ய ஜமாஶ விஶெ zஷ்ரெ॥ கங ரு.
ஹ்ருயஶொயும் திம் ப்ரவ்ரு ஶிரிம் தஶவொகயந்।
வாய்ஸ்ரு ந்நிரரரஶ்ரு ஜமாஶ விஶெ zஷ்ரெ॥ கங சு
தஶி தீயம் ஹந்ருஶொ ஹ்ருஷ்ரு கஶ்ரு ஸ்ரு ஷ்ரரஶ்।
ப்ரஶஸ்ஸ்ரு ஸ்ரரரஸ்ரு வெரு ஸிஹ்ரஶ்ரு வரஶ்ரு ஷ்ரு யஃ॥ கங எ.

---

*"க்ஷிப்தவ்ரு ஸ்ரு ஶ." ‡"ஹ்ருவ்ரு வக்ஷஃ ஸஶ்ரு ஶ்ரு." ‡"ஹி."
‖ "ஶொயய." § "ந ஷ்ரூதவ்ரு யா ந்தரா." ‡ "வெஶவாந்."

தேவதாஶாபவந்த்ஷாஸத்ஶாஸஸ்ய கூடுணா।
காஶ்யபஸ்ய ஸுநாஹஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷஶ்ச வாஸவஃ॥ கஙஅ.
உவாச வசநம் ஶீரோந்ரிதொஷாதமுத்தமம்।
ஸுநாஹம் வ்யுதஶ்ரேஷ்டம் ஸ்வயமேவ ஶசீபதிஃ॥ கஙக.
ஹிரண்யநாப! ஶைலேந்த்ர! வரிதுஷ்டோऽஸ்மி தே ஹ்யஹம்।
கமயம் தே வ்ரயஹ்யாமி திஷ்ட ஸௌம்ய! யதாஸுகம்॥ கச0.
ஸர்வம் க்ருதம் தே ஸுமஹத்க்ரந்தஸ்ய ஹந்துரேதத்।
க்ருதோ யொஜநஶதம் நிஹதாஶ்ச ஹயே ஸதி॥ கசக.
ராக்ஷஸைரேஷ ஹி ஶ்ரமதே ந யாதி தாஶரதிஹுரிஃ।
ஸதியாம் கூவுதா *தஸ்ய தொஷிதோऽஸ்மித்ரயம் த்வயா॥ கசஉ.
ததஃ ப்ரஹஷுமதிவ்ரூயம் வவுதொ தத்ஃ।
தேவதாநாம்வதிம் ஶ்ரேஷ்டா வரிதுஷ்டம் ஶதக்ரதும்॥ கசங.
ஸ வை ஶ்ரதவரைஶ்ரேஷ்டொ வஜ்ரவாவஸ்ரிதஸ்ஸுஹா।
ஹந்துரோம்ஶ்ச ஸுஹ்ருதெ ந வ்ருதிவக்ராத் † ஸாமரரத்॥ கசச.
ததொ தேவாஸுரவ்ரூவிஹாஶ வரதேஷுயஃ।
சுவ்ரவந்ரரவஸுராணாம் ஸுரஸாம் நாமதாரத்॥ கசரு.
கயம் வாதாதஜஃ ஶ்ரீமாந் வதெ ஸாமரொவரி।
ஹந்துரோந்ரா தஸ்ய தம் ஸுஹ்ருதம் விவரோவரா॥
ராக்ஷஸம் ரூபுவரோஹாய ஸுவொரம் வவுதொவதத்।
ஶம்ஷாகுராயம் விஜாக்ஷம் வக்ரம் க்ருதா ‡ நஹஸ்ரத்॥ கசஎ.
வஜ்ரிஹ்ரதமுஹ ஜாதம் ஹ்ருயஶ்ரவ்ய வராகுரத்।
தாம் விஜெஷ்யதி ரூவாயெந விஷாதம் வா மதிஷ்யதி॥ கசஅ.
வரவீகா தம் ஸா தேவீ தெவ்ரிதராஜிஸத்ரதா।
ஸதீஉரயெ ஸுரஸா விஜ்ரதீ ராக்ஷஸம் வபுஃ॥
விக்ருதம்ய விரூபம்ய ॥ ஸவுஸ்ரய ஹயாவஹத்।
வ்ரவரோநம் ஹந்துந்தரோவ்ருதெ்ரதிரூவாய ஹ॥ கரு0.
ரதி ஹக்ஷம் ப்ரதிஷ்ஷ்யீஶ்ரெரவுநாரஷுஹ।
கஹம் தாம் ஹக்ஷயிஷ்யாமி ப்ரவிஶெஹம் மோநநத்॥ கருக.

---

*"ஹக்ரா." † சுத "ஸாமரத்" இதெ தஷாதரத் "தம் ப்ரயாநம் ஸுதீக்ஷ்ண ஹ்யாகாஶெ மாரூதாதஜத்" இத்யயெஷ்ஷா யவத்ரவுஸ்கெ ஏஶ்ரதெ. ‖ "நஹஃஷ்ரஶத்." § "யதெஸ்ரய."

பொற்சிகரமுடைய அம்மைநாகபர்வதத்தின் செய்கையினால் தேவர்களும் ஸஹஸ்ராக்ஷனாகிய இந்த்ரனும் களித்தவர்களாயினர். கங அ.

புத்திமானான இந்த்ரனானவன் மைநாகபர்வதத்தைப்பரார்த்து ஸந்தோஷத்தால் தழதழத்த சொல்லை (மேல்வருமாறு)தானே சொன்னான்:—

"அப்ப! பொன்சிகரமுடைய மைநாக! உன் விஷயத்தில் நான் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தேன். உனக்கு அபயங்கொடுக்கிறேன். நீ ஸுகமாயிரு. பயப்படவேண்டிய காரணமிருந்தும் நிர்ப்பயமாய் நூறுயோஜனைத் தூரந்தாண்டுகின்ற ஹநுமானுக்கு நீ பெரியவுதவிசெய்தாய். கசக.

இவ்வாநரர், தசரத புத்ராரான ராமருக்குப் பணிசெய்யக்கருதி பாய்கின்றார். அவருக்கு நீ பூஜைசெய்ததுபற்றி யான் மிகவும் களிப்புற்றேன்."

பிறகு வானவர் வேந்தனாகிய இந்த்ரன்களித்தது கண்டு (அந்த) பர்வதச்ரேஷ்டமானது மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தது. கசங.

அந்தப்பர்வதமானது வரம்பெற்று அப்போது கவலையற்றிருந்தது. ஹநுமானும் முஹூர்த்தகாலத்தில் (அந்தமலையிருந்த) ஸமுத்ர ப்ரதேசத்தைத் தாண்டிவிட்டார். கசச.

பிறகு கந்தர்வர்களுடன் தேவர்களும் தேவர்ஷிகளும் ஸித்தர்களும் நாகர்களுக்குத்தாயாகிய ஸுரஸையென்பவளைப் பார்த்துச்சொல்லினர்:—

"வாயுபுத்ரராகிய இந்தஹநுமான் மிக்கவுத்ஸாஹமுடையராய் ஸமுத்ரத்தின்மீது பாய்ந்து செல்கின்றார். மலைக்கொப்பாய்ப் பயங்கரமாயுள்ள ரூபத்தைத்தரித்து வளைந்த பற்களும் சிவந்தகண்களுமுடையவளாய் ஆகாசத்திற்கு ஸமாநமாய் வாயைத்திறந்துகொண்டு (வழியைத்தகைந்து) அந்த ஹநுமானுக்கு முஹூர்த்தகாலம் நீ தடங்கல் செய்யவேண்டும். கசஎ.

இன்னும் இவருடைய பராக்ரமத்தை யாங்கள் அறியவிரும்புகிறோம். எந்தவுபாயத்தாலாவது உன்னை ஜயித்துவிடுவார். இல்லையென்றால் (கொஞ்சம்) வருத்தமடைவார்." கசஅ.

இவ்வாறு கௌரவித்து வானவர்களால் சொல்லப்பட்ட அந்த ஸுரஸாதேவியானவள் அழகற்று விகாரமுற்று எல்லார்க்கும் பயத்தை விளைக்கும் ராக்ஷஸரூபத்தைத் தரித்தவளாகி, கடல்நடுவில்பறந்துசெல்லும் ஹநுமானை வழிமறித்து ஆ! இம்மொழியைப்புகன்றாள்:— கரு0.

"வாநரோத்தம! நீஎனக்கிரையாகத் தேவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டாய்; (ஆதலின்) யானுன்னைப் பக்ஷித்துவிடப்போகிறேன்; இதோ என் வாயிற்புகு." கருக

வாநரோத்தமர் இவ்வாறு ஸுரஸாதேவியினால் சொல்லப்பட்டு, களிப்பும் உத்ஸாஹமும் மிகுந்து இம்மொழியைச் சொற்றார்:— கருஉ.

"தசரதருடைய புத்த்ரரான ராமரென்பவர் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணரோடும் பார்யையாகிய ஸீதையோடுந்தண்டகாவநத்திற்கு வந்திருந்தார்.

அவர் (ஒருகாரணத்தால்) ராக்ஷஸர்களோடு விரோதம்வைத்ததுபற்றி, அவர் வேறுகார்யமாய் வெளியிற்போயிருந்ததருணத்தில், பெரும்புகழ் பெற்ற அவரது பார்யையாகிய ஸீதையை ராவணன் கொண்டுபோய் விட்டான். கருச.

ராமருடைய கட்டளையால் யான் அந்த ஸீதையிருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன். ராமராஜ்யத்தில் இருக்கிறபடியால் நீயும் ராமருக்கு உதவி செய்யவேண்டும். கருரு.

இல்லையென்றால், மைதிலியைக்கண்டு (அவள் செய்தியைத் தெரிவித்தற்காக) நன்மையைச்செய்கின்ற ராமரையுங்கண்டுகொண்டு உன்வாயில் வந்து விழுகிறேன். ஸத்யமாய் உனககுப் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்."

இஷ்டப்படி ரூபங்கொள்ளவல்ல ஸுரஸையானவள் இவ்வாறு ஹநுமானால் சொல்லப்பட்டவளாய் "ஒருவரும் என்னை மீறிப்போகலாகாது; எனக்கு இப்படி ஒருவரமிருக்கிறது" என்று சொன்னாள். கருஎ.

* [நாகமாதாவாகிய ஸுரஸை அப்படி சொல்லியும் அந்த ஹநுமான் போய்க்கொண்டிருக்கக்கண்டு அந்த ஹநுமானுடைய வலுவை அறியக் கருதியவளாய் "வேவாநரோத்தம! நீ இப்போது என்வாயுட்புகுந்து செல்லவேண்டும்; எனக்கு முன்னொருக்கால் இந்தப்படி ப்ரஹ்மா வரங்கொடுத்திருக்கிறார்" என்னுஞ் சொல்லைப் பரபரத்துச் சொன்னாள். வாயை விசாலமாய்த்திறந்துகொண்டு மாருதியின் முன்னேவந்து நின்றாள். †இவ்வாறு ஸுரஸைசொல்லவே வாநரோத்தமர் கோபங்கொண்டவராகி "ஆ! என்னைவிழுங்கும் வாயைத்திறவு(பார்க்கலாம்)" என்று சொன்னார். ‡ஹநுமான் கோபத்துடன் இவ்வாறு ஸுரஸையைச் சொல்லிவிட்டு, பத்துயோஜனைத்தூரம் நீளமும் பத்துயோஜனைத்தூரம் அகலமுமாய் வளர்ந்துவிட்டார். ||மேகத்திற்கொப்பாய்ப் பத்துயோஜனைத்தூரம் நீண்ட அந்தஹநுமானைக்கண்டு ஸுரஸையும் இருபதுயோஜனைத்தூரம் வாயைத்திறந்தாள். §பிறகு நல்லபுத்திமானாகிய வாயுபுத்த்ரரான ஹநுமான் அவள் வாயைவிசாலமாய்த் திறந்ததுகண்டு சினங்கொண்டு முப்பதுயோஜனை நீண்டார். ¶ஸுரஸையானவள் நாற்பதுயோஜனை உயரம் வாயைத்திறந்தாள். வீரராகிய ஹநுமான் ஐம்பதுயோஜனைத்தூரம் வளர்ந்தார். * ஸுரஸை அறுபதுயோஜனைத்தூரம் வாயைத்திறந்தாள். வல்லவராகிய ஹநுமான் எழுபதுயோஜனைத்தூரம் வளர்ந்தார். † ஸுரஸை எண்பதுயோஜனை வாயைத்திறந்தாள். ஹநுமான்மலைக் கொப்பானவராய்த் தொண்ணூறுயோஜனை வளர்ந்தார். ‡ ஸுரஸையானவள் நூறுயோஜனை வாயைத்திறந்தாள்.]

வனவாஸுக்தஃ ஸுராஸயா வ்ராஜ்ஜயிஃ [] வாநரஷபுஹஃ।
வ ஹ்ருஷ்டவதநஃ ஶ்ரீமாநிஹ வசநமப்ரவீத்॥ கரு௨.
ராமோ () ஹாஸுராயிநபுரீ வ்ரவிஷ்டோ ஹுண்டகாவநம்।
யக்ஷணைந ஸஹஸ்ராத்ரா வைதேஹ்யாஹாவி ஹாரயா॥ கரு௩.
கநுகாரயவிஷக்தஸ்ய வஹ்யவைரஸ்ய ராக்ஷஸைஃ।
தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா ஹாரயா ராவணேந யஶஸ்விநீ॥ கரு௪.
தஸ்யாஸ்காஶம் ஹுதோ zஹம் ஶிஷ்ய ராமஸ்ய நாதத்।
கதுர்ஹுபுஸி ராமஸ்ய ஸாஹ்யம் விஷயவாஸிநீ॥ கரு௫.
கமுவா யேஷீம் ஹ்ருஷ்டா ராமம் வாகிஷ்டகாரிணம்।
கூமஶிஷ்யாதி தெ வக்ரம் ஸத்யம் வ்ரீஶ்ருணோதி தெ॥ கரு௬.
வனவாஸுக்தா ஹநுமதா ஸுராஸா காமரூபிணீ।
கவ்ரவீந்நாதிவதெநாம் கஶிஷ்டெஷ வரோ மம॥ கரு௭.

* [தம் வ யாந்தம் ஸமுத்க்ஷ்ய ஸுராஸா வாக்யமப்ரவீத்।
வயம் ஜிஜ்ஞாஸமாநா வை நாமமாதா ஹநூமதஃ॥ வ்ரவிஶ்ரு வ
ஹநம் மெzஹ்ய ஶநவ்யம் வாநரோத்தம। வர வனஷ வ்ரா ஹெதோ
மம யாதெ்ரி ஸத்ரா॥ வ்யாஹாய வக்ரம் விவ்ரம் ஷிதா ஸா
மாரு்தெஃ வ்ரா। † வனவாஸுக்தஸ்ய ஸுராஸயா கு்ரோ வாநர
வ்ரூவஃ॥ கவ்ரவீத்ரு்ரவெ வக்ரம் யெந மாம் விஷஹிஷ்ய
ஸி। ‡ ஹ்ரு்க்ரா ஸுராஸாம் கு்ரோ ஹ்ரு்ரோ ஹ்ரு்ரயொஜநமாயதஃ॥
ஹ்ரு்ரயொஜநவிஸ்தாரோ வஹுவ ஹநு்மாம்ஸுஹா। || தம் ஹ்ருஷ்டா
தெவஸுக்காஶம் ஹ்ரு்ரயொஜநமாயதத்॥ யகார ஸுராஸா வாக்யம்
விம்ஶெ்ரோஜநமாயதத்। § தாம் ஹ்ருஷ்டா விஸ்ரு்தாஸ்யாம் த
வாயுவ்ரு்தஸ்வ்ரு்ரிமாந்॥ ஹநு்ரோம்ஸ்ரு்த ததஃ கு்ரு்ரஹ்ரிம்
ஶெ்ரோஜநமாயதஃ। ¶ யகார ஸுராஸா வக்ரம் யதாஶிம்ஶதயொ
ஜிதத்॥ வஹுவ ஹநு்மாநீரஃ வத்தாஶெ்ரோஜநொஜிதஃ।
* யகார ஸுராஸா வக்ரம் ஷஷ்டியொஜநமாயதத்॥ தயெவ ஹ
நு்மாநீரஸ்வ்ரு்தீயொஜநொஜிதஃ। † யகார ஸுராஸா வக்ரம்
ஸுஶீதீயொஜநாயதத்॥ ஹநு்மாநயமவ்ரு்வெ்ரா நவதீயொஜ
நொஜிதஃ। ‡ யகார ஸுராஸா வக்ரம் ஶதயொஜநமாயதத்॥]

[] "வ்ரூவமஷபுஹஃ." () "ஹாஸுராயிஃ ஶ்ரீமாந்."

தத்ரஷா வ்யாஹிதம் தாஸ்யம் வாயுபுத்ரஸ்ய ஶோபநம்।
[தீவ்ரஜ்வரம் ஸுரஸபா ஸுவொரம் நரகொவமம்।]
ஸுஸம்க்ஷிப்தாதநுஃ காயம் *வஹுவாஹுஶிரோதரஃ॥ கரு அ.
ஹொzஹிவதாரஶ் தமுகம் நிஷ்கதாய ஹநூமதஃ।
சுநரிக்ஷ ஸ்ரிதஃ ஶ்ரீமாநிஶம் வயநவ்ரவீத்॥ கரு கூ.
வ விஷ்டா zஸி ஹி தெ வக்ரம் ஶாக்ஷாயணி! நமொ zஸ்து தெ।
மதிஷ்ட்ய யத்ர வைதேஹீ ஸத்யம் † வாஸீஶ்வரம் தவ॥ கசு ஂ.
தம் ஶ்ரவ வத்நாந்தகம் வநம் ராஹுபுத்ரவாதிவ।
சுவ வீதுராஶா தேவீ ஷ்வ ந ரக்ஷவெண வாநரம்॥ கசுக.
சுயமுவிவெத்ய ஹரிஶ்ரேஷ்ட! மஹ ஸுளத்ய! யஶாஸுவம்।
‡ ஸாநயஷ்வ வைதேஹீம் ராவவெண மஹாதநா॥ கசுஉ.
தத்ரதீயம் ஹநுமதொ ஶ்ரவ்ரு கூடு ஸுஶுஷுரம்।
ஸாயுஸாயுதி ஹக்தாநி வ்ரஶஶம்ஸுஸ்ஸுஹ ஹரிம்॥ கசுங.
ஸ ஸாமரமநாயுஷ்யம் ॥ சுஹ்யைத்ய வாணாயுயம்।
ஜமாரகாஶமாவிஶ்ய வைமந மரொவமம்॥ கசுச.

வைவிதெ வாரியாராஹிஃ வதமெஶ நிஷ்விவிதெ। யரி தெ கெஶிகாவாரெரெரெராவ தநிஷ்விவிதெ॥ கசுரு. ஸிம் ஹகுஜ்ரஶாஶுரவ தமொரமவாஹநெஃ। விமாநெஷ்ஸம் வ தஜிஶ விமெஷ்ஸுஜ்ரதெ॥ கசுசு. வஜ்ரஶநிஸமாவாதெஃ வாவவிகெரவொஜிதெ। க்ரதவுணெரெஹாஹாஹெஃ ஷ்ஸுஜிஜிரஜ்ரதெ॥ கசுஎ. வஹதா § ஹவ்ரதுயும் வைவி தெ வித்ரஹாநுநா। ஸுஹநக்ஷத்ரவநாகு தாராமணவிஹ்ரு ஷிதெ॥ கசுஅ. மஹஷிமணமந்ரவு நாமயக்ஷஸாகுரெ। விவிகெ விமெ விஶ்வ விஶ்வாவஸுநிஷ்விவிதெ॥ கசுகூ. தெவ ராஜமஜாக்ரதெ வநஸ்ரியுவெ ஶிவெ। விதாநெ ஜீவயொ கவ்ய விததெ ஹ்ரஹநிஶிதெ॥ கஎ ஂ. வஹுஶஷ்வவிதெ வீ ரெவிஶ்ரயாரமணெவுரெஃ। ஜமாரி வாயுசெது ஸ ரு தாநிவ சாரு திஃ॥ கஎக.

---

*ஈது "ஜீரஶ்ரத ஹவ சாரு திஃ, தஸ்ரிநுஹ்ரதெது ஹநு சாநு" இதி வாஹ்வயம் தாவவதெ ஶ்ரூயதெ. †"வாஸ்து வாரம்" ‡ "ஸாநய வ." ॥ "மெயெந." § "ஹவ்ரதுதுரம்."

அவள் அப்படி வாயைத்திறந்ததை வாயுகுமாரர் பார்த்து, மிக்கபுத்திமானுகையால் தம்து சரீரத்தை மிகவும் சிறியதாய்ச் சுருக்கிக்கொண்டு கட்டைவிரல்ப்ரமாணமாக ஆய்விட்டார். கருஅ.

அவர் உடனே மஹாவேகமாய் அவள்வாயுட்புகுந்து வெளியில்வந்து ஆகாசத்தில் நின்றுகொண்டு மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னுர்:— கருக.

"தக்ஷரது புத்ரியாகிய ஸுரஸே! உன் வாயுள் புகுந் தாய்விட்டது; உனக்குள்ளவரமும் ஸத்யமாய்விட்டது; உனக் கொருநமஸ்காரம்; யான் ஸீதையிருக்குமிடத்திற்குப் போகிறேன்." கசுஂ.

ராஹுவின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட சந்த்ரன்போல் தன்வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட அந்தவாநரரைக்கண்டு ஸுரஸாதேவி நிஜரூபந் தரித்துச் சொன்னதாவது:— கசுக.

"அப்ப! ஹரிச்ரேஷ்ட! கார்யம் ஸித்திப்பதற்காக நீ ஸுகமாய்ப்போவாய்; மஹாத்மாவான ராகவரிடம் வைதேஹியைக் கொண்டுசேர்ப்பாய்."

ஹநுமான் மூன்றுவதாகச்செய்த செய்தற்கரிய அச்செயலை(ஸுரஸாதேவியை வென்றதை) தேவதைகள் கண்டு, "நல்லது! நல்லது!" என்று ஹநுமானை அடிக்கடி புகழ்ந்தார்கள். கசுங.

அந்த ஹநுமான் வருணனுக்கு இருப்பிடமாய்த் தாண்டமுடியாததாயுள்ள ஸமுத்ரத்தை அடைந்து ஆகாசஞ்சேர்ந்து வேகத்தில் கருடனை நிகர்த்துச் சென்றுர். கசுச.

மேகங்கள் ஸஞ்சரித்து, பக்ஷிகள்பறந்து, கைசிகமென்கிறராகம்பாடும் வித்யாதரர்கள்திரிந்து, ஐராவதமென்கிற இந்த்ராயுதம் இருந்து, கசுரு. சிங்கம், யானை, புலி, பக்ஷி, பாம்பு என்னும் வாஹநங்களாலும், வேகமாய் ஓடும் நிர்மலமான விமாநங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கசுசு. வஜ்ராயுதம் இடி என்னுமிவைகள் உரைதலாலுண்டான அக்நியினுல் அழகியதாய், புண்யஞ்செய்து ஸ்வர்க்கஞ்சேர்ந்த பெரிய பாக்யவான்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கசுஎ. (அந்தந்தத் தேவதைகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக) ஹவியை எடுத்துக்கொண்டுசெல்லும் அக்நிபகவானுல் அடையப்பட்டு, (நவ)க்ரஹங்கள், (அச்விநீமுதலிய)நக்ஷத்ரங்கள், சந்த்ரஸூர்யர்கள், (மற்றுமுள்ள)நக்ஷத்ரஸமூஹங்கள் ஆகிய இவைகளால் அழகியதாய், கசுஅ. மஹர்ஷிகளின் கூட்டங்கள், கந்தர்வர், நாகர், யக்ஷர் என்னுமிவர்கள் நிரம்பி, தனித்து, மாசற்று, எங்கும் நிறைந்து, விச்வாவஸு என்கிற கந்தர்வராஜனுல் அடையப்பட்டு, கசுகூ. தேவேந்த்ரனுடைய யானைகளால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு, சந்த்ர ஸூர்யர் செல்லும் நல்வழியாகி, ஜீவலோகத்திற்கு விசாலமாய் ப்ரஹ்மாவினுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கூடாரமாகி, கஎ0. சிறந்த பலவலிய வித்யாதரக்குழாங்களால் அடையப்பட்டு விளங்கும் வாயுமார்க்கத்தில் வாயுபுத்ரராகிய ஹநுமான் கருடபகவான்போல் (அதிவேகமாய்) சென்றுர். கஎக.

வாயுகுமாரராகிய, ஹநுமான், தொங்குஞ்சிறகுகளையுடைய பருத்த பர்வதம்போல் எங்குங்காணப்பட்டவராய் நிராதாரமான ஆகாசமார்க்கத்திற் போய்க்கொண்டிருந்தார். கஎஉ.

விம்ஹிகையென்னும் ராக்ஷஸியானவள் தனக்கிஷ்டமான ஒரு ரூபத்தைத்தரித்துப் பருத்து வளர்ந்து, பறந்துசெல்லும் அந்தஹநுமானைப் பார்த்து, "நெடுங்காலம்பசியுடனிருந்த நான் இன்றுதிநம் புஜிக்கப்போகிறேன்; வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு இந்தப் பெரியஜந்து எனக்குக் கிடைத்தது" என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டாள். கஎச.

இந்தப்படி மனதில் ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டு அந்தஹநுமானுடைய நிழலை இழுக்கத்தொடங்கினாள். நிழலை இழுக்கவே ஹநுமான் சிந்திக்கிறார்:— கஎடு.

"கடலில் எதிர்காற்றினாலொரு பெரியகப்பல் நிறுத்தப்படுவதுபோல் யான் உடனே என்பராக்ரமமடங்கி நிறுத்தப்பட்டேன்!" கஎசு.

அந்த ஹநுமான் சுற்றிலும் கீழும்மேலும் (எங்கும்) உற்றுப்பார்த்து, பிறகு உவர்க்கடலினின்று உயரக்கிளம்பிவருமொரு பெரியஜந்துவைக் கண்டார். கஎஎ.

பயங்கரமான முகத்தையுடைய அந்த ஜந்துவைக்கண்டு மாருதியார் சிந்திக்கின்றார்:—"பார்ப்பதற்கு ஆச்சர்யகரமாயும் நிழலைப்பிடித்திழுக்கும் மஹாவீர்யமுடையதாயும் வாநரமன்னர் சொல்லிய பூதம் இதுவே; இதில் ஸந்தேஹமில்லை." கஎஅ.

புத்திமானான அவ்வாநரர் அந்த விம்ஹிகையை உள்ளபடி தெரிந்துகொண்டு, வர்ஷாகாலத்து மேகம்போல் பருத்தசரீரமுடையராய்ப் பயங்கரமாய் வளர்ந்தார். கஎகூ.

அந்த மஹாகபியின்(திரு)மேனிவளர்வதை அந்த விம்ஹிகை உற்றுப்பார்த்து, (தன்)வாயைப்பாதாளத்வாரத்திற்கு ஸமாநமாய்த்திறந்தாள்.

மேகராசிபோல் கர்ஜித்துக்கொண்டு ஹநுமானைத் துறத்திநாள். புத்திமானாகிய அந்த மஹாகபி, தாம்கொள்ளும்படி(அவள்)பிரமாண்டமாய் வாயைத்திறந்ததையும் அவளதுசரீரத்தின் ப்ரமாணத்தையும் மர்மங்களையும் பார்த்தார் கஅஉ.

வஜ்ரசரீரமுடையராய் மஹாபலமுடையராயுள்ள அந்தவாநரர் தம் சரீரத்தை மிகவுஞ்சுருக்கிக்கொண்டு, திறந்திருந்த அவள்வாயில் குதித்தார்.

அவள்வாயில் விழும்ஹநுமானை, பர்வகாலத்தில் ராஹுவினால் விழுங்கப்பட்ட பூர்ணசந்த்ரனைப்போல் ஸித்த-சாரணர்கள் பார்த்தார்கள். கஅச.

பிறகு ஹநுமான் அந்தரூபத்துடனே அவள் மர்மஸ்தாநங்களைத் தமது கூர்மையான நகங்களால் வெகுவேகமாய்க் கிழித்துவிட்டு மநோவேகமாய் உயரக்கிளம்பிவிட்டார். கஅரு.

அவ்வாநரோத்தமர் புத்திகூர்மையாலும், தைர்யத்தாலும், வல்லமையாலும் அவளைத் தள்ளிவிட்டு, மீளவும் பேருருவந்தரித்து வேகமாய்ப் பருத்தார். கஅஎ.

*வ்ருஷ்ணாஸுஸுவ்ருத ஹநுமாந்நாமாதஜஃ।
ஹெஜெ ஸ்வ்ரு நிராயுஷ்ம் ஆஷ்வ்வக்ஷ ஹுவாஜ்ரராட்॥ கஎஉ.
வ்வஸாநம்த் தம் ஹ்ருஷ்வா ஸிம்ஹிகாநாஶ ராக்ஷஸீ।
ஶநஸா ஜிநயாஸாஸ வ்ருவ்ருஹா காரு ரூவிணீ॥
கூஹ்ரு ஹீவ்ருஸ்ரு காயஸ்ரு ஹவிஷ்ரா ஹ்ரு ஹாஶிதா।
ஹஶம்ஹி ஶெ ஶஹதத்தம் ஜிரஸ்ரு வஶாஶதஶ்॥ கஎச.
உதி ஸஜிந்ரு ஶநஸா ஹாயாஸஸ்ரு ஸாக்ஷிவ்தஶ்।
ஹாயாயாம் † ம்ருஹ்ரு ஸாணாயாம் ஜிநயாஸாஸ வாநரஃ॥ கஎரு.
ஸாக்ஷிவ்தொ ஸ்ஹி ஸஹஸா வஜ்ரூக்ரு தவராக்ரு ஶஃ।
வ்ரு திஶொஶெந வாதெந ஶஹாநளரிவ ஸாமரெ॥ கஎசு.
தியுமுரூ ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ‡ ஸ்ரு தஃ கவிஃ।
ஶஶரு ஸ ஶஹதத்ஶ் ரு தி ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு ரு

ஹ்ருதஹ்ருதா ஹநுமதா வபாத வியுக்தாஶிஸி।
தாம் ஹதாம் வாநரேணாஶு வதிதாம் வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹிகாம்॥
ஹநுதாந்யாகாஶபாரணி தமுவாச வவமொதமுத்। கஅஎஉ.
ஸீமுத்ய க்ருதம் கமு ஹதம் தயா ஹதம்॥
ஸாயயாயுஹிவெ தமரிஷட வவதாம்வா। கஅஅஉ.
யஸ்ய தெதாநி வ்வாரி வாநரெந்ர! யதா தவ॥
ஸ்ருதிஸ்ருஷிமுதிஸ்ருக்ஷ்யம் ஸுகமுஸு நஸீஸ்தி। கஅகூஉ.
* ஸ தெஹ்ஸாஹாவிதம் வநுஜ்யம் வ்ருதிவநவ்ருயொஜநம்॥
ஜமாகாஶாவிஶ்ய வநாஶநவ்ருகவிம்। ககூ0உ.
வ்ராவ்ருஹநுயிஷவாரஹ்ஸ ஸவ்ருதம் வ்ருதியொகுயந்॥
யொஜநாநாம் ஶதஸ்யாந்தெ வநாராஜிம் ஹஶுஸம்। ககூகஉ.
ஹஶுஸுவ வதந்தெவ விவிஶ்ரு ஹநுஷிதம்॥
ஏவம் ஶாவாப்ரஶ்ரெஷ்ட ஶயொவவநாநி ச। ககூஉஉ.
ஸாமரம் ஸாமராநுவம் ஸாமராநுவஜாநுசாந்॥
ஸாமரஸ்ய வதீநாம் ஶுவ்ராந்ருவி விலொகயந்।
ஸ ஹாஸெவஸுகாஶம் ஸீக்ஷ்யாதாநசாதவாந்॥
நிராநுநநிவாகாஶம் யகார மதிசாநதிம்। ககூசஉ.
காயவ்ருஜிம் வ்ருவெஶம்ய ஶ ஹ்ருவெஷ்வ ராக்ஷஸாம்॥
ஶயி களதநுஹயம் கூயுராரி தெநெ ஹாகுவிம்। ககூருஉ.
ததஶுரீரம் ஸம்க்ஷிவ்ய தநுஹீயாரஸநிஹம்॥
வாநம் வ்ருகுதிசாவெஷ்ட வீதசொஹ ஹவாதவாந்। ககூகூஉ.
தஹ்ருநுவசிதிஸம்க்ஷிவ்ய ஹநுசாநுக்ருதள ஸ்ரிதம்॥
தீருநுசாநிவ விக்ருஹ்ய வ்ரிவீரயுஹரொ ஹரிம்। ககூஎஉ.
ஸ வாராநாநாவியாநுவயாரீ வாரம் ஸசாஸாஹ்ய ஸசுஹ்ரு
தீரம்॥ வரெராஶக்ரம் வ்ருதிவநாநுவம் ஸீக்ஷிதாதா ஸ
வெக்ஷிதாயம்। கக்ஷஅஉ.
தகஸ்ய ஸ்ரி ஸ்ரு மிரெஹ்ஸ்ரெ விஹிதுகுடெ நிவவாத
குடெ। ஸகெதகொஹாயகுநாரிகெவெ ஹாஹிகுடெ
வ்ருதிசொ ஹாதா। ககூகூஉ.
தகஸ்ய ஸம்ப்ராவ்ய ஸசுஹ்ரு தீரம் ஸீக்ஷ்ய ஸ்ரீம் மிரிவாரு
ஹுயிம்॥ கவிஸ்ய தஸ்ரிநிவவாத வவுதெ வியுயாநுவ
வ்ருயயநுப்ரஹிஜாந். உ00உ.

---

* "ஸ தெஹ்ஸம்வநுஜிதம் வநுஜெஜ்யம்." + "ஹாஹ்ரு."

அவள் ஹநுமானால் கிழிக்கப்பட்ட சரீரமுடையவளாய் உவர்க்கடலில் விழுந்துவிட்டாள் விம்ஹிதையை ஆகாச சாரிகளான ப்ராணிகள் கண்டு அவ்வாநரச்ரேஷ்டரைப் பார்த்துச்சொல்லினர்:— கஅஎ.

"கபிச்ரேஷ்ட! பயங்கரமான கார்யமானது உம்மால் செய்யப்பட்டது; கோரிவந்தகார்யத்தை க்ஷேமமாய் ஸாதித்துக்கொள்ளும்; கஅஅ.

வாநரரேறே! உமக்கிருப்பதுபோல் தைர்யம், (ஒன்றை உற்று) பார்த்தல், புத்தி, ஸாமர்த்த்யம் ஆகிய இந்நான்குமுள்ளவன் (தருணத்தில் செய்யவேண்டிய) கார்யங்களில் வருந்துகின்றிலன்." கஅகூ.

பூஜ்யராகிய அந்தவாநரர் அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டவராகி, தமது கார்யத்தைநோக்கி ஆகாசத்தைஅடைந்து கருடன்போல் போனார். ககo.

அவர் கரைக்குக்கொஞ்சதூரத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது நாற்புறமுங் கண்ணுற்று நூறுயோஜனைகளின் முடிவில் ஒருவநவரிசையைக் கண்டார். ககக.

வாநரச்ரேஷ்டராகிய அந்த ஹநுமான், நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஒருதிட்டையும், மலயபர்வதத்தினருகிலிருக்கின்ற வநங்களையும் போய்க்கொண்டே பார்த்தார். ககஉ.

மிகுந்ததைர்யமும் புத்தியுமுள்ள அந்த ஹநுமான், ஸமுத்ரத்தையும், அதன் ஸமீபப்ரதேசத்தையும், அங்குள்ள வ்ருக்ஷங்களையும் பார்த்து, கனத்தமேகங்களை நிகர்த்து ஆகாசத்தைத்தடுப்பதுபோலிருக்கும் தமது சரீரத்தைப்பார்த்து, ஒருவாறு நிச்சயஞ்செய்தார். ககச.

"என்மேனிவளர்த்தியையும் மிகுந்தவேகத்தையும் ராக்ஷஸர்கள் கண்டமாத்ரத்திலேயே என்னிடத்தில் குதூஹலங்கொள்வார்கள்" என்று ஹநுமான் எண்ணினார். ககரு.

பிறகு மிக்க தைர்யமுடைய அந்த ஹநுமான் மலைக்கு ஸமாநமாயிருந்த அந்த சரீரத்தைச்சுருக்கி, அஜ்ஞாநந்தொலைந்தவன்போல் மீளவும் நிஜரூபத்தை அடைந்துவிட்டார். ககூ.

ஹநுமான் அந்தரூபத்தை மிகவுஞ்சுருக்கி நிஜரூபத்தில் நிலைநின்று, மூவடியளந்து பலிசக்ரவர்த்தியின் பராக்ரமத்தை அடக்கிய ஹரி(வாமநர்) போல் விளங்கினார். ககஎ.

அந்தஹநுமான் அழகுள்ள நாநாவிதரூபங்களைத் தரித்து, பகைவர்களால் வெல்லமுடியாதவராகி, ஸமுத்ரத்தின் அக்கரையை அடைந்து (மலை போன்ற)தம்திருமேனியைஉற்றுப்பார்த்து, கார்யத்தை ஆலோசித்துநிஜரூபத்தை (தமக்கு எப்போதுமுள்ள ஸாதாரணவுருவத்தை) அடைந்தார்.

அநந்தரம் பெரியமலைச்சிகரத்திற்கு நிகராகிய மஹாத்மாவான அந்த ஹநுமான், தாழை நருவிலி தேங்கு என்னும் மரங்கள் கூடியதாய் நாநாவித ஆச்சர்ய ஸமூஹங்களையுடையதாய், (சோலைகள்) நிறைந்ததாயுள்ள லம்பபர்வதத்தின் சிகரத்தில் இறங்கினார். ककक.

பிறகு ஹநுமான் கடற்கரையடைந்து, மலைநுனியில் லங்கையைக் கண்டு, ம்ருக-பக்ஷிகள் பயப்பட (தமதுபெரிய) ரூபத்தை விட்டுவிட்டு அம்மலையிலிறங்கினார். உoo.

அந்தஹநுமான், அஸுரர்களும் பாம்புகளும் பேரலைவரிசைகளும் நிறைந்துள்ள கடலைத்தம்வலுவுகொண்டு கடந்து பெருங்கடலின் கரையிலிறங்கி, அமராவதிபட்டணம்போல் விளங்கும் லங்காபட்டணத்தைக் கண்டார். உ௦கூ.

முதல் ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பெருமிடுக்கான ஹநுமான், ஆ! (மற்றவரால்) மேலிடக்கூடாத கடலைக் கடந்து கவலையற்றவராகி, த்ரிகூடபர்வதத்தின் சிகரத்திலிருக்கும் லங்கையைக் கண்டார். க.

பிறகு மிக்கவல்லவராகிய ஹநுமான், அங்குள்ள மரங்களுதிர்த்த மலர் மாரியினால் நாற்புறமும்பொழியப்பெற்று புஷ்பமயமாய்ப் ப்ரகாசித்தார்.

ஸ்ரீமானுயுள்ள ஹநுமான் மிகுந்தவேகத்துடன் நூறுயோஜனைத் தூரங் கடந்தும் அதுவிஷயத்தில் பெருமூச்செறியாமலும் சோர்வடையாமலுமிருந்தார். ங.

"யான் எத்தனையோ நூறுயோஜனைத்தூரம் தாண்டுவேன்; கணக்காக நூறுயோஜனைத்தூரமுள்ள (இந்த) ஸமுத்ரக்கரையைத் தாண்டக் கேட்கவேண்டுமா?" என்றெண்ணிக்கொண்டார். ச.

வீர்யவான்களிற் சிறந்த அவ்வாநரோத்தமர் வேகம்மிகுந்து பெருங் கடலைக் கடந்து லங்கைஅருகிலிருக்கும் லம்பபர்வதஞ் சென்றார். ஞ.

(அதில்) இளம்புற்கள் படர்ந்து, நீலவர்ணமுடையவைகளாகி, மிகுந்த மணமுடையவைகளாகி, குண்டாங்கல்களும் பெரியமரங்களும் நெருங்கியுள்ள வநங்களின் நடுவேபோனார். சு.

பராக்ரமம் மிகுந்து பாய்ந்துசெல்வோர்களிற் சிறந்த அந்த ஹநுமான் அந்த லம்பபர்வதத்திலிருந்துகொண்டே மரங்களடர்ந்த மலைச்சிகரங்களிலும், மலர்கள் மிகுந்த வநவரிசைகளிலும் நாற்புறமுந்திரிந்தார்; காடுகளையுஞ் சோலைகளையுங் கண்டார்; அந்த வாயுகுமாரர், (த்ரிகூட) பர்வத சிகரத்திலிருக்கின்ற அந்த லங்கையையுங் கண்டார். அ.

மிகுந்தமணமுள்ளமுறளை, ஸரளை, கோங்கு, கச்சூரி, எலுமிச்சை, வெட்பாலை, தாழைஎன்னும் மரங்களையும், கூ. ஞாழல், பரிமளம்நிறைந்த கடம்பு, ஏழிலைப்பாலை, வேங்கை, மலருள்ள அலரி, மலையகத்தி என்னும் மரங்களையும், கம. மலர்கள்நிறைந்து மொக்குகள்மிகுந்து பறவைகள் பறந்து காற்றினால் அசைகின்ற நுனிகளையுடைய வ்ருக்ஷங்களையும், கக. ஹம்ஸங்களும் நீர்க்காகங்களும் நிறைந்து நீந்தி தாமரையுங் கருநெய்தலுங்கூடி விளங்கும் நடைவாவிகளையும், ககூ. எல்லாருதுக்களிலும் பழுக்கின்றவைகளும் புஷ்பிக்கின்றவைகளுமான நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களடர்ந்து அழகாய் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பலவித விளையாடுமிடங்களையும், மடுக்களையும், கஉ. அழகிய உத்யாநவநங்களையும் கபிகுஞ்ஜரர் (ஹநுமான்) கண்டார். கங.

ஸ ஸாமரம் தாநவவநமாயாந்தம் வைநதேயிக்ரமே ஸஹோதிதே
ராஜநிஸி॥ திவத்ய தீரேவ ஸஹோதயெஸ்தா ஹநூமாந்
ராவதீதிவ॥ உ0கஉ.

த்வயஸீ: ஸர்க: ஸமாப்த:

த்வி தீய: ஸர்க:.

ஸ ஸாகரஸநாத்ப்ரஷ்டஸ்திக்ரமே ஸஹாவலஃ।
*த்ரிகூடசிவரே ரம்யாம் ஸ்தாம் ஸ்வஸ்தா ஹநூமாந் ஹ॥ க
ததஃ வாஹவஸுகேந வ்ரஜ்வவஸ்வேண வீர்யவாந்।
கஹிவ்ரஜஃ ஸ்திதஸ்த்ர ஸஹ வ்ரஜஸியோ யயா॥ உ
பொஜநாநாம் ஶதம் ஶ்ரீமாஸ்தீர்த்வா வ்ரதவிக்ரமஃ।
கநிஃஶ்வஸநவிஸ்த்ர ந ஹாநிஸியிதுத்தி॥ ங.
ஶதாந்யஹம் யொஜநாநாம் க்ரமேயம் ஸுவஹுந்யபி।
கிம் வ்ரநஸ்ஸாகரஸ்யாந்தம் ஸம்வ்யாதம் ஶதயொஜநம்॥ ச.
ஸத்ய வீர்யுவதாம்ரெஷ: வ்ரவதாஸவி ஹொதஸீ।
ஜராஸ வெஸவாநஜாம் ரஜயிதா ஸஹொதயிஸ்॥ ரு.
ஶாஉராநிவ நீராநி ஶந்வநி வநாநிவ।
ஹ்ரணவநிவ ஸியெந ஜராஸ நமவநிவ॥ சு.
ஸெரயாம்ஸ தரஸ்ஸம்ஹநாநநராஜீஸ வ்ரஷிதாஃ।
கஹிவக்ரஸ தெஜஸ்வீ ஹநுமாந் வரஷுஹஃ॥
ஸ தஸ்மிந்நவெ திஷ்ந்நாந்ய்வவநாநிவ।
ஸ நமாரெவ தாம் ரஜாம் உஶுவவநாதஜஃ॥ அ.
ஸரயாநணிகாராம்ஸ வஜுகராம்ஸ ஸ்வ்ரஷிதாந்।
வியாரநுவ்ரிநாம்ஸ கூடஜாதெகாநவி॥ கூ.
வியஹுகநவகராம்ஸ நீவாநவஹாம்ஸயா।
கஸநாநொவிஹாராம்ஸ கரவீராம்ஸ வ்ரஷிதாந்॥ க0.
வ்ரஷஹாரநிவஹாம்ஸ தயா † ஸுகுர்ஜிதாநவி।
வாஹவாநிஹமாகீணாநவநாயகுதஸ்ஸுகாந்॥ கக.
ஹம்ஸகாரணவாகீணாவாவீஃ வொதயாயதாஃ। கஉ.
ஶுகீபாநிவியாந்ப்ரியாநிவியாம்ஸ ஜராஸயாந்॥ ஸந்தாநிவி
யெவ்ரக்ஷெஃ ஸவ்ரதுஹயவ்ரவிதெஃ। கஉஉ.
உஷ்ணாநிவ ரஷ்ணி உஶு கவிகுஜராஃ॥ கங.

---

* "த்ரிகூடஸ்ய தடெ." † "கநுஜிதாநவி."

ஸராஸாத்ருச ரக்ஷிவாநுஜாம் ராவணவாதிதாரீத்.
வரிவாஹிஸுவதூஹிதம் ஸ்வாதுராஹிரரத்ருதாரீத்॥
ஸீதாவஹரணாயேந ராவணேந ஸுரக்ஷிதாரீத்.
ஸதநாதிவரதிஶ ரக்ஷிஸ்ரீரரத்ருநிதிம்॥
காந்துநெநாவ்ருதாம் ரத்யாம் வ்ரகாரேண ஸுஹாவரீத்.
ஶ்ரீஹெஶ ஹ ஹஸம்காரிஶம் ஶாரதூவ்ருஸநிஹெம்॥
வாணராணிம் வ்ரிதாஹிரரஹாஹிரதிஸம்வ்ருதாரீத்.
சுடாரகஶதாகீணாம் வதாகாயஜாதிநீரீத்॥
தொரணேம் காந்துநெநிருவெயுதாவதி விதிதெம்.
ஹஶு ஹநுமாநுஜாம் திவி *தெவவரீதிவ॥ கஅ.
மிரிஶ்ரியிது ஹிதாம் ஜாம் வாணரெம்†ஹவநெஶரெம்.
ஹஶு ஸ ‡கவிஶ்ரேஷ்ம் வரரோகாஶமம் யயா॥ கக.
வாதிதாம் ரக்ஷிஸெநுண நிதிருதாம் விஶுகஉணா.
வவரோநாதிவாகாரெ ஹஶு ஹநுமாநுரீத். உ0.
வவ்ரகாரஜவநாம் விவரோவ்ரநவாவ்ரரீத்.
ஶதவீஶ்ரீயகெஶாம் தாடாரகவதம்ஸகாரீத்.
நஸெவ கூதாம் ஜாம் நிதிருதாம் விஶுகஉணா. உகஉ.
வாரஶதரோஸாத்ரு விநயாரோஸ வாநரம்॥ உஉ.
கெயாஸஶிவர ||வ்ரவ்ரரோவிவநீதிவாத்ரரீத்.
§ ஶீயரோநாதிவாகாரஶரஹி தெஹுவநொதெம்॥ [வ
ஸாவ்ரணாம்ராக்ஷிஸெவெரிரெநுரிமெஹெரமவதீதி
கவிநாம் ஸுக்ருதாம் வ்ரஷாம் கவெராயுஷிதாம் வரரா॥
ஶம்வி ஹிவுஹுஹிஶ்ரீரெம் ஶ்ரீயவடஸவாணிஹிம்.
ரக்ஷிதாம் ராக்ஷிஸெவெரிரெரு ஹாரோஶீவிஷெரிவ॥
தஸ்யாஶ ஸுஹதீம் மாவிம் ஸாமரம்ய நிரீக்ஷ்ய ஸம்.
ராவணம்ய ரிவம் வெரம் விநயாரோஸ வாநரம்॥ உசு.
ரூமதாவீஹ ஹரயொ ஹவிஷ்யந்தி நிரயுகாம்.
நஹி யுஷ்மெந வெ ஜா ஶக்யா ஜெதும் ஸுரெரவி॥ உஎ.
ஜாம்தம் விஷரோ ஜாம் ஜாம் ராவணவாதிதாரீத்.
வ்ரவ்ரவி ஸ ஸுஹாவாஹம் கிம் கரிஷ்யதி ராவவம்॥ உஅ.

---

*"தெவவரீ யயா." †"ஹவநெவ்ருதாரீத்." ‡"கவிம் ஶ்ரீரரீத்" ||"வ்ரவெவ்ரரோவிவநீதி." §"ஶீயரோநா."

ஹநுமான் (ஜயலக்ஷ்மி)மிகுந்தவராய், ராவணனால்ரக்ஷிக்கப்பட்ட லங்கையின் அருகிற்சென்று, தாமரைகளோடும் கருநெய்தல்களோடுங் கூடிய அகழிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸீதையைக்கொண்டுவந்ததையேப்ரயோஜநமாகநினைத்து கொடியவிற்களைத்தரித்து,நாற்புறமுந் திரியும் ராக்ஷஸர்களைக்கொண்டு ராவணனால் நன்றாய்ரக்ஷிக்கப்பட்டு, பொன் மதிளாற் சூழப்பட்டு, (ஸூர்யாதிக்ரஹங்களுக்கும் சாத்காலமேகங்களுக்கும் நிகரான வீடுகளாலும் வெளுத் துயர்ந்த தெருக்களாலும் நெருங்கியதாகி, நூற்றுக்கணக்கான மேடைகளும் வரிசையாயுள்ளகொடிகளும் த்வஜங்களும் நிறைந்து, அழகாய்க்கொடிவடிவாய்ச்சித்மெழுதிய தங்கத் தோரணவாசற்படிகளால்(நிரம்பி), ஆகாசத்திலிருக்கும் அமராவதிபட்டணம்போல் அழகாய்விளங்கும் லங்கை மாநகரத்தைக் கண்டார். கஅ.

வெளுத் தழகுபொருந்திய வீடுகளுடன் த்ரிகூட)பர்வதத்தின்சிகரத்திலிருக்கும் லங்கையை ஆகாசத்திலிருக்கு மொருபட்டணம் போல் அந்த கபிச்ரேஷ்டர் கண்டார். கக.

விச்வகர்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு ராக்ஷஸராஜனாகியராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, ஆகாசத்தில் மிதப்பதுபோல் விளங்கும்(லங்கா)பட்டணத்தை ஹநுமான் கண்டார். உ0.

மதிட்சுவற்றின் அடித்திண்ணையாகிற இடுப்பையுடையதாய், அகழியாகிற புதுவஸ்த்ரமுடையதாய் பீரங்கிசூலம் என்கிறவைகளாகிற கேசங்களையுடையதாய், கோட்டையின்மேடைகளாகிறசெவியணியுடையதாய், மனதினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது போன்றதாய், விச்வகர்மாவினால் நிர்மிக்கப்பட்டு (ஒருபெண்போல்)இருக்கின்ற அந்தலங்கையை ஹநுமான் கண்டார். உகஇ.

ஹநுமான் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து, (ஸீதையைக்காணவேண்டிய உபாயத்தை)சிந்தித்தார். உஉ.

லங்காபட்டணம் கைலாஸபர்வதத்தின் சிகரத்திற்கு ஸமாநமாய் உயர்ந்துள்ள மேலான வீடுகளால் ஆகாசத்தில் பறக்கிறது போலும் ஆகாசத்தைக் கீறுகிறது போலும், கோரமான நாகர்களால் போகவதியென்னும் பட்டணம் நிறைந்திருப்பது போல் ராக்ஷஸர்களால் நிறைந்ததும், அளவற்ற மஹிமையுள்ளதும், ஸ்பஷ்டமாய் அழகாய் நிர்மிக்கப்பட்டதும், பூர்வத்தில் குபேரனிருந்ததும், பயங்கரங்களான ஸர்ப்பங்களால் குஹை ரக்ஷிக்கப்படுவதுபோல், சூல—பட்டஸ—ஆயுதபாணிகளானபெரும்பற்களையுடைய பல ராக்ஷஸ சூரர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமாயிருப்பதையும், அந்தலங்கைக்கு ஸமுத்ரம் பெரியரக்ஷகமாயிருப்பதையும், சத்ருவான ராவணனும் பயங்கரனாயிருப்பதையும் அந்த ஹநுமான் கண்டு சிந்தித்தார்:—

"வாநரர்கள் இங்கு வந்தும் ப்ரயோஜந மில்லை; லங்கை தேவர்களாலும் யுத்தஞ்செய்து வெல்லமுடியாதன்றோ! உஎ.

பிறர்புகமுடியாமல் இடக்கானவிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு ராவணனால்காக்கப்படுகின்ற லங்கையைத் திண்டோளராயுள்ள ராகவர்தாம் வந்து என்ன செய்யப்போகிறார்; உஅ.

(இயற்கையாகவேகொடியவர்களாய், மிகுந்தசெல்வமும் பலபராக்ரமங்களுங் கூடியிருப்பதால்)ராக்ஷஸர்களிடத்தில் நல்லபேச்சு சொல்லுதல், கொடுத்தல், விரட்டல், சண்டைசெய்தல் ஆகியநான்கு உபாயங்களுக்கும் இடங் கிடையாது; உகூ.

மஹாத்மாக்களான வாநரர்களுக்குள், அங்கதன், நீலன், நான், (எனது, புத்திமானுயுள்ளராஜா (ஸுக்ரீவர்)ஆகிய நால்வர்தாம் இங்கு வரமுடியும்.

வைதேஹி உயிருடனிருக்கிறாளோ இல்லையோ முன்னே அதைத் தெரிந்துகொண்டு உடனே அந்த ஜாநகியைப் பார்த்துவிட்டு (மற்றது) ஆலோசிப்பேன்.” நுக.

பிறகு ராமருடைய நன்மையைக்கோரிய அந்தக்கபிகுஞ்ஜரர் அம் மலைச்சிகரத்திலிருந்துகொண்டே முஹூர்த்தகாலம் ஆலோசித்தார்:—

“கொடிய வலுவுகூடிய (ராக்ஷஸர்களால் காக்கப்படுகின்ற)இந்தராக்ஷஸபட்டணத்துள் இந்தரூபத்துடன் என்னுல் புகமுடியாது; நுங.

யான் ஜாநகியைத் தேடவேண்டுமானுல், கொடிய வீர்யபலபராக்ரமங்களையுடைய ராக்ஷஸரெல்லோரையும் வஞ்சிக்கவேண்டும்; நுச.

யான்எனது பெரியகார்யத்தை ஸாதிக்கவேண்டி, (ஸமயத்திற்குத் தக்கபடி) காணத்தக்கதும் காணத்தகாததுமான ரூபத்துடன் ராத்ரியில் லங்கையுட்புகுரவேண்டும்.” நுரு.

அவ்வாறு அந்தப்பட்டணம் தேவாஸுரர்களாலும் அசைக்கமுடியாதிருக்கக்கண்டு பலகாலும் பெருமூச்செறிந்து ஹநுமான் சிந்தித்தார்:—

“துராத்மாவான ராக்ஷஸராஜனுயராவணனுல் யான்காணப்படாமல் ஜநகபுத்த்ரியாகிய ஸீதையை எந்தவுபாயத்தால் பார்ப்பேன்; நுஎ.

தெரிந்தவராயுள்ள ராமருடைய கார்யங்கெடாதிருக்கும்படி தனித்த விடத்தில் ஜாநகிதனித்திருக்க யான் ஒருவனுய் எந்தவுபாயத்தால் பார்ப்பேன்; நுஅ.

கைகூடிய கார்யங்களும் தீர்க்காலோசனையில்லாத தூதனையடைந்தால் தேசகாலங்களால் தடைபட்டு ஸூர்யோதயத்தில் இருள்படுவது போல் கெடுகின்றன; நுகூ.

கார்யாகார்யங்கள்விஷயத்தில் (ராஜா மந்த்ரி என்னுமிருவர்களாலும்) நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்தியுங்கூட, (மூடதூதனுல்) அநர்த்தகரமாய்விடுகிறது; தங்களைத்தெரிந்தவர்களாக எண்ணிக்கொள்கிற(மூட)தூதர்கள் கார்யங்களைக் கெடுத்துவிடுகிறார்கள்; சம.

என்னசெய்தால் (கோரிவந்த)கார்யங் கெடாதிருக்கும்! என்னசெய்தால் மூடத்தனம் வாராதிருக்கும்! என்னசெய்தால் ஸமுத்ரலங்கநம் வீணுய்ப்போகாதிருக்கும்! சக.

ராக்ஷஸர்கள் என்னைப்பார்த்துவிட்டால். ராவணன்கேடுகோரி என்னைத்தெரிந்தனுப்பியராமருடைய இக்கார்யம் வீணுய்ப்போம்; சஉ.

யான்ராக்ஷஸரூபந்தரித்தாலும் ராக்ஷஸர்களுக்குத்தெரியாமல் ஓரிடத்திலுமிருக்கமுடியாது; வேறொருரூபந்தரித்தால் கேட்கவேணுமா? சங.

கவகாஶோ ந ஸாநுஸ்ய ராக்ஷஸைஸ்ஸஹிதஸ்ய தே।
ந ஶாநஸ்ய ந ஹேதுஸ்ய நைவ யுக்தஸ்ய ஶ்ரவணே॥ உக.
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணா நதீவிதாநராணாம் ஶோணிதநிஷ்ட்யந்தா।
வாஹிவ்ருக்ஷஸ்ய நீலஸ்ய ஶிரராஜஶ்ச யீதிதா:॥ ங0.
யாவஜ்ஜாநாதி வைதேஹீம் யதி ஜீவதிவா நவா।
தஸ்யைவ விநயிஷ்யாமி ஶ்ரத்ஸ்வா தாம் ஜநகாத்மஜாம்॥ ங க.
தத்ஸ்ய விநயாதோஷ: ஶ்ரேஷ்ட்ரம் கவிகுஞ்சரை:।
ஶிரஶ்ச்ரேஷ்ட்ரவிதஸ்ஸஹிந்ராஶ்ரயாஶ்ரயே ரத:॥ ங உ.
ஸுநேந ரக்ஷிவேண யோ ந ஶக்யோ ராக்ஷஸாம்வரீ।ப்ரவேஷ்டும்
ராக்ஷஸைஶ்சுவ்தா க்ரூரைரவ்யவஸ்தாநிவேஶிதை:॥ ங ங.
உத்ரளஜஸோ ஶோவீயோ வயவநஶ்ச ராக்ஷஸா:।
வஞ்சநீயா யோ ஸவ்வ ஜாநகீம் வரிஶோஶுதா॥ ங ச.
யக்ஷ்யாயக்ஷ்ய ரக்ஷிவேண ராத்ரள ஶுக்ரவரீ யோ।ப்ரவே
ஷ்டும் * ப்ராவ்தகாலம் ஶ்ரேஷ்ட்யம் ஸாயயிதும் ஶோத:॥ ங ரு.
தாம் வரீம் தாஶ்ரயீம் ஶ்ரத்ஸ்வா ஶ்ரராயஷ்டாம் ஸுரைரவி।
ஹந்துஶோஶ்சிநயாதோஷ விநிஶ்சித்ய ஶுஶுஹு:॥ ங ரு.
கெநோவாயெந வஶ்ரேயம் தெயீம் ஜநகாத்மஜாம்।
ஶ்ரஷ்டோ ராக்ஷஸைர்நிண ராவணேந ஶ்ராத்மநா॥ ங ஏ.
ந விநஶ்ரேயம் காயம் ராஶ்ரே விதிதாத்மநீ।
வநகாஶேகஶ்ச வஶ்ரேயம் ரஹிதே ஜநகாத்மஜாம்॥ ங அ.
ஹ்ருதாஶ்ரயோ விவஶ்ரேந ஶோகாலவிரோயிதா:।
விக்ரவம் ஶ்ரதஶோஷ்ரு தஷ்ஸ்ரயெபுஶ்ரயே யயா॥ ங கூ.
கயோநயோந்தரே வ்ருஶ்சிநிஶ்சிதாவி ந ஶொஹதெ।
வாதயந்தி ஹி காயோணி ஶ்ரதா: வஞ்சிதஶோநிந:॥ ச0.
ந விநஶ்ரேயம் காயம் வெக்ரவ்யம் ந கயம் ஹவெத்।
யஜ்நம்ச ஸஶ்ரஸ்ய கயம்ந ந வ்யயா ஹவெத்॥ ச க.
யீ ஶ்ரஷ்டோ ரக்ஷோஹீ ராஶ்ரே விதிதாத்மநீ।
ஹவெஶ்ரயுஶிஶம் காயம் ராவணாநயுஶிஶ்ரதீ॥ ச உ.
நஹி ஶக்யம் கவிதாதுவிஜாதெந ராக்ஷஸை:।
கவி ராக்ஷஸரக்ஷவெண கிஶோதெந்ரு கெநவிதத்॥ ச ங.

---

* "யுக்தகாலம்."

வாயுஸுவ்ருத ஸுஜாதஸுரெஷிதி ஶிதிஶுஶ।
ந ஹ்ருஷ்யுவிஷிதம் கிஞ்சிதுராக்ஷஸாநாம் வரீயஸாஶ்॥ சச.
ஊஹாஹம் யதி திஷ்டாமி ஷ்வெந ரக்ஷவெண ஸம்வ்ருதம்।
விநாஶஸுவயாவ்யாமி ஹதுரயுஶு ஹீயதெ॥ சரு.
தஶஹம் ஷ்வெ ந ரக்ஷவெண ரஜந்யாம் ஹ்ஷ்வதாம்ஶதம்।
* ஶுஹாஶிவ்ருதிஷ்யாமி ராவவஸ்யாயுஷிஷ்யெ॥ சசு.
ராவணஸ்ய வரீம் ராத்ரள வ்ருவிஶு ஸுஹ்ராஸஹாஶ்।
விஶிநஹ்வநம் ஸவ்ரம் உக்ஷ்யாமி ஜநகாதஜாஶ்॥ சஎ.
ஊதி ஸஞ்ஜ்ரு ஹநுமாந்ஹ்ருயுவ்யாஷ்யெம் கவிம்।
ஶுவகாஜெ தஹா வீரொ வெஷ்ஹ்யா ஶுஶுநொத்ஹுகம்॥ சஅ.
ஸக்ருயெ வாஷ்ஸுமதெ ராத்ரள ஷெஹம் ஸம்க்ஷிவ்ருராரதிம்।
வ்ருஷஶுஶுக + ராத்ரஸுநஹ்ருவாஹ்ரதஶுஶுநம்॥ சகூ.
வ்ருஷொஷகாயெ ஹநுமாந்ஷ்ருணுஶுவ்ரதா வீயுவாந்।
வ்ருவிவெஶ வரீம் ரம்யாம் ஸுவிஹ்ருஷ்ஹாவயாஶ்॥ ரு0.
வ்ராஹாஶுராவிததாம் ஷ்ருஷ்ஹிம் காஞ்சநராஜதெம்।
ஶாதகுஶ்ஶியெஜுரிஷெமுந்யுவுநமரொவரம்॥
ஸவ்ருஹளராஷ்ஹளரெஶு ஸ ஶுஶுஶு ஶுஹாவரீஶ்।
தரெம் ஷ்ரிகஸஜீரெணும் காதுஷ்ரவிஹ்ருஷிதெம்॥ ருஉ.
வெஷ்ருயுணிஷிதெ ஶுகாஜாரவிஹ்ருஷிதெம்।
தரெஶுஶுஹிரெ தாநி ஹவநாந்யுத ரக்ஷஸாஶ்॥ ருங.
காஞ்சநாநி விவிதாணி தொரணாநிச ரக்ஷஸாஶ்।
ஶுஹாஶுஷ்ரொதயாராஹும் ஸவுதஷ்ஸுஶுஜ்ரதாஶ்॥ ருச.
கவிந்ரஹ்ரதாகாரம் ஶுஷ்ஹ ஶுஹாம் ஶுஹாகவிம்।
ஶுஸீஷிஷணொ ஹ்ருஷ்ஶு வெஷ்ஹ்யா ஶுஶுநொத்ஹுகம்॥
ஸ வாஞ்ரொஹிஶுவிராநரராஜி நீம் ஶுஹாஹுஜாஷ்ரு நஶுஜாய
தொரணாஶ். யஶுஸ்வி நீம் ராவணவாஹுவாயிதாம் க்ஷவாய
ரொஹீஶுவெரெம் ‡ ஸராவ்ருதாஶ்॥ ருகூ.

வநொzவி ஸாவிவ்ருதிவாஸ்ரு கூவ்ரம்ஸ்தாராமரெணெஶுயு
மதொ விராஜந். ஜ்ரொத ராவிதாநெந விதத்ரு ரொகஶு
திஷ்ரெ நெகஸஹஸ்ரஶிம்॥ ருஎ.

---

* "ஶுஹாஶயி." + "ராத்ரzஶு." ‡ "ஶுராஸஹாஶ்."

வாயுவுங்கூட, இங்குதெரியாமல் திரியமுடியாதென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது; பலவான்களான ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியாத தொன்று மில்லையன்றோ? சச.

யானிங்கு எனக்குள்ளரூபத்துடனிருந்தால் நாசத்தையடைந்துவிடுவேன்; என்திறைவரான ராமருடைய கார்யமும் கெட்டுவிடும்; சரு.

ஆதலின் ராகவனுர்கார்யம் பயன்படவேண்டில், யான் எனதுரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு இரவில் லங்கையுட் ப்ரவேசிக்கவேண்டும்; சசு.

(மற்றவர்)ப்ரவேசிக்கமுடியாத ராவணன்பட்டணத்தை ராத்ரியில் யான்ப்ரவேசித்து எல்லாவீடுகளிலுந்தேடி ஜாநகியைக்காணவேண்டும்.''

வாநரவீராகிய ஹநுமான் இவ்வாறு தீர்க்காலோசனைசெய்து, ஸீதாதர்சநத்தில் ஆவல்கொண்டு அத்தருணம் ஸூர்ய—அஸ்தமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். சஅ.

வாயுகுமாரர் ஸூர்யாஸ்தமயமாகவே இரவில் தேஹத்தைச்சுருக்கி பூனையளவாய் பார்ப்பதற்கு அத்புதமாயிருந்தார். சகூ.

வீர்யவானை ஹநுமான் அந்திப்பொழுதில் வேகமாய் உயரக்கிளம்பி, அழகாய்ப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள பெரியவீதிகளையுடைய(லங்கா)புரியுள் ப்ரவேசிக்கத்தொடங்கினுர். ரு0.

மச்சுகளின் வரிசைகள் பரந்து, தங்கக்கம்பங்களாலும் வெள்ளிக்கம்பங்களாலும், செம்பொன்செய்சன்னல்களாலும், ஏழெட்டடுக்கு பூமிக்குள் கட்டிய க்ருஹங்களாலும், ஸ்படிகக்கல்கள் பதித்த ஸ்வர்ணங்களிழைத்த தரைகளாலும் கந்தர்வநகரத்திற்குநிகராய் (விளங்கும்லங்கையென்னும்) பெருநகரை அந்த ஹநுமான் கண்டார். ருஉ.

அங்குள்ள ராக்ஷஸர் வீடுகள், வைரேய்யக்கல்களிட்டு முத்துவரிசைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தரைகளால் அழகாய்விளங்கின. ருங.

அத்புதமாய்த் தங்கங்கொண்டுசெய்த அரக்கர்மனைகளின் தோரணவாசற்படிகள், எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள லங்கைக்கு மேன்மேலும் ஒரொளியை உண்டாக்கின. ருச.

(இத்தன்மையதென்று)நினைத்தற்கரியதாய், அச்புதாகாரமாய், வெளுத்து உயரவெடுத்துகட்டப்பட்டுள்ள விமாநங்களின் வரிசைகளையுடையதாய், விலையுயர்ந்ததங்கச்சன்னல்களையும் தங்கத்தோரணவாயில்களையுமுடையதாய், (இப்படி எங்கும்)பெரும்புகழ்பெற்றதாய், ராவணன் கைகொண்டு காக்கப்பட்டதாய், பயங்கரமான பலமுடைய ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்டதாயுள்ள லங்கையை, வைதேஹியைக்காண்பதிலாவல்கொண்ட அந்தமஹாகபி (ஹநுமான்)கண்டு வருத்தமுங்களிப்புங் கொண்டார். ருசு.

சந்த்ரனும் இவருக்கு உதவிசெய்கிறவன்போல் உலகமெங்கும் தன் நிலவைப்பரப்பி, நக்ஷத்ரகணங்களால் சூழப்பட்டு, அநேகஆயிரகிரணங்களுடையனுய்த் தான் நடுவிலிருந்து ப்ரகாசித்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். ருஎ.

சங்கத்தின் ஒளிபெற்றுதாமரைநூல் நிறமுற்று ஒருகுளத்தின்மீது பறக்கும் அன்னமென மேன்மேலும் ஒளிமிகுந்துயர்ந்து வளர்ந்துவரும் சந்த்ரனை அந்தவாநரவீரர் கண்டார். ௩அ.

இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

வாயுகுமாரராய், மஹாபலமுடையராய், கபிச்ரேஷ்டராய், மஹா புத்தியுடையராயுள்ள அந்த ஹநுமான், தொங்குகின்ற மேகத்திற்கொப்பாய்த்தொங்கும் லம்பமென்னும் த்ரிகூட பர்வதத்தின் சிகரத்தில் இருந்து, சோலைகளும் நீர்களும் நிறைந்து, ராவணனால் காக்கப்பட்டுள்ள லங்காபுரியில் ராத்ரியில் ப்ரவேசிக்கத்தொடங்கினார். உ.

சரத்கால மேகங்களுக்கொப்பான க்ருஹங்களால் அழகியதாய், கடற்கொப்பாய் கோஷிக்கின்றதாய், கடற்காற்று வீசப்பெற்றதாய், ௩ அலகாபுரிபோல் வலுத்தபடைகளின் கோஷம் மிகப்பெற்றதாய், அழகிய தோரணவாசல்யானையுடையதாய், வெளுத்த(வெள்ளியாற்செய்த)வாசற்படியின் தோரணங்களையுடையதாய், ௪. உரகர்கள் திரிந்து காக்கும் அழகிய போகவதியென்னும் நகரம்போன்றதாய், (வேண்டியபோது மழை பொழிவதற்காக)மின்னலும் மேகங்களும் நிறைந்ததாய், ஆகாசத்தை யளாவியதாய், ௫. அமராவதிபட்டணம்போல் மந்தமாருதம் வீசப்பெற்றதாய், ஸ்வர்ணத்திற்கட்டிய பெரிய மதிள்களால் நாற்புறமுஞ் சூழப்பட்டதாய், ௬. சிறியசதங்கைகள் வரிசைவரிசையாய்க்கட்டி சப்திக்குங் கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கும்(லங்கா)புரியை வேகமாய்ச்சென்று நாற்புறமுங்கண்டுகளித்து வியப்புற்று ப்ராகாரத்தின் ஸமீபத்தையடைந்தார். எ௭.

ஸ்வர்ணமயமானவாசற்படிகளாலும், வைடூர்யக்கற்களாற்கட்டி வஜ்ரம் ஸ்படிகம்முத்துஎன்னுமிவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட திண்ணைகளாலும், கெம்புக்கல்கள்பதிந்த கெட்டித்தரைகளாலும், அ௭. தங்கவார்ப்பட யானைகளாலும், வெள்ளியினால் கட்டப்பட்டு நிர்மலமாய் வெளுத்துள்ள மேல்பாகங்களாலும், க. வைடூர்யக்கல்கள்கொண்டு கட்டிய படிக்கட்டுகளாலும், ஸ்படிகமயமான தூளிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள நாற்புறத்துத் தாழ்வாரங்களுடன்கூடி ஆகாசத்திற் கிளம்புவனபோல் விளங்கும் அழகிய க்ருஹங்களோடுகூடி, க0. க்ரௌஞ்சபக்ஷிகள்மயில்கள் என்னுமிவைகள் அழகாய் சப்தித்து, ராஜஹம்ஸங்கள்திரிந்து, தூர்யவாத்யங்கள் ஆபரணங்கள் ஆகிய இவைகளின் பேரொலிகளெங்கும்முழங்கி, கக. வஸ்வோகஸாரமென்கிற இந்த்ரநகரத்திற்கொப்பாய் ஆகாசத்திற்கிளம்பும்போல் விளங்கும் அந்நகரை ஹநுமானென்னுங் கபி கண்டு களிகொண்டார்.

நன்மையுற்று, ஒப்பற்று, செல்வம்நிறைந்தழகாய்விளங்கும் அரக்கர் மன்னனது அந்நகரத்தை வீர்யவான் ஹநுமான் கண்டுசிந்தித்தார்:—கங.

"ஆயுதங்களெடுத்துத் தரித்து ராவணன்படைகள் காக்கும் இந்நகரை மற்றொருவன் வலுவில் வெல்லமுடியாது; கச.

ஶஶவ்ரஹம் *க்ஷீரபூர்ணாயவணபுரீம்ஹனுமான் வ்யவஹாஸமாநத:।
ஹநுமாந்ஸுஹரிவ்ரவீரஃவொவ்ரயமாநம்ஸராஸீவஹம்ஸ:॥

இதீயஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

த்ருதீயஃ ஸர்கஃ.

ஸ ஶ்ரீமாந்ஶிவமார்க ஶ்ரீமாந்கொயஹஸநிஹ।
ஸ்கந்தமாஸாய யோவீ ஹநுமாந்ராமதாதஜஃ॥
நிஶி ஶ்ரீமாந் மஹாஸத்வோ விவேஶ கபிகுஞ்ஜரஃ।
ராமகாநநகொயாஶ்ரீமான் வ்ரீம் ராவணபாலிதாம்॥ உ.
ஶாரதாஶ்வ்ரயாவ்ரவ்ரெவ்ரஹுவெநரவ்ரவொஹிதாம்।
ஸாமரொவமநிவெபுஷாம் ஸாமராநியஸெவிதாம்॥ ங.
ஸுவ்ரஷ்வ்ரஶ்ரஸம்வ்ரஷாம் யயெவ விபுவாவதீம்।
ஶாரதொரணநியபுஹாம் வாணராஶ்ரவ்ரதொரணாம்॥ ச.
ஹ்ரஜமாஶரிதாம் ஶ்ரவ்ரீம் ஶ்ரஹாம் ஹொமவதீமிவ।
தாம் ஸ விஶ்ரவ்ரஹ்ரநாகீணபுரீம் ஜ்யோதிஃபுரமநிஷெவிதாம்॥ ரு.
† உநதாரதேஸம்வாராம் யயெநுவ்ரஶ்ராரவதீம்।
ஶாதகும்ப்ரெந ஹஹதா வ்ரகாரெணாஹிஸம்வ்ருதாம்॥ சு.
கிங்கிணீஜாலவொஷாஹிஃ வ்ரதாகாஹிராலஜ்ரதாம்।
ஆஸாத்ய ஸஹஸா ஹ்ருஷ்டஃ வ்ராகாராமஹிவெஷிவாந்॥
விஸ்யாவிஷ்டஹ்ருதயஃ வ்ரரீராயொகு ஸவ்ருதஃ। எஉ.
ஜாலமுநஹமெயெஹ்ரமெரஃ ‡ வெஶ்ரயபுகுதவெஷிகெஃ॥
வஜ்ரஷ்டிகுகாஹிபுணிகபிஹுஷிதெதஃ। அஉ.
தவஹாடகநியபுஹெ ராஜதாலவாண்ணெரஃ॥ கூ.
வெஶ்ரயபு ‖ க்ருதவொவாமெநஃ ஷாடிகாநராவாம்ஸுஹிஃ।
வாரவ்ஸம்ஜவநொவெதெஃ வஶிவொத்திதெஶ்ரெஃ॥ கம்.
க்ருளகுவஹிபுணஸம்வ்ரெஷ ராஜஹம்ஸநிஷெவிதெஃ।
தபுயுராஹரணநிவெபுரெஷ்டெஃ ஸவ்ருதஃவ்ருதிநாதிதாம்॥
§ வஷொகஸாராவ்ருதிராம் ¶ தாம் வீக்ஷ்ய நகரீம் ததஃ।
வஶிவொத்திதம் காலம் ஜஹஷ்ட ஹநுமாநுதவிஃ॥ கஉ.
தாம் ஸவீக்ஷ்ய வ்ரரீம் ரம்யாம் ராக்ஷஸாயிவதெஶ்ரமாம்।
கநுத்தரீயம் தாம் விநயாரஸ வீயபுவாந்॥ கங.
நெயஸெந நகரீ ஶக்யா யஷபுயிதும் வலாத்।
ரக்ஷிதா ராவணவெரமுதாயயாரிஹிஃ॥ கச.

---

* "ஹெஃ." † "உணரதநிஹ்ருதாம் யயாவாவ்ருரா வதீம்." ‡ "வெஶ்ரயபுய." ‖ "தம." § "வஷ்ளக," ¶ வஷீக்ஷ்ய."

கூஶுஶாஜ்ஜயொபுாவி ஸுஷெணஸ்ய ஶஹாகுவெ:।
வ்ரஸிஷ்யெயம் ஹவெஹ்ஹ்ரிஶெஶுநிவிஶயொரவி॥ கரு.
விவஷதஷ்ஷநகுஜஸ்ய ஹரெஶ்ச கூஶவவுண:।
ஸீக்ஷஸ்ய கெதுசாஶஸ்ய ஶஶெவெவ மதிஹுவெத்॥ கசு.
ஸீக்ஷ்ய *து ஶஹாவாஹுரராவவஸ்ய வராகுஶ்ச்।
ஶக்ஷணஸ்ய விகுாநுஹவதீதிசாநுவி:॥ கஎ.
தாம் ரதுவஸநொவெதாம் மொஷாமராவதம்ஸகாச்।
யநாமராஷ்ஷநீப்ரஹ்ரம் வ்ரஶஹாதிவ ஹுஷிதாச்॥
தாம் நஷ்ஷதிதிராம் தீவெஹுராஷ்ஷெரெஶ்ச ஶஹாரப்ரெஹெ:।
நமரீம் ராக்ஷஸ்ரெஸ்ரஸ்ய ஶஶுரு ஸ ஶஹாகவி:॥ கக.
சுய ஸா ஹரிஶாஶுகுயம் வ விஶுநம் ஶஹாவஶ்ச்।
நமரீ ஷெந ரகுவெண ஶஶுரு வவநாதஜச்॥ உ0.
ஸா தம் ஹரிவரம் ஶ்ரஷ்ஷ்வா ஶுா ராவணவாதிதா।
ஷயஸெவொதிதா தத விகுாநநஶுரு நா॥ உக.
வாரஷ்ஷாத் ‡ கவிவயுஸ்ய வாயுஸுநொரதிஷ்தத।
ஶுஷ்ஷாநா ஶஹாநாஶஸ்ரெ வீத்வநாதஜச்॥ உஉ.
கஷ்ஷம் கெநஸ கூயெபுண ஶஹ வ்ரூவெொ வநாஶய!।
கயயஷெஹ ‡ யதத்ரம் யாவதாணா யரநி தெ॥ உங.
|| நஶகுயம் வவியம் ஶுா வ்ரவெஷ்ரம் வாநர! த்வயா।
ரக்ஷிதா ராவணவெரெரஹிமுவ்ரா ஸநேதந:॥ உச.
சுய தாஸ்ரெ வீதீரொ ஹநுமாநநுரதந: ஷ்ரிதாச்।
கயயிஷ்யாமி தெ தத்ரம் யநாம் த்வம் வரிவ்ரஹ்ரவி॥
கா தம் விரகுவநயநா வாரவாரெ zவதிஷ்ஹவி।
கிஶ்ரம்வாவி ஶாம் ரஹ்ரா நிஹுதுயவி ஶாரணா॥ உசு.
ஹநுமஹ்வநம் ஶ்ரு்தா ஶுா ஸா காரகுவிணீ।
உவாச வவநம் கு்ரூா வரஷம் வவநாதஜச்॥ உஎ.
சுஹம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய ராவணஸ்ய ஶஹாதநம்।
சுஜாவ்ர தீக்ஷா ஶ்ரயுஷ்ரா ரக்ஷாமி நமரீமிசாச்॥ உஅ.
நஶகுயா ஶாவெஜாய வ்ரவெஷ்ரம் § நமரீ த்வயா।
சுஜ்ரு வ்ராணெ: வரிதுகு: ஷவ்ரஷெ நிஹதொ ஶயா॥ உகூ.

---

* "வ." † "தஸ்ரவீரஸ்ய," ‡ "யதத்ரம் யாவத்ரணாந் யரிஷ்ரவி." "யதத்ரம் யாவத்ரணாஹராமி தெ." || "நஶகுயா," § "வாநர த்வயா."

குமுதன் அங்கதன், ஸுஷேணனென்னும் பெரியவாநரன், மைந்தன் த்விவிதன் ஆகிய இவர்கள்தாம் இந்நகரில் ப்ரவேசிக்க முடியும்; கரு, ஸுர்ய புத்த்ரர் (ஸுக்ரீவர்), குசபர்வாவென்னும் வாநரன், ருக்ஷன், கேதுமாலன் என்னுமிவர்களும் நானும் ப்ரவேசிக்க லாம்." கசு.

திண்டோளரான கபி (ஹநுமான்) ராகவரது பராக்ரமத்தையும் லக்ஷ்மணரது பராக்ரமத்தையும் நன்றாய் நினைத்துப்பார்த்து, ஸந்தோஷம் மிகப் பெற்றார். கஎ.

ரத்நமென்னும் ஆடையுடுத்து, கொட்டகசாலையென்னுங்கர்ணபூஷணமணிந்து, யந்த்ரசாலையென்னும் ஸ்தநங்களையுடைய செல்வம்மிகுந்த ஒரு மடந்தை யென அலங்கரிக்கப்பட்டு எங்கும்ப்ரஸித்திபெற்று, மிகவும் ப்ரகாசிக்கின்ற பெரியக்ருஹங்களால் இருளொழிந்துவிளங்கும் ராக்ஷஸராஜனது அந்நகரத்தை அம் மஹாகபி (ஹநுமான்) கண்டார். கஙு.

பிறகு மஹாபலமுடைய கபிச்ரேஷ்டர் (லங்காநகரத்துள்) ப்ரவேசிக்கத் தொடங்கவே, அந்நகரத்து அதிஷ்டாநதேவதை தன் னுருவைத்தரித்து மாருதியைக் கண்டது. உ0.

ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அந்த லங்கை (அதிஷ்டாநதேவதை), அவ்வாநரச்ரேஷ்டரைக் கண்டதும், பயங்கரமாய்வாயைத்திறந்துகொண்டு தானே கிளம்பிவிட்டது. உக.

கபிவராகிய வாயுபுத்த்ரரின் முன்னே வந்துநின்றது; பெருங்கூச்சலிட்டு மாருதியைப்பார்த்துச் சொல்லியது:— உஉ.

"வாநரா! நீ யார்? யாது கார்யத்திற்காக இங்கு வந்தாய்? உன் னுயிரிருக்கும்பொழுதே இங்கு உண்மையைச் சொல்லிவிடு? உங.

குரங்கே! ராவணன்படைகள் சூழ்ந்து நாற்புறமுங் காக்கப்பட்டுள்ள இந்த லங்கையுள் நீ புக முடியாதே." உச.

பிறகு, வீரராகிய ஹநுமான் எதிரில் நின்றுகொண்டிருக்கும் அந்த லங்கையைப்பார்த்து, "நீ என்னைக் கேட்கிறபடியால் உண்மையை உனக்குச் சொல்லிவிடுகிறேன்; நீ யாவள்? கோரரூபமுடையளாய் கோரத்ருஷ்டியுடையளாய் கோபுரத்வாரத்தில் எதற்காக நிற்கிறாய்? எதற்காக என்னைத் தடுத்து விரட்டுகிறாய்?" (என்று) சொன்னார் (அதாவது கேட்டார்).

நினைத்தபடி ரூபந்தரித்த அந்த லங்கை ஹநுமான்சொன்னதைக் கேட்டு சினந்து, வாயுகுமாரரைக் கடுஞ் சொல்லைச் சொல்லிற்று:— உஎ.

"யான், ராக்ஷஸராஜாவான மஹாத்மாவாகிய ராவணரது கட்டளையை எதிர்பார்த்து, வல்லமுடியாதவளாய் இந் நகரைக் காக்கின்றேன். உஅ.

என்னை அவமதித்து (வெல்லாமல்) உன்னால் (இந்)நகர் ப்ரவேசிக்கத் தக்கதல்ல; இன்று என்னால் அடிக்கப்பட்டு உயிர் விட் டுறங்கிப்போகப்போகிறாய்; உகூ.

வாநர! யான் தான் லங்கா நகரி (அதிஷ்டாநதேவதை); ஒருத்தியாகவே நாற்புறமுங் காக்கின்றேன்; இவ்வாறு உனக் கியான் சொல்லிவிட்டேன்." ௩௦.

வாயுமைந்தராய் வாநரோத்தமராயுள்ள அந்த ஹநுமான், லங்கை சொன்னதைக் கேட்டு, பெரிய மலை போலாய் (போர்செய்ய)பெரு முயற்சியுடையராய் நின்றார். ௩௧.

பிறகு, பாய்ந்துசெல்பவர்களிற்சிறந்து வாநரர்களிலுயர்ந்து பேரறிவு பெற்று பெருமிடுக்குற்ற அந்தஹநுமான், விகாரமான பெண்ணுருவுடைய அந்தலங்கையைப் பார்த்து விளக்கமாய்ச்சொற்றார்:— ௩உ.

"மேடைகள், மதிள்கள், கோபுரவாசற்படிகள் என்னுமிவைகளுடன் கூட லங்கா நகரத்தை (முற்றும்) யான்பார்க்கவேண்டும்; இதுநிமித்தமாகவே இங்கு வந்தேன்; இதி லெனக்கு மிகுந்த குதூஹலம்; ௩௩.

லங்காநகரத்தின் (சிறு)வநங்களையும் சோலைகளையும் அரண்யங்களையும் முக்யமானக்ருஹங்களையும் நாற்புறமுஞ் சுற்றிப்பார்ப்பதற்காக வே என் வரவு." ௩௪.

நினைத்தவடிவமெடுத்த அந்த லங்கை, அந்தஹநுமானது அம் மொழியைக் கேட்டு, மீளவும் மிகக் கடுஞ் சொல்லைச் சொல்லிற்று:— ௩௫.

"அறிவுகெட்ட குரங்குப்பதரே! ராக்ஷஸமன்னர்காக்கும் என்னை வெல்லாமல் இன்று நீ இந் நகரைப் பார்க்க முடியாது." ௩௬.

பின்னர் அந்தக் கபிசார்த்தூலர்(ஹநுமான்) அந்த ராக்ஷஸியைப் பார்த்து, "அம்ம! இந்தப் பட்டணத்தைப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் வந்தபடியே போய்விடுகிறேன்" (என்று) சொன்னார். ௩௭.

பிறகு அந்த லங்கை பயங்கரமாய்ப் பெருங்கூச்சலிட்டு,வாநரச்ரேஷ்டராயஹநுமானை உள்ளங்கையினால் ஓங்கி அடித்தாள். ௩௮.

பிறகு, வாயுபுத்த்ரராய் வீர்யவானாய் வாநரர்களிற்சிறந்த அந்தஹநுமான் லங்கையினால் மிகவும் அடிக்கப்பட்டு பெரியஸிம்ஹநாதம் பண்ணினார் ௩௯.

அநந்தரம் அந்த ஹநுமான் கோபம்மிகுந்து இடதுகை விரல்களை மூடிக்கொண்டார்; முட்டியினால் இந்தலங்கையை நோக்கி ஒருகுத்துவிட்டார்.

பெண் ணென் றெண்ணி (அவர்) தாமாகவே அதிகமாய்க் கோபங் கொள்ளாதிருந்தார். ௪௦.

அந்த ராக்ஷஸியும் அந்தக் குத்தினால் சரீரஞ்சோர்ந்து விகாரமாய் வாயுங்கணுந்திறந்து உடனே பூமியில் விழுந்துவிட்டாள். ௪௧.

பின்னர், மிகவுந்தெரிந்தவரும் பராக்ரமசாலியுமாயுள்ள ஹநுமான், அவள் விழுந்துவிட்டதைக் கண்டு அவளைப் பெண்ணென்று நினைத்து க்ருபை கூர்ந்தார். ௪௨.

பிறகு அந்த லங்கை மிகவுஞ்சோர்வடைந்து தொண்டையடைத்து, கர்வந்தொலைந்து பாய்ந்துசெல்லும் ஹநுமானைப்பார்த்து (இம்)மொழியைச் சொல்லிற்று:— ௪௩.

சுஹம் ஹி நமரீ யஜா ஸுபவெ வுவஜ!!
ஸவுதஃ ஸ்ரிரக்ஷாதி * ஹ்யுதித்தெ சுயிதம் யோ॥ ௩௦.
யஜாயா வுவநம் ஶ்ரு தா ஹந்மாநாரு தாதஜஃ।
யதவாந் † ஸ ஹரிஶ்ரெஷ்ஃ ஸ்ரிதஃ ஶெயு உவாவரஃ॥ ௩௧.
ஸ தாம் ஸ்ரீரு வவிக்ரதாம் ஶ்ரவ்ஷா வாநரவுஜவஃ।
சுவஹாஷெ zஶ யெவீ ஸதவாந வுஶஷுஹஃ॥ ௩௨.
ஶுக்ஷ்யாதி நமரீம் யஜாம் ஸாட்வ்ரகாரதொரணாத்।
‡ ஹ்ரதுரதிஹ ஸம்ப்ரவுஃ வரம் களதுஹயம் ஹி தெ॥ ௩௩.
வநாந்வுவநாநீஹ யஜாயாஃ சுாநநாநிவ।
ஸவுதொ ஶ்ரஹரவ்யாநி ஶ்ரஷ்டாரமரநம் ஹி தெ॥ ௩௪.
தஸ்ய தஜ்வநம் ஶ்ரு தா யஜா ஸா காரரு வினீ।
ஹ்ரிய வவ வ்நவுாக்யம் வஹாஷெ வரு ஷாக்ஷரத்॥ ௩௫.
சாரநிஜிதுரு ஶ்ரவுஷ்ரெ! ராக்ஷஸெஶ்வரவாதிதாத்।
ந ஶக்யதெ ஶ்ரு தெ ஶ்ரஷ்டும் வ்ரீயம் வாநரயாத்!॥ ௩௬.
தத்ஹ கவிராஜு ஹுவஸாரவாவ நிராவரீத்।
ஶ்ரவ்ஷ்டா வ்ரீதிரோ ஹரெ! வ்நயுாவெ யயாரதத்॥ ௩௭.
ததஃ க்ரதா சுஹாநாஶம் || ஸாவெ யஜா ஹயாவஹத்।
தயெந வாநரெஶ்ரஷ்டம் தாயயாரவ வெதிதா॥ ௩௮
ததஹ கவிராஜு ஹுவொ யஜயா தாவிதொ ஹ்ரரத்।
நநாஜ ஸ்ரஹாநாஶம் வீயுவாந்வநாதஜஃ॥ ௩௯.
ததஸ்வதுயாரவ வாரஹஸ்ரு ஹொ zஜ்ரீஃ।
ஶ்ரவ்ஷிநாஹிஜவாநெநாம் ஹந்ருரவாநெநாயரு ஹுவிதுஃ॥ ௪௦.
ஸீ வெதி சுநுரவாநெந நாதிக்ரூயஃ ஸ்வயஜ்ரதஃ। ௪௦௧.
ஸாத்ர தெந வ்ரஹாரெண விஹ்வயாஜீ நிராவரீ॥
வவாத ஸஹஸா ஹுரிள விக்ரதாநநஶுநா। ௪௧௨.
ததஸ்ர ஹந்ரவாநாஜஸ்வாம் ஶ்ரவ்ஷ்டா விநிவாதிதாத்॥
க்ரவாம் யகார § தெஜஸ்வீ சுநுரவாநஃ ஸியம்த்ர தாத்। ௪௧௩.
ததொ வெ ஹ்ரரஸம்வி஗்ந யஜா ஸா ஶஜ்ரதாக்ஷரத்॥
உவாவாரவிதுதம் வாக்யம் ஹந்ருசுநம் வுவஜ்ரத்। ௪௧௪.

---

* "தெ்ததத்." † "ஹி." ‡ "சுதுயுது." || "ஸாவ யஜா ஹயா நகத்." § "யெவீ."

ப்ரஸீத ஸுமஹாபாஹோ! த்ராயஸ்வ ஹரிஸத்தம!॥
ஸீதேய ஸுபகே! திஷ்ட நி ஸத்யமேதா மஹாபலா:। சசஅ.
கதம்தே நமரீ யுக்தா ஸ்வயமேவ ஸ்வயம்ப்ரபோ!॥
நிஜிதாஹம் த்வயா வீர! விக்ரமேண மஹாபல!। சருஅ.
ஏஷம் * தே தத்ப்ரணாமமேவ ப்ரவ்ருத்தா மே ஹரீஶ்வர!॥
† ஸ்வயம்ப்ரபா வ்ருதா ஏதம் வரதானம் யதா மம।
யதா தாம் வாநரை: க்ஷிப்ரமாஜகாமாஜயாநயேத்॥
ததா த்வயாஹி விஜேயம் ராக்ஷஸாம் ஹதபாந்தவை:। சஎஅ.
ஸ ஹி மே ஸகா: ஸுபீம! ப்ராணைரபி தவ ப்ரியநாத்॥
ஸ்வயம்விஹிதஸ்தேஷா ந தஸ்யாஸ்தி வ்ருதிக்ரம:। சஅஅ.
ஸீதாநிமித்தம் ராஜஸ்ய ராவணஸ்ய து ராக்ஷஸம்।
ராக்ஷஸாம்ஸ்தேவ ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய விநாஶஸ்தேஷாமாகத:। சகூஅ.
தத்ப்ரவீஷி ஹரிஶ்ரேஷ்ட! வாக்யம் ராவணபாலிதாம்॥
வியத்ஸ்வ ஸவ்ருக்ஷாயுக்ஷணி யாநி யாநீஹ வாத்மஸு। ருஅ.
ப்ரவிஶ்ய ஶாபோபஹதாம் ஹரீஶ்வரஶுபாம் வாக்யம் ராக்ஷஸேந்த்ரபாலிதாம்॥ யத்ப்ரஹ்யா தம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம் விசாரயந் ஸவ்ருத்த மதோ யயாஸுபாம்। ருகஅ.

த்ருதீய: ஸர்க்க: ஸமாப்த:.

அத்ரயோ ஸர்க்க:.

ஸ நிஜிதாத்ப்ரவீக்ஷ்யாம் யுக்தாம் தாம் காரணாவிணீம்।
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநுமாந்நவிஸத்தம:॥
கதாரேண மஹாபாஹு: ப்ரகாரமிவ்வ்ரவீத்। கஅ.
ப்ரவிஶ்ய நமரீம் யுக்தாம் கவிராஜஹிதங்கர:।
சக்ரேஷ வாஹம் ஸவ்யம்ப ஶத்ரூணாம் ஸத்ரு மாயுதி। உஅ.
ப்ரவிஷ்ட: ஸதஸம்பந்நோ நிஶாயாம் ராக்ஷஸாலயம்॥
ஸ மஹாபயமாஸாய ராக்ஷஸ்ராஜ்ஞ: ஸுதுர்ஜய:।
ததஸ்தாம் வாரீம் யுக்தாம் ராஜ்ஞ: ஸாமியயௌ கவி:। ச.
ஹஸிதோத்ருஷ்ட நிநதைஸ்தாயுதைரவ்ரஸ்ஸுரை:।
வஜ்ராஜ்ஞநிகாஶைஶ்ச வஜ்ரஜாலவிலம்பிபி:। ஹ்ரஹஸ்
பிபீ: வாரீ ரஜ்ரா வஹாஸ்ய உளரிவாஷ்ட்ரபி:। ருஅ.

---

* "ஏ." † "ஸ்வயம் ஸ்வயம்ப்ரபா ஏதம்."

"ஐய! அழகிய பெருந்தோள! வாநரோத்தம! க்ஷமித்தருள; ரக்ஷித்தருள; ஸத்த்வகுணம்மேலிட்டவர்கள் அதிகபலமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் (ஸ்த்ரீகளைக்கொல்லலாகாதென்கிறதர்மசாஸ்த்ர)வ்யவஸ்தையில் நிலைநிற்கிறார்கள். ௪௪ஏ.

வாநர! நானே லங்கா நகரம்; வீர! மிக்கபலமுடையவ! பராக்ரமத்தால் உம்மால் நான் வெல்லப்பட்டேன்; ௪ரு௨.

வாநரமன்ன! உண்மையைச் சொல்லுகின்ற எனது இம்மொழியைத் தேவரீர்கேட்டருள: "எப்பொழுது ஒருவாநரர் வல்லமைகொண்டு உன்னை வல்வரோ அப்பொழுது ராக்ஷஸர்களுக்குப் பயம் வந்துவிட்டதென்று நீ தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்" (என்று) மூன்றொருக்கால் ப்ரஹ்மா எனக்கு வரங்கொடுத்தார். ௪எ௨.

ஐய! இன்று உம்மைத் தர்சித்ததும், அந்த ஸமயம் எனக்கு வந்துவிட்டது; ப்ரஹ்மாஎற்படுத்தியது ஸத்யம்; அதற்குத் தவறுதலில்லை; ௪அ௨.

ஸீதையின்நிமித்தமாய் துராத்மாவான ராவண மன்னனுக்கும் எல்லா ராக்ஷஸர்களுக்கும் விநாசம் வந்து(கிட்டி)விட்டது. ௪க௨.

வாநரச்ரேஷ்ட! ஆதலால் ராவணன்ரக்ஷிக்கின்ற பட்டணத்துள் ப்ரவேசித்துத் தேவரீர்க்கு இஷ்டமான கார்யங்களை யெல்லாம் (பூர்த்தி)பண்ணிக்கொள்ள; ரு௦௨.

சாபத்தால்நாசமடைந்ததும், (விபீஷணரிருப்பதால்)சுபகரமுமாயுள்ள ராக்ஷஸத்தலைவன்காக்கின்ற பட்டணத்தைக் குரக்கரசான தேவரீர் ப்ரவேசித்து இஷ்டப்படி ஸுகமாய் எங்குந் திரிந்து, பதிவ்ரதையாயுள்ள ஜாநகியைத் தேடிக்கொள்ள." ருக௨.

மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

திண்டோள்படைத்து பராக்ரமம்மிகுந்து வாநரர்களிற்சிறந்த அந்த ஹநுமான், நினைத்தவண்ணம்வடிவமெடுத்துச் சிறந்த அந்த லங்காபுரியை வலுவுகொண்டு வென்று குறுக்குவழியாய் மதிளைத் தாண்டிக் குதித்துவிட்டார். க௨.

அநந்தரம், வாநரவேந்தர்க்குநன்மைசெய்யமுயன்ற அந்தஹநுமான் லங்கா நகரியுட் ப்ரவேசித்து சத்ருக்களின் தலையில் (வைத்ததற்கொப்பாய் முன்னே)இடது காலை வைத்தார். உ௨.

பின்னர் வாயுபுத்த்ரராகி வலுவுமிகுந்த அவ்வாநரர் இரவில் அந்த லங்காபுரியுட் ப்ரவேசித்து, புஷ்பங்களிறைத்தழகாய்விளங்கும் ராஜமார்க்கஞ் சேர்ந்து நாற்புறமும்போகலுற்றார். ச.

தூர்யவாத்யகோஷங்கலந்த சிரிப்பின்சிறந்தசப்தங்களாலும், வஜ்ராயுதம்இடிஎன்னுமிவைகளைநிகர்த்து, வஜ்ரக்கல்கள்வைத்துக்கட்டிஅலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள உயர்ந்தக்ருஹங்களாலும் (அந்)நகரம் மேகங்களால் ஆகாசம் விளங்குமாறு அழகாய் விளங்காநின்றது. ரு௨.

பத்மம்ஸ்வஸ்திகம், வர்த்தமாநம் என்கிற ஏற்பாட்டில்கட்டப்பட்டு வெளுத்தமேகங்களைநிகர்த்து ஆச்சர்யகரமாய் அழகாய்விளங்கும் ராக்ஷஸ கணக்ருஹங்களால் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அத்தருணம் லங்கை மிகவும் ப்ரகாசித்தது. எ.

வாநரமன்னர்க்குநன்மைசெய்யமுயன்று ராகவனுர்கார்யங்கோரித் திரியும் மஹாபாக்யமுடையவர்(ஹநுமான்), நாநாவிதமாலைகளும்ஆப ரணங்களும்நிறைந்த அந்நகரத்தைக் கண்டார்; களித்தார். அ.

வாயுகுமாரர் ஒவ்வொருவீடாகப் போய்க்கொண்டே, ஆங்காங்கு நாநா விதஆகாரங்களும்அழகுங்கூடிய வீடுகளைக் கண்டார். கூ.

தேவலோகத்து அப்ஸரமடந்தையர்போன்ற மதமிகுந்த பெண்கள் பாடும் (மார்பு, கண்டம், சிரஸ் என்னும்)மூவிடங்களின்(மந்தரம், மத்யம், தாரம்என்னும்)மூன்று ஸ்வரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட இனிய காநத்தைச் செவியுற்ருர். கo.

ஒட்டியாணங்களோசைகளும், சிலம்புத்தண்டைகளின் சப்தங்களும், (தங்கம் உருக்கிவிட்டு கெம்புப்பாறைகள்வைத்துக்கட்டிய)படிக்கட்டு களின்கோஷங்களும், தோள்தட்டும் த்வநிகளும், விம்ஹநாதங்களும்ஆங் காங்கு தைர்யம்மிகுந்தராக்ஷஸர்களின் க்ருஹங்களில் ஒலிக்கக்கேட்டார்.

ராக்ஷஸர்வீடுகளில் ஜபம்செய்பவரின் மந்த்ரகோஷங்களுங் கேட்டார்.

வேதாத்யயநத்தில்பற்றுள்ள ராக்ஷஸர்களையும், பெரிய கோஷத் துடன் ராவணனைஸ்தோத்ரஞ்செய்யும் ராக்ஷஸர்களையும் அந்தஹநுமான் கண்டார். கங.

ராஜமார்க்கம் நிறைந்து பரந்து நிற்கும் ராக்ஷஸஸைந்யத்தையும், ஸைந் யத்தின்நடுவில் (திரியும்)பல ராவணன்நட்பாள்களையுங் கண்டார். கச.

(யாககார்யங்களில்) தீக்ஷித்தவர்களும், ஜடைதரித்தவர்களும், மொட் டைத்தலையரும், எருதுத்தோலுடுத்தியவர்களும், (ராவணன் ஜயத்திற் காக)தர்ப்பம்அக்நிகுண்டம்என்னுமிவைகளையே ஆயுதமாகக்கையிலேந்தி யவர்களும்,கரு. இருப்புச்சம்மட்டி, இருப்புலக்கைஎன்னுமிவைகளைக் கையிலேந்தியவரும், தண்டாயுதந்தரித்தவரும், ஒருகண்ணுடையோரும், ஒருகாதுடையோரும், தொங்குந்தொந்தியும் மூலையுமுடையோரும்,கசு. பயங்கரமானவரும், கோணமுகமுடையோரும், மேடும்பள்ளமுமான உடம்புடையோரும், குருகியவர்களும், விற்பிடித்தோரும், வாள்பிடித் தோரும், பீரங்கிஉலக்கையென்னும்ஆயுதந்தரித்தவர்களும்,கஎ. உயர்ந்த இருப்புக்கட்டுத்தடியைக்கையிலேந்தியவர்களும், விசித்ரமான கவசங்க ளால் ப்ரகாசிக்கின்றவர்களும், அதிகமாய்ப்பருக்காதவர்களும், அதிகமாய் இளைக்காதவர்களும், அதிகமாய் உயராதவர்களும், அதிகமாய்க் குறுகாத வர்களும்,கஅ. அதிகமாய்வெளுக்காதவர்களும், அதிகமாய்க்கறுக்காதவர் களும், அதிகமாய்க்கூனில்லாதவர்களும், அதிகவாமநரல்லாதவர்களும், விகாரரூபமுடையவர்களும், அநேகரூபமுடையவர்களும், ஸுந்தரரூப முடையவர்களும், நல்லகாந்தியுடையவர்களும்,கக. த்வஜங்களும், கொடி களும், நாநாவிதஆயுதங்களும் தரித்தவர்களுமான பலபேரைக் கண்டார்.

வ்ரஜ்வாய தஶா யஶ்ச ரக்ஷோமணமுபைஶ்ரைஃ॥
ஸிதாஸ்ஸுஸ்ப்ரஶைஶ்சிதைஃ வஶ்ஸுஸிகஸம்ஸ்ரிதைஃ।
வயுரோ நமுபைஶ்சாவி ஸவுதஸ்ஸுவிஹ்ருஷிதா॥ எ.
தாம் வித்ரோயாஹரணாம் கவிராஜஹிதம்கரஃ।
ராவவாயும் உரஜ்ரீ சாநஶுவ * நநஶ॥ அ.

ஹவநாஶ்வநம் மஶ்நஶுவ வவநாதஜஃ।
விவியாகு திருவாணி ஹவநாநி தகஸ்ஸுதஃ॥ கூ.
ஶுஶ்ரவ யுரம் தீதம் திஸ்ஸுநஸ்ஸுஹ்ருஷிதஶ்।
ஸீணாம் ஶஸ்ப்ரயுஶாநாம் ஶிவி சாஸ்ஸுரஸாதிவ॥ கம
ஶுஶ்ரவ காஞ்சீநிநஶம் நருவாணாம்ச நிஃஸ்வநஶ்।
ஶொவாநநிநஶாம்சைவ ஹவநெஷு ஶஹாதநாஶ்॥
சுஷொபிதநிநாஶாம்ஶ்ச க்ஷ்வேஷிதாம்ஶ்ச தகஸ்ஸுதஃ॥ ககஉ.
ஶுஶ்ரவ ஜவதாம் தத்ர ஶநாநுக்ஷோபுஷ்ஷுவெ॥ கஉ.
ஸாயுராயநிரதாம்சைவ யாதுயாநாஶுஶு ஸஃ।
ராவணஸ்ஸுவஸம்யுக்தாநஜுதொ ராக்ஷஸாநவி॥ கங.
ராஜசாமுபம் ஸசாவ்ருத்ய ஸ்ரிதம் ரக்ஷோவயம் ஶஹதஶ்।
உஶுஶு யுயுதெ ஶுரெ ராவணஸ்ய ஶுராநஹ்ருநஶ்॥ கச.
தீக்ஷிதாஞ்ஜுயாநுஷ்ணாநொஜிநாஶ்ச ரவாஸஸஃ।
உஹுஶுஷ்ஷிவ ஹரணாநதிகுணாயுயாம்ஸ்யா॥ கரு.
கருடுஶுரவாணீம்ஶ்ச உணாயுயரநவி।
வநகாக்ஷாநெகுகணுாம்ஶ்ச †ஶுதெ ராஹரவயொயரநஶ்॥ ககூ.
கராயாநுஶுவகாம்ஶ்ச விகுடாநாஶநாம்ஸ்யா।
யநிநஃ வஶிநஶைவ ஶகவீஶுஸ்ஸுராயுயாநஶ்॥ கஎ.
வரிவொதுஶஹஸ்ராம்ஶ்ச விவிதுகவொஜ்ஜ யாநஶ்।
நாதிஸ்ருயாநாதிகூஶாநாதிதீவுராதிஹ்ருஸ்வகாநஶ்॥ கஅ.
நாதிமளராநாதிகூஷாநாதிகுவாநவாஶநாநஶ்। விருவா
நஹுரருவாம்ஶ்ச ஸுரருவாம்ஶ்ச ஸுவவுஸஃ॥ ககூ.
யுஜீநதாகிநஶைவ உஶுஶு விவியாயுயாநஶ்। ககூஉ.

---

* "நநாஶுஶ." † "ஶுஶ்கணுாம்."

ஶகிவ்ருக்ஷாய யாம்யைவ வடவாஸநியாரிணீ॥
க்ஷேவணீவாஶஹஸ்தாஶ்ச ஶஶுர ஸ ஶோகவிஃ।
ஸ்ரமிணஸ்ந்ரிவாஶ்ச வராஹரணஹ்ருஷிதாந்॥
* நாநாவேஷஸரீய்ரூபாந்யாஸ்வைரமதாந்ஹ்ருந்।
தீக்ஷ்ணஶ்ருங்யராம்யைவ வஜ்ரணஶ்ச ஶோவயாந்॥ உஉ.
ஶதஸாஹஸ்ர வ்யூரராக்ஷம் யுத்தம் கவிஃ।
ரக்ஷாயிவதிநிர்ஜிஷ்டம் ஶஶுராந்வ்ரராஜ தீஃ॥ உங.
ஸ தூர தூஷ்ஹம் ஜ்ஜ்வா ஶோஹாடகதொரணம்।
ராக்ஷஸைர்ஹ்ய விவ்யாதம்ரிஶ்ருங்கம் வ திஷ்஠தம்॥
வ்ரணரீகாவதம்ஸாபிஃ வரிவாபிஃ † கயஜ்ரதம்।
வ ராகாரரவ்ருதம் தூயம் ஶஶுர ஶோகவிஃ॥ உரு.
தி விஷ்வநிலம் திவ்யம் திவ்ருநாஶவிநாதிதம்।
வாஜிஹேஷிதஸம்வ்ரஷ்டம் நாதிதம் ஹ்ருஷிணைஸ்ஸுரா॥
ரமையுராநெவிரோநெஶ தயா ஹயமஜெஶ்ரைஃ।
வாரணைஶ்ச வதத்ருநெஃ ஶைதாஸ்ரநிபயொவஸெஃ॥
ஹ்ருஷிதம் ரரிராஸ்ரம் ஶைதெஶ்ச ப்ரவக்ஷிபிஃ।
ரக்ஷிபிஸ்ஸுஶோவீரையுயுரத்யாநெஸ்ஸுஹஸ்ரஶஃ॥
ராக்ஷஸாயிவதெஶ்ருவ்தாவிவெஶ ஹ்ரஹம் கவிஃ। உஅ.
ஸஹேஜாஶ்ச ஹ்ருநஶவக்ரவாயம் ஶோரஹுஃகாணிஹ்ருஷிதாந்தீ॥ வராயுகாரரவநநாகம் ஸ ராவணாந்வ்ரராவிவெஶ। உகூ.

வதயுஃ ஸர்கஃ ஸரோவ்தீ.

வஜ்ரஃ ஸர்கஃ.

ததஸ்ஸ யுயுஃதஶிஃஶுந்ஜ்யோத்ராவிதாநம் ஶோஷ்வ
ந்தீ। ஶஶுர யீரோநிவ ஹாந்ரிநம் ஶொஷ்வ்ரஷம் ஶத்ரிவ்ரு
ந்தீ॥ க.
ஶொகஸ்ய வாவாநி விநாஶயந்தீ ஶோஹாஶயிம்வாவி ஸஶைய
ந்தீ। ஹ்ருதாநி ஸவ்ராணி விராஜயந்தீ ஶஶுர ஶீதாம்ஶுரிவ
யாஹியாந்தீ॥ உ.
யா ஹாதி ஶுக்ஷ்ஹ்ரவி ஶுராரஸ்ரா தயா வ்ரஶொஷிஷ்ட ஸ
ஸாரரஸ்ரா। தயைவ தொயைஷ்ட வ்ரஷ்ரஸ்ரா ரராஜ ஸா
வார்ரா நிஶாகரரஸ்ரா॥ ங.

---

* "நாநாவணர்." † "ஸரோவ்ருதீ."

ஈட்டிமரம்என்னும்ஆயுதங்களையுடையவர்களும், பட்டயக்கத்திகளையும் இடிக்கோல்களையுந்தரித்தவர்களும், வீசும்பாசங்களைக்கையிலேந்தியவர்களும், நல்லமாலையணிந்து, மணப்பூச்சுபூசப்பெற்றவர்களும், சிறந்தஆபரணங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், கூரானசூலந்தரித்தவர்களும், சிறந்தவஜ்ராயுதமுடையவர்களும், மிகுந்தவலுவுடையவர்களுமாய், நாநாவிதவேஷம்பூண்டு, நினைத்தபடிதிரியும் பலரையுங் கண்டார். உஉ.

ராக்ஷஸமன்னன்கட்டளைபெற்று ஜாக்ரத்தையாய் நடுநகரத்தைக்காக்கும் நூறுயிரக்கணக்கான ஸைந்யத்தையும் ஹநுமான் கண்டார். உங.

ப்ரக்ஷ்யாதிபெற்றஅந்தஹநுமான் அந்தஸைந்யத்தைப் பார்த்துவிட்டு, பெரியபொற்கோபுரவாசலும், வெண்தாமரைகள்பூத்த அகழிகளும் உயர்ந்தமதிள்களுமாய் மலைச்சிகரத்தில் கட்டப்பட்டு விளங்கும் விக்ஷ்யாதி பெற்ற வரக்கர்கோன் க்ருஹத்தை அம் மஹாகபி கண்டார். உரு.

ஸ்வர்க்கத்தை நிகர்த்து, திவ்யகோஷங்கள்கோஷித்து, குதிரைக்கனைத்தலெங்கும்ஒலித்து, ஆபரணங்கள் சப்தித்து, ரதங்கள், வாஹநங்கள், விமாநங்கள், அழகிய குதிரைகள், யானைகள், வெண்மேகக்குழாங்களுக்கொப்பான நான்குதந்தங்களையுடைய யானைகள், மதித்த ம்ருகங்கள், பக்ஷிகள் என்னுமிவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாய்விளங்கும் வாசற்படிகளையுடையதாகி, மஹாவீர்யமுடைய ஆயிரக்கணக்கான ராக்ஷஸர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டுள்ள ராக்ஷஸராஜனது க்ருஹத்தண்டையில் ஹநுமான் போனார். உஅ?.

பொன் தங்கம் என்னுமிவைகளாலிழைக்கப்பட்டமதிள்களும், விலையுயர்ந்தமுத்துமணிஎன்னுமிவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டமத்யப்ரதேசங்களுமாய், உயர்ந்தகாரகிற்சந்தநமணம்மிகுந்துவிளங்கும் ராவணனதுஅந்தப்புரத்துள் அந்த ஹநுமான் ப்ரவேசித்தார். உகூ?.

நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, பேரறிவுபெற்ற அந்தஹநுமான், தொழுவத்திற் றிரியுங் கொழுத்த காளை போல் (ஆகாசத்தின்)மத்யத்தை யடைந்து, நிலவை அதிகமாய்ப் பொழிந்து, ஒளிமிகுந்துவிளங்கும் சந்த்ரனைக் கண்டார். க.

பின்பு, உலகத்தின் துயரத்தை ஒழித்து, பெருங்கடலைப் பொங்கச்செய்து, ஸகல ப்ராணிகளையுந் துலங்கச்செய்து, செல்கின்ற சந்த்ரனைப் பார்த்தார். உ.

பூமியில் மந்தர பர்வதத்திலும், அந்திப் பொழுதில் ஸமுத்ரத்திலும், ஜலத்தில் தாமரைப்பூவிலுந்தங்கி விளங்கும் காந்தி, சந்த்ரனிடத்தில் நிலத்து அழகாய் விளங்கிற்று. ங.

வெள்ளிக்கூட்டிலிருக்கும் ஹம்ஸம்போலும், மந்தரகிரியின்குஹையிலிருக்கும் ஸிம்ஹம் போலும், மத்தகஜத்தின்மீதிருக்கும் வீரன் போலும் ஆகாசத்திலிருக்கும் சந்த்ரன் விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசித்தான். ச.

கூரியகொம்புகளுற்று நிற்கும் விடையே றெனவும், உயர்ந்தசிகரமுற்ற வெண் பெருமலை யெனவும், தங்கப்பூண்களிட்டதந்தங்களையுடையயானை யெனவும் கலைகணிறைந்து மதி விளங்கினன். ரு.

பனித்துளிகளென்னும்அழுக்குகளையொழித்து, ஸூர்யகிரணஸம்பந்தத்தால்இருள்களையழித்து, ஒளிநிறைவைக்கொண்டதனுற்றுலங்குங்கலங்கமுடையனாகி, முயல்ரூபமான அடையாளமுடையனாகி மஹாப்ரபாவமுடைய சந்த்ரன் ப்ரகாசித்தான். சு.

பெரும்பாறைமீ தேறிய சிங்க மெனவும், போர்களஞ் சென்ற மதகளி றெனவும், அரசுபெற்ற வரச னெனவு மொளிகொண்டு சந்த்ரன் அழகாய்விளங்கினன். எ.

ப்ரகாசமாய்சந்த்ரன்உதித்ததனால்இருள்நீங்க, மாம்ஸபோஜநமென்னுந்தோஷத்தைராக்ஷஸர்கள்செய்யத்தொடங்க, ஸ்த்ரீ—புருஷர்களின்(*ப்ரணயகலஹமென்னும்)மனக்குற்றம்நீங்க, ஸ்வர்க்கம்போலழகாய் மேன்மைபெற்ற ப்ரதோஷகாலங் கடந்தது. அ.

(வீணை முதலியவைகளின்)தந்திஸ்வரங்கள்செவிக்கினியவைகளாய்த் தொடங்கப்பட்டன. நல்லொழுக்கமுள்ள ஸ்த்ரீகள் கணவருடன் (கூடி) நித்ரைசெய்கின்றார்கள். ராக்ஷஸர்களும் மிக்கஆச்சர்யமானகடுஞ் செய்கையுடன் விளையாடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். கூ.

(குடியினால்)கொழுத்துமதிமயங்கிக் குழம்பிய ஜநங்களுற்று, தேர்கள்குதிரைகள்யானைகள்(நாநாவித)ஆஸநங்கள்என்னுமிவைகள்நிறைந்து, செல்வம் பரந்துவிளங்கும் (ராக்ஷஸ)க்ருஹங்களைப் புத்திமானான அந்த ஹநுமான் கண்டார். கo.

ஒருவர்க்கொருவர் மேன்மேலும் பரிஹாஸம்பண்ணுகிறவர்களும்,பருத்த கைகளை (தோள்கள்)மீதுபோடுகிறவர்களும், கொழுத்துபேச்சுகளை அதிகமாய் விடுகிறவர்களும், மிடுக்காக ஒருவரையொருவர் விரட்டுகிறவர்களும், மார் நெறிக்கிறவர்களும், உடம்புகளைப் பெண்கள்மீது தேய்க்கிறவர்களும், பற்பல வேஷந் தரிக்கிறவர்களும், உறுதியான விற்களை நாணேற்றுகிறவர்களுமான ராக்ஷஸர்களையுங் கண்டார். கஉ.

அங்கு, மணம்பூசுங் காதற்பெண்களையும், உறங்குகின்ற மற்றுஞ்சில பெண்களையும், முகத்தில்நல்லஅழகுதோற்றுமாறு சிரிக்கும் பின்னுஞ்சிலமாதர்களையும், கோபத்தாற் பெருமூச்செறியும் வேறுசிலமடந்தையர்களையுங் கண்ணுற்றார். கங.

கர்ஜநஞ்செய்யும் பெரியயானைகளாலும், நன்றாய்மேன்மைபெற்றழகியபெரியோர்களாலும், (சண்டைக்குத் தக்கவீரன் நேராததால்)பெருமூச்செறியும் வீரர்களாலும் (அந்தலங்காநகரமானது), சீறுகின்ற ஸர்ப்பங்களால் மடுவு விளங்குமாறு விளங்கிற்று. கச.

---

* ப்ரணயகலஹம்=சிங்காரச்சண்டை.

ஹம்ஸோ யதா ராஜதவஜ்ரஸ்ய ஸிம்ஹோ யதா ஶ்ருங்கநிஷ்க்ரமணே நரேந்த்ர: । வீரோ யதா மத்தகஜாவகீர்ணஸ்ததா விபோ ராஜ ததா ப்ரவீர: ॥ ச.

ஸிதம் ஸுகாந்தம் ஸுவிபக்ஷஜுஷ்டம் ஸுஹாவஹம் ஸ்வேத இவோரஜஸ்க: । ஹஸ்தீவ ஜாத்ய: ஸுநஷ்டவேஜஸ்ஸ்ததா ராஜ வபுர்: வரிவ: ஸுணுஷ்ட: ॥ ரு.

விநஷ்டஶீதாம்ஶுதுஷாரவேஶ: ஸுஹ்ருஹ்ருஹாஹவிநஷ்டவேஶ: । வ்ரகாஶஸுக்ஷ்ணாஶ்ரயநிர்ஜுஷேக: ராஜ வபுர்: ஸுமவாஜ்ஜராஶ: ॥ சு.

ஶிஶாதபம் வ்ராவ்ய யதா ப்ரமேநுர் ஸுஹாரணம் வ்ராவ்ய யதா மஜேந்த்ர: । ராஜ்யம் ஸமாஸாத்ய யதா நரேந்த்ரஸ்தா வ்ரகாஶோ விராராஜ வபுர்: ॥ எ.

வ்ரகாஶவேஶோ ஹ்யநஷ்டதோஷ: *வ்ரவ்ருத்தரக்ஷ:விஶிதாஶதோஷ: । ராமோஹிராமேரிதவிக்ரமதோஷ: ஸுமுவ்ரகாஶோ ஹமவாந்ப்ரதோஷ: ॥ அ.

தந்ஸுநாம் கணுஸுவாம் வ்ரவ்ருத்தாம் ஸுவநி நாயுஸ் வதிஹிஸுவ்ருத்தாம் । நகம்வராஶாவி தயா வ்ரவ்ருத்தா விஹதுஸ் சுஹுதராளஹ்வ்ருத்தாம் ॥ கூ.

ஶத்வ்ரஶத்தாநி ஸமாகுலாநி ராயாஶஹ்ரவ ஸநஸ்ஹுலாநி । †வீரஶ்ரியா வாவி ஸமாகுலாநி ஹ்ரஸ்ய ஶோஸ்ஸ கவிர் கலாநி ॥ கம்.

வாஸ்ரம் வாயிகமாக்ஷிவ நிஸ்ஜாம்ஶ்ச வீநா‡ நயிவிக்ஷிவந்தி । ஶத்வ்ரயாவாநயிகம் க்ஷிவந்தி ஶத்தாநி வாநெ்ரநயிக்ஷிவந்தி ॥ ரக்ஷாம்ஸி வக்ஷாம்ஸிவ விக்ஷிவந்தி மாதாணி காந்தாஸுவ விக்ஷிவந்தி । ரகுவாணி வித்ராணிவ விக்ஷிவந்தி ப்ரயாநி வாவாநி வ விக்ஷிவந்தி ॥ கஉ.

ஹ்ரஸ்ரு காநாஸ்ர ஸமாஸுஹ்ருஸ்யாவ்ரராஸ்த வ்ரநிர் ஸுவநுர் । ஸ்ரரகுவவகாஸ்ர தயா ஹஸ்தர் க்ரயாம் வராஸ்ரவி விநிர்ஸுவஸ்தர் ॥ கங.

ஶஹாமஜெஶாவி தயா நஹ்லிஸ்வகுஜிதெஶாவி தயா ஸ்ஸலிர் । ராஜ வீரெஸ்ர விநிர்ஸுவஸ்லிஹ்ருதொ ஸ்ஜெஶிவ நிர்ஸுவஸ்லிர் ॥ கச.

---

* "வ்ரவ்ரஜ." † "வீரர்." ‡ "நயிகம் க்ஷிவந்தி."

வாஹிவ்யாநாந்ரஹிராஹியாநாந்ஸுஉயாநாஜ்மதிஃ
வ்யாநாந் । நாநாவியாநாந்ரஹிராஹியாநாந்உஸு த
ஸ்யாம் வாரி யாதயாநாந் ॥ கரு.

நநந உஷ்வா ஸவ தாந்ரவாநாநாமணாநாதம்
ணாந்ரவாந் । விஜ்ஞாதாநாந் தஷாந்ரவாந்உஸு
காம்ஸிவ வாநவிரவாந் ॥ கசு.

தகொ வராஹுராஸ்விஸுஹாவாஹ்வெஷாம் ஸியஸ்து ஃ
ஹாந்ஹாவாஃ । வியெஷ் வாநெஷ்வ ஸக்ஹாவா உஸு
தாரா இவ * ஸ்வ்ரஹாவாஃ ॥ ஏ.

ஸ்ரியா ஜயநீஸவயொவமரூபா நிஸீயகாவெ ரஃணொவ
மரூபாஃ । உஸு காஸ்ரித ஃஷொவமரூபா யயா விஹஹாஃ
க்ஸ்ரொவமரூபாஃ ॥ கஅ.

சுநாஃ வாநஹுஃவ்ய தயொவவிஷ்டாஸ்து வ்ரிடாஜெஷ்
ஸ்வொவவிஷ்டாஃ । ஹதுஃவ்ரியா யஃவுவரா நிவிஷ்டா உஸு
யீஃநஹநாஹிவிஷ்டாஃ ॥ கசு.

† சுவ்ரவ்ரதாஃ காகுநராஜிவணாஃ காஸ்ரிதராயவ்ரா
ஸ்வநீயவணாஃ । வாநஸ காஸ்ரியஸயக்ஷணாஃ ‡ காநவ
ஹீணா ரவிராஜவணாஃ ॥ உ0.

ததஃ வியாநாவ்ர ஃநொzஹிராஃநஸ்வ்ரீதியக்தாஃ வ்ரஸீ
க்ஷ்ரராஃ । ஹ்ரஹெஷ் ஹ்ரஷ்டாஃ வரஃஹிராஃ ஹரிவ்ரவீரஃ
ஸ உஸு ரராஃ ॥ உக.

வநவ்ரகாஸாஸு ஹி வக்ஸாயா வக்ராக்ஷிவக்ஷாஸு ஸ்நெத்ர
ஃயாஃ । விஹ்ரஷணாநாம்வ உஸு ஃயாஃ ஸுதஹ்ரஹாநாதி
வ வாரஃயாஃ ॥ உஉ.

நதெவ ஸீதாம் வரஃஹிஜாதாம் வயி || ஸ்ரிதெ ராஜக்ரெ
வ ஜாதாஃ । ஸுதாம் வ்ரஹ்யாதிவ ஹாயஜாதாம் உஸு தநீம்
உநஸாஹிஜாதாஃ ॥ உங.

ஸநாதநெ வதுநி ஸநிவிஷ்டாம் ராஜெக்ஷணாம் தாம் ஃஹநா
ஹிவிஷ்டாஃ । ஹதுஃஉநஃ ஸ்ரீஃநவ விஷ்டாம் ஸ்ரீஹ்ரா வ
ராஹ்ரஸ ஸஹா விஸிஷ்டாஃ ॥ உச.

---

* "ஸ்வஹாவாஃ." † "சுவா." ‡ "காநாஃ." || "ஸ்ரிதொ."

புத்தியிற்சிறந்தோரும், அழகாய்ப்பேசுவோரும், நல்லசரத்தையுடையோரும், ஜகத்திற்குப்ப்ரதாநமானவரும், நாநாவிதஆகாரமுடையோரும், அழகாயபெயருடையோருமான ராக்ஷஸர்களை அந்தப் பட்டணத்திற் கண்டார். கரு.

ப்ரஸித்திபெற்றஅந்தஹநுமான், அழகானரூபமுடையோர்களும், நாநாவிதகுணங்களுடையோர்களும், தங்கள்குணங்களுக்குத்தக்கசெயற்செய்வோர்களும், விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசிப்போர்களும், யோக்யர்களும், விகாரரூபமுடையோர்களுமான மற்றுஞ்சிலராக்ஷஸர்களையும் கண்டு களித்தார்.

அநந்தரம் அங்குச் சிறப்புபெற்று (கணவரிடத்தில்)மிகவும்சுத்தமானஎண்ணமுடையர்களாய், மிகுந்தச்ருங்காரசேஷ்டையுடையவர்களாய், கணவர்கள்மீதும் பாநங்கள்மீதும் மிக்கவிருப்பமுள்ளவர்களாய், நக்ஷத்ரங்கள் போல் அழகாயதோற்றமுடையர்களாயுள்ள அந்தராக்ஷஸர்களின் பெண்டுகளையுங் கண்டார். கஎ.

நாணம் நிறைந் தழகு மிகுந்துப் ப்ரகாசித்துக் களிப்புமேலிட் டிராப்பொழுதிற் கணவரைநெருங்கிமறைந்து, பூவில்மறைந்த பக்ஷிகள் போல் விளங்கும் சிலபெண்களையும் பார்த்தார். கஅ.

தர்மத்திற்பற்றுவைத்து விவாஹஞ்செய்து உப்பரிக்கைகளின்மீதுட்கார்ந்து, அங்குக் கணவருக்குஇஷ்டர்களாய் மந்மதாவேசங்கொண்டு காதலர்களின்மடிகளில் ஸுகமாயுட்கார்ந்திருக்கும் மற்றுஞ்சிலமடந்தையரையும் பேரறிவுள்ளஹநுமான் பார்த்தார். கக.

மேலாடைகள்விலகி தங்கரேகின்நிறமுள்ள சிலபெண்களையும்,உருக்கியதங்கத்தின்நிறமுள்ள மற்றுஞ்சிறந்தசிலபெண்களையும், ஸுந்தராங்கவர்ணமுற்று காதலர்களாற்பிரிந்து (விரஹத்தால்)சந்த்ரன்போல்வெளுத்த பின்னுஞ்சிலபெண்களையும் (கண்டார்). உ0.

(தங்கள்)மனதிற்குஇஷ்டமான நாயகர்களை யடைந்து மிகவும்த்ருப்தியுடன்கூடிய(வ்யபிசாரி) ஸ்த்ரீகளையும், க்ருஹங்களிலேயே கணவருடன்கலந்து களித்த அத்யந்தஸௌந்தர்யமுள்ள(குல)ஸ்த்ரீகளையும் அந்த வாநரவீரர் கண்டார். உக.

சந்த்ரன்போல்ப்ரகாசிக்கும் முகவரிசைகளையும், வளைந்தஇமைகளையுடையஅழகானகண்வரிசைகளையும், அழகிய மின்றற்கொடிகள் போன்ற ஆபரண வரிசைகளையுங் கண்டார். உஉ.

(ஸந்)மார்க்கத்தில் நிலைநின்ற ராஜகுலத்தில் தன்ஸங்கல்பத்தால் அவதரித்து, நல்லக்ஷேத்ரத்திலுண்டாய்ப் பூக்கள்மிகுந்துமலர்ந்த கொடிபோல் அதிஸௌந்தர்யம்பெற்ற உத்தமஸ்த்ரீயான(அந்த)ஸீதையை மாத்ரம் காணவேயில்லை. உங.

(பதிவ்ரதைத்தன்மை யென்னும்)சாச்வதமான வழியில் நிலைநின்றவளாய், ராமரைக்காண்பதையேகருத்தாகவுடையளாய், மந்மதபாதைமிகுந்தவளாய், மேன்மைபெற்ற (தன்)பர்த்தா மனதிற் கிசைந்து, சிறப்புற்று,பெண்களெல்லோருள்ளும் எப்போதும் மேன்மைபெற்றவளாய்.உச.

விரஹத்தால்பீடிக்கப்பட்டு ஓயாதகண்ணீர்நனைந்தகழுத்துடையளாய், முன்னே(ராமரிடத்திலிருந்தபோது) மிகச்சிறந்தபதக்கமணிந்தகழுத்துடையளாய்,அழகியகண்ணிமைகளுடையளாய், இனியகுரலுடன் வந்தில் கூத்தாடும் மயில்போன்றவளாய், உரு. தெரிந்ததுந்தெரியாததுமாயிருக்கின்ற சந்த்ரகலைபோலும், தூசுபடிந்த தங்கத்தடிபோலும், புண்ணிற்பதிந்த பாணத்துண்டுபோலும், காற்றிற்கலைந்த மேகவரிசைபோலுமிருக்கின்றவளாய், உசு. பேசுகிறவர்களிற்சிறந்த ராம ராஜர் பத்நியாயுள்ள ஸீதையை ஹநுமான் பஹுகாலந்தேடியுங் காணப்பெறாமையால் உடனே மூடன் போல் துக்கமுடைய ராயினர். உஎ.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஆறுவது ஸர்க்கம்.

விமாநங்களில் (ஸீதையைக்காணாமையால்) மிகவும்வருத்தமுற்ற அந்த ஹநுமான் மீளவும் (தமக்கு)இஷ்டமானஒருரூபந்தரித்து வேகமாய் லங்கையிற் றேடித்திரிந்தார். க.

அநந்தரம் ஸூர்யவர்ணமுடையதாய், மிகவும்ப்ரகாசிக்கும் ப்ராகாரத்தாற் சூழப்பட்ட ராக்ஷஸராஜன்க்ருஹத்தை மிக்க உத்ஸாஹத்துடன் அடைந்தார். உ. சிங்கங்களால் காக்கப்படும் பெருங் காடு போல் பயங்கரமான ராக்ஷஸர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டுள்ள (ராவணன்)க்ருஹத்தைக் கபிகுஞ்ஜரர் கண்டு (ஆச்சர்யத்தால்)ப்ரகாசித்தார். ௩.

வெள்ளியிற்செய்த விசித்ரமான தோரணவாசல்களாலும் தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட அத்புதமான உட்கட்டுகளாலும் அழகானவாசற்படிகளாலும் சூழப்பட்டதாய், ச. ச்ரமமென்பதேயில்லாத சூரர்களாய யானை மீதிருக்கும் ப்ரதாநயானைப்பாகர்களாலும், தேர்களிற்(கட்டப்பட்டு)செல்லுங் கொல்லவரிய குதிரைகளாலும் நெருங்கியிருக்கப்பெற்றதாய், ௫. தந்தம்பொன்வெள்ளிஎன்னுமிவைகளாற்செய்யப்பட்டு, சிங்கத்தோல்களாலும்புலித்தோல்களாலும்மூடப்பட்டு பெருங்கோஷத்துடன் திரியும் விசித்ரத் தேர்களாலும் ஸர்வகாலமும் ஸஞ்சரிக்கப் பெற்றதாய், சு. பலரத்நங்களால்நிறைந்ததாய், சிறந்தஆஸநங்களும்பாத்ரங்களுமுடையதாய், மஹாசூரர்கள்நெருங்கியதாய், பெருந்தேர்களின்பேரொலியுடையதாய், எ. அழகாய்ப் பெருப்பெருத்த பலவிதங்களாய பல்லாயிரக்கணக்கான அந்தந்த ம்ருகங்களாலும்பக்ஷிகளாலும் நாற்புறமும்நிறைந்ததாய்,அ. (அரசனிடத்தில்)அடங்கிய வெளிக்காவலர்களான ராக்ஷஸர்களால் நன்றாய்ரக்ஷிக்கப்பட்டதாய், தலைமையான விலைமாதர்களால் நாற்புறமும் நிரம்பியதாய்,கூ. மிக்கஸந்தோஷமாயிருக்கும்பெண்மணிகளையுடையதாய், ப்ரதாநராக்ஷஸர்களிருக்கப்பெற்றதாய், சிறந்தஆபரணங்களின்சப்தங்களால் ஸமுத்ரகோஷத்திற்கொப்பானபெருங்கோஷமுடையதாய், கம. (குடைசாமரம்முதலான)ராஜசிஹ்நங்கள்கூடியதாய், மேலான அகில்சந்தநம்என்னுமிவைகளின் மணங்களுடன்(கூடியதாய்) சிங்கங்கள் நிரம்பிய வநம் போல் மஹாஜநங்கள் நிரம்பியதாய், கக.

உஷாதிபுதாம் ஸாநுஸ்ரதாஸ்ரகுண்டீம் வபுரா வராஹேபுரா
தநிஷ்கண்டீச். ஸுஜாதவக்ஷாஹிரகுகுண்டீம் வ்ரந வ்ரந்ரதா
திவ நீலகுண்டீச்॥ உரு.

சுவ்ரகிரவாதிவ வநரிரவாம் வாம்ஸுவ்ரிஷ்ரதிவ ஹேஹ
ரிரவாச். க்ஷதவ்ரகுவாதிவ வாணரிரவாம் வாயுவ்ரஹாதிவ
ரேவரிரவாச்॥ உ சு.

ஸீதாவேஶ்ரநநுஜேஶ்ரரஸ்ரரவ்ரவ்ரதீம் வஹதாம்வாரஸ்ரி.
வஹுவஹுஃவாஹிஹதஶிரஸ்ரவ்ரவ்ரஹிரோ உந ஹவாஹிரஸ்ரி॥

வஷ்டீ ஸுபுரீ ஸாவிதீ.

ஷஷ்டீ ஸர்க்கம்.

ஸ நிகாரம் விரோநேஷ்ட விஷ்ணம் காரகுவ்ரபுதச்.
விவரார வ்ரநயுஜாம் ஶாவவேந ஸநிதிம்॥ க.

சுஸஹாயா ஶுக்ஷ்வாந்ரக்ஷவேந நிவேஶநச்.
வ்ரகாரிணாகுவணேந ஹாஸ்ரிரணாஹிஸம்வ்ரதச்॥ உ.

ரக்ஷிதம் ராக்ஷிவேவேபுரிரிதம் ஸிம்வேஹரிவ ஶுஹ்ரநச்.
ஸீக்ஷரிணோ ஹவநம் வகாரிரி சுவிகுஹ்ரநம்॥ ங.

ரகுவ்ரகோவஹிரிதஶிரிதெ ஹ்ரோரணேஹுஹுகுவி
ரிதம். விவிதாஹிரகுக்ஷ்யாஹிர ராரிரிரரவிரிரரதச்॥
ஹஜாஹிரிதெஶுஹாரிரிதெ: ஶுகுரிரிரி

ஹேரீத்ருஷ்டாஹிராமாதம் ஶுஷ்வொஷ்நிநாதிதம்। நிதா
விருதம் * வவுஹாமாதம் வ்ருஜிதம் ராக்ஷஸைஸ்ஸஹ॥ கஉ.
ஸமுத்ரஸ்ய ஜலௌகம் ஸமுத்ரஸ்ய நிஷ்வநம்।
ஶுஶ்ரூஷுர்ஹ்ருஷ்டரோமாணம் ஹநுமாந்தவரிஷ்ணுஃ॥
ஶுஶ்ரூஷுர்தஸராக்ஷணம் ஹநுமாந் ஸ ஹரீஶ்வரஃ। கங.
விராஜமாநம் வபுஷா மஹாஸ்வநமஸங்கராக்ஷம்॥
ஆஜாஹ்ரணமிவ ஸ்வாந்தம் ஶுஶ்ரூஷுர்ஹரீஶ்வரஃ। கச.
பபாத ஹநுமாந்வீரஸ்தத்ர ராவணஸ்ய ஸமீபதஃ॥ கரு.
ஸ்ரீமாந்ஹநுமாந் ராக்ஷஸாநாமுத்தமாநிவ † வாநரஃ।
வீக்ஷமாணோ ஹ்ருஸ்தத்ரஸ்ஸ் ப்ராஸாதாம்ஶ்ச பபாத ஸஃ॥ கசு.
சுவர்ணதாரு ஶுபாவேஶம் ப்ரஹ்ஸ்தஸ்ய நிவேஶநம்। தகொ
ஜநுதாவ்ரவ்ரவ்ர

பேரிம்ருதங்கம்என்னும்வாத்யங்களின்இன்னொசையுடையதாய், சங்க கோஷம்கோஷிக்கப்பெற்றதாய், நாடோறும்பூஜிக்கப்பெற்றதாய், பர்வ காலங்களில்ஹோமஞ்செய்யப்பெற்றதாய், ராக்ஷஸர்களா லெப்பொழு தும் வணங்கப்பட்டதாய்,கஉ. ஸமுத்ரம் போல் கம்பீரமாய்ப் பெருங் கோஷமுற்று, மஹாரத்நங்களிற்செய்த(சத்ரசாமரம்முதலிய)சாமான் களையுடையதாய், மஹாரத்நங்களால்நிறைந்ததாயுள்ள * மஹாத்மாவாகிய ராவணனது மஹாக்ருஹத்தை மஹாகபியாகிய அந்தஹநுமான் கண் டார். கங?.

யானைகளும்குதிரைகளும்தேர்களும்நிறைந்து (உயர்ந்த)ப்ராகாரத் துடன் அழகாய்ப்ரகாசிக்கும் (அந்த க்ருஹத்தை) லங்கைக்கோரலங்கார மென்றே அந்த மஹாகபி எண்ணிக்கொண்டார். கச?. அங்கு ராவண னுடைய(க்ருஹத்தின்) ஸமீபத்தில் ஹநுமான் ஸஞ்சரித்தார். கடு.

அந்த ஹநுமான் ராக்ஷஸர்களின் ஒவ்வொரு வீடுகளையும் உத்யாநவநங் களையும் உப்பரிக்கைகளையும் அச்சமின்றி பார்த்துக்கொண்டே திரிந் துவந்தார். கசு.

மஹாவீரராகியஹநுமான் மஹாவேகமாய் ப்ரஹஸ்தனது வீட்டி ற் குதித்து(அங்குஸீதையைக்காணாமையால்)அங்கிருந் தின்னொரு மஹா பார்ச்வனென்னும்ராக்ஷஸனுடைய மனையிற் குதித்தார். கஎ.

பிறகு அந்த மஹாகபியானவர் மேகத்திற்குஸமாநமான கும்பகர்ண ன்வீட்டின்மீதும் உடனே விபீஷணருடைய க்ருஹத்தின்மீதும் பாய்ந் தார். கஅ.

அந்தப்பெரியவானரர் அவ்வாறே மஹோதரன், விரூபாக்ஷன், வித் யுஜ்ஜிஹ்வன், வித்யுந்மாலி, வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் என்னுமிவர்களின் வீடுகளி லுங் குதித்தார். கக?.

மஹாபராக்ரமமுற்று வாநரர்கூட்டங்காப்பவரானஹநுமான், புத்தி மானான சுகன், ஸாரணன், இந்த்ரஜித் என்பவர்களின் க்ருஹங்களுக்கும் அப்படியே போனார். உ0?.

ஜம்புமாலி, ஸுமாலி, ரச்மிகேது, ஸூர்யசத்ரு என்பவர்களின் வீடு களுக்கும் வாநரோத்தமர் போனார். உக?.

வாயுபுத்த்ரராய்ப் பெரிய வாநரராகிய அந்தஹநுமான், வஜ்ரகாயன் தூம்ராக்ஷன் ஸம்பாதி என்பவர்களின் வீட்டின்மீதும் பாய்ந்தார். உஉ?.

வாயுமைந்தராய் பெரும்புகழ்பெற்று வாநரர்களிற்சிறந்த அந்த ஹநு மான் வித்யுத்ரூபன், பீமன், கநன், விகநன், சுகநாஸன், வக்ரன், சடன், விகடன், ப்ரஹ்மகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோந்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், நாதி, வித்யுஜ்ஜிஹ்வர்கள், இந்த்ரஜிஹ்வர்கள், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாக்ஷன் என்னும் ராக்ஷஸர்க

---

* மஹாத்மா=பெரியஜீவன், பெருந்தைர்யமுடையவன், பெரியவுடம் புடையவன், பெருந்தன்மையுடையவன்.

ளின் க்ருஹங்களில் முறையே சென்று, சிறப்புற்ற அவ்வவ்வீடுகளில் அந்த ஸ்ரீமான்களின் ஸம்பத்தைப் பார்த்தார். ௨௭.

மிக்கஉத்ஸாஹத்துடன் எல்லாருடைய க்ருஹங்களையும் நாற்புறமும் (ஸீதையைத்தேடிக்காணாமையால்)தாண்டி, பிறகு ராவணன்க்ருஹத்திற்கு வந்தார். ௨௮.

வாநரசிங்கமாகிய ஹநுமான் (அங்கு) ஸஞ்சரிக்கும்போது, சூலம் இருப்புலக்கை பல்லம் சில்லாக்கோல் என்னும்ஆயுதங்களைக்கையில்தரித்து வீகாரமானகண்களுடையர்களாய் ராவண னருகிற்படுத்துக்கொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்தார். ௨௯.

அந்த ராக்ஷஸராஜன் க்ருஹத்தில் நாநாவித ஸைந்யங்களையும், பெரிய சரீரமுடையர்களாய்ப் பலஆயுதங்கள்தரித்த ராக்ஷஸர்களையும் பார்த்தார்.

ரக்தவர்ணமுடையவைகளும் ச்வேதவர்ணமுடையவைகளும் மஹாவேகமுடையவைகளுமான குதிரைகளையும்,நற்குலத்திற்பிறந்து நல்லழகு பொருந்திப் பகைவர்யானைகளை வெல்லுகின்றவைகளும், (புதிய)யானைகளைசிக்ஷிப்பதில் வல்லவைகளும், யுத்தத்தில் ஐராவதத்தைநிகர்த்தவைகளும், சத்ருஸைந்யங்களைக் கொல்லவல்லவைகளும்,(மழை)தூற்றும் மேகங்கள் போன்றவைகளும்,(அருவியை)பெருக்கும் பர்வதம் போன்றவைகளும், மேககோஷத்திற்கொப்பான கோஷமுடையவைகளும், யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் வெல்லமுடியாதவைகளுமானயானைகளையும் அந்த ராவணன்க்ருஹத்தில் (கட்டியிருக்க) அந்தஹநுமான் கண்டார். ௩௩௨.

அந்த ராக்ஷஸராஜனை ராவணனது க்ருஹத்தில் தங்கஆபரணங்களும் பொன்னாபரணங்களும்போடப்பெற்று பாலஸூர்யனைநிகர்த்துவிளங்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஸைந்யங்களையும் கண்டார். ௩௩.

அவ் வாயுகுமாரர் ஹநுமான், பலவிதமாய்ச்செய்த பல்லக்குகளையும், நாநாவிதக் கொடிமாடங்களையும், சித்ரசாலைகூடியக்ருஹங்களையும், மற்றும் விளையாடுதற்காகஏற்படுத்தியக்ருஹங்களையும், மரத்தினாற்செய்தமலைகளையும், அழகாய்விளங்கும் ரதி க்ருஹத்தையும், பகலில்விளையாடுதற்காகக்கட்டியக்ருஹத்தையும் ராக்ஷஸேந்த்ரனை ராவணன் மனையிற் கண்டார். ௩௪.

மயில்கூடுகள்நிரம்பி, கொடிமரங்கள்நிறைந்து, அநேகரத்நங்கள்நிறைந்து, எங்கேபார்த்தாலும் நிதிஜாலங்கள்கூடி, பெருந்தவப்பயனாய், பரமசிவன் மாளிகை போன்றதாய், மந்தரபர்வதத்திற்கொப்பாய்விளங்கும் உத்தமக்ருஹத்தை அந்தஹநுமான் கண்டார். ௩௬.

அநந்தரம் அந்த க்ருஹமானது ரத்நங்களினொளியும் ராவணனதொளியுங்கூடி, கிரணங்கள்கூடி ஸூர்யன் ப்ரகாசிப்பது போல் விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசித்தது. ௪௦.

கராலவ்ய விசாலவ்ய மொணி தாக்ஷவ்ய மெவஹி।
க்ருசோணம் க்ருசேணைவ ஹநுமாந்நாம தாதஜம்॥
தெஷுதெஷு ஹுராஹெஷு ஹவநெஷு ஹுராயசாம்।
தெஷாம்ப்ரதிஜ்ஞாம் ஹுசுரு ஸ ஹுராகவிம்॥ உஎ.

ஸவெஷாம் ஸமதிக்ரம்ய ஹவநாநி ஸமந்ததம்।
சூஸவாஹாய லக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸெந்த்ரநிவேசநம்॥ உஅ.

ராவணஸ்யாவசாயிந்யா ஹுசுரு ஹரிஸத்தமம்।
விசாரநரிசாஹுலெ ராக்ஷஸீவிருக்ரதெக்ஷணாம்॥
சுலலலுரஹஸ்ரசகிதொமரயாரிணீம்। உகூஉ.

ஹுசுரு விவியாந்லாம்ஸவ்ய ரக்ஷஸ்வெதமுப்ரெஹ।
ராக்ஷஸாம்ச ஹுராகாயாநாநாவ்ரஹரணைஹ்ரதாந்। ௩௦உ
ரக்தாக்ஷ தாநிதாம்ஸெவ ஹரீம்சாவி ஹுராஜவாந்॥
கலநாந்ருவஸம்வநாநஜாநரமஜாரஜாந்।
நிஷிதாநஜசிக்ஷாயாமெரராவதஸாநுயி॥
நிஹந்நாநரவெஸ்ரநாம் ஹ்ரஹெ தஸ்நஹ்ரு ஸம்।
க்ஷரதச்ச யயா மெவாநவதச்ச யயா மிரீந்। மெவஸ்ரநி
தநிவெரூஷாநயுஷ்ரூநஸிரெ வவிரெம்। ௩௩உ.
ஸஹஸ்ரம் வாஹி நீஸ்த ஜாஸ்லுநஹவரிஷ்ரதாம்॥
* ஹெஜாலவரிஷ நாஸ்ரணாதிதுஸநிஹாம்।
ஹுசுரு ராக்ஷஸெநவ்ய ராவணஸ்ய நிவெசநெ॥ ௩ரு.

சிவிகா விவியாகாராஸ்ர கவிஹுராந்தாதஜம்।
லதாஹ்ரஹாணி வித்ராணி வித்ரசாலாஹ்ரஹாணி ச॥
க்ரீடாஹ்ரஹாணி சாந்யாநி ஹாரவவுதகாநவி।
காரவ்ய ஹ்ரஹகம் ரம்யம் திவாஹ்ரஹகமெவச॥
ஹுசுரு ராக்ஷஸெநவ்ய ராவணஸ்ய நிவெசநெ। ௩எஉ.

ஸ ஹுநரிரிவ்ரவ்யம் யலுரஸ்ரநஸம்கலுஉ॥
யஜபஷிஹிராகீணம் ஹுசுரு ஹவநொதஉஉ।
† சுநெகுரதஸம்கீணம் நியிஜாலம் ஸமந்ததம்॥
யீரநிஷிதகஹுராநம் ஹ்ரஹா ஹலுதவதெரிவ। ௩கூஉ.
சுவிருஹிருஸ்ரவி ரதாநாம் தெஜஸா ராவணஸ்ரவ॥
விராராஜாய தெஜஸ ரஸிரோநிவ ரஸிஹிம்। ச௦உ.

---

* "ஹெஜாலெரவிஹிநா." † "சுநநரதநியஉ."

ஜாதி குநதபாநெய்வ ஶயநாந்யாஸநாநிய॥
* ஹாஜநாநிய உவ்யாநி உஶபு ஹரிப குயவம். ௪௧௨.
யுவாஸவக்ரதக்ரேஶம் ஶிணிஹாஜநஸம்கு ஶுச்॥
ஶிநாரஶேஷாயம் கு வொரஹவநம் யயா
நகுவ ராணாம் ச வொஷெண காஞ்நாம் நிநஷெநச॥
ப்ரஹ்ரதவொஷெஶ வொஷிவஹிவி புநாதிதச்।
வ்ராஸாஉஸம்வாதய தம் ஸ்ரதஶ தஸம்கு ஶுச்॥
ஸுவ்ரு ஶிகக்ஷ்யம் ஹந ஶாந்விவெஶ ஶஹாரு ஹச். ௪௪௨.

ஷஷ்஠ஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஸப்தமஃ ஸர்கஃ.

ஸ வெஶஜாயம் ஸயநாந்நஶபு வ்யாஸக்தவெக்ரயுஸுவ
ணபுஜாயச்। யயா ஶஹ்ரவ்ரதி ஸெஜாயம் விஶ்ரு வ
ஶ ஸவிஹஜாயச்॥ க.
† நிவெஶநாநாம் விவியாஶ ஶாயாஃ வ்யாநஶஜாய யுவாவ
ஶாயாஃ। ஶொஹராஶாவி வ நவிபுஶாயா உஶபு ‡ வெஶா
திஷ் ச நஶாயாஃ॥ உ.
ரு ஹாணி நாநாவஸ் ராஜி தாநி ஶெவாஸ் ரிஶெஶாவி ஸ்
வ ஜி தாநி। ஸவெபுஶ ஶொஷெஃ வரிவஜிபுதாநி கவிஶபு
ஶபு ஸ்வயாஜிபுதாநி॥ க.
தாநி வ்யதாஹிஸாஹிதாநி ஶெந ஸாக்ஷாதிவ நிதிபு
தாநி। ஶஹீதெ ஸவபுஶ் ணொத்ராணி உஶபு யுஹாயிவ
கெஶ்ரு ஹாணி॥ ச.
ததொ உஶெபுராஹிதஶேவ் ரு வம் ஶொஹரம் காஞ்நவா
ர் ரு வச். ரக்ஷோயிவஸ்யாதவயாந் ரு வெம் ரு
ஹொதம் ஹ்ரவ்ரதிர் ரு வர் ரு வச்॥ ரு.
ஶஹீதெ ஸ்வபுஶிவ வ்ரகீணம் ஶ்ரியா ஜயநம் வஹ் ரு த
கீணபுச்। நாநாதர் ரு ணாம் கு ஸ் ரு வகீணம் ம்ரெரிவாஶ்ரம்
ரு ஜஸாவகீணபுச்॥ கூ.
நாரீவ் ரு வெக்கெரிவ தீவ்ரூநம் தபிஹிர் ரு ஹ்ரூஹவஉவ்ரூ
நச். ஹம்ஸவ் ரு வெக்கெரிவ வாஹ்ரூநம் ஶ்ரியாய் ரு தம் வெ
ஸ் ரு க்ரதாம் விநச்॥ ௧.

---

* "ஹ்ராஜநாநி ஶ் ஹ்ராணி உஶபு ஸ ஶஹாகவிஃ." † "கு
க்ரூரஶ நாநாவியகுஶபுஶாயாஃ." ‡ "வெஶாஹிஷ்."

ஸ்வர்ணமயமான படுக்கைகளையும் ஆஸநங்களையும் சிறந்த பாத்ரங்களையும் வாநரோத்தமர் கண்டார். சகஅ.

இலுப்பைச்சாராயமும்கருப்புச்சாராயமும்சிந்திநனைந்ததாய், ரத்நபாத்ரங்கள்நிறைந்ததாய், விசாலமாய்க் குபேரன்மாளிகை போல் மநோஹரமாய் கால்சிலம்புகளின் ஓசையாலும், ஒட்டாணங்களி னின்னோசையாலும், மிகுந்துசப்திக்கும் ம்ருதங்ககோஷங்களாலும் அழகாய்சப்திக்கப்பெற்றதாய், அநேகஉப்பரிக்கைகள்கூடியதாய், நூற்றுக்கணக்கானபெண்மணிகள்நிரம்பியதாய், அழகாய்வகுத்துகட்டப்பட்டகட்டுகளையுடையதாய் விளங்கும் (ராவணனது)மஹாக்ருஹத்துள் ஹநுமான் ப்ரவேசித்தார். சகஆ.

ஆறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவது ஸர்க்கம்.

வைடூர்யக்கல்கள்வைத்துஸ்வர்ணத்தாலிழைத்துக்கட்டியசன்னல்களுடையதும் பக்ஷிஸமூஹங்களுடன் கூடியதும், மின்னல்கூடிஉதித்த மஹத்தான கார்கால மேகவரிசை போன்றதுமான க்ருஹங்களின்வரிசையைப் பெருமிடுக்கான அந்தஹநுமான் கண்டார். க.

முக்க்யமானசங்கம்ஆயுதம்வில்என்னுமிவைகளால்விளங்கும் க்ருஹங்களுக்குள்ளேயிருக்கும் நாநாவித சாலைகளையும், மிக்க அழகாய் விசாலமாய் மலைபோன்றக்ருஹங்களில் மச்சுகள்மீதுள்ள க்ருஹங்களையுங் கண்டார். உ.

நாநாவிதரத்நங்களாற்ப்ரகாசிக்கின்றவைகளாய், தேவர்களாலும்அஸுரர்களாலும்மிகவும்பூஜிக்கப்பட்டவைகளாய், குற்ற மொன்று மில்லாதவைகளாய், (ராவணனால்)தன்வலுவுகொண்டுஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளாயுள்ள க்ருஹங்களை ஹநுமான் கண்டார். ௩.

பெருமுயற்சிகொண்டுசாஸ்த்ரஸம்பந்தமானநல்லவற்பாட்டுடன் ஸாக்ஷாத் மயனால் நிர்மிக்கப்பட்டவைகள் போன்றவைகளாய், பூமியிலுள்ள சிறந்தகுணங்களெல்லாம்பொருந்தியவைகளாயுள்ள அந்த லங்காதிபதியின் க்ருஹங்களைக் கண்டார். ச.

(அந்த க்ருஹத்துள் இருக்கும் புஷ்பகவிமாநத்தை வர்ணிக்கிறார்.)

பிறகு உயர்ந்தமேகத்தின்ஆகாரமுடையதாய், மனதைக்கொள்ளைகொள்வதாய், பொன்போலழகாயவடிவமுடையதாய், ராக்ஷஸராஜன்தன் வலுவுக்குத்தக்கதாய், சிறந்தஒருக்ருஹம்போல் தோற்றுவதாய், ஒப்பற்ற அழகுடையதாய்,௫. பூமியில் விழுந்த ஸூர்க்கம் போன்றதாய், காந்தியினால் ஜ்வலிக்கின்றதாய், பலரத்நங்கள்நிறைந்ததாய், நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களிறைந்ததாய், (புஷ்பத்)தூளிகள்சிந்திய பர்வதத்தின் சிகரம் போன்றதாய்,௬. மின்னல்களால் மேகம் ப்ரகாசிப்பதுபோல்பெண்மணிகளால் ப்ரகாசிக்கின்றதாய், (எல்லாராலும்) பூஜிக்கப்பட்டதாய், ஆகாசத்தில் சிறந்தஹம்ஸங்களாற் சுமக்கப்பட்ட புண்யவான்களின்அழகான விமாநம் போன்றதாய், எ.

பலவிதக்கல்களால்ஆச்சர்யகரமாயுள்ள பர்வதசிகரம் போலும், க்ரஹங்களாலும்சந்த்ரனாலும்அத்புதமாயுள்ள ஆகாசம் போலுமுள்ளதாய், கும்பலாய்ச்சேர்ந்தமேகம்போல்ஆச்சர்யகரமாய், அநேகரத்நங்களால்விசித்ரவர்ணமுடையதாயுள்ள ச்ரேஷ்டமான(புஷ்பக)விமாநத்தைக் கண்டார். அ.

(அந்த விமாநத்தில்) பர்வதவரிசைகள்நிறைந்த பூமியும், வ்ருக்ஷவரிசைகள்நிறைந்த பர்வதங்களும், புஷ்பஸமூஹங்கள்நிரம்பிய வ்ருக்ஷங்களும், தாதுகளும்இதழ்களும்நிரம்பிய புஷ்பஸமூஹமும், கூ. வெளுத்த மாளிகைகளும், அழகாயபுஷ்பங்களையுடைய ஜலங்களும், தாதுகள்கூடிய தாமரைகளும், தநங்கூடி அழகாய (பூங்கா)வநங்களும் செய்யப்பட்டிருந்தன. கம.

உயர்ந்தக்ருஹங்களுக்கெல்லாம் மேலாய்உயர்ந்து ரத்நகாந்திகள் மிகுந்துப் ப்ரகாசிக்கும் புஷ்பகமென்கிற அந்த மஹாவிமாநத்தை மஹாகபிஹநுமான் கண்ணுற்றார். கக.

(அதில்சித்ரத்தில்:வைடூர்யப் பக்ஷிகளும், வெள்ளிப்பக்ஷிகளும், பவழப் பக்ஷிகளும், விசித்ரமான நாநாவித ரத்நப் பாம்புகளும், அழகானசரீரமுடைய நல்லஜாதிக் குதிரைகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. கஉ.

பவழத்தாலும்தங்கத்தாலுஞ்செய்யப்பட்டபுஷ்பங்கள்கூடியசிறகுகளையுடையவைகளும், விளையாட்டுக்காகவளைக்கப்பட்டகோணியசிறகுடையவைகளும், அழகானமுகமுடையவைகளும், அழகானசிறகுடையவைகளுமான பக்ஷிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. (அவைகள்)மந்மதனுக்கு மிகவும் ஸஹாயமாய் விளங்கின. கௌ.

தாமரைவோடையி லிழிந்து, தாதுகளொட்டிக்கொண்டு, கருநெய்தலிதழ்களைத்தும்பிக்கைகளிலேந்தி, அழகாயதுதிக்கைகளுற்ற யானைகளும்(செய்யப்பட்டிருந்தன). அப்படியே தாமரைப்பூதரித்ததிருக்கையளான மஹா லக்ஷ்மியும் செய்யப்பட் டிருந்தனள். கச.

இவ்வாறு விளங்கும் அழகாயமங்களகரமான மலைபோன்ற அந்த ராவணன்க்ருஹம் முழுதுஞ்சுற்றிப்பார்த்து, (அந்த க்ருஹம் அத்புதமாயிருந்ததால்) மறுபடியும், வஸந்தகாலத்தில் மிகுந்தபரிமளம்வீசும் அழகான குஹையுடைய பர்வதம் போலழகாய் விளங்கும் அந்தக்க்ருஹத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து ஆச்சர்யததுடன் கூடியவரானார். கரு.

அநந்தரம் அந்தஹநுமான் *தசமுகன்தோள்வலுவுகொண்டுகாக்கும் சிறந்த அந்தலங்காநகரம் முற்றுஞ்சுற்றிப்பார்த்தும், தன்குணத்திற்கு மேலானகுணமுள்ளபர்த்தாவைப்படைத்து மேன்மைபெற்ற அந்த ஜானகியைக் காணாததுபற்றி மிக்கதுக்கமுற்றார். கசு.

பிறகு, பலவிதமாய்மனதிற்சிந்தித்து நல்வழியிலிழிந்து பெருமுயற்சியும் மிக்கதைர்யமுங்கொண் டுற்றுப்பார்த்து எங்குந்திரிந்தும் ஜநகராஜர்திருமகளைக் காணாததால் அந்தஹநுமானுடைய மனம் மிகவும்வருந்தியது. கஎ.

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

*தசமுகன்=பத்துத் தலையன்; அதாவது ராவணன்.

யயா நமாமி வைஹாயாத்விதீயம் யயா நஹுஷ்ஹுஹவநவி
தீயம்। ஏஷுயாத்ரீக்ருதவைவிதீயம் விசாநுதம் வைஹாரு
தவிதீயம்॥ அ

ஏஹீக்ருதா *வவுதராஜிவ்ருணாமெஶாம் க்ருதா வ்ருக்ஷவி
தாநவ்ருணாம்। வ்ருக்ஷாம் க்ருதாம் வாஷவிதாநவ்ருணாம்
வாஷம் க்ருதம் கெஹரவத்ருவ்ருணாம்॥ கூ. க்ருதாநி வெ
ஶாநி †வ வாணாராணி தயா ஸுவ்வாஷாணாவி வ்ரூஷ
ராணி। வாநஶ வஹாநி ஸகெஹராணி யந்யாநி வித்ராணி த
யா வநாநி॥ கரு.

வாஷாஹபம்நாஶ விராஜமாநம் ராதவ்ரஹிஶ விவபு
ஶர்நஶ். வெஶாதநாஶவி வொஶாநம் ஏஹாகவிஷ்ரு ஏஹா
விசாநஶ்॥ கக.

க்ருதாஶ வெஶ்ருயுயா விஹஜாரூவ்ருவ்ருவாவெஶ்ருதா
யா விஹஜாம். விதீயாஶ நாநாவஸ்ஹிஶ்ருஜ்ஜா ஜாதாநா
ரூவாஸ்ராஶ ஸுஹாஜாம்॥ கஉ.

வ்ருவாஜாவ்ருநஉவ்ரூஷவக்ஷாஸ்ஶாவஜ்ருதஜிஹவக்ஷாம்।
காஶ்ரூஸாக்ஷாஜிவ ஹாநிவக்ஷாம் க்ருதா விஹஜாஸ்ஹ்வாஸ்
வக்ஷாம்॥ கங.

நிய்ஜ்ருசாநாஸ்ரு ஜாஸ்ஸுஹஸாஸ்கெஹராஶாதவ்வ
தீஹஸாம். வஹ்ருவ ஜெவீ வ க்ருதா ஸுஹஸா வக்ஷஸ்யா
வஹிநி வஉஹஸா॥ கச.

இதீவ தஉ்ருஹிஹிஶ்ரு ஶொஹநம் ஸவிஸ்யொ நஶஜிவ ஹா
ரூஶொஹநம். வாநஶ தத்ராஸ்ரூஶ்ரு ஸுநாம் ஹிசாத்ரு
யெ நஶஜிவ ஹாரூகுநரம்॥ கரு.

ததஸ்தாம் கவிராஹிவ த்ருவ்ருஜிதாம் ஹாரூநாம் ஏஶாவ
வாஹாவாவிதாம். கஉ்ருஶ்ரு தாம் ஜநகஸுதாம் ஸுவ்ருஜி
தாம் ஸுஉ்ரேவிதிம் வதிமாணவெஶநிஜிதாம்॥ கசு.

ததஸ்தா வைஹாவிஶஹாவிசாதநம் க்ருதாதநொ ஜநக
ஸுதாம் ஸுவதுநம். கவஶ்ருதொ zஹவஉதிஉ்ரேவிதம் உநம்
ஸுவக்ஷுஷ்ரு வ விஹாரதொ ஏஹாதநம்॥ கஎ.

ஸவுதீம் ஸமுட்டு ஸமாவுதம்.

---

* "வவுதராஜ." † "ஸு."

சுஷ்டீ ஸர்க்கம்.

ஸ தஸ்ய தீர்யோ ஹவநஸ்ய ஸாம்ஸ்கிதம் ஶ்ரீமாந் ஶிணிவஜ்ரவிதி தத்ர வ்ரதவ்ஜாரூ ஹநுஜாலகூர்தி ஶம் ஶ்ரீமாந் வீரஃ வவநாத்ஜஃ கவிஃ॥ க.

தஶ்ரீவ்ரியோவ்ரதிகாரகூர்தி ஶம் கூர்தம் ஸ்வயம் ஸாயிதி விஶுகஉணா। திவாமதம் வாபவ்யவ்ரதிஷ்டிதம் *வ்யராஜதாதிதுவயஸ்ய †லக்ஷவத்॥ உ.

ந தத் கிஞ்சிந்ந கூர்தம் வ்யதிதோ ந தத் கிஞ்சிந்ஶ்ரீமாஹாபூரதவத்। நதெ விஶேஷோ நிபதாஸ்ரவிஷ்வி ந தத் கிஞ்சிந்ஶ்ரீமாவிஶேஷவத்॥ ங.

தவஸ்ரோயாநவராகூர்ஜிதம் ஶ்ரீமஸ்ரோயாநவிவாரவாரிணத்। சுநெகுஸம்ஸ்ராநவிஶேஷநிர்ஜிதம் தத்ஸ்தஸ்ரவிஶேஷஶுநத்॥ ச. ஶ்ரீமஸ்ரோயாப தம் ஶீவ்ரமாதிநம் ஶ்ரீராவரம் சாரு தத்ரமாதிநத்। ஶ்ரீமாத்நாம் வ்ரணகூர்தாம் ஶ்ரீயிர்நாம் யஶஸ்விநாஶ்ரீஶ்ரீமாதிவாரபத்॥ ரு விஶேஷாரூவ்ரவிஶேஷஸம்ஸ்கிதம் விவிதகுடிலம் வஹ்ரகுடிலம் ஶிநொ ஶிரீராம் ஶரதிநிர்ஜிதம் விவிதகுடிலம் ஶிவாரம் மிரெயயா॥ சு.

வஹ்நியம் கூர்ணயொஹிதாநநா ஶ்ரீமாஶநர் வெராஶவாநிஶாவரரீ। விவ்ரதவியஸ்விராலொவநா ஶ்ரீமாஜவா ஹுதமணாஸ்ரஹஸ் ஶ்ரீ॥ எ.

வஸநவ்ஷொதரரரூஶுநம் வஸநாஸாஶவி காநஶுநத்। ஸ வ்ரஷ்கம் தத் விராநஶ்ரீதம் ஶ்ரீஶு தவாநரவீரஸதீ॥ அ.

சுஷ்டீ ஸர்க்கம் ஸமாப்தம்.

---

* "வ்ரொவதா." † "லக்ஷ தத்."

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

(அந்தப் புஷ்பக விமாநத்தையே விரிவாய் வர்ணிக்கிறார்.)

மாணிக்யங்களாலும்வஜ்ரங்களாலுமிழைக்கப்பட்டதாய், உருக்கியதங்கங்களாற்செய்தசன்னல்பதிமைகளையுடையதாய், அந்த (ராவணன்)க்ருஹத்து நடுவில் அழகாய் நிறுத்தப்பட்டுள்ள (புஷ்பகமென்னும்) சிறந்த விமாநத்தை வாயுபுத்த்ராகிய அவ் வீரர் ஹநுமான் கண்டார். க.

எண்ணற்கரியஒப்பற்றபதிமைகளையுடையதாய், நல்ல தென்று தானே (ஸந்தோஷித்து) விச்வகர்மாவினால் நிர்மிக்கப்பட்டதாய், வாயுமார்க்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டதாய், ஆகாசமார்க்கத்திற்செல்லவல்லதாயுள்ள அந்தவிமாநமானது ஸூர்யனுக்குவழிகாட்டும்ஓரடையாளம்போல் விளங்கிற்று. உ.

அந்தவிமாநத்தில் அதிகமுயற்சியினால் செய்யப்படாததொன்றுமில்லை; அதில், விலையுயர்ந்தரத்நங்களையுடையதல்லாததொன்றுமில்லை; அதிலுள்ள விசேஷங்கள் தேவர்களின்க்ருஹங்களிலுமில்லை; அதில் அதிகவிசேஷமுடையதல்லாததொன்றுமில்லை. ௩.

தவஞ்செய்ததாலும்பராக்ரமத்தாலும்ஸம்பாதிக்கப்பட்டதாய், மனதில்நினைத்தபடிஎல்லாவழியிலும்போகக்கூடியதாய், விசேஷமான(விமாநம்கோபுரம்முதலிய)அநேகஸந்நிவேசங்களுடன்நிர்மிக்கப்பட்டதாய், ஆங்காங்கு ஸமாநமானவிசேஷஅழகுடையதாய், ச (இறைவன்)மனதை யறிந்து விரைவிற்செல்லக்கூடியதாய், தடுக்கமுடியாததாய், வாயுவேகமாய்ப் போகக்கூடியதாய், புண்யஞ்செய்து செல்வம்மிகுந்து பெரும்புகழ்பெற்று பேராநந்தமுற்ற மஹாத்மாக்களின்(இந்த்ராதிகளின்) இருப்பிடம் போன்றதாய், ௩. விசேஷமான அநேகவஸ்துக்களுடனும் விசேஷமானஸந்நிவேசத்துடனும்கூடியதாய் விசித்ரமான(ப்ரதாந)சிகரமுடையதாய், விசித்ரமான(சிறிய)சிகரங்களையுடையதாய், (நடுத்தரமான)அநேகசிகரங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டதாய், சரத்காலத்துசந்த்ரன்போல்நிர்மலமாய், மனதைக்களிக்கச்செய்து பர்வதசிகரம்போல் விளங்கும் (புஷ்பக விமாநத்தைக்கண்டார்). ௬.

குண்டலங்களாற்ப்ரகாசிக்கும்முகமுடையவைகளும், பெருவயிறுடையவைகளும், ஆகாசத்தில்திரிபவைகளும், உருண்டுகுழிந்துஅகன்றகண்களுடையவைகளும், மஹாவேகமுடையவைகளும், இரவில்திரிபவைகளும்(அதாவது ராக்ஷஸர்களும்)ஆகியுள்ள ஆயிரக்கணக்கான பூதகணங்கள் அந்தவிமாநத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தன. (அதாவது தாங்குகின்றவைபோல் பதிமைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.) ௭.

வஸந்தகாலத்துப்புஷ்பஸமூஹம்போல்அழகாயகாட்சிதருவதும், வஸந்தமாஸத்தினும் அழகியகாட்சியுடையதுமான அந்தப் புஷ்பகமென்னும் உத்தம விமாநத்தை அந்தராவணன்க்ருஹத்தில்அந்தஹநுமான் கண்டார். ௮.

எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அச் சிறந்த(ராக்ஷஸ)க்ருஹத்தின் நடுவில் விசாலமாயும்நீளமாயுமுள்ள (புஷ்பகமென்னும்)ஒருத்தமக்ருஹத்தை வாயுபுத்ரரான ஹநுமான் கண்டார். ௧.

(இத்தனையும் அதில் எப்படி அடங்கியதென்றால்,)

அந்த ராக்ஷஸராஜன் க்ருஹமானது அரையோஜனைஅகலமும், ஒரு யோஜனைநீளமும், அநேகஉப்பரிக்கைகளின்நிறைவுமுடையதன்றோ! ௨.

சத்ருக்களைக்கொல்லும் ஹநுமான், விதேஹராஜர்திருமகளாய் நீண்டகண்களுடையளாயுள்ள ஸீதையை (அந்த க்ருஹத்தில்) தேடிக்கொண்டே நாற்புறமுந் திரிந்துவந்தார். ௩. அநந்தரம், மிகுந்ததைர்யத்துடனே ஹநுமான், மேலான ராக்ஷஸர்களிருக்குமிடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே ராக்ஷஸராஜனது(ரதி)க்ருஹத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார். ௪.

அந்த ராவணன் க்ருஹமானது நான்குதந்தங்களும் மூன்றுதந்தங்களுமுடைய யானைகள் கட்டப்பெற்றதும், விசாலமானதும், ஆயுதந்தரித்துநிற்கும்ராக்ஷஸர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதும், ராவணன் பத்நிகளான ராக்ஷஸிகளாலும் பலாத்காரமாய்க்கொண்டுவரப்பட்ட ராஜகந்யகைகளாலும் நாற்புறமுஞ் சூழப்பட்டதுமாய், முதலைகளும்சுறாமீன்களுமெங்கும்நிறைந்து திமிங்கிலங்களும்மீன்களும்சூழப்பமடைந்து வாயுவேகத்தால்பேரலைகளெழிக்கப்பெற்று பாம்புகள்கூடி(பயங்கரமாய்த்தோற்றும்) கடல்போல் (இருந்தது).௫. குபேரனிடத்தில் எந்தச் செல்வமுளதோ, ஐராவதமேறு மிந்த்ரனிடத்தில் எந்தச் செல்வமுளதோ அந்தச்செல்வமெல்லாம் ராவணன்க்ருஹத்தில் ஓரபாயமுமின்றி நிலைத்திருக்கின்றது. ௬.

(திக்)பாலகனை குபேரனுக்கும் யமனுக்கும் வருணனுக்கும் எந்த ஐச்வர்யமுண்டோ அப்படிப்பட்டஐச்வர்யமோ, அல்லது அதைவிடவிசேஷமானஐச்வர்யமோ இந்த ராக்ஷஸக்ருஹங்களிலுண்டு. (அதற்குக்குறைந்த ஐச்வர்யம்மாத்ரம் கிடையாது.) ௭

அப்படிப்பட்ட (ராவண)க்ருஹத்து உப்பரிக்கையின்நடுவில், அநேகமத்தகஜங்கள்நிறைந் தழகாய்நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கும் இன்னொரு (அதாவது புஷ்பகவிமாநத்திடையிலிருக்கும் ராவணனது)க்ருஹத்தையும் வாயுகுமாரர் கண்டார். ௧௦.

புஷ்பகமென்னும்பெயருடைய அந்தத் திவ்ய விமாநமானது, ஸகலரத்நங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தங்கத்திலும்வெள்ளியிலும் க்ருத்ரிமம்ருகங்கள்(பதிமைகள்)வைத் தழகாய்ச்செய்யப்பட்டு மேருபர்வதத்தையும்மந்தரபர்வதத்தையும்நிகர்த்து ஆகாசத்தைக் கீறுகின்றவை போன்ற ஸ்தம்பங்கள் நாற்புறமும் வைக்கப்பெற்றதும், ஒளியினால் பற்றியெரிகிறது போன்றதும்,மலைச்சிகரம்போ லழகாய்விளங்கும் க்ருஹங்களா லெங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாய் ப்ரஹ்மாவுக்காக விச்வகர்மாவினால் ஸ்வர்க்கத்தில் செய்யப்பட்டது; அதைப் பெருந் தவஞ்செய்து ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்று குபேரன் பெற்றான்;(தன்)பராக்ரமத்தால் குபேரனை வென்று அதை ராக்ஷஸராஜன்(ராவணன்) பெற்றான். ௧௨.

நவதி: ஸர்கம்.

தஸ்யாயவரிஷ்டஸ்ய தியோ விவ்யாபதத்।
உத்தரம் ஸவநஶ்ரேஷ்ட: ஹநுமாந்ராஜதாதஜ:॥ ௧.
கயாபொஜநவிஷ்ணுபாபதம் பொஜநம் ஹி தத்।
ஸவநம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஸஹ்ரபாஸாதஸம்க்யயா॥ ௨.
தாமபாதாணஸ்ய ஸெஹ்ரீம் ஸீதாபாபதயொபநாத்।
ஸவபுத: வரிபக்ராத ஹநுமாந்ரிஸ்ரேஷ்ட:॥ ௩.
உத்தம் ராக்ஷஸாவாஸ: ஹநுமாந்ஸவயொகயத்।
ஸுஸவாஹாய யக்ஷீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநத்॥ ௪.

ஸத்ரவிஷாணெஷ்வபுரஸ்ரெஷ்ஹிவிஷாணெஷ்வபியெவ ச।
வரிக்ஷிவிஸாவாயம் ராக்ஷ்யாணாம்ஹாயம்யெ:॥ ராக்ஷஸீ
ஹிஶ வத்தீஸீ ராவணஸ்ய நிவேஶநத்। ஸுஹ்ரீதாஹிஶ விக்ரீ
ராஜகந்யாஹிராவ்ரதத்॥ தநக்ரீகராகீணாம் திதிஹ்யஸுஷா
க்யத்। வாயுவெஶஸாயுதம் வந்திமெரிவ ஸாஹரத்॥ ௫.
யா ஹி வெஶ்ரவணெ யக்ஷீபுரா வெந்த்ர ஹரிவாஹநெ।
ஸா ராவணஸ்ரெஹ ஸவபுரா நிதயிவாநவாயிநீ॥ ௬.
யா ச ராஜ்ஞ: க்யெரஸ்ய யஸ்ய வரணஸ்ய ச।
தாஹ்ரஸீ தவிஶிஷ்டா *வா ஸீ ரக்ஷாஹ்ரஹெவ்வஹ॥ ௭.
தஸ்ய ஹரிபுஸ்ய யுஷ்யம் வெஶ வாந்ரஸ்ய†நிதிபுதத்।
வஹ்நிபுஹுஸம்கீணம் ஹரிபுவநாதஜ:॥ ௮.

ஸ்ரஹணொzயெபு க்ரதம் ஹிவ்யம் ஹிவி யஹிஶகுஹுணா। விரா
நம் வ்ஷகம்நாத ஸவபுரதவிஹுஷிதத்॥ வரெண தவஸா
யெஹ யத்வெரா: விதாதஹாத்। க்யெரசொஜஸா ஜி
தா யெஹ தஹ்ராக்ஷஸெஶ்வரா:॥ ஶரம்ஹாத்ரஸாயுக்தெ:
காதுஷ்வரஹிரணயெ:। ஸுக்ரெதராவிதம் ஷ்ரெ: ப்ர
ஹ்வதிவ ச ஶ்ரியா॥ ரெஶுநரஸம்காரெரா ஹ்வதிரிவாவ
ரத்। கபுராரெரஶுஹாகாரெரஸ்வபுதஸ்யஹ்ரதத்॥ ௧௪.

---

* "யா தவி ரக்ஷாஹ்ரஹெவ்வஹி." † "நிதிபுதத்."

ஜவநாகுவ்ரதீகரீஶம் * ஸுக்ரீவம் விஶ்வகர்மணா। ஹேதுஹொ
வாநஸ்யாக்ரம் வாரணவ்ரவெதிகரீத்॥கரு. ஜாரவ்வாதாயதெந
யுக்ரம் காஶ்ரதெநீ ஸுபிகெரவி। ஊநநீயஹாநீயணி
வ்ரவாரவெதிகரீத்॥கசு. விஶ்ரணெண விவிதெண ணிஹிஶ்ரு ஹா
யதெநீ। நிஷ்ரயாஹிஶ்ரு ஶ்ரகாஹிஷ்ரெநாஹிவிராஜிதரீத்॥ கஎ.
வநநெந ஶ்ரகெந தவநீயநிஹெந। ஸுவ்ரணுஶ்ரநிநா
யக்ரரோஹிதுதரணொவரீத்॥கஅ. கருடாஶாரெரவுராகா
ரெரவிருவிரெஸ்ரெயுதரீத் । விரோநம் வ்ரஷகம் திவுரோரா
ரொஹ ஹாகவிம்॥ கக.

தத்ரஸ்ம் ஸ தஶா ஶ்ரநம் வாநஸ்ரக்ஷ்யாநஸம்ஸவரீத்।
திவ்ரா ஸம்ரகுஹிருதம் ஜிவ்ரு ரகுவவநதிவாநிரீத்॥ உ0.

ஸ ஶ்ரநஸ்ரம் ஹாஸ்ரதம் வநுவ்ரு நுதிவொதரீத்।
உத வநஹீதுவாவெவ தத்ர யத்ர ஸ ராவணம்॥ உகு.

ததஸ்ரா வ்ரஷிதஶ்ரரா உஶ்ரு ஹதீம் ஶ்ரஹாரீத் । ராவ
ணஸ்ர ஹநம்காநாம் காநாதிவ வ்ரஸிபரீத் ॥ ணிஹொவாநவி
க்ரதாம் ஹெஜாரவிஸ்ரகுஷிதாரீத்। ஸுபிகெரவ்ரததரா ஹ
நாநரிதரகுவிகாரீத்॥ரகாஹிஶ்ரு வ்ரவாரெஶ்ரரகுவ்ரஹாரீக
ரொரவி।விஸ்ரகுஷிதாம் ணிஷ்ரெஹ்ரீம் ஸுவ்ரஹ்ரஸ்ரீ‡ஸ்ரகுஷி
தாரீத்॥ ஸரெஹ்ரஜ்ரஹிரதுவ்ரெஹஸ்ரநாதுவிஸ்ரகுஷிதெநீ।
ஸரெஹ்ரீம் ‡ வரெக்ஷரிவாதுவ்ரெஹிருவம் ஸுவ்ரஷிதாரிவ॥ ர
ஹதுரா கரயபாஷ்ணாம் வ்ரயிவீரக்ஷணாஹ்ரபா। வ்ரயிவீரிவ
விஷ்ணாம் ஸராஹ்ரஹாரிநீரீத்॥ நாரிதாம் ரதுவிஹரெரெ
திருவ்ரு ஶ்ரநாயிவாஷிதாரீத் । வராய்ருராஷ்ரணொவெதாம் ர
க்ஷொயிவநிஷெவிதாரீத்॥ யகுரராரரயகுரெந விரரரம் ஹம்
ஸவாண்ரராரீத் । விதுரம் வ்ரஷொவஹாரெண கூரரஷீரிவ
ஸுவ்ரஹாரீத்॥ ரநஸ்ரஹாரஜநநீம் வணுஸ்ரரவி வ்ரஸாரி
நீரீத்। தாம் ரொக்கநாஶிநீம் திவ்ரம் ஶ்ரியஸ்ரஜநநீரிவ॥ உகூ.

---

* "நிதிருதரீத்." † "ஹகுஷிதெநீ." ‡ "வ்ரரெக்ஷரிவா."

ஜ்வலிக்கின்றஸூர்யனுக்குஸமானமாய் விச்வகர்மாவினால் அழகாய் செய்யப்பட்டதாய், தங்கப்படிகள்கூடியதாய், அழகாயசிறந்ததிண்ணைகளுடையதாய்,கரு. பொன்னிலும் ஸ்படிகத்திலுஞ்செய்த சன்னல்களும் காற்றுபோகிறதற்காகஏற்படுத்தியசந்துகளுங் கூடியதாய், இந்த்ரநீலமென்கிறசிறந்தநீலரத்நக்கல்களாலும்கெம்புக்கல்களாலுங்கட்டப்பட்டதிண்ணைகளையுடையதாய்,கசு. பவழத்தாலும் விலையுயர்ந்த மாணிக்யங்களாலும் ஒப்பற்ற முத்துகளாலும் (பதியப்பெற்று)பலநிறமுற்ற கட்டித்தரைகளாலெங்கும்ப்ரகாசிப்பதாய்,கஎ. பரிசுத்தமானபரிமளமுடையதாய்த் தங்கத்தைநிகர்த்துச் சிவந்த சந்தநத்துடன்கூடியதாய், பாலஸூர்யனுக்குஸமானமாய்,கஅ. நாநாவிதங்களான சிறந்த கூச்சுவீடுகளால் நிற்புறமும்அலங்கரிக்கப்பட்டதாயுள்ள திவ்யமான புஷ்பக விமாநத்தின்மீது மஹாகபி(ஹநுமான்)ஏறினார். கசு.

அவர் அந்தவிமாநத்தி லேறிநிற்கையில் பாநம்பக்ஷ்யம்அன்னம்என்னும்இவைகளிலிருந்துண்டாய் எங்கும்பரவி ரூபத்துடன்கூடிய காற்று போன்றதாய்வீசும் திவ்ய பரிமளத்தை மோர்ந்தார். உ0.

அந்தப் பரிமளமானது மஹாபலமுள்ளஅந்தஹநுமானை, பந்துவாயுள்ளவன் உத்தமமான பந்துவை அழைப்பதுபோல் அந்த ராவணனிருந்த விடத்திற்கு, 'இங்கு(ராவணனிருக்கிறான்) வரவேணும்'' என்று அழைத்தது போலும் உக.

உடனே (அந்த ஹநுமான்) ராவணனிருக்கும் அந்த சாலைக்குப் புறப்பட்டுப்போய், விசாலமாய், அழகாய், பெருங்காதலுற்ற பெண்மணிபோல் ராவணன் மனதிற்கினியதாய், மாணிக்யப்படிகளாலழகாய்ச்செய்யப்பட்டதாய், ஸ்வர்ணமயமானசன்னல்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதாய், ஸ்படிகக்கல்கள்பதித்தியதரைகளையுடையதாய், ஆங்காங்குதந்தப்பலகைகளுற்றதாய், முத்து பவழம் தங்கம் வெள்ளி என்னுமிவைகளால் அழகாய்அலங்கரித்து ஸமமாய் நேராய் மிக்கஉயரமாய்ச் செய்யப்பட்ட மணிக்கம்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாய், அழகாய பலதூண்களால் துலங்குவதாய், மிகவும்உந்நதமான சிறகுபோன்ற ஸ்தம்பங்களால் ஆகாசத்திற் புறப்பட்டதுபோல்விளங்குவதாய், பூமிக்குள்ள(கடல் மலை கானகம்முதலிய)அடையாளங்கூடிய பெரிய ரத்நகம்பளம் பரப்பப்பெற்றதாய், நாடுவீடுகளின்வரிசைகள்கூடிய பூமி போல் விசாலமாய், மதித்தபறவைகள் கூவப்பெற்றதாய், திவ்யபரிமளம்வீசப்பெற்றதாய், (யானைமேல்போடும்)சிறந்தகம்பளிகள்கூடியதாய், ராக்ஷஸராஜனால்அடையப்பட்டதாய், அகிற்கட்டைப்புகை யடைந்ததாய், நிர்மலமாய், ஹம்ஸம்போல் வெளுத்ததாய்,புஷ்பங்களால் நாநாவர்ணமுடையதாய், (கோரின வையெல்லாம்கொடுப்பதால் வஸிஷ்ட-ருடையகாமதேநுவான்) கல்மாஷி போன்றதாய், பேரொளிபுற்றதாய், மனதிற்குப்பேரானந்தத்தைவிளைப்பதாய், சிறந்தவர்ணத்திற்கும் வர்ணத்தைக்கொடுப்பதாய், துக்கத்தைநீக்குவதாய், திருமகட்குப் பிறப்பிடம் போன்றதாய், திவ்யமாயுள்ள அந்தராவணனிருக்கும்சாலையைக் கண்டார். உக.

ராவணனால்ரக்ஷிக்கப்பட்ட அந்தச்சாலையானது (ஹநுமானது)ஐந்து புலன்களுக்கும் உத்தமமான ஐம் புலப்பயன்கள்கொண்டு தாய் போல் த்ரிப்திபண்ணுவித்தது. ௩௦.

"இது ஸ்வர்க்கமோ, (முப்பத்து முக்கோடி)தேவர்கள்வஸிக்கும்லோகமோ, இந்த்ரன்வஸிக்கும்(அமராவதி)பட்டணமோ, அல்லது பெருந் தவப் பயனைப்ரஹ்மலோகமோ!" என்று மாருதி எண்ணினார். ௩௧.

அங்கு, தேர்ந்தசூதாடிகளுடன் சூதாடித் தோல்வியடைந்து அதிகசிந்தையுடன்நிற்கும் சூதர்கள்போல்(அசையாமல்) நிற்கும் ஸ்வர்ணமயமான விளக்கு(பதிமை)களைக் கண்டார். ௩௨.

தீபங்களின் ப்ரகாசத்தினாலும், ராவணனுடைய தேஜஸினாலும், பூஷணங்களினுடைய காந்திகளாலும் (அந்தக்ருஹம்) எரிகிறதென் றெண்ணிவிட்டார். ௩௩.

பிறகு, நாநாவிதவர்ணங்களுற்றவஸ்த்ரங்களும்மாலைகளுந்தரித்து நாநாவிதவேஷங்களால்அலங்கரித்துக்கொண்டு ரத்நகம்பளத்திலுட்கார்ந்திருக்கும் பெண்மணிகளின் ஆயிரக்கணக்கான கூட்டத்தைக் கண்டார். ௩௪.

அப்போது அர்த்தராத்ரி யாகவே, பலமாய்க் க்ரீடித்து அலுத்துக் குடியினால்நித்ரையின்வசத்தையடைந்து (அந்தக்கூட்டம்) தூங்கியது. ௩௫.

ஆபரணங்களினோசையெல்லாம்அடங்கி தன்னையுமறியாமல் தூங்கும் அந்தக்கூட்டமானது, நிச்சப்தமான ஹம்ஸங்களையும்வண்டுகளையுமுடைய பெரிய தாமரைத்தடாகம் போல் விளங்கியது. ௩௬.

மறைந்தபற்களும், மூடியகண்களும், தாமரைப்பூபரிமளமுமுடைய அந்த அழகியபெண்களின் முகங்களை மாருதி பார்த்தார். ௩௭.

அப்பொழுது, பகலில் மலர்ந்து மீளவும் இரவில் குவிந்தஇதழ்களையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் போல் அவர்கள்(முகங்கள்) ப்ரகாசித்தன.

மஹாபாக்யம்பெற்ற மஹாகபிஹநுமான், "மதத்துடன்கூடியவண்டுகள் மலர்ந்த *பத்மங்களைப் ப்ரார்த்திப்பதுபோல் இந்த (ஸ்த்ரீகளின்) முகபத்மங்களைப் பலதடவைப் ப்ரார்த்திக்கின்றன; நிச்சயம்" என்று யுக்தியினால் எண்ணினார்; அந்தமுகங்களைக் குணத்தினால் தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு ஸமாநமாக நினைத்தாரன்றோ! ௪௦.

அந்த ஸ்த்ரீகளா லழகாய்ப்ப்ரகாசிக்கும் அந்த ராவணன் சாலையான துசரத்காலத்தில் தெளிந்து நக்ஷத்ரங்களால் நாற்புறமும்சோபிக்கும் ஆகாசம் போல் விளங்கிற்று. ௪௧.

அந்தஸ்த்ரீகளால் நாற்புறமுஞ்சூழப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸராஜன், காந்திமிகுந்து நக்ஷத்ரங்களால் அழகாய்ச்சூழப்பட்ட சந்த்ரன் போல் ப்ரகாசித்தான். ௪௨.

"புண்யசேஷங்கூடி ஆகாசத்திலிருந்து விழுந்த நக்ஷத்ரங்கள் யாவும் (இங்கு) இவ்வாறு ஒன்றாய்ச்சேர்ந்தனவோ!" என்று அப்பொழுது ஹநுமான் எண்ணினார். ௪௩.

---

* பத்மம்=தாமரைப்பூ.

இநிபாணீநிபாயெஷுஸ்ம வதுவஞ்ஜிராந்தரெஃ।
தவுயாரோஸ்ய ரோதெவ தஹ்ய ராவணவாஹிதா॥ ௩௦.

ஷ்வெஷுராzயம் ஷெவயொகொzயஜிநஷ்யெயம் வாஸ்ரீ ஸவெத்।
ஸிஜ்ஜிவெயுபம் வரா ஹி ஸ்யாஜிதுஸ்ந்ய ரோராந்திஃ॥ ௩௪.

வ்யாயத இவாவஶுத்தீவாஸ்த கூஞ்ஜுநாஃ।
யஶுதுராநிவஹோய்ஶுதெதுஷ்ஷுவநெந வராஜிதாந்॥ ௩௨.

தீவாநாம் வ வ்ரகாஶெந தெஜஸா ராவணஸ்ய ச।
கூஜிஜிஜுஶுஷணாநாம் ச வ்ரீவ்ரெத்ரஸ்ரேந்ய த॥ ௩௩.

ததொzவஶுத்யாஸீநம் நநாவணராஜ்ஜ ரஸ ஜஜ்।
ஸஹஸ்ரம் வரநாரீணாம் நாநாவெஷவிஹுஷிதஜ்॥ ௩ச.

வரிவ்ரித zயுராதெ தா வாநநிஜ்ராவஶுஜ்தஜ்।
கீர்யிதெவாவரதம் ராத்ரள ஸ்ஷாவ வஶுவத்தஹ்ர॥ ௩ரு.

ததஸ்வம் விராரெ நிஶுவாநரஹுஷணஜ்।
நிஶுவஹாஸஹ்ரரம் யயா வஹ்வநம் ஜஹத்॥ ௩கூ.

தாஸாம் ஸம்வ்ரதஹ்நாநி * ஜீவிதாக்ஷாணி ரோராதிஃ।
கூவஶுவ்ரஹ்ஹ்ஹ்ரநீநி வஹ்நாநி ஸ்யொவிதாஜ்॥ ௩எ

வ்ரவ்ஹ்ரநீவ வஹ்நாநி தாஸாம் ஹுத்வா க்ஷவாக்ஷயெ।
வ்நஸ்ஸாவ்ரதவத்ராணி ராத்ரவிவ ஸஹ்ஸ்ரஹ்ர॥ ௩அ.

ஜோநி ரவவஹ்நாநி நிபதம் ஜத்ஷ்டஹ்ர। சுஜ்ஜாநீவ ஹ்ர
ஹ்நாநி வ்ராயுயந்தி வ்நஃவ்நஃ॥ இதி ஹ்ரஜ்ந்ய ஸ்ரீரா நவ
வத்ரா ஜ்ஹாகுவிஃ। ஜெநெ ஹி ஹ்ரணதஸ்ரா ஸரோ ஸ ஸ்ரியொ
ஹ்ரவெஃ॥ ௪௦.

ஸா தஸ்ய ஶ்ரஶ்ரெ ஶாயா தாஜிஃ ஸ்ரீஜிவிராஜிதா।
ஶாரதீவ ப்ரஸந்நா ஹ்ரளஸ்ரா ஜிரஜிஶொஜிதா॥ ௪௩.

ஸ ச தாஜிஃ வரிவ்ரதஶ்ஶ்ரெ ராக்ஷஸாயிவஃ।
யயா ஹ்ரப்வதிஃ ஸ்ரீரோம்ஸ்ரராஜிரஜிஸம்வ்ரதஃ॥ ௪௨.

யாஶுவெந zஜ்ஜ்ராதாராஃ வ்ரணுஶெஷ + ஸரோவ்ரதாஃ।
ஜ்ரோஸ்ரஸ்ஸம்ஹதாஃ கூஜ்தா ஜ்ஜ்தி ஜெநெ ஹரிஸ்ஹ்ர॥ ௪௩.

---

* "ஜ்ரிதா." + "ஸஜ்நிதாஃ."

தாராணாமிவ ஸர்வ்வஂ ஶுபதீநாஂ ஶுஶுபே ஶுபா:।
ப்ரபாவணப்ரவாஹாஶ்ச விரேஜுஸ்தத்ர தொஷிதா:॥ ௪௪.

வ்யாவ்ருத்தமுரஸீநஸ்ய கீர்ணபுஷ்பஸுஶோபிணா:।
வாநவ்ருக்ஷாகாரேஷு நிஷ்ப்ரபஸ்ப்ரதிபேதிரே॥ ௪௫.

வ்யாவ்ருத்தமுகா: காஶ்சித்தாஶ்சிஷ்டாநநுபுஷ்பிணா:।
வாரிபூர்ணதலாகாரா: காஶ்சித்ரேஜுர்யொஷித:॥ ௪௬.

ஶுக்லாஹாராவ்ருதாஶ்சாந்யா: காஶ்சிந்நிஸ்ஸுவாஸஸ:।
வ்யாவிஷ்டாஶ்சாஹாரா: கிஶோர்ய இவ வாஹிதா:॥ ௪௭.

ஸுகுண்டலாராஶ்சாந்யா விநிஷ்ப்ரபிதஸ்ரஜ:।
ஶஜேநிஷ்ப்ரபிதா: ஸுப்தா யதா ஏவ ஸஹாவநே॥ ௪௮.

வநாஂஶுகிரணாஹாஶ்ச ஹாரா: காஸாஂவிஷுதட்ட:।
ஹஂஸா ஏவ வஹுஸ்வா: ஸநிலயேஷு யொஷிதாஂ॥ ௪௯.

கவராஸாஂவ வெபுர்யா: காஶ்சா ஏவ வகூஷிண:।
ஹேமஸூத்ரணி சாந்யாஸாஂ வக்ரவாகா இவாஹவந்॥ ௫௦.

ஹஂஸகாரண்டவாகீர்ணா: ஶுகவாகோபஶோபிதா:।
கூவந்த ஏவ தா ரேஜுர்ஜுவதைநிம் வ்ரதைரிவ॥ ௫௧.

கிங்கிணீஜால * ஸஂகோஷாஸ்தா ஹேமவிபாஶ்ஜுர:।
ஹாவஶ்ராஹா யஶஸ்தீரா: ஸ்வா நத்ய இவாவஹந்:॥ ௫௨.

ப்ரஹ்ஷஜேஷு காஸாஂவிதுபாரேஷு ச ஸஂஸ்ரிதா:।
வஹுவ: † ஶ்ரீராணீவ ஶுபா ஹுஷணாராஜயஃ॥ ௫௩.

கஂஶுகாநாஶ்ச காஸாஂவிந்வபாரதகுஶீ தா:।
உபயுர்வரி வகாணாம் வ்யாயுயநே வநேவநே:॥ ௫௪.

தா: வதாகா ஏவொஷ்ணீதா: வதீநாம் ரவிரவ்ரஹா:।
நாநாவணபுஷ்வணுநாம் வகூஷ்ணெஷு ரேஜிரே॥ ௫௫.

வவஶுஶ்சாத்ர காஸாஂவிதுண்யாநி ஶுஶுபே:।
உபாரதஸஂஸுபுநநஂஶிநஂ ஸ்யொஷிதாஂ॥ ௫௬.

---

* "ஸிதாஶா." † "ஶ்ரீராஶ்ச."

அப்போது, ஸ்த்ரீகளின் ஒளிநிறம்தெளிவுமுதலியவைகள் அழகாயவொளியுற்ற பெரிய நக்ஷத்ரங்களுக்குள்ளவைகள் போல் வ்யக்தமாய்ப் ப்ரகாசித்தன. ௪௪.

பாநஞ்செய்துஓய்ந்தகாலங்களில் நித்ரையினால்மெய்மறந்த (அந்தஸ்த்ரீகள்) பருத்துநீண்டமாலைகள்புரண்டவர்களும், சிறந்தபூஷணங்கள்சிதறியவர்களும்(ஆகியிருந்தனர்). ௪௫.

(அந்த)பெண்மணிகளிற் சிலர் திலகங்கலைந்தவர்களும், சிலர் தண்டை புரண்டவர்களும்,சிலர் பக்கத்திற்சிதறியஹாரமுடையவர்களும் (ஆகியிருந்தனர்). ௪௬.

சிலர் (அறுந்த)ஹாரங்களிலிருந்துசிந்தியமுத்துக்களாற்சூழப்பட்டவர்களும், சிலர் அவிழ்ந்தவஸ்த்ரமுடையவர்களும், சிலர் அறுந்தஅரைநூல்மாலையுடையவர்களும், சிலர் பெட்டைக்குதிரைகள் போற் புரளுகிறவர்களும் (ஆகியிருந்தனர்). ௪௭.

அழகாயகுண்டலங்கள்தரித்த மற்றுஞ்சிலர் அறுப்பட்டுமிதிக்கப்பட்டமாலையுடையவர்களாய், பெருங்காட்டில் மதயானையால்மிதியுண்ட பூமலர்ந்த கொடிகளென (விளங்கினர்). ௪௮.

சந்த்ரஸூர்யகிரணங்களைநிகர்த்தவொளியுற்ற சிலபெண்களின் ஹாரங்கள் ஸ்தநங்களின்நடுவில் நித்ரைசெய்யும் பெரிய ஹம்ஸங்கள் போல் விளங்கின. ௪௯.

மற்றுஞ்சிலபெண்களின் வைடூர்யமயமானஹாரங்கள் கலஹம்ஸ பக்ஷிகள் போலும், சிலபெண்களின் பொன்மாலைகள் சக்ரவாகபக்ஷிகள் போலுமிருந்தன. ௫௦.

ஹம்ஸங்கள் நீர்க்காகங்கள் சக்ரவாகங்கள் என்னும்பக்ஷிகள் நிறைந்தழகாய நதிகள் போல், மணற்குன்றுகள் போன்ற *ஜகநங்களால் அந்தஸ்த்ரீகள் (அழகாய்ப்) ப்ரகாசித்தனர். ௫௧.

உறங்குஞ்சிலபெண்கள் சிறுசதங்கைகளென்னும்அழகியமொக்குகளும், ஸ்வர்ணபரணங்களென்னும்பெரியதாமரைப்பூக்களும், ச்ருங்காரசேஷ்டைகளென்னும்முதலைகளும், கீர்த்தியென்னுங்கரைகளுமுடைய நதிகள் போல் விளங்கினர். ௫௨.

சிலஸ்த்ரீகளின் ம்ருதுவான சரீரங்களிலும் ஸ்தநங்களின் நுனிகளிலுமிருக்கும் அழகாய பூஷணவரிசைகள் † காமுகர்கள் போ லிருந்தன.

சிலமடந்தைகளின் ஆடைகளின்நுனிகள் முகக்காற்றினாலசைக்கப்பட்டு முகங்களின் மேலே பலதடவை பறந்துகொண்டிருந்தன. ௫௩.

ஸுந்தரமானகாந்தியுற்ற அவ்வாடைநுனிகள், அழகாய பற்பல நிறமுடைய (சில ராவண)பத்நிகளின் முகங்களினடியில் தூக்கிப்பிடித்த கொடிமரம் போல் ப்ரகாசித்தன. ௫௪.

அங்கு அழகானகாந்தியுள்ள சிலபெண்மணிகளின் குண்டலங்கள் முகக்காற்றின்ஸம்பந்தத்தால் மெல்லமெல்ல அசைந்தன. ௫௫.

---

* ஜகநம்=ஸ்த்ரீகளின் இடுப்பின் முன்ப்ரதேசம். † காமுகர்=ஸ்த்ரீகளிடத்துப் பெருங்காதல் கொண்டவர்கள்.

சர்க்கரைச்சாராயுமணங்களாலும் இயற்கையாலும் ஸுகமான பரிமளமுள்ள அம்மடந்தையரின் முகத்துமூச்சுக்காற்றானது அப்பொழுது ராவணனை யடைந்தது. ௩எ.

ராவணன்பெண்டுகள் சிலர் * மாற்றாட்டிகளின் முகங்களை ராவணன்முகமென்றுநினைத்து அடிக்கடி முகர்ந்தனர். ௩அ.

அவ்வாறுமுகரப்பட்ட பெண்மணிகள் ராவணனிடத்தில் மிகவும் ப்ரீதியுள்ளவர்களாதலால் (ராவணன் முகருகிறானென்றே நினைத்துத் தாங்களும்முகர்ந்து) அத்தருணம் மெய்மறந்து மாற்றாட்டிகளுக்கும் ப்ரீதியையே விளைத்தனர். ௩௧.

வேறு சில சாதலிகள் வளைகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும், அழகிய வஸ்த்ரங்களையும் தலையணையாகவைத்து அந்தச்சாலையிற் படுத்துக்கொண்டிருந்தனர் ௩௦.

வேறொருத்தியின் மார்பில் மற்றொருத்தியும், அவள் புஜத்தை மற்றுஞ்சிலரும், இன்னொருத்தியின் மடியை வேறொருத்தியும், அவள் புஜங்களை மற்றொருத்தியும் (ஆகஇப்படி தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு தூங்கினார்கள்). ௩௧.

மதத்தினால்அன்புவைத்து ஒருவர்க்கொருவரின் துடைஇடுப்புபக்கம் ப்ருஷ்டபாகம் என்னுமிடங்களைத் தலையணையாகக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவருடம்புகளைக்கட்டிக்கொண்டு (உறங்கினார்கள்). ௩உ.

ஒருவர்க்கொருவரின்புஜங்களாகிறநூலினால் தொடுக்கப்பட்ட அந்த ஸ்த்ரீகளின்வரிசையானது, நூலில் தொடுத்து மதித்தவண்டுகள்கூடிய மாலை போல் விளங்கிற்று. ௩௩.

அவ்வாறுவிளங்கும் ராவணன் பெண்டுகள்கூட்டமானது, வஸந்தகாலத்திற் காற்றடித்து ஒன்றுக்கொன்றுமாலைபோல்பின்னி புஷ்பஸமூஹங்கள்ஸம்பந்தப்பட்டு வ்யத்யாஸமாய்க்கிளைகள்பின்னிக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று வண்டுகள்பறந்து எடுத்துநிற்கும் கொடிகளின் வநம் போலிருந்தது. ௩௩.

அப்பொழுது இருக்கவேண்டியவிடங்களில்(இருந்தும்)கூட அந்த ஸ்த்ரீகளின் பூஷண-சரீர-வஸ்த்ர-மாலைகளின் நன்றாய்ப் பிரித்தறிதல் முடியாதிருந்தது. (அதாவதுஇதுஇன்னாரதுஎன்று அறியமுடியாமல் பின்னிக்கொண்டு படுத்திருந்தார்கள்). ௩௩.

ஸ்வர்ணஸ்தம்பங்களி லெரியும் விளக்குகள்,ராவணன் ஸுகமாய்(அலுத்து)தூங்கும்போது நாநாவிதகாந்தியுள்ள அந்த ஸ்த்ரீகளை இமைகொட்டாமல் பார்த்தன போலும் (என்றால் ராவணன்விழித்திருக்கும்போது அவன்ஸ்த்ரீகளை விளக்குங்கூட உற்றுப்பார்க்கக்கூடாதென்று கருத்து).

ராஜர்ஷிகள் பித்ருதேவதைகள் தைத்யர்கள், கந்தர்வர்கள், ராக்ஷஸர்கள் என்கிறவர்களின் பெண்களுங்கூட அந்தராவணவிஷயத்தில் காமவசத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் (அதாவது தாங்களே வந்துவிட்டார்கள்).

---

* மாற்றாட்டி=சக்களத்தி.

ஶகுராஸவர்மெஶ்ச வ்ருக்ஷ்தா ஸுராஹிஷ்வஃ।
தாஸாம் வஃ நிஃஶ்வாஸஃ ஸிஷ்டெவ ராவணம் தஃ॥ ௫௭.

ராவணா நஶ்ஶாஶ காஶிஃ ராவணயொஷிதஃ।
உவாசி ஸ ஸவ தீநாஃ வாஜிவ்ருந்தஃவ நஃ॥ ௫௮.

கதுர்யுஃ ஸகுஃநஸொ ராவணெ தா வராஸ்ரியஃ।
கவ்வ தநாஸவ தீநாம் வ்ரியஸெவாவாஸஃ॥ ௫௯.

வொஹ்ரு நவநிபாபாந்யாஃ வாரிஹாபுவிஹ்ருஷிதாந்।
கும்ஶுகாநி ச ராஜ்ஞி வ்ருஃஹாஸ்த ஶிஶிரெ॥ ௬௦.

கந்யா வக்ஷஸி உாந்ருஸ்யாஸ்வ்யாஃ காஶிதுஹ்ஜஃ।
கவரா தஃஹ்ருஸ்யாஸ்வ்யாஶாவ்ருவரா ஹுஜள॥ ௬௧.

உளராவாஶ்வுகுஃவ்ரூஷ்ஃநெ்யாந்ருஸ்ய ஸாஶ்ரி தரஃ।
வராஸ்ரநிவிஷ்டாஜ்ரு ஃஹ்ஸெஹவஶாந ஹாஃ॥ ௬௨.

கெந்ருநுஹுஜஸ்ருதெ்ரண ஸ்ரீஶாஶ ஹ்ரயிதா ‡ ஹிஸா।
ஶாஸெவ ஹ்ரயிதா ஸ்ருதெ்ர ஶுஶுஹெ ஃதஷ்டஃ॥ ௬௩.

ஶுதாநாம் ஶாயவெ ஶாஸி ஹுஶாநாம் வாயுஸெவநாத்। கெ
ந்ருநுஶாஶாஹ்ரயிதம் ஸாஸக்கஸுஶொஹ்யஃ॥ வ்ருதிவெஷ்டி
தஸுஹ்ரநஃநெ்ருநுஹ்ரஶாகுஃ। ஸ்ரீஷ்வநஃநிவொஹ்ருதம்
ஸ்ரீவநம் ராவணஸ்ய தத்॥ ௬௪.

உவிதெஷ்வஸி ஸுவ்ருக்கம் ந தாஸாம் யொஷிதாம் தஃ।
விவெகுஶுகு ஸுபாதம் ஹ்ருஷணாஹாஃ ரஸ்ரஜாஃ॥ ௬௫.

ராவணெ ஸுவஸாவிஷ்ட தாஃ ஸ்ரியொ விவியவ்ரஹாஃ।
ஜஹ்ருஃ காஞ்சநா தீவாஃ ஸ்ரெக்ஷ்தாநிஷ்டா இவ॥ ௬௬.

ராஜஷிபுவிதுஷெதுாநாம் ஹ்ருவுாணாம் ச யொஷிதஃ।
ராக்ஷஸாநாம் ச யாஃ கந்யாஸ்ரஸ்ய காவஶாஹதாஃ॥ ௬௭

"ஹ்ருஷணாநீவ." ‡ "இவ."

யுக்தாகாரேண தாஸ்வபுர்ராவணேன ஹ்ருதாம் ஸீதாம்।
ஸீதா ஶுஶுபேபேவ ஶோஶிதாம் காஶிஶாமதாம்॥ ௪௧.

ந தத் * காஶிதஶோ வ்யஸஹ்ய வீயெபுர்வவபேந ஹ்ருணேந † யுஷ்மாந் ந வாந்யுகாரோவி ந வாந்யுவ்ருவுர் விநா வராஹபுரம் ஜநகாதஜாம் ‡ தாரீ॥ ௪௦.

நவாகுஶீநா நவ ஹீநரூபுவா நாஶக்ஷிணா நாநுவபுர்வாரயுக்தா। ஹாயபுர்ஹவதஸ்ய ந ஹீநஸக்வா நவாவி காநஸ்ய ந காரநீயா॥ ௪௧.

வ்ரஜுவ்ரஜ்ஜுஹுரீஶ்வரஸ்ய யதீஷ்டஶீ ராவணபரிபுவதீ। ஈரா யயா ராக்ஷஸராஜஹாயபுர் ஸுஜாதரேஷ்டி ஹி ஸாயுவுரிஷ்ட்ரீ॥ ௪௨.

வுநஶ்ஶொzவிநுபஷாதபுருவுவொ யுருவம் விஶிஷ்டாஶுணதொ ஹி ஸீதா। சுயாயரேஷ்யாம் க்ருதவாநஹாதா ஶுஜ்ஜ்வரம் கஷ்டநாபபுகுரு॥ ௪௩.

நவரம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்.

ஶுரரம் ஸர்கம்.

தத் திவ்யாவரம் சுவ்யம் ஷாடிகம் ரத்நஹுஷிதர்। சுவெக்ஷரோணா ஹநுமாநுஶுபு ஶுபநாஸநர் ॥ தாநுகாஞ்சுநவிதாரெஜ்ஜுவெபுயுகுரியெபுஶ்ச வராஸநெநீ। ஶுஹாஹபுர்ஹ்ரணொவெரெ தரூவவநம் ஶுஹாயநெநீ॥ ௨.

|| தஸ்ய வெகுதரே ஜெரெ ஹொzஹ்ருரோயாவிஹுஷிதர்।
ஶுஶுபு வாண்டுரஹ்தம் தாரராயிவ திவிநிஹர் ॥ ௩.

ஜாதரூபுவபரிக்ஷிப்தம் வித்ருமாநுஸவ்ரஹர்। சுஶொகுரோ யாவிததம் ஶுஶுபு வாரோஸநர் ॥ வாயுவ்ரஜநஹ்ஸாவிவீஜ்ஜ்ரோநம் ஸர்நதர்। ஶுரெஜ்ஜுவிவிரெஜுஷ்டம் வரயுவிவநயுவிதர் ॥ வரோஹ்ரணாஸ்ரீணபுரோவிகாஜிநஸம்வ்ருதர்।

---

*"காஶிதர்" † "யுஷ்மார்." ‡ "தர்" ||ஈத், "தஸ்ய" ஈத்யா ஏயெபுர் நஏஶ்ருதெ. தத் ராநெ, "ஶுபநாஸநவயபுஶுவவநம் ஶுஹாயநெநீ" ஈத்யெபுர் ஏஶ்ருதெ."

(அந்தராஜர்ஷிமுதலியவர்களுடன்) யுத்தஞ்செய்யும்விருப்பத்தால் அந்த ஸ்த்ரீகளெல்லாரும் ராவணனால் கொண்டுவரப்பட்டார்கள் (இதுவேதவிர, காதலால் கொண்டுவரப்படவில்லை). மதத்துடன்கூடி மந்மதனால் மோஹித்தே சிலர் வந்துவிட்டார்கள். ௩௩.

மேன்மைபெற்று ஜநகர்திருமகளாகிய அந்தஸீதையொருத்தி தவிர, அந்தஸ்த்ரீகளிலொரு ஸ்த்ரீயாவது வலுவுடையராவணனால் பலாத்கரித்துக் கொண்டுவரப்படவில்லை; (அவனது ஸௌந்தர்யாதி) குணத்தால் கொண்டுவரப்பட்டாள்; (ராவணனின்றி)வேறொருவனிடத்தில்காமங் கொண்டவளுமில்லை; வேறொருவனுடன்முன்னேஸம்பந்தப்பட்டவளுமில்லை. ௩௦.

அந்தராவணனுக்குப் பார்யையாக, குலத்திற்பிறவாதவளுமாகவில்லை; அழகுகுறைந்தவளுமாகவில்லை; ஸாமர்த்த்யமில்லாதவளுமில்லை; (ராவணனிடத்து)உபசாரங்கூடாதவளுமில்லை, குறைந்தவலுவுள்ளவளும்ஆகவில்லை; கணவனுக்குக் காதலிக்கத்தகாதவளுமாகவில்லை. ௩௧.

"இந்த ராக்ஷஸராஜன்பார்யைகள் போல் ராகவர்தர்மபத்நியானஸீதையும் இப்படிப்பட்டவளாக(அதாவது ராகவரிடம்சேர்ந்தவளாகஆகும்) பக்ஷத்தில் இந்தராவணனுக்கு க்ஷேமம்" என்கிற புத்தியானது நல்லபுத்தியுள்ள வாநரர்தலைவரானஹநுமானுக்கு உண்டாயிற்று. ௩௨.

பிறகு "ஸீதை (பாதிவ்ரத்யம்முதலிய) குணத்தால் உண்மையாய் விசேஷமுள்ளவளாயிற்றே! மஹாத்மாவான(நற்குலத்திற் பிறந்த) இந்த லங்காநாதன் ராவணன் இந்தஸீதைவிஷயத்தில் துஷ்டகார்யத்தைச் செய்தானே! ஐயோ!" (என்று)அவர் மிகவும்வருந்தி மறுபடியுஞ் சிந்தித்தார்.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

அந்தச்சாலையில் ஹநுமான் நாற்புறமும்உற்றுப்பார்த்து, அங்கங்களில்தந்தம்தங்கமென்னுமிவைகளாற்சித்ரமெழுதப்பட்டு விலையுயர்ந்தகீழ்ப்பரப்புகளுடன்கூடி விலையுயர்ந்த வைடூர்யமயமான சிறந்தஆஸநங்களுடன்கூடியதாய், ரத்நங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதாய்,தேவலோகத்திற்கொப்பாய், ஸ்படிகமயமாயுள்ள சிறந்த சயாநாஸநத்தை (அதாவதுசயநக்ருஹத்தை) கண்டார். ௨.

அதின் ஒரு பக்கத்தில், ச்ரேஷ்டமானமாலைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு சந்த்ரனுக்குஸமாநமாய்விளங்கும் ஒருவெண்குடையை அந்தஹநுமான் கண்டார். ௩.

ஸ்வர்ணத்தால்நிர்மிக்கப்பட்டதும், அக்நியைநிகர்த்தவொளியுற்றதும், அசோகமாலைகளெங்குந்தொங்குவதும், நாற்புறமும் சாமரங்கள்கையிலேந்தியபெண்மணிகள் வீசப்பெற்றதும், பற்பல பரிமளங்களாற் கமழப்பெற்றதும், மேலான தூபங்கள் புகையப்பெற்றதும்,சிறத்தகீழ்ப்பரப்புகள்பரப்பப்பட்டதும்,(நடப்பதற்கும் ருதுவாயிருப்பதற்காக)ஆட்டுத்தோல்

கள்பரப்பப்பட்டதும், சிறந்தபுஷ்பங்களின் மாலைகளால் நாற்புறமும் அழகாய்விளங்குவதுமாயுள்ள சிறந்தஆஸநத்தை (திவ்யமஞ்சத்தை) கண்டார்.

அதில், மேகத்தைநிகர்த்தவனாய், ஜ்வலிக்கின்றசிறந்தகுண்டலங்களுடையனாய், சிவந்தகண்களுடையனாய், பருத்தகைகளுடையனாய், தங்கச்சரியைவஸ்த்ரமுடையனாய்,எ. நல்லபரிமளமுள்ள செஞ் சந்தநத்தாற் பூசப்பட்டசரீரமுடையவனாய், ஸந்த்யாகாலத்திற்சிவந்து ஆகாசத்தில் அநேகமின்னல்களுடன்கூடிவிளங்கும் மேகம்போன்றவனாய்,அ. திவ்ய ஆபரணங்கள் தரித்தவனாய், அழகானரூபமுடையவனாய், நினைத்தரூபந்தரித்தவனாய், வ்ருக்ஷங்களுடன்கூடியவநங்களும்புதருகளும்நிறைந்து நிச்சலமாய்நிற்கும் மந்தரபர்வதம்போன்றவனாய்,க. இரவிற் க்ரீடித்து ஓய்ந்து, சிறந்தஆபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு, ராக்ஷஸகந்யகைகளுக்கு இஷ்டனாகி, ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸுகத்தைவிளைப்பவனாகி, பாநஞ்செய்து ஓய்ந்திருக்கும் ராவணனை அந்தமஹாகபி(ஹநுமான்) பார்த்தார். க0ஃ.

மிகவும்ப்ரகாசிக்கின்ற சயநத்தில், பெருமூச்செறியும் நாகம் போல் படுத்துறங்கும் ராக்ஷஸராஜனாகிய வீரனான ராவணனை அந்த வாநரோத்தமர் கிட்டி, (இந்தப்பாபியைக் கிட்டவேண்டியிருக்கிறதே! என்று) மிகவும்துக்கித்து, (திடீரென்று பிசாசத்தைக்கண்டு) மிகவும்பயந்தவன்போல் ஓடிவிட்டார். கஉ.

அநந்தரம் (அந்த)மஹாகபியானவர் படிக்கட்டு வழியாய் வேறொருதிண்ணையின்மீ தேறி, உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் (அந்த) ராக்ஷஸோத்தமனை உற்றுப்பார்த்தார். கங.

(அவ்வாறு)படுத்துறங்கும் ராக்ஷஸராஜனது மேலாயசயநம்(மஞ்சம்) மதயானை படுத்திருக்கையில் மாமலையருவிவிளங்குமாறு விளங்கிற்று. க்ச.

நீண்டு, பருத்து, இந்த்ரன்த்வஜத்திற்கொப்பாகி, (ஒன்றையொன்று) ஒத்தழகாயதோள்களுற்று, உறுதியாயுள்ளகணுக்களுற்று, ஸுலக்ஷணமானவிரல்களும்நகங்களுமுடையவைகளாய், அழகானவுள்ளங்கைகளுடன்கூடி, (தேஹத்திற்குத்)தகுந்து, உருண்டு, உழல்மரவடிவாகி, யானைத்துதிக்கைகளைநிகர்த்து,வலிவுடன்கூடி,ஐராவதம்(தன்)தந்தநுனிகளாற்பீடித்ததால்காணப்படுங்காயங்களையுடையவைகளாய், வஜ்ராயுதத்தால்கீறப்பட்டபெருந்தோளுடையவைகளாய், உபேந்த்ரன்சக்ரத்தால்அடியுண்டவைகளாய், ஸ்வர்ணமயமானதோள்வளைகள்கூடியவைகளாய், வெளுத்த மஞ்சத்தி லீ ரைந்தலைப் பாம்புகள் போல் போடப்பட்டிருக்கும் பருத்தசரீரமுடைய ராக்ஷஸராஜனுடைய புஜங்களை அந்தஹநுமான் கண்டார்.

முயல்ரக்தத்திற்குஸமாநமாயும் மிகவும்குளிர்ச்சியாயும் நல்லபரிமளமுடையதாயுமுள்ள சிறந்த சந்தநம் பூசி யழகாயலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், (மற்றுமுள்ள)சிறந்தமணங்களாற்பூசப்பட்டவைகளும், உத்தமஸ்த்ரீகளால்பிடிக்கப்பட்டவைகளும், யக்ஷர் பந்நகர் கந்தர்வர் தேவர் தாநவர் முதலியவர்களைக்கதறச்செய்பவைகளும், மந்தரபர்வதத்தின் குஹையி லுறங்கும் சினந்த ஸர்ப்பங்கள் போல் மஞ்சத்தின்மீதிருக்கும் அந்தராவணனது இரண்டுகைகளையும் அந்த ஹநுமான் பார்த்தார். உக.

ஹாஸிவபுரசோயுராநாம் ஸந்தாநவிஶொஹிதஶ்॥ ௯.

தஸ்மிந்ஸ்ரீமதுஸாகாரம் வ்ரீவொதகுணயுக்ஶ். யொஹிதா
க்ஷம் ஸுஹாவாஹம் ஸுஹாரஜதவாஸஸ்ஶ்॥ எ. யொஹிதெநாந
ஸிவாஹம் வநெந ஸுமநிநா। ஸாயுராகுஶிவாகாரொ தொ
யம் வகிஷ்ணுஶ்॥ அ வ்ரதசாரரணெஷ்டுவெ்ஸுரவம்
காரரவிணுஶ்। ஸவ்ரக்ஷ * வநமுயாயும் வ்ரஸுதிவ உந
ரஶ்॥ க. க்ரீயிவாவரதம் ராதள வராஹரணஹவிதஶ்।
ப்ரியம் ராக்ஷஸகந்யாநாம் ராக்ஷஸாநாம் ஸுவாவஹஶ்॥ வீதா
வ்ரவரதம் வாவி ஸுஶுபு ஸ ஸுஹாகவிஃ। கம்.

ஹாஸுரெ ஶபெந வீரம் வ்ரஸுவம் ராக்ஷஸாயிவஶ்॥ நிஃஶ
ஸ்நம் யயா நாரம் ராவணம் வாநரஷுஹஃ। ஶுஸாஹ்ய வரசொ
ஹிஃ ஸொzவாஸவபுஸ்ரீ தவத்॥ கஉ.

ஶயாரொஹணசோஸாஹ்ய வெஷிகாந்தரசோஶி தஃ।
ஸுவம் ராக்ஷஸஶாஹுரயம் வெக்ஷதெ †ஸ ஸுஹாகவிஃ॥ கங.

ஶுஶுஹெ ராக்ஷஸெநஸ்ய ஸவ தஶ்யநொ தஶ்ஶ்.
மந்யஹஸிநி ‡ ஸம்விஷ்டெ யயா வ ஸ்ரவணம் ஸுஹத்॥ கச.

காஞ்சநாஹ்ஹநஶ்ள வ ஸுஸுபு ஸ ஸுஹாதநஃ। விக்ஷிவ்ள ராக்ஷ
ஸெநஸ்ய ஹ்ஜாவிநயஜொவளெ॥ வெராவதவிஷாணா
ரெ்ரா § வீயநக்ரதவ்ரணள। வஜ்ரவிவிதவீநாம்ஸள வி
ஷ்வக்ரவரிக்ஷதள। வீநள ஸஸுஜாதாம்ஸள ஸாமதள வ
ணவம்ப்ரதள। ஸுவக்ஷணநவாஹ்ஷள ஸுஹ்ஜீதவயக்ஷிதள॥
() ஸாமதள வரிவாகாரள வ்ரதள கரிகரொவளெ। விக்ஷிவ்ள
ஶபெந ஶுஹ்ரெ வஜ்ரஶீஷுவிவொரமள॥ கஅ.

ஶுக்ஷதஜகுவெ த ஸுஶீதெந ஸுமநிநா। வநெந வ
ராயெ்ரு ந வ்ரஸுவிள வயஜ்ரதள॥ உதவீவிரிதள ம
ந்ரொதநிஷெவிதள। யக்ஷவநமநவுரெவநாநவராவிணள॥
ஸுஶுபு ஸ கவிஸ்ரவ்ரு வாஹு ஶபநஸுஸ்ரிதள। உநரவ்ரா
நரெ ஸுவ்ள ஸுஹாஹீ ரஷிதாவிவ॥ உக.

---

* "ஶிவ முயா." † "ஸு." ‡ "ஸம்விஷ்டஶ்." ‖ "ஸுஹாகவிஃ." § "வீயித." ஹ "வ்ரஜீயகயக்ஷிதள." () "ஸம்ஹதள."

தாஹ்யாம் ஸ வரிவ-ருணுராஹ்யாம் ஹ்ரீஜாஹ்யாம் ராக்ஷஸைஶ்வ
ரீஃ। ஶ்ரீஶ்ரீஹெzஉஸஹாஶஃ ஶ்ரூஹ்யாரிவ ஹநரீஃ॥ உஉ.

வ-ருதவ-ந்நாஶஸ்ராஹிவுகு-ரொத்தஸைஸ்ய-தஃ।ப்ரஷ்டாநரா
ஸஸைஸ்ய-கஃ வாநமநுவ-ராஷ்ரீஃ॥ தவ்ய ராக்ஷஸ *ஸிம்ஹஸ்ய
நிஶகாரீ ஹாரீ-வாத்। ஶயாநஸ்ய விநிஃஶ்வாஸஃ வ-ருரயந்நிவ
தஹ்ரஹரீ॥ உச.

ஃ-க்காணிவிவிதெண காஞ்சிநந விராஜிதரீ। ஃகு-டெநா
வவ்ரதெந கு-ண்டலொஜ்ஜ விதாநநரீ॥ ரகுவநநிஜெந த
யா ஹாரெண ஶொஹிநா। வீநாயதவிஶாலெந வக்ஷஸாஹி
விராஜிதரீ॥ வாண்டரெணாவவிஜெந க்ஷளசெண க்ஷதஜெக்ஷ
ணரீ। ஃஹாஹெருண ஸ-ஸம்வீதம்+வீதெநொத்தவாஸஸா॥ரா
ஷ்ரீ॥ஶிவ்ரீகாஶம் நிஃஶஸ்நம் ஹ-ஜஹவத்। ஶாஜ்ஜஹதிதொ
யாநெவ்ரஸ-வ்ரீவ கு-ஜ்ஜரரீ॥ வத-ஹிஃ காஞ்சிநெஜீருவெ
ஜீருவ்ரீநவத-ஜிருஶரீ।வ்ரகாஶீக்ரதஸவ்ரூஹ்ரம் ஸெவம்விஜ்ர
ஃஸெணைரிவ॥ ஸ்வாஃ-ருஶமதாஶாவி ஃஶ்ரு ஸ-ஃஹாதநஃ। வ
ந்தீஸ்ர ப்ரியஹாயுவ்ய தஸ்ய ரக்ஷஃவிதஹ்ரு ஹெ। ௩௦

ஶஶிவ்ரகாஶவஃநரீஶாரா-க்ஷணஸ்ஹ-ருஷிதாஃ।
சுஹ்ரநரீஸ்ரயாஹ்ரணா ஃஶ்ரு ஹரிய-ருயவஃ॥ ௩க.

ந்ரதவாதித-கு-ஶஸ்ரா ராக்ஷஸெந்நஹ-ஜாஃஹ்ரா।
வராஹ்ரணயாரிணெ்ரா நிஷ்ணா ஃஃப்ரெ ஹரிஃ॥ ௩உ

வஜ்ரெவெ-ருயுமஹ்ருணி ஶ்ர வணாநெஷ்ட யொவிதாரீ।
ஃஶ்ரு தாவநீயாநி கு-ண்டலாந்ரஹ்ரநி ச॥ ௩௩.

தாஸாம் வநொவெவெவுகெஃ ஶ-ஸெஸ்ரு ரிதகு-ண்டலெஃ।
விராராஜ விரீநம் தநஸ்ஹாராமணெரிவ॥ ௩ச.

ஃஃவ்ராயாஸ்ரிநாஸ்ரா ராக்ஷஸெந்நஸ்ரு யொவிதஃ।
தெஷ-தெஷ்வகாஶெஷ்ட வ்ரஸ-வ்ரவாஸ்தந-ஸ்ரயுரீஃ॥ ௩ரு.

சுஹ்ரரொரஷ்டெவாந்ரா கொரீஸெநந்ரு தஶாரி நீ।
விந்ரஸ்ரஸ-ஸவ்ரஹ்ரீ வ ஸ-வ்ரா வராவணிருநீ॥ ௩சு.

காரிணாம் வரிஷ்ஜ்ரு வ்ரஸ-வ்ரா ஸம்வ காரதெ।
ஃஹாநரீவ்ரகீணெுவ நரி நீ வொதரீஶரி தா॥ ௩எ.

---

* "ராஜஸ்ரு." † "க்ஷளசெணொத்தரீ."

மலைக்கொப்பான அந்த ராக்ஷஸராஜன் நிறைந்த அவ் விரண்டுபுஜங்களாலும், மந்தரபர்வதம் இரண்டு சிகரங்களால் ப்ரகாசிப்பதுபோல் விளங்கினான். ௨௨.

படுத்துறங்கும் அந்த ராக்ஷஸராஜனுடைய முகக்காற்றானது, மாம்பூ புன்னைப்பூ மகிழம்பூ ஷட்ரஸோபேதங்களான அந்நங்கள் என்னுமிவைகளின்மணமுடையதாய் அந்த(சயந)க்ருஹத்தை நிரப்புவது போல் அவனது பெரியமுகத்தினின்று வெளியிற்புறப்பட்டது. ௨௩.

முத்தும்மணியுமிழைத்த ஸ்வர்ண கிரீடம் கொஞ்சம்கழன்று துலங்கி, குண்டலங்களால்முகம்மிகுந்தஒளிபெற்று, பருத்துநீண்டசன்ற மார்பிலழகாய ஹாரமணிந்து செஞ்சந்தநம் பூசலுற்று, வெளுத்த வெண்பட்டுவுத்தரீயம் நலங்கி, ரக்தம்போல்கண்கள்சிவந்து, விலையுயர்ந்த சிறந்த பீதாம்பர மழகாயுடுத்து, உளுத்தங்குவியலைநிகர்த்து(கருத்து), ஸர்ப்பம்போற் பெருமூச்செறிந்து, கங்கையினது பெரும் ப்ரவாஹத்துள் படுத்துறங்கும் யானைபோலும் மின்னற்கொடிகள்கூடிய மேகம்போலுமாகி, நாற்புறமும் பொன் விளக்கி லேற்றியெரியும் தீபங்களால் நாற்றிசையுந்துலங்கச்செய்து தனதவயவங்கள்யாவும்ப்ரகாசமாகப்பெற்றுறங்குமந்தராவணனையும், அழகாயபேருடம்புற்று மனைவிகளிடத்தன்புகூர்ந்த வரக்கர்பதியாய வந்த ராவணன் மாளிகையி லவனது பாதமூலஞ்சென்றுகிடக்கு மவன் மனையாட்டிகளையும் அந்தஹநுமான் கண்ணுற்றார். ௩௦.

அழகாயகுண்டலங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு, கொஞ்சம்வாடியமாலைகளையேஆபரணங்களாகக்கொண்டு, சந்த்ரன்போல்ப்ரகாசிக்கும்முகமுடைய பெண்களையும் வாநரவீரர் கண்டார். ௩௧.

சிறந்தஆபரணங்களைத்தரித்து ராக்ஷஸராஜன்புஜங்களிலும்மடியிலும்படுத்துறங்கும் நர்த்தநங்களிலும்வாத்யங்களிலும்வல்லவர்களான பெண்டுகளையும் ஹநுமான் பார்த்தார். ௩௨.

வஜ்ரமும்வைடூர்யமும்நடுவிற்பதிந்து தங்கத்தாலிழைத்த குண்டலங்களும் தோள்வளைகளும் பெண்டுகளின் செவிகளில் (துலங்கக்)கண்டார். ௩௩.

அழகாயகுண்டலங்களுற்ற சந்த்ரனைநிகர்த்த வத்தோகையரின் ஸுந்தர முகங்களால் அந்த விமாநாகாரமானமஞ்சமானது நக்ஷத்ரகணங்களாற்ப்ரகாசிக்கு மாகாசம் போற் ப்ரகாசித்தது. ௩௪.

அவ் வரக்கர்கோன் நுண்ணிடை மடவார் (பாநத்தால்)மதமிகுந்தோய்ந்து அவ்வவ்விடங்களில் மெய்மறந்துறங்கினர். ௩௫.

அழகாய்அவயவங்களை(அந்தந்தஸ்தாநங்களில்அந்தந்தபாவப்படி)வைத்து (விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது) நர்த்தநஞ்செய்த ஒரு பெண்மணி, (நித்ரைசெய்யும்போதும் அந்த நினைவினால்) அழகாய எல்லாஅவயவங்களையும் அப்படியே வைத்துக்கொண் டுறங்கினள். ௩௬.

வீணையைக் கட்டிக்கொண் டுறங்கு மொருபெண், ஸமூலமாய்ப்பெருவெள்ளத்திலடித்துக்கொண்டுபோ யொருவோடத்தைச்சென்ற தாமரைக்கொடி போல் விளங்கினாள். ௩௭.

கருத்தநேத்ரமுள்ளீ இன்னொரு பெண், வாத்ஸல்யத்துடன் சிறுகுழந்தை யைக்கட்டிக்கொண் டுறங்கு மொருமடந்தை போல் அக்களத்திலிருக் கும் டவண்டையுடனே தூங்கினாள். ௩அ.

அழகானஸ்தநங்களும் அழகானஸகலஅவயவங்களுமுள்ள (மற்றொரு)ம டந்தை, நடுநாட்சென்று கணவனையடைந்துக் கட்டியணைத்துறங்கும் மங் கை போல் டமாரத்தைக் கட்டியணைத்துப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனள்.

கமலம்போன்றகண்களுற்ற காதலி யொருத்தி, மிகவும்இஷ்டமான கணவனைப் பரிக்ரஹித்து காமங்கொண்டு கட்டியணைத்துத் தனியிடத் திற் படுத்துத்துயிலும் காமினி போல் புள்ளாங்குழலைக் கட்டிக்கொண் டு படுத்திருந்தாள். ௪0.

நர்த்தநத்தில்ஸமர்த்தையான இன்னொரு ஸ்த்ரீ, பர்த்தாவுடன்கூடி நித் ரைசெய்யும் ஸ்த்ரீ போல், (ஏழுதந்தியுள்ள)வீணையைக் கட்டியணைத்து நி த்ரைவசத்தை யடைந்திருந்தாள். ௪௧.

இன்னொரு கண்ணழகி, ஸ்வர்ணத்தைநிகர்த்துப் பருத் தழகிய மெல் லிய சரீரங்களால் மிருதங்கத்தை ஆலிங்கநஞ்செய்து படுத்திருந்தாள்.

மெல்லிய(அழகாய வயிறுடைய (வேறொரு)பெண்மணி பாநஞ்செய் து ஓய்ந்து, புஜம் பக்கம் அக்கள் என்னுமிவைகளினிடையில் மர்த்தளத் தை வைத்துக்கொண்டு தூங்கியிருந்தாள். ௪௩.

வேறொருத்தி, இளங் குழந்தையைக் கட்டியணைத்துக்கொண் டுறங் கும் பெண் போல், தவிலை யெடுத் தணைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள்.

தாமரைஇதழ்போன்றகண்களையுடைய வேறொரு பெண், ஆடம்பர மென்கிற தூர்யவாதயத்தைக் கையினாற்சேர்த்தணைத்து மதத்தால்மெய்ம றந் துறங்கிக்கொண்டிருந்தாள். ௪௫.

(வாஸனைஜல)கலசமுடைந்து (அந்தஜலத்தால்நனைந்து), தூங்கிக்கொ ண்டிருக்கு மின்னொரு பெண், வஸந்தருதுவில் ஜலந்தெளிக்கப்பெற் ற நாநாவிதவர்ணமுற்ற மாலை போல் விளங்கினாள். ௪௬.

ஒரு சிறுபெண், ஸ்வர்ணகலசத்திற்குஸமாநமான இரண்டுஸ்தநங்களை யு மிரண்டுகைகளாலும் மறைத்துக்கொண்டு நித்ரையினால்மெய்மறந் து தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். ௪௭.

தாமரைஇதழ்போன்றகண்களும் பூர்ணசந்த்ரன்போன்றமுகமுமுடை ய வேறொருத்தி மற்றொரு நூண்ணிடையாளைக் கட்டியணைத்து, மதத் தால்மெய்மறந் துறங்கிக்கொண்டிருந்தாள். ௪அ.

காதலிகள் ஸ்தநங்களாற் காதலரைக் கட்டியணைத் துறங்குவது போ ல் பெண்மணிகள் பற்பல வாத்யங்களைக் கட்டியணைத்துத் துயில்கொண் டிருந்தனர் ௪௧.

அவர்களுக்குள் ஏகாந்தமான விடத்திலமைத்த அழகாய சயநத்தில் படுத் திருக்கும் பேரழகுற்ற வின்னொரு பெண்ணை அந்த ஹநுமான் கண்டார்.

முத்தும்மணியுங்கூடிய வாபரணங்களா லழகாயலங்கரிக்கப்பட்டு அந் த உத்தமக்ருஹத்தைத் தன்னொளியா லலங்கரிக்கின்றவள் போல்விள ங்கி, ஸ்வர்ணம்போல்மஞ்சள் நிறமானமேனியுற்று,

சுந்தா சுக்ஷமதெவெவ ஶ்ரீமுகெநாஸிதெக்ஷணா।
வ்ரஸுவ்தா ஹாதி நீ ஹாதி வாயுவுத்தெவ வத்தயா॥ ௩௮

வடுஹா வாரஸுவுஹீ வீர்யு ஶெதெ ஶுஹ்ஸ்நீ।
விரவ்ய ரணம் யுவ்வா வரிஷ்வஜ்ய ஹாதி நீ॥ ௩௯

* காவிவ்ஹ்ஶா வரிஷ்வ்ய ஸுவ்தா கரயொயுநா।
ரஹஃ வ்ரியதம் ஶ்ரஹ்ய ஸகாதெவ ச காதி நீ॥ ௪௦.

விவஜ்ஜீம் வரிஶ்ரஹ்யாந்ய நிபதா நுத்தஶாதி நீ।
நிஹ்ராவஶநுஸ்ப்ரவ்தா ஸஹகாதெவ ஹாதி நீ॥ ௪௧.

சுந்தா சுநகஸுகாரிஶெஷ்ரஹ்வீதெநஶுநொரதெஃ।
ஶ்ரஹ்ய வரிவீர்யாதெஃ வ்ரஸுவ்தா ஶ்ரதயொயுநா॥ ௪௨.

ஹுஜவாஶுஹுரவ்ஸுந சுக்ஷமெந சுர்யொஹரீ।
வணவெந ஸஹாநிந்ய ஸுவ்தா ஶுசுர்ய தஶ்ரரீ॥ ௪௩.

பிஞ்ஜிம் வரிஶ்ரஹ்யாந்ய † தயொவாஸுகுபிஞ்ஜிரா।
வ்ரஸுவ்தா தரணா வத்தஶுவஶ்ரஹ்ய ஹாதி நீ॥ ௪௪.

காவிஹாஜ்ஜ்ரம் நாரீ ஹுஜஸாஹொமவீபிதஶ்।
சுர்ய்வ்தா சுயுவத்ராக்ஷீ வ்ரஸுவ்தா ஶுஶொஹிதா॥ ௪௫.

சுயுஶீவெவியுந்ய வ்ரஸுவ்தா ஹாதி ஹாதி நீ।
வஸந்த வ்ஷுஶுவயா ரொயெவ் வரிரொஜிதா॥ ௪௬.

வாணிஹ்யாம் ச சுஉள காவித்வணுசுயுஶொவளெ।
உவஶ்ரஹ்யாவயா ஸுவ்தா நிஹ்ராவயுவராஜிதா॥ ௪௭.

சுந்தா சுயுவத்ராக்ஷீ வ்ரணெஜுந்ஸ்ஹ்ரஶாநநா।
சுந்தாரொஜ்ய ஸுஶ்ரணீம் வ்ரஸுவ்தா ஶுவிஹ்வயா॥ ௪௮.

சுதொஹ்யாநி விவிதாணி வரிஷ்ஜ்ய வரஷியஃ।
நிவீர்ய ச சுஶெஹ்ஸுவ்தாஃ காரிந்யஃ காஶுகாநிவ॥ ௪௯.

தாஸாரெகாந்தவிந்ய்ஹெ ஶபாநாம் ஶபநெ ஶுஹெ।
ஶுஶுரஶ்வெஸம்வந்நாரவராம் ஸ சுவிஃ ஸ்ரியஶ்॥ ௫௦.

ஶுக்காணிஸரொபஶ்ரெஹுஶ்ரஷெணெஸ்ஸுவிஹுஶ்ரவிதாஶ்।வி
ஹுஶ்ரஷபந்தீவதத ஶ்ரியாஹவநொத்தரஶ்॥ மளரீம்கநகு‡வணுஹீ

---

*"காவிஜ்ஞாஶ்." †"வ்ரஸுவ்தா ஹாதி ஹாதி நீ." ‡"வணுஹா."

திஷாநிஃவொஶரீர். கவிஶுநொஹரீம் தத்ர ஶயாநாம்வா
ராரகுவிணீர்॥ஸ தாம்ப்ரஷ்டா ஹனுமாவாஹுஹ்ருஷிதாம்ஶா
ரதாதஜஃ। தகுயாஶாஸ ஸீதெதி ரகுவெயெளவநஸம்வஹா॥
ஹஷ்டெண ஹனுமாதாய்கொ நநந்த ஹரியுயவஃ। கூஷ்டொ
புயாஶாஸ வுவுஹ வுவுஹ நநந்த ஶிகீ ஜநள ஜமாஶ॥ஸ்ரீ
நஶொஹநிவவாத ஹுஶள நிஹ்ஶுயந்நாம் வ்ரகுபதிம் கவீ
நார். ருசஉ.

ஹுஶஃ ஸமுட் ஸாவுட்.

வநகாஹுஶஃ ஸமுட்.

கவயுய வ தாம் * வுஶிம் † வஹுவாவஸ்ரிதஸ்ஹா।
ஜமாஶ பாவராம் ஶிந்தாம் ஸீதாம் வ்ரதி ஹனுகவிஃ॥ க.
ந ராஜெண வியுக்தா ஸா ஸவுஹுதி ஹாரிநீ। ந ஶொ
கம் நாவ்ரஜதும் ந வாநரீவெஸ்வித்ர். நாந்யம் ந
ரீவஸ்ரீதம் ஸுராணாஶவி ஜெஶுர். ந ஹி ராஶஸீஃ கு
ஶிஹ்ருதெ தி ஹுஶொஷவி॥ கநெயதி நிஶித்ய வாநஹு
ளெ உவார ஸஃ। ௩உ

கீயிதெநாவராம் கூநா ஶீதெந வ தயாவராம்॥ ந்ருதெந
பாவராம் கூந்தாம் வாநவிவ்ரஹதாஸ்ரயா। உராவெஷ் ஹ்ரு
ஹுஜெஷ் வீரிகாவ் வ ஸம்ஸ்ரிதாம்॥ தயாஸ்ரணஶ்வெஷ்
ஸம்விஷாஶாவராம் ஸியஃ। கூஜ நாநாம் ஸஹஸ்ரெண ஹுஷி
தெந விஹுஷிணெஃ॥ ரகுவஸ்யாவஶீயெந யுக்தீதாயு
ஹாவிணா। ஜெஶகாயாஹிய்கெந யுக்வாக்யாஹியாயிநா॥
ரதாஹிரதஸம்ஸ்வம் ஹுஶு ஹரியுயவஃ। ௧௨.
தாவராம் ஶியெ ஹனுவாஹுஃ ஶுஶுஹெ ராக்ஷஸெஶ்வரஃ॥
மொஷ்டெ ஹுதி ஶுவ்ரநாம் மவாம் ஶியெ யயா வ்ரஷஃ। அ௨.
ஸ ராக்ஷஸெநஃ ஶுஶுஹெ தாஹிஃ வாரிவ்ரதஃ ஸ்வயர்॥
கரெணுஹியுயாரணெ வாரிகீணெ ஹனுவிவஃ। கூ௨.
ஸவுகாஶெரெவெதாம் வ வாநஹுஹிம் ஹனுதநஃ॥
ஹுஶு ஹரிராஹுஹுஸ்ரு ரக்ஷஃவதெமுப்ரெ। கம௨.
ப்ரமாணாம் ஹிஷாணாம் வ வராஹாணாம் வ ஹாமுஶஃ॥
தத்ர நுஸ்ரநி ராம்ஸாநி வாநஹுளெ ஹுஶு ஸஃ। கக௨.

---

*"ஶிந்தார்." †சுத, "வஹுவாவஸ்ரிதஸ்ஹா, ஜமாஶ பாவராம் ஶிந்தார்" இதெ ஶுத்தாஹுவ்யம் ந ஹுஶ்ரூதெ.

(ராவணனுக்கு) இஷ்டடையாய் அரண்மனைக்கிறைவியாகி, அழகானரூப முடையளா யலங்கரிக்கப்பட்டு அங்கு சயனித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த மந்தோதரியை வாயுகுமாரரான அந்த வாநரர் கண்டு (அவளுக்கு அப்படி) ரூபமும்யௌவநமும்நிறைந்திருப்பதைக்கொண்டு, ஸீதையென்று ஊஹித்தார். ருங.

வாநரர்கூட்டங்காப்பவர்(ஹநுமான்) மிகுந்த மயிர்க்கூச்சுடன் கூடிக் களித்தார்; தமக் கியற்கையான குரங்குத்தனந் தோற்ற தோளைத்தட்டினார்; வாலை முத்தமிட்டார்; களித்தார்; விளையாடினார்; பாடினார்; ஓடினார்; ஸ்தம்பங்களின்மீ தேறினார்; பூமியில் குதித்தார். ருசரு.

பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினோராவது ஸர்க்கம்.

கபிகளிற்சிறந்தஹநுமான் அந்த(மந்தோதரியைக்கண்டுஸீதையென்றெண்ணிய) புத்தியை உடனே விட்டு,த்ருடசித்தமுடையராய் ஸீதை விஷயமாய் வேறொரு சிந்தையை அடைந்தார். க.

"ராமரால் பிரிந்த அந்த உத்தமை (ஸீதை) உறங்கவாவது, உண்ணவாவது, அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளவாவது, பாநஞ்செய்யவாவது, தேவேந்த்ரனுயிருந்தாலும் மற்றொரு புருஷனை நெருங்கவாவது தக்கவளன்று; தேவர்களிலுங் கூட ராமருக்குஸமாநன் ஒருவனு மிலனன்றோ! (ஆதலால்) இவள் வேறொருத்தி; (ஸீதையன்று)" என்று நிச்சயித்து அந்தஹநுமான் பாநபூமியில் தேடித்திரிந்தார். கூ.

க்ரீடித்து அலுத்த சிலஸ்த்ரீகளையும், காநஞ்செய் தலுத்த சிலரையும், நர்த்தநஞ்செய் தலுத்த சிலரையும், பாநஞ்செய்தலுத்த சிலரையும், முரஜம் ம்ருதங்கம் என்னும் வாத்யங்கள் மீதும் மணைகள் மீதும் (உறங்கிக்கொண்டு)இருக்கும் சிலரையும், அப்படியே சிறந்தரதங்கம்பளங்கள்மீது துயில்கொண்டிருக்கும் மற்றுஞ்சில பெண்களையும், விசேஷஆபரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு தேசகாலங்களையுணர்ந்து யுக்கமாய்ப்பேசுந்திறமுற்று ஸங்கீதசாஸ்த்ரத்தின்பொருளையுக்தமாய்ஸம்பாஷித்து (தனது)அழகைப்புகழுந்தன்மையுள்ள ஆயிரமடைந்தையருடன்(கூடி) உள்ளும்புறமும்கலந்துகளித்து மெய்மறந்துறங்கிக்கொண்டிருக்கும் (ராவணனையும்) வாநாவீரர் கண்டார். எ.

பெரிய தொழுவத்தில் சிறந்தபசுக்களின் நடுவில் விளங்குங்காளைபோல், அந்தஸ்த்ரீகளின் நடுவில் திண்டோளனான ராக்ஷஸராஜன் ப்ரகாசித்தான். வலுவில்வந்த அந்தஸ்த்ரீகளால் நாற்புறமுஞ்சூழப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸராஜன், அரண்யத்தில் அநேகபெட்டையானைகளால் நாற்புறமுஞ்சூழப்பெற்ற பெரியயானைபோல் விளங்கினான். கூ.

பெரியசரீரமுடைய அந்த ராக்ஷஸபதியின் க்ருஹத்தில் ஸகல-அபீஷ்டங்களுடன் கூடியுள்ள பாநசாலையை வாநரோத்தமர் கண்டார். கஅ.

அப்பாநசாலையில் வகுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மான்கள் எருமைகள் பன்றிகள் ஆகிய இவைகளின் மாம்ஸங்களையும் அந்த ஹநுமான் கண்டார்.

விசாலமான ஸ்வர்ண பாத்ரத்தில் (வைக்கப்பட்டு) பாதிபுஜித்துமிகுத்தப்பட்ட மயில்களையுங் கோழிகளையும் வாநரவீரர் கண்டார். கஉ?.

தயிரும்ஸௌவர்ச்சலவணமென்கிறஉப்புமிட்டுக்கடைந்த பன்றிகள், முள்ளம்பன்றிகள், சிவந்த ஆடுகள், மான்கள், மயில்கள், பக்வமான நாநாவிதமீன்குத்திகள்; பாதிபுஜிக்கப்பட்டு வைத்திருக்கும் சகோரபக்ஷிகள், எருமைக்கடாக்கள், ஒற்றைமுள்மீன்கள், ஸம்பாரங்களிட்ட ஆடுகள், பலவகைத் துகையல்கள், பாநகங்கள், நாநாவித போஜநங்கள் என்னுமிவைகளையும் ஹநுமான் பார்த்தார். கரு.

நாநாவிதங்களான உப்பையும்புளிப்பையும்ப்ரதாநமாய்க்கொண்டுசெய்தபதார்த்தங்களாலும், சர்க்கரைதேன்மாதளைப்பழரஸம்முதலியவைகளாற்செய்த பாநங்களாலும் லேஹ்யங்களாலும், விலையுயர்ந்த ஹாரம்தண்டைதோள்வளைஆகியஇவைகளாலும், பாநபாத்ரத்தில்போடப்பட்டிருக்கும் நாநாவித பழங்களாலும், பஷ்பங்கள்கொண்டுவந்துவைக்கப்பெற்ற (பாந)பூமியானது (முன்னமேஇருந்த)அழகை அதிகமாய்ப் பெருக்கியது. கள்.

அழகாயிணைத்து ஆங்காங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் சயந-ஆஸநங்களால் பாநபூமியானது நெருப்பின்றியே ஜ்வலிப்பதுபோல் காணப்பட்டது.

பற்பலரஸங்களைக்கொண்டு பற்பலவகையாய் வல்லவர்களானசமயற்காரர்கள்சமைத்து சிறந்தஅலங்காரங்களாலலங்கரித்து வெவ்வேறாய்ப் பாநபூமியில்வைத்திருக்கும் மாம்ஸங்களுடும், நாநாவிதங்களான அந்தந்தர் கந்தப்பொடிகளுடும், தெளிவுற்ற பற்பல திவ்யமான கள்ளுகளும், சர்க்கரைத்ராக்ஷைபுஷ்பம்பழம்ஆகியஇவைகளிலிருந்திறக்கியசாராயங்களும் தனித்தனியாய்க் காணப்பட்டன. உ.0?.

பஹுதேசங்களிலிருக்கும் மாலைகளாலும் நாநாவித வெள்ளி பாத்ரங்களாலும் ஸ்படிக பாத்ரங்களாலும் நிரம்பியதும், மற்றுஞ்சில பொன் காரகங்களாலு மெங்கும்நிறைந்ததுமாய் (அந்தப்பாந)பூமி ப்ரகாசித்தது. உஉ.

அந்தப்பாநசாலையில் வெள்ளிக் குடங்களிலும் தங்கக் குடங்களிலும் நிரம்ப(வைத்திருக்கும்) சிறந்தபாநகங்களை அவ் வாநரர் கண்டார். உங.

ஸ்வர்ணமயங்களாயும் மாணிக்யமயங்களாயும் வெள்ளிமயங்களாயுமுள்ள நிறைந்த கட் குடங்களையும் அம் மஹாகபி கண்டார். உச.

சிலவிடங்களில் பாதிமிகுத்தப்பட்டும், சிலவிடங்களில் முற்றும் குடிக்கப்பட்டும், சிலவிடங்களில் குடியாமலேவைக்கப்பட்டுமிருக்கும் பாநங்களையும் அந்தஹநுமான் கண்டார்; ஹ! உரு.

சிலவிடங்களில் பலவகையான பக்ஷயங்களையும், சிலவிடங்களில் தனித்தனியாக (வைக்கப்பட்டிருக்கும்) பாநங்களையும், சிலவிடங்களில் மிகுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும்அந்நங்களையும், சிலவிடங்களில் கலைந்தமாலைகளையும், ஜலங்களையும், பழங்களையும் சிலவிடங்களில் உடைந்த கரகங்களுடும் சிலவிடங்களில் அலைந்த குடங்களுடும் பார்த்துக்கொண்டே திரிந்தார்; ஹ! உஎ.

ராஜகேஷு ச விஶாலேஷு ஹாஜநேஷு ச ஹர்ஷிதாந் ॥
ஊஶுஶ்ச ஹரிஶார்தூலோ யதா ராஜா ஸுரேஷ்வபி। கஉ.

வராஹவாயுபுராணஸ்காந்தயிஸ்ளவஉபுராணாந் ॥ ஶ
ஶ்யாந் *ப்ரஶஸ்தாம்ஶ்ச ஹந்தாநநவெக்ஷத। †க்ரகராநிவி
யாநிஹாம்ஶ்சகொராநபுலக்ஷிதாந் ॥ ஶஹிஷாநெகுஶஶ்யாம்
ஶ்ச ஹாஶாம்ஶ்ச க்ரதநிஷிதாந் । லெஹ்யாந்தாவஹாநெயா
நொஜ்யாநி விவியாநி ச॥ கரு.

தயாஶ்லவணொதகெவிபுவிலெராஶஷாஶவிலெஃ। ஹா
ரநுவராகெயுகெரவவிலெஃபுஹாயநெஃ॥ வாநஹா
ஜநவிக்ஷிலெஃ ஹலெஶ்ச விவிலெராவி। க்ரதவஷொவ
ஹாரா ஹுரயிகம் வஷ்யதி ஶ்ரியந் ॥ கஎ.

தத்ரதத்ர ச விநுலெஹஷ்ஶிலெஶ்சயநாஸலெநஃ।
வாநஹுரிவிநாவஹிம் வ்ரீலெவொவஶக்ஷுதெ॥ கஅ.

வஹுவ்ரகாலெரவிபுவிலெவபுராவஸ்ஸாராவஸ்வ்ரதெஃ।
ஶாம்லெஃ‡கஶஶவஸ்யலெகெஃ வாநஹுரிமலெதெஃ வ்ரயுகந் ॥
ஶிவ்யாஃ வ்ரஹநா விவியாஸ்ராஃ க்ரதஸ்ரா கவி। ஶகபுரா
ஸவஶாஜீகு வஷாஸவஹயாஸவாஃ॥ வாஹஉரிணெபுஶ விவி
யெஉப்ரஷாலெஸ்லெஃ வ்ரயுகவ்ரயுகந். உ0ஏ.

ஸந்தா ஶஶலெ ஹுரிஉபுலெஶ்ச வஹுஸ்ஸிலெதெஃ॥
ஹிராணலெஶ்ச விவிலெஹ ராஜலெஃ ஷாபிலெராவி। ஜாஉ
நஉஉலெஶாலெநுஃ கராலெராஹிஸ்வ்ரதா॥ உஉ.

ராஜதெஷு ச கலெஷு ஜாஉநஉஉலெஷு ச।
வாநஶ்ரேஷ்ம தஹா ஹுரி கவிஸ்தத் ஊஶுஸ்ஸஃ॥ உங.

ஹொzவஶ்ரவுதாகலாநி ஶீலொஉணியாநிச।
ராஜதாநிச வுணபுாநி ஹாஜநாநி உஹாகவிஃ॥ உச.

கவிஉயபுாவஶஷாணி கவிதீதாநி ஸவபுஶஃ।
கவிலெநவ வ்ரவீதாநி வாநாநி ஸ ஊஶுஸ்ஸ ஹ॥ உரு.

கவிஹுக்ஷ்யாம்ஶ்ச விவியாந விதாநாநி ஹாஶஶஃ। கவிஉநா
வஶஷாணி வஶ்ரலெந விஉவார ஹ ॥ கவிதஹிலெநஃ கர
லெகெஃ கவிஹாலொயிலெதெவபுலெஃ। கவிதம்வ்ரகுஶாயாநி ஜயா
நி ச ஹயாநி ச॥ உஎ.

---

* "ஶஶ." † "க்ரஸராந்." ‡ "கஶஶ."

ஶயநாந்யத நாரீணாம் ஶுஶுப்யாநி வஹுப்யா வபுஃ। வ
ராஹ்ராம் ஸமாஶ்லிஷ்ய காஶித்வா வராஹநாஃ॥ காஶிச்ச வஸுநி
ப்ரஸ்யாஃ ஸுவ்ரத்யாஃ வரியாய ச। ஸுஹ்ருத்ய பாவயாஸுவா
நிஹ்ராவயராஜி தாஃ॥ உக.

தாஸாஶ்ச ராஸவாதேந வஸ்ரம் ஶாந்தம் ச ஶாத்ரஜத்।
நாத்யஶ்நம் ஸுநதே சித்தம் ப்ராவ்ய ஶுநிவாநிலஃ॥ ௩௦.

வநநஸ்ய ச ஶீதஸ்ய ஶீயொஶ்ரயஸ்ய ச। விவியஸ்ய
ச ஶாலஸ்ய ப்ரவஸ்ய விவியஸ்ய ச। ஸுஹ்யா ராமதஸ்ய
மந்யம் விவியஶ்ரஹந்ச்। ௩௧.

ரஸாநாம் வநநாநாம் ச ப்ரவாநாம் சைவ ஶுஶ்ரிதஃ॥
ப்ரவள ஸ்ரஹிமுக்ஸ்ரா விராதெ வ்ரஷ்கெ தஹா। ௩௨.

ஶ்யாமாவதாதாஸ்தராந்யாஃ காஶித்ரஷா வராநநாஃ॥
காஶிதாஞ்ஜநவர்ணாஶ்ச ப்ரஹா ராக்ஷஸாயெ। ௩௩.

தாஸாம் நிஶ்ராவஶுதாச்ச ஶ்ரேநெந ச ஶுஶ்ரிதஃ॥
வஶிநீநாம் ப்ரஸ்வாநாம் ரதுவராஸீத்யெவ ஹி। ௩௪.

ஸுவம் ஸவுஶெஷெண ராவணாந்தஃபுரம் கவிஃ॥
ஶஶுப ஸ்ரஹாதேஜா ந ஶஶுப ச ஜாநகீச். ௩௫.

நிரீக்ஷமாணஶ்ச ததா தாஃ ஸ்ரியஃ ஸ மஹாகவிஃ॥ஜகாம மஹதீம்
சிந்தாம் யஶுஸாயஸஶுசிதஃ। வராஹராவரூபஸ்ய ப்ரஸ்வ
ஸ்ய நிரீக்ஷணம்ச்॥ ஈதம் வ்ரஸ்ய மஹாத்ரயம் யஶுயொவம் கரி
ஷ்யதி। ந ஹி மெ வராஹராணாம் ஶ்ரத்திவிஷயவதிநீ॥ கயம்
வாத்ர யா ஶ்ரஷ்டா வராஹராவரிஶ்ரஹஃ। ௩அ.

தஸ்ய ப்ராஶ்ரஹுதிநா வ்ரநரநாந்ய உநஸ்திநஃ॥
நிஶ்சிதெகாநதிதஸ்ய காயநிஶ்சயஶ்சிநீ। ௩௩.

காமம் ஶ்ரஷ்டா யா ஸவுநா விஶ்வஸ்ரா ராவணஸ்ரியஃ॥
ந ஹி மெ மநஸஃ கிஞ்சிதெக்ஷ்ரதுர்மவவ்ரதெ। ௪௦.

மநொ ஹி ஹெதுஸ்ஸவெஷாமிந்த்ரியாணாம் ப்ரவர்தகெ॥
ஶுஹாஶுஹாஸ்வவஸ்தாஸு தது மெ ஸுவ்ரவஸ்திதம்ச். ௪௧.

நாந்யத ஹி யா ஶக்யா மெதெ ஹீ வரிமாநிதுஃ॥
ஸியொ ஹி ஸ்ரஷ்டுஃ ப்ரஶ்ரயெந ஸஹ ஸம்வரிமாநுணெ। ௪௨.

இந்தப்பாநசாலையில் பெண்டுகளின் படுக்கைகள், அநேகமாக சூந்யமாய்(அதாவதுபுருஷரில்லாமல்)இருந்தன; (அதைப்பற்றியே) சில பெண்மணிகள் ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தனர்; சிலபெண்டுகள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் மற்றொருபெண்ணின் வஸ்த்ரத்தை உடித் துறங்கினர்; சிலமடந்தையர், நித்ரையினால்மெய்மறந்துத் துயிலுமின்னொருபெண்ணின் வஸ்த்ரத்தை இழுத்துத் தரித்துத் துயில்கொண்டிருந்தனர். உகூ.

அந்தஸ்த்ரீகளின் சரீரத்திருந்த வஸ்த்ரமும் மாலையும் மந்த மாருதத்தை யடைந்தது போல், அவர்களின் மூச்சுக்காற்றினால் அதிகமாய் அசையாதிருந்தது; ஆச்சர்யம்! ௩௦.

அங்கு, குளிர்ந்த சந்தநம், கள், சாராயம், நாநாவித மாலை, நாநாவித தூபம் ஆகியஇவைகளின் பலவித பரிமளத்தை வஹித்து பலவிதமாய்க் காற்று (வீசிற்று). ௩௧௭.

ரஸங்கள், சந்தநங்கள், தூபங்கள் ஆகிய இவைகளின் இனிய மணமானது அப்போது புஷ்பக விமாநத்தில் பரவி வீசிற்று. ௩௨௭.

அந்த ராக்ஷஸன்க்ருஹத்தில் சில பெண்மணிகள் நிர்மலமானச்யாமவர்ணமுடையவரும், சிலர் கருப்புவர்ணமுடையவரும், சிலமடந்தைகள் ஸ்வர்ணவர்ணமுடையவருமாயிருந்தனர். ௩௩௭.

துயில்கொண்டிருக்கையிலும், காமங்கொண்டு வாட்டமுற்ற அந்தப்பெண்களின் ரூபமானது, நித்ரைசெய்யும் பத்மிநீஜாதிஸ்த்ரீகளின் ரூபம் போல் (அழகாய்)இருந்தது. ௩௪௭.

மிக்கபராக்ரமமுள்ள ஹநுமான் இந்தப்படி ராவணனந்தப்புர மெங்கும் பார்த்தார்; ஜாநகியைக் காணவில்லை. ௩௫௭.

அந்த ஸ்த்ரீகளைக் கண்டதும் உடனே அந்த மஹாகபியானவர் தர்மஹாநியின்பயத்தாலஞ்சி "நித்ரைசெய்யும் பிறர்மனைவிகளின் அந்தப்புரத்தை யா னிப்படி உற்றுப்பார்ப்பது எனக்கு மிகவும் தர்மலோபத்தை விளைக்கும்; (இதற்குமுன்ஒருக்காலும்) பிறர்மனைவிகளின் அந்தப்புரத்தைக்கண்டதில்லை; ஆயினும் இப்போது இப்படிப் பிறர்மனைவிகளின்அந்தப்புரம் என்னால் பார்க்கப்பட்டது (இது அஸங்கதமே" (என்று)மஹத்தான சிந்தையை அடைந்தார். ௩௬௭.

ஒரேநிலையில்நின்றமனதையுடைய தைர்யசாலியான அந்தஹநுமானுக்குச் செய்யவேண்டியதின்னதென்பதையுணர்த்து மின்னொரு சிந்தை மீளவு முண்டாயிற்று:— ௩௭௭.

"விச்வாஸமுள்ள ராவணன்ஸ்த்ரீக ளெல்லாரும் என்னால் பார்க்கப்பட்டார்கள்; என்மனதிற்கோ! ஒரு விகாரமு முண்டாகவில்லை. ௪௦௭.

நல்லவிஷயங்களிலும் கெட்டவிஷயங்களிலும் எல்லாப் புலன்களு மிழிவதற்கு மனதன்றோ காரணம்! அந்தமனதோ எனக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. ௪௧௭.

வேறிடத்தில் ஸீதையை நான் தேட முடியாது; ஓயாமல் தேடினாலும் ஸ்த்ரீகள் ஸ்த்ரீகளின்நடுவிலேயன்றோ காணப்படுவார்கள்! ௪௨௭.

எந்தப் ப்ராணிக்கு எது ஜாதியோ அதில் அதைத் தேடவேண்டும்; ஒருஸ்த்ரீ காணாவிட்டால் ம்ருகங்களின்நடுவே தேட முடியாதே! சஉ.

ஆதலால் இந்த ராவணனந்தப்புரம் முழுதும் நான் சுத்தமான மனதுடன் தேடிப்பார்த்தேன்; ஜாநகி காணப்படவில்லை. சசு.

வீர்யவானான ஹநுமான் தேவ—கந்தர்வகந்யகைகள் நாககந்யகைகள் முதலிய எல்லாரையுங் கண்டும் ஜாநகியைக் காணவேயில்லை. சரு.

வல்லவராகிய ஹநுமான் அங்கு அந்தஸீதையைக் காணாததாலும், மற்ற பெண்மணிகளைமாத்திரங் கண்டதாலும் உடனே அதைவிட்டுத்திரும்பி நன்றாயாலோசிக்கத் தொடங்கினார். சஎ.

உத்ஸாஹம்மிகுந்த அந்த மாருதியார் பாநசாலையை விட்டு,மீளவும் (பெரு)முயற்சிகொண்டு அந்தராவணன்க்ருஹத்தில் தேடத் தொடங்கினார்.

பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

அந்த மாருதியார் ஸீதாதர்சநத்திலாவல்கொண்டவராய் அம்மாளிகையின் நடுவில் கொடிமாடங்களையும், சித்ரசாலைகளையும், ராத்ரி(காலத்தில்ராக்ஷஸர்வந்துதங்கும்)க்ருஹங்களையுஞ் சென்றார்; அழகானகாட்சியுடைய அந்த ஸீதையைமாத்திரம் காணப்பெறவேயில்லை. க. அநந்தரம் அம்மஹாகபி அந்த ரகுநந்தனர் பத்நியைக் காணாததால் சிந்தித்தார்:— கஎ.

"யா னிப்படி தேடியும் என் கண்ணுக்குப் புலப்படாததால், மிதிலையார்செல்வமான ஸீதை மாண்டிருப்பள்; நிச்சயம். உ.

சிறந்த நன்னெறியில் நிலைநின்ற பதிவ்ரதையாகிய அந்த ஜாநகி தன்ஸ்வபாவத்தைரக்ஷிப்பதில்பற்றுவைத்ததால், மிகவுங்கடுஞ்செய்கையுள்ள இந்த ராக்ஷஸ ராஜனால் கொல்லப்பட்டிருப்பள்; உண்மை. ௩.

விகாரமானஅவயவங்களும், விகாரமானவேஷங்களும், விகாரமாய்நீண்டகண்களும், பருத்தமுகங்களுமுடையர்களாய் ஒளியற்றவர்களாயுள்ள ராக்ஷஸராஜன்நியமித்தபெண்களைக் கண்டு பயத்தால் அந்த ஜநகமன்னர்திருமகள் மாண்டிருப்பள். ச.

ஸீதையைக் காணாமலும் பராக்ரமத்தைப் பெறாமலும் பஹு காலம் வாநரர்களுடன் திரிந்துவிட்டு, எனக்கு ஸுக்ரவஸமீபம்போகக்கூடிய மார்க்க மில்லை; ஸுக்ரீவர் மிக்கபலமுடையவரும் உக்ரமானதண்டனைவிதிப்பவருமாயிருக்கிறாரன்றோ! ரு.

அந்தப்புரம் முற்றும் (தேடிப்)பார்க்கப்பட்டது; ராவணன்பெண்டுகள் காணப்பட்டார்கள்; பதிவ்ரதையான ஸீதை காணப்படவில்லை; என் ச்ரமம் வீணாய்விட்டது. சு.

(ஸீதையைக்காணாமல்)போனாலென்னை வாநரர்களெல்லோருஞ் சேர்ந்தென்ன சொல்வார்களோ! 'வீர! அங்கு போய் நீ செய்ததென்ன? அதை எங்களுக்குச் சொல்?' (என்று கேட்டால்,) அந்த ஜநகர்திருமகளைக் காணாமல் நான் என்ன சொல்வேன்! (நானிங்கிருந்துகொண்டே) காலங் கழித்தால் நிச்சயமாய்ப் ப்ராயோபவேசஞ் செய்துவிடுவார்கள். அ.

யஸ்ய ஸ்கந்தஸ்ய யா யொநிஸ்தஸ்யாம் தத்ஸரிதாம்பதௌ॥
ந ஶக்யா வ்ருக்ஷா நஷ்டா ஶ்ரீஷ்ட வரிதாமிதுஷ்ட। சரு.
தஶிஶம் தாமிதம் தாவத்ஸ்ரெந உநஸா யா॥
ராவணாந்தஃபுரம் ஸவ்வம் ஶ்ரூயதெ ந ச ஜாநகீ। சஎ.
ஶெவமந்யுகந்யாஶ்ச நாஶகந்யாஶ்ச ஶீயுவாந்॥
சுவெக்ஷிதாணொ ஹந்ட்ரிதெநாவஶ்ரூத ஜாநகீம்। சரு.
தாஶவ்ரநவிஸ்தீர்ண வஶ்யம்ஶாந்யா வாஸிபிஃ॥
சுவக்ரூ தஶா வீரஃ ப்ரயாதஃ வ்ரவக்ரெ। சசு.
ஸ ஹ்ரியஸ்ட வரம் ஶ்ரீநாராதியுதிதாஸ்ரிதஃ॥
சுவாநஹ்ரிஃ தஜ்ஜ தஶிவெதம் ப்ரவக்ரெ। சஎ.

ஹநுமாஶஃ ஸர்கஃ ஸாவ்தஃ.

ஊஶஃ ஸர்கஃ.

ஸ தஸ்ய ஶெரு ஹவநஸ்ய தாரா தியுதாஶ்ரஹாம்ஶிதுஶ்ரு ஹாநிஶாஶ்ரஹாந். ஜமாஶ ஸீதாம் ப்ரதி ஶுபுநொ ஹ்ரெகொ ந வெவ தாம் வஶ்ரதி தாரா ஶுபுநாந். க.

ஸ விநயாதாஸ ததொ ஹாகவிஃ ப்ரியாவஶ்ரநவ்ரந நநஸ்ய தாந். கஉ.

ப்ரவம் ஹி ஸீதா தியதெ யதா ந தெ விதிந்வதொ ஶுபநெதி தெயிதீ॥ உ.

ஸா ராக்ஷஸாநாம் வ்ரவரெண ஜாநகீ ஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷணத தரா ஸதீ। சுநெந நிநம் வரிஷ்டகஶுணா ஹதா ஹவெ ஹாயுவயெ வரெ ஸ்திதா॥ ங.

விரூபவரூபா விக்ருதா விவத்ருஸொ ஹாநநா தீவ்ருவி ரூபவஶுநாஃ। ஸீக்ஷ்ய ஸா ராக்ஷஸராஜயொஷிதொ ஹ யாதிநஷ்டா ஜநகெஶராதஜா॥ ச.

ஸீதாஹ்ருஷ்டா ஹ்ருநவாவ்ய வளரூஷம் விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரெஶ்வரிரஃ। ந தெzஸ்தி ஸ்ரீவஸீவரா ரதிஃ ஸ்ரீ தீக்ஷ்ணொ வலவாம்ஶ வாநரஃ॥ ரு.

ப்ரஷ்டஸ்தஃபுரம் ஸவ்வம் ப்ரஷ்டா ராவணயொஷிதஃ।
ந ஸீதா ப்ரஶ்ரதெ ஸாயீ வ்ரயா ஜாதொ ஹ ஶ்ரமஃ॥ சு

கிம்ந ராம வாநராஸ்ஸவெ ரதம் வக்ஷ்யந்தி ஸம்ரதாஃ। ரதா தத் தயா வீர கிம் க்ருதம் தஹ்ஷ்ஸ நஃ॥ சுஹ்ருஷ்டா கிம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தாஹம் ஜநகாதஜாந். ப்ரவம் ப்ராயஶ்ரவெஷ்யந்தி காலஸ்ய வ்ரதிவதுரெ॥ அ.

கிம்வா வக்ஷ்யதி ஜ்ஞாதா ஜானகீ வாநரேஶ்வர ஸீ।
மநஸ்வீ வாரணம் ஸீதா ஸ்வயமாஸ்ய வஸீரமதாம்॥ கூ.

ஸுநிவேஶஃ ஶ்ரியா ஜுஷ்டஃ ஸுநிவேஶஃ வரம் ஸ்வயம்। ஸுநிவேஶோ ஹி ஸததம் ஸவ்ராயேஶ்வ்ரவதுகஃ॥ கூரா
தி ஸஹயம் ஜநோ கூஜுயதத்ரோதி ஸீதா। தஸ்மாத்ஸுநிவேஶக்ரதம் யதம் வைஷ்ணவீ தீர்ஶ்॥ கக.

ஹ்ருயஸ்வாவஜிவேஷ்யாதி ஶோநாரவணவாதிநர்। ஸுவாநஸாயா விவிதாஸ்யா வ்ஷ்ரஹாணி ச॥ வித்ரஸாயாஸ்ய விவியா ஹ்ருயம் ஜ்ரஹாணி ச நிஷ்டாநராயாஸ்ய விசாநாநி ச ஸவ்ரஸீஃ॥ கங.

ஊதி ஸத்ரு ஹ்ருயொzவி விவெத்ரவ்ரவக்ரெ।
ஹ்ருஜ்ரஹாம்ஶ்ரெத்ரஹா*ந்ரஹாநதிஜ்ரஹாநவி॥ கச.

உத்தநிவதம்ஶாவி திஷ்நவ்ந்ரநிவ்ரநிஃ। ஸுவாவ்ரணம் ஸ்ரூராணி கவாட்டாந்ரவவாட்டபந் ॥ வ்ரவிஸ்ரநிஷ்தம்ஶாவி வ்ரவதந்ரதநவி। ஸவ்ரவ்ரவகாஸம் ஸ விவவார ஶஹா கவிஃ॥ கஙு.

வத்ரஹ்ரயாதெ ராzவி நாவகாஸஸ்ஸ விஜ்ரதெ।
ராவணாந்தஃவ்ரெ தஸ்ரிந்ரம் கவிநு ஜஹாரீ ஸஃ॥ கஎ.

வ்ராகாராந்தராயாஸ்ய வெதிகாவெத்ரஸம்ஸ்ரயாஃ।
ஶீவிதுகாஃ வ்ஷரிண்ரஸ்ய ஸவ்ரம் தெநாவயொகிதர்॥ கஅ.

ராக்ஷஸ்ரொ விவியாகாரா விரூபா விகுதாஸ்ரயா।
ஜுஷ்டா ஹந்ரீதா தத்ர நத்ர வா ஜநகாத்மஜா॥ ககூ.

ரூபவெணாவ திரா யொகெ வரா விஜ்ராயராஸிபஃ।
ஜுஷ்டா ஹந்ரீதா தத்ர நத்ர ராவவநந்நிநீ॥ உ0.

நாமகுநா வராரொஹாஃ வ்ரூணுவுநநிஶாநநாஃ।
ஜுஷ்டா ஹந்ரீதா தத்ர நத்ர ஸீதா ஸ்ரீயுரா॥ உக.

வ்ரீயு ராக்ஷஸெநெண நாமகுநா ஸயாஜ்ரதாஃ।
ஜுஷ்டா ஹந்ரீதா தத்ர ந வா ஜநகநந்நிநீ॥ உஉ.

ஸொ zவஶ்யம்ஸ்தாம் ஶஹாவாஹ்ரஃ வஶ்யம்ஶாந்ரா வராஸிபஃ।
விஷஹாஜ ஶ்ரஹ்ரயீபுரோந ந்ரோநாரந்ரதாஜஃ॥ உங.

உஜ்ரொஹம் வாநரெநாணாம் வ்ரவநம் ஸாஹரரஸ்ய ச।
வ்ரயாம் வீக்ஷ்யாநியஸ்ரதஶிநாம் வ்ரநரவாஹதர்॥ உச.

---

* "ஜ்ரஹாதிஜ்ரஹகாநவி."

(ப்ரயோஜநமில்லாமல்)ஸமுத்ரத்தின் (அக்)கரையை யடைந்தால், ஜாம்பவானென்கிற அந்தப் பெரியவர், அங்கதன், மற்றுமுள்ள வாநரர்கள், ஆகியஎல்லோருஞ் சேர்ந்து (என்னை) என்ன பேசுவார்களோ! கூ.

எப்போதும் உத்ஸாஹமே ஸம்பத்துக்குக் காரணம்; உத்ஸாஹமே மேலான ஸுகம்; உத்ஸாஹமே ஸகலவிஷயங்களிலும் இழியச்செய்வது; அந்தஉத்ஸாஹந்தான் ஒருஜந்துசெய்கிற 'கார்யத்தை ஸபலமாகச் செய்கிறது; ஆதலால் யான் உத்ஸாஹத்துடன் மேலான முயற்சியைச் செய்கிறேன். கக.

பாநசாலைகள், சித்ரசாலைகள், புஷ்பக்ருஹங்கள், ரதிக்ருஹங்கள், வீட்டுத்தோட்டங்கள், முடுக்குத்தெருக்கள், விமாநங்கள் ஆகியவிடங்களெங்குந் தேடப்பட்டன; மறுபடியும் ராவணன்ரக்ஷிக்கு மிடங்கள்யாவுந் தேடுவேனுக." கங.

இப்படி ஆலோசித்து, பூமிக்குள்ளிருக்கும்க்ருஹங்களையும், நாற்சந்திமண்டபங்களையும், க்ருஹங்களைத்தாண்டி (தூரத்தில் விளையாடுதற்காகக்கட்டிய) க்ருஹங்களையும் மறுபடியுந் தேடத் தொடங்கினார். கச.

அந்த மஹாகபியானவர் அடிக்கடி உயரக்கிளம்பியும், குதித்தும் நின்றும், சென்றும், த்வாரங்களைத் திறந்தும், கதவுகளைப் பிளந்தும், உட்புகுந்தும், வெளிப்பட்டும், (பள்ளமான விடங்களில்)குதித்தும், மேலெழுந்தும் எல்லா விடங்களையுந் தேடித்திரிந்தார். கசு.

அந்த ராவணனந்தப்புரத்தில் அவ் வாநரர் போகாதவிடம் நான்கங்குலத்தளவுங் கிடையாது. கஎ.

ப்ராகாரத்திற்குட்பட்டவீதிகள், யாகசாலைத் திண்ணைகள், நடைவாவிகள் புஷ்கரணிகள் ஆகிய எல்லாவிடமும் அவரால் பார்க்கப்பட்டது. கஅ.

அங்கு ஹநுமானால், நாநாவிதஆகாரங்களும் விகாரமானரூபங்களும் விகாரமானவேஷங்களுமுடைய ராக்ஷஸிகள் காணப்பட்டார்கள்; அந்த ஜநகர்திருமகள் காணப்படவில்லை. கஃ.

உலகத்தி லொப்பற்றவழகுற்ற மேலாய வித்யாதரப்பெண்கள் ஹநுமானா லங்கு காணப்பட்டார்கள்; ராகவப்ரியை காணப்படவில்லை. உ௦.

பூர்ணசந்த்ரனைநிகர்த்தமுகமுடைய உத்தமஸ்த்ரீகளான நாககந்யகைகள் அங்கு ஹநுமானால் காணப்பட்டார்கள்; உத்தமஸ்த்ரீயான ஸீதை காணப்படவில்லை. உக.

(தன்)வலுவுகொண்டு பலாத்காரமாக ராக்ஷஸராஜனால் கொண்டுவரப்பட்ட நாககந்யகைகள் ஹநுமானா லங்கு காணப்பட்டார்கள்; அந்த ஜநகர்திருமகள் காணப்படவில்லை. உஉ.

வாயுபுத்த்ராகி பேரறிவுபெற்று பெருங்கைகளுற்ற அந்த ஹநுமான் அந்தஸீதையைக் காணாமையாலும், மற்ற பெண்மணிகளைக் கண்டமையாலும் அடிக்கடி துக்கித்தார். உங.

வாநரோத்தமர்களின் ப்ரயத்நத்தையும், (தாம்)ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டியதையும் வீணென்று நினைத்து வாயுபுத்த்ரர் மீளவும் சிந்தை யுற்றார். உச.

வாயுகுமாரராகிய ஹநுமான் உடனே விமாநத்திலிருந் திறங்கி, சோகத் தால் நெஞ்சங்கலங்கி சிந்தை மிகப்பெற்றார். உரு.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

வாநரர்கூட்டங்காக்கும் ஹநுமான், விமாநத்தினின்று மதிள்மீது குதித்து, மேகங்களின்நடுவில் விளங்கும் மின்னல் போல் மிகுந்தவேகமுடையரா யிருந்தார். க.

ஹநுமானென்னும் வாநரர் ராவணனுடைய வீட்டிலிருந்து (மதிளில்) இறங்கி, ஜநகர்திருமகளாகிய ஸீதையைக் காணாமையால் (இந்த மொழியைச் சொல்லிக்கொண்டார்:— உ.

"ராமருக்கு நன்மையைச் செய்யவெண்ணி (என்னால்) லங்கை (எங்கும்) பலமுறை தேடப்பட்டது; எல்லாவடிவழகுமுடைய விதேஹமன்னர்திருமகளாகிய ஸீதையைக் காணவில்லையே! ௩.

குட்டைகள், குளங்கள், ஏரிகள், ஓடைகள், ஆறுகள் ஜலப்ராயமான வநப்ரதேசங்கள், புதறுகள், மலைகள் என்னுமிவைகளுள்பட பூமி யெங்குந் தேடப்பட்டது; ஜாநகியைக் காணவில்லையே! ௪ஃ.

இங்கு ராவணன் க்ருஹத்தில் ஸீதை (அபஹரிக்கப்பட்டு இருக்கிறதாய்க்) கழுகுமன்னர் ஸம்பாதி சொன்னாரேயன்றி அவளை யான் காணப்பெறவில்லை! ௫ஃ.

(சிறப்புற்ற) விதேஹதேசத்தில் (ஸதாசாரமுள்ள, ஸத்புருஷர்வஸிக்கும்) மிதிலாநகரத்தில் (ஸத்கர்மங்களாலேஸித்திபெற்ற) ஜநகர்திருமகளாய் அயோநிஜையாயவதரித்தஸீதை துஷ்டகார்யனான ராவணனை (அவன்) வசத்திலகப்பட்டுக்கொண்டதனாலேயே விரும்பிவிடுவளா என்ன? (ஒருக்காலும் விரும்பாள்). ௬ஃ.

நான் நினைக்கிறேன்! (ஒருவேளை) ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு வேகமாய் உயரக்கிளம்பும் போது ராமபாணங்களுக்குப் பயந்து நடுவில் (நழுவவிட்டதனால்) விழுந்துவிட் டிருப்பளோ! ௭ஃ.

அல்லது, ஸித்தர்கள்நடையாடுகிற (ஆகாச) மார்க்கத்தில் கொண்டுபோகப்படும்போது கடலைக் கண்டு (பயந்து) அம்மணி சரீரம் விழுந்துவிட்டதோ! (என்று) நினைக்கிறேன். ௮ஃ.

நினைக்கிறேன், விசாலநேத்ரமுடைய அம் மஹாநுபாவையால், ராவணனுடைய துடைவேகத்தாலும் கைகளாற் பீடித்ததாலும் உயி ரிழக்கப்பட்டிருக்குமோ! ௯ஃ.

அல்லது, ஸமுத்ரத்தின் நெருங்கினமேல்பாகத்தில் ராவணன் (அபஹரித் ஈச்) செல்ல, அப்போது ஜாநகி கிறுகிறுத்து ஸமுத்ரத்தில் விழுந்துவிட்டிருப்பாள்; நிச்சயம். ௧௦ஃ.

அல்லது, (பாதிவ்ரத்யமாகிற) பெருந்தவமுள்ள ஸீதை தன் நற்குணத்தைக் காக்கமுயன்று (அத்தருணம் அவளுக்கு) உறவோரொருவருமில்லாமையால் இந்த ராவணப் பையலால் பக்ஷிக்கப்பட்டாளோ? ஐயோ!

கவதீயது விசாநாய ஹநுமாநாரூதாதஜ:।
விநாசாயவஜராசாய ஶொகொவஹதவெதந:॥ உரு.

ஷஷ்ட: ஸர்க:. ஸமாப்த:.

தயொஷஷ: ஸர்க:.

விசாநாத்து ஸுஸுக்ரீவ வ்யாகாரம் ஹரியூதபை:।
ஹநுமாநெவநாஸீத்யா விஜ்ஞாநாந்தரே॥ க.
ஸம்வரிக்ரீ ஹநுமாந்ராவணஸ்ய நிவெஶநாத்।
ஸுப்ரஷ்டா ஜாநகீம் ஸீதாஸ்வ வீக்ஷணம் கவி:॥ உ.
ஹ்ருயிஷ்ட மொதிதா ஆஸ்தா ராக்ஷஸ்ய வரதா ப்ரியா।
நஹி வஶ்யாதி வெதெஹீம் ஸீதாம் ஸவ்ரூஹ்மொஹநாத்॥ ங.
வஶ்யாநி தபாகாநி ஸராம்ஸி ஸரிதஸ்ததா।
* நெத்யாநுநுவவநாந்தரே ஶுபாஶ்ச யராணீயராட்॥
மொதிதா வஸுபா ஸவ்ரா நத்ர வஶ்யாதி ஜாநகீம்। சஅ.
உஹ ஸ்வ்ரதிநா ஸீதா ராவணஸ்ய நிவெஶநெ॥
ஶுவ்யாதா மாயராஜெந நவ வஶ்யாதி தாஹஹீ। ருஅ.
கிம்நு ஸீதாய வெதெஹீ வெஶ்யிம் ஜநகாத்மஜா॥
உவதிஷ்ட விவஶா ராவணம் ஸுஷ்டவாரிணீ। சுஅ.
க்ஷிப்ரமுத்ததெ தெநு ஸீதாஶாய ரக்ஷஸ:॥
விஹ்ருதொ ராவணாநாஸ்தா வதிதா ஸவெத। எஅ.
சுயவா ஹ்ரியாணாயாம் வயி விஷ்ணிஷெவிதெ॥
தெநு † வதிதாயபாயா ஹ்ருதயம் வெக்ஷ்ய ஸாமரீ। அஅ.
ராவணவ்யாரமுவெமெந ஸுஜாஹ்யாம் வீயிதெந ச॥
தபா தெநு விஶாலாக்ஷ்யா தாக்ரம் ஜீவிதாயபா। கூஅ.
உவபபுவரி வா நகுநம் ஸாமரம் க்ருதஹஸ்தா॥
விவெஷ்டாநா வதிதா ஸுஸ்வெ ஜநகாத்மஜா। கஅ.
கிஹா க்ஷுஸ்வெண ‡ வாநெந ரக்ஷந்தீ ஶீலாதநம்॥
கவெந்நலுக்ஷிதா ஸீதா ராவணெந தவஸ்வி நீ। ககஅ.

---

* "உத்யாநொவ" † "ஸுபித" ‡ "வாநெந ரக்ஷஸா ஶியிலாதநா."

சுயவா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வதீஹிராஹிதேக்ஷணா॥
சுஷ்ஷோ உஷ்ஷாவாஹிஹுக்ஷிதா * ஸா ஹவிஷ்யதி। கஉ௦.
ஸம்வ்ருணுத்வ நவ்ரதிம் வஉவத்ரு நிஹெக்ஷணாம்॥
ராஜஸ்ய யாயதீ வக்ரம் வக்ரதம் † க்ரவணா மதா। கந௦.
ஹா ராஜ ஆக்ஷணேதெவம் ஹாயொஜ்ய ‡ வெதி மெயிலீ॥
வியவ்ய ‖ வஹ்ரு வெவெஹீ ந்ருஸ்தெஹா ஹவிஷ்யதி। கச௦.
சுயவா § நிஹிதா ஶெந ராவணஸ்ய நிவெஶநெ॥
ந்ருநம் ஆயவ்ரதெ ф ஸீதா வஜ்ரஸ்ஸெவ ஶாரிகா। கரு௦.
ஜநகஸ்ய () ஸுதா ஸீதா ராஜவ்தீ ஸுயோரா॥
கயாஶுத்வயத்ராக்ஷீ ராவணஸ்ய வஶம் வ்ரஜெத்। கசு௦.
விநஷ்டாவா வ்ருணஷ்டாவா ப்ரதாவா ஜநகாத்மஜா॥
ராஜஸ்ய வியஹாயுஸ்ய ந நிவெஷ்யதி ஸுஶ்ரீ। கஎ௦.
நிவெஶ்ரீநெ ஹொஷம் ஸ்யாஹொஷம் ஸ்யாஹ நிவெஶநெ॥
கயம்ந்ருபயு கதுவ்யம் விஷம் வ்ரதிஹாதி மெ। கஅ௦.
கஸிநெவம்மதெ காயெ வ ராவ்தகாயம் க்ஷமம்வ கிர்॥
ஹவெஶ்தி [] ஶதம் ஹ்ரியொ ஹந்ரீ ந்ருவிதாரு ** யதி। கசு௦.
யதி ஸீதாஶ்ரஷ்டாஹம் வாநரெந்ரவ்ரஶ்தி:॥
மரிஷ்யாமி ததம் கொ மெ வ்ரதாஷாயெ ஹவிஷ்யதி। உ௦௦.
ஶிஶேம் ஆஹ்ரம் வ்ரயம் ஸாமாரஸ்ய ஹவிஷ்யதி॥
வ்ரவெஶமெவ ஆஹாயா ராக்ஷஸாநாம் வ ஶுபுநர்। உகூ௦
கிம் ஶரம் வக்ஷ்யதி ஸுக்ரீவொ ஹரயொ வா ஸமாகதா:॥
கிஷ்கிந்தாம் ஸமந்ரவ்ரவ்தம் தள வா ஶுரயாதஜள। உஉ௦.
மதா தத் யதி சாகுதம் வக்ஷ்யாமி வரஸ்ரிடர்।
ந ப்ரஷ்டி யொ ஸீதா ததஸ்ரக்ஷ்யதி ஜீவிதர்। உங௦
வரஷம் ஆரணம் க்ருரம் தீக்ஷ்ணிநியதாவநர்॥
ஸீதாநிமித்தம் ஹ்ருகாயம் ஶ்ருதா ஸ ந ஹவிஷ்யதி। உச௦

---

*"வா." †"நுமதா ஸதீ." ‡"திவ." ‖"வஹ்ரு யா ஜெவீ."
§ "நிஹிதாந்ரு." ф "வாயா." () "கு ஜெஜாதா." [] "ஶதி ர்." ** "யதர்."

அல்லது, தோஷமற்ற அக் கருங்கண்ணி, கடுங்கொள்கையுள்ள ராக்ஷஸமன்னன் பெண்டுகளால் பக்ஷிக்கப்பட்டிருப்பளோ! உ௨௭.

பரிபூர்ணசந்த்ரனையொத்து தாமரைஇதழ்போன்றகண்களுற்ற ராமருடையதிருமுகத்தை நினைத்து ஐயோவென மரணத்தை அடைந்திருப்பள். கஉ௭.

மிகுகுலத்தவதரித்த வைதேஹி 'ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண' என்றும், 'ஹா அயோத்த்யே' என்றும் பலமுறை அழுது சரீரத்தைவிட்டவளாயிருப்பள். க௪௭.

அல்லது, ராவணனுடைய க்ருஹத்தில் கூண்டிலடைத்த சாரிகைபக்ஷி போல் ஸீதை (ஏகாந்தஸ்தலத்தில்) வைக்கப்பட்டு பலகாலும்அழுதுகொண்டிருப்பள்; நிச்சயம். கரு௭.

இடையழகும் கருநெய்தலிதழ்போன்றகண்களுமுடையளாய் ஜநகருடைய திருமகளாய் அயோநிஜையாய்அவதரித்து ராமபத்நியாகிய(உத்தமஸ்த்ரீயான) ஸீதை எப்படி ராவணனுடைய வசத்தை யடைவள்? (அடையவேமாட்டாள்.) க௯௭.

ஜாநகி (ஏகாந்தஸ்தலத்தில்)மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறாளோ! (கடலில்விழுதல்முதலியதினால்;உயிரிழந்தாளோ ! (ராமவிரஹத்தைஸஹிக்கமுடியாமல்)மாய்ந்தாளோ! (எப்படியிருந்தாலென்ன? உள்ளபடிதெரிவித்துவிடுவோமென்றால்) பத்நியினிடத்தில்அதிகப்ரீதிவைத்திருக்கிற ராமருக்கு (அநிஷ்டத்தைத்) தெரிவித்தல் தகாது. க௮௭.

தெரிவித்தாலுங் கெடுத லுண்டாய்விடும்; தெரிவியாவிட்டாலுங் கெடுத லுண்டாய்விடும்; என்னதான் செய்யத்தகுந்தது? எனக்கு (எதுவும்) ஒன்றுக்கொன்றுவிரோதமாய்த் தோற்றுகிறதே! க௮௭.

"இந்தக் கார்ய மிப்படியிருக்கையில் எது(செய்யப்பட்டால்) காலோசிதமாயிருக்கும்?எது (செய்யப்பட்டால்) கட்டிக்காரத்தனமா யிருக்கும்?" என்கிற பக்ஷத்தை ஹநுமான் மறுபடியும் ஆராயத்தொடங்கினார்:—க௯௭.

"யான் ஸீதையைக் காணாமல் இங்கிருந்து வாநரமன்னர்பட்டணத்திற்கு(கிஷ்கிந்தைக்கு) போவேனாகில் அதனால் எனக்கு என்ன புருஷார்த்தம் உண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகாது.) உ௦௭.

நான் எவ்வளவோபாடுபட்டு ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டியதும் வீணாய்விடும்; லங்கையுட் ப்ரவேசித்ததும் ராக்ஷஸர்களைக் கண்டதும் வீணாய்விடும்;

(ஸீதையைக்காணாது) கிஷ்கிந்தைக்குப் போய்நிற்கும் என்னை ஸுக்ரீவர் தாமாகட்டும், கூட்டங்கூடி வாநரர்கள்தாமாகட்டும், தசரதபுத்த்ரர்களான அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள்தாமாகட்டும் என்ன சொல்வார்களோ!

'என்னால் ஸீதை காணப்படவில்லை' என்கிற அநிஷ்ட (சொல்லத்தகாத) சொல்லைப் போய் காகுத்ஸ்தருக்கு(ராமருக்குச்) சொல்வேனாகில் டனே ப்ராணனை விட்டுவிடுவர்; உ௩௭

காதால்கேட்கமுடியாததாய், பயங்கரமாய், உக்ரமாய், பொறுக்கமுடியாததாய், புலன்களைவாட்டுவதாயுள்ள ஸீதாநிமித்தமான கொடுஞ்சொல்லைக் கேட்டு அவர் இருக்கமாட்டார்; உ௪௭.

வருத்தமடைந்து மாய்வதிற்சென்றமனமுடைய அந்தராமரைக் கண்டு, (ராமரிடத்தில்)மிகவும்ஆசைவைத்து பேரறிவுபெற்ற லக்ஷ்மணர் (உயிருடன்)இருக்கமாட்டார்; ௨௫.

உடன்பிறந்தாரிருவரையும் மாய்ந்தவர்களாகக் கேட்டு, பரதரும் மாள்வார்; பரதரை மாளக் கண்டு, சத்ருக்நரும் மாண்டுவிடுவார்; ௨௬.

புத்ரர்களை மாண்டவர்களாகக் கண்டு, கௌஸல்யை ஸுமித்ரை கைகேயி என்கிற தாய்மார்கள் இருக்கமாட்டார்கள்; ௨௭.

நன்றியுணர்ந் துறுதிமொழிதவறாத வாநரமன்னர் ஸுக்ரீவர், ராமரை அப்படியாய்ப்போனதைக் கண்டு, உடனே உயிரிழப்பார்; ௨௮.

பதிவ்ரதையாகையால் பர்த்தாவின் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு வெறுத்து வேதனையுற்று களிப்பற்று பேதையாகி ருமையும் ப்ராணனை விடுவள்;

(ஸுக்ரீவ)மன்னர் மரணத்தை யடையவும், (முன்னமே)வாலிபோன துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு சோகத்தாலிளைத்திருக்கின்ற தாரையும் தரிக்கப்போகிறதில்லை; ௩௦.

தாய்தந்தையரும்மாய்ந்து, (சிறுதந்தையான)ஸுக்ரீவரும்மாண்டுவ்யஸநமுற்றால் குமாரனான அங்கதன் எப்படி ப்ராணனைத்தரித்திருப்பன்?

அரசனிறந்த துயரம் மேலிட்டு வாநரர்கள் முட்டிகளாலும் உள்ளங்கைகளாலுந் தலைகளி லடித்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள்; ௩௨.

பெரும்புகழ்பெற்ற வாநரராஜரால் நன்மொழியாலும், (விரும்பியதைக்)கொடுத்தலாலும், பஹுமாநத்தாலும் ப்ரீதியாய்வைத்திருந்த வாநரர்கள் ப்ராணங்களை விடப்போகிறார்கள்; ௩௩.

காடுகளிலும், வீடுகளிலும், மலைகளிலும் வாநரோத்தமர்கள் கூட்டங்கூடி விளையாட்டை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லை. ௩௪.

புத்ரர்களோடும்பத்நிகளோடும் மந்த்ரிகளோடும் அரசன்போனவ்யஸநத்தால்பீடிக்கப்பட்டவர்களாய், மலைச்சிகரங்களிலிருந்து மேடுபள்ளமாயுள்ளவிடங்களில் கும்பலாய் விழப்போகிறார்கள்; ௩௫.

இல்லையென்றால், விஷமுண்ணுதல் சுருக்குப்போட்டுக்கொள்ளுதல், நெருப்பில் விழுதல், உபவாஸமிருத்தல், ஆயுதத்தில் விழுதல் ஆகிய இவைகளிலேதேனுமொன்றை வாநரர்கள் செய்யப்போகிறார்; ௩௬.

(ஸீதையைப்பாராமல்)நான்போவேனாகில் எங்குங் கோரமான ரோதநம் உண்டாய்விடும்; இக்ஷ்வாகுகுலத்துநாசமும் வாநரர்களின் நாசமும் உண்டாய்விடும்; ௩௭.

ஆதலால் நான் இதைவிட்டு கிஷ்கிந்தா நகரிக்குப் போகப்போகிறதேயில்லை; மைதிலியில்லாமல் நான் ஸுக்ரீவரைப் பார்க்க மாட்டேன்;

நான் போகாமல் இங்கேயேஇருந்துவிட்டால், தர்மசிந்தையுடையர்களாய், மஹாரதர்களாயுள்ள அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள் ஆசையினால் பிழைத்திருப்பார்கள்; வாநரர்களுந் தைர்யமாயிருப்பார்கள்; ௩௮.

பெருமுயற்சிசெய்தும் ஜாநகியைக் காணாதபக்ஷத்தில், ஒருமரத்தினடியில்உட்கார்ந்து, தன்னடையே கையிலும் வாயிலும் வந்துவிழும்பதார்த்தங்களைப் புஜித்து வாநப்ரஸ்தாச்ரமமுடைய னாவேன்; ௪௦.

தம் தே கூஹ்ய மதம் ப்ரஷ்டா வத்ஸ தத்தசோநஸுத:॥
ஹ்ரஸ்வாந்ரக்தோ யோவீ ந ஹவிஷ்யதி லக்ஷணம்। உ௫௪.
விநஷ்ட ஹ்ராதரள ஸ்ரேஷ்டா ஹரதொzவி சரிஷ்யதி॥
ஹரதம்வ ப்ரதம் ப்ரஷ்டா ஸத்ரேவொ ந ஹவிஷ்யதி। உ௬௪.
வேதாந்ரதாந்ஸீக்ஷ்யாய ந ஹவிஷ்யந்தி சாதரா:॥
களஹயா வ ஸேதா வ கெகெயீ வ ந ஸாஸபம்। உ௭௪
கூரதஜ: ஸத்ரஸாபஸ ஸேஸ்ரீவ: வ்ரவ்ரயிவ:॥
ராம: தியாமதம் ப்ரஷ்டா தத்வ்ரக்ஷ்யதி ஜீவிதம்। உ௮௪.
ஊஷுநா வ்ரயிதா * ஹீநா நிராநந்தா தவஸ்வி நீ॥
வீயீதா ஹதபுத்ரொகெந ராஜா த்ரக்ஷ்யதி ஜீவிதம்। உ௯௪
வாரிஜெந தே ஊஃவெந வீயிதா ஸொகுகஸிந்து:॥
வத்ஸ்தம் † வ மதெ ராஜ்ய தாராவி ந ஹவிஷ்யதி। ௩௦௪.
சாதாவிதெ ராவிநாஸெந ஸேஸ்ரீவ்ரவ்ரஸெந ச॥
கேசரொ ‡ வ்ரஜ்ஜ: கஸ்ஹாரயிஷ்யதி ஜீவிதம்। ௩௧௪.
ஹதபுத்ரஜெந தே ஊஃவெந ஹ்ரஸிஹ்ரதா வநளகஸ:॥
ஸிராம்ஸ்ரஸிஹநிஷ்யந்தி தவெஜ்ரஷிஹிரெவ ச। ௩௨௪
|| ஸாஸ்ரெநாநேவ்ரஹாரெந சாரெந ச யஸஸ்வி நா॥
ஆ ஸிதா: கவிராஜெந வ்ராணாம்ஸ்ரக்ஷ்யந்தி வாநரா:। ௩௩௪.
ந வநெஷு ந ஸெரெஷு ந நிராயெஷு வா வநே॥
கீரசாரந்ஹவிஷ்யந்தி ஸசேத கவிகுஞ்ஜரா:। ௩௪௪
ஸவநேதூராராஸ்ஸாதா ஹத்ரூவ்ரவ்ரஸநவீயிதா:॥
ஸெரஸாரெஹ்ரு: வதிஷ்யந்தி ஸசேத விஷரிஷ்டேஷு ச। ௩௫௪.
விஷரிஷ்டநநம் வாவி வ்ரவெஸ ஜலநஸ்ய வா॥
உபவாஸயொ ஸஸ்ரா வ்ரரிஷ்யந்தி வாநரா:। ௩௬௪.
வொரரசாரொஉநம் சேந்ர மதெ சயி ஹவிஷ்யதி॥
ஈக்ஷ்வாகூணாஸ்ரநாஸ்ரஸெவ வநளகஸாச்। ௩௭௪.
ஸொzஹம் நெவ மரிஷ்யாமி கிவிந்நாம நமரீதி:॥
ந §ச ஸக்ஷ்யாமி ஹ்ரு ஊஷ்டும் ஸ்ரீ வா ரெயிமீம் விநா। ௩௮௪
உபுரஹ்ரதி வெஹஸ்ரெ யசூ்ரூதாநள ஸுஹாராயள॥
ஸுஸபா தள யரிஷ்யெதெ வாநராஸ்ர உநஸ்விந:। ௩௯௪
ஹஸ்ரஹாரொ சேவாஹாரொ நிபதொ வ்ரக்ஷரெ ஷிகூ:।
வாநவ்ரஸ்ரொ ஹவிஷ்யாமி ஹ்ரு ஊஷ்டா ஜநகாதஜாச். ௪௦௪.

---

* "நெந." † "தே." ‡ "ஹ்ரு ஜ்ஜ:." || "ஸாநெந நச." § "ஹி."

ஸாமாநாகுவபிஜ ஜெஶெ வஹுஶுகுவஹெயாஉகெ॥
விதாம் கூதா வ்ரவெக்ஷ்யாமி ஸதிஶ்ரு *ணீஸுதஶ். சகஉ.
உவவிஷ்டஸ்ய வா ஸ்ரீஜிநீம் ஸாயயிஷ்யதி॥
ஶரீரம் ஹக்ஷயிஷ்யந்தி வாயஸாः ஶ்வாவதாநி ச. சஉஉ.
† உதம் ஶஹஷிருஹிஉ்ரஷ் நிபுணாஶிதி தெ ஶதிः॥
ஸ்ரீமாவः வ்ரவெக்ஷ்யாமி நவெதஶ்யாமி ஜாநகீஶ். சஙஉ.
ஸுஜாதஶகுலா ஸுஹுமா கீதிருயா யஶஸ்விநீ॥
வ்ரஹுமா விர்ராதீயம் ஶ ஸீதாவஶ்யதி. சசஉ.
தாவஹொ வா ஹவிஷ்யாமி நிபதொ வ்ருக்ஷகுலிகः॥
நெதः வ்ரதிமஶிஷ்யாமி தாஶ்ரூஷ்வாஹிதெக்ஷணாஶ். சருஉ.
யதீதः வ்ரதிமஹ்யாமி ஸீதாஶநயிமஶ்ரு தாஶ்॥
கூஉஸ்ஹ ரெதெஸ்ஹிவெவுவுாநரெநு ஹவிஷ்யதி. சகூஉ.
விநாஶெ வஹவொ தொஷா ஜீவநஹ்ரூணி வஶ்ரு தி॥
கஸ்ஹாதாணாஸ்ரிஷ்யாமி ய்ரு்வொ ஜீவிதஸாஶஶः. சஎஉ.
வாவம் வஹு்வியம் ஶு்ஃவம் ஶநஸா யாரயந்ரு்ஹ ரः॥
நாயுஹவுதஶா வாரம் ஶொகஸ்ரு கவிகு்ஜரः. சஅஉ.
ராவணம் வா வயிஷ்யாமி ஶுஶ்ரீவா ஶஹாவலஶ்.
காஶஸ்ரு ஹ்ரதா ஸீதா வ்ரதாவீணுா ஹவிஷ்யதி. சகூஉ.
கூயவெநம் ஸு்திவ்ரு உவபுு்வரி ஸாமாரஶ்.
ராஶொவஹரிஷ்யாமி வஶு்ரம் வஶு்வதெரிவ. ருஂஉ.
உதி வித்தாம் ஸாவநஸ்ஹீதாஶநயிமஶ்ரு தாஶ்॥
ய்ரூநஶொகுவரீதாதா விநுபாரோவ வாநரः. ருகஉ.
யாவதீதாம் ஹி வஶ்யாமி ராவெதீம் யஶஸ்விநீஶ்॥
தாவதெதாம் வு்ரீம் ஶுஹாம் விவிநொமி வு்நஃவு்நः. ருஉஉ.
ஸாவாதிவவநாஹ்வாவி ராஶம் யஶ்ரூநபாஶ்ரு ஹஶ்.
கூவஶ்ரு நாவவொ ஹாயுாம், நிஶுஹெஸ்ஹவுவாநராநஶ்.
உரெஹவ நிபதாஹாரொ வதாஸ்ரு நிபதெநிபः॥
நஶுதெ விநஶ்ரு்ரு்ः ஸவெு தெ நரவாநராः. ருசஉ.

---

* "ணிஸ்ரு்தஶ்." † "உஶிவ்ரு்ஷி."

பலவிதக்கிழங்குகளும்பழங்களும்ஜலங்களுமுள்ள ஸமுத்ரக்கரையிலோரிடத்தில் சிதை யடுக்கி ஸித்தமான அரணிக்கட்டை நெருப்பில் விழுவேன்; சகஎ.

அல்லது ப்ராயோபவேசஞ்செய்து சரீரத்தினின்றுத்டாவைவிடுமெனது சரீரத்தைக் காக்கைகளும் புலிமுதலியவைகளுந் தின்க; சஉஎ.

ஜாநகியைக் காணாத பக்ஷத்தில், ஆழமானஜலத்தில் விழுந்துவிடுவேன்; இது மஹர்ஷிகளால் ஸம்மதிக்கப்பட்ட மரணமென்று என் எண்ணம்; சருஎ.

(ஆதியில் லங்கையின் அதிஷ்டாநதேவதையை வென்றதனால்)நல்லஆரம்பமுடையதும், (நிறைந்தநிலவுடன்கூடியிருப்பதால்)அழகியதும், (எனது)கீர்த்தியாகிறமாலையுடையதும், (ஹநுமான்லங்கையில்ப்ரவேசித்தாத்ரிஎன்று)எங்கும்புகழ்பெற்றதும், (நான்ராமகார்யஞ்செய்தற்காக)நெடிதானதுமான இன்றிரவு, ஸீதையைக்காணாமையாலெனக்கு வீணாய்விட்டது; சசஎ.

ஐம்புலன்களையும்வென்று மரத்தினடியிலிருந்துகொண்டு தபஸ்வியாகவாவது இருப்பேன்; கறுத்தநேத்ரமுடைய(கண்ணழகியான) அந்தஸீதையைக் காணாமல் இங்கிருந்து திரும்பிப்போகேன்; சருஎ.

அந்த ஸீதையைக் கண்டுபேசாமல் இதைவிட்டுத் திரும்பிப்போவேனானால், அங்கதன் அவ் வாநரரெல்லாரோடும் (உயிர்த்து)இருக்கமாட்டான்.

சத்தால் பலவித குற்றங்கள்(உண்டு); உயிருடனிருந்தால் நன்மைகளைக் காணலாம்; உயிர்த்திருந்தால்நன்மையுண்டென்பது நிச்சயம்; ஆதலால் ப்ராணன்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கப்போகிறேன்." சஎஎ.

கபிகுஞ்ஜராராகியஹநுமான் இவ்வாறு பலதடவைப் பலவித துக்கத்தை மனதில் தரித்து(நினைத்து) அப்போது துக்கத்தின் கரையைக் கடந்திலர்.

"அபஹரிக்கப்பட்ட ஸீதை எப்படியாவது இருக்கட்டும்; பத்துத்தலைபடைத்து பெருமிடுக்குற்ற ராவணனைக் கொன்றுவிடவேபோகிறேன்; பகைதீர்த்துக்கொண்டதாக ஆகப்போகிறது; சகஎ.

அல்லது இவனைக் கையிலேந்தி கடன்மீதுசென்று, அக்நிபகவானிடம் ஆட்டுக்கடாவைக்கொண்டுபோவதுபோல் ராமரிடங் கொண்டுபோகிறேன்." ருஎ.

அந்த ஸீதையைக் காணாமையால் இவ்வாறு விசாரமுற்று உற்றுணர்ந்துதுக்கமுள்கவர்ந்து ஹநுமான் சிந்தித்தார்:— ருகஎ.

"பெரும்புகழ்பெற்று ராமபத்நியாகிய ஸீதையைக் காண்கிறவரையில் இந்த லங்கா புரியெங்கும் பலதடவைத் தேடிப்பார்க்கிறேன்; ருஉஎ.

ஸம்பாதிசொன்னதைக்கேட்டு (நன்றாய்த்தேடாமல் முன்னதாய்) ராமரை யான் அழைத்துவருவேனாகில் ராகவர் பத்நியைக் காணாமையால் எல்லாவாநரர்களையும் எரித்துவிடுவர்; ருகஎ.

நான் ஜிதேந்த்ரியனாய் நியதமானஆஹாரமுடையனாய் இவ்விடத்திலேயே இருந்துவிடப்போகிறேன்; எனக்காக அந்த மநுஷ்யர்கள் வாநரர்கள் ஆகிய எல்லாரும் நாசமடையாதிருப்பார்கள்; ருசஎ.

இதோ பெரியமரங்களையுடையதாய் அசோகவநமொன்று காணப்படுகிறது; இதில் புகப்போகிறேன்; இதற்குள் நான் தேடவில்லை; ௫௫.

(அஷ்ட)வஸுக்களையும், (ஏகாதச) ருத்ரர்களையும், (த்வாதச)ஆதித்யர்களையும், (இரண்டு)அச்விநீதேவதைகளையும், (ஸப்த)மருத்துக்களையும் நமஸ்கரித்துவிட்டு, ராக்ஷஸர்களின் துக்கத்தைப்பெருகச்செய்து (அசோகவநத்திற்குப்) போகப்போகிறேன்; ௫௬.

ராக்ஷஸர்களெல்லோரையும் வென்று, இக்ஷ்வாகு குலத்துப்பெருமையாகியபிராட்டியை, பேற்றைத் தவஞ்செய்வோர்க்குக் கொண்டுகொடுப்பதுபோல் ராமருக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன்" ௫எ.

கவலையால்கரய்ந்தபுலன்களையுடைய வாயுமைந்தராகிய அந்த ஹநுமான் முஹூர்த்தகாலம் (இவ்வாறு) ஆராய்ந்துப்பார்த்து மிகுந்தஉத்ஸாஹத்துடன் உயரக்கிளம்பிவிட்டார். ௫அ.

"லக்ஷ்மணர்கூடிய ராமருக்கு நமஸ்காரம்; மேன்மைபெற்ற அந்த ஜநகர்திருமகளுக்கும் நமஸ்காரம்; ருத்ரன், இந்த்ரன், யமன், வாயுபகவான் என்னுமிவர்களுக்கும் நமஸ்காரம்; சந்த்ரஸூர்யர்கள், மருத்கணங்கள் ஆகிய இவர்களுக்கும் நமஸ்காரம்." ௫௬.

(இவ்வாறு)ப்ரஸித்திபெற்ற வாநரரான அம் மாருதியார் அந்தராமாதிகளுக்கும் ஸுக்ரீவருக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்துவிட்டு, அசோகவநத்திற்கு நாற் புறமும் உற்றுப்பார்த்து, அசோகவநஞ் செல்ல முதலில் நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, (பிறகு)மேற்செய்யவேண்டியதைச் சிந்தித்தார்:—

"மரங்களடர்ந்து, ராக்ஷஸர்கள்நிறைந்து, ஸகல-அலங்காரங்களாலும்அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அசோகவநத்தில் அவச்யம்தேடிப்பார்க்கவேண்டும்;

இங்கு காவலாளர்களும் (ராவணன்)கட்டளைபெற்று வ்ருக்ஷங்களைக் காக்கின்றார்கள்; இங்கு வாயு பகவானும் அதிகவேகமாய் வீசுகின்றிலர்; நிச்சயம்; ௬௬.

ராமரது(நன்மை)நிமித்தமாகவும், ராவணனது(தீமைநிமித்தமாக)வும் யானும் இச் சரீரத்தைச் சுருக்கிவித்தமாயிருக்கிறேன்; இந்தஸமயம் தேவர்கள் ருஷிகணங்களுடன்கூடி எனக்கு (கார்ய)வித்தியை யளிக்கவேண்டும்;

மேன்மைபெற்றுத் தாமாகவேபிறந்தவராயுள்ள ப்ரஹ்மாவும், தேவர்களும், அக்நியும், வாயுவும், வஜ்ராயுதந்தரித்துள்ள இந்த்ரனும், கையிற்பாசந்தரித்துள்ள வருணனும், சந்த்ர—ஸூர்யர்களும், மஹாத்மாக்களான அச்விநீதேவதைகளும், மருத்துக்களும் சிவனும் எனக்கு (கார்ய)வித்தியைக் கொடுக்கவேண்டும்; ௬௬.

எல்லாப் பூதங்களும், ஸகலபூதங்களுக்கும் ப்ரபுவாயுள்ளவரும், மற்றுங் கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் வழியில் நேருகின்ற தேவதைகளும் எனக்கு (பயனை) தரவேண்டும்; ௬எ.

ஆதலின், எடுத்தமூக்கும், வெளுத்தபற்களும், தோஷமற்றவெளுத்தபுன்சிரிப்பும், தாமரையிதழ்போன்றகண்களும், தெளிந்தசந்த்ரனைநிகர்த்ததோற்றமுமுற்று, குற்றமற்று, மேன்மைபெற்றஸீதையின்திருமுகத்தை நான் எப்பொழுது காணுவேன்! ௬அ.

சுலோகவநிகா வெபம் ஏஷ்யதெ யா ஹனூமான்॥
ஹாஹீஷ்யாமி ந ஸீயம் விநிதா யா। ௫௩,௧
வஸுந்ர ராஜாஸுயாதிதா நஷ்டநள ஸுராதொzவிவ॥
நஷ்டா ஹிஷ்யாமி ராக்ஷஸாம் ஶோகவ்யுந்ர்। ௫௪,௧
ஜிதாத ராக்ஷஸாந் ஸவ்யாநிக்ஷ்வாகுநாநுநிநீர்॥
ஸாவ்ரூஹாஸ்யாமி ராமாய யதா ஸிஷ்யம் கவஸிநெ। ௫௫,௧
ஸ ஹ்ரு துதிவ யாதா விநாவஷ்யதி தநிபம்॥
ஏஷ்தி ஹநுமாந்தெஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ:। ௫௬,௧
நமோzஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய தெவ்யை ச தஸ்யை ஜ
நகாத்மஜாயெ॥ நமோzஸ்து ராஜ்ஞெ ஜநயாநிமெஹ்யா நமொ
zஸ்து ஸுநாகுமாராஜ்ஞெ ஸ்ரீ:। ௫௭,௧

ஸ தெஹ்யஸ்து நஷ்ட்ரதா ஸுஸ்ரீவாய ச மாரிஷ:॥ திஶஸ்
வுமாஸ்மாஸுலொக்ய ஹ்யுஶொகவநிகாம் ப்ரதி। ஸ ஹதா ஹநுமா
வுஸுவுமாஶொகவநிகாம் ஶுஹாரஜ்॥ ஏதாவாந் விநயாமாஸ வாந
ரொ மாருதாத்மஜ:। ௫௮,௧
ப்ரவம் து ராக்ஷஸாவ்ரூயா ஹவிஷ்யதி வநாகுயா॥
சுலோகவநிகா விநா ஸவ்ரூஸாஸ்ராஸம்ஸ்ரூதா। ௫௯,௧
ராக்ஷிணஸ்தாத விஹிதா நுநம் ராக்ஷஸ்தி வாஹவாந்॥
ஹமவா நவி ஸவ்ரூதா நாதிக்ஷாஹம் ப்ரவாதி வெ ௬௦,௧
ஸாக்ஷிவொzயம் பாதா ச ராமாஸெது ராவணஸ்ய ச॥
ஸிஷ்ய ஸெ ஸாவியாஸ்ரூநி தெவாஸ்ஸஷிமுணாஸ்ஸிஹ। ௬௧,௧
ப்ரூஹா ஸ்ப ஹ்ரு ஹுமவாந் தெவாஸிஸ்வ ஶிஸ்ந ஸெ॥ ஸி
ஶிஹிஶிஸ வாப ஸ்ப ராஹ்ரு தஸ்ய ஜ ஹ்ரு தந். வ்ரணம் வா
ஸஹஸ்ஸ ஸொமாதிதுள தஸ்ஸெவ்ய॥ ஸுஶி நளஸ்ய ஹாதாநள
ராஜ: ஸவ்ரூஹணவ்ய। ௬௨,௧
ஸிஷ்ய ஸவ்ரூணி ஹ்ரு தாநி ஹ்ரு தாநாம் ஸெவ்ய ஸ: ப்ரஹ்ம:॥
ஏவ்ரூதி ஸ்ஸ பெவாஸெரு ஹ்ரூஷ்ட: வாஶி மொவாரா:। ௬௩,௧
தஸ்ய நஸ்ய வாணாஸ்ரூ ஸ்ரவ்ரணம் ஶ்ரவிஸிதம் வஸ்ய யாஶ
ஸொவநஜ் ॥ ப்ரக்ஷ்ய தஸ்ய பாவநம் கூஹ நுஹம் ப்ரஸந்தா
ராயிவ ராஜ்ஞ்ஶ்ரு நஜ். ௬௪,௧

க்ஷுத்ரேண வாவைந நுஃஸம்ஸகுபுணா ஸுஹாரணாய
ஃபுதவெஷயாரிணா ॥ வயாஹிஹுதா ஹுவஷா தவஷிநீ
கயம்நு ரெ ஃபுஷிவயெzஃபு ஸா ஹிவத். ௬௬,௨

த யொஃஸஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

உதுஃபுஸஃ ஸர்கஃ.

ஸ ஃ ஹுதுஃவ யுா தா ஃநஸா உர்யிஃபு தாஃ.
கவுபுதொ ஃஹாதெஜாஃ வ்ராகாரம் தவ்ய வெஃநஃ॥ க

ஸ து ஸுஹ்ருஷஸவுருஃ வ்ராகாரஷ்வொ ஃஹாகவிஃ।
வுஷிதாஃரநு வஸாநாஃள ஃஃஸு விவியாந் உபுசாந்॥
ஸாயாநஸ்ரகாந் ஹ்வுாஃஸு வ்ரகாஃஸு ஸுவுஷிதாந்।
உஃாயகாந் நாஃவுக்ஷாஃஸு ஃதாந் கவிஃவாநவி॥ ங

கயா ஃவணஸம்ஹநாம் ஃதாஃஸு தஸாவுதாஃ.
ஜ்யாஃகு ஃவ நாராயஃ வுவெ வுக்ஷவாடிகாஃ॥ ச

ஸ வுவிஸ்ய விசித்ராம் தாம் விஹரெஃரஹிநாதிதாஃ। ராஜ
ரெதிஃ காஃகுரெநெஸ்ரெவ வாஃரெவ்ஸவுரெதா வுதாஃ॥ விஹ
ரெஃரெஃபுஃஸம்ரெவெஸு விசித்ராம் வித்ருகாநநாஃ। உதிதாதி
தாஃஸாகாஸாம் ஃஃஸு ஹநுமாந் கவிஃ॥ வுதாம் நாநாவி
ரெவுபுரெக்ஷிஃ வுஷ்ரெவுஃஹரெவுரெஃ। ஸொகிரெ
ஹுபுஃரரெஜெஸு ஃரெதெநிதுநிஷெவிதாஃ॥ வ ஹுபுஷ்ஃநு
ஜெ காரெ ஃபுஃவக்ஷிஸாகுரெ। ஃதுவஹிபுணஸம்வுஷ்ஃம்
நாநாவிஜஃணாயுதாஃ॥ அ

ஃாஃபுஃரெணொ வுராரெரஹாம் ராஜவுதீஃநிநிதாஃ।
ஸுவ்ரஸுவுந் விஹராந் வெரயயாஃரெஸ வாநரஃ॥ கூ
உதுதிஃபுஜஃணெஃ வ்ரெக்ஷ்ஸாயாஸ்ஸாஃஹதாஃ।
கரெநுகவணபுரா விவியா ஃஃஃவுஃ வுஷ்வுபுஷ்யஃ॥ கஃ
வுஷ்வாவகீணபுஃ ஸுஸுரெ ஹநுமாந் தாரதாதுஜஃ।
கரெரகவநிகாஃரெயெ யயா வுஷ்ஃரெயொ மிரிஃ॥ கக
ஜிஸஃ ஸவபுராஃ வுயாவநம் வுக்ஷஷண்ணுமதம் கவிஃ।
ஃபுஷ்வா ஸவபுராணி ஹுதாநி வஸநு ஃதி ரெநிரெ॥ கஉ
வுரெக்ஷ்யுஃ வதிரெதிஃ வுரெஷ்ரவகீணபுரா வுயுமிரெயெஃ।
ராராஜ வஸுயா தது வுஃரெவ விஹுஷிதா॥ கங

பாபிஷ்டனாய்க் கடுஞ்செய்கைகொண்டு அதிபயங்கரமாயலங்கரிக்கப்பட்டவேஷம்பூண்ட அல்பனால் (ராவணனால்) வலுவில்கொண்டுவரப்பட்டு (தேஹ)வலிவற்று, பெருந்தவம் (பாதிவ்ரத்யமென்னும்வலுவு) கொண்ட அந்தமஹாநுபாவை இப்போது எப்படி என் கண்ணுக்குப் புலப்படுவள்!"

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது ஸர்க்கம்.

மஹாபராக்ரமமுடைய அந்தஹநுமான் முஹூர்த்தகாலம் த்யானித்து அந்தஅசோகவநத்தின்மீதே மனதைச் செலுத்தி, அந்தராவணன் க்ருஹத்திலிருந்து (அசோகவநத்து)மதிளில் குதித்தார். க

மஹாகபியாகிய அந்தஹநுமான் சரீரமெல்லாம்மயிர்க்கூச்சடைய மதிள்மீதுநின்றுகொண்டு, வஸந்தருதுவானதியில் அசோகம், சம்பகம், நறுவிலி, நாககேஸரம், மா, கொடிப்புங்கு என்கிற அழகாய்ப் பூத்த ரம்யமான வ்ருக்ஷங்களையும், மற்றும் நுனிகளில்புஷ்பம்நிறைந்த நாநாவித வ்ருக்ஷங்களையும் பார்த்தார். ங

பிறகு, மாந்தோட்டங்களடர்ந்து அநேகக்கொடிகளாற்சூழப்பட்டுள்ள வ்ருக்ஷங்களின்வரிசைமீது, நாணினின்றுவெளிப்பட்ட பாணம் போல் பாய்ந்தார். ச

ஹநுமானென்னு மவ் வாநரர், பறவைக ளெங்குங்கூவுவதால் விசித்ரமாய், பொன்மரங்களாலும் வெள்ளிமரங்களாலு மெங்குஞ் சூழப்பட்டதாய், ம்ருகங்களும் பக்ஷிகளும் கூட்டங்கூடியிருத்தலால் விசித்ரமாய், அத்புதமான (உள்)தோட்டங்களுடையதாய், பாலஸூர்யனுக்கொப்பாய், புஷ்பங்களும் பழங்களும் நிறைந்த நாநாவித வ்ருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதாய், மதித்த குயில்களாலும் சிறந்தவண்டுகளாலும் எப்போதுமடையப்பட்டதாய், ம்ருகங்களும்பக்ஷிகளும்நிறைந்து மனிதர்கள்களிக்கும் (வஸந்த) காலத்தில் மதித்தமயில்களழகாய்க்கூவப்பெற்றதாய், நாநாவிதபக்ஷிகணங்களுடன்கூடியதாய் விளங்கும் அந்த மரச்சாலையுள் ப்ரவேசித்து அதைக் கண்ணுற்றார். அ

குற்றமற்ற ராஜகுமாரியாகிய உத்தமஸ்த்ரீயானஸீதையைத் தேடும் வாநரர், ஸுகத்தினால்மெய்மறந்துறங்கும் பறவைகளை எழுப்பிவிட்டார்.

உயர்க்கிளம்பும் பறவைக்கூட்டங்களாற் சிறகுகளா லடிக்கப்பட்டு மரங்கள் பலநிறமுடைய நாநாவித புஷ்பவர்ஷங்களைப் பொழிந்தன. கo

வாயுகுமாராகிய ஹநுமான் (அந்த)புஷ்பங்களால்மூடப்பட்டவராய், அசோகவநத்துநடுவில் புஷ்பமயமான ஒருபர்வதம் போல் ப்ரகாசித்தார்.

வ்ருக்ஷவரிசைகளையடைந்துத் திசை யெங்கும் ஓடுகின்ற வாநரரை எல்லா ஜந்துக்களுங் கண்டு வஸந்தருது வென் றெண்ணின. கஉ

மரங்களினின் றுதிர்ந்த பற்பல மலர்களால் மூடப்பெற்ற அவ்வசோகவநத்துப் பூமியானது, அலங்காரஞ்செய்யப்பெற்ற ஒருமடந்தை யென விளங்காநின்றது. கங

அம் மரங்கள், பலவானாகிய ஹநுமானால் வேகங்கொண் டெங்கும்கு லுக்கப்பட்டு உடனே நாநாவித புஷ்பங்களை யுதிர்த்தன. கச

தோல்வியடைந்து ஆடையாபரணங்களைப்பறிகொடுத்த சூதாடிகள் போல் (அந்த) மரங்கள் இலைகளுதிர்ந்தநுனிகளும், மலர்களுங்கனிகளுஞ்சிதறியவைகளுமாய்விட்டன. கரு

மலர்கள்நிறைந்த அச் சிறந்தமரங்கள் மிக்கவேகமுடைய ஹநுமானால் குலுக்கப்பட்டு மலர்களையுமிலைகளையுங்கனிகளையுஞ் சீக்கிரமா யுதிர்த்துவிட்டன. கசு

பறவைக்கூட்டங்கள் பிரிந்து கிளைகள்மாத்ரமாய்நிற்கும் அம் மரங்கள் யாவும் காற்றினால் குலுக்கப்பட்டவைகள் போல் (பக்ஷிகள்)இருக்கத்தகாதவைகளாக ஆயின. கஎ

(ஸம்போகத்தில்)கேசங்களவிழ்ந்து, சாந்துகள்குலைந்து, நன்றாய்ப்பாநஞ்செய்ததனால்தந்தங்களும்அதரமும்வெளுத்து, நகங்களாலும் தந்தங்களாலும் கிறப்பெற்ற ஒருமடந்தை போல், அசோகவநமானது (ஹநுமானது)வாலாலும் கைகளாலும் கால்களாலும் மிதிக்கப்பட்டு முறிந்தசிறந்தமரங்களுற்றதாக ஆயிற்று. கஙு

கார்காலத்தில் விந்த்யபர்வதத்திலுள்ள மேகஸமூஹங்களைக் காற்று கலைப்பது போல், சிறந்தகொடிகளின் வரிசைகளை வாநரர் வலுவினால் கலைத்துவிட்டார். உ0

அந்த வாநரர், அவ்வசோகவநத்தில் திரிகையில், மாணிக்யமயங்களும் ஸ்வர்ணமயங்களும் வெள்ளிமயங்களுமான அழகாய பூமிகளையும், நாநாவிதஆகாரமுடையவைகளும், ச்ரேஷ்டமானதீர்த்தத்தால் நிறைந்தவைகளும், ஆங்காங்கு விலையுயர்ந்த மாணிக்யப்படிக்கட்டுகளுடன் கூடியவைகளும், முத்துமணலும்பவழமணலுமுடையவைகளும், ஸ்படிகமயமானமத்யப்ரதேசமுடையவைகளும், கரையிலுண்டான நாநாவித ஸ்வர்ணவ்ருக்ஷங்களால் அழகியவைகளும், மலர்ந்ததாமரையுங்குவளையுங்கலந்தஜலமுடையவைகளும், சக்ரவாகபக்ஷிகள்சப்திக்கப்பெற்றவைகளும், நச்சுக்குருவிகளின்மிகுந்தகோஷமுடையவைகளும், ஹம்ஸ—ஸாரஸபக்ஷிகள்சப்திக்கப்பெற்றவைகளும், அம்ருதத்தைநிகர்த்தநீருற்று மரங்களடர்ந்த நீண்ட நந்நதிகளால் நாற்புறமும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், அநேகக்கொடிகளடர்ந்தவைகளும், கற்பகதருபுஷ்பங்களும் பற்பலப்புதறுகளும் நெருங்கியவைகளும், அலரிக்கொடிகள்வைக்கப்பெற்றவைகளுமாய் அழகாய்விளங்கும் நடைவாவிகளையும் பார்த்தார். உசு

அநந்தரம் மேகத்தைநிகர்த்து, மிகவுமுயர்ந்து விசித்ரமான சிகரமுடையதாகி, நாற்புறமுங் குன்றுகளாலும் கற்களாலேற்படுத்தியக்ருஹங்களாலும் பற்பலவ்ருக்ஷங்களாலுஞ் சூழப்பட்டு உலகத்தில் (ஒப்பற்ற)அழகுற்ற புகழ்பெற்ற (விளையாடுதற்காகஏற்படுத்தியுள்ள) ஒருபர்வதத்தை வாநரோத்தமர் கண்டார். உஅ

காதலன் மடியினின்று கோபத்தாலெழுந்தோடுங் காதலி போல் அம் மலையினின்று விழுந்து, ஜலத்தில் விழுந்தநுனிகளையுடைய மரங்களால்

தரவிநா தெ தரவஸ்ரவாஹிவ்ரகூஷிதாஃ।
கு॰ஸுமாநி விசித்ராணி ஸஸ்ரஜுஃ கவிநா தஹா॥ ௧௪

நிபுணுதவத ஶிவராஃ ஶீணுவுஷஹஜுஃ।
நிக்ஷிவுவஸாஹரணா யுதுா இவ வராஜிதாஃ॥ ௧௫

ஹநுமதா வெஹவதா கூஷிதாஷ்டநொத்தரோஃ।
வுஷவணுஹயாந்யாஶு ஶிஶுவுஃ வுஷராஜிநஃ॥ ௧௬

விஹஹஸாவெஹீநாஷ்டு ஸுநோத்தாஶ்ரயா ஹ்ரோஃ।
ஸுஹுவுராஶாஸ்வெவு சாரு॰தெநெவ நிபுணுதாஃ॥ ௧௭

நிபுணுதகெஶீ யுவதிபுயா ஶுஜிதவணுகா। நிஷ்ட்த
ஶ்ரஹநொஷ்ட நிவெஹுநெஶ்ச விக்ஷதா॥ தயா யாஹுய
ஹவெஶ்ச வரணாஹ்யாம் ச ஶிஜுதா। ஸுஹுவாஶொகுவநிகா
ப்ரஹ்வரவாஹவா॥ ௧௮

ஶஹாயதா நாம் ஶாநி வ்யஶதீ தரஸா கவிஃ।
யயா ப்ரவுஷி விந்ஸ்ய வெஜாயாநி சாரு॰தஃ॥ ௨௦

ஸ தத்ர ணிஹுதீஶ்ச ராஜதீஶ்ச ஶநொரரஃ। தயா காஞ்ச
ஹுதீஶ்ச ஶஶுவிவரு॰ர் கவிஃ॥ வாவீஶ்ச விவியாகாராஃ வு
ணுராஃ வரவாரிணா। ஶஹாவெஹுஶுணிவொவாவெநரு॰வ
வநாஸ்ரதஸ்ரதஃ॥ ஶு॰காவ்ரவாயஸிகுதாஃ ஷாடிகாந்தரகு॰டி
தாஃ। காகுவெநெஷ்ரு॰ஹிஶ்சிதெ ஹ்ரீரெஜு॰வஶொஹிதாஃ॥
ஹு॰யுவெஹுதயுவநாஶ்ரவாகொவகுஜிதாஃ। நத்யுஹரு॰
தஸஹு॰ஷ்டா ஹம்ஸஸாரஸநாதிதாஃ॥ ஶீவுராஹிஹ்ரு॰யு॰கா
ஹிஸ்ரிஹிஶ்ச ஸஶ்ரதஃ। கூஜுதொவஶதொயாஹிஃ ஶிவாஹிரு॰வ
ஸாஸ்ரதாஃ॥ யதாஶுதெரவதாஷ்டநாநகு॰ஸுாவ்ரதாஃ।
நாநாஹு॰யாவ்ரதவநாஃ கரவீரகுதாந்தராஃ॥ ௨௫

ததொ ऽஶு॰யரஸஹாஶு॰ வ வ்ரஹுஶிவரம் மிரிஶ்। விசித்ர
கு॰டம் கு॰டெஶ்ச ஸவுதஃ வரிவாரிதஶ்॥ ஶிலாஹ்ரவெஹ
ரவதகம் நாநாவ்ரக்ஷஸ்ரவ்ரதஶ்। ஹஶுஶு ஹரிஶாஹுது
ரொ ரஶ்யம் ஜகதி வவுதஶ்॥ ௨௮

ஹஶுஶுவ நரதஸ்ரநஶீம் நிவதிதாம் கவிஃ। கூஹாஶிவ ஸஶு
தத்ர வ்ரியஸ்ய வதிதாம் வியாஶ்॥ ஜவெ நிவதிதாரெஶ்ச

வாஹவெரவிஶாலிதாக்ஷீ। வாயுரோணாதிவ ஜ்வாலாம் ப்ரதீப்தாம் விபுலாம் ஹுதாஶே ॥ வானரானாம் ப்ரதிதாயாம் ஆஶு ஸுஹாகவிஃ। ப்ரஸந்நாதிவ காந்தஸ்ய சாந்தாம் வானரவஸ்ஸ்ரியம் ॥ ௩௧

தஸ்யாஶ்ரமாத் ஸ வபுரிந்த்ரநாநாதிஜவணாயாதாஃ। ஆஶு ஹரிஶார்தூலோ ஹநுமாந் ஶாரதாதஜஃ॥ க்ருதிராம் தீவிருகாம் பாவி வ்ரணாம் ஶீதெநவாரிணா। ணிவ்ருவாஹோவாநாம் ஶுக்லாவிகுகதிஶோஹிதாக்ஷீ॥ விவிவெஶ்ரமஸ்ரெஶ்ரு விவிக்தாம் ஹிதகாநநாக்ஷீ। ப்ராவாரிதெஷ்ஶுஹிஶ்ரு நிதிருதெவிஶுகுணா॥ காநதெநஃ க்ருதி தெஶாவி ஸவ்ருதஸ்ஸுஶ்ரு தாக்ஷீ। ௩௪

பெகெவிதக் வாஹவாஸ்தத் வாஷ்வாவஹியாவஹாஃ। ஸுஹ்ருதாஸ்ஸவி தஃ்ருகாஸ்ஸவெரு ஸ்ளவணுவெஹிகாஃ। ௩௫

ஶுதாவ்ருதாதெநவுஹாஹிஃ வரிணெஶ்ரு வஹாஹிவ்ருதாக்ஷீ ॥ காந்தநீம் ஶிஶுவாதேகாம் ஆஶு ஹநுமாந் கவிஃ। வ்ருதாம் ஹெஶயீஹிஸ்தாம் வெஹிகாஹிஸ்தநதஃ॥ ௩௬

ஹொzவஶ்ரு ஶுஹிஹாஶாம்ஶு ஶதுவ்ரஸ்ரவணாநி வ। ஸாவணுவ்ரக்ஷாநவாநாக் ஆஶு ஶிவிஸநிஹாநக்॥ ௩௭

தெஷாம் ஆராணாம் வ்ரஹபா தெரோரிவ தீவாகரஃ। கஶந்த தஹா வீரஃ காந்தநொ zஸ்தி வாநரஃ॥ ௩௮

தாம் காந்தநெஸ்ரரஶிணெஶுரரதெந வ வீஜிதாக்ஷீ। கிஹிணீஶ்ரு தநிவெஶுஷாம் ஆப்ரஷ்டா விஸ்ஸபாஶுதக்॥ ௪௦

ஸ வாஷிதாஶ்ரு ராஹிராம் தரணாஶ்ரு ரவஶ்ரு வாக்ஷீ। தாரரஹ்ரு ஶுஹாவாஹாஃ ஶிஶுவாம் வணுஸம்வ்ருதாக்ஷீ॥ ௪௧

இதொ ஆ க்ஷ்யாதி வெஷ்ஹீம் ராஶுஶுநயாஶுஹாக் । இத ஶெதஶு ஆஃவாதுரம் ஸாவதநீம் யஆஹ்ரயா॥ ௪௨. கிஶாகவநிகா வெயம் ஆஶ்ரம் ரஶ்ரா ஆராதநஃ । வஶிகெஶுநெஶுஶாவி ஸகாஃவெஶு விஹ்ருஷிதா॥ ௪௩. இயம் வ நிநீ ரஶ்ரா ஜிஜஸம்வநிஷெவிதா। இரம் ஸா ராஶிஹிஷீ நுநெஷ்ரு தி ஜாநகீ॥ ௪௪. ஸா ராஶா ராஶிஹிஷீ ராவவஸ்ரு வியா ஸதீ। வநஸம்வாரகாஶுயா நுநெஷ்ரு தி ஜாநகீ॥ ௪௫. ஸ யுவா ஆஶுமஶாவாக்ஷீ வநஸ்ரா வ்ரு விவக்ஷணா । வநஶ்ரு

(போகவேண்டாமென்று) இஷ்டபந்துக்களால் தகையப்பட்ட பெண் போல் விளங்கி, கோபந்தெளிந்து காதலனைநோக்கித் திரும்பிவருங் காதலி போல் திரும்பிவருந்தண்ணீருடையதாகி விளங்கு மொருநதியையும் அந்த மஹாகபி(ஹநுமான்) கண்டார். ௩௧

அதற்கு ஸமீபத்தில், நாநாவிதப்பறவைக்கூட்டங்கள்கூடிய தாமரையோடைகளையும், குளிர்ச்சியான ஜலம் நிறைந்து, மணிமயமானசிறந்தபடிக்கட்டுகளுற்று, முத்துமணல்களாலொளிபெற்று, பலநிறமுடைய (செய்)காடுகளுடையதாகி, நாநாவித ம்ருகக்கூட்டங்களாலும், விச்வகர்மாவினால் நிர்மிக்கப்பட் டழகாயுயர்ந்துள்ள உப்பரிக்கைகளாலும், உத்யாந வநங்களாலு மெங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகிவிளங்கும் அத்புதமான வொருநடை வாவியையும், வாயுபுத்ரராய் வாநரோத்தமராயுள்ள அந்த ஹநுமான் கண்டார். ௩௪

அங்கு புஷ்பங்களும்பழங்களுங்கூடிய மரங்களெவைகளுண்டோ (அவைகள்)யாவும் சத்ரசாமரதிகளோடும் மேடைகளோடுங்கூடியவைகளும், ஸ்வர்ணமயமானபடிக்கட்டுகளுடையவைகளுமாயிருந்தன. ௩௫

அநேகக் கொடிகளின்ஸமூஹங்களாலும் அநேகத் தழைகளாலும் சூழப்பட்டதும், நாற்புறமும் ஸ்வர்ணமயமான திண்ணைகளால் சூழப்பட்டதுமான ஸ்வர்ணமயமான ஒரு சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை ஹநுமானென்னும் வாநரர் கண்டார். ௩௬

அவர், மற்றுஞ்சில (கட்டித்)தரைகளையும், பள்ளத்தில்செல்லும்அருவிகளையும், மயிலுக்குஸமாநமான ஸ்வர்ணவ்ருக்ஷங்களையுங் கண்டார். ௩௭

வல்லவராகிய வாநரர், மேருபர்வதத்தி லொளிகூடிய ஸூர்யன் போல் அந்த மரங்களி லொளிகூடியவராய் உடனே 'நான் பொன்னிற மாய்விட்டேன்' என் றெண்ணிக்கொண்டார். ௩௮

ஸ்வர்ண வ்ருக்ஷகணங்களுடன்(கூடி), (ஸுகமாய்)காற்று வீசி, நூற்றுக்கணக்கானசிறுசதங்கைகளின்கோஷமிகுந்துவிளங்கும் அந்தசிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தைக் கண்டு ஆச்சர்ய மடைந்தார். ௪௦

அந்தப் பெருமிடுக்கர், நுனிகளில்மலர்கள்மிகுந் திளங்குருத்துகளுந்தளிர்களுமுற்றுத் தழைகளடர்ந் தழகாய்விளங்குகின்ற அந்தச்சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தின்மீ தேறி, ௪௧. "ராமதர்சநத்திலாவல்கொண்டு துக்கத்தால்நொந்து இங்குமங்குந் தற்செயலாய்த் திரியும் வைதேஹியை இங்கிருந்தபடியே காண்பேன்; ௪௨. துராத்மாவாகியராவணனது இவ் வசோகவநமோ! சம்பக - சந்தந - வகுள வ்ருக்ஷங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு மிகவும் அழகாய்விளங்குகிறது; ௪௩ மேலு மிந்தத் தாமரையோடை, பறவைக்கணங்களாலடையப்பட் டழகாய்விளங்குகிறது; ராமபார்யையாகிய அந்த ஜாநகி இங்கு நிச்சயமாய் வருவாள்; ௪௪. ராமபார்யையாய், ராகவருக்கு இஷ்டையாய், பதிவ்ரதையாயுள்ள அவ் வழகிய ஜாநகி (ராமர்போல் உத்யாந) வநத்தில்ஸஞ்சரிப்பதில்வல்லவளாதலால் நிச்சயமாய் வருவாள்; ௪௫. அல்லது இவ் வநத்திற்கு (வந்து துக்கத்தைப்போக்கிக்கொள்ள) வல்லவளாகையால், மான்குட்டிகண்கள்போன்றகண்களுடையளா

ய், ராமரையேசிந்தித்து நாடோறுமிளைக்கின்ற அம் மஹாநுபாவை இவ்வநத்திற்கு வருவாள்;சசு. அந்தக் கண்ணழகி வீதாதேவி, நித்யமும்(உத்யாந)வநத்தில்வஸிப்பதில் ஆசைப்பட்டவளாகையாலும் ராமசோகத்தால்பரிதபிக்கின்றவளாகையாலும் (துக்கத்தைஆற்றஇந்த)வநத்தில்திரிந்து வருவாள்;சஎ. ஜநகரது புத்ரியாய் ராமரது அன்புள்ள பார்யையாய் பதிவ்ரதையாயுள்ளவீதை, எப்போதும் வநத்திலுள்ளப்ராணிகளை (அவைகளின் க்ஷேமார்த்தமாகக்காண) முன்னமே விரும்புவள்; நிச்சயம்;சஅ. உத்தமஸ்த்ரீயான ஜாநகி, ஸந்த்யாகாலத்தில்மனமுடையவளாய் ஸந்த்யா(வந்தநஞ்செய்கிற)நிமித்தமாய், தெளிந்தஜலமுடைய இந்த நதிக்கு நிச்சயமாய் வருவாள்;சகூ. மேலும், ராஜராஜராகிய ராமருக்கு அழகான அன்புள்ள பார்யையான அந்தவீதைக்கு அழகாய இவ் வசோகவநம் தகுந்ததாயிருக்கிறது;ரு0. சந்த்ரனைநிகர்த்தமுகமுடைய அந்த (வீதா)தேவி உயிருடனிருக்கும் பக்ஷத்தில், அவள் அழகானஜலமுடைய இந்தநதிக்கு அவச்யம் வருவாள்.ருக." என்றிவ்வாறு நினைத்து, மஹாத்மாவாகிய ஹநுமான் (ராம)ராஜபத்நியானவீதையை (எப்போதுஸேவிப்பேனென்று)எதிர்பார்த்து, அழகாய்புஷ்பித்துத் தழைகளடர்ந்துள்ள(சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தில்) மறைந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ருஉ

பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்.

அவர் அந்தச்சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலிருந்தபடியே மைதிலியைத் தேடப்பார்த்து, (மரத்தினடியிலுள்ள)பூமியையும் பார்த்து, அவ்வசோகவநம் முற்றும் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். க

கல்பகக்கொடிகளாலும் மரங்களாலும் அழகியதாய், திவ்யமானபரிமளத்தோடும்ரஸத்தோடுங்கூடியதாய், நாற்புறமும் அழகாய்அலங்கரிக்கப்பட்டதாய், நந்தநவநத்தைநிகர்த்ததாய், ம்ருகங்களாலும்பக்ஷிகளாலும்நாற்புறமும்சூழப்பட்டதாய், தநவான்களின்க்ருஹங்களும்ராஜக்ருஹங்களுமடர்ந்ததாய், குயில்களின் அழகானத்வநியுடையதாய், ஸ்வர்ணமயமானகருநெய்தலும்தாமரையுமுடைய நடைவாவிகளால் ப்ரகாசிப்பதாய், பலஆஸநங்களோடும் விரிகளோடும்கூடியதாய், அநேகபூமிக்ருஹங்கள்கூடியதாய், எல்லாருதுக்களிலும்புஷ்பமுடையவைகளும் பழமுடையவைகளுமாயுள்ள வ்ருக்ஷங்களா லழகியதாய், விசேஷமாய்ப்புஷ்பித்திருக்கின்ற அசோகவ்ருக்ஷங்களின் காந்தியினால் உதயஸூர்யனைநிகர்த்த காந்தியுற்று எரிவது போல் விளங்குவதாய், புஷ்பங்களைமூக்கில்கவ்விக்கொண்டு கூட்டங்கூட்டமாய் அடிக்கடி வந்துவிழுகின்ற நாநாவித பக்ஷிகளால் இலைகளுதிர்ந்தகிளைகளுற்றமரங்களுடையதாய்ச் செய்யப்பட்டதுபோல்விளங்குவதாய், வேர்முதல்புஷ்பங்கள்நிறைந்து புஷ்பஸ்மூஹங்களின் அதிகபாரத்தால் (வளைந்து) பூமியைத் தொடுகிறவைகள் போல்விளங்குகின்றவைகளாய் சோகத்தைப்போக்கும் அசோகவ்ருக்ஷங்களுடும்,

தி ஸாயெபுஷ்ராஶிநாந்யகுஶிபுதா॥சசு. ராஶொகாஹிஷ
நவா ஸா ஶ்ரேவீ வாஶொஷநா। வநவாஸெ ரதா நித்யஶேஷ்ரு
தெ வநவாஸிணீ ॥ சஎ. வநெஷுராணாம் ஸுகதம் நகுநம்
ஷ்ரூஹயதெ வ்ராரா। ராஶஷ்ரு ஶுயிதா ஹாயபூ ஜநகுஷ்ரு ஸ்ர
தா ஸதீ॥சஅ. ஸாம்ப்ராகாஶநாம் ஶ்ராஶாப்ரவிஶேஷ்ரு
தி ஜாநகீ। நதீம் செரோ ஶிவஜலாம் ஸாம்ப்ராயெபு வாரவணி
நீ॥சக. தஷ்ராஶ்ரவ்ரு நாரகுவெபஶொகுவநிகா ஶ்ர
ஹா। ஶ்ரஹா யா வாஶிபுவெநஷ்ரு வதீ ராஶ்ரு ஸாஶதா॥௫௦.
யதி ஜீவதி ஸா ஶ்ரேவீ தாராயிவநிஹாநநா। ஶுஶிஷ்ரு தி ஸா
ஷ்ரூஶிரோ ஶிவஜலாம் நதீஶ்॥௫க. வநவம் தாஶிதா ஹநாஶாந்
ஶஹாதா ப்ரதீக்ஷாணொ ஶநாஜெநவதீஶ். ஸுவெக்ஷாணஶ்ச
ஶுஶுபு ஸவபும் ஸாவாஷிதெ வணபுவநெ நிலீநம்॥ ௫உ

வதாஶுஶுஶ் ஸமாப்தம் ஸுந்தரம்

வஜ்ரஶுஶ் ஸமாப்தம்.

ஸ வீக்ஷாணஸ்தத்ரஷ்ரொ ராமபுராணஶ்ச ரெயெஶீஶ்.
ஸுவெக்ஷாணஶ்ச ஶஹீம் ஸவபூம் தாஶநிவெக்ஷத॥ க

ஸநாநகுலதாஹிஶ்ச வாஶிவெபாவிஶொஹிதாஶ். ஶிவ்ரு ஶ்ரு
ராஹொவெதாம் ஸவபுதம் ஸலுஹ்ரு தாஶ்॥ தாம் ஸ நநநஸம்கா
ஶாம் ஶ்ரு ஶவக்ஷிஹிராவ்ரு தாஶ். ஹஶ்ரு வ்ரு ஹாஶஸம்வாயாம்
கொகிலாகுலநிஃஸ்வநாஶ்॥ காஞ்சநொதுலவஹாஹிவபுாவீஹிராவ
ஶொஹிதாஶ். வஹ்ராஸநகுலெதாம் வஹுஹுதிஶ்ரு
ஹாயுதாஶ்॥ ஸவபுதபுகுஸுமெ ராஶ்ரு ஸலவஹிஶ்ச வாஶ
ரெஃ। வ்ரஷிதாநாஶொகாநாம் ஶ்ரியா ஸுதெபுாஶய
ப்ரஹாஶ். ப்ரதீவ்ராதிவ தத்ரஷ்ரொ ராரு திஃ ஸஶ்ரெக்ஷத।
நிஷ்தஶாவாம் விஹரெஃ கிபரணாதிவாஸ்ரு தாஶ் ॥ வி
நிஷ்தஹிஶ தஶஶ்ரிதெஃ வ்ரஷாவதம்ஸரெகெஃ। ஶுஶுலெ
வ்ரஷ நிவிதெ ராஶொரெகெஶ்ரு ஶுநாஶரெநஃ॥

வாஷஹாரா திஹாரெஶ ஷ்ரஶ்ரிரிவ தேஜிநீர் । கணிகா
ரேரிரிம் கு ஸுஹிதெம் கிம்ஶுகெஶ ஸுவாஷிதெம் ॥ ஸ
தெஶம் ப்ரஹ்மா தெஷாம் ப்ரீத ஏவ ஸவுதம் । அ

வாநாஹாஸவவணுராஶ ஶுகெஹாஶுகாஸ்யா ॥ விவ்ரஶ
ஶுயா வஹவஶ்ரஹெந ஸ ஸுவாஷிதாம் । கூ.

ஶாதகு
ஶிஹாம் கெவிதர் கெவிஶ்ரிஶிவொவாம் ॥ நீயாஜ்ஜநிஹாம் கெ
விதர் தத்ராஶொகாஸ்ஹஸ்ரஶம் । கஎ

நநநம் விவியொஶ்ரூநம் விதம் வெத்ரயம் யயா ॥ சுதிவ்ர
தீவாவிநம் ஶிவ்யம் ரஶ்ரிம் ஶ்ரியா வ்ரதர் । தீதியஶிவ ஶுகாஶம்
வாஷஜ்யோதிஶுணாயாதர் ॥ வாஷாதஶவெதெஶ்ரிதம் வ
ஶுரிம் ஸாஶரம் யயா । ஸவுதுவாவிஷ்நிஶிதம் வாஶுவெ
ஶுயாஶ்ரிஹிம் ॥ நாநாநிநாவெரூஶ்ரூநம் ரஶ்ரிம் ப்ரஶுஶெணெ
தீவிஜெம் । சுநெகுஶ்ரவ்ரவஹம் வாண்ணுஶ்ரம் ஶெநாரஶர் ॥ வெ
வெநதிவ ஶ்ரூநாஶ்ரிம் தீதியம் ஶ்ரூநாஶ நர் । கச

சுவொகுவநிகாயாம் தாதஸ்யாம் வாநரவாஹ்வம் ॥ ஸ ஏஏ
ஶுரவிஶுரஸ்ரம் வெத்ரவ்ரவாஸாஶுஹிதர் । ஶெ்ரு ஸ்தீ ஸ
ஹஸ்ரண ஸ்ரிதம் கெயாஸவாண்ணாரர் ॥ ப்ரவாயக்ரதிஸொ
வாநம் தவ்ரகாஶ்ரநவெதிகுர் । ஶாஷ்நதிவ வக்ஷஶ்ரம்ஷி ஜ்ரொத
ஶாநதிவ ஶ்ரியா ॥ விஶயம் ப்ராஶுஹாவ்ரதாஶ்ரிவ்ரநதிவாஶ்ரி
ரர் । கஎ

தகொ ஶிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீஹிஸ்ஸாவ்ரதார் ॥ உவவா
ஸக்ரஶாம் தீநாம் நிஃஶ்வஸ்ரீம் வாநவாநிம் । ஏஏஶுஶுக்ரவ
க்ஷாஶ்ள வநரெவாதிவாஶார் ॥ கக

ஶநவ்ரவ்ரயாஶாநெந ரஶ்ரிவெண ரரவிரவ்ரஹார் । விநஶ்ரா
யஶ்ரஜாவெந ஶிவாதிவ விஹாவஸொம் ॥ வீதெநெநெகெந ஸா
வீதாம் கிஷ்ரெநாதிவாஸஸா । ஸவஹாஶநயஹாரரம் விவஹாதிவ
வதிநீர் ॥ உக. வ்ரீதிதாம் ஶுவாஸ்வாம் வரிஶ்ரிநாம் தவ
ஸ்விநீர் । ஶ்ரஹெணாஹாரகெணெவ வீதிதாதிவ ரொஹிணீ
ர் ॥ உஉ. சுஶ்ரவ்ரணுஶுவீம் தீநாம் கூஶாஶுஶுநெந

பூமலர்ந்த கோங்குமரங்களுடும், அழகாய்ப்புஷ்பித்த பலாசமரங்களுடும் (கூடியதாய்) அழகாய்விளங்குகின்ற அவ்வசோகவநத்தை அந்த மாருதி அந்தக்சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலிருந்து பார்த்தார். அ. அவ் விடம் அவ்வருக்ஷங்களின் காந்தியினால் எரிவது போல் விளங்கிற்று. அ?

புன்னை, எழிலைப்பாலை, சம்பகம், நறுவிலி என்னும் பல மரங்கள் அடிபருத்தவைகளும் அழகாய்ப்புஷ்பித்தவைகளுமாய்ப் ப்ரகாசித்தன. கூ?. அங்கு சிலமரங்கள் ஸ்வர்ணத்தைநிகர்த்தவைகளும், சிலமரங்கள் அக்நிஜ்வாலையைநிகர்த்தவைகளும், சிலமரங்கள் கறுத்தமையைநிகர்த்தவைகளுமாயிருந்தன; அசோகமரங்கள் (மட்டும்) ஆயிரக்கணக்காயிருந்தன.

நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களையுடைய நந்தநவநம் போலும் சைத்ரவநம் போலும்-ஆச்சர்யகரமாய், விசேஷமானஒருபொருள் போல் எண்ணமுடியாதமஹிமையுடையதாய், திவ்யமாய் அழகாய்க் காந்தி சூழ்ந்ததாய், புஷ்பங்களாகிறநக்ஷத்ரகணங்கள்கூடிய இரண்டாவது ஆகாசம் போலும், புஷ்பங்களாகிறபலரத்நங்களால் அநேகவர்ணங்களையுடைய ஐந்தாவது ஸமுத்ரம் போலும் விளங்குவதாய், எல்லாருதுக்களிலும்புஷ்பித்து மகரந்தத்தின்மிகுந்தமணமுற்ற மரங்க ளடர்ந்ததாய், நாநாவிதத்வநிகளையுடையமிருகக்கூட்டங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் அழகியதாய், பலமணங்களைவீசுவதாய், பரிசுத்தமானகந்தமுடையதாய், மனதைக்களிக்கச்செய்வதாய், பரிமளத்ரவ்யங்கள்நிறைந்த இரண்டாவது கந்தமாதநமென்னும் மாமலைபோன்றதாய் அழகாய்விளங்கும் (அசோகவநமென்கிற)உத்யாநவநத்தைப் பார்த்தார். கூ?

அந்த வாநரச்ரேஷ்டர் அவ் வசோகவநத்தில் நடுவில் கொஞ்சதூரத்தில், கைலாஸம்போல்வெளுத்ததாய் பவழப்படிகளும் செம்பொன்செய்திண்ணைகளுமுடையதாய், கண்ணைப் பிடுங்குவது போல் காந்தியினால் ஜ்வலிப்பதாய், வெளுத்திருத்தலால் நிர்மலமாய், ஆகாசத்தைக் கீறுகின்றதுபோல் ஆயிரங்கம்பங்களுட னிருக்கும் உயர்ந்த பௌத்தாலயவடிவமான ஒருப்பரிக்கையைப் பார்த்தார். கஎ?

பிறகு, அழுக்காடையுடுத்து, ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டு, உபவாஸத்தாலிளைத்து, தீனையாய்ப் பலகாலும் பெருமூச்செறிந்து, சுக்லபக்ஷத்திலுதியில் நிர்மலமாயுள்ள சந்த்ரகலை போல்விளங்குமொருத்தியைப் பார்த்தார்.

மெதுவாய்அறியக்கூடிய ரூபத்தால் அழகானகாந்தியுடையளாய், தூமஸமூஹங் கப்பிய அக்நி ஜ்வாலை போல் அழுக்கடைந்த உத்தமமான ஒரு பீதாம்பர முடுத்தியவளாய், தூசுபடிந்தவளாய், அலங்காரமற்றவளாய், தாமரையற்ற தாமரையோடைபோன்றவளாய், உக. வெட்கம்மிகுந்து துக்கத்தால்தபிக்கப்பட்டு வாடியவளாய், பெருந்தவமுடையளாய், அங்காரக க்ருஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ரோஹிணி போன்றவளாய், உஉ. கண்ணீர்நிறைந்தமுகமுடையவளாய், ஆஹாரமில்லாததால் தீனையாகி இளைத்தவளாய், எப்போதும் துக்கித்து (ராமவிஷயமான)சோகத்திலு

*அசோகமரங்கள் மாத்ரம் அதிகமாயிருந்ததுபற்றியே இதற்கு அசோகவநமென்னும் பெயருண்டாயிற்றென்று நமதுகருத்து.

ம்த்யாநத்திலும்பற்றுவைத்து சோர்ந்தவளாய்,உ௧. இஷ்டமான ஜநத்தைப் பார்க்காதவளாய் ராக்ஷஸிகளின்கூட்டத்தைப் பார்க்கின்றவளாய், தனதுகூட்டத்தால் பிரிந்து நாய்க்கூட்டங்களால்சூழப்பட்ட மான்போன்றவளாய்,உ௪. கருநாகத்திற்கொப்பாய் இடுப்பின்மின்புறத்தில் தொங்கும் பின்னலால் சரத்காலத்தில் கறுத்த வநவரிசைகூடிய பூமிபோன்றவளாய்,உ௫. ஸுகத்திற்கேதக்கவளாய், துக்கமென்பதையேஅறியாதவளாய், துக்கத்தால்பரிதபிக்கின்றவளாய், விசாலமானகண்களையுடையவளாய் அதிகமாக தூசுபடிந்து இளைத்திருக்கின்ற அவளைப் பார்த்து,உ௬. தக்க காரணங்களால் ஸீதையென்று ஊஹித்தார். உ௭

அப்பொழுது, நினைத்தரூபந்தரித்து அந்த ராக்ஷஸனால் அபஹரிக்கப்பட்டஸீதை எந்தரூபமுடையளாய்க் காணப்பட்டனளோ, அதேரூபமுடையளாய் இந்த ஹநுமான்(ர்த்த) பெண் காணப்பட்டாள். உ௮

பூர்ணசந்த்ரன்போன்றமுகமும் அழகியபுருவங்களும் அழகாய்உருண்டஸ்தநங்களுமுடையளாய், மிகுந்தகாந்தியுடையளாய்த் தன்னொளியால் எல்லாத் திசைகளையும் இருளொழிந்தவைகளாகச் செய்கின்றவளாய்,உ௯. மஹாப்ரபாவமுடையளாய், கறுத்தகேசங்களுடையளாய், கோவைப்பழம்போன்றஉதடும் அழகானஇடுப்பும் அழகானபாதங்களுமுடையளாய், படைச்சாலிலிருந்துண்டானவளாய், தாமரையிதழ்போன்றகண்களுடையளாய், மன்மதனது(மனைவியான) ரதீதேவி போன்றவளாய்,உ௰. பூர்ணசந்த்ரனதுகாந்திபோல் ஸகல ஜகத்திற்கும் இஷ்டமானவளாய், நியமத்துடன்கூடிய அழகாயசரீரமுற்ற தவப்பெண் போல் பூமியில் உட்கார்ந்திருப்பவளாய்,௨௦. பயந்து பெருமூச்சுமிகுந்த ஸர்ப்பராஜன்பெண்போன்றவளாய், அளவற்ற மஹத்தான துக்கவரிசையால் ஒளியற்றவளாய்,௨௧. மிகுந்தபுகை சூழ்ந்த அக்நி ஜ்வாலைபோலும், ஸந்தேஹத்தைக்கொடுக்கின்ற ப்ரஸித்தமான (மநுமுதலிய)ஸ்ம்ருதிபோலும், க்ஷீணித்த செல்வம் போலும்,௨௨. நம்பிக்கையற்ற ச்ரத்தை போலும், பயனற்ற ஆசை போலும், விக்நத்துடன்கூடிய (கார்ய)ஸித்தி போலும், கபடத்துடன்கூடிய புத்தி போலும்,௨௩. இல்லாத அபவாதத்தினால் விழுந்துவிட்ட கீர்த்தி போலுமிருக்கின்றவளாய், ராமர்பிரிவினால்நொந்தவளாய், ராக்ஷஸன்கொண்டுபோனதாலிளைத்தவளாய்,௨௪ வலுவற்றவளாய், மான்குட்டியின்கண்கள்போன்றகண்களுடையளாய், (என்னுதன் எங்கு தெம்படுவாரோ என்று)ஆங்காங்கு உற்றுப்பார்க்கின்றவளாய்,௨௫. கண்ணீர்மிகவும்நிறைந்து கறுத்தவளைந்தகண்ணிமைகளுற்றுத் தெளிவற்ற முகத்துடன் அடிக்கடி பெருமூச்செறிகின்றவளாய்,௨௬. புழுதிபடிந்தவளாய், அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவளாயிருந்தும் அலங்காரமில்லாதவளாய், கறுத்தமேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்த்ர கலை போன்றவளாய்,௨௭. வேதங்களின் அப்யாஸமில்லாமையால் சிதிலமாய்விட்ட வித்யை போன்றவளாயுள்ள அந்த ஸீதையை பலதடவை உற்றுப்பார்த்து அந்த ஹநுமான் புத்தி, (இவள்தானோ ஸீதை யென்று)ஸந்தேஹப்பட்டது. ௨அ

வ ஸௌகுர்யாநவராம் தீநாம் நித்யம் ஸுவேவராயணாம் ॥ உ௩.
ப்ரியம் ஜநவ்ஸ்ரூநீம் வஸ்ரூநீம் ராக்ஷஸீமணம் । ஸுமண்ண
ப்ரீம் ஹீநாம் ஸ்வணர்ஹிவ்ரதாம் ॥ உ௪. நீலநாமாஹயா வெ
ண்யா ஜவநம் மதியெகபா । நீலபர நீரஹாவாயெ வநராஜ்யா
ஸஹீவ ॥ உ௫. ஸுவாஹுரு ஸுவேவஸம்தவ்தாம் வ்யஸநாநாம்
கொவிதாம் । தாம் ஸீக்ஷ்ய விஸாலாக்ஷீயிகம் ஸ்ரிநாம் க்ர
ஸாம் ॥ தகுபாலாஸ ஸீதெதி காரணெணாவவாஹிஹி ॥ உ௬

ஹ்ரியாணா தஹா தெந ரக்ஷஸா காரணவிணா ॥
யயாரவாஹி ஹ்ருஷாவெ தயாரவெயஜ்ஜநா । உ௭

வணுவநாநாம் ஸுஸ்ரு வாரவ்ரதவியாயராம் ॥
கவுநீம் ப்ரஹபா தெவீம் ஸவ்ரு விதிதிரா திஸ் । உ௮.
தாம் நீலகெஸீம் விவ்வாஷீ ஸுயாம் ஸுவ்ரு திஷ்ட்டிதாம் ॥
ஸீதாம் வஹுவயாஸாக்ஷீ ஹ்ரியஸ்ரு ரதிம் யயா । உ௯.
ஹ்ஷாம் ஸவ்ரு ஜமதம் வணுவந ப்ரஹாதிவ ॥ ஹுளை ஸு
தநாஸீநாம் நிபதாதிவ தாவஸீம் । ௩௦. நிஸ்ஸ்வஸ
ஹுயாம் ஹீராம் ஹுஜ்ஜெநவபுதிவ ॥ ஸௌகஜாயெந ஹுதா
விதெந நராஜதீம் । ௩௧ ஸாஸக்தாம் யதுஜாயெந ஸி
வாதிவ விஹாவஸாம் ॥ தாம் ஸ்ரு தீதிவ ஸாதிஸ்ரு ஸ்ரு நிவதி
தாதிவ । ௩௨ விஹதாதிவ ச ஸ்ரு ஸாஸாம் வ்ரு திஹதாதிவ ॥
ஸௌவஸமுரு யயா ஸிஸ்ரு வ்ரு ஸகயுஷாதிவ । ௩௩.
கஹ்ரு தெநாவவாஹெந கீதிரு நிவதிதாதிவ ॥ ராஸௌவரா
யவ்யதிதாம் ரக்ஷாஹ்ரணகஸிரு தாம் । ௩௪. கவயாம் ஸ்ரு
ஸாவாக்ஷீம் வீக்ஷாணாம் ததஸ்ரு தம் ॥ ௩௫. வாஷ்ரு ஸ்ரு வஸி
வ்ரு ணெரு நக்ரு ஸவக்ரு ராக்ஷிவக்ஷணா । வ்ரு நெநாவ்ரு ஸநெந
நிஸ்ஸ்வஸ்ரு நீம் வ்ரு நம்வ்ரு நம் ॥ ௩௬. ஸுவஜ்ஜயராம் தீநாம் ஸ்ரு நா
ஹுராஸ்ரு ஸ்ரு தாம் । ப்ரஹாம் நக்ஷத்ரராஜஸ்ரு காயஸ்ரு ஸெவெரிவா
வ்ரு தாம் ॥ ௩௭ தவ்ரு வாஸ்ரு ஸ்ரு ஹெ ஸ்ரு ஸ்ரு ஹுரு ஸ்ரு ஸீ தாம் நிரீ
க்ஷ்ரு த । ஸுநாயாநாஸ்ரு ஸொமெந விஷ்ரு ரு ஸ்ரு ஸியாதிவ ॥ ௩௮

ஏவமேவ ஸுஸுப்தாயாம் ஸீதாயாம் ஹநுமாந் ஹரிஃ।
ஸம்க்ஷிபந்நிவ ஸர்வாணி ஜகாமாதிபலம் மஹத்॥ ௪௧

தாம் ஸீதாம் விஜநாரண்யே ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
தகுயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதிபிஃ॥ ௫௦

ஸ்வப்நோ யாநி ச ஜாதாநி தாநி ராமோऽநுகீர்தயேத்।
தாந்யாஹரணஜாதாநி ஸாவாமாஸீந்மயக்ஷயத்॥ ௫௧

ஸுகுப்தாள கணுவெஷ்ளள ச ஸுஷுப்தாள ச ஸுஸம்ஸ்கிதள।
ணிவிஷ்டாவிதுணி ஹவெஷ்வாஹரணாநி ச॥ ஸ்யாமாநி விர
யுக்தாத் தயா ஸாஸ்ரநவநிவ। தாநெயுவெதாநி மெநெ
ऽஹம் யாநி ராமோऽநுகீர்தயேத்॥ ௫௨

தத் யாந்யவஹீநாநி தாந்யஹம் நிர்வயக்ஷபெ।
யாந்யஸ்யா நாவஹீநாநி தாநீமாநி ந ஸாமயபெ॥ ௫௩

ஸீதம் கநகவபுஷம் ஸ்ரஸ்தா தவஸநம் ஸுஹுஃ। உத்தரீயம்
நமாஸக்தம் தஸ்யா ஏஷ்ஷம் வுவஜுவெஃ॥ ௫௪. ஹ்ருஷணாநி ச
ஸுவ்யாநி ஏஷ்ஷாநி யாணீதயெ। ஸுநயெவாவவிஷ்யாநி ஸுநவ
நி ஸஹாநி ச॥ ௫௫

இஹ விஸ்ரஷ்ஹீதகாஸுஸநம் கிஷவதாரஃ।
தயாவி நுநம் தவணுர் தயா ஸ்ரீஃ ஏஷ்ஷியெதாரத்॥ ௫௬

இயம் கநகவணுர்ஜீ ராஸ்ய ஸஹிஷீ ப்ரியா।
ப்ரணஷ்டாவி ஸதீ யாஸ்ய நேஹோ ந ப்ரணஸ்யதி॥ ௫௭

இயம் ஸா யத்ப்ரதெ ராஸுதுஹிதுஃ வரிதவ்யதெ।
காரணைர்நாந்ஸாஸ்ய ஸௌகெந ஜீவநெந ச॥ ௫௮

ஸ்ரீ ப்ரணஷ்டெதி காரணாஜ்ஜிதெதா ந்ஸாம்ஸ்யதெ।
வதீ நஷ்டெதி ஸௌகெந ப்ரியெதி ஜீவநெந ச॥ ௫௦

ஸ்வ்யா ஷெவ்யா யயா ரக்வஜுவ தாஜஸளஷ்வஃ।
ராஸ்ய ச யயா ரக்வம் தஸ்யாஸ்ஸிதெக்ஷணா॥ ருக

பயிற்சியில்லாமையால் வேறொருபொருளைத் தருகின்ற மொழி போல், அலங்காரமில்லாமல் (அறியக்கூடாமல்) இருக்கின்ற ஸீதையை ஹநுமான் கஷ்டப்பட்டு (உள்ளபடி) அறிந்தார். ௩௯

விசாலநேத்ரமுள்ள குற்றமற்ற ராஜகுமாரியான அவளை தக்க காரணங்கள்கொண்டு ஸீதையென்று ஊஹித்தார். ௪௦

அப்போது வைதேஹியின் அங்கங்களில் எந்தஆபரணங்க ளிருக்கின்றவைகளாக ராமர் சொல்லினரோ அந்த ஆபரணஜாலங்கள் கிளையிலிருக்கக் கண்டார். ௪௧

"அழகாய்ச்செய்யப்பட்ட குண்டலங்கள், அழகாயிருக்கின்ற கர்ணபூக்கள், பஹுகாலந்தரித்திருந்ததனால் கறுத்தவைகளாய் மாணிக்யங்களாலும் பவழங்களாலு மிழைக்கப்பட்டவைகளாயுள்ள அழகாய (வளைமுதலிய) ஹஸ்தாபரணங்கள் ஆகிய இவைகள் ராமர் குறிப்பிட்டுச்சொல்லிய அந்த ஆபரணங்களென்றே நான் நினைக்கிறேன். ௪௨

அங்கு (ருச்யமூகபர்வதத்தில்) இவளிடமிருந்து எந்தஆபரணங்கள் விழுந்தனவோ அவைகளை யான் (இங்கு) காணவில்லை; எந்தஆபரணங்கள் அங்கு விழவில்லையோ அவைகள் இவைகளே; ஸந்தேஹமில்லை. ௪௩

அக்காலத்தில் (ஆகாசத்திலிருந்து) விழுந்து மரத்தில்தொத்தியதாய், பொற்பட்டத்தின்காந்தியுடையதாய், (ஸுக்ரீவர்முதலிய) வாநரர்களால் காணப்பட்ட அழகாய அந்தப் பீதாம்பரமும், உத்தரீயமும், ௪௪. பேரொலியுடையவைகளாய்ப் பூமியில்தரையில் விழுந்து காணப்பட்ட உயர்ந்த முக்ய ஆபரணங்களும் இவளால் போடப்பட்டவைகளே. ௪௫

நெடுநாளாயுடுத்தியதால் இந்த (ஸீதைஇப்போதுதரித்துக்கொண்டிருக்கிற) வஸ்த்ரம் மிகவும்அழுக்கடைந்திருக்கிறது; அப்படியிருந்தும், (ருச்யமூகபர்வதத்தில்காணப்பட்ட) இன்னொருவஸ்த்ரம்போலவே நிறமும் அழகு முடையதாயிருக்கின்றது; உண்மை. ௪௬

பொன்னிறமேனியுடையளாய், பதிவ்ரதையாயுள்ள யாவளொரு ராமரது அன்புள்ள பட்டமஹிஷியானவள் அந்யன்கையிலகப்பட்டும் இந்தராமருடைய மனதினின்று நீங்காதிருக்கின்றனளோ, அவள் இவளே.

கருணை நன்மை துயரம் காதல் என்னும் நான்குகாரணங்களால் எவள்நிமித்தமாய் ராமர் பரிதபிக்கின்றாரோ, அவள் இவளே; ௪௭

ஸ்த்ரீயாயுள்ளவள் நஷ்டமாய்விட்டாளென்கிற தயையினாலும், நாடியவள் நஷ்டமாய்விட்டாளென்கிற நல்லஸ்வபாவத்தாலும், பத்நி நஷ்டமாய்விட்டாளென்கிற சோகத்தாலும், ஆசைக்கிடமானவளென்கிற காதலாலும் (இவள் நிமித்தமாகவே ராமர் பரிதபிக்கின்றார்). ௪௦

ரூபம் சரீரஅவயவங்களின்ஸௌந்தர்யம் ஆகியஇவைகள் ஸீதாதேவிக்கு உள்ளபடி ராமருக்கு (இருக்கின்றன;) அந்த ராமருக்கு உள்ளபடி இவளுக்கு (இருக்கின்றன); (ஆதலால்) இந்தக் கண்ணழகி அவருக்கேதக்கவள். ௪௧

இந்தத் தேவியின் மனது அவரிடத்திலும், அவர் மனது இவளிடத்திலுமாய் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அதனாலே இவளும் அந்தத் தர்மாத்மாவும் கொஞ்சகாலமாவது ஜீவித்திருக்கிறார்கள். ௫௨

ராமர் இவளைப் பிரிந்து தம்தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியாலும், சோகத்தால் வெடித்துப்போகாதிருக்கிறபடியாலும், செய்யமுடியாதகார்யத்தைச் செய்தார்; மிகவும்வல்லவர். ௫௩

பெருங்கைபடைத்த யாவரொரு ராமர் உத்தமஸ்த்ரீயான இந்த ஸீதையை விட்டுப்பிரிந்து முஹூர்த்தகாலமும் ஜீவித்திருக்கின்றனரோ, (அவர்) செய்யமுடியாதகார்யத்தைச் செய்தவராகின்றார்!" ௫௪

இவ்வாறு வாயுகுமாரர் ஸீதையைக் கண்டு(சிந்தித்து) களித்து, ராமரை மனதினால் அடைந்தார் (அதாவதுநினைத்தார்); அந்தப் ப்ரபுவை (தைர்யசாலியென்று) புகழ்ந்தார். ௫௫

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது ஸர்க்கம்

புகழத்தக்கவளான அந்த ஸீதையையும், குணங்களாலழகாய ராமரையும் வாநரோத்தமர்ஹநுமான் புகழ்ந்து மீளவும் சிந்தாக்ராந்தராக ஆனார்.

ஹ! அந்த பலவான் கண்ணீரால்கலங்கியகண்களுற்றவராய் ஸீதையைப் பற்றி முஹூர்த்தகாலம் எண்ணமிட்டு அழத்தொடங்கினார்:—௨

"பெரியோரிடத்தில்வணங்கிய லக்ஷ்மணருக்குப் பெரியவரான்புள்ளபத்நியாய்,(ஸகலஜகத்தாலும்)பூஜிக்கத்தக்கவளாயுள்ள ஸீதையும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டாளென்றால்,(ஒருவராலும்)காலம் வெல்தமுடியாததுதான். ௩

(ஸீதா)தேவி மஹாபுத்தியுள்ள ராமருடைய அபிப்ராயத்தையும் லக்ஷ்மணருடைய அபிப்ராயத்தையும் உள்ளபடிஅறிந்தவளாகையால்,மழைகாலத்தில் கங்கை போல் மிகவும் கலங்கவில்லை. ௪

ஸமாநமானஸ்வபாவமும்பிராயமும்நடக்கையுமுடையவளும், ஸமாநமானகுலமும்லக்ஷணமுமுடையவளுமாயுள்ள விதேஹதேசத்தரசர்குமாரியாகியஸீதைக்கு ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகியராமரே தகுந்தவர்; அந்தராமருக்கு இக் கண்ணழகி ஸீதையே தகுந்தவள்." ௫

நூதநமான(உலகத்திலில்லாத)தங்கத்தின்காந்தியுடையளாய், உலகத்திற்கு(எல்லாம்)அழகியாகிய லக்ஷ்மி போன்றவளாயுள்ள அந்தஸீதையைக் கண்டதும் ராமரை மனதினால் அடைந்தார் (அதாவது த்யானித்தார்); இம் மொழியையும் (தாமே) சொல்லிக்கொண்டார்:— ௬

"விசாலமானகண்களுற்ற இவள்நிமித்தமாய் மஹாபலமுடைய வாலி கொல்லப்பட்டான்; வீர்யத்தில் ராவணனைநிகர்த்த கபந்தனும் தள்ளப்பட்டான்; ௭

கொடியவல்லமையுள்ள விராதனென்னும் ராக்ஷஸனும், மஹேந்த்ரனுடன் சம்பரன் போல் ராமருடன் போர்செய்து வநத்தில் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்; ௮

சுஷ்யா தெவ்யா உநஸ்ஸஹிம்ஸஸ்ய யாஸ்யாம் வ்ரதிஷ்யதி।
தெநைவம் ஸஹ யத்யூதா ஸுஹ்ருதுஷ்வி ஜீவதி॥ ௫௨

ஊஷ்மாம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யத்நயா ஹ்ருதஃ।
யாரயத்ர்தநோ தெஹாந் ஶொகெநாவஸீதி॥ ௫௩

ஊஷ்மாம் கு்ரு்தெ ராமோ ய ஊரோ உத்தகாஶி நீர்।
ஸீதாம் விநா உஹாவாஹு்ஹு்துஷ்வி ஜீவதி॥ ௫௪

வநவாஸ ஸீதாம் தஹ்ரு ஹ்ருஷ்வா ஹ்ருஷ்டஃ வவநஸாஹ்வயஃ।
ஜஹாஸ உநஸா ராமம் ப்ரஶஶாஸ ச தம் ப்ரஹ்ருர்॥ ௫௫

வத்ஹ்ருஶஃ ஸர்கஃ ஸாவ்தஃ.

ஷொடஶஃ ஸர்கஃ.

ப்ரஶஸ்ய தம் ப்ரஶஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிவ்ரஹ்வஃ।
ப்ரணாஹிராமம் ராமம் ச வ்ரநஶிநாவ்ரிரா ஸ்ரவத்॥ ௧

ஸ ஸுஹ்ருதுஷ்வி யுதா வாஷ்வபபூரக்ரெக்ஷணஃ।
ஸீதாஶாஶ்ரி து தெஜஸ்வீ ஹநுமாந் வியமாவ ஹ॥ ௨

மாந்யா ப்ரரவிநீதஸ்ய ரக்ஷணஸ்ய ப்ரரவிய்யா।
யதி ஸீதாவி ஊஃவோதுா காயொ ஹி ஊரதிக்ரமஃ॥ ௩

ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா ரக்ஷணஸ்ய ச யீரதஃ।
நாத்யயம் க்ஷுஹ்ரிதெ ஶெவீ மஹ்ரெவ ஜயஶாமஹெ॥ ௪

தஸ்ய்ரீயவியொவ்ரதாம் தஸ்ய்ராஹிஜநரக்ஷணாந்।
ராவவொ zஹுதி வெஶெஹீம் தம் வெபவேஸீதெக்ஷணா॥ ௫

தாம் ஹ்ருஷ்டா நவஹொஹாம் ஶொகுகாநாதிவ ஶ்ரி யர்।
ஜஹாஸ உநஸா ராமம் வவநம் வெஶவ்ரவீத்॥ ௬

சுஷ்யா ஹெதொவிஶாயாக்ஷ்யா ஹதொ வாலீ உஹாவயஃ।
ராவணவ்ரதிரோ வீயெது கவ்ரஸ்ய நிவாதிதஃ॥ ௭

விராயஶ்ச ஹதஸ்ஸாவ்ரெ ராக்ஷஸொ ஹீவிக்ரமஃ।
வதெ ராமேண விக்ரம்ய உஹெநெணவ ஶ்ரமாஃ॥ ௮

வதூஉழுஸஹஸ்ராணி ராக்ஷஸாம் ஸீகூஉணாஶ்।
நிஹதாநி ஜநஸ்யாஸ்ய ஸர்வராக்ஷஸிவொவஶேஷே॥ சூ

வாரஸ்ய நிஹதஸ்ஸம்வெ தி ஶிராஸ்ய நிவாதிதம்।
உஷணஸ்ய ஶோதெஜா ராவணே விஹிதாதநா॥ கo

வெஸ்வயம் வாநராணாம் வ உ-யுஹம் வாஶிவாஶிதஶ்।
கஸ்யா நிஶிதெ ஸுஶ்ரவம் வ்ராவ்வாந் யொகஸத்ரதஶ்॥ கக

ஸாமராஸ்ய ஶபா க்ராந்தம் ஶ்ரோந் நஉநஶீவதிம் । கஸ்யா ஹெ
தொவிழுஸாயாக்ஷ்யாம் வ-ரீ வெயம் நிரீக்ஷிதா॥ கஉ

யதி ராஹ்ஸ்ஶ-உ்ராந்தாம் ஶெதி நீம் வரிவதுயெத்।
கஸ்யாம் க்ரதெ ஜமஹ்வாவி ய-க்ஷிதெயவ ஶெ ஶதிம்॥ கங

ராஜ்யம் வா த்ரிஷ-யொகெஷ-ஸீதா வா ஜநகாத்மஜா। தெ
யொக்யராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாவ-பாத் கலாஶ்॥ கச

இயம் ஸா யஶுஶீலஸ்ய ஶெயிலஸ்ய ஶஹாதநம்। ஸ-தா ஜ
நகராஜஸ்ய ஸீதா ஹதுர்ப்ரஹ்வ்ரசா॥ உதிதா ஶெதி நீம் ஹிதா
க்ஷெத்ர ஹலஉ-வெக்ஷதெ। வஉரெண-நிஹெம் கீணுா ஸ-
ஶெஹெம் கெஹாரவாம்ஸ-ஹிம்॥ ககூ

விக்ராந்தஸ்யாயுஶீலஸ்ய ஸம்ய-மெஷ்வநிவதிநம்।
ஸ்ரஷா உராயஶெஸ்யைஷா ஜ்யேஷ்ரா ராஜ்ஞோ யஶஸ்வநீ॥ கள
யஶுஜஸ்ய க்ரதஜ்ஞஸ்ய ராஸ்ய விஹிதாதநம்।
இயம் ஸா உயிதா ஹாயுா ராக்ஷஸீவஶரோமதா॥ கஅ

ஸவுாந் ஹொமாந் வரிதுஜ்ய ஹதுர்ப்ரஹ்மவயாத்ரதா। கவிநயிதா உ-ஃவாநி வ்ரவிஷ்டா நிஜுநம்வநம்॥ ஸம்த-
ஷ்டா ஹலஶ-உ்யெந ஹதுர்ஶ-ஶ்ரு-உஷணெ ரதா। யா வராம்
ஹஜெத வ்ரீதிம் வநெzவி ஹவநெ யயா॥ ஸெயம் கநகவணுா
ஜீ நித்யம் ஸ-ஸ்ரிதஹாஷிணீ। ஸஹதெ யாதநாஸெநாஶநயுா
நாஹோமிநீ॥ உக

ஈரோம் க-ஶீலஸம்வநாம் ரக்ஷ-ஹுதி ராவவம்।
ராவணெந வ்ரயிதாம் வ்ரவாதிவ விவாஸிதம்॥ உஉ

கொடியசெய்கையுள்ள பதினான்காயிர ராக்ஷஸர்களும், அக்நிஜ்வாலையைநிகர்த்த பாணங்களால் ஜநஸ்தாநத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள்; க

கூர்மதியரான ராமரால் அமரில் கரனும் கொல்லப்பட்டான்; த்ரிசிரசும் தள்ளப்பட்டான்; மஹாபராக்ரமமுள்ள தூஷணனும் தொலைக்கப்பட்டான்; கo

கிடைத்தற்கரியதாய், உலகங்களால்புகழப்பட்டதாய், வாலியினால்ரக்ஷிக்கப்பட்டிருந்த வாநரர்களின் ராஜ்யத்தையும் இவள் நிமித்தமாய் ஸுக்ரீவர் அடைந்தார்; கக

நதங்களுக்கும்நதிகளுக்கும்பதியாகிய பெருமைபெற்ற ஸமுத்ரமும் இந்நெடுங்கண்ஸீதை நிமித்தமாய் என்னால் தாண்டப்பட்டது; இந்த(லங்கா)புரியும் முற்றும்பார்க்கப்பட்டது; கஉ

ராமர் இவள்நிமித்தமாய், கடல்சூழ்ந்த பூமியையும், (எல்லா)உலகத்தையும் கீழ்மேலாகப்புரட்டவும் தகுமென்றே என்னெண்ணம்; கங

(மேலானவஸ்து) மூவுலகங்களிலுமுள்ள ராஜ்யமா, ஜநகபுத்ரியாகிய ஸீதையா (என்று விசாரித்தால்) மூவுலகங்களிலுமுள்ளராஜ்ய மெல்லாம் ஸீதையின் ஓரம்சத்திற் கீடாகாது; கச

பர்த்தாவினிடத்தில்த்ருடமானவ்ரதமுடைய(மஹாபதிவ்ரதையாகிய) மஹாப்ரபாவமுள்ள இந்த ஸீதை, தர்மிஷ்டராய் மிதிலாதேசமாள்கின்றவராய் மஹாத்மாவாயுள்ள ஜநகராஜருடைய பெண்ணாய், தாமரைமலர்த்தூளிநிக ரழகாய (யஜ்ஞ)நிலப்புழுதிகள் படிந்து, கலப்பைநுனியினால்கீறப்பட்ட (யாகஞ்செய்த)க்ஷேத்ரத்தில் பூமியைப் பிளந்துகொண் டெழுந்துவந்தவள்; கசு

இவள், பராக்ரமசாலியாய் நல்லஸ்வபாவமுடையராய் யுத்தங்களில் பின்வாங்காதவராயுள்ள தசரதமன்னருடைய பெரும்புகழ்பெற்ற பெரிய மருமகள்; கஎ

தர்மங்களையறிந்தவராய் நன்றியறிந்தவராய் ப்ரஸித்தமானஸ்வபாவமுடையராயுள்ள ராமருடைய அன்புள்ள பார்யையான அப்படிப்பட்ட ஸீதை இப்படி ராக்ஷஸிகளின்வசத்தி லகப்பட்டனளே! கஅ

பொன்னிறமேனியளாய், புன்சிரிப்புடன்பேசுந்தன்மையளாய், ஆபத்தையனுபவிக்கத்தகாதவளாயுள்ள யாவளொருஸீதை பர்த்தாவினிடத்தன்பினாலிழுக்கப்பட்டு ஸகல போகங்களையும் பரித்யாகம்பண்ணி, துக்கங்களைச் சிந்தியாமல் நிர்ஜநமான வநத்தைப் ப்ரவேசித்து, பர்த்தாவின்சுச்ரூஷையில் ஆசைப்பட்டு பழங்களாலும்கிழங்குகளாலும் பரமாநந்தங்கொண்டு க்ருஹத்தில் போல் வநத்திலும் பரம ப்ரீதி யடைந்தனளோ அவள் இப்படி இந்தக் கடுந்துயரத்தை ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கின்றாளே! உக

நற்குணங்கள்நிறைந்தவளாய், ராவணனால் பீடிக்கப்பட்டவளாயுள்ள இவளை, தாஹமுள்ளவன் தண்ணீர்சாலையைப் பார்ப்பது போல் ராகவர் பார்க்க வேண்டும்; உஉ

ராஜ்யத்தையெல்லாமிழந்த ராஜன் மறுபடியும் பூமியை யடைந்து களிப்பது போல், மீளவும் இவள் கிடைப்பதால் ராகவர் ஸந்தோஷமடைவார்; நிச்சயம்; ௨௫

காமபோகங்களைப் பற்றறவிட்டவளும், பந்துஜநத்தால் பிரிந்தவளுமாயிருந்தும், அந்தராமர்வரவிலாசைகொண்டு தன் தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்; ௨௬

இவள், ராக்ஷஸிகளையும் இம் மலர்களையும்கனிகளையும்மரங்களையும் பார்க்கின்றிலள்; ஒன்றிலேயேநிலைநின்றஹ்ருதயமுடையளாய் ராமரையே பார்க்கின்றாள்; நிச்சயம்; ௨௭

பெண்டிர்க்கு பர்த்தாவே பூஷணத்தினும் (சிறந்த)பூஷணம்; (அந்த)பூஷணமணியத்தக்க இவள் அதில்லாமையால் ப்ரகாசிக்கின்றிலள்; ௨௮

ராமர் இவளைப் பிரிந்து துக்கத்தால் படாமல் தம் தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பதால், அரிய செயலைச் செய்கிறார்; மிகவும்வல்லவர் (என்னவேண்டும்); ௨௯

கருங்குழலும் கமலநிகர்கண்களுமுற்றவளாய் ஸுகத்திற்கேதக்கவளாயிருந்தும் துயரத்தில்படுகின்ற இவளைக் கண்டென் மனமும் வருந்துகின்றதே (பரமதயாளுவான ராமபிரானுக்கெப்படியிருக்கும்)! ௨௰

பூமிபோன்றபொறுமையும் தாமரைமலர்போன்றகண்களுமுடைய எந்த மஹாநுபாவை ராகவராலும்லக்ஷ்மணராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டனளோ அவள், இப்போது விகாரமானகண்களுற்ற ராக்ஷஸிகளால் (இப்படி)மரத்தடியில் சூழ்ந்துகாக்கப்படுகின்றாள்! ௨௧

மேன்மேலும்பெருகும்வ்யஸநங்களால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்டு, பனியினால்படுந்தாமரையோடை போலும், கூடித்திரியுஞ்சாவலைப்பிரிந்த சக்ரவாகப்பேடு போலும் காந்திகுறைந்தவளாய், ஜநகர்திருமகள் தீந தசையை யடைந்தாள்! ௩௦

இவளுடைய சோகத்தை, புஷ்பங்களின்பாரத்தால்வணங்கியநுனிகளுற்றகிளைகளையுடைய அசோகமரங்களும் அதிகமாகச் செய்கின்றன; பனிநீங்கிவஸந்தகாலம்வரவே சந்த்ரனும் அநேகஆயிரக்கிரணங்களுடனுதித்து அதிகமாகச் செயகின்றான்.” ௩௧

இவ்வாறு இவ்விஷயத்தை மிக்கபலமுள்ள வாநரச்ரேஷ்டரான ஹநுமான் ஆலோசித்து, ‘இவள் ஸீதையே’ என்று புத்தியில்நிச்சயித்து அந்தசிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தில் உறிதியாய் உட்கார்ந்தார். ௩௨

பதினாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் ஆம்பல்மலர்க்குவியல்போன்றகாந்தியுடைய நிர்மலமான சந்த்ரன் இயற்கையாகவே நிர்மலமாயுள்ள ஆகாசத்தை, ஹம்ஸம் நீலமாயுள்ள ஜலத்தை அடைவது போல் அடைந்தான். ௧

நிர்மலமானகாந்தியுள்ள அந்தச் சந்த்ரன் (தன்)ஒளியால் உதவி செய்கின்றவன் போல், குளிர்ந்த கிரணங்களால் வாயுபுத்த்ரரை ஸுகிக்கச்செய்தான் ௨

கஸ்யா நு ஹநூமந் வாநரயூதாஹ்ருதாவயவ: ஸ்ரீதிஷ்ட்யதி।
ராஜா ராஜ்யவரிஹ்ருஷ்ட: வாநர: ப்ராவ்ரவீத் ஸ்வ்ரீதிஷ்ட்யதி॥ ௨௫
காமஹைரிமே: வரிதுகா ஹீநா வந்ஜநேந ச।
யாரயதுராதிநோ ஜேஹ: தத்ரோபகாஷ்ணீ॥ ௨௬
நைஷா வஸ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேதோந் வாஷ்பஸுபுரா
தோந்। வநகுஹ்ஹுஹ்ருயா ஹ்ருதம் ராமேவாநுவஸ்யதி॥ ௨௭
ஹதுா நாமவரம் நாயுா ஹ்ருஷணம் ஹ்ருஷணாஹ்வி। வநஷா
த ராஹிதா தேந ஹ்ருஷணாஹ்ருா ந ஸோஹிதே ॥ ௨௮
ஹ்ஷரம் கரதே ராமோ ஹீநோ யஹ்நயா வ்ரஹ:।
யாரயதுராதிநோ ஜேஹ: ந ஹ:ஸ்வ.நாவஸ்ஹ்தி॥ ௨௯
ஹ்ரோஸ்ஸிதகைரோந்தா ஶதவத்ரநிஹேக்ஷணாந்। ஸ்வோஹ்ருாம்
ஹ:ஸ்விதாம் ஹ்ருஷ்வா ஶோவி வ்யதிதம் ஹநு:॥ ௩௧
க்ஷிதிக்ஷோ வாஷ்க்ரவஸ்ந்ஹாக்ஷீ யா ரக்ஷிதா ராவவயக்ஷ
ணாஹ்ரோ। ஸா ராக்ஷஸீஹிவிகுரூதேக்ஷணாஹி: ஸ்ரக்ஷ்யதே
ஸம்ப்ரதி வ்ருக்ஷ:ஹ்ரே॥ ௩௨
ஹிஹஹதந ஹி நீவ நஷ்ஷொஹா வ்ருஸநவ்ரஹ்ரயா நிவீஷ்ய
ரோநா। ஸஹ்ரரரஹிதேவ வக்ரவாகீ ஜநகுஸுதா கரவணாம்
ஹ்ரோம் வ வநா॥ ௩௦
கஸ்யா ஹி வாஷ்வாவநதாமுஶாவோ: ஶோகம் ஹ்ரயம் வெ ஜ
நபந்ரஶோகோ। ஹிவ்ருவாயெந ச ஹ்நராஶிராஹ்ருதிதோ
நேகஸஹஸ்ராஶி:॥ ௩௪
ஹதெவயும் கவிராவ்வெக்ஷ்ய ஸீதெயதிதெவ நிவிஷ்வா
ஹி:। ஸாஶிரு தஸ்ரிந் நிஷஸாஹ வ்ருக்ஷ வலீ ஹரீணாப்ர
ஷஹ்ஸ்ராஸ்வீ॥ ௩௨

ஷொடஶ: ஸர்க: ஸமாப்த:.

ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க:.

ததோ: கரோஹ்ஷ்ணாஹோ நிஶுயோ நிஶுயம் ஸ்வயந்।
வ்ரஜமாந நஸ்ஶ்ரோ ஹ்ரம்ஸோ நீயதிவொஹ்கந்॥ க
ஸாவிவ்ருதிவ கவுந் ஸ வ்ரஹ்மா நிஶுயவ்ரஹ:।
வநரோ ராஶிஹிஶ்ரீதேந: ஸிஷ்டிவெ வவநாதஜந்॥ உ

ஸ ஏவம் தசஸீதாம் வ்ருணுவந்நிஹாந நாரீ।
ஶோகஹாரைரிவ ந்ருஶம் ஹாரைரந்யாவஹீவாஹ்வஹி॥ ங

தீப்ரக்ஷரீணோ வைதேஹீம் ஹந்யாரந் யாதுதாதிபி: ஸ
ஏவம் பூர்வாவிஹ்ரஷ்டா ராக்ஷஸீவைபாரயம் பூநா:॥ச. வனகா
க்ஷீகைகுணபாம் ச சுணபுத்ராவரணாம் தயா। சுசுணபாம் ம
ஹாகுணபாம் ச ஶஸ்கைரா ச ராஸநாஸிகாரீ॥ரு. கதிகாயைரத
ரீம் ச தந்தீவபுஷிரைரயாரீ। யஸ்கைஶீம் தயாரகைஶீம்
கைஶகை ஶயாரிணீரீ॥சு. ஶிசுணபுஶயாபாம் ச ஶிரோஹர
வபைரயாரீ। ஶிரோஷ்ரீம் ஶவ்ரசோஷ்ரீம் ச ஶிரோஸ்யாம் ஶிவ
ஜாநகாரீ॥எ. ஹ்ரஸ்வீவபுரம் தயா கர்ணாம் விகடாம் வாரீ
நாம் தயா। கராயாம் ஹ்ரஸ்வகாம் ச விஹ்ரக்ஷீம் விகுதாந
நாரீ॥ அ

விகுதாம் விஹ்ரயாம் காலீம் கைரயநாம் கஶஹவ்ரியாம்। கா
ராயஸரீஹாஶ்ரயகடிஶ்ரயாரிணீம்॥கூ. வராஹஶ்ரீ
ராஹ்ரயரீஹிஷாஜஶிவாரீவீம்। ஶஜோஷ்ரபவாரீஶ்ச நிவா
தரிரஸொzவராம்॥கம. வனகஹவைஷ்கவாஹாஶ்ச வரக
ணபுஶ்வகணிபுகாம்। மொகணீபுஹபுஷிகணீபுஶ்ச ஹரிசணீபு
ஷ்யாவராம்॥கக. சுநாஸா சுதிநாஸாஶ்ச தியபுஹ்ரஸா விநா
ஸிகாம்। ஶஜஸநிஹநாஸாஶ்ச ஶயாரொ ச ராஸநாஸிகாம்॥கஉ.
ஹஸ்திவாஹா ஶஹாவாஹா மொவாஹாம் வாஹவ்ரிகாம்। சுதிரா
தபிரொரீவா சுதிரோதக ஶொஹரீம்॥கங. சுதிரோதராஸ்ர
நெதராஶ்ச தீவபுஜிஹ்வாநவாஹ்யா। சுஜாரீவீஹபுஷிரீவீ
மெபுரீவீஷ்ரகரீரீவீம்॥கச. ஹயொஷ்டவராவகராஶ்ச ராக்ஷ
ஸீவைபாரயம் பூநாம்। ஶ்ரகஶிரீஹ்ரஹஹ்ரஸ்ச கைரயநாம் கஶ
ஹவ்ரியாம்॥கரு கராயா யகரி கைஶீஶ்ச ராக்ஷஸீவிபுகா
தாநநாம்। விவநீஸ்ததம் வாநம் ஸஹ ராஸஸரீராவி
யாம்॥கசு. ராஸஸொணிதஜிஹ்ராஜீரீபாம்ஸொணிதஹொஜநாம்।
தா ஏவம் கவிஶ்ரஷ்டொ ரொரீஹஷபுணஏம் பூநாம்॥ ஸ்ரவ
நரீவாஸீநாம் வரிவாயபு வநஸ்ததிரீ। கஎ

பிறகு, பூர்ணசந்த்ரனுக்குஸமாநமான முகமுடையவளாய், கடலிற் சுமைகளா லழுத்தப்பட்ட கப்பல் போல் துக்கமென்னுஞ்சுமைகளா லழுத்தப்பட்டவளாயிருக்கின்ற ஸீதையை அந்தஹநுமான் கண்டார். ங

வாயுபுத்த்ரரான அந்த ஹநுமான் வைதேஹியைப் பார்க்கநினைத்தவராய், (அவளது) ஸமீபத்திலிருக்கும் கோரத்ருஷ்டியுள்ள ராக்ஷஸிகளையும் பார்த்தார். ச. ஒற்றைக்கண்ணி, ஒற்றைக்காதி, மூடுகாதி, கூர்காதி, காதில்லாதவள், மண்டையில்மூச்சோடும்மூக்கி, ரு. உடம்பிற்கும்பெரிதானதலையுடையவள், ஒட்டிநீண்டதலையுடையவள், ஸ்வல்பமயிருடையவள், மயிரேயில்லாதவள், கம்பளமயிரைத்தரித்தவள், சு. தொங்குங்காதும்நெற்றியுமுடையவள், தொங்கும்வயிறும்முலையுமுடையவள், தொங்குமுதடுடையவள், மோவாய்கட்டையிலிருக்குமுதடுடையவள், தொங்கும்முகமுடையவள், தொங்கும்முழங்காலுடையவள், எ. குறுகியும்நீண்டுமுள்ளவள், கூனி, கணுக்கால்பருத்தவள், குள்ளி, முடக்கி, பள்ளமூஞ்சி, பூனைக்கண்ணி, விகாரமுகி என்னுமிவர்களையும் பார்த்தார். அ

விகாரமுடையவர்கள், பிங்களவர்ணமுடையவர்கள், கறுப்புவர்ணமுடையவர்கள், மிகுந்தகோபமுடையவர்கள், கலஹத்திலாசைப்பட்டவர்கள், இரும்பினால்செய்யப்பட்டகறுத்தபெரியசூலம்சம்மட்டிஉலக்கைஎன்னுமிவைகளைத்தரித்தவர்கள், க. பன்றிமான்புலிஎருமைஆடுநரிஎன்னுமிவைகளின்முகமுடையவர்கள், யானைஒட்டகம்குதிரைஎன்னுமிவைகளின்காலுடையவர்கள், உடம்புக்குள்ளேமுளைத்ததலையுடையவர்கள், கo. ஒற்றைக்கையிகள், ஒற்றைக்காலிகள், கழுதைக்காதிகள், குதிரைக்காதிகள், எருதுகாதிகள், யானைக்காதிகள், குரங்குக்காதிகள் ஆகிய மற்றுஞ்சிலர், கக. மூக்கில்லாதவர்கள், பெருமூக்கிகள், குறுக்குமூக்கிகள், விகாரமூக்கிகள், யானைமூக்கிகள், நெற்றிவழியாய்மூச்சுவிடும்மூக்கிகள், கஉ. யானைக்காலிகள், பெருங்காலிகள், மாட்டுக்காலிகள், காலில்குடுமியுற்றவர்கள், அளவுக்குமிஞ்சியதலையும் கழுத்தும் முலையும் வயிறுமுடையவர்கள், கங. அளவுக்குமிஞ்சியமுகமும்கண்ணுமுடையவர்கள், (விகாரமாய்)நீண்டநாக்கும்நகமுமுடையவர்கள், ஆட்டுமூஞ்சிகள், யானைமூஞ்சிகள், மாட்டுமூஞ்சிகள், பன்றிமூஞ்சிகள், கச. குதிரைஒட்டைகழுதைஎன்னுமிவைகளின்வாய்போன்றவாயுடையவர்களாகிய கோரப்பார்வையுள்ள ராக்ஷஸிகள், சூலத்தையும்இருப்புலக்கையையும்கையிலேந்தியவர்கள், கோபம்மிகுந்தவர்கள், கலஹத்திலேயேஆசையுள்ளவர்கள், கரு. ஏடாகூடமாயுள்ளவர்கள், அழுக்கடைந்தமயிருடையவர்கள், விகாரமுகமுடையவர்கள் ஆகிய ராக்ஷஸிகள், எப்போதும் குடி குடிப்பவர்கள், எப்போதும் மாம்ஸத்திலும்கள்ளிலும்ஆசையுள்ளவர்கள், கசு. மாம்ஸங்களாலும்ரக்தங்களாலும்பூசப்பட்டசரீரமுடையவர்கள், மாம்ஸம்ரக்தம்என்னுமிவைகளையேபோஜநமாகக்கொண்டவர்கள், மயிர்க்கூச்சைவிளைக்கும்(பயங்கரமான)பார்வையுடையவர்கள் ஆகிய அந்த ராக்ஷஸிகளையும், கிளைகளடர்ந்த மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் கபிச்ரேஷ்டர் கண்டார். கஎ

அம்மரத்தடியில், காந்திநீங்கி சோகத்தால்பரிதபித்து, புழுதிபடிந்தகுழலுடையளாகி, புண்யமற்று (தன்னிடத்தினின்று) நழுவி பூமியில் விழுந்த நக்ஷத்ரம்போன்றவளாகி, பதிவ்ரதையென்றுபுகழ்பெற்று, பர்த்தாவின்தர்சநமற்று,உத்தமமான பூஷணங்களற்று,பர்த்தாவினிடத்துவாத்ஸல்யமென்னும் பூஷணமுற்று, கூட்டம்விட்டுப்பிரிந்து ஸிம்ஹத்தால்தகையப்பட்டு கட்டுண்ட பெண்யானைபோல் ராக்ஷஸராஜனால்தகையப்பட்டு பந்துக்களாற் பிரிந்தவளாகி கார்காலத்துக்கடைசியில் சரத்காலத்துமேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்த்ரகலைபோன்றவளாகி, கைப்படாததால் அழுக்கடைந்ததாய் தந்திகளேற்றப்படாததாயுள்ள வீணைபோன்றவளாகியிருக்கும் குற்றமற்ற ராஜபுத்த்ரியாகிய அந்த (ஸீதா)தேவியையும் ஹநுமான் பரமாநந்தங்கொண்டு கண்டார். உஉ?

(அந்த)அசோகவநத்திடையில், பர்த்தாவின்வசத்தில்(இருக்கத்)தக்கவளாய், ராக்ஷஸிகளின்வசத்தில்(இருக்கத்)தகாதவளாய், துக்கமென்னுங்கடலில்முழுகியவளாய் (க்ரூர)க்ரஹங்கூடிய ரோஹிணி போல் அந்த்ராக்ஷஸிகளாற் சூழப்பட்டவளாய், மலருதிர்ந்த கொடிபோன்றவளாயிருக்கும் ஸீதா தேவியை ஹநுமான் கண்டார். உச?

அவள், புழுதி படிந்தமேனியுடையளும், சரீரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும்(அதாவது இயற்கையாகவே அதிஸௌந்தர்யமுடையவளும்) ஆகியிருந்ததனால், சேறுபடிந்த தாமரைக்கொடி போல் விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசித்தவளும் விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசியாதவளுமாயிருந்தாள். உரு?

அழுக்கடைந்து மிகவும்கசங்கிய வஸ்த்ரத்தாற் சூழப்பட்டவளாய் (இயற்கையாலே)மஹாதேஜஸுள்ளவளாய் மான்குட்டியின்கண்கள்போன்றகண்களுடையவளாய்,சோர்ந்தமுகமுடையவளாய், பர்த்தாவின்பராக்ரமத்தைநினைப்பதால் (அந்த)சோர்வற்றவளாய், தனது நற்குணத்தாலேயே ரக்ஷிக்கப்பட்டவளாய், கறுத்தகண்களுற்றவளாயுள்ள அந்த ஸீதா தேவியை ஹநுமானென்னும் வாநரர் கண்டார். உஎ?

மான்குட்டிகண்களைநிகர்த்தகண்களுற்றவளாய், பயந்த மான்பேடு போல் நாற்புறமும் நோக்கித் தளிர்களைத் தரித்த மரங்களைப் பெருமூச்சுகளாலெரிக்கின்றவள் போலும்,துயரங்களின் குவியல் போலும் துக்கக்கடல் பொங்கியெழுந்த அலைபோலுமிருக்கின்றவளாய்,(பொறுமையில்)பூமியாய், அழகாய்ப்பிரிக்கப்பட்டுள்ள அங்கங்களையுடையளாய், ஆபரணமின்றியேஅதிஸௌந்தர்யமுடையளாய் எங்கும்புகழ்பெற்ற மிதிலையார்செல்வமான அந்த ஸீதையை ஹநுமான் கண்டு பேராநந்தங் கொண்டார். உ௦?

அந்த ஹநுமான் அங்கு அக் கண்ணழகியைக் கண்டாநந்தத்தாலுண்டாய கண்ணீர்களைப் பெருக்கினார்; ராகவரையும் நமஸ்கரித்தார். உக?

மஹாவீரராகிய அந்த ஹநுமான் ஸீதையைக்கண்டதால்பரமாநந்தமுடையராய் ராமருக்கும் லக்ஷ்மணருக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து,(அந்தச் சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலேயே) மறைந்துகொண்டிருந்தார். உஉ?

பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

சகுந்தாயஸ்தாவு தாம் தெவீம் ராஜவுத்தீநிநிதாச் ॥ அக்ஷயா
சாஸ அக்ஷீவாந் ஹநுசாந் ஜநகாதஜாச் । நிஷ்ஹாம் ஶொக
ஸம்தவ்தாம் ஶுஸம்கு-ஶ்ரயுஜாச் ॥ க்ஷீணவுண்யாம் பு-
தாம் ஸுரூபாம் தாராம் நிவதிதாதிவ । வாரிதுவ்வுவதெஶாப்யாம்
ஸதபுஷ்பாநுஹுதாச் ॥ ஸுரூஷ்ணெரு-தெஹீநாம்
ஸதபுவாதுயுஸுரூஷிதாச் । ராக்ஷஸாயிவஸம்ரு-ஊம் வநு-
ஹிஶு விநாகுதாச் ॥ வியுஶாம் ஸிம்ஹஸம்ரு-ஊம் வநு-ம
ஜவுபுரூதிவ । வநரெவாம் வயொஹாநெ ஶாரூஹரெஹ்ரிவாவு
தாச் ॥ கிஷ்ரு-ஶுவாசஸாஸ்வஶுரூபு-ஸ்தாதிவ வநுகீச் । உஉ
ஸீதாம் ஸதபுவஶெபு-ஸ்தாபு-ஸ்தாம் ராக்ஷஸீவஶெ ॥ கிஶொ
கவநிகாசெயு ஶொகஸாகரபாவு-தாச் । தாஹிம் வாரிவு
தாம் கத ஸர்ஹாதிவ ரொஹிணீச் ॥ உஉஶு ஹநு-சாந்
தெவீம் * அதாம் கு-ஸுஹி தாதிவ உச
ஸா சிரெந வ திர்யாஹீ வவு-ஷா வாவ்யுஹ்ரதா ॥
ப்ரணாமீ வஹ்திஶ்ரெவ விஹாதி ந விஹாதி வ । உரு
சிரெந த-வஸெண வாரிகிஷ்டெந ஹாதி நீச் ॥ ஸம்வ்ருதாம்
ப்ரமதாவாக்ஷீம் உஉஶு ஹநு-சாந் கவிம் । தாம் தெவீம் தீந
வதநாசீநாம் ஸதபுதெஜஸா ॥ ரக்ஷிதாம் தெந ஶீரெந ஸீ
தாசிதெரெவநாச் । உஎ

தாம் ப்ரஹ்வா ஹநு-சாந் ஸீதாம் ப்ரமதாவநிலெக்ஷ
ணாச் ॥ ப்ரமகுநாதிவ தாஸ்தாம் வீக்ஷமாணாம் ஸதுநதம் । உஹநீ
திவ நிஶாவிஸெவபுக்ஷாந் வயுவயாணெம் ॥ ஸம்வாதிவ
ஶொகாநாம் து-ஃவெஸ்யாதிபுதிவொதிதாச் । தாம் க்ஷமாம் ஸு-
விஹகாஹீம் விநாஹரணஶொஹிநீச் ॥ வ்ரு ஹஷுசிதாம் ஶெஹெ
சாரு-திம் வெ க்ஷ்ய ஶெயிஶீச் । ௩௦
ஹஷுஜாநி வ ஶொரzஶ்ரு-ஶுணி தாம் ப்ரஹ்வா தீதிரெக்ஷணாச் ॥
உ-ரொவ ஹநு-சாம்ஸ்தாத நிஶுகெ வ ராவவச் । ௩௧
நிஸ்ஸ்ரதா ஸ ராசாய அக்ஷணாய வ வீயுவாந் ॥ ஸீதாஶு
நஸாஹ்ரஷ்டொ ஹநு-சாந் ஸாவ்ரதொ zலவ தச் । ௩உ
ஸவுஶுஃ ஸர்கஃ ஸாவுஃ.

---

* "அதாகெ-ஸு-சாதிவ."

சுஷ்டாஶீ: ஸர்க:.

தயா விவ்ரக்ஷயாணஸ்ய வநம் வ்யுஷிதவாந்ஹரி:।
விவிந்தந்ஸ்து வைதேஹீம் கிஞ்சித்ஸ்வேஷா நிஶாமுக:॥ க

ஷஷ்டிமாத்ரேணவிஷ்டாம் க்ருதவ்ரதயாஜிநாம்।
ஶுஶ்ராவ ப்ரஹ்மகோஷாம்ஶ்ச விராதேந ப்ரரக்ஷிதாம்॥ உ

கயா ஶ்ரேயஸ்வாஶிதாம் ஶமிதாம் ஶ்ரோத்ரஶோகாஹிதாம்।
ப்ராவேஶ்ய ச ஹநூமாந்ஹ்ருஶ்ரீவோ ஹநூமாநிவ॥ ங

விவேஶ ச யதாகாமம் ராக்ஷஸேந்த்ரோ வ்ரதாவதாம்।
ஸ்ரஸ்தாயுஷ்ட்ரயதிரா தேவதேந்த்ரஜிதா யதா॥ ச

ஹ்ரீமாம் நிபுணகுஹ்யாம் ப ஶ்ரேநந ஶிஶுகுடீம்।
ந ஸ தாம் ராக்ஷஸீம் காமீ ஶஶாகாதநி ஶுஹிதாம்॥ ரு

ஸ ஸவ்ரீடாஹ்ரணெயுக்தோ விஶ்ரப்ரஹ்மஸுதாம்। தாம்
நிஶாமேவ ஹ்ரீஜுஷ்டாம் ஸவ்ரீடஷ்டமிவோவிதாம்॥ வ்ர
தாம் வ்ரதிணீம் ஶுநாநாவ்ரதைவிஶாஹிதாம்। ஸ்ரஶ்ரு
தேஶ்ச விஹிதேவிஶுதாம் வ்ரதாஹ்ரதாம்॥ ராமஹ்ரீப்ரிதே
ஶ்ச விவிதைஜுஷ்டாம் ப்ரஷ்டிஶோஹிதாம்। வீக்ஷ்யைவ்ரக்ஷ
ணஶ்ச ணிகாஶ்ரதோரணாம்॥ நாநாப்ரஹரணாகீர்ணாம் ஹ
தைர் வ்ரதிதிதவ்ரதாம்। ஸுஶாகவநிகாவேஷ்டாம் ப்ராவி
ஶத் ஸ்ரதஹ்ரதாம்॥ கூ

கூஜந்தீம் ஶாஸ்த்ரம் தாம் தம் வ்ரஜந்தீம் வ்ரஜந்தம்।
ஶ்ரேஷ்ரிணீவ வளயஸ்ரீம் தேவஶுநவ்ரயோஷிதம்॥ கஂ

தீவிகாம் காஞ்சநீம் காஞ்சிஜ்ஜ்ரஹ்ரஸ்த்ர யோஷிதம்।
வாயவ்ரஜநஹஸ்தாஶு தாயவ்ரந்தீ வாவ்ரராம்॥ கக

காஞ்சநேநரவி ஹ்ரஹ்ரேஜுஹ்ரஸ்ரியஶ்ரதம் । ஶ்ரேயா
ஶ்ரர்ஸ்வ்ரஸீம்ஶ்ரேவ ஶ்ரஹ்ரியாந்யாம் வ்ரஷ்டிதா யயாம்॥ கஉ

காஶிஜ்ரதயீம் ஸ்ரீம் வ்ரஶுணாம் வாநஸ்ய ஹாரிணீ।
உக்ஷிணா உக்ஷிணேநேவ தஹ்ரா ஜ்ரராஹ வாணிநா॥ கங

ராஜஹாஸவ்ரதீகாஶம் ஹதம் வ்ரஶுணுஶஶிவ்ரஹே।
ஸளவணுஶ்ணவேரா ஶ்ரஹீதா வ்ரஷ்டிதா யயள॥ கச

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம்.

அவ்வாறு (ஹநுமான்) மலர்கள்நிறைந்தமரங்களுற்ற (அசோக)வநத்தில் வைதேஹியைத் தேடி நன்றாய்க்காணும்போது இரவு கொஞ்சம்மிச்சமுடையதா யிருந்தது(அதாவது மூன்று யாமங்க ளாய்விட்டன). க

இரவின்பிற்பாதியில், ஷடங்கங்களையும்வேதங்களையும்அறிந்தவர்களாய் சிறந்தயாகங்களைச்செய்கின்றவர்களாயுள்ள ப்ராஹ்மணஜாதிராக்ஷஸர்களின் வேதகோஷங்களை (ஹநுமான்) செவியுற்றார். உ

பின்னர், பெருங்கைகள்படைத்து பெருமிடுக்குற்ற தசகண்டன், செவிக்கினிய மங்களவாத்யங்களின்சப்தங்களால் (நித்ரைநீங்கி) விழித்துக்கொண்டான். ங

மஹாபராக்ரமமுள்ள ராக்ஷஸராஜன் தரித்தமாலைகளுமாடைகளும்நழுவியவனாய் தகுந்தகாலத்தில் எழுந்திருந்து ஜாநகியைப்பற்றி சிந்தித்தான். ச

அந்த ராக்ஷஸன் மிக்கமதம்பிடித்தவனாகையால் அந்தஸீதையினிடத்தும் மிகவுங் காமங் கொண்டவனாய் அந்தக் காமத்தை மனதி லடக்க வல்லவனாயிலன். ரு

மேலான அழகு பெற்ற அந்தராவணன் ஸகல-ஆபரணங்களோடுங் கூடியவனாய், மாணிக்யமயங்களாயும்ஸுவர்ணமயங்களாயுமுள்ளதோரணங்களுற்ற (வழியிலுள்ள)வீதிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே, எக்காலுமுண்டாகும்மலர்களுங்கனிகளுங்கூடிய பல வ்ருக்ஷங்களா லடையப்பட்டதாய், தாமரைத்தடாகங்களால் சூழப்பட்டதாய், பற்பலமலர்களா லழகாய், எப்போதும்மதங்கொண்ட பக்ஷிகளால் விசித்ரமாய், மிகவும்அத்புதமாய், கண்ணையும்மனதையுங்கவர்கின்ற பற்பலப் பதிமைம்ருகங்களா லடையப்பட்டதாய், நாநாவிதம்ருகங்களின்கூட்டங்களால்நிறைந்ததாய், உதிர்ந்துகிடக்கும் பழங்களால் (சுற்றிலும்)சூழப்பட்டதாய், அடர்ந்தமரங்களுடையதாய் விளங்கும் அந்த அசோகவநத்தையே ப்ரவேசித்தான். ௯

தேவேந்த்ரனைத் தேவஸ்த்ரீகளும்கந்தர்வஸ்த்ரீகளும் தொடர்ந்துசெல்லுமாறு அவ்வாறுசெல்லும் ராவணனை நூறுபெண்டுகள் தொடர்ந்துசென்றார்கள். க௦

அவர்களிற் சிலபெண்டுகள் பொன் விளக்குகளையும், சிலர் சாமரங்களையும், மற்றுஞ்சிலர் ஆலவட்டங்களையும் பிடித்தார்கள். கக

இன்னுஞ்சிலர் பொற் கிண்டிகளால் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு முன்னே சென்றார்கள்; வேறுசிலர் கத்திகளையும் ஆஸநங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பின்னே சென்றார்கள். கஉ

அப்போது, சமத்தியான ஒரு ரோஷக்காரி பாநம் நிறைந்த ரத்நமயமான ஸ்தாலியை வலது கையினாலே ஏந்திவந்தாள். கங

வேறொருத்தி சிறந்தஹம்ஸத்தையும் நிறைந்தசந்த்ரனையும் நிகர்த்த பொற்காம்புபோட்ட குடையைப் பிடித்து பின்னே சென்றாள். கச

நித்ரையாலும்மதத்தாலுங்கலங்கியகண்களையுடைய ராவணனது உத்தமப் பெண்டுகள், மின்னற்கொடிகள் மேகத்தைத் தொடருவது போல் வீர நாதனுனராவணனைத் தொடர்ந்துசென்றார்கள். கரு

அப்போது; மாற்றிதரித்தஹாரமும்தோள்வளையுமுடையவர்களும், நன்றாய்க்குலைந்தபூச்சுடையவர்களும், அவிழ்ந்தபின்னலுடையவர்களும், வேர்வையோடுகூடியமுகமுடையவர்களும்,கசு. மதத்தின்மீதியினால் சுற்றிவிழுகின்றவர்களும், நித்ரையினால் அழகாயமுகமுடையவர்களும்,வியர்வையினால்கசங்கியசரீரத்தில்தரித்தபுஷ்பங்களுடையவர்களும்,அழகாயமாலைகள்கூடியஅவிழ்ந்தகுழலுடையவர்களும்,கஎ. மிடுக்குதோற்றும்பார்வையுடையர்களுமாய் அன்புள்ள பார்யைகளான ஸ்த்ரீகள் அவ்வாறு செல்லும் ராக்ஷஸராஜனை பஹுமானத்தாலும் காமத்தாலும் தொடர்ந்துசென்றார்கள். கஅ

மஹாபலமுடையனாய், காமத்திற்காளாய், அந்தராக்ஷவிகளுக்குக் கணவனாகிய அந்தராவணன் மூடனாகையால் ஸீதையினிடத்தில்மனதுவைத்து, மதந்தோற்றும்நடையுடையனாய்த் தோற்றினான். கக

அநந்தரம் அந்த(சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலிருக்கும்) வாயுகுமாரரான வாநரர், பெண்மணிகளின் ஒட்டாணங்களினோசையையும், சிலம்புத்தண்டைகளின் சப்தங்களையும் செவியுற்றார். உ0

ஒப்பற்ற(கொடிய)செய்கையுடையவனாய், நினைத்தற்கரியபலபராக்ரமங்களுடையனாய், வாஸனைத்தைலங்களில்நனைத்தேற்றி முன்னே பிடிக்கப்பட்ட அநேக தீபங்களால் நாற்புறமும் ப்ரகாசிக்கின்றவனாய், காதல்செருக்குமயக்குகளுடு கூடியவனாய், வளைந்துசிவந்துநீண்டகண்களையுடையவனாய், வில்தரியாத ப்ரத்யக்ஷ மந்மதன் போன்றவனாய், கடைந்த அம்ருதத்தின் காந்தியுடையவனாய், நழுவி தோள்வளையில் தொற்றிய குழப்பியமோர்கறந்தபால்ஆகியஇவைகளின் நுரைநிறமாகிய சிறந்த பீதாம்பரத்தை உல்லாஸமா யிழுக்கின்றவனாய், (அசோகவநத்தின்)வாசலருகில்வந்துகொண்டிருக்கும் அந்தராவணனையும் ஹநுமானென்னும் வாநரர் கண்டார். உச.

தழைகளடர்ந்தகிளையில் மறைந்து, இலைகளாலும்புஷ்பங்களாலும்நன்றாய்சூழப்பட்டவராய், ஸமீபத்தில் வரும் அந்தராவணனைப் பார்க்கத் தொடங்கினார். உரு

பிறகு வாநரோத்தமர் உற்றுப்பார்த்து, அழகும்யௌவநமும்நிறைந்துள்ள ராவணனது பெண்மணிகளைப் பார்த்தார். உகூ

அழகானரூபமுடைய அந்தஸ்த்ரீகளால் பெரும்புகழ்பெற்ற (ராக்ஷஸ)ராஜன் நாற்புறமும்சூழப்பட்டவனாய், ம்ருகங்களும்பக்ஷிகளுமழகாய்ச்ப்திக்கின்ற அந்த உத்யாநவநத்தில் ப்ரவேசித்தான். உஎ

மதம்பிடித்து, விசித்ரமானஆபரணங்கள்தரித்து, (கர்வத்தால்)காதுகளைநெறித்து, மிக்கவலுவுற்று, பெண்மணிகளால் சூழப்பட்ட ராக்ஷஸராஜனாகிய அந்த விச்ரவஸின்பிள்ளை(ராவணன்) நக்ஷத்ரங்களால் சூழப்பட்ட சந்த்ரன் போல் அந்தஹநுமானால் பார்க்கப்பட்டான். உஅ?

நிஹதாஶேஷராக்ஷஸா ராவணஸ்யாத்மஜாம் ஶ்ரியம்।
சுந்தரஜனகம் வதிம் வீரம் வநம் விஜ்ஞாயதா இவ॥ ௧௫

வ்யாவிஜ்ஞாதகெயூராம் ஸாரீபூதிதவணுகாம்। ஸாமஶித
கெஶாந்தாம் ஸஸ்வேதவத நாஸுதாம்॥ ௧௬. வ்ருணுதேஸ்ம ஶெஶ
ஷெண நிஜ்யா ச ஶுஹாநநாம் । ஸைஷ்கிஷ்டாஜ்கஸுஸாம்
ஸுஶாயாக்ரமுஶ்ரபுஜாம்॥ ௧௭ ப்ரயாந்தம் நைரிதவதிம்
நாயெபூ ஶிரஸொவநாம் । வஹுஸாநாவ காரேவ ப்ரியா ஹா
யபூவஸுநயாம்॥ ௧௮

ஸ ச காரேவராயீநாம் வதிஸ்தாஸாம் ஶுஹாவயாம்।
ஸீதாஸகுநா ஶிநா ஶுஹாதிதமதிவபுஹ॥ ௧௯

ததாம் காஞ்சிநிநாதம் ச நிஶ்வாஸாணாம் ச நிஃஸ்வநாந்।
ஶுஶ்ரவ வரவீணாம் ஸ கவிஶுராஸுதாதஜாம்॥ ௨௦

தம் வாவ்ரதிகுஶுணவிநிஶ்சயவயவளராஷர் । ஊரஸ்ஶெ
ஶநுவ்ரவ ஶுஶுரு ஹநுமாந் கவிம் ॥ ஶீவிகாஹிரநெக்கா
ஹிம் ஸஶிநாஶுவஹாஸிதர் । மந்ரிதெயுவஸிகாஹிரி ஶுயாணா
ஹிரமுதம் ॥ காரேவபுரிஶெயபுக்கம் ஜிஹ்தாரூபதெக்ஷ
ணர் । ஸக்ஷிவ கூநவபுவேவிஜ்ஞாராஸநர் ॥ ஶிதிதாரூதஹை
நாஹிரஜோ வஸுதுர் । ஸஶ்ரீநகுஷ்டுநம் விஸ்ரஸ்தம் ஸ
கூஶுஹெ॥ உச

தம் வத்ரு விபுவெ ஶீநம் வத்ரவஷ்வநாவ்ரதம்।
ஸீவதிவ ஸம்க்ராந்தம் நிபூரதுஶுவக்ரதெ॥ உரு

கவெக்ஷாணஸ்ய தெதொ ஶுஶுரு கவிகுஞ்ஜரம்।
ரகுவபளவநஸாவநா ராவணஸ்ய வரஸ்ரியம்॥ உசு

தாஹிம் வரிவ்ரதொ ராஜா ஸுரகுவாஹிஶுஹாயஶாம்।
தந்ரகிஜஸாவஷ்ரா வ்ரவிஷ்டம் வ்ரஶுவநர் ॥ உஎ

க்ஷீவொ விவிதராஹரணம் ஶுஶ்கணெரா ஶுஹாவயம் ।
தெந விஶ்ரவஸம் வ்ரதம் ஸ ஶ்ரிஷ்டா ராக்ஷஸாயிவம்॥ வ்ரதம் வ
ரஶுநாரீஹிஸ்ராராஹிரிவ வநரம்। உஅ

தம் ஏஷு ஸுஹாதேஜாஸ்தேஜோவந்தம் ஸுஹாகவிம்॥ உகூ
ராவணாந்தகரம் ஸுஹாவாஹுரிதி ஸாவிந்த்ர வாநரம்।
சுவஸ்தேதி ஸுஹாதேஜா ஹநுமாந் சாரணாதிபம்॥ ௩௦
ஸ தயாவ்யுஷிதேஜாஸ்ஸந் நிபுணுதஸ்ய தேஜஸா। வ
த்ரஹ்மணா நிரஸ்தேந ஹநுமாந் ஸாவ்ருதோ ஜவத்॥ ௩௧
ஸீதாஸஹிதகேஶாம் தாம் ஸுஶ்ரோணீம் ஸுஹ்ருதஸ்ஸ்ரீம்।
ஶிஷ்யக்ஷுரஸிதாவாஹாமுவாவ தது ராவணம்॥ ௩உ

சுஷ்டாஏஶம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீகோநவிம்ஶம் ஸர்கம்.

தஸ்மிந்நேவ ததம் காலே ராஜவ்ரதீ தநிநிதா। ரக்ஷ்வயள
வநஸ்வாவந்தம் ஸுஷ்ணோ தஹ்ரக்ஷிதம்॥ ததோ ஏஷ்ரிஷ்வ
ரவெதஹீ ராவணம் ராக்ஷஸாயிவம்। ப்ரரிவ்வத வராரோ
ஹா வ்ரவாதி கஷ்டீ யதா। உ
சுஹாஜ்ஜ்ரஸ்ரக்ஷ்ரம் வாஹ ஹ்யாம் வ வபொயரள்।
உவவிஷ்டா விஶாலாக்ஷீ ரூஹ்ஹ்ரீ வரவணிஹ்ரீ॥ ௩
ஏஶ்ரீவஸ்ய ரெவதஹீம் ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸீம்ரணிம்। ஏஏ
ஶு ஸீதாம் ஏஃவோதுரம் நாவா ஸநாதிவாணுவெ॥ சுஸாவ்ரு
தாயாரவஸீநாம் பரணாம் ஸாஶிதவ்ரதாம் । ஶிநாம் வ்ரவ
திதாம் ஸுஶ்ளை ஶாவாரிவ வநஸ்ரதிம்॥ ஶுஷ்ணநிதாஹ்ரீம் ஶுஷ்
நாஹுராஶணிதாம்। ப்ரணாமீ வஹ்ஹிஜ்ஜ்வ விஹாதி ந விஹாதி
ச॥ சு
ஸீவம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாதநம்।
ஸம்கூஹ்ய ஹபஸாயாதெகுபுநீதிவ ஶிநாரமெம்॥ எ
ஶுஷ்ரீநீம் ரூஹ்ரீதீசெகாம் யுாநஶோகவராபணாம்।
ஏஃவஸ்ரீநுவெஶ்ரீநீம் ராமாம் ராமிநவ்ரதாம்॥ அ
வெஷ்டாநாம் தயாவிஷ்டாம் வநமெநவபுஷ்ரிவ
யுஷ்வ்ரீநாம் ஶ்ரஹ்ணைவ ரோஹிணீம் யுஷ்ரிகெதாநா॥ கூ
வ்ரதஶீலகுலெ ஜாதாமாவாரவதி யாஶிகெ।
வாநஸ்ஸாரரோவநாம் ஜாதாமிவ ச ஏஷ்ரெ॥ ௧௦

மஹாபராக்ரமமுடைய அந்தராவணனை மஹாபராக்ரமமுடைய மஹாவாநரர்(ஹநுமான்) கண்டார். உ௧

வாயுகுமாரராகிய ஹநுமானென்னும் வாநரர், 'இந்தத் திண்டோளன் 'ராவணன்' என்று நினைத்து, (அவனை உற்றுப்பார்ப்பதற்காக அடிக்கிளையில்) அதிகவுத்ஸாஹத்துடனே குதித்தார். ௩ ௦

அந்த ஹநுமான் அப்படி உக்ரமானபராக்ரமமுடையராயிருந்தும் அவனது பராக்ரமத்தால் பயந்தவராய் தழைகளடர்ந்தஏகாந்தமானவிடத்தில் ஒட்டி மறைந்துகொண்டு இருந்தார். ௩ ௧

கறுத்தகுழலும், அழகாயஇடுப்பும், நெருங்கியஸ்தநங்களும், கறுத்தகடைக்கண்களுமுள்ள அந்த(மஹாநுபாவையான) ஸீதையைப் பார்க்கநினைத்து ராவணன் நெருங்கிவந்தான். ௩ ௨

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அப் பொழுதே அழகும்யௌவநமும்நிறைந்து உத்தமமானபூஷணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணனை, குற்றமற்ற ராஜகுமாரியாய் உத்தமஸ்த்ரீயாயுள்ள வைதேஹி அங்கிருந்து கண்டமாத்ரத்திலேயே பெருங்காற்றில் நடுங்கும் வாழை போல் நடுநடுங்கிவிட்டாள். ௨

விசாலமானகண்களுடைய உத்தமஸ்த்ரீயானஸீதை வயிற்றைத் தொடைகளாலும், ஸ்தநங்களைக் கைகளாலும் மறைத்து அழுதுகொண்டே உட்கார்ந்துவிட்டாள். ௩

ராக்ஷஸிகணங்களால் காக்கப்பட்டு துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாய், ஸமுத்ரத்தி லுடைந்துவிழுங் கப்பல் போன்றவளாய், வெறுந் தரையி லுட்கார்ந்து மிக்கவுக்ரமான தவஞ்செய்கின்றவளாய், வெட்டப்பட்டு பூமியில் விழுந்த மரத்தின் கிளை போன்றவளாய், புழுதிபடிந்திருப்பதேஜலங்காரமாயத்புதமாயுள்ளசரீரமுடையளாய், அலங்காரத்திற்கேற்றவளாயிருந்தும் அலங்கரிக்கப்படாதவளாய், சேறுபடிந்த தாமரைக்கொடி போல் விசேஷமாய்ப்ப்ரகாசிக்கின்றவளும் ப்ரகாசியாதவளுமாயிருக்கும் வைதேஹியைத் தசகண்டன் கண்டான். ௫

ஸங்கல்பமென்னுங்குதிரைகள்பூட்டிய மனதென்னும்ரதங்களால், ஸர்வஜ்ஞரான ராஜஸிம்ஹமான ராமருடைய ஸமீபத்திற்குப் போகின்றவள்போன்றவளாய், எ. சோஷித்துத் தனித்து சிந்தையும்சோகமுமேகதியாய் அழுதுகொண்டிருக்கின்றவளாய், துக்கத்தின்கரைகாணாதவளாய், ஸௌந்தர்யமுள்ளவளாய், ராமரையேஅநுஸரிப்பவளாய், அ. ஆவேசத்தால் புரளும் ஸர்ப்பராஜன்பத்நிபோலும், கேது வென்னுங் க்ரஹத்தால் தாபமுண்ட ரோஹிணிபோலும், க. நல்ல(குல)ஆசாரமும் (யஜ்ஞம்முதலிய)தர்மமும் உறுதியானநல்லொழுக்கமுமுள்ள நற்குலத்திற் பிறந்து, (விவாஹமென்கிற)இரண்டாவதுஸம்ஸ்காரத்தையடைந்து இழிகுலத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டவள் போலும், க ௦.

இல்லாத அபவாதத்தால் கெடுதியுற்ற கீர்த்தி போலும், அப்யாஸ மில்லாததால் மறந்த வித்யை போலும்,கக. குறைந்துபோன பெரும்புகழ் போலும், குறைந்துபோன ச்ரத்தை போலும், (த்ரவ்யங்கள்)குறைந்த பூஜை போலும், ப்ரயோஜநம்பெறாத ஆசை போலும்,கஉ. குறைந்துபோன வருமானம் போலும், தடைபட்ட ஆஜ்ஞை போலும், (ப்ரலய)காலத்தில் பற்றியெரியும் திசை போலும், பிடுங்கிக்கொண்டுபோகப்பட்ட பூஜாத்ரவ்யம் போலும்,கங. கலக்கமடைந்த தாமரையோடை போலும், சூர்யனொழிந்த ஸேனை போலும், இருளில்மறைந்த காந்தி போலும், ஜலங்குறைந்த நதி போலும்,கச. தீட்டுபட்ட திண்ணை போலும், அணைகின்ற அக்நிஜ்வாலை போலும், ராஹுவினால்விழுங்கப்பெற்றசந்த்ரமண்டலமுற்ற பௌர்ணமியிரவு போலும்,கரு. இலைகளும்புஷ்பங்களும்பறிக்கப்பட்டு பக்ஷிகள்பயத்தப்பட்டு யானைத்துதிக்கையால் துழாவப்பட்டு கலங்கிய தாமரைத்தடாகம் போலுமிருக்கின்றவளாய்,கசு. பர்த்தாவின்சோகத்தால்சோர்ந்தவளாய், (அணைமுதலியதால்)குறுக்குவழியாய்ஜலம்வடிந் துலர்ந்த நதி போன்றவளாய், நல்ல ஸ்நாநகந்தாதிக ளில்லாததால் க்ருஷ்ணபக்ஷராத்ரி போன்றவளாய்,கஎ ம்ருதுவாயும் ஸுந்தரமாயுமுள்ள சரீரமுடையளாய், ரத்நங்களிழைத்தமாளிகையில்வஸிக்கத்தக்கவளாய், பறித்தவுடனே (வெளியில்)வாட்டப்படுந் தாமரைக்கொடி போல் (விரஹ)வெப்பத்தால் தபிக்கின்றவளாய்,கஅ. ஆண்யானையைப் பிரிந் தகப்பட்டுக்கொண்டு கம்பத்தில் கட்டுண்டு பெருமூச்செறிந்து பெருந்துயரத்தில்படுகின்ற மத்தகஜப்பெண் போன்றவளாய்,கக. மழைகாலத்தின்முடிவில் கறுத்துள்ள நவரிசையால் ப்ரகாசிக்கும் பூமி போல் கறுத்து நீண்ட ஒற்றைப்பின்னலால் (ப்ரகாசத்திற்குவேண்டிய)ப்ரயத்நமின்றியே ப்ரகாசிக்கின்றவளாய்,உ0. உபவாஸத்தாலும் துக்கத்தாலும் சிந்தையாலும் பயத்தாலும் மிகவும்க்ஷீணித் திளைத்து தீனையாகி சிறிது(தீர்த்தமாத்ர)ஆஹாரமுடையளாகி (பாதிவ்ரத்யமென்கிற)தவத்தையேபொருளாகவுடையளாய்,உக. துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாய், ரகுக்களிற்சிறந்தஸ்ரீராமர் தசகண்டனைவெல்லவேண்டுமென்று அஞ்சலிஹஸ்தையாய் (இஷ்ட)தேவதையை மனதினால் ப்ரார்த்திக்கின்றவள்போன்றவளாய்,உஉ. (ரக்ஷகரான ராமரை)நாற்புறமும்பார்க்கின்றவளாய், (அவர்காணாமையால்)மிகவும்அழுகின்றவளாய், குற்றமற்றவளாய், அழகான இமைகளுற்றுசிவந்துநீண்டுவெளுத்தழகாயகண்களுற்று, அத்யந்தம் ராமரையே அநுஸரிக்கின்ற மைதிலியை ராவணன் (தானே)பாழாகவேண்டி இச்சித்தான். உங

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

பதிவ்ரதையாய், தீனையாய், களிப்பில்லாதவளாய், பெருந்தவம்புரிகின்ற அந்தஸீதையைப்பார்த்து, ச்ருங்காரசேஷ்டைகளுடன்கூடிய இன்சொற்களால் அந்த ராவணன் (தன்அபிப்ராயத்தை,வெளியிட்டுக்காட்டியவிதமாவது:—

கலுதெநாவுவாசெந தீதிம் நிவதிதாதிவ।
சூநயாநாசயொமெந விஷ்யாம் வ்ரஜியிஷாதிவ॥ கக.
ஸநாதிவ ஶஹாகீதிம் ஶ்ருணுதிவ விசாநிதாச் ।
வதுஜாதிவ வரிகுஷ்ணாசாஶாம் வ்ரதிஹதாதிவ॥ கஉ.
சூபதீதிவ வியுஹாசாஜாம் வ்ரதிஹதாதிவ।
தீவாதிவ திஶம் காமெ வதுஜாசவஹ்ரதாதிவ॥ கங.
வதிநீதிவ வியுஹாம் ஹதஶுராம் பசதுதிவ।
வ்ரஹாதிவ தசொயுஹாச் வகுஷ்ணாதிவாவஹாச்॥ கச.
வெதீதிவ வராப்ரஷாம் ஶாநாசிஶிவாதிவ।
வர்ணயுசாஸீதிவ நிஶாம் ராஹுர்ஹ்ரஷ்ணாயாச்॥ கரு.
உக்ரஷவணுகுகயாம் வித்ராவிதவிஹஹாச் ।
ஹஸ்திஹஸவராப்ரஷாசாகயாம் வதிநீதிவ॥ ககூ.
வதிஶொகாதுராம் ஶுஷ்ராம் நதீம் விஹ்ராவிதாதிவ।
வரயா ப்ரஜயா ஹீநாம் க்ருஷவகுஷநிஶாதிவ॥ கஎ.
ஸுகுசாரீம் ஸுஜாதாஜீம் ரதஶுஶ்ரூஹொவிதாச் ।
தவ்ரசாநாதிவொஷெந ப்ரணாமீசவிரொஉ்ரதாச்॥ கஅ.
ஶ்ரவீதாசாவிதாம் ஸுஜ்ய கியவெந விநாகுதாச் ।
நிஃஶ்வஸநீம் ஸுஹுஃவாதுராம் ஶுஜராஜவயுதிவ॥ ககூ.
ஹகுயா தீவயுயா வெணுயா ஶொஹசாநாசயுதுதஃ।
நீயயா நீரஹாவாவெ வநராஜ்யா ஶஹீதிவ॥ உ0.
உவவாஸெந ஶொகெந யுராவெந வ ஹபெந வ।
வரிகுஷ்ணாம் க்ருஶாம் தீநாசவுராஹாராம் தவொயநாச்॥ உக.
சூபாவசாநாம் உஃவாதுராம் வ்ராஜீம் தெவதாதிவ।
ஹாவெந ரவுசாவ்ரஸ்ய உஶ்ரீ வவராஹவச்॥ உஉ.

ஸதீக்ஷசாணாம் ரூஉதீசநிநிதாம் ஸுவகுஷதா உராயதஶுகு
ஶொவநாச் । கநுவ்ரதாம் ராசிதீவ சிசியிஶீம் வ்ரஶொஹயா
சாஸ வபாய ராவணஃ॥ உங.

ஸுகொநவிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸசாவுஃ.

விம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஸ தாம் வதிவ்ரதாம் தீநாம் நிராநந்தாம் தவஸ்வநீச் ।
ஸாகாரொசுயுரொவுராகெநுருஶுயத ராவணஃ॥ க.

சாம் ஜ்வாலா நாமநீஹொரா! மத்ஹஸாநா ஸுநொஹரேத்।
கஜபுநிவாதாநம் ஹயாநேதாம் தஹிஷ்யஸி॥ உ.

காரயே தாம் விசாலாக்ஷி வஹாமிந்வஹ சாம் வ்ரியே!।
ஸவபுராஜமாணஸம்வநே! ஸவபுரொகுசிநொஹரே!॥ ங.

நேஹ கேசிந்நராஷ்யாவா ராக்ஷஸாஃ காமரூபிணஃ।
வ்யவஸவபுத தெ ஸீதே! ஹயம் சுசஸ்தீதத்॥ ச.

ஸ்யசேபா ராக்ஷஸாம் ஹீரா! ஸவபுரேவ ந ஸம்சயஃ।
மநுஷ்யம் வா வரஸ்ரீணாம் ஹரணம் ஸ்ரேஷ்ட வா॥ ரு.

ஸுவம் சைதத்காரோம் தா ந தாம் ஸ்ரக்ஷ்யாமி சேயிமி!।
காமம் காமஸ்ரீரே சே யயாகாமம் வ்ரவதுதாத்॥ சு.

தெவி நேஹ ஹயம் காயம் மயி விஸ்வஸிஹி வ்ரியே।
ப்ரணயஸ்ய ச தத்தேந சேவம் ஹத்ஸ்ரோகயாஸ்யஹா॥ எ.

வாகவெணீ யராஸயா யாநம் மநிநஷ்வரத்। சுஷ்யாநெ
zவ்ரவவாஸஸ்ய நெதாந்ருளவயிகாநிதெ॥ அ. விவிதாணி
ச சாயாநி சுநாநாநுமாரகணிவ। விவியாநி ச வாவாம்ஸி மி
வ்யாந்யாஹரணாநி ச॥ கூ. மஹாஹுணி ச வாநாநி மயநா
ந்யாஸநாநி ச கூஉ மீதம் நாதம் ச வாஜ்யம் ச ஆஹ சாம் வ்ரா
வ்ரு சேயிமி!॥ கo.

ஸீரதமிஸி சேவம் ஹத்ஃ கார்ய ஹாதெஷ்ட ஹத்ஷணத்।
சாம் வ்ரவ்ரு ஹி கயம் நா ஸ்யாஹ்ஸநஹுா ஸாவிமுஹெ!॥
ஹம் தெ வாரா ஸஜாதம் யளவநம் வ்ரதிவதுதெ।
யஹ்தீதம் வாநநெநுதி ஸ்ரோதஸ்ரீவ்ரவொதிவ॥ கஉ.

தாம் கூதொவரதொ சேநெ ரத்வகுதுா ஸ விஸ்வஸ்ரக்।
ந ஹி ரத்வொவசா தநா தவாஹ்ஸி ஸாஹஸுநெ!॥ கங.

தாம் ஸசாஸாஜ்ரு சேவ்ரஹி! ரத்வயளவநஸாவி நீத்।
கஃ வாசாநதிவதெுத ஸாக்ஷாஉவி விதாஉஹஃ॥ கச.

"யானைத்துதிக்கைபோல்(அழகிய)தொடைகளுற்றவளே! என்னைக் கண்டு ஸ்தநங்களையும்வயிற்றையும் மறைத்துக்கொள்வதினால், பயத்தால் (உன்)உடம்பைக் காட்டாதிருக்க நீ நினைக்கின்றாய் போலிருக்கிறதே! உ.

விசாலமானகண்களுற்றவளே! ப்ரீதியாயுள்ளவளே! சரீரத்தழகுயாவும்நிறைந்துள்ளவளே! ஸகலலோகத்தின்மனதையும்ஹரிக்கின்றவளே! உன்னை விரும்புகின்றேன்; என்னைக் கௌரவப்படுத்து (பயப்படவேண்டாம்). ௩.

ஸீதே! (யானிருக்கும்போது உனக்கு பயத்தைவிளைப்பவர்) நினைத்தரூபந்தரிக்கும் ராக்ஷஸர்களாவது மனிதர்களாவது இங்கொருவரு மில்லை; உனக் கென்னிடத்தி லுண்டான பயம் பறந்தோடட்டும். ௪.

பயப்படும்ஸ்வபாவமுடையவளே! பிறர்ஸ்த்ரீகளை பலாத்கரித்துக்கொண்டுவருவதுதானாகட்டும்,சேருவதுதானாகட்டும் எல்லாவிதத்தாலும் ராக்ஷஸர்களுக்கு தங்கள்(குல)தர்மம்; ஸந்தேஹ மில்லை. ௫.

மைதிலி! இதிப்படியிருந்தாலும், நீஇஷ்டப்படாமல் உன்னைத் தொடமாட்டேன்; (நீயேஸம்மதித்துஉனது)காமம் எனது சரீரத்தில் யதேஷ்டமாய் மிகவும் ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டும். ௬.

அம்ம! அன்புள்ளவளே! இதுவிஷயத்தில் பயப்பட வேண்டாம்; என்விஷயத்தில் நம்பு; உண்மையாய்ப் ப்ரீதிபண்ணு; இப்படி துக்கத்திலாசைப்பட்டவளாக ஆகவேண்டாம். ௭.

ஒற்றைப்பின்னலும், தரையில்படுக்கையும், சிந்தையும், அழுக்கடைந்தவஸ்த்ரமும், நிஷ்காரணமாய் உபவாஸமும் ஆகியஇவைகள் உனக்குத் தகா; அ. விசித்ர மாலைகளும், சந்தநங்களும், அகில்களும், நாநாவித வஸ்த்ரங்களும், திவ்ய—ஆபரணங்களும்,௧. விலையுயர்ந்த பாநகங்களும், படுக்கைகளும், ஆஸநங்களும் ஆகியஇவைகள் உனக்குத் தகும்; ௧௨. மைதிலி! (ஆதலால்) என்னை யடைந்து, பாடலும் ஆடலும் வாத்யமும் ஆகிய ஸுகத்தைப் பெறுவாய். ௧௩.

ஸுந்தராங்கி! பெண்மணியா யிருக்கின்றாய்! இப்படி யாகவேண்டாம்! அங்கங்களில் ஆபரணத்தை இட்டுக்கொள்! என்னை நீ அடைந்தும் எப்படி (இந்தஸுகங்களையநுபவிக்கத்)தகாதவளாக ஆகுவாய்? ௧௪.

அழகாய் உண்டாகிய உனது இந்த யௌவநம் வீணாய்ப்போய்விடுகிறது; இது போனால், வேகமாயோடும் நீர் வெள்ளம் போல் மறுபடியும் வாராது. ௧௨.

ஸுந்தரி! ஜகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கும்ப்ரஹ்மா (அதிசயமான)அழகைப் படைக்கமுயன்று உன்னை ஸ்ருஷ்டித்து (இனி மேலான அழகு கிடையாதென்று நிச்சயித்து), ஓய்ந்துவிட்டாரென்று நினைக்கிறேன்; உன்னழகுக்கு ஸமாநமான அழகுள்ளவ ளின்னொருத்தி இல்லையன்றோ! ௧௩.

வைதேஹி! அழகும்யௌவநமும்கூடிமிகவும்ப்ரகாசிக்கின்ற உன்னை யடைந்து, (அவன்) ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மாவாயிருந்தாலுங்கூட எந்தப் புருஷன்தான் அப்பால்போவன்? ௧௪

மதிநிகர்முகத்தாளே! நுண்ணிடையாளே! உன் அங்கத்தில் எங்கெங்கு பார்க்கின்றேனோ அங்கங்கு எனது கண் கட்டுண்டுநிற்கின்றதே!

மைதிலி! எனக்குப் பார்யையாக ஆய்விடு; இந்த(ராமவிஷயமான) மோஹத்தை விட்டுவிடு; நாற்புறத்தினின்றும் அபரிமிதமாய்க் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற பெண்மணிகளெல்லோருள்ளும் எனக்கு முதல்பத்நியாவாய்; உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக (பயப்படவேண்டாம்). கசூ?.

பயப்படும்ஸ்வபாவமுடையவளே! உலகங்களினின்று ரத்நங்களெவைகள் பலாத்கரித்துக் கொண்டுவரப்பட்டனவோ அவைகள் யாவும், இந்த ராஜ்யமும் யானும் உனக்கு (ஸ்வாதீநமென்றெண்ணிக்கொள்). கஎ?.

விலாஸமென்னும்ச்ருங்காரசேஷ்டையுடையவளே! நாநாவிதநகரவரிசைகளையுடைய பூமி யெல்லாம் ஜயித்து உன் நிமித்தமாய் ஜநகருக்குக் கொடுப்பேன். கஅ?.

எவனொருவனெனக் கெதிரி யாவானோ அப்படிப்பட்டவனொருவனையும் உலகத்தி லிப்போது யான்காணவில்லை; யுத்தத்தி லெதிரில்லாத எனது மஹாவீர்யத்தைப் பாரு. கஙூ?.

சத்ருக்களில் தேவர்களும்அஸுரர்களும் யுத்தத்தி லென்னெதிரில் நிற்க முடியாதவர்களாய் பலதடவைகளிலும் என்னால் முரிக்கப்பட்ட த்வஜமுடையவர்களாய் ஓடிவிட்டார்கள். உ0?.

இன்று உனது ஆசையோடு உத்தமமான அலங்காரத்தைச் செய்துகொள்; நல்லகாந்தியோடுகூடிய பூஷணங்களையும் உன் உடம்பில் அணிந்துகொள்; உனது ரூபம் அலங்காரத்தூடு கூடி நன்றாய்விளங்க யான் காணவேண்டும். உஉ.

ஸுந்தரமுகி! அச்சமுடையாய்! அலங்காரத்தோடுகூடியவளாய் நல்லபடியே போகங்களை யதேஷ்டமாய் அநுபவி, குடி, விளையாடு. உங.

நீ இஷ்டப்படி பூமியையோ அல்லது தநங்களையோ (வேண்டியவர்களுக்குக்) கொடு; நம்பினவளாய் என்னிடத்தி லாசைவை; தைர்யமாய் ஆஜ்ஞைசெய்; உச. (அப்படி)ஆசைவைக்கு முனது பந்துக்களும் எனது அநுக்ரஹத்தால் க்ஷேமமாயிருக்கட்டும்; க்ஷேமத்தைவிளைப்பவளே! என் செல்வத்தையும் என் அழகையும் புகழையும் பாரு. உரு

ஸுந்தரி! மரவுரியுடுத்த ராமனோடு என்ன செய்யப்போகிறாய்? ராமன் ஜயமென்பதொழிந்தவன்; லக்ஷ்மிபோனவன்;வநத்தில் திரிகிறவன்; தவமுடையவன்; தரையில்படுக்கிறவன்; (எப்படியாகிலுமிருக்கட்டுமென்றாலும்)உயிர்த்திருக்கிறானோ இலனோ! சங்கிக்கிறேன். உசூ?.

வைதேஹி! முன்னேகொக்குகள்பறக்க (மழைகாலத்தில்) கார் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட நிலவுபோலிருக்கின்ற உன்னை ராமன் பார்க்கக்கூட முடியாதே. உஎ?.

இந்த்ரன்கையையடைந்த கீர்த்தியை(அதாவது கீர்த்திபோலிருந்த பார்யையை) ஹிரண்யகசிபு அடைந்தது போல் என் கையினின் றுன்னை ராகவன் அடையத் தகானே. உஅ?.

யத்ர தே வஸ்யாமி தே மாதரம் ஸீதாம்ஸுஸத்ருசாநநே!।
தஸ்மிந்ஸஸிநி வ்ருக்ஷாணாம் ஸுக்ஷுமாணி நிவர்ததே॥ கரு.

ஸுவ தேவி! ஹாயுரா தே ஸௌஹிதநம் விஸர்ஜய। வஹ்நீ
நாமுத்தமவீணாமாஹுதாநாமிதஸ்தத:॥ ஸவ்ராஸாதேவ ஹ்ருதம்
தே ஸாமுத்ரஹிஷீ ஸவ। கசுஉ.

மொகெஹ்யா யாநி ரத்நாநி ஸம்ப்ரயுக்தாந்யுதாநி வை॥
தாநி தே ஹரு! ஸவ்ராணி ராஜ்யம் வைதேஹ்ஸம் ச தே। கஎஉ.

விஜ்தே வ்ரயிவீம் ஸவ்ராம் நாநாநமரஸோ நீர்॥
ஜநகாய ப்ரதாஸ்யாமி தவ ஹேதோர்விமோக்ஷிநி!। கஅஉ.

நேஹ வஸ்யாமி மொகெஸ்ந்யம் யோ தே ப்ரதிவமொஹவெத்॥
வஸ்ய தே ஸுஹ்ரீயுக்ரே திஉந்தோஹவெ। ககூஉ.

கவகூத்ர ஸம்யுமெ ஹ்ரா யோ விஜ்ஞிதவ்ஜாம்॥
கஸ்தாம் ப்ரதிநீகேஷு ஸ்தாதும் ஶக்ஸ்யதி ஸுராஸுரா:। உ௦உ.

ஹ்ரயா கியதாஶ்ரு ப்ரதிகரு தவொத்தர்॥ ஸவ்ரஹாண்
வஸஜ்ஜநாம் தவாஹ்ரு ஹ்ருஷணாநி ச। ஸாயுர் வஸ்யாமி தே
ரூபம் ஸம்யுக்தம் ப்ரதிகரு:ணா॥ உஉ.

ப்ரதிகரு:ரிஸம்யுக்தா ஶாக்ஷிணேந வராநநே!।
ஹ்ரு ஹ்ரு ஹொமாந் யஶாகாரம் விவ ஹ்ரு! ரவ்ஷ ச॥ உரு.

யஶ்ரஷ்டம் ச ப்ரயத்ந தம் ப்ரயிவீம் வா யநாநி ச।
யயவ்ஸ ஸயி விஸ்ரவ்யா ப்ரஷ்டோஜ்ராவ்யவ்ஸ ச॥ உச.

உத ஸாஹ்ரயுந்ரு யுந்ரு வாநவாஸ்ரவ
ப்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ச ஸ்ரு தம் ஸ்ரியம் ஹ்ரு! யஶ்ரு தே॥ உரு.

கிம் கரிஷ்யஸி ராமேண ஸுஹ்ரு ஹ்ரு ஸுவாஸஸா। நிக்ஷிப்தவி
ஜயொ ராமோ மதஸ்ரவ்ரு நமொஹரு:॥ ப்ரதீ ஸ்ஸ்ரியுஸ்ராயீ ச ஸ
ஜ்ரு ஜீவதி வா நவா। உகூஉ

நஹி வைஷ்ரு! ராஸ்ரு உஷ்ரு வாவ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு தே॥ வ
ரொவயாகெரஸிதெ ஶ்ரு ரவெஜ்ரு ராஸ்ரு தாதிவாவ்ரு தாரு।
நவாவி ஸ ஹஸ்ரு தாம் ப்ரவ்ரு ஹ்ரு ராவவ:॥
ஹிரண்ரு கஶிவ:ரு கீதிரு ந ஹஸ்ரு காதிவ। உஅஉ.

வாரணஸிதெ வாரணத்தி வாரணெதெ விராஸிநி॥
ஶெநொ ஹராஸி ஶெ ஹீரா ஸுவணம் வநமம் யதா। உகூஅ
கிஷகுலஶொபவஸநாம் தநீவெ நயஜ்ஜதாஶ் ॥ தாம் ஶுஷ்வ
ஸெஷ்ட ஶாரெஷ்ட ரதிம் நொவயஹாரெஹஶ்। ௩௦அ.
சுநம்வ்ரநிவாஸிநம் ஸியஸுவுகுணாநிதாம்॥
யாவதெநா ஶெ ஸவுராஸாவெஶயம் கரா ஜாநகி। ௩௧அ.
ஶெ ஹ்ரஸிதகெஶாதெ தெ ரொகுவ்ரவராம் ஸியம்॥
தாஸ்ஸாம் வரிஶரிஷ்ரதி ஶ்ரியஶெவரஹொ யதா। ௩௨அ.
யாநி வெஶ்ரவணெ ஸுஹ்ரு ரதாநி ச யதாநி ச॥ தாநி ரொ
காம்ஶ ஸுஶ்ரோணி சாம்ச ஹ உ யதாஸுவஶ். ௩௩அ.
ந ராஜ்ஜஸுவஸா ஶெவி ந ஸுவயெந ந விக்ரயெஶ்॥
ந யநெந ஶயா தாயஜ்ஜெஜஸா யஶஸாவிவா। ௩ச அ.
விவ விஹர ரஶ்வ ஹ உ ஹொமாநர் யநநிசயம் வ்ரதி
ஶாதி ஶெதிநீம் ச॥ யி ஶ ஶயநெ! யதாஸுவம் தம் தயி ச
ஸதெ ஶயந வாஸுவாஜ்ஜெ। ௩ரு அ

கஸுதிதரா ஜாயஸந்தாநி ஹ்ரதயாதாநி ஸஶ்ரதீ
ரஜாநி॥ கநகவிஶஹாரஹ்ரஷிதாஜ்ஜ விஹர ஶயா ஸஹ ஹீரா!
காநநாநி। ௩சூ அ.

ஸுந்தரகாண்ட விம்ஶம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்.

ஸகுவிம்ஶம் ஸர்கம்.

தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ரு தா ஸீதா ரஜ்ஜ ரக்ஷஸம்।
ஶுதா ஹீநஸ்ரா ஹீநம் ப்ரத்யுவாச ஶநெவுசம்॥ க.
ஈஸ்வாதா ரஜ்ஜ ஸீதா வெவாநா தவஸ்ரிநீ।
விநயநீ வாரொஹா வதிஶெவ வதிவ்ரதா ॥
தர்ணஶ்ரதம் ஶ்ரு தா ப்ரத்யுவாச ஶுஹ்ரிதா। உ அ.
நிவதுய ஶெநொ ஶ்ரதம் ஸுஜெந கிரயதாம் ஶநம்॥
ந சாம் ப்ராயுயிதும் யுக்தம் ஸுஹ்ரிதிவ வாவக்ரதம்। ௩ அ.

அழகாய்சிரிப்புடையவளே! அழகானபற்களுடையவளே! அழகானநேத்ரங்களுடையவளே! விலாஸமுடையவளே! அச்சமுடையாய்! ஸர்ப்பத்தைக் கருடன் ஹரிப்பது போல் என் மனதை ஹரிக்கின்றாய்! உகூ.

நான், கசங்கியபட்டாடையளும், க்ருசித்தவளும், அலங்கரிக்கப்படாதவளுமாயிருக்கின்ற உன்னைக் கண்டும் என் பத்நிகளிடத்துப் போகத்தைச் சிறிதுமடையாதிருக்கின்றேன்! (மனமிரங்குவாய்) ௩௦.

ஜாநகி! எனக் கெவ்வளவு பெண்டுகள் ஸகல(ஸௌந்தர்யாதி)குணங்களுடங்கூடியவர்களாய் அந்தப்புரத்திலிருக்கிறார்களோ, (அவர்கள்)எல்லோரிடத்தும் அதிகாரம் பண்ணு. ௩௧.

கருங்குழலுடையாய்! மூவுலகங்களிலும்சிறந்தவர்களாய் எனக்கு ஸ்த்ரீகள் (இருக்கிறார்கள்); அவர்கள் அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகள் லக்ஷ்மிக்குப் பணிசெய்வது போல் உனக்குப் பணிசெய்வார்கள். ௩௨.

அழகியபுருவங்களுடையாய்! அழகியஇடுப்புடையாய்! குபேரன்க்ருஹத்தில் எந்த ரத்நங்களும் தநங்களும் (இருக்கின்றனவோ)அவைகளையும்,(எல்லா)உலகங்களையும், என்னையும் ஸுகமாக அநுபவி. ௩௩.

தேவி! ராமன் எனக்கு ஸமாநனாகத் தவத்தாலு மில்லை; பலத்தாலு மில்லை; பராக்ரமங்களாலு மில்லை; தநத்தாலு மில்லை; அழகாலு மில்லை; புகழாலு மில்லை. ௩௪.

ஆசையுடையாய்! குடி; உலாவு; விளையாடு; போகங்களைப் புஜி; தநக்குவியலையும், பூமியையும் தருகிறேன்; ஸுகமுண்டாகும்படி என்னிடத்தில் ஆசைகொள்; உன்னிடத்தில் வந்து உன் பந்துக்களும் இஷ்டத்தைப்பெறுவார்கள். ௩௫.

அச்சமுடையவளே! புஷ்பித்தவ்ருக்ஷங்களின்வரிசைகளாலடர்ந்தவைகளும், வண்டுகள்கூடியவைகளுமாய் ஸமுத்ரக்கரையிலுள்ள (உத்யாந)வநங்களில், ஸ்வர்ணமயமானநிர்மலமான ஹாரத்தால்பூஷிக்கப்பட்டஅங்கங்களுடையளாய் என்னுடன் கூடி விளையாடு." ௩௬.

இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

ஸீதை கொடிய ராக்ஷஸனான அந்தராவணனுடைய அம் மொழியைக் கேட்டு, தீனையாய் தாழ்ந்தகுரலோடு தீநமான சொல்லை மெல்ல வதிலுரைத்தாள். க.

பெருந்தவமுடையளாய் உத்தமஸ்த்ரீயாய் பதிவ்ரதையாயுள்ள ஸீதை துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு அழுது நடுங்கி பர்த்தாவையே த்யானித்து, (இப்படியும் கொடியவனிருக்கிறானென்றெண்ணி ஆச்சர்யத்தால்) புன்சிரிப்புடையளாய்,(ராவணனுக்கும்தனக்கும்)நடுவிலொருத்ருணத்தைக் கிள்ளிப்போட்டு பதில்சொன்னாள்:— உ.

"என்னிடத்தினின்று மனதைத் திருப்பிக்கொள்; உனக்குத்தக்க ஜநத்தினிடத்தில் மனதை வை; பாபத்தைச்செய்தவன் நல்லபயனை (ப்ரார்த்திக்கத்தகாதது) போல், என்னை (நீ) ப்ரார்த்திக்கத் தகாது; ௩.

மஹா குலத்திற் பிறந்து, புண்யமான குலத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டு ஒருவருக்கேபத்நியாகிய(பதிவ்ரதையாகிய) என்னால், செய்யத்தகாத கார்யம் செய்யத்தக்கதல்ல.” சஇ.

பெரும்புகழ்பெற்ற வைதேஹி இவ்வாறு அந்த ராவணனைச் சொல்லி, அந்த ராக்ஷஸன்பக்கமாக ப்ருஷ்டபாகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு மீளவும் (மேல்வரும்)மொழியை யுரைத்தாள்:— ருஇ.

“ஒருவருக்குப்பார்யையாகிய பதிவ்ரதையான நான் உனக்குத் தக்க பார்யை யன்று; நன் னெறியைக் கொள்; நன்னடக்கையைச் செய்; நல்லது. சுஇ.

ராக்ஷஸ! உன் பத்நிகளை ரக்ஷிப்பது போலவே அயலார் பத்நிகளையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்; உன்னையே உபமாநமாகக் கொண்டு உன் பத்நிகளிடத்திலேயே விளையாடு. எஇ.

தன் மனைவிகளிடத்தில் த்ருப்தியில்லாதவனாய், சபலனாய், புலன்களுக்கு லோந்தவனாய், கோணவழியில்புத்திவைக்கிறவனுக்கு பிறர்மாதர்கள் (ஆயுள்க்ஷீணம்முதலான)பரிபவத்தை விளைக்கிறார்கள். அஇ.

இந்தலங்கையில் (நன்மையைஉபதேசிக்கும்) பெரியோர்கள் இலராயென்ன? (விபீஷணர்முதலானவர்களிருக்கிறார்கள்;) பெரியோர்களை நீஅநுவர்த்திக்கவில்லையே! நிச்சயமே! உன் புத்தி நல்லொழுக்கமற்று விபரீதமாயிருக்கிறதன்றோ! கூஇ.

நீ மனதிற்பொய்யானவன்புடையனாகி, பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட நன் மொழியை ராக்ஷஸர்களின் நாசத்தின்பொருட்டு நம்பாதிருக்கிறாயே! கஉஇ.

பெரியோர்களினுபதேசங்கேட்காது அக்ரமத்தி லாசைகொண்ட அரசனை யடைந்து, செழித்த நாடுகளும் நகரங்களும் நாசமாகின்றன; கஙஇ.

அதுபோல், ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தலங்கை உன்னையடைந்து, நீ ஒருவன் செய்கிற குற்றத்தினாலேயே சீக்ரத்தில் நாசமாகும். கஙஇ.

ராவண! தீர்க்காலோசனையில்லாமல் தன்னாலேசெய்துகொள்ளப்பட்ட(கெட்ட)கார்யங்களால் நாசமான பாபிஷ்டனைக்கண்டு ப்ராணிகள்(யாவும்) ஸந்தோஷிக்கின்றன;கஙஇ. இப்படி பாபகார்யமுடைய உன்னை (மாளக்கண்டு உன்னால்) வஞ்சிக்கப்படும் ஜநங்கள் ‘கொடியவனான இந்தராவணன், வாயால்சொல்லமுடியாத வ்யஸநத்தைத் தைவாதீநமாய் அடைந்தான்’ என்று ஸந்தோஷித்தே பேசுவார்கள். கசஇ.

(நீ கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிற) அதிகாரத்தினாலாவது தநத்தினாலாவது என்னை வஞ்சிக்கமுடியாது; ஸூர்யனைவிட்டு காந்தி பிரியாதிருக்குமாறு ராகவரைவிட்டு யான் பிரியமாட்டேன். கருஇ.

(ஸகல)ஜகத்பதியாகிய அவருடைய(அதாவது அளவிடமுடியாதப்ரபாவமுள்ளராமருடைய) பெருமைபெற்ற புஜத்தைத் தலையணையாகவைத்து, வேறொருவனுடைய(அதாவது அநாமதேயனாய்த்ருணத்திற்குஸமாநனாயுள்ளஉன்போன்றவனுடைய) கையை எப்படித் தலையணையாகக்கொள்வேன்! கசூஇ.

சுகாயபும் நபோ காபபுலிகுவத்ரா விமுஹிருதுச்॥
கூலம் ஸாவ்ரவ்யா வேணும் கூலெ ஊஹதி ஜாதயா। ச.உ.

வனவாஸ்கூ தம் விவிஹீ ராவணம் தம் யஶஸ்வி நீ॥
ராக்ஷஸம் வ்ருஷ்டிம் கூதா ஹ்ரியொ வஹநஹ்வ்ரவீத்। ரு.உ.

நாஹமாவயிகீ ஹாயபூ வரஹாயபூ ஸதீ தவ॥
ஸாயா யஜுலெக்ஷஸ்வ ஸாயா ஸாயா வ்ரதம் உரு। சு.உ.

யயா தவ தயாநெஷாம் ஊரா ரக்ஷ்ரா நிஶாஉரு!॥
கூதாநஹ்வசாம் கூவ்வ ஹெஷ ஊரெஷ ரஹ்ரிதாச்। எ.உ.

சுதஷம் ஹெஷ ஊரெஷ வஹம் வஹிதெநிபச்॥
நபந்தி நிகூ தீவ்ரஜ்ம் வரஹ்ரரா: வரரஹவச்। அ.உ.

ஊஹ ஸதிநா நவா ஸந்தி ஸதிசாவா நாந்வதுலெ॥
தயாஹி விவரீதா தெ ஸ்ரியரஹ்ரவஜிருசா। கூ.உ.

வலொ தீவ்ரவ்ரணீ தாதா வயுஶ்கம் விவக்ஷிணீ॥
ராக்ஷஸா நாஹாவாய தவ்வா நவ்ரதிவ்ரவ்ரெ। கம்.உ.

சுகூ தாதாநசோஸாவ்ரு ராஜாநஶநெ ரதச்॥
ஸஹ்ரூநி விநஶ்ரூநி ராஷ்ரணி நஶ்ரணி உ! கக.உ.

தவிவெவ தாம் ஸசோஸாவ்ரு ஊஹ ரதளவஸஹ்ரூ॥
சுவரயாயா தச் தவிவெகுவ்ரு நஹிராவிநஶிஷ்ரு தீ। கஉ.உ

வ்ரகூவிதெஹ்ருநுசோநவ்ரு ராவணாதீவபுஶிருரீ॥
சுலிநநநி ஹ்ரு தாநி விநாஶெ வாவகுஉணீ। கங.உ

வனவ்ரு தாம் வாவகுஉணம் வக்ஷ்ரு நி நிகூ சா ஜநாச்॥
ஜிவிஷ்ரு கவ்ரு ஸநம் வ்ரவொ ரளஉ ஊ தெ வ ஹஷிருசாச்।

ஶகூ ரெஶலயிதம் நாஹவிஶவெபுண யதிநவா॥
சுநநா ராவவிணாஹம் ஹாஸ்கரேண வ்ரஹா யயா। கரு.உ.

உவ்யாய ஹ்ரஜம் தவ்ரு ஶொகுநாயவ்ரு ஸகூ கச்॥
சுயம்நாசோவ்யாஸ்ரு ஹ்ரஜநுவ்ரு சுவ்ரு ஜிதச்। கசு.உ

சுஹ்ருளவயிகீ ஹாயபூ தவிஸ்வ வஸுயாவதெ:॥
வ தஸ்யா சஸ்ய விவ ஸ்ய விஷ்ணோ விஷ்ணோ விஷ்ணோ தநீ। கஎ.

ஸாயாம் ராவண! ராஜேண சாம் ஸாநய ஊஃவி தாரீ॥
வ்ரிந வாஸி தயா ஸாயபூ சுரிரணைவ ஜாயிவீ। கஅ.

ஜிதுளவயிகம் கதபூம் ராஜீ ஸ்ரீநம்வரீவ்ஸ்தா॥
வயம் வாநிஹ்ஹ தா வொரம் தயாஸள வ்ரராஷிஷ்ஹீ। கக.

விஜிதீ: ஸஹி யஜூஜீ: ஸுரணாஹ தவ தஸ்ய:॥
தெந தெஜீ ஸவத்ரு தெ யஜி ஜீவித ஜிஹ்ஹி। உ0.

வ ஸாஹடஸ்ய தம் தெஜெநம் ஸுரணாஹ தவ தஸ்ய॥ சாம் உ
ஜ்ஜெ வ்ரயதொ ஸ்ரீ தா நியபூ சயித ஜிஹ்ஹபூ। உக.

வாவம் ஹி தெ ஹிவத் ஸ்வ ஸ்ரீ ஸம்வ்ரூய ரவ ஸ்ரீ தீ॥ சுரு
யா தம் ஹி கூவபூணோ வயம் வ்ரா ஸ்ரீ ராவண। உஉ.

வஜுடெ உஜ்ஜ ஜ்ஜ தஸ்ரீ வஜுடெ ஜ்ஜ சுஜிரீ॥
தஜியம் தூ ந ஸம் கூ ஜ்ஜொ ரொகநாயஸ் ராவவீ। உங.

ராஜ்ஜ யந ஷ்ஷஸ்வம் ஜ்ரூ ஷ்ஸ்ரீ தம் ஜிஹாஸ்ரீ।
ஸுத கூ த விஸ்ஷ்ஸ்ரீ நிவெபூ ஷ்ஜிஸ்ரெரிவ। உச.

ஜ ஸ்ரீவ்ரம் ஸ்வவபூணோ ஜ்ஜிதாஸ்ரீ ஜ்ஜொரஸ்ரீ॥
ஜ ஷிவொ நிவ தீஷ்ரீ ராஜ்ஜக்ஷணக்ஷணீ।

ரக்ஷாம்ஸி வரிநீவநீ வ்ரயபூ ஜ்ஜிஸ்ரீ ஸ்ரீ தீ॥
சுஸம்வாதம் கூரிஷ்ரீ வ தநீ கூஜ்ஜவாஸஸீ। உசு.

ராக்ஷிஸ்ரஜ்ஜிஹாஸவபூ ஸ ராஜ்ஜ்ரரொ ஜ்ஜிஹாந்॥
உஜ்ரிஷ்ரீ வெஜ்ஜ்ந வெஜ்ஜெய ஜ்ஜொரஸ்ரீ। உஎ.

சுவநெஷ்ரீ சாம் ஹதபூ தீ: ஸ்ரீவ ஜ்ரிநீ॥
சுஸ்ரெரஸ்ரீ: ஸ்ரீ யம் ஜீவ்ரீ விஷ்ஸ்ரீ ஜ்ரிரிவ கூ ரெஜீ। உஅ.

ஜ ஸ்ரீஹாநெ ஹ ஸ்ரீஹாநெ நிஹ்ஹதெ ரக்ஷஸாம் வரெ॥
சுஸ்ரெகெந தயா ரக்ஷீ! கூ தஜீ ஜ்ஜஸ்ரீ ரெ॥ உகூ.

(வேத)வ்ரதங்களையநுஷ்டித்து (பரம)ஆத்மாவையுணர்ந்த வித்வானுக்கு வித்யை போல், (ஸகல)பூமிநாதராகிய அந்தமஹாநுபாவருக்கே நான் தகுந்த பார்யை. கஎ?.

ராவண! வநத்தில் யௌவநப்பருவமுள்ள பெண்யானையோடு மத்தகஜத்தைச் சேர்ப்பதுபோல், துக்கித்துக்கொண்டிருக்கு மென்னை ராமரோடு சேர்த்துவிடு; நல்லது. கஅ?.

நீ (நிலைக்க)ஓரிடம் வேண்டுமென்கிறஎண்ணமும் கோரமான வதம் வேண்டாமென்கிறஎண்ணமுமிருக்கும்பக்ஷத்தில், புருஷோத்தமரான இந்த ராமரைத் தகுந்த அன்பராகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்; கக?. அவர், தர்மங்களையறிந்தவரென்றும், சரணமென்றுவந்தவர்களிடத்தில்வாத்ஸல்யமுள்ளவரென்றும் எங்கும்ப்ரஸித்திபெற்றவரன்றோ! (நீ)ஜீவித்திருக்க நினைக்கும்பக்ஷத்தில் அவருடன் உனக்கு ஸ்நேஹ முண்டாகவேண்டும்; உ?. சரணாகதிசெய்தவர்களிடத்தில்வாத்ஸல்யமுடைய இந்தராமரை நீயும் வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்; (குற்றம்செய்தோமேஎன்கிற)மனக்கலக்கமொழிந்தவனாகி என்னையும் இந்தராமருக்கு நீ கொடுத்துவிட வேண்டும். உக?.

ராவண! ரகுகுலத்தவர்களிலுத்தமரானராமர்விஷயத்தில், (என்னை)இப்படிக் கொடுத்தால்தான் உனக்கு க்ஷேம முண்டாகும்; வேறுவிதமாய்ச் செய்தாயாகில் நீ நிச்சயமாய் வத மடைவாய். உஉ?.

உன்போன்றவனை (இந்த்ரன்)விடுத்த வஜ்ராயுதம் விட்டாலும்விடும்; நெடுநாள் யமன் விட்டாலும்விடுவான்; லோகநாதரான அந்த ராகவர் கோபம்மிகுந்தால் விடார். உந?.

இந்த்ரன்விடுத்த வஜ்ராயுதத்தின் மஹாகோஷம்போன்றமஹாகோஷமுடைய ராமரது வில்லின் சப்தத்தை நீ கேட்பாய். உச?.

இங்கு சீக்ரத்தில் அழகானசிரகுகள்கூடி, (விஷத்தால்)ஜ்வலிக்கும்முகமுடைய ஸர்ப்பங்கள்போன்றவைகளாய், ராமலக்ஷ்மணர்களின்பெயர்போட்ட பாணங்கள் இந்தப் பட்டணத்தி லெங்கும் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றுகொண்டு வந்துவிழப்போகின்றன; கழுகென்னும்பக்ஷிகளும் வந்துவிழுந்து இடத்தை அடைக்கப்போகின்றன. உகூ?.

ராக்ஷஸராஜர்களாகியபெரியஸர்ப்பங்களை அந்தப் பெரிய ராமரென்னும்கருத்மான், ஸர்ப்பங்களைக் கருடன் இழப்பது போல் வேகமாய் இழுக்கப்போகிறார். உஎ?.

விஷ்ணு மூவடிகளால் அஸுரர்களிடத்தினின்று மஹத்தான ஐச்வர்யத்தைக் கொண்டுபோனது போல், சத்ருக்களைக்கொல்லவல்ல (எனது)பர்த்தா என்னை உன்னிடத்தினின்று சீக்ரத்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோகப்போகிறார். உஅ?.

ராக்ஷஸ! (எனதுநாதரால்) ராக்ஷஸர்களின் படை கொல்லப்பட்டு ஜநஸ்தாந மிடமுமில்லாமல்நாசஞ்செய்யப்படவே சக்தியற்று, உன்னால் இந்த (என்னைத்திருட்டுத்தனமாகக்கொண்டுவந்த) கெட்டகார்யம் செய்யப்பட்டது. உகூ?

அதம! (விட்டுப்பிரியாத)ப்ராதாக்களாகிய அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரும் வெளியிற் போயிருந்தஸமயத்திலன்றோ! ஒருவருமில்லாத ஆச்ரமத்தைப் ப்ரவேசித்து உன்னால் திருடிக்கொண்டுவரப்பட்டேன்! ௩.௦௭.

புலிகளின் பார்வையில் நாயால் நிற்கவும் முடியாமைபோல், ராமலக்ஷ்மணர்களின் காற்று பட்டு நிற்கவும் உன்னால் முடியாதடா! ௩௧௭.

அப்படி(திருட்டுப்பையலாய்)இருக்கிற உனக்கு ப்ரஸித்திபெற்றஅவ்விருவர்களோடும் யுத்தம்நேரிட்டாலும் (நீ)ஜயம்பெறுவது நிலையில்லாதது; வ்ருத்ராஸுரனுடைய ஒரு கைக்கு இந்த்ரனுடையஇரண்டுகைகளோடும் சண்டையுண்டானால் அபஜயம்போல் உனக்கு அபஜயமே (நிலையானது). ௩௨௭.

சீக்ரத்திலேயே எனது அந்த நாதர் (ராமர்) லக்ஷ்மணரோடுகூட (இங்குவந்து), கொஞ்சமாயுள்ள ஜலத்தை ஸூர்யன் (கிரணங்களால்) ஹரிப்பதுபோல் உன்னுடைய ப்ராணனைப் பாணங்களால் ஹரிக்கப்போகிறார்.

நீ குபேரனுடைய பர்வதத்தைத் தாண்டிப் போனாலும், வருண ராஜனுடைய ஸபையைத் தாண்டிப் போனாலும் காலம்நெருங்கிய பெரியவ்ருக்ஷத்தை இடிவிடாதாப்போல் தசரதகுமாரர் உன்னை விடப்போகிறதில்லை (வதமேசெய்வார்).” ௩ச௮.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

ராக்ஷஸராஜன் (தனக்கு)க்ரூரமாயுள்ள ஸீதையின் சொல்லைச் செவியுற்று, பிறகு நன்மையைஉபதேசித்த ஸீதையைநோக்கிக் கடுமையாய், வதிலுரைத்தான்:— க.

“(புருஷன்) ஸ்த்ரீகள்விஷயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வேண்டிக்கொள்ளுகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அடங்கிவிடுகிறான்; எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ப்ரீதியாய்ப் பேசுகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவமாநப்படுகிறான். உ.

குறுக்குவழியைச் சென்றோடுங் குதிரைகளை நல்லஸாரதி யடக்குவதுபோல், (கடுமையாய்ப்பேசியதால்)உன்மீதுண்டான கோபத்தை எனக் குன்மீது அதிகமாயுண்டாயிருக்கிற காமமானது அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ௩.

ப்ராணிகளுக்கு (பரிபவம்முதலியதைவிளைப்பதால்)ப்ரதிகூலமாயுள்ள காமமானது எந்த ஜநத்தினிடத்தில் வைக்கப்படுகிறதோ அந்த ஜநத்தினிடத்தில் தயையும் ஸ்நேஹமும் உண்டாகிறது. ச.

ஸுந்தரமுகி! கபடாசாரமுடையராமனிடத்தி லாசைவைத்திருப்பதனால் வதம்பெறவும் அவமாநம்பெறவுந்தகுந்தவளாயிருந்து முன்னே இந்த(ப்ரீதிவைத்த) காரணத்தால் கொல்லாதிருக்கின்றேன். ௩.

மைதிலி! இப்போது க்ரூரமான எத்தனைப் பேச்சுகளை என்னைப் பேசினாயோ அத்தனைப்பேச்சுகளைப்பற்றியும் உன்னை வதைக்கத்தகும்.” ௬.

சூரஸ்தம் தயோஸ்துல்யம் வ்ரவிஸ்ய நரவிம்ஹயோ:॥
ஸொஹரம் மதயோ ஹ்ருதோ ராவநீதா தயாயஶ:॥ ௩௦௨.

நஹி ப்ரஹ்ரவாவ்ராய ராஜ்ஞக்ஷணயோஸ்ஸுயா॥ ஶக்யம் ஸம்ஷ
ஶுநெஸ்ஸாதம் ஶுநா ஶாஷ்ரு ஶுயோரிவ॥ ௩௪௨.

தஸ்ய தெ விஶ்ரவ்ஹ தாஹ்யாம் யுஹ்ரு ஹணஶஷ்ரிரஶ்॥
வ்ரு தஸ்ரெஸ்ரவ்ஹ வாஹுஹ்யாம் வாஹொரெகுஸ்ய நிஶ்ரஹ:॥

க்ஷிப்ரம் தவ ஸ நாயோ ஶெ ராஶ: ஸளஜிதிணா ஸஹ॥
கொயஶ்ரு தீவாஜிதிஃ ப்ராணா நாஹ்ரஸ்ய தெ ஶரிரெ:॥ ௩௩௨.

மிரிம் கு ஸ்வெரஸ்ய மதொ zவயாய வா ஸஹாம் மதொ
வா வ்ரு ணஸ்ய ராஜ்ஞ:॥ கஸாஶபம் ஶாஶரயெநு ஶொக்ஷ்ரஸெ
ஶஹாஉ ஶ: கூரஹ்ரிதா zஶெநரிவ॥ ௩சஉ

வநகவிம்ஶ: ஸர்க: ஸமாப்த:

ஊவிம்ஶ: ஸர்க:.

ஸீதாயா வசநம் ஶ்ரு த்வா வ்ரு ஷ ராக்ஷஸாயிவ:।
ப்ரு த்ரு வாவ ததஸ்ஸீதாம் விவ்ரிபம் ப்ரியஶுநாஶ்॥ க.

யதாயதா ஸாநுயிதா வஶ: ஸ்ரீணாம் கதாகதா।
யதாயதா ப்ரிபா வக்தா வரிஶ்ரு தஸ்ஸுதாகதா॥ உ.

ஸநிபவ்ரு தி ஶெ க்ரோயம் தயி காஷ்ஶ்ரு திதிஃ।
ஹ்ரு வதொ zஶாஶுரோஸாஹ்ரு ஹபாநிவ ஸ்ஸாரயிஃ॥ ௩.

வாஶ: கூரொ ஶநுஷ்ரூணாம் யஸ்ரிந் கிய நிவெயுதெ।
ஜிநெ தஸ்ரிம்ஸ்ஸநுக்ரோஶ: ஸ்ரெஹஶ்ச கிய ஜாயதெ॥ ச.

ஸுதஸ்ரா தஸ் காரணாந் தாம் வாதபாதி வ்ரா நநெ।
வ்யாஹ்ரு ஶாவஶோநாஹ்ரு ஶ்ரியாவ் ரு ஜிதெ ரதாஶ்॥ ௩.

வ்ரு ஷாணீஹ வாக்யாநி யாநிபாநி ப்ரு வீஷி ஶாஶ்।
தெஷ்ரு தெஷ்ரு வியோ யுக்ஸ்வ தெயெயி ஶ்ரு ணு:॥ கூ.

வனவாஸாத் ஸுவிஷண்ணாம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிபம்।
ஸ்ரேயஸாரஹிதாயாஸ்தாம் ஸீதாம் தாரயதே ஸ்ம ஹ॥ எ.

உள ராஜன் ரக்ஷிதவ்ய ஸ்ரீ யொzவயிஷ்யதி யோ ஹ்யதம்।
தத்ஸுபநரோரோஹ ஸ்ரீ தம், வாவணிருநி॥ அ.

ஊரு ஊரு தாரா ஸுவாரு மதுராரம் ஸுநிருதீர்।
ஸ்ரீ தாம் வ்ராதராஸாயுரோரஹிந ஸுஹாநஸெ॥ கூ.

தாம் தஜுரோநாம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ராக்ஷஸெந்த ஜாநகீர்।
ஸ்ரேவஸ்யுவுகுரு ஹ்யாஸ்தா விஷண்ணாவிகுரு ஸ்ரேதெக்ஷணாம்॥ கo

ஏஷ்வுகாரிரோரவரா வகுரு நிரிதுஸ்ஸுபாவராம்।
ஸீதாரோஸாவபாரோவ்ஸஜிருதாம் தெந ராக்ஷஸா॥ கக.

தாஹிராஸாவிதா ஸீதா ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம்।
உவாவாதஹிதம் வாக்யம் வ்ருதஸுளண்ணீயுமவிருதர்॥ கஉ.

நரநாம் நதெ ஜநம் கஸ்ரிஷ்ஸி நிர்ஸ்ரேபஸெ ஸ்ரிதம்।
நிவாரயதி யொ நதாம் கஸ்ரிணாzஸ்ரிஹிருதாத்॥ கங.

தாம் ஹி யஸ்ரிருதநிவதீம் ஸுவீரிவ ஸுவீவ்ரிதெ।
தஉநுவஸிஷ்ட யொகெஷ்ட வ்ரியுபெந்நஸாவி கம்॥ கச

ராக்ஷஸாயஸி! ராஸ்ரே ஹாயுரோரிதிதெஜஸம்।
உக்தவாநஸி யத் வாவம் கு மதஸ்ஸ்ரு ரோக்ஷ்ரெ॥ கரு

யயா ஏவுஸ்ரு தாதஃ ஸுஸுஸுஸஹிதெள வநெ।
கயா ஹ்ரிஷவ ரூரிஷ்ம் நீவஸுஸுவத் ஸ்ரு தம்॥ கசு.

ஸ தரிக்ஷாக்ரு நாயம் வெ க்ஷிவ நிஹ ந ஜுஜ்ரெஸ
வக்ஷ்ரொவிருஷயம் தஸ்ரு ந தாவஷ்ரவமஹ்ஸி॥ கள.

ஹரெ தெ நபநெ க்ரு ரெ விரு ரெ க்ரு ஷவிஹ்ரெ
க்ஷிதள ந வதிதெ கஸ்ரு நரோநாயு! நிர்க்ஷ தம்॥ கஅ.

தஸ்ரு யஸ்ரிருதநிவதீம் ஸ்ரு ஷாம் ஹுஸுரயஸ்ரு
கயம் வ்ரூஹரதொரோம் தெ ந ஜிஹ்வா வ்ரவர்ஸுபுதெ॥ கக.

ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணன் வைதேஹியை இவ்வாறு சொல்லி, கோபமுங்காதலும்மிகுந்து, ஸீதைக்கு மறுமொழி சொன்னான்:— எ.

"பெண்மணியே! உனக்கு யானேற்படுத்திய கடுவில் (இன்னும்) இரண்டுமாஸங்களையே யான் எதிர்பார்க்கவேண்டும்; அதற்குள் நீ என் சயநத்தின்மீ தேறிவிடு அ.

இரண்டுமாஸங்களுக்கு மேல் என்னைப் பர்த்தாவாக விரும்பாத (பக்ஷத்தில்) உன்னை (மறுநாள்) எனது காலைபோஜநத்திற்காக பாகசாலையில் உன்னை ஹிம்ஸிப்பார்கள்." கூ.

ராக்ஷஸமன்னனால் மிரட்டப்பட்ட அந்த ஜாநகியை அங்கிருந்த தேவகந்தர்வப் பெண்கள் கண்டு, விகாரமான (துக்கந்தோற்றுகின்ற) கண்களுடையர்களாய்த் துக்கித்தார்கள். கo.

அந்த ராக்ஷஸனால் விரட்டப்பட்ட ஸீதையை (அந்தப்பெண்களில்) சிலர் அதரசேஷ்டைகளாலும், சிலர் முகத்தாலும் நேத்ரங்களாலும் தேற்றரவுபடுத்தினார்கள். கக.

ஸீதையானவள் அந்தப்பெண்களால் தேற்றரவுபண்ணப்பட்டு, ராக்ஷஸராஜனான ராவணனைநோக்கி, பதிவ்ரதைத்தன்மையாகிறவலுவுகொண்டுமிடுக்காய்த் தனக்குஹிதமான வாக்யத்தைப் பேசினாள்:— கஉ.

"உன் க்ஷேமத்தைக் கோருகிற ஜநமு மொன்று மில்லை; உன்னை இந்தக் கொடிய கார்யத்தினின்று திருப்புகிற ஜநமு மொன்று மில்லை; நிச்சயமே. கங.

இந்த்ரனுக்கு சசீதேவி போல் தர்மமூர்த்தியாகியராமருக்குப் பத்நியாயுள்ள என்னை மூவுலகங்களிலும் உன்னைத்தவிர எவந்தான் மனதாலும் ப்ரார்த்திப்பனடா! கச.

ராக்ஷஸப்பதரே! அளவிடமுடியாதப்ரபாவமுள்ள ராமருடைய பார்யையைப்பார்த்து எந்தப் பாபமானசொல்லைப் பிதற்றினாயோ அதற்கு எங்கு போய் தப்பித்துக்கொள்வாயையோ! கரு.

(நீயும் ராமரும் சேரும்போது பார்த்தால்) வநத்தில் (திரியும்) கொழுத்த யானையும் முயலும் சேருவதுபோலிருக்கும்; ராமர் யானைபோலும்; நீ அல்பமானமுயல்போலும். கசு.

இக்ஷ்வாகுகுலத்துப்பிள்ளையானராமரை அப்படிவஞ்சித்த நீ இந்தஜநங்களின்நடுவில் வெட்கமில்லாமலிருக்கிறாயே; அவருடைய கண்களுக்குப் புலப்படாமல் போய்விட்டாயே! கஎ.

அடாஅயோக்ய! என்னைப் பார்க்கின்ற உனது விகாரமாய்க் கறுத்துப்பிங்களவர்ணமுற்ற இந்தக் க்ரூரமான கண்கள் என்னகாரணத்தால் பூமியில் (அழுகி) விழவில்லை! கஅ.

தர்மத்தையேமூர்த்தியாகப்பெற்ற அந்தராமருக்குப் பார்யையும், தசரதருக்கு மருகியுமான என்னைப் பிதற்றுகின்ற உன்னுடைய நாக்கு எந்தகாரணத்தால் அறுந்துவிழாதிருக்கிறது! கக.

அடாநீருய்ப்போகவேண்டிய தசக்ரீவ! (ராவணனைத்தஹித்துவிடுஎன்று) ராமருடைய நியமநம்வாதாதாலும், (பாதிவ்ரத்யமென்கிற)தவத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டியிருப்பதாலும், (பதிவ்ரதைத்தன்மையின்)ப்ரபாவத்தால் உன்னைப் பஸ்மமாகச் செய்யாதிருக்கின்றேன். உ0.

மஹாபுத்தியுள்ள ராமரிடத்தினின் றென்னை நீ கொண்டுவர முடியாது; உன்னுடைய நாசத்திற்கர்கவே தைவம் அதாவது இந்தத்திருட்டுக்கார்யம்) வாய்த்தது; இதில் ஸந்தேஹமில்லை. உக.

சூரனாகி, குபேரனுக்குப் ப்ராதாவாகி, எல்லாபலங்களுங் கூடியவனாகியுள்ள உன்னால் ஏனோ ராமரை வஞ்சித்து தாரசௌர்யம் செய்யப்பட்டது (ஐயோபாவம், கெட்டுவிட்டாயே!)" உஉ.

ராக்ஷஸமன்னனான ராவணன் ஸீதையின் சொல்லைச் செவியுற்று, க்ரூரமான (தன்)கண்களை விழித்து ஜாநகியைப் பார்த்தான். உகூ.

கறுத்தமேகத்தைநிகர்த்தவனாய், பெருத்தபுஜங்களும்கழுத்துகளுமுடையவனாய், விம்ஹத்திற்கிருப்பவைபோன்றவலுவும்நடையுமுடையனாய், மிக்ககாந்தியுடையனாய், ஜ்வலிக்கின்றநுனிநாக்கும்கண்களுமுடையனாய்,உச. (கோபத்தால்)சலிக்கும்நுனியுள்ளநீண்டகிரீடமுடையனாய், அத்புதமானமாலையும்பூச்சுமுடையனாய், சிவந்தமாலைகளும்ஆடைகளுமுடையனாய், ஜ்வலிக்கும்தோள்வளையைஅலங்காரமாகவுடையனாய்,உகூ. அம்ருதங்கடையும்போதுசுற்றப்பட்ட (வாஸுகியென்கிற)ஸர்ப்பத்தால் மந்தரபர்வதம் போல், பருத்த (நீலமிழைத்ததனால்)கறுத்த அரைநூல்மாலையால் சுற்றப்பட்டவனாய்,உசு. ராக்ஷஸராஜனாய், மலைக்கொப்பானவனாயுள்ள அந்தராவணன் திரண்டுநீண்டஅவ்விரண்டுகைகளாலும் இரண்டுசிகரங்களால் மந்தரபர்வதம் போல் ப்ரகாசித்தான். உஎ.

சிவந்ததளிர்களும்மலர்களுமுடைய இரண்டுஅசோகமரங்களால் மலை போல்,பாலஸூர்யகாந்தியுடைய குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், உஅ. கல்பகவ்ருக்ஷத்திற்குஸமானும், சரீரந்தரித்த வஸந்தருது போன்றவனும், ச்மசாநத்துஉப்பரிக்கைக்குஸமானும், அலங்காரமணிந்தவனாயிருந்தும் பயத்தைவிளைப்பவனுமான அந்த ராவணன். உகூ கோபத்தால்கண்கள்சிவந்து ஸர்ப்பம் போல் பெருமூச்செறிந்து, விதேஹராஜர்திருமகளான ஸீதையைப்பார்த்துப் பிதற்றினான்:— ந0.

"அக்ரமத்தால் நிறைந்தவனும், தநமில்லாதவனுமாயுள்ளவனை அநுஸரிப்பவளே! ஸூர்யன் ஒளியால் (காலை)ஸந்த்யையை நாசஞ்செய்வது போல் நானுன்னை இப்போது நாசஞ்செய்கிறேன்." நக.

சத்ருக்களைக்கதறச்செய்யும் ராவண ராஜன் மைதிலியைப்பார்த்திவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு ஒற்றைக்கண்ணி, ஒற்றைக்காதி, மூடுகாதி, மாட்டுக்காதி, யானைக்காதி, தொங்குகாதி, காதில்லாதவள், யானைக்காலி, குதிரைக்காலி, மாட்டுக்காலி, குடுமிக்காலி, (இன்னொரு)ஒற்றைக்கண்ணி, ஒற்றைக்காலி, கால்பருத்தவள், காலில்லாதவள், தலையுங்கழுத்தும்பருத்தவள், முலையும்வயிறும்பருத்தவள்,

சுஸம்தெஶாத்ஸு ராஜேஷு தவஸ்ஶாந்வாயநாத்।
ந த்வாம் கூஜீது ஶ்ரீவ! ஹஸ்ஹஹாஹு! தெஜஸா॥ உ0

நாவஹத்ருஶஹம் ஶக்யா த்வா ராஜேஷு ஶீதிதம்।
வியிஷ்வ வயாயுராய விஹிதொ நாத்ர ஸம்ஶயம்॥ உக

ஶகுரேண யநஹ்ஹ்ராத்ரா வைதெஹ்ஸீஹ்ஹிதெநவ।
சுவொஹ்ய ராமம் சுஹ்ஸாஜ்ஜி ஹாரவளயம் த்வயா க்ருதம்॥ உஉ

ஸீ தாயா வசநம் ஶ்ரு த்வா ராவணொ ராக்ஷஸாதிபம்।
விவ்ருத்ய நயநெ க்ருரெ ஜாநகீஹ்நவெக்ஷத॥ உங

நீலஜீமுதஸம்காஶொ மஹாஹ்ஜிரொயராம்। ஸிம்ஹஸ்
தமதிம் ஶ்ரீ மாந் தீவ்ரஜிஹ்வாஶ்ரயொவநம்॥உச. யயாஶ்ரகூடு
ப்ராம்ஶுஶ்சித்ரமாயாநுயெவநம்। ரக்தோயாவ்ரயராத்த
ஹ்ரவிஹ்ருஷிணம்॥உரு. ஶ்ரோணீஸுத்ரெண மஹதா யெவகெ
ந ஸுஸம்வ்ருதம்। சுப்ரதொவ்ரதநஹ்ரெந ஹ்ஜமெநெவ மஹ
ராம்॥உசு. தாஹ்யாம் ஸ வரிவ்ருணுராஹ்யாம் ஹ்ஜாஹ்யாம் ராக்ஷ
ஸெஶ்வரம்। ஶ்ஶ்ஹெ zயயஸம்காஶம் ஶ்ரூஹ்யாஹ்யாதிவ மஹாம்॥

தராணாதி த்ருவணுராஹ்யாம் கூண்டலாஹ்யாம் விஹ்ருஷிதம்।
ரக்தவ்ரவ்ரவ்ஷாஹ்யாமிஶொசாஹ்யாதிவாயம்॥உஅ. ஸகுவ்ரு
க்ஷவ் திஶொ வஸந்த இவ மிருதிமாந். ஶுஶாநவெத்ருதி
ஶொ ஹ்ருஷிதொzவி ஹயஹ்ரம்॥ உக சுவெக்ஷமாணொ வெதெ
ஹீம் கொவஸம்ரக்தலொசநம்। உவாச ராவணஸ்தாம் ஹ்ஜ்ஜ இவ
நிஃஶ்வஸந்॥ ங0

சுநபெநாஸிஸாவநஸ்ரயுஹீ நமிநுவ்ருதெ!
நாஶபாத்ருஹமிதி தாம் ஸ்ருபுஷ்பாத்ரிவளஜஸா॥ ங்க

இத்ருக்ஷா செயிதீம் ராஜா ராவணஸ்த ராவணம்। ஸாதி
தெஶ தத்ஸ்வயா ராக்ஷஸீவெராஹ்ரமுநாம்॥ ஸுகாக்ஷீசெக
கணாம் வ கணுவ்ராவரணாம் தயா। மொகணீம் ஹஸ்திக
ணீம் வ யூதிகணீமிகணிகாம்॥ ஹஸ்திவாஹ்ரஶுவாஹ்ரள வ
மொவாஹீம் வாஹ்ரவ்ரிகாம்। ஸுகாக்ஷீசெகுவாஹீம் வ வ்ரயா
வாஹீமிவாதிகாம்॥ ஈதிமாத்ரஶிரொரீஹ்ரமிதிமாத்ர கூரொஹ

ராக்ஷஸீபிஃ। சுதீக்ஷ்ணாஸ்ய நிதாநாம் ச ஜீவிதாந்தகரீம் ஶுபாம்॥ சுபா
ஹிகாம் ஸிம்ஹஶார்தூலீம் மொஹநீம் ஸர்வரக்ஷஸாம்। ௩௫
யயா ஜீவந்தமாஸீதா க்ஷிப்ரம் ஹந்யாதி ராக்ஷஸீ॥
தயா கூரார்த ராக்ஷஸ்யாஃ! ஸவபாஃ க்ஷிப்ரம் ஸமீரிதா॥ ௩௬
ப்ரதிஜாநீஹி மாமேவ ஸீதாஹாரிணமாஹவே॥
ஸுவர்ணபுஷ்பா ஜ்வலிதாம் ஶூலஹஸ்தாம் ஶிரோருஹாம்। ௩௭
ஏதி ப்ரதிஸரீதிஶ்ச ராக்ஷஸேந்த்ர வரோரவாஃ॥
காரணாந்தரமீக்ஷந்தீ ஜாநகீம் வயபுத்ரஜயத்। ௩௮
உவாச ஸ்ரீ ததஃ க்ஷிப்ரம் ராக்ஷஸீ யாதுதாரிணீ॥
வரிஷ்ஜ்ய ஶுபாம் வாணீம் வயநஜ்ஞா ஸீதா। ௩௯
ஶபாமி ஶுபாராஜ்ஞி ஸீதயா கிம் தவாநயா॥
விவர்ணபுபா க்ருவணயா சாரக்ஷ்யா ராக்ஷஸ்ஸ்வ। ௪௦
நாநுநஸ்யா ஶுபாராஜ நதிவ்யாந் ஹொமஸ்தரான்। ௪௧
விஶபாத்ரரஶ்ரேஷ்ஸ்ய வாஹாவயாஜிதாந்। ௪௨
ஸுகாரம் காயாநஸ்ய ஶரீரஶ்வ தவ்ரதெ॥
ஶுபாம் காயாநஸ்ய ஸ்ரீதிஹுவதி ஶொஹநா। ௪௩
ஸுவர்ணகஸ்ய ராக்ஷஸ்யா ஸீதிவஸ்ரதொ ஸ்ரீ॥
ப்ரஹஸந்நவஸம்காஶா ராக்ஷஸஸ்ய நுவதுத। ௪௪
ப்ரஹிதஸ்ய ஶரீரஃ க்ஷ்யநிவ ஜ்ஜிநீரீ॥
ஜலஶாஸ்ரவணாஹம் ப்ரவிவெஶ நிவெஶநீ। ௪௫
ஜெவமநுகுநாஶ நாமகுநாஶ ஸவபுதீ॥
வரிவாயபு ஶரீரம் விவிஶுஸ்ஸ்ரஹொதீ। ௪௬
ஸ ஜெயிதீம் யஶுவராவஸ்ரிதாம் ப்ரவெவஶாநாம் வரிஹ
தபு ராவணீ॥ விஹாய ஸீதாம் ஶிநந ஶொஹிதீ ஸ்ரவெவ
வெஶ ப்ரவிவெஶ ஹாஸ்ரரீ। ௪௭

ஷாவிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

த்ரயொவிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஶ்ருத்வா ஜெயிதீம் ராஜா ராவணஸ்ரு ராவணீ।
ஸநிஶ்ரு ச ததஸ்ஸவபா ராக்ஷஸீ நிபுஜபுராஶ ஹ॥ ௧

முகமுங்கண்ணும்பருத்தவள், நாக்குநீண்டவள், நாக்கில்லாதவள், மூக்கில்லாதவள், விம்ஹமுகமுடையவள், மாட்டுமுகமுடையவள், பன்றிமுகமுடையவள், (என்பவர்கள் முதலான) பயங்கரமான பார்வையுள்ள ஸகல ராக்ஷஸிகளையும்நோக்கிக் கட்டளையிட்டான்:— ௩௫?

"ராக்ஷஸிகளே! ஜநகன்பெண்ணான ஸீதை என்னசெய்தால் சக்ரத்தில் என் வசத்தைஅடைந்தவளாக ஆகுவளோ, அதை (நீங்கள்) எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யவேண்டும். ௩௬?

ப்ரதிகூலங்களும்அநுகூலங்களுமான ஸாமதாநபேததண்டங்களென்னும்நான்குஉபாயங்களாலும் வைதேஹியை வசப்படுத்தவேண்டும்." ௩௭?

ராக்ஷஸராஜன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டு, அடிக்கடி காமமும்கோபமும்அதிகரித்தமனதுடையவனாய் ஜாநகியை மிகவும்மிரட்டினான். ௩௮?

பிறகு சீக்ரமாய் தாந்யமாலிநிஎன்னும் ராக்ஷஸி வந்து தசகண்டனை ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொண்டு இம் மொழியை யுரைத்தாள்:— ௩௯?

"மஹாராஜ! ராக்ஷஸேச்வர! வாட்டமடைந்து தீநையாயுள்ள மாநிடப்பெண்ணான இந்த ஸீதையால் உமக்கு என்ன (ஆகவேண்டியது)? என்னோடு விளையாடும் ௪௦?

மஹாராஜ! உமது புஜபலத்தால்ஸம்பாதிக்கப்பட்ட திவ்யமான உத்தமபோகங்களை தேவச்ரேஷ்டர்(ப்ரஹ்மா) இவளுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை; நிச்சயம். ௪௧?

இஷ்டப்படாதவளை விரும்புகிறவனுடைய சரீரம் (வீணாய்)எரிந்துபோகிறது; இஷ்டப்படுகிறவளை விரும்புகிறவனுக்கு நல்ல ஆநந்தமுண்டாகிறது." ௪௨?

இவ்வாறு, மேகத்தைநிகர்த்த மிக்கபலமுடைய ராக்ஷஸன்ராவணன் (தாந்யமாலிநிஎன்கிற)ராக்ஷஸியினால் கட்டியணைத்துஎடுத்துப்போட்டு பேசப்பட்டவனாய் பிறகு சிரித்துக்கொண்டே திரும்பிவிட்டான்.

பூமி அதிரும்படி அந்தத் தசகண்டன் புறப்பட்டு, ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யனுக்குஸமாநமான (தன்)க்ருஹத்தில் ப்ரவேசித்தான். ௪௩?

தேவ—கந்தர்வகந்யகைகளும், நாககந்யகைகளும் தசக்ரீவனை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு அந்த உத்தமக்ருஹத்துள் ப்ரவேசித்தார்கள். ௪௪?

அந்த ராவணன் காமத்தால் மோஹித்தவனாய், (பதிவ்ரதா)தர்மத்தில்பற்றுவைத்து அவஸ்தைப்பட்டு நடுநடுங்கும் ஜநகராஜர்திருமகளான ஸீதையை மிகவும்மிரட்டி (பயன்படாததால்), ப்ரகாசமான தனது க்ருஹத்திற்கே திரும்பிப்போய்விட்டான். ௪௫?

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பகைஞரைக்கதறப்பண்ணும் ராவண ராஜன் ஸீதையைப்பார்த்து திவ்வாறு சொல்லி, பிறகு எல்லா ராக்ஷஸிகளுக்கும் கட்டளையிட்டுத் திரும்பிப்போய்விட்டான் ஹ! ௧

(அவ்வாறு) ராக்ஷஸராஜன் புறப்பட்டு மீளவும் அந்தப்புரம் சேரவும், பயங்கரமானரூபமுடைய அந்த ராக்ஷஸிகள் ஸீதையினிடம் போனார்கள். உ

பிறகு ராக்ஷஸிகள் ஸீதையி னருகில்வந்து மிகவும் க்ரூரமான பேச்சினால் கோபம்மிகுந்தவர்களாய் வைதேஹியைப்பார்த்து, இம்மொழியை யுரைத்தார்கள்:— ௩

"ஸீதே! புலஸ்த்யகுலத்திலவதரித்து, ச்ரேஷ்டராகி, மஹாத்மாவாகி,பத்துத்தலைபடைத்தவராகிஇருக்கின்ற ராவணருக்குப் பத்நியாகுவதைப் பெருமையாகஎண்ணுதிருக்கிறாயே!" ௪

பிறகு ஏகஜ்டைஎன்கிற ராக்ஷஸியானவள் அடங்கியஇடுப்புடைய(உத்தமஸ்த்ரீயான)ஸீதையை அழைத்துக் கோபத்தால்கண்கள்சிவந்துப் பேசிய பேச்சாவது:— ௫

"(மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புலஸ்த்யர், புலஹர், க்ரது என்கிற)ஆறு ப்ரஹ்மாக்களில் நான்காவது ப்ரஹ்மாவும் ப்ரஹ்மாவுக்கு மாநஸ புத்ரருமான புலஸ்த்யரென்பவர் மிகவும்ப்ரஸித்தமானவர்; ௬

புலஸ்த்யருக்கு மஹாதேஜோவானாய் மஹர்ரிஷியாயுள்ள மாநஸ புத்ரரொருவருண்டு; அவர் பேர் விச்ரவஸ்; அவர் ப்ரஹ்மாவுக்குஸமாநமானப்ரபாவமுடையவர்; ௭

கண்ணழகி! அவருடைய குமாரர், சத்ருக்களைக்கதறச்செய்யும் ராவணர்; ராக்ஷஸராஜானான அவருக்கு நீ பார்யை யாக ஏற்றவள்; அஸர்வாங்கஸுந்தரி! நான் சொல்லுகிற பேச்சை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாயா என்ன? (நீ நல்லவளாயிற்றே ஒப்புக்கொள்வாய்.) ௮

பிறகு பூனைக்குஸமாநமானகண்களுடைய ஹரிஜடைஎன்னும் ராக்ஷஸி கோபத்தால் கண்களை விழித்துப்பார்த் தொருசொல் சொன்னாள்:—

"எந்தமஹாநுபாவரால் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் தேவேந்த்ரனும் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அந்த ராக்ஷஸராஜருக்கு நீ பார்யை யாக வேண்டும்." ௧௦

பின்னர், ப்ரகஸைஎன்னும் ராக்ஷஸி கோபத்தால்துள்ளி, மிரட்டி அப்போது கோரமான இப் பேச்சைப் பேசினாள்:— ௧௧

"வீர்யத்தால்வலுத்தவரும், சூரரும், யுத்தங்களில்பின்வாங்காதவரும், மிகுந்தபலமுடையவரும், பராக்ரமங்கூடியவருமான ராவணருக்கு நீ ஏனோ பார்யையாகப் பெறவில்லை! ௧௨

எல்லாபத்நிகளுள்ளும் இஷ்டமானவளாய், பெருமைபெற்றவளாய், மஹாபாக்யமுடையவளாயுள்ள பார்யையானமந்தோதரியை விட்டு, பெருமிடுக்கான ராவண ராஜர் உன்னை விரும்புகிறாரே! ௧௩

ஆயிரக்கணக்கானஸ்த்ரீகளால் நிறைந்து நாநாவிதரத்நங்களால்ப்ரகாசிக்கின்ற அந்தப்புரத்தை விட்டு ராவணர் உன்னை இச்சிக்கிறாரே! (இது வே போதாதா உனக்கு; மடுக்கிறாயே?)" ௧௪

விகடையென்னு மின்னொரு ராக்ஷஸி பேசிய பேச்சாவது:— ௧௫

நிஷாந்தே ராக்ஷஸேந்த்ரேண ப்ரஸ்தாவோ ராவணஸ்ய ச।
ராக்ஷஸ்யோ ஹீஸ்ரீவாஸ்தாம் ஸீதாம் ஸமிதிமுத்தமாம்॥ உ
ததஸ்தாம் ராக்ஷஸ்யஃ க்ரோதஸ்ரீஹிதாம்।
வாரம் வாரம் ஷயா வாசா ஸீதிமேவ ஹிதைஷிணீம்॥ ங
வ்ருதாஸ்ஸ்ரீவஸ்ய வாரிஷ்ஸ்ய ராவணஸ்ய ஸுஹாதநீம்।
ஸுஸ்ரீவஸ்ய ஹாயபூதம் ஸீதே ந ஸுஹ்ருதாஸ்ரயே॥ ச
ததஸ்ஸுஜடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத்।
ஸுஸ்ரீ க்ரோதா ப்ரகாஶீ ஸீதாம் கூரதரோத்தரம்॥ ரு
ஸ்ரீஜாவதீநாம் ஷணாம் த்வ ஸ்ரேஷ்ட்ரா யஃ ப்ரஜாவதிஃ।
ராநஸோ ப்ரஹ்மணஃ பௌத்ரஃ பௌலஸ்ய இதி விஶ்ருதஃ॥ கூ
பௌலஸ்ய்ஸ்ய ஸுதஸ்தேஜஸ்வீ ஸுஹ்ருதிபுரோ நஸ்ஸுதஃ।
நாம்நா ஸ விஶ்ரவா நாம ப்ரஜாவதிஸமப்ரபஃ॥ எ
தஸ்ய பௌத்ரோ விஶாலாக்ஷி! ராவணஸ்ஸுத ராவணஃ।
தஸ்ய தம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஹாயபூ ஹவிதபுஜுஷி॥ அ
ஸ்ரியோக்தம் பாரமஸ்வபாஜி! வாக்யம் கிம் நாநுமந்யஸே। அ௦
ததோ ஹஸிதுமாரப்தா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத்॥
விவ்ருத்ய நயநே கோபாந்நாஜபூராஸ்ரு ஸுலக்ஷணா। கூ௦
பெந தேவாஸுரபலிம் ஸுரேஷ்வரராஜஸ்ய நிர்ஜிதாஃ॥
தஸ்ய தம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஹாயபூ ஹவிதபுஜுஷி। க௦
ததஸ்தாம் ப்ரவவாநாம ராக்ஷஸீ க்ரோதமூர்ச்சிதா॥
ஹ்ருயநீ தஷா வொராஷிம் வயநமப்ரவீத்।
வீயெபூதிகுஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ஸாஹ்ரீஷ்ட நிவதிபுநஃ॥
வ்ரிநோ வீயபுக்ஷ்ய ஹாயபூதம் கிம் ந மந்யஸே। கஉ௦
வ்ரியாம் வஹுதாம் ஹாயபூம் தாக்ஷ்ய ராஜா ஸுஹாவயஃ॥
ஸவபூஸாம் ப்ரஸுஹாஹாம் த்வாம் வைஷ்யதி ராவணஃ। கங௦
ஸ்ரீபூஜ்ய ஸ்ஸஹஸ்ரேண நாநாரத்நைரவஸ்ரிதாம்॥
ஸுநிஷ்ட்ரம் ஸுஸ்ரீஜ்ய தாம் வைஷ்யதி ராவணஃ। கச௦
ஸுநுதா விகடாநாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத்॥ கரு

சுஸுக்ஷ்மமேவதா ப்ரவிஶ்ய நிபுணம் நபுஹாநவாத்।
நிஜிகாம ஸரிதா யேந ஸ தேத வாஸுபுத்ரவாஹிதம்॥ கக

தஸ்ய ஸவபுஸ்ஸூக்ஷ்ம ராவணஸ்ய மஹாத்மந:।
க்ஷிபேத ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஹாரயாத்வம் நேவ ஸேஸ்யதி॥ கஎ

தத்ஸ்ரு ஶ்ரு ஸீநாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத்॥ கஎஅ

யஸ்ய ஸ்ருயேபு ந தவ.தி ஜிதோ யஸ்ய ச ஸாரதி:।
ந வாதி ஸாயகாவாஜெ! கிம் தம் தஸ்ய ந திஷ்டஸி॥ கஅஆ

வ்ரஷ்வ்ருஷ்டிம் ச தாரவோ ஶிரஸ்ச்ரு பஸ்ய ஸேவ ஹபாத்॥

ஸௌமாஸ்ரு ஸ்ரு! வாநீயம் ஜலஹாஸ்ய யதேஹ்ருதி। கஇஅ

தஸ்ய தேநாத்ரராஜஸ்ய ராஜராஜஸ்ய ஹாதிநி॥ கிம் தம் ந

கரோஷி வ்ரீடிம் ஹாயுரியேபு ராவணஸ்ய ஸ்ரி। உ0எ

ஸாயகை தத்தேதா தேவி! கயிதம் ஸாயக ஹாதிநி।

ஸ்ருஹாண ஸ்ரு ஸ்ரிதே! வாக்யமேநயா ந ஹவிஷ்யஸி। உகஎ

த யொவிம்ஶ: ஸர்க: ஸமாப்த:.

வத்வாவிம்ஶ: ஸர்க:.

தத்ஸ்ரீதாஸ்ரு வாக்யஸ்ய ராக்ஷஸ்யா விக்ருதாநநா।
வ்ரவ்ரவ்ரஷம் வ்ரவ்ரஷா நாயபு ஊவ்ரஷ்ரா வாக்யமப்ரியம்॥ க

கிம் தத்ஸ்ரு வ்ரவ்ரவ்ரஸ்ரீ! ஸவபுஸ்ரு தமிநோஹரே।
மஹாஹுபுயநிநாவேதி ந வாஸமநுஸ்ரு நேஹ்ருஸி॥ உ

சாந்த்ரஷ்ரீ சாந்த்ரஷிஸ்ரெவ ஹாயபுாத்வ ஸ்ரு ஸ்ரு நேஹ்ருஸி।
வ்ரதுாஹ்ரு மிநோ ராசாந்த தம் ஜாத்ரு ஹவிஷ்ரு ஸி॥ ந

தேத்ரு யொக்ரு வஸ்ரு ஸ்ரொக்காரம் ராவணம் ராக்ஷஸ்ஸ்ரு ரம்।
ஸ்ரு தபுாரமிவ்ரு வஸ்ரு ஹ்ரு விஹ்ரு ரஸ்ரு யமாஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு

"எவரால் பலதடவைகளிலும், யுத்தத்தில் தேவர்களும் நாகர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்டவர் உன் பக்கத்திற்கு வந்தாரே! ௧௧

அடி அல்பே! எல்லாம்நிறைந்தவராய், மஹாத்மாவாய், ராக்ஷஸராஜராயுள்ள அந்த ராவணருக்கு ஏனோ இன்று நீ பார்யையாக விரும்பாதிருக்கிறாய்" ௧௧

பிறகு துர்முகிஎன்கிற ராக்ஷஸி ஒருசொல் சொன்னாள்:— ௧௧

"நீண்டகடைக்கண்களுற்றவளே! எவருக்குப் பயந்து ஸூர்யன் தபிப்பாமலும் வாயு வீசாமலும்ருக்கிறாரோ அவருக்கு நீ ஏன் (பார்யையாக) ஆகாதிருக்கிறாய்? ௧௧

அழகாயபுருவமுடையவளே! (ப்ரணய)கோபமுடையவளே! நினைத்தபோது எவருக்குப் பயந்து மரங்கள் மலர்மாரியையும், மலைகளும் மேகங்களும் ஜலத்தையும் விடுகின்றனவோ, ராக்ஷஸராஜராய் ராஜராஜராயுள்ள ராவணருக்குப் பார்யையாக நீ ஏன் எண்ணம் வைக்காதிருக்கிறாய்? ௨

அம்மா! ரோஷக்காரி! உண்மையா யுனக்கு நல்லதைச் சொன்னேன்; நல்லபேச்சை ஸந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்; மற்றப்படி நீ உயிருடன் இருக்கப்போகிறதில்லை" ௨

இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்

பிறகு விகாரமானபார்வையுள்ள கொடியவர்களான ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள் ஸீதையின் ஸமீபத்திற்குவந்து அவளைப்பார்த்து க்ரூரமான அநிஷ்டச் சொல்லைச் சொல்லினர்:— ௧

"ஸீதே! ஸகலப்ராணிகளின்மனதையும்கவரச்செய்கின்ற விலையுயர்ந்தபடுக்கைகளோடுகூடியதாயுள்ள (ராவணரது)அந்தப்புரத்தில் நீ வஸிக்க ஏன் ஒப்புக்கொள்ளாதிருக்கிறாய்? ௨

நீ மானிடப்பெண்ணாகையால் மானிடனுக்கே பார்யையாவதைக் கௌரவமாகஎண்ணியிருக்கிறாய்; ராமனிடத்தினின்று மனதைத் திருப்பிக்கொள்; நீ ஒருக்காலும் அப்படி ஆகப்போகிறதில்லை. ௩

மூவுலகத்துஸம்பத்தையும்அநுபவிப்பவரும் ராக்ஷஸராஜருமான ராவணரைப் பர்த்தாவாகக் கிட்டிசேர்ந்து ஸுகமாய் விளையாடு. ௪

அடி அழகி! குற்றமற்றவளே! (நிறைந்தராக்ஷஸர்செல்வம்போலின்றி அல்பமானசெல்வமுடைய) மானிடப்பெண்ணாயிருந்து ராஜ்யத்தைஇழந்தவனும் ப்ரயோஜநமற்றவனும் ஏழையுமான மானிடனை ராமனையே இச்சிக்கிறாயே!" ௫

தாமரைமலரைநிகர்த்தகண்களுற்றவளான ராக்ஷஸிகளின் சொல்லைச் செவியுற்று, கண்ணீர்நிறைந்த கண்களுடன் இவ் வாக்யத்தை யுரைத்தாள்:— ௬

"(ராக்ஷஸிகளே!) கூட்டங்கூடி லோகவிருத்தமான யாதொரு இம்மொழியைப் பிதற்றினீர்களோ இந்த உங்கள் பிதற்றல் தப்பென்று என் மனதில் தோற்றுகிறது. எ

மநுஷ்யஸ்த்ரீ ராக்ஷஸனுக்குப் பார்யை யாகத் தக்கவளன்று; உங்கள் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்; எல்லாரும் என்னைப் பக்ஷித்துவிடுங்கள்; ஸம்மதம். அ

ஏழையாயிருந்தாலும் ராஜ்யத்தையிழந்தவராயிருந்தாலும் எவ ரெனக்கு பர்த்தாவோ அவரே எனக்கு மேலானவர்; ஸுவர்ச்சலாதேவி ஸூர்யனை விரும்புவது போல் எப்போதும் அவரையே விரும்பினவளாயிருக்கிறேன். ௯

மஹாபாக்யமுடைய சசிதேவி இந்த்ரனைப் போலும், அருந்ததி வஸிஷ்டரைப் போலும், ரோஹிணி சந்த்ரனைப் போலும், லோபாமுத்ரை அகஸ்த்யரைப் போலும், ஸுகந்யை ச்யவநரைப் போலும், ஸாவித்ரி ஸத்யவந்தரைப் போலும், ஸ்ரீமதி கபிலரைப் போலும், மதயந்தி ஸௌதாஸரைப் போலும், கேசிநி ஸகரரைப் போலும், பீமராஜர்புத்ரியாகிய பதிவ்ரதையான தமயந்தி நள (மஹாராஜ)ரைப் போலும் நான் இக்ஷ்வாகுகுலத்தவர்களிற்சிறந்த (எனது)பர்த்தாவான ராமரையே அநுஸரித்தவளாயிருக்கிறேன்." கஉ

ராவணனால்ஏவப்பட்ட ராக்ஷஸிகள் ஸீதையின் வசநத்தைக் கேட்டு கோபம் மிகுந்து, க்ரூரமான சொற்களால் விரட்டினார்களோ! சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தில் பேசாமல் மறைந்திருந்த அந்த ஹநுமானென்னும் வாநரர், ஸீதையை மிகவும்விரட்டும் அந்த ராக்ஷஸிகளதுசொற்களைக் கேட்டார். கச

நடுங்குகின்ற அந்தஸீதையை ராக்ஷஸிகள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து மிகவும்சினந்து, ஜ்வலித்துத் தொங்குகின்ற (தங்கள்)உதடுகளை மிகவுங் கடித்தார்கள்; கந

மிகவுங்கோபமுடையவர்களாய் உடனே கோடாலிகளை எடுத்துக்கொண்டு, 'ராக்ஷஸராஜராய் (நமது)பர்த்தாவாயுள்ள ராவணருக்கு இவள் தகுந்தவளன்று' (என்று) பிதற்றினார்கள் கக

ஸுந்தரமுகியான அந்தஸீதை பயங்கரமான ராக்ஷஸிகளால் மிகவும் விரட்டப்பட்டவளாய்க் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டே, அந்த ஹநுமானிருக்கிற) சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை நெருங்கிச்சென்றாள். கஎ

பிறகு விசாலநேத்ரங்களையுடைய ஸீதை, ராக்ஷஸிகள் சூழ அந்தச் சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை யடைந்து சோகத்தி லாழ்ந்துநின்றாள். கஅ

இளைத்துத் தீநமான முகமுடையவளாகி மலிநமாய்விட்டவஸ்த்ரத்தைத்தரித்துநிற்கும் மஹாநுபாவையான அந்த ஸீதையை நாற்புறத்தும் ராக்ஷஸிகள் விரட்டினார்கள். கக

பிறகு பயங்கரமானபார்வையும் தொங்கும்வயிறுமுடைய விகாரமான விநதையென்னும் ராக்ஷஸி கோபத்துடன் அந்தஸீதையைப் பேசினாள்:— உ0

யதிஷ்டம் யொகவிதிஷ்டம் ஹாஹுராய ஸம்ஹ்ருதம்।
நெக்தநுஸ்ய வாக்யம் தே கிஷ்டம் வ்ருதிஹாதி வ:॥ எ

ந சாநுஷ்ட ராக்ஷஸஸ்ய ஹாயுர் ஹவிதுஹுதி।
காலம் வாஹ்ய காலம் ஸவுர் ந கரிஷ்யாதி வொ வசு:॥ அ

தீநொ வா ராஜ்யஹீநொ வா யொ தே ஹ்ருதுர் ஸ தே கு:।
தம் நிக்ருஹ்ண்ணுகாஸி யதா ஸ்ரேயுஸ் ஸுவவுர்யா॥ கூ

யதா ஶுவீ ஹுஹாஹுர் ஶுக்ரம் ஸுவுதிஷ்ட்தி ஸுந்தீவ
ஹிஷ்டம் வ ரொஹிணீ ஶஶிநம் யதா॥ யொவாஸுர் யதாம
ஸ்ரம் ஸுகுர் வ்ருவநம் யதா। ஸாவித்ரீ ஸத்ருவந்தம் வ கவி
லம் ஶ்ரேஷ்ட யதா॥ ஸளுஹாஸ் ஹுயுநீவ கெஶீ நீ ஸுரம் யதா।
நெஷ்யம் ஹுயுநீவ ஶெஷீ வதிநுவ்ரதா॥ தயாஹுஜிக்ஷா
கவரம் ராம் வதிநுவ்ரதா। கஉ

ஸீதாயா வசநம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸ்ய: க்ரூரதர்ஶிந:।
ஹதுயநி ஸ வாரவிஷ்டவுர்க்ரூ ராவணஸ்ரீதா:। கஙு
கவுர்நஸ்ய நிவுர்க்ரூ ஹநுமாந் ஶிம்ஶுபாஹுரே।
ஸீதாம் ஸந்ஜுயநீஸ்ரா ராக்ஷஸீரஶ்ருணோத் கவி:। கச
தாஸிக்ரூ ஸுக்ரூர் வெவாநாம் ஸுந்தரீ॥ ஹுஶுர் ஸுரி
ஶுரீஹுர் வ்ருஹுதுர் ஹுஶுநுவுர்ஹுர்। கரு
ஹுஹுஶுர் வரக்ரூர் வ்ருஹுஹுர்ஶுர் வரஶுர்ஹுர்॥
நெபஹுதி ஹதுரம் ராவணம் ராக்ஷஸாயிவ:। கசு

ஸுஹுதுரா ஸீஸீ ராக்ஷஸீஹிவுர் நா:॥
ஸா வாஷ்வவுரஜுநீ ஶிம்ஶுபாம் தாம் வாஹுதுர்। கஎ
தகஸ்ரம் ஶிம்ஶுபாம் ஸீதா ராக்ஷஸீஹிஸ்ரவுர் தா॥
ஸுஹிஹ்ரு விஶாலாக்ஷீ தஸ்ர ஶொக பரிவுர் தா। கஅ
தாம் க்ருஶாம் தீநவதநாம் தீநா ஷ்ரபரிணீம்।
ஹதுயாகுகிரு ஸீதாம் ராக்ஷஸ்ரவுர் தாம் ஸுந்தரீ। கக
தகஸ்ரம் விநதாநாம் ராக்ஷஸீ ஸீஹுஶுர் ந॥
ஸுவுர்வீர் கவிதாகாரா காராயா நிணுதொஹுரீ। உ0

ஸீதே! வபுராவுதீதாவத் ஹதுர்ஃ ஸ்வைஹா நிஶாமுதஃ॥
ஸவபுத்ராதிகூரதம் ஹத்வா! வ்யஸநாயொவகூவுதீ। உகஅ
வரிதுஷாஸி ஹ்ரம் தெ ரநுஷஸ்வ கூரதொ வியிஃ॥
ஶோவிதுவ்வஃ வயம் வ்ரவநுர்ஃ கூரு ஶேஷிமி!। உஉ,
ராவணம் ஹி ஹதுரம் ஹதுரம் ஸவபுரக்ஷஸாஃ॥ விகூரா
நுரகுவநுவ ஸுரெஶிவ வாஸவஃ। உக்ஷிணம் தூரஶீ
ரம் வ ஸவபுஸ்ரு வியஶுநஃ॥ உ

ரநுஷ கூரவணம் ராமம் தூகூ ராவணரோஶ்ரய। திவ்யாஹ்ரா
ஹ்ரா வெதெஹி! திவ்யாஹ்ரணஹுஷிதா॥ சுஹ்ரவ்ரதி ஸவெது
ஷாம் ஶொகூநாஶீஶ்ரீ ஸவ। சுஶ்ரு ஸ்வாஹா யதா தெவீ
வெநஸ்ரு ஶொஹெ॥ உசு

கிம் தெ ராமேண வெதெஹி! கூரவணெந ஹதாயுஷா। வ
தூஹுகம் வ தெ வாக்ரு யதி தம் ந கூரிஷ்ரு ஸி॥ சுஸிநஃ ஶுஹு
தெது ஸவபுராஸ்ரு ஹக்ஷயிஷ்ரு ஶிஹெ வயஃ। உஎ,
சுநுராத்ரு விகுபாநாஶ் ஶுஶோநவபொயரா॥
சுவ்ரவீத் கூவிதா ஸீதாம் ஶுஷ்விஶுஹ்ரு ஹ்ரு ஹஜுதீ। உஅ,
வஹுநுரு ரு ரு வாணி வவநாநி ஸுஹுஹுதெ॥
சுநுகெ்ரோஶாநுஹுதாவ ஶொஶாநி தவ தெயி!। உகூ
நவ நஃ கூரு ஷெ வாக்ரு ஹிதம் காலவுரஸ்ரஃ। ந.
சுநீதாஸி ஸஃஹ்ரஸ்ரு வாரஶெநுஹுராஸஹஃ।
ராவணாநுவுரம் வொரம் வ்ரவிஷா வாஸி தெயி!॥ ந க
ராவணஸ்ரு ஹ்ரஹெ ரு ஹுரஶஷாஹிஸ்ரு ஸுரக்ஷிதாஃ।
ந தாம் ரக்ஷுஃ வரிதுராகுஶவிஷாக்ஷாதுரநுரஃ॥ ந உ
கூரு ஷ ஹிதவாஹிநுரா வவநம் ஶி தெயி!।
சுஶ்ரு வ்ரவாதெந தூஜ ஶொகுஶிநுரு கஃ॥ ந ங
ஹஜ வீதிம் வ்ரஹஷும் வ தூஜெதாம் நிதுரீந தாஃ।
ஸீதெ! ராக்ஷஸராஜெந ஸஹ கீரு யயாஸுவஃ॥ ந ச
ஜாநாஸி ஹி யதா ஹீரு! ஸீணாம் யளவநுரு வஃ।
யாவந்தெ வுதிகூராதெத் தாவத் ஸுவெவாவுஹி॥ ந ரு

"அம்ம ஸீதே! பர்த்தாவினிடத் தன்பு காட்டப்பட்டது; இவ்வள வுபோதும்; எதிலும் அதியாய்ச்செய்யுங்கார்யம் வ்யஸநமாய் முடிகிறது.

மைதிலி! ஸந்தோஷித்தவ ளானேன்; உனக்கு க்ஷேமம் (உண்டாகுக); மானிடச் செயல் (அதாவதுபதிவ்ரதைத்தன்மை) உன்னால் (இதுவரையில்) கொள்ளப்பட்டது; விண்டுப்பேசும் என்னுடைய நல்ல பேச்சையும் (கொஞ்சம்) எடுத்துக்கொள். உ௨௭

ஸகலராக்ஷஸர்களுக்கும் ரக்ஷகராய், பராக்ரமசாலியாய், மிக்கஅழகுடையராய், வானவர்வேந்தனான இந்த்ரன்போன்றவராய், ஸமர்த்தராய், கொடையாளியாய், எல்லார்க்கும் நன்மையைக்கோருகிறவராயுள்ள ராவணரைப் பர்த்தாவாக அடை. உ௮

வைதேஹி! ஸுந்தரி! ஏழை மனிதனான ராமனை விட்டு, திவ்யமானபூச்சுடையவளும், திவ்யஆபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவளுமாய், அக்நியின் ஸ்வாஹாதேவி போலும், இந்த்ரனை சசீதேவி போலும், ராவணரை (பர்த்தாவாக) அடை; இதுமுதல் எல்லா வுலகங்களுக்கும் அரசுசெலுத்துகிறவ ளாவாய். உ௯

வைதேஹி! ஏழையும் ஆயுள்போனவனும் (அதாவதுமனிதனும்) ஆகிய ராமனால் உனக்கு என்னப்ரயோஜநம்? இந்த ஹிதமாய்ச் சொன்ன என் பேச்சை நீ செய்யாமற்போனால் இந்த க்ஷணத்திலேயே நாங்களெல்லோரும் உன்னைத் தின்றுவிடுவோம்." உ௭௦

தொங்கும்முலைகளுற்ற விகடையென்னு மின்னொருராக்ஷஸி அதிக்கோபத்துடன் முட்டியைத் தூக்கி (அதாவதுஓங்கி)க் கர்ஜித்து ஸீதையைப்பார்த்துப் பேசினாள்:— உ௭௧

"அடிஅறிவுகெட்டஸீதே! நீபேசிய அநிஷ்டச் சொல்கள் யாவும் தயையினாலும் நல்லத்தன்மையாலும் (ராவணரால்) பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. உ௭௨

காலத்திற்குத்தகுந்ததாயும் ஹிதமாயுமுள்ள எங்கள் பேச்சையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கிறாய்! ௭௦

மைதிலி! இதரர்களா லடையமுடியாத ஸமுத்ரத்தின் (இக்)கரைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டாய்; பயங்கரமான ராவணரந்தப்புரத்தையும் ப்ரவேசித்துவிட்டாய். ௭௪

(இப்படி) ராவணர் க்ருஹத்தில் தகையப்பட்டு எங்களால் நன்றாய்க்காவலிருக்கப்பெற்ற உன்னை ஸாக்ஷாத் இந்த்ரனும் ரக்ஷிக்க (அதாவதுவிடுவிக்க) வல்லவனன்று. ௭௨

மைதிலி! ஹிதத்தைச்சொல்லுகிற என் பேச்சை எடுத்துக்கொள்; கண்ணீர்விடுவது போதும்; அநர்த்தகரமான துக்கத்தை விட்டுவிடு. ௭௬

ஸீதே! அன்பையும் ஆநந்தத்தையும் அடை; இந்த நித்யதைந்யத்தைத் தொலை; ராக்ஷஸராஜரோடு கூட ஸுகமாய் விளையாடு. ௭௮

அச்சமுடையவளே! ஸ்த்ரீகளுடைய யௌவநம் நிலையில்லாதது (என்பதைத்) தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாயன்றா! உனது யௌவநம் வீணாய்த் தாண்டிப்போவதற்குள்ளவே ஸுகத்தை யடை. ௭௯

அடிகண்ணழகி! நீ ராக்ஷஸராஜரோடு கூட அழகாய (நகரத்திலுள்ள)சோலைகளையும், பர்வதத்திலுள்ளசோலைகளையும் (சென்றுஸுகமாய்) உலாவு. ௩௬

ஸுந்தரி! ஏழாயிரம்ஸ்த்ரீகள் உன் வசத்தி லிருப்பார்கள்; எல்லாராக்ஷஸர்களுக்கும் ரக்ஷகரான ராவணரைப் பர்த்தாவாக அடை. ௩௭

மைதிலி! நான் சொன்ன பேச்சை சொன்னபடி ஒப்புக்கொள்ளா யாயின் உன் ஹ்ருதயத்தைப் பிடுங்கியே தின்றுவிடுகிறேன்." ௩௮

பிறகு சண்டோதரியென்னும் ராக்ஷஸி கோபம்மிகுந்து, பெரிய சூலத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டு இந்தச் சொல்லைச் சொற்றாள்:— ௩௯

"ராவணரால் கொண்டுவரப்பட்டு பயத்தால்ஸ்தநங்களுயரத்துள்ள, மான்போல்கண்களையவிழித்துப்பார்க்கு மிந்தஸீதையைக் கண்டு எனக்குப் பேராசை யுண்டாய்விட்டது; ௪௦

(இவளுடைய) *யக்ருத்தையும், †ப்லீஹத்தையும், அதற்குமேலேயிருக்கிறமாம்ஸத்தையும், சுற்றிலுமிருக்கிறமாம்ஸங்களுடன் ஹ்ருதயத்தையும், குடல்களையும், தலையையும் தின்றுவிடலா மென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது." ௪௧

பிறகு ப்ரகஸைஎன்கிற ராக்ஷஸி ஒருசொல் சொன்னாள்:—"என் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்; இந்தப் பாபிஷ்டையின் (ஸீதையின்) மென்னைப் பிடித்துவிடுவோம்; பிறகு 'அந்த மானிடப்பெண்(ஸீதை) மாண்டாள்; பீடைவிட்டது' என்று (நமது)ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள்; "இதில் ஒரு ஸந்தேஹமு மில்லை, தின்றுவிடுங்கள்" என்று அவர் சொல்லுவார்." ௪௨

அநந்தரம் அஜாமுகியென்னும் ராக்ஷஸி ஒருசொல் சொன்னாள்:—"இவளைக் கொன்று பிறகு மாம்ஸகண்டங்களை எல்லாரும் ஸமமாகப் பண்ணுங்கள்; பிறகு எல்லாரும் பங்கிட்டுக்கொள்வோம்; (இவளுடன்)விவாதம் எனக் கிஷ்டமில்லை; சீக்ரமாய்ப் பாகமும் வகைவகையான துகையலும் நிரம்ப (உங்களால்)கொண்டுவரப்படவேண்டும்." ௪௩

பிறகு சூர்ப்பணகியென்கிற ராக்ஷஸி ஒருபிதற்றல் பிதற்றினாள்:—"அஜாமுகி சொன்னதுதான் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது; சோகத்தையெல்லாம்போக்குங் கள்ளை சீக்ரமாய்க் கொண்டுவாருங்கள்; பிறகு நரமாம்ஸத்தை ருசியாய்த்தின்றுவிட்டு நிகும்பிலையின்முன் கூத்தாடுவோம்." ௪௪

இவ்வாறு தேவதாஸ்த்ரீயைநிகர்த்த ஸீதை மிகவும்பயங்கரர்களான ராக்ஷஸிகளால் மிகவும்விரட்டப்பட்டு தைர்யத்தை விட்டு அழுதாள். ௪௫

இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

* யக்ருத்=வயிற்றின் வலதுபக்கத்திலிருக்கிற மாம்ஸபிண்டம்.

† ப்லீஹம்=இடதுபக்கத்திலிருக்கிற மாம்ஸபிண்டம்.

உத்யாநாநி ச ரம்யாணி வநாநி விவிதாநி ச,
ஸஹ ராக்ஷஸராஜேந த்வயா ஸீதா ரக்ஷிதுமிச்ச்ஸி॥ ௩௬

ஸீஸஹஸ்ராணி தே ஸந்து வஶே ஸ்யுஸ்தி ஸுந்தரி!
ராவணம் ஜஹி ஸுதுராரம் ஸுதுராரம் ஸவாந்தரக்ஷஸாம்॥ ௩௭

உத்தாந்யா தே ஹ்யுதயம் ஸுக்ஷயிஷ்யாமி தேஜஸி!
யதி தேவ்யாஹ்ருதம் வாக்யம் ந யயாவத் கரிஷ்யஸி॥ ௩அ

ததஸ்தேநாஹ ராக்ஷஸீ க்ரோதஸம்ரம்ப்ரதா।
ஶ்ரோஷ்யதி ஹி ஹநுமாந் வசநம் தவ வீத்॥ ௩௪

இதோ ஹரிணமாலாக்ஷம் த்ராஸாதிவ யோஜநாத்।
ராவணேந ஹ்ருதாம் ஹ்ருஷ்டா ஶ்ரணுஷ்வ ஹ்ருதயே ஸ்திதாம்॥ ௪௦

யக்ருத்ஹ *ஸ்யோதீஹ ஹ்ருதயம் ச ஸவ்யநாஸ்ரிதம்।
ஸுநாணுவி தயா ஶிஷ்டம் வாஸ்யதி தே ஸ்திதிம்॥ ௪௧

ததஸ்தேந வ்ரவஸா நாஹ ராக்ஷஸீ வாக்யமேவீத்। கணாஸ
ஸ்யா நிஶாம்ஸாயாம் வீயயாஸ கிரோஸ்யதே॥ நிவேஶ்ய தாம் ததோ
ராஜே சாந்தஃபுரே ஸா ப்ரதேதி ஹ। நாத ஸுஶ்ரு ஸம்தேஹம்
வாஹதேதி ஸ வக்ஷ்யதி॥ ௪௩

ததஸ்தஜாஸ்தாநாஹ ராக்ஷஸீ வாக்யமேவீத்। விஶ்வஸ்யாம்
ததஸ்வபாம் ஸமாந் கர்தவ்யகாந்॥ விஜாஸ ததஸ்ஸ
வபா விவாஸோ தே ந ரோசதே। வைபரீதியதாம் க்ஷிப்ரம்
லெஹ்யபேயாவபம் வஹ॥ ௪௫

ததஸ்ஸுவபுணவாநாஹ ராக்ஷஸீ வாக்யமேவீத்। ஸுஜா
தவ்யா யஜ்ஞம் ஹி ததைவ தே ரோசதே॥ ஸ்ரா வாநீயதாம்
க்ஷிப்ரம் ஸவபுஶோகவிநாஶிநீ। சாந்தம் சாம்ஸமாஸ்வாத்ய
ந்ருத்யாமோ zய நிகும்பிலாம்॥ ௪௭

வநவம் ஸம்ஹ்ருதாநாம் ஸா ஸீதா ஸ்ரமஸுகாவஹா।
ராக்ஷஸீபிஸ்ஸுவோராபிரெயுபுஸ்தஜ்ஜ்ரோஷிதி॥ ௪அ

உதுவிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

---

* "ஸ்ய க்ரோஶதி."

வ ஜ விம்ஶஃ ஸமுடீ

தயா தாஸாம் வஹுநீநாம் வஸுஷம் ஶாஸுணம் வஹு।
ராக்ஷஸீநாமஹெளஶ்யாநாம் ஸுஶொஹ ஜநகாத்மஜா॥ க
வனவஸுகா தம் வெவெஹீ ராக்ஷஸீஹிஶுநஹி நீ।
உவாச வாஸுதுஹ்ஸா வாஷ்ஶஷ்ஶயா மிரா॥ உ
ந சாநுஷீ ராக்ஷஸஸ்ய ஹாயுரா ஹவி தஹுதி।
காமம் வாஹுத சாம் ஸவுரா ந கூரிஷ்யாமி வொ வயம்॥ ங
ஸா ராக்ஷஸீயுமதா ஸீதா ஸுரஸுதொவசா।
ந ஶஃ மெஹெ ஹுஃவாதுரா ராவணெந ச தஜ்ஜுதா॥ ச
வெவதெ ஸாயிகம் ஸீதா விஶுநீவாஹுசாதுநம்।
வநெ ஶுவரிஹுஷா ஶுஶீ கொகெரிவாஶிதா॥ ரு
ஸா தஶொகஸ்ய விவுமாம் ஶாவாசாஶ ஶுவுஷிதாஶ்।
விநயாசாஸ ஶொகெந ஹதுராம் ஹுசாநஸா॥ ரு
ஸா ஸாவயநீ விவுள ஸுநள நெதுஜஸ்ரவெம்।
விநயநீ ந ஶொகஸ்ய தஹாநுயிஹ தி॥ எ
ஸா வெவசாநா வதிதா வுவாதெ கூஹ்ம் யயா।
ராக்ஷஸீநாம் ஸுபதுஹ்ஸா விவணுவஹுநாஸுவதீ॥ அ
தஸ்யாஸ்ஸா தீஷுவிவுமா *வெவநுயா ஸீதயா தஹா।
ஹுஃஶொ கஷ்ட நீ வெணீ வ்யாமீவ வாரிஸவுதீ॥ கூ
ஸா நிஃஶ்வஸநீ ஹுஃவாதுரா ஶொகொவஹதவெதநா।
சூதுரா வுஸ்ஜஹுஶுணி மெயிம் விஶுமாவ ஹா॥ ஹா ராமெ
தி ச ஹுஃவாதுரா ஹா வுநஶுக்ஷணெதி ச। ஹா ஶுஶுரு ஶ
களஸெ ஹா ஸுதெதி ஹாஶி நீ॥ கக
ஶொகவுவாஃ ஸதெராzயம் வணிதெகஃ ஸுஹுஹுதஃ।
சுகாமெ ஹுஃஶுமொ ஶுதுஃ ஸிமியாவா வுராஷஸ்ய வா॥
யதுராஹமெவம் சுகுராமீ ராக்ஷஸீஹிரிஹாஶிதா। ஜீவாமி ஹீ
நா ராமெணெஹுஶுதுஸுவி ஹுஃவிதா॥ கங
ஸுஷாஶுவுணுா கூவணா விநஶிஷ்யாஶுநாஶுவதீ।
ஸெஹுஶெயு நளஃ வுணுரா வாயுவெமெரிவாஹுதா॥ கச

* "வெவநுயா, ஸீதயா" இதி வுதுயெந ஷஷ்ஷுயெது தீயா.

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

விகாரம்பிடித்த அந்த ராக்ஷஸிகள் அப்படிக் க்ரூரமாய்ப் பயங்கரமாய்ப் பல சொல் சொல்லவே ஜநகர்குமாரி அழுதாள். க

த்ருடமானமனதையுடைய ஜாநகி இப்படி(க்ரூரமாய்) ராக்ஷஸிகளால் சொல்லப்பட்டு மிகவும்பயந்து கண்ணீர்ததும்பதழதழத்த வாக்குடனே சொன்னாள்:— உ

"மநுஷ்யஸ்த்ரீ ராக்ஷஸனுக்குப் பத்நி யாகத் தகாது; இஷ்டப்படி எல்லோரும் என்னைப் பக்ஷித்துவிடுங்கள்; உங்கள் சொல்லை எடுத்துக்கொள்ளமாட்டேன்." ங

தேவதாஸ்த்ரீக்குஸமானையான அந்த ஸீதை ராக்ஷஸிகளின்மத்யத்தையடைந்தவளும், ராவணனால் விரட்டப்பட்டவளுமாய்(இருந்ததனால்) துக்கம்பீடிக்கவே ஸுகத்தை யடையவில்லை. ச

வநத்தில் கூட்டத்தைவிட்டுத்தவறிப்போய் செந்நாய்களால் பீடிக்கப்பட்ட மான்பேடு போல் தன் சரீரத்தினுள் புகுந்துகொள்ளுகிறவள் போலாய் (அதாவதுகுன்றி) மிகவும் நடுங்கிவிட்டாள். ரு

சோகத்தால் புண்ணுனமனதையுடைய அந்தஸீதை,(ஹநுமானிருக்கும்சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்துக்கிளைகளின்நடுவில்வந்துகப்பிய) புஷ்பங்கள்நிறைந்த அசோகவ்ருக்ஷத்தின் விசாலமான கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு பர்த்தாவைச் சிந்தித்தாள். சு

அவள் (தனது)விசாலமான ஸ்தநங்களைக் கண்ணீர்பெருக்குகளால் நனைத்து (மிகவும்அழுது) சிந்தித் தப்போது சோகத்தின் முடிவையடையவில்லை. எ

அவள், பெருங்காற்றில் விழும் வாழை போல் நடுங்கி ராக்ஷஸிகளின் பயங்கரமானசொற்களாற்பயந்து, காந்திகுறைந்தமுகமுடைய ளாயினள். அ

அப்படி நடுங்கும் ஸீதையின் நீண்டகன்ற பின்னல் நடுங்கியதாய், வேகமாயோடுங் கருநாகம் போற் காணப்பட்டது. க

ஹா! மிதிலையார்செல்வமான அவள், துக்கத்தால்பிடுங்குண்டு பெருமூச்செறிந்து சோகத்தால்ப்ரஜ்ஞைகுறைந்து தீனையாய்க் கண்ணீர்விட்டாள்; 'ஹா ராம' என்றும், 'ஹா லக்ஷ்மண' என்றும், 'ஹா எனது மாமி கௌஸல்யே, ஹா ஸுமித்ரே' என்றும் துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு கோபம்மிகுந் தழுதாள்! கக

'ஸ்த்ரீயிக்காகட்டும் புருஷனுக்காகட்டும் காலம்வராமல் ம்ருத்யு துர்லபம்' (என்று) வித்வான்களால் எடுத்துக்கூறப்பட்ட இந்த வுலகச்சொல் ஸத்யம்; ஏனென்றால்: நான் இப்படி க்ரூரமான ராக்ஷஸர்களால் இங்கு பீடிக்கப்பட்டு, ராமரைப் பிரிந்து, துக்கத்தையடைந்தும் கொஞ்சகாலமும் ஜீவித்திருக்கிறேனே! கங

புண்யங்குறைந்து தீனையாகிய இந்தநான், ஸமுத்ரமத்யத்தில் வாயுவேகங்களால் நாற்புறமும் அலைக்கப்பட்ட நிறைந்த கப்பல் போல் நாதனில்லாதவள்போல் நாசமாகப்போகிறேன். கச

அந்தப் பர்த்தாவைப் பாராதவளாய், ராக்ஷஸிகளின்வசத்தையடைந்தவளாய், வெள்ளத்தாலலைக்கப்பட்ட கரை போல் சோகத்தால் வருந்துகிறேனன்றோ! ௧௫

தாமரையின்விகஸித்தயிதழ்போன்றகண்களையுடையரும், ஸிம்ஹம்நடப்பதுபோல்நடப்பவரும், க்ருதஜ்ஞரும், ஹிதத்தையேஉபதேசிப்பவருமான அந்த என் பர்த்தாவைப் பாக்யவான்கள் பார்க்கிறார்கள். ௧௬

எல்லாவிதத்தாலும் என் ஸ்வபாவத்தையறிந்த அந்த ராமரைப் பிரிந்த என்னுடைய ப்ராணன் தரிப்பது, உக்ரமான விஷவஸ்துவைப் புஜித்து (தரிப்பது துர்லபம்) போல் துர்லபமே. ௧௭

முன் ஜந்மாந்தரத்தில் என்னால் எப்படிப்பட்ட பாபம் செய்யப்பட்டதோ! ஏனென்றால்: மிகவும் கோரமான இந்தத் துக்கம் என்னால் அடையப்படுகிறதன்றோ! ௧௮

மஹத்தான சோகத்தால் சூழப்பட்டவளாய் (இருக்கிறபடியால்) ப்ராணனை இழக்க நினைக்கிறேன்; ராக்ஷஸிகளால் காவலிருக்கப்பெற்ற என்னால் ராமர் அடையப்படவில்லையே! ௧௯

சீ மாநுஷப்பிறப்பே! சீ ஒருவருக்குவசப்பட்டிருப்பதே! (இந்தப் ராணன் பர்த்தாவுக்கே வுரியதாகையால்) தன் இஷ்டப்படி ப்ராணனை விடுவதற்கு முடியவில்லையே!" ௨௦

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

என்றிப்படி ஜநகர்குமாரி சொல்லிக்கொண்டு, பைத்யம்பிடித்தவள் போலும், ஏமாந்தவள் போலும், புத்திநிலையில்லாதவள் போலும் துக்கித்து, ச்ரமம்தீருதற்காகத் தரையில் புரளும் பெட்டைக்குதிரைபோன்றவளாய், கண்ணுங்கண்ணீருமாய் முகத்தைக்குனித்துக்கொண்டு அழத் தொடங்கினாள்:— ௨

"ராகவர் அஜாக்ரதையாயிருக்கும்போது இஷ்டமான (ஸம்ந்யாஸி) ரூபந்தரித்த ராவண ராக்ஷஸனால் (தன்) வலுவுகொண்டு பலாத்காரமாய் நான் கொண்டுவரப்பட்டு, கதறி, ராக்ஷஸிகளின்வசத்தை யடைந்து, மிகவும்பயங்கரமாய் விரட்டப்பட்டு மிகவும்சிந்தித்து, மிகவும்துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு (இருக்கிறேனாகையால்) நான் ஜீவித்திருக்க ஆசைப்படவில்லை. ௩

மஹாரதரான (மஹாசூரரான) ராமரை விட்டு ராக்ஷஸிகளின்மத்யத்தில் வஸிக்கிற (படியால்) எனக்குப் ப்ரயோஜநம் ப்ராணன்களாலு மில்லை, தநங்களாலு மில்லை, பூஷணங்களாலு மில்லை. ௪

இந்த என் ஹருதயம் (உறுதியானஒருபாறையோ, அல்லது கிழத்தனமும்சாவுமில்லாததோ! ஏனெனில்: இது துக்கத்தால் படீரென்றுவடியாமலிருக்கின்றதே! ௫

ஹதுராரம் தவ்ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸீவஶமாகதா।
ஸீதாபி வயுஸோகேந கூலம் தோயஹதம் யதா॥ கரு

தம் வஜ்ரவதராக்ஷம் ஹிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்।
யந்தாரம் ஶ்ருத்வா தே நாயம் க்ருதஜ்ஞம் ஹ்ரீபவாதிநம்॥ கசு

ஸவுயா தேந ஹீநாபா ராமேண விதிதாத்மநா।
தீக்ஷ்ணா விஷதிவாஷ்வாஹ்ய ஊலுஹம் தே ஜீவிதம்॥ கஎ

ஹ்ரீபுஶா தாபோ வாவம் வாரா ஜநாந்தரே க்ருதம்। யேந
ஹம் ப்ராவ்ருதே ஹ்ரீவோ பா வொரம் ஸுஹாரணம்॥ கஅ

ஜீவிதம் த்ருக்ஷிதாபி ஶோகேந ஹ்ரீதாவ்ருதா।
ராக்ஷஸீஹிஶ ரக்ஷ்ருத்யா ராமோ நாஸாஹ்ருதே யா॥ கசு

யிமஸ்ய வயுஸோநுஷ்யம் யிமஸ்ய வரவஶ்ருதாம்।
நஶக்யம் யத் வரிதுக்ரோதவிநேந ஜீவிதம்॥ உ0

வஞ்சுவிம்ஶஃ ஸமுஃ ஸமாப்தஃ.

ஷட்விம்ஶஃ ஸமுஃ.

ப்ரஸகாஶ்ரமீதேவாப்ரவந்தீ ஜநகாத்மஜா। கயோரீ
வரவீ வாயா வியவுரீவவக்ரதே॥ உந்ரதேவ ப்ரதேவ
ஶ்ரோநவிதேவ ஶோவதீ। உவாவ்ருதா கிஶோரீவ விவேஷ்ட்ரீ
ஹ்ரீதயே॥ உ

ராவவஸ்ய வ்ரதஸ்ய ரக்ஷஸா காரணவிணா। ராவணேந
ப்ரயுக்தாஹமீதா க்ரூரா தீ வயாத்॥ ராக்ஷஸீவஶமாவநா
ஹதுராநா ஸுஹாரணம்। யிநபந்தீ ஸுஹ்ரீவாதுரா நா
ஹம் ஜீவிதுரீதுஹே॥ ச

நஹி தே ஜீவிதேநார்யா நேவாயோதுநுவ ஹ்ரஷ
ணேஃ। வஸந்ரா ராக்ஷஸீயோ விநா ராமம் ஹுராரயம்॥ ரு

கூஶஸ்ராரதிம் நரநயவாவ்ருஜராரிம்।
ஹ்ரூதயம் தே யேநேஹம் ந ஹ்ரீவேநாவஶீயதே॥ ஈ

யதா ஹி நாயபூதஸ்ய தீம் யாஹம் தேந விநாகுதா।
ஸுஹ்ருதுபிவி ரக்ஷாதி ஜீவிதம் வாவஜீவிதா॥ ௪௭

கா ச தே ஜீவிதே ஶூரா ஸுவே வா தம் ப்ரியம் விநா।
ஹதபூரம் ஸாஹராநாயா வஸுயாயாம் ப்ரியம்வதே॥ ௪௮

ஹிதாம் ஹக்ஷ்யதாம் வாவி ஶரீரம் விஸ்ஜாதுஹே।
ந ஹாவுஹம் விரம் ஏவம் ஸஹேயம் ப்ரியவஜிதா॥ ௪௯

வரணேநாவி ஸவ்வுந ந ஹ்ரஶேயம் நிஶாவரே।
ராவணம் கிம்வுநரஹம் காரயேயம் விமுஹிதே॥ ௫௦

வ்ருதாவ்ருதம் ந ஜாநாதி நாதாநம் நாதநம் கு॥ஹே।
யோ ந்ரஶாஸ்வஹாவெந சாம் வ்ராயுயிதுமிஹ்வதி॥ ௫௧

ஹிநா ஹிநா விஹுகூவா தீவெவாஹள வ்ரதீவிதா।
ராவணம் நோவதிஷ்யம் கிம் வ்ரூவெந வஶ்ரவே॥ ௫௨

வ்ரதம் வ்ராஜம் கூதஜுஶ்ச ஸாநுக்ரோஶஶ்ச ராவவம்।
ஸ்வ்வதோ நிரநுக்ரோஶஶ்ஜ்ஜ ஹ்ரூஹ்ருஸம்க்ஷயாத்॥ ௫௩

ராக்ஷஸாநாம் ஸஹஸ்ராணி ஜநஸ்ரேந ஹதாநுஶ।
பெநெநெகெந நிரஸ்தாநி ஸ சாம் கிம் நாஹிவ்ருதெ॥ ௫௪

நிரூஹ ராவணேநாஹ்ரே வீயெபுண ரக்ஷஸா।
ஸயுபும் வ்ரூ தே ஹதபூ ராவணம் ஹந்தாஹவெ॥ ௫௫

விராயொ ஹுண்டகாரணே யெந ராக்ஷஸவ்ருஹவம்।
ரணே ராமேண நிஹதம் ஸ சாம் கிம் நாஹிவ்ருதெ॥ ௫௬

காமம் ஶெயு ஸுஹ்ருஸ்ய ஶ்ரேயம் ஹ்ரேபஷுணா।
ந தம் ராவவவாணாநாம் ஗திரோயீஹ விவ்ருதெ॥ ௫௭

கிந்து தத்காரணம் யெந ராமோ ஹ்ரூவராகுதம்।
ரக்ஷஸாவஹ்ருதாம்ஶாயபூதிஷ்டாம் நாஹ்ருவவ்ருதெ॥ ௫௮

ஹஹஸ்ரம் சாம் ந ஜாநீதெ ஶ்ரேஷ்ட ஶக்ஷணவ்ருவுஜம்।
ஜாநந்வி ஹி தெஜஸ்வீ யஷுணம் ஷுயிஷ்யதி॥ ௫௯

கெட்டவள்போலயலான்வீட்டில்வஸித்து பெருழையிழந்த என்னை சி! (நிந்திக்கவேண்டும்;) ஏனென்றால்: அவரைப் பிரிந்து நான் கெட்டுப்போன பிழைப்புடன் கொஞ்சகாலமும் ப்ராணனைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேனே! எ

ஸமுத்ரபர்யந்தமான பூமிக்கு (அதாவது பூமியிலுள்ளஸகலப்ராணிகளுக்கும்) நன்மையையேஉபதேசிக்கின்ற ப்ரீதியுள்ள அந்தப் பர்த்தாவைப் பிரிந்து ஜீவித்திருப்பதில்தானாகட்டும் ஸுகத்தில்தானாகட்டும் எனக்கு ச்ரத்தை ஏது? அ

(ராக்ஷஸர்கள்) வெட்டிவிட்டாலும்சரி தின்றுவிட்டாலும்சரி நான் சரீரத்தை விட்டுவிடவேபோகிறேன்; நான் நாதனைப்பிரிந்து அதிககாலம் துக்கத்தைப் பொறுக்கமாட்டேன்! கூ

ராத்ரியில்திரிகிற (அதாவதுதிருடனான) அல்பனான ராவணனை நான் இடது காலாலும் தொடமாட்டேனே, பின்னே விரும்புவேனோ! கம

எவன் (அதாவது வாயால்சொல்லக்கூடாதநீசன்) காதுகஸ்வபாவத்தால் என்னை வேண்ட எண்ணுகிறான், (அவன், நான்) திரஸ்கரித்ததையும், தன் ஸ்வரூபத்தையும், தன் குலத்தையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. கக

என்னை அறுத்தாலும், பிளந்தாலும், சிதைத்தாலும், அக்நியில் கொளுத்தி ஜ்வலிக்கப்பண்ணினாலும் ராவணனைக் கிட்டிநிற்கமாட்டேன்; பஹுகாலமாய் நீங்கள் பிதற்றுவதால் என்னப்ரயோஜநம்? கஉ

ப்ராஜ்ஞரும் (அதாவது தோஷமுள்ளவனிடத்திலும் குணத்தைக்காண்பவரும்), க்ருதஜ்ஞரும், தயையோடுகூடியவரும், நல்லநடக்கையுடையவரும், (இப்படி சத்ருக்கள்கோஷ்டியிலும்) ப்ரஸித்திபெற்றவருமான ராகவர், என்பாக்யக்குறைவினால் தயையில்லாதவரானாரென்று ஸந்தேஹிக்கிறேன். கங

எந்தமஹாநுபாவரால் ஒருவராகவேயிருந்து ஜநஸ்த்தாநத்தில் பதினான்காயிர ராக்ஷஸர்கள் ஒழிக்கப்பட்டார்களோ அவர் என்னகாரணத்தால் என்னை ரக்ஷிக்கவில்லை? கச

நானோ, அல்பவீர்யனான ராவண ராக்ஷஸனால் தகையப்பட்டிருக்கிறேன்; என் பர்த்தாவோ, யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொல்லவல்லவர்! கரு

ராக்ஷஸசிங்கமாகிய விராதன் தண்டகாரண்யத்தில் எந்த ராமரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானோ அவர் ஏன் என்னை ரக்ஷிக்கவில்லை?

ஸமுத்ர மத்யத்தில் (இருப்பதால்) இந்த லங்கை (இதரர்களால்) வெல்லமுடியாததுதான்; ஆயினும் ராகவர்பாணங்களுக்குக் குறுக்காய்நிற்பவனொருவனும் இங்கு கிடையாது. கஎ

அன்புள்ள பார்யையான நான் ராக்ஷஸனாலபஹரிக்கப்பட்டிருக்க என்னை திருடமாணபராக்ரமமுடைய ராமர் ரக்ஷியாதிருக்கக் காரணமென்ன?

லக்ஷ்மணர்தமையனார் நானிங்கிருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை (என்று) ஸந்தேஹிக்கிறேன்; ஏனெனில்: மஹாபராக்ரமமுடையவராயுள்ளவர், தெரிந்திருந்தால் (நானிப்படி) படுவதைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பரோ! கஙு

அபஹரிக்கப்பட்டா ளென்று என்னை அறிந்துகொண்டு ராகவருக்குத் தெரிவிக்கத்தகுந்த கழுகுராஜரான அந்தஜடாயுவும் ராவணனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாரோ! உ0

என்னை அப்படி ரக்ஷிக்கமுயன்று ராவணனோடுத்வந்த்வயுத்தத்தில் நின்று கிழவராயிருந்தும் அந்த ஜடாயுவினால் மஹத்தான கார்யம் செய்யப்பட்டது. உக

அந்த ராகவர் என்னை இங்கிருப்பவளாய்த் தெரிந்துகொண்டா ராஞல், இந்தக்ஷணமே மிகவுங்கோபித்துப் பாணங்களால் ஜகத்தை ராக்ஷஸரேயில்லாதபடி செய்துவிடுவார்; லங்கா புரியையும் த்வம்ஸம்பண்ணிவிடுவார்; ஸமுத்ரத்தையும் உலர்த்திவிடுவார்; நீசனான ராவணனுடைய கீர்த்தியையும் பெயரையும் நாசம்பண்ணிவிடுவார். உங

பிறகு கணவர்கள்மாண்ட ராக்ஷஸிகளின் க்ருஹங்கள்தோறும், நானிப்படி அழுவது போல் அதிகமாய் அழுவார்கள்; ஸம்சயமில்லை. உச

லக்ஷ்மணரோடுகூடி ராமர் ராக்ஷஸர்களின் லங்கையைத் தேடிப்பிடித்து (நாசம்)செய்துவிடுவார்; சத்ருவாயுள்ளவன் அவ்விருவர்களால் காணப்பட்டால் முஹூர்த்தகாலமும் ஜீவித்திரானன்றோ! உரு

வழிகளில்சிதையின்புகைசூழ, கழுக்கூட்டங்களெங்கும்பறக்க, இந்த லங்கை சீக்ரத்தில் ச்மசாநத்திற்குஸமாந மாகும். உசு

கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளவே (என்)இஷ்டத்தை நிச்சயமாய்அடையப்போகிறேன்; இந்தக் கெட்டநடத்தை உங்களெல்லார்க்கும் (வரப்போகிற)விபரீதத்தைத் தெரிவிக்கிறது. உஎ

லங்கையில் இப்படிப்பட்ட அசுபங்களே காணப்படுகிறபடியால் சிறிது காலத்திற்குள்ளவே (லங்கை) அழகிழந்ததாக ஆகப்போகிறது. உஅ

பாபிஷ்டனாய், ராக்ஷஸப்பதராயுள்ள ராவணன் ஹதனாகும்போது வெல்லமுடியாத லங்கையும் நாதனற்ற மடந்தை போல் (ஐச்வர்யாதிகளின்)வற்றுதலை யடையப்போகிறது. உகூ

பரிசுத்தமானஉத்ஸவங்களொழிந்து பர்த்தாக்கள்நசித்து ராக்ஷஸிகள்மாத்ரமிருந்து, லங்காபுரி பர்த்தாநசித்த பெண் போ லாகப்போகிறது.

இந்த லங்கையில் சீக்ரத்தில்தானே வீடுகள்தோறும் அழும் ராக்ஷஸப்பெண்களின் (அழுகைக்)குரலைக் கேட்கப்போகிறேன்; நிச்சயம். ௩க

சிவந்தகடைக்கண்களையுடைய சூரரான அந்த ராமர் ராவணன் க்ருஹத்தி லிருப்பவளாக யென்னைத் தெரிந்துகொள்ளும் பக்ஷத்தில், ப்ரஸித்திபெற்ற லங்கா புரியானது இருள்மூடி காந்திதொலைந்து ராக்ஷஸவீரர்நாசமாகி ராமபாணங்களால் தஹிக்கப்பட்ட தாகும். ௩௩

காதுகளாய், அதமனாயுள்ள இந்த ராவணனால் எனக்கு எந்த ஸமயம் (அதாவது நாசத்திற்கெல்லை) ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அதன் நெருங்கிய காலம் வந்துவிட்டது. ௩ச

எந்த ராக்ஷஸர்கள் பாபச்செய்கையுடையர்களாய், செய்யத்தகாததின்னதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாம லிருந்திருர்களோ (அவர்களுக்கு) அதர்மத்தா லிப்போது மஹத்தானகெடுத லுண்டாகப்போகிறதே! ௩௫

ஹுதெதி யொ zயிமதா சாம் ராவவாய நிவெஷயெத்।
ஹுயுராஜோzவி ஸ ரணெ ராவணெந நிவாதிதஃ॥ உ0
கூதம் கூபு ஃஹத் தெந சாம் தயாஹுவவஹுதா।
திஷ்டதா ராவணவுந வுஹுநாவி ஜடாயுஷா॥ உக
யதி சாதிஹ ஜநீயாஹ தபுசாநாம் ஸ ராவணஃ। கூஹு வா
ணெராஹிக்ரூஃ கூயபுயொகராக்ஷஸத்॥ வியவெவ ரீம்
ஔஹாம் ஶொஷயெவ சஹொஹயித்। ராவணஸ்ய ச நீவஸ்ய கீ
திம் நாசய நாஶயெத்॥ உங
தெதொ நிஹதநாயாநாம் ராக்ஷஸீநாம் ஹுஹெஹுஹெ।
யயாஹஸெவம் ரூஹதீ தயா ஹுஹுயொ ந ஸம்ஶயஃ॥ உச
கவிஷ்ய ரக்ஷஸாம் ஔஹாம் கூயபுராஹிஃ ஸஔக்ஷணஃ।
ந ஹி தாஹ்யாம் ரிவ்ரூபுஹ்ஷொ சூஹுதபுவி ஜீவதி॥ உரு
விதாயஹுசாகூலவயா ஹுயுரணுலஸம்கூயா।
கவிரெண தூ ஔஹெயம் ஶஶாநஸ்ஹுஸீ ஹவெத்॥ உசு
கவிரெணெவ காயெந வ்ராஹ்யாவெவ சிநாரயத்। ஊஷ்ப
ஷ்யாநொ zயசாவ்யாதி ஸவெபுஷாம் வொ விவயபுயத்॥ உஎ
யாஹுஶாநீஹ ஹுஶ்ரெந ஔஹாயாசூஹாநி வெவ।
கவிரெண தூ காயெந ஹவிஷ்யதி ஹதவ்ரஹா॥ உஅ
நஹுநம் ஔஹ ஹதெ வாவெ ராவ்ணெ ராக்ஷஸாயசெ।
ஶொஷம் யாஸ்யதி ஊயுஷ்பா வ்ரஹோ வியவா யயா॥ உகூ
வூணெ்யாகவஸூதா ச நஷ்டஹதீபு ஸராக்ஷஸீ।
ஹவிஷ்யதி வூரீ ஔஹ நஷ்டஹதீபு யயாஹுநா॥ ங0
நஹுநம் ராக்ஷஸகுநாநாம் ரூஹுநீநாம் ஹுஹெஹுஹெ।
ஶ்ரோஷ்யாதி நவிராஷெவ ஊஃவாதபுநாதிஹ ஷ்வநிதத்॥ ங்க
ஸாஹுகாரா ஹதஶ்சாதா ஹதராக்ஷஸவூஹவா। ஹவிஷ்ய
தி வூரீ ஔஹ நிஹுபுஹ்ரா ராஸோயகெகெஃ॥ யதிநாதி ஸ ஸஹுரொ
சாம் ராஸொ ரகாநியொவநஃ। ஜாநீபாஹ தபுசாநாம் ஹி ராவ
ணஸ்ய நிவெஶநெ॥ ங்ங
கூநெந தூ நுஶாஸெந ராவணெநாயசெந செ।
ஸசொ யஸ்தூ நிதிபுஷ்ஸஸ்ய காயொ zயசாஹதஃ॥ ங்ச
ஸகாயபு செ ந ஜாநநி நெநாஹ்ரதாஃ வாவகாரிணஃ।
கூபுஹுரத் தூ ஔஹொ சாதெ ஹவிஷ்யதி ஹி ஸாஹுதத்॥ ங்ரு

நைதே யதோ விஜாநந்தி ராக்ஷஸாஃ விஶிதாஶநாஃ।
ப்ரவ்ருத்தாம் ப்ரதிராஜாயை ராக்ஷஸீம் சு஭ யிஷ்யதி॥ ௩௫
ஸாஹம் கயம் கரிஷ்யாமி தம் விநா ப்ரியதர்ஶநம்।
ராமம் ரக்தாந்தநயநமுபஶ்யந்தீ ஸுதுஃகிதா॥ ௩௬
யதி கஶ்சித் ப்ரஹரேத் தே விஷஸ்யாத்ய ஹிதைஷிணி।
க்ஷிப்ரம் வைவஸ்வதம் தேவம் வஶ்யம் வதிநா விநா॥ ௩௭
நாஜாநாஜீவதீம் ராமஃ ஸீதாம் இக்ஷ்வாகுநந்தநஃ।
ஜாநந் தத் * நகரீயாதாம் நோபயாம்ஸ்யதி மாமிஹ॥ ௩௮
நிநம் மமைவ ஶோகேந ஸ வீரோ இக்ஷ்வாகுஜஃ।
தேவலோகமிதோ யாதஸ்ஸுகா தேஹம் மமேதயா॥ ௩௯
யதா தேவர்ஷயஸ்ஸித்தாஸ்ஸுகா வாஸமுபாஸிதாஃ।
மம வஸ்யதி யெ நாயம் ராமம் ராஜீவலோசநம்॥ ௪௦
கதமுவா ந ஹி தஸ்யாயதோ யதுகாமஸ்ய யீமதஃ।
மமா ராமஸ்ய ராஜஸ்ஸுதாயாயா வரோத்தமஃ॥ ௪௧
ப்ரஶ்ரிதாநே ஹிதத் ப்ரீதிஃ ஸுஹ்ருதாம் நாஸ்ருவஶ்ருதஃ।
நாஶயந்தி க்ருதவாஸ்ய ந ராமோ நாஶயிஷ்யதி॥ ௪௨
கிந்து மே **நிர்ஜிதாஃ கேதித் கிம்வா ஹாஸ்ருக்ஷயோ மம।
யாஹம் ஸீதாதி ராமேண ஹீநா ஸுவெ ந ஹாதிநீ॥ ௪௩
ஶ்ரியோ மே ஜீவிதாந்தகரம் விஹீநாயா மமாந்தகம்।
ராமாக்ஷிவாரிதாவக்ரமாவதுர்நிவஹுணாத்॥ ௪௪
கதமுவா ந்ருஸிம்ஹஸ்ய தஸ்ய வநே மமாயுஷி।
ஹ்ருதயஸ்ய ஹி நாரஶ்ரேஷ்ட ஸாவ்ருத்தஸ்ய வநமோஹயஸ்ய॥ ௪௫
கதமுவா ராக்ஷஸைர்நேண ராவணேந துராத்மநா।
ஹதா ஸீதி தஸ்ய ஶ்ரவஸ்ய ஹ்ருதயஸ்ய ராமக்ஷணஸ்ய॥ ௪௬
ஸாஹமேவம்கதே காயே மதுர்மிஹ்ரீதி ஸவுயா।
நவ மே விஹிதோ ப்ரத்ரராஹிந் துஃவே zவிவதுதி॥ ௪௭
யதாஃ வயுர் மமாதாநோ மநுஷ்யஸ்ய ஸுகீ விஷாஃ।
ஜீதாதாநோ மமாஹாரா யெஷாம் ந ஸ்தஃ வ்ரியாவ்ரியெ॥ ௪௮

---

* நகரீயாதாரிதெ ருதநெ ருவ்ரயஃ; தயாவ கரீயாதாமெ வெ ருயுஃ. ** நிர்ஜிதாஃ = ஶொஷாஃ; ஹ்ருஷ்டாநீ ருயுஃ.

மாம்ஸத்தைத்தின்பவர்களாகையா லிந்த ராக்ஷஸர்கள் தர்மத்தை அறிகின்றிலர்; என்னை ராக்ஷஸன் (தன்) காலைபோஜநமாக ஏற்படுத்தப்போகிறான்; நிச்சயம். நகூ

ஸந்தோஷத்தைவிளைக்கும்பார்வையுடையராய், சிவந்தகடைக்கண்களையுடையராயுள்ள அந்த ராமரைப் பிரிந்து மிகவும்துக்கிக்கின்ற அந்த நான் என்ன செய்வேன்! நஎ

எனக்கு விஷத்தைக் கொடுப்பவ னிங் கிப்போ தொருவ னிருக்கும் பக்ஷத்தில் பர்த்தாவைப் பிரிந்து சீக்ரத்தில் யமதேவனைப் பார்ப்பேன்.

லக்ஷ்மணருக்குமுன்பிறந்த அந்த ராமர் என்னை ஜீவித்திருப்பவளாயறியவில்லை; அறிந்திருந்தால் அவ்விருவர்களும் பூமியி லென்னைத் தேடுவார்களே! நகூ

லக்ஷ்மணருக்கண்ணுவான அந்த வீரர் எனது சோகத்தினாலேயே (இந்தப்) பூதலத்தில் தேஹத்தை விட்டு, இங்கிருந்து தேவலோகத்தை யடைந்தார்; நிச்சயம். சம

கந்தர்வர்களுடன் எந்தத் தேவர்களும் ஸித்தர்களும் பரமருஷிகளும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய என் னாத ராமரைப் பார்க்கிறார்களோ (அவர்களே) தந்யர்கள்! சக

அல்லது, தர்மத்தில்விருப்பமுள்ளவரும் பேரறிவுடையவரும் ராஜர்ஷியும் பரமாத்மாவுமான அந்த ராமருக்கு, பார்யையான என்னால் ப்ரயோஜந மில்லை யன்றோ! (அதைப்பற்றி கைவிட்டிருக்கலாம்.) சஉ

கண்டால் ப்ரீதி யுண்டாகிறது; காணாவிட்டால் ப்ரீதி யுண்டாகிறதில்லை; (இப்படி ப்ரீதியை,) க்ருதக்நர்கள் நாசஞ்செய்கிறார்கள்; ராமர்நாசஞ்செய்யமாட்டார். சக

இல்லாவிட்டால் எனக்குச் சில துஷ்க்ருதங்களிருக்கின்றனவோ, அல்லது என் பாக்யக்குறைவுதானோ; எனென்றால்: ரோஷமுள்ள நான் முக்ய்மான ராமரைப் பிரிந்து துக்கிக்கிறேனே! சச

மஹாத்மாவாய், குற்றமற்றநடத்தையுடையராய், சூரராய், சத்ருக்களையடக்கவல்லவராயுள்ள ராமரைப் பிரிந்த எனக்கு, பிழைத்திருப்பதைவிட சாவது க்ஷேமம். சரு

அல்லது, தம்பியும்தமையனுமான அவ்விரண்டு புருஷோத்தமர்களும் (வைராக்யத்தால்)ஆயுதங்களைப்போட்டுவிட்டு வநத்தில் வேர்களையும்பழங்களையும்புஜித்துக்கொண்டு வநத்தில்திரிபவர்களானார்களோ! சசு

அல்லது, சூரர்களாகிய ராமலக்ஷ்மண ரிருவரும் துராத்மாவாகிய ராக்ஷஸராஜனான ராவணனால் வஞ்சனையினால் அடிக்கப்பட்டார்களோ! சஎ

நானப்படியாய் கால மிப்படியாய்விட்டபடியால் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மரணமடையவே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; இப்படிப்பட்ட துக்க மிருந்தும் எனக்கு ம்ருத்யு ஏற்படவில்லையே! சஅ

மஹாத்மாக்களாய், பாபமற்றவர்களாய், ஜிதேந்த்ரியர்களாய், மஹாபாக்யமுடையவர்களாயுள்ள முநிவர்கள் தந்யர்கள்; அவர்களுக்கு ஸுகதுக்கங்களிரண்டு மில்லை யன்றோ! சகூ

இஷ்டமானவஸ்துவினால் துக்கம் உண்டாகாது (ஸுகம் உண்டாகும்;) இஷ்டமில்லாதவஸ்துவினால் அதிக பய முண்டாகும்; அவ்விரண்டுகளாலும் எவர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த மஹாத்மாக்களுக்கு நமஸ்காரம். ரும்

அப்படியிருக்கிற (ராம ப்ரியையான நான் தகுந்தவராய் ஸ்வபாவந்தெரிந்தவராயுள்ள ராமரைப் பிரிந்தவளும் பாபிஷ்டனான ராவணனுடைய வசத்தை யடைந்தவளுமாகி விட்டதனால்), ப்ராணங்களை விடப்போகிறேன்." ரூக

இருபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

கொடியவர்களான ராக்ஷஸிகள் இப்படி ஸீதையினால் சொல்லப்பட்டு கோபம்மிகுந்தவர்களாயினர்; அதைச் சிலர், பெருமிடுக்கனான ராவணனுக்குச் சொல்லப் போனார்கள். க

பிறகு (அங்கிருந்து) ராக்ஷஸிகள் ஸீதையி னருகில்வந்து பயங்கரமாய் க்கண்களைவிழித்துப்பார்த்து, அநர்த்தபலமான கொடியசொல்லை ஒரேஅர்த்தமாக (அதாவது முன்னே ராக்ஷஸிகள்சொன்னதுபோலவே) மறுபடியுஞ் சொல்லினர்:— உ

"அடி அயோக்யே ஸீதே! கெட்டெண்ணமுடையவளே! இன்றுதிநம் இந்தக்ஷணமே உனது இந்த மாம்ஸத்தை ராக்ஷஸிகள் ஸுகமாய் பக்ஷிக்கப்போகிறார்கள். ங

அந்தத் துஷ்டராக்ஷஸிகளால் மிகவும்விரட்டப்பட்ட ஸீதையைக் கண்டு அப்போது (அங்கு) படுத்துக்கொண்டிருந்த (அறிவில்) பெரியவளான (விபீஷணர்பெண்ணான) த்ரிஜடைஎன்கிற ராக்ஷஸி (இந்தராக்ஷஸிகளைப்பார்த்து) ஒருமொழி யுரைத்தாள்:— ச

"துஷ்டைகளே! உங்களையே தின்றுங்கள்; ஜனகருக்கு அன்புள்ள பெண்ணும் தசரதருக்கு அன்புள்ள மருமகளுமான ஸீதையை நீங்கள் தின்னப்போகிறதில்லை; ரு

ராக்ஷஸர்களின் நாசத்தின்பொருட்டும், இந்தஸீதையின் பர்த்தாவினுடைய க்ஷேமத்தின்பொருட்டும், மயிர்க்கூச்சைவிளைக்கும் பயங்கரமான ஒருஸ்வப்நம் இப்போ தென்னால் பார்க்கப்பட்டது; ஹ!" சு

பெருங்கோபத்துடனிருந்த ராக்ஷஸிகள் இவ்வாறு த்ரிஜடையினால் சொல்லப்பட்டு பயந்து எல்லோரும் அந்தத் த்ரிஜடையைப்பார்த்து, 'மாத்ரி எந்தமாதிரியான ஸ்வப்நம் உன்னால் காணப்பட்டது; சொல்?' (என்கிற) இச் சொல்லைச் சொற்றனர். எ?

த்ரிஜடை அந்த ராக்ஷஸிகளின் வாயிலிருந்து வந்த மொழியைக் கேட்டு, (பொழுது விடியும்) காலத்தில் ஸ்வப்நத்தில்நடந்த வாக்யத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினாள்;— அ?

"ஆயிரம்ஹம்ஸங்களால் பூட்டப்பட்டு ஆகாசத்திற்செல்லும் யானைத்தந்தமயமான திவ்ய பல்லக்கை யேறி ரகவர் வெளுத்தமாலையும்வஸ்த்ரமும்தரித்து லக்ஷ்மணரோடு கூட வந்தார். கூ

வியாந ஸம்ஹவெஹுஃவேவியாஹயிகம் ஹயர்.
தாஹ்யாம் ஹி யெ வியுஜ்யந்தெ நரெஷ்வெஷாம் ஸஹாதநாந். ரு0
ஸாஹம் தூகா வியாஹெஹுண ராமேண விஹிதாதநா.
ப்ராணாம்ஸ்தூக்ஷ்யாமி வாவஸ்ய ராவணஸ்ய ஹதா வஶர். ரு க
ஷட்விம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஸப்தவிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

இத்யுக்தாஃ ஸீதயா வொரா ராக்ஷஸ்யஃ க்ரோயஶஃஹிதாஃ.
காஶிஜ்ஜுஹுஸ்தாவ்ரதம் ராவணஸ்ய தராஸ்ரிநஃ. க
ததஃ ஸீதாஶுவாஹ்ய ராக்ஷஸ்யோ வொரதர்ஶநாஃ.
வுநஃ வாரூஷசெகாயுநயுராயுயாஸ்ப்ரவுர். உ
ஸுஶ்ரோணீம் தவாநாயெது ஸீதெ வாவவிநிஶ்சயெ.
ராக்ஷஸ்யோ ஹக்ஷயிஷ்யந்தி மாம்ஸமெதத்ப்ரயாஸுவர். ங
ஸீதாம் தாஹிராநாயுராஹிதுஷ்டா ஸந்தர்ஜிதாம் சதா.
ராக்ஷஸீ த்ரிஜடா வ்ருத்தா ஶயாநா வாக்யமப்ரவீத். ரு
ஸுதாநம் வாதாநாயுரா! ந ஸீதாம் ஹக்ஷயிஷ்யுய.
ஜநகஸ்ய ஸுதாமிஷ்டாம் ஸுஷ்டாம் தஶரதஸ்ய வ. ரு
ஸ்வப்ந ஹ்ருத்ய யா ஹ்ருஷ்டா தாரணோ ரோமஹர்ஷணம்.
ராக்ஷஸாநாமிஹாவாய ஹதுராஸ்ய ஹவாய வ. ரு
ஸவரோகாஹிஜடயா ராக்ஷஸ்யஃ க்ரோயஶஃஹிதாஃ. ஸவபூ
ஸவாவ்ரவுர் ஹீதாஹிஜடாம் தாரிதம் வவஃ. கயயஸ்ய தயா
ஹ்ருஷ்டஃ ஸ்வப்ந zயம் கீஹ்ருஶொ நிஶி. எ0
தாஸாம் ஶ்ருத்வா தவ வசநம் ராக்ஷஸீநாம் ஶுவாவ்ருதர். ரு
உவாச வசநம் காலெ த்ரிஜடா ஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதர். அ0
மஜ்ஜுநஶயீம் திவ்யாம் ஶிவிகாஶுநரிக்ஷமார். யுக்தாம் ஹம்ஸ
ஸஹஸ்ரேண ஸ்வயாஸ்தாய ராவவஃ. ஶுக்லாம்பரதரோ
ரூக்ஷணெந ஸஹாமதஃ. க0

ஸ்வெ வாஹ்ய யோ ஹ்ருஷ்டா ஸீதா ஶுக்ல்ஸ்ய ராவ்ருதா। ஸாரு
ரேண வரிக்ஷிப்தம் ஶ்வேதம் வஸ்த்ரமுதாஹ்ருதா॥ ராமேண ஸம்ருதா
ஸீதா ஹாஸரேண வ்ருஹாயயா। ககஅ
ராவவஶ்ய யோ ஹ்ருஷ்டஶ்சுத்ருஷ்டம் ஶுஹாமஜர்॥
ஶுரூபிஃ ஶ்ரேஷ்ஸம்காஶம் ஸுவாரு ஸஹயக்ஷணம்। கஉஅ
தத்ஸ்ய நாரீஶாஹ்ருஷ்டாள ஶீவ்ருரோநள ஸ்வதேஜஸா॥
ஶுக்லோய்ரு ஶ்ரேயாள ஜாநகீம் வயுர்வஸ்தள। கஙஅ
தத்ஸ்ய நாரீஸ்ரோரெ ஹ்ராகாஶஸ்ய ஶுநிநஃ॥
ஹ்ருரா வரிஹ்ருஹீதஸ்ய ஜாநகீ ஸ்ருஶோஶ்ரி தா। கசஅ
ஹ்ருரூஹ்ரூத ஸ்ரீ ஸ்வ்ரு ததஃ கூரெரொவநா॥
வநஸ்ரெய்ள யோ ஹ்ருஷ்டா வாணிநா வரிஶோஜுதீ। கருஅ
தத்ஸ்ரஹ்ரோ கூரோராஹ்ரோஸ்ரிதஃ ஸ மஜோதஃ॥
ஸீதயா ஸ விஶாலாக்ஷ்யா ஶுஹ்ரயா உவரி ஸ்ரிதஃ। ககூஅ
வாணுராஷுஹ்ரயுக்தெந ராமெநாஷ்ரயுஜா ஸ்வயர்॥
உஹ்ரொவயாதஃ காகுத்ஸ்தஃ ஸீதயா ஸஹ ஹாயுயா। கஎஅ

[* ஶுக்ஷணெந ஸஹ ஹ்ரூத்ரா விரோநெ வ்ருஷ்கெ ஸ்ரிதஃ।
†ஸாணுந்தி ஹ்ருவநம் ஹீம் ஸஹ்ருதம் ஸவராவரர்॥ ஸவ்ரும் ஶ்ரு
ஸ்ரம் யோ ஹ்ருஷ்டம் ராமோக்ரிஷ்கஉணா। ‡ ஸ்ரீரொஹ்ரயிஜமெ ஶ
யெ ஶ்வேதஶ்ரெஶுஹ்ரீதஃ॥ தஸ்ரு ஶ்ருயிரு ததஃ ஶ்வேதஶ
த்ருஉநெரு ஶுஹாமஜர்॥ || தஸ்ரு வ்ருஷ்டெ ஸ்ரிதஃ ஶ்ரீரோந் ரா
ரோ ராஜீவரொவநஃ॥ ஶுக்ஷணெந ஸஹ ஹ்ரூத்ரா ஸீதயா ஸஹ
ஹாயுயா। §தத்ஸ்ரீதா ஸ்ரு ஸ்வ்ரு ஹ்ருரூஹ்ரூம் ஸரோஶ்ரி தா॥
வாஹ்ரூரூம் ஸம்வரிஷ்ஜ்ரு ஸம்வ்ருணும் வநணெ ஶுர்। **த
தோ ऽநுத்ரு யோ ஹ்ருஷ்டோ ராமோ ரக்தாந்தரொவநஃ॥ ஶுஸீ
நஃ ப்ராஹ்ரவஃ ஶ்ரீரோநாஸநெ வரரெ ஶ்ரு ஹெ। ஶுஹிஷிக்ஷுஸ்ரு
காகுத்ஸ்தஃ ஸவ்ருஹெவநஸ்ரூதஃ॥ ப்ரஹ்ரஷீணாம் மணெ
ஸ்ஸவெவுஃ ஸவ்ருதீயுஜமெந ச। ††ஶ்ரு ஶ்ரோய்ரு ஶ்ரேயரா ஶ்ரு
ஶ்ரு ஸ்ரூநாநுரெவநா॥ ஸீதா ச தத்ரு ஸ்ரு ஶ்ரோணீ ராஜ ஜந
காத்மஜா। ‡‡ததோ ஹெவாஸ்ரஹ்ருவுஃ ஸிஹ்ரூ வரரஷ்ருயஃ॥
ப்ரஹ்ரூணஶ்ரு ஹ்ருதஃ க்ருதா ராமம் தத்ரு வவுஸ்ரிரெ। §§ வ்ருநரெவ
யோ ஹ்ருஷ்டோ ராமோ ரமெதாம்வரஃ॥ விஷ்ரெவ ஸ்வயம்ஹ்ருதா

(பரிசுத்தையான) ஸீதையும் பீதாம்பரந்தரித்து, ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட வெளுத்த பர்வதத்தி லுட்கார்ந்து ஸூர்யனோடு ப்ரபை போல் ராமரோடு சேர்ந்தவளாய் இன்று ஸ்வப்நத்தில் என்னால் காணப்பட்டாள்.

ராகவரும் லக்ஷ்மணரோடுகூடி, பர்வதத்திற்குஸமாநமாய் நான்குதந்தங்களையுடைய பெரியயானையின்மீ தேறி (உல்லாஸமாய்) திரிந்தார்; (இந்தப்படி) என்னால் பார்க்கப்பட்டார். கஉ?

பிறகு அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரும் தங்கள்காந்தியினால் ஜ்வலித்தவர்களும் வெளுத்தமாலையும்வஸ்த்ரமும்தரித்தவர்களுமாய் ஜாநகியின் ஸமீபத்திலிருந்தார்கள். கங?

அந்தரம் அந்த(வெண்) மலையின் நுனியில், பர்த்தாவினால் பிடிக்கப்பட்டு ஆகாசத்தில்நிற்கும் யானையின் கழுத்தின்மீது ஜாநகி ஏறினாள். கச?

பிறகு கமலம்போன்றகண்களையுடையவீதை பர்த்தாவின் மடியினின்றழகாயோடிவந்து சந்த்ரஸூர்யர்களைக் கையினால் தொட்டவளாய் என்னால் காணப்பட்டாள். கரு?

பின்னர், அவ்விரண்டு குமாரர்களாலும், விசாலமானகண்களையுடைய ஸீதையாலும் உட்காரப்பட்ட அந்த உத்தமயானையானது லங்கையின் உபரிபாகத்தில் வந்துநின்றது. கௌ?

காகுத்ஸ்தர் எட்டு வெள்ளெருதுகள்பூட்டிய ரதத்தின்மீதேறி, பார்யையாகிய ஸீதையோடு கூடி இங்கு வந்தார். கஎ?

[* ப்ராதாவான லக்ஷ்மணரோடு கூட புஷ்பக விமாநத்தி லிருந்தார். † அண்டகடாஹத்தோடும் ஸகலபூதங்களோடும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடும்கூட பயங்கரமான மூவுலகமும் ஸகலவஸ்துவும் விளையாட்டாய் ராமரால் விழுங்கப்பட்டதாய் என்னால் பார்க்கப்பட்டது. ‡ பார்க்கடலின்ஜலமத்யத்தில் ஒருவெண் மலை உயரக்கிளம்பிற்று; பிறகு அதன் சிகரத்தில் நான்குதந்தங்களையுடைய ஒருவெள்ளை யானை நின்றது. || அதன் முதுகில் திவ்யகாந்தியும் தாமரைப்பூநிகர்திருக்கண்களுமுடைய ராமர் ப்ராதாவான லக்ஷ்மணரோடும், பார்யையான ஸீதையோடுங் கூட இருந்தார். § பிறகு ஸீதை இரண்டுகைகளாலும் நிறைந்த சந்த்ரமண்டலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து பர்த்தாவின் மடியில் உட்கார்ந்தாள். ** பிறகு ஓரிடத்தில், சிவந்தகடைக்கண்களும் திவ்யகாந்தியுமுள்ள ககுத்ஸ்தகுலத்துச்செல்வமான ராமர் அழகாய சிறந்த ஆஸநத்தில் கிழக்குமுகமாய் வீற்றிருந்து, ஸகலதேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு, ஸகலதீர்த்தங்களையுங்கொண்டு ஸகல ப்ரஹ்மர்ஷிகளின் கூட்டங்களாலும் அபிஷேகஞ் செய்விக்கப்பட்டவராய் என்னால் காணப்பட்டார். †† அழகாயஇடையுள்ள ஜநகர்திருமகளான ஸீதையும் அங்கு வெளுத்தவாஸனைகள்பூசியவளும் வெளுத்தமாலையும்பீதாம்பரமும்தரித்தவளுமாய்ப் ப்ரகாசித்தாள் ‡‡ அந்தரம் அங்கு தேவர்களும் கந்தர்வர்களுடன் ஸித்தர்களும் பரமருஷிகளும் ப்ரஹ்மாவை முன் னிட்டுக்கொண்டு ராமரைத் தெண்டனிட்டார்கள். §§ இதுவுந்தவிர, களிப்பைவிளைப்பவர்களிற்சிறந்த ராமர் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவாகவே ஆகி

அந்தத் திவ்ய ஆஸநத்தில் வீற்றிருந்தார்; என்னால் பார்க்கப்பட்டார். §§பரப்ரஹ்மமும், மேலானஸத்யமும், மேலானஞ்ஜாநமும், சத்ருக்களைத்தபிப்பவரும், (உலகத்திற்கு)மேலானவிதையும், மேலான(விதைவிதைக்கிற)க்ஷேத்ரமும், மேலானகாரணத்திற்கும்காரணமும், சங்கசக்ரந்தரித்தவரும், திவ்யகாந்தியுற்றவரும், தாமரைஇதழ்போல்நீண்டதிருக்கண்களுற்றவரும், ஸ்ரீவத்ஸமென்கிறமறுவைமார்பிலுடையவரும், நித்யலக்ஷ்மியுடையவரும், (ஒருவராலும்)வெல்லமுடியாதவரும், சாச்வதமாயுள்ளவரும், உண்மையாயுள்ளவரும் (அவரே) *** மஹாதேஜோவானும், கமலம்போன்றதிருக்கண்களுடையரும், ஸர்வலோகநாதரும், ஸ்ரீமானும், ரகுகுலத்துஅருமைக்குழந்தையுமான ராமர் இவ்வாறு காணப்பட்டார். †††பிறகு தேவேந்த்ரனும், பித்ருதேவதைகளும், மஹாமுநிவர்களும், கந்தர்வ—வித்யாதர—உரகாராஜர்களும், அபிஷேகமான ராமரை நாற்புறமும்சூழ்ந்து பரமாநந்தங்கொண்டு அஞ்ஜலிஹஸ்தர்களாய் ஸ்தோத்ரஞ்செய்தார்கள். ‡‡‡அநந்தரம் எல்லாஅப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகளும் அங்கு கும்பலாய் வந்து பரமாநந்தத்துடன் ஆடினார்கள்; பாடினார்கள்; வாத்யம் வாசித்தார்கள்; சங்கவாத்யங்களும், புள்ளாங்குழல்களும், வீணைகளும், மத்தளங்களும் பேரிவாத்யங்களும் கோஷித்தன. ||||பின்னர் இன்னொருவிடத்தில், ராமர் தம்பராக்ரமம்ஸத்யமாய்த்தோற்றநிற்க என்னால் காணப்பட்டார்.]

மஹாவீர்யமுடைய புருஷோத்தமரானராமர், தம்பியான லக்ஷ்மணரோடும் ஸீதையோடுங் கூட ஸூர்யனைநிகர்த்த திவ்யமான புஷ்பக விமாநத்தி லேறிக்கொண்டு வட திசையை நோக்கிப் போனார். ௧௯

விஷ்ணுபராக்ரமமுடைய ராமர் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணரோடும், பார்யையான ஸீதையோடும் கூட இந்தப்படி ஸ்வப்நத்தி லென்னால் காணப்பட்டார். ௨௦

பாபமுள்ளஜநங்களால் ஸ்வர்க்கம் (வெல்லமுடியாதது)போல், தேவர்களாலாகட்டும் அஸுரர்களாலாகட்டும் ராக்ஷஸர்களாலாகட்டும் மற்றெவர்களாலாகட்டும் மஹாதேஜசுள்ள ராமர் வெல்ல முடிந்தவரன்று. ௨௧

சிவந்தவஸ்த்ரந்தரித்து குடித்து மதிமயங்கி அலரிமாலையணிந்து பூமியில் எண்ணெயில்போடப்பட்டவனாய் ராவணனும் என்னால் பார்க்கப்பட்டான். ௨௨

அதுவுந்தவிர, மொட்டைத்தலையனும் கறுத்தவஸ்த்ரந்தரித்தவனுமாய்ப் புஷ்பக விமாநத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்து ஒருஸ்த்ரீயினால் இழுக்கப்பட்டவனாய் இன்று காணப்பட்டான். ௨௩

சிவந்தமாலையும்பூச்சுமுடையவனாகி, தைலத்தைக் குடித்து, சிரித்து, ஆடி, ப்ரமித்தசித்தமும்கலங்கியபுலன்களுமுடையனாகி, கழுதைபூட்டிய தேருடன் (காணப்பட்டான்). ௨௪

தென் திக்கை நோக்கி வேகமாய்க் கழுதையோடு போனான்; மறுபடியும் கழுதையினிடத்துப்பயத்தால்மயங்கி தலைகீழாய்ப் பூமியில் விழுந்தவனாய் ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் என்னால் காணப்பட்டான். ௨௫

தஸிநாஸ்தி வராஸநே। §§ வாரம்ப ஹ வாரம்ஸ்ய வாரம்ஜா
நம் வாரம் தவம்॥ வாரம்பீஜம் வாரம்க்ஷேத்ரம் வாரம்காரணகாரணம்। ஸுஷ்வக்ஷயரூபம் ஸ்ரீரந் வாணரீகாயதெக்ஷணம்॥ ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீரஜயம் ஸாஸ்வதொ ஸ்ரவம்। ***வனவஹ்நிதொ ஹாதெஜா ராசம் கலயொவநம்॥ ஸவபுமொகெஸ்வரம் ஸ்ரீரந் ராஜ ரவ நநநம்। ††† ததொ ஹெஹநம் விதரொ ஹ நீநா மநுவபு விஶ்வாயரவநமெநம்॥ க்ருதாஹிஷெகம் வரிவாயபு ராசம் வ்ரதஷவம் வ்ராஜயம் வ ஹ்ருஷம்। ‡‡‡ ததஸ்ய ஸவபுஸ்வரஸம் வ ஹ்ருஷ நிருதி மாயநி ஸஹெ தா ததா॥ வாஶ்யம் வ்ரகவபுநி நஹநி ஸுஷ்வ வம்ஶாஸ்ச வீணா ஸ்வராஸ்ச ஹெபும்। ||||| ததொ ऽநுத்ர யா ஶ்ரஷ்ட ராசஸ்ஸ்ரீவராக்ரசம்॥]

யக்ஷிணெந ஸஹ ஹ்ராத்ரா ஸீதயா ஸஹ வீயபுவாந்॥ ஸுரஹ்ரு வ்ஷகம் திவ்யம் விமாநம் வ்ரயபுஸந்நிஹெ। உத்தரம் திஶமாஸொக்ய ஜகாம வ்ரவ்ரஷொத்தமம்॥ கக

வனவம் ஸ்வெ யா ஶ்ரஷ்ட ராமொ விஷ்வராக்ரமம்।
யக்ஷிணெந ஸஹ ஹ்ராத்ரா ஸீதயா ஸஹ ஹாயபுயா॥ உ0

ந ஹி ராமொ ஹமாதெஜாஸ்ஸக்ரொ ஜெதும் ஸ்ராஸ்ரவெ:।
ராக்ஷஸெஸ்வபுவிவாநெந்வபுர் ஷ்ரமம் வாவஜெநரிவ॥ உக,

ராவணஸ்ச யா ஶ்ரஷ்ட க்ஷிதள தெயஸ்க்ஷிதம்।
ரக்ஷவாஸாம் விவந் ஶ்ரதம் கரவீரக்ரதஸ்ரஜம்॥ உஉ

விமாநாத் வ்ஷகாஶ்ரு ராவணம் வதிதொ ஹ்வி।
க்ரஷ்ரணம் ஸ்ரியா ஶ்ரஷ்ட ஶ்ரணம் க்ரஷ்ண ஶ்ரம் வ்ரநம்॥ உங

ரயெந வரயக்ரெந ரக்ஷாயா நயெவநம்।
விவம்ஸ்ரெயா ஹஸந் ந்ருத்ரந் ஹ்ரநவிதாக்ரெநியம்॥ உச

மஹுஹெந யயள ஶீவ்ரம் உக்ஷிணாம் திஶமாஸ்ரிதம்। வ்ரநரெ வ யா ஶ்ரஷ்ட ராவணொ ராக்ஷஸெஸ்வரம்॥ வதிதொ ऽவாகி ரா ஹ்ரஸ்ள மஹுஹாஹ்ய ஶொஹிதம்। உ,உ

ஸஹஸொத்தாய ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹயாதேஹ ஸுவிஹ்வலஃ॥ உந்
த இவ திமுஹாஸ்ரு ஹுவாக்யம் ப்ரலபந் ஸஹ॥ ஹுமுஹ்யம் ஹு
ஸஹம் வொரம் திமிரம் நரகோபமே॥ மலபஹம் ப்ரவிஶ்யாஶு
மமுஸ்த ஸராவணஃ॥ உ௭௦
கண்டே ஸஹ்ய ஹுஶக்ரீவம் ப்ரஹ்ரஸ்த்வாஸி நீ॥
காலீ கஹுமிவ்தாஜ்ஜ திஶம்யாஶ்யாம் ப்ரகஷ்டுதி॥ உ௭௧
வனவம் தத்ர ஸோ ஹுஷ்டஃ ஸுஹ்கண்டோ நிஶாசரஃ॥
ராவணஸ்ய ஸுதாஸ்ஸவெ ஹுஷ்டாஸ்தெஸுஸமுக்ஷிதாஃ॥ உ௭௨
வராஹமண ஹுஶக்ரீவஃ ஶிம்ஶுமாரேண தெஜ்ஜித்॥
உஷ்ட்ரேண கும்ஹகண்டுஶ்ச ப்ரயாதோ ஹுக்ஷிணாம் திஶம்॥ ௭௦௩
வனகுஸ்த்ரயோ ஹுஷ்டஃ ஸுதஜ்ஜ்வலிதோ விபீஷணஃ॥ ஶுக்ல
மால்யாம்பரஃ ஶுக்லகுநாநுலெபநஃ॥ ஶுவ்ஹுஹுநிநிவெஶ்ச
ஸெஷநுத்தமீதெரலுஹுதஃ॥ ௭௩. ஆரூஹ்ய ஸுலலஸம்கா
ஶம் ஸேவஸ்தநிதநிஃஸ்வநம்॥ வதுஹுந்தம் மஜம் திவ்யமாஸ்தெ தத்ர
விபீஷணஃ॥ ௭௪. வதுஹிமுஸ்வவிஸ்வாயும் ஸெஹாயஸ
மாவஸ்஥திதஃ॥ ௭௪௧
ஸமாஜஶ்ச யோ ஹுஷ்டோ மீதவாதித்ரநிஃஸ்வநஃ॥
ஸிவதாம் ரக்தமால்யாநாம் ரக்ஷஸாம் ரக்தவாஸஸாம்॥ ௭௪௨
ஆஹ்ய ஸெயம் வாரீ ரத்ரா ஸவாஜிரயுகுஜ்ஜுரா॥
ஸாமரெ வதிதா ஹுஷ்டா ஹுந்மொவாரதிதாரணா॥ ௭௫௩
ஆஹ்ய ஹுஷ்டா யோ ஸ்ஸ்ரெ ராவணெ நாஹி ரக்ஷிதா॥
ஹுஸ்ரா ராக்ஷஸ்ய ஹுஶெந வாநரெண தரஸ்விநா॥ ௭௪௪
ஸீதா தெயம் ப்ரநஷ்டாஶு ஹஸஸெந்ரா ஸஹாஸ்வநாஃ॥
ஆஹாயாம் ஹஸ்ரஶுக்ஷாயாம் ப்ரவிஷ்டா ராக்ஷஸஸ்ரியஃ॥ ௭௪௫
கும்ஹகண்டுாஶயஶ்ச ஸவெ ராக்ஷஸவாஹ்வாஃ॥
ரக்தம் நிவஸநம் ஹ்ருஹ்ய ப்ரவிஷ்டா மொஶயஹ்ரெ॥ ௭௪௬
கவமுஹ்ய நஶ்ரயம் ஸீதாமாவ ஸ ராவவஃ॥ வாதியெத் வர
மாஸீநோ ஸவெவுஹ்யாயும் ஹி ராக்ஷஸெஃ॥ ௭௪௭
ஸ்ரியாம் ஸஹ ஸீதாம் ஹாயும் வநவாஸநிவ்ருதாம்॥
ஹத்ரு தாம் கஜ்ரு தாம் வாபி நாநுமேஸ்ரு தி ராவவஃ॥ ௭௪௮

அந்த ராவணன் வேகமா யெழுந்து, மிகவும்ப்ரமித்து பயம்பிடித்து, குடியினால்மயங்கி ஊமையன்போல் திகம்பரனாய்ப் பல துஷ்டப்பேச்சுகளைப் பிதற்றிக்கொண்டு, துர்க்கந்தமுடையதும் பொறுக்கமுடியாததும் பயங்கரமும் இருளடைந்ததும் நரகத்தைநிகர்த்ததுமான மலச்சேற்றில் இறங்கி சீக்ரமாகவே அதில் முழுகிவிட்டான். உஎ?

கறுத்த ஒருபெண் சேற்றால்பூசப்பட்டசரீரமும் ரக்தவஸ்த்ரமுமுடையளாய்த் தசகண்டனைக் கழுத்தில் கட்டி யமனுடையதான(தென்) திசையைநோக்கி இழுத்தாள். உஅ?

கும்பகர்ணனென்னும் ராக்ஷஸனு மப்படியே அங் கென்னால் காணப்பட்டான்; ராவணன் பிள்ளைக ளெல்லோரும் எண்ணெயில்போடப்பட்டவர்களாய்க் காணப்பட்டார்கள். உகூ?

பன்றிமீது தசகண்டனும், முதலைமீது இந்த்ரஜித்தும், ஒட்டைமீது கும்பகர்ணனுமாய்த் தென் திசையைநோக்கிப் போனார்கள். ௩0?

அவர்களில் விபீஷண ரொருவர்மாத்ரம், வெளுத்தகுடையும் வெளுத்தமாலையும்வஸ்த்ரமும்தரித்து, வெளுத்தபரிமளம்பூசி, சங்கதுந்துபிவாத்யகோஷங்களாலும் நர்த்தநங்களாலும்கானங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய் என்னால் பார்க்கப்பட்டார். ௩உ. பர்வதத்திற்குஸமாநமாய் மேகங்கர்ஜிப்பதுபோல்கர்ஜிக்கும் நான்குதந்தங்களுற்ற திவ்ய யானையின்மீ தேறி அங்கு விபீஷணர் வீற்றிருந்தார். ௩௩. நான்கு மந்த்ரிகளோடு கூட ஆகாசத்தில்செல்லும்விமாநத்தில் இருந்தார். ௩௩?

சிவந்தமாலையும் சிவந்தவஸ்த்ரமுந்தரித்துக் குடிக்கும் ராக்ஷஸர்களின் கானவாத்யகோஷங்கூடிய கூட்டமும் என்னால் காணப்பட்டது. ௩௪?

அழகாயுள்ள இந்த லங்கா புரியும் முரிந்தகோபுரங்களும்தோரணவாயில்களுமுடையதாய், குதிரைகளோடும்தேர்களோடும்யானைகளோடும்கூடி ஸமுத்ரத்தில் விழுந்ததாய்க் காணப்பட்டது. ௩௫?

ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட லங்கையானது மஹாபலமுடைய ராம தூதனான வாநரனால், அடியோடு கொளுத்தப்பட்டதாய் என்னால் ஸ்வப்நத்தில் காணப்பட்டது. ௩௬?

ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள், தைலத்தைக் குடித்துப் பெருங்கூத்தும் பெருஞ்சிரிப்பும் பெருங்கோஷமுமுடையர்களாய், சாம்பலாய்க்கிடக்கும் லங்கையில் புகுந்தார்கள். ௩எ?

கும்பகர்ணன்முதலான இந்த ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்கள் யாவரும் சிவந்த வஸ்த்ரத்தைத் தரித்து, சாணிமயமானமடுவில் இழிந்தார்கள். ௩அ?

ஓடிப்போங்கள்; (போகாதபக்ஷத்தில்)நசித்துவிடுவீர்கள்: அந்த ராகவர் ஸீதையை யடைந்துவிட்டார் (என்றேஎண்ணவேண்டும்); அவர் மிகுந்தகோபமுடையராய் எல்லா ராக்ஷஸர்களோடுங் கூட (ராவணனை) கொன்றுவிடுவரன்றோ! ௩௩?

ப்ரீதிக்கிடமாய், கௌரவிக்கப்பட்டவளாய், வநத்தில்வஸிப்பதற்கும்கூடவந்தவளாயுள்ள பார்யையை (நீங்கள்வாயால்)விரட்டினாலும் (செய்கையினால்)பயப்படுத்தினாலும் ராகவர் பொறுக்கமாட்டார். ௩0?

ஆதலால், நீங்கள் கொடியசொற்கள்சொன்னது போதும்; (பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற) சொல்லைச் சொல்லுங்கள்; (அபயந்தரும்படி) வைதேஹியைப் ப்ரார்த்திப்போம்; இதுதான் எனக்கு ஸம்மதமாயிருக்கிறது. சகூ?

எவள் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஸ்வப்நம் காணப்படுகிறதோ அவள் எல்லா துக்கங்களாலும் விடுபட்டவளாய், மேலான இஷ்டதை அடைகிறாள். சஉ?

ராக்ஷஸிகளே! விரட்டப்பட்டவளாயிருந்தாலும்ஸீதையைப் ப்ரார்த்தியுங்கள்; ஸந்தேஹிக்கவேண்டாம்; ராகவரிடத்தினின்று கோரமான பயம் ராக்ஷஸர்களுக்கு நெருங்கியிருக்கிறது. சங?

மிதிலையார்செல்வமான ஜாநகி, (குற்றமுள்ளவர்கள்)சரணாகதிசெய்வதனால்(கோபம்)தெளிந்தவளாவளன்றோ! மஹத்தான பயத்தினின்று (உங்களை),இவள் ரக்ஷிக்க வல்லவள். சஙூ?

மேலும், விசாலநேத்ரங்களுற்ற இந்தஸீதையின் அங்கங்களில் விகாரமான(அதாவது துக்கஸூசகமானரேகைமுதலான) லக்ஷணம் ஒன்றேனும் சிறிதும் காணவில்லை சரு?

துக்கத்திற்குத்தகாதவளாய் திவ்யபோகங்களுக்குத்தக்கவளாயுள்ள இந்த (ஸீதா)தேவியை நிழல்நல்லதாயில்லாததினாலேயே துக்கம் நெருங்கியதென்று நினைக்கிறேன்! சகூ?

ராக்ஷஸராஜனுடையவிநாசமும் ராகவருடைய விசேஷஜயமுமான வைதேஹியின் பரயோஜநஸித்தியை ஸமீபத்திலிருப்பதாய் நான் நினைக்கிறேன். சஎ?

இதுவும்தவிர, மேலான இஷ்டச்சொல்லைக் கேட்க இவளுக்கு இது காரணமாயிருக்கிறது:சஅ. தாமரைஇதழ் போல் நீண்டதான வல்லவளான இந்த வைதேஹியின் (இடது) கண் துடிப்பதாய்க் காணப்படுகிறது; இடது கையொன்றும் சிறிது மயிர்க்கூச்சடைந்து திடீரென்று துடிக்கிறது;சகூ?. யானைத்துதிக்கைக்குஸமாநமாய் அதிஸுந்தரமாயுள்ள இடது தொடையும் துடித்து, (இந்தசுபத்தால்) ராகவர்வந்து எதிரில் நிற்பதாய்த் தெரிவிக்கிறது. ரு0?

கிளையில்வவிக்கும் பக்ஷியும் பரமாநந்தத்துடன் உத்தமமானநல்லசொல்லையேசொல்லி,(பந்துக்களைப்பார்த்து) நல்லக்ஷேமமாஎன்கிற வாக்கைப் பேசி, (ஏன் ஸ்நாநம்அலங்காரம்முதலியவைகளைச் செய்துகொள்ளவில்லை சீக்ரமாய்ச் செய்க என்று) ஸந்தோஷத்துடனே அடிக்கடி தூண்டுகிறதுபோலும். (இந்தசகுநங்களால் க்ஷேமமுண்டாகுமென்று சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது).'' ருகூ?

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

கொடியசொற்களால்துக்கித்திருந்த அந்த ஸீதை அந்த ராக்ஷஸர்கோன் ராவணனுடைய கொடிய சொல்லைக் கேட்டு, வநமத்யத்தில் விம்ஹத்தால்பீடிக்கப்பட்ட மதித்தயானைப்பேடு போல் மிகவும்நடுங்கி விட்டாள்

தஶாயம் க்ருதாவாக்யேவ்யம் ஸாந்தரேவாஹியீயதாம்॥
கவியாவாம் வைதேஹீதேதத் ஶ்ரோதவ்யம்।
யஸ்யாவேவம்வியம் ஸ்வப்னோ ஶ்ரீஸீதாயாம் வ ஶ்ரூயதே॥
ஸா ஶ்ரீவைவிருவியெஶுக்தா ப்ரியாப்ராப்தாந்தரேத்,
ஹ்ரீதுகாமியாவயம் ராக்ஷஸ்யாம் கிம் விவக்ஷயா॥
ராவவாஜ்ஞ ஹயம் வோரம் ராக்ஷஸாநாம்வஸ்஥திம்।
ப்ரணிவாதவ்ரதா ஹி யேஷாம் ஜநகாதஜா॥
கவிஷோ வரிதாரம் ராக்ஷஸ்யோ ஹதேர் ஹயாத்।
கவிவாஸ்யா விஶாலாக்ஷ்யா ந கிஞ்சிதுவக்ஷயே॥
விரூபாவிவி வாஜ்ஞேஷு ஸ்வஸ்ரூக்ஷவி ரக்ஷணம்।
ஹாயாவெஶுணுயாத்ரம் தாஶ்ஶ ஶ்ரீ ஶ்ரீவஸ்஥திம்॥
கூஶ்வோஹுராதிரோம் ஶ்ரீவீம் வெஹாயஸ்வஸ்஥திம்।
கயுவிஷ்டிம் தா வெஶ்ரீஹ்யாம் வஶ்யாஶ்ரீஹஸ்வஸ்஥திம்॥
ராக்ஷஸ்ரீநிநாஶம்ச விஜயம் ராவவஸ்ய ச।

நிஶிதஹுதஶேதத்ரோதாஸ்யோ ஹதப்ரியம்॥ ஸ அ.
ஶ்ரூயதே ச ஸ்வராக்ஷ்ரம் வஜ்வத்ரீவாயதம்।
ஏவம் ஷ்ட ஹ்ரூஷிதோ வாஸ்யா ஶக்ஷிணாயா ஹ்ரூஶக்ஷிணம்॥ கூகூஸ்
ஶ்ரீவ வெஶ்ரீஹ்யா வாஹ்ரூரேகம் ப்ரகூஶ்ரீதே।கூஉ. கூரே
ணாஹ்ரூப்ரதிம் ஸவ்ரூஶ்ரீராராந்தம்॥ வெவாநம் ஸ்ரூவ
யதி ராவவம் வாராதிஷ்஥திம்। ரூ0உ
வக்ஷீ ச ஶாவாநியம் ப்ரஹ்ரூஷ்டம் வாநம்வாநஶ்ரீதம்
ஸாந்தவாஶ்ரீ॥ ஸ்வாமதாம் வாவஶ்ரீரயாநம் வாநம்வாநஶ்ரீ
ஶயதீவ ஹ்ரூஷ்டம்। ரூகஉ

ஸவ்தவிம்ஶம் ஸர்கம் ஸாஷ்டம்.

கூஷ்டாவிம்ஶம் ஸர்கம்.

ஸா ராக்ஷஸ்ரீஸ்ய வசோ நிஶம்ய தஶ்ராவணஸ்யாப்ரியம்
ப்ரியாதா। ஸீதா விதத்ராஸ யஶ்ர வநாந்தே ஸிம்ஹாஹிவ
ந்ரா ஶஜராஜகந்யா॥

ஹா ராக்ஷஸீஷு மதா ச ஸீரவ்ராஹ்மணஹ்ருதம் ராவணத
ஜீவிதா உ சாதாரேயு விதநெ விஷ்ணோர்வைவ சுபூ
வீரவாவ ஸீசா॥ உ

ஸுபூ வைதேஹம் வ்ரஜந்தி லோகே ராகாமுதூ ஹ்ருவ
தீதி ஸந்தி। யதாஹவேவம் வரிஹஸ்ருபாரா ஜீவாமி கிஞ்சி
த்க்ஷணவ்ருவாணா॥ ங

ஸுவாஜிஹீநம் ஸஹ்ருஹ்ரீவ்ருணுஜீஹம் தம் நரிநம்
ஹ்ருயம் ஸ்ரீ ரம் தே। விஶியுதெ யந்ந ஸஹஸ்ரயாஹ்ரு வஜ்ரா
ஹதம் ஶூஜ்ஜீவாஉஸ்ரு॥ ச

நைவ ஸ்ரி ஶோஷோ மீ நரிநரீத் வயாஹீஸ்ரியஉ
ஶுபாஸ்ரு। ஹாவம் நரரஸ்ரு ஹீநரவ்ரூதாஉம் தீஜோ உ
தீவாஜிஜாய॥ ரு

நரிநம் மீரோஜ்ரூநுஜிராஉநாயுஶ்ஶைஶ்ரிதெஶெத்ரு திரா
க்ஷஸெநீ। தஸ்ரிநாஹ்ரு ஹ்ரு தி லொகுநாயெ மஹுஸ்ஜிநொரிவ
ஶுயுகூ॥ சு

ஹ்ரீவம் வதெஹம் மீ ஹ்ரீவிதாயா மாஸள விராயாயிமி
ஷ்ருசொ ஹ்ரள। வயுஸ்ரு வயுஸ்ரு சுயா நிஶாநெ ராஜாவ
ராயாஜிவ சக்ஷுஸ்ரு॥ எ

ஹா ராமீ! ஹா லக்ஷ்ண! ஹா ஸுமித்ரே! ஹா ராமீரா தீ!
ஸஹ மே ஜநந்ரு। வஷா விவத்ரு ரிஹ்ரு ஹ்ரு ஹாஹ்ரு மீ ஹாண்ரு
வெ நளரிவ மீரு॥ அ

தாஸ்ரிநள யாராயதா ஶ்ரமஸ்ரு ஸதெந ரரிவம் மீ நுஜெந
வ்ரூதள। நரிநம் விஶஸ்ரள மீகாராணாத் தள ஸிம்ஹஷ்ருஜள
ஹ்ரவிவ வெஹ்ரு॥ கூ

நரிநம் ஸ காரோ மீ ரரிவயாரீ மாஸ்ரு ஹாஹ்ரு ரூ
ஹெ தஹாநீமீ। யதாயுவ்ரூதம் விஸஸஜு மீரு ராமாந
ஜம் லக்ஷ்ணவரிவுஜம் ச॥ கo

ஹா ராமீ! ஸுவ்ரத! தீவுவாஹோ! ஹா வரிணுமந
வ்ரு தீமாநவ்ரு! ஹா ஜீவிலொகுஸ்ரு ஹிதம் ப்ரியஶ்ரு வயாம் நமாம்
வெதி ஹி ராக்ஷஸாநாமீ॥ கக

இயற்கையாகவேபயமுடைய அந்த ஸீதை ராக்ஷஸிகளின்மத்யத்தையடைந்தவளும், கொடியசொற்களால் மிகவும் ராவணனால் விரட்டப்பட்டவளுமாய்(இருந்ததால்), ஜநமில்லாத மஹாவநமத்யத்தில் விடப்பட்ட இளம் பெண் போல் அழத்தொடங்கினாள்:— உ

"ஐயோ! 'காலம்வராமல்மருத்யு உண்டாகிறதில்லை' என்று உலகத்தில் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இது ஸத்யம்; ஏனென்றால்: பாவியான நான் இப்படி மிகவும்விரட்டப்பட்டும் ஒரு க்ஷணகாலமும் ஜீவித்திருக்கிறேனே! ங

எனது இந்த ஹ்ருதயமானது ஸுகமென்பதேயில்லாததாய் அநேகதுக்கங்களால்நிறைந்ததாயாகியும் உறுதியாய்விட்டது, நிச்சயம்; ஏனென்றால்: இப்போது வஜ்ராயுதத்தால்அடியுண்ட மலையின் சிகரம் போல் ஆயிரச்சுக்கலாய்ப் பிளவாதிருக்கிறதே! ச

இதில் (நானாகவே உயிரை இழப்பதில்) எனக்குத் தோஷமில்லை, நிச்சயம்; (ஏனென்றால்:) எனக்குக் கெடுதலையே எதிர்பார்க்கிறவனாகையால் இந்தராவணன் (எப்படியானாலும்) என்னைக் கொன்றுவிடப்போகிறான்; ப்ராஹ்மணன் மந்த்ரத்தை ப்ராஹ்மணனல்லாதவனுக்குக் கொடுக்கத்தகாதது போல், நான் (விரும்புகிறேனென்று) அபிப்ராயத்தை இவனுக்குக் கொடுப்பதற்கும் தகாது. ரு

அந்த லோகநாதர் (ராகவர்) சீக்ரமாய் வாராதபக்ஷத்தில், துஷ்டனான ராக்ஷஸராஜன் தீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்களால், கர்ப்பத்திலிருக்கும்ஜந்துவின் அங்கங்களை நாபிதன் போல் என் அங்கங்களை அறுக்கப்போகிறான்! சு

நான் (இப்படி) துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இரண்டு மாஸங்களும் சீக்ரத்தில் ஆய்விடப்போகின்றன; ஐயோ! இந்தத் துக்கம், ராஜாவிஷயத்திற்செய்தகுற்றத்தினால் கட்டப்பட்டு பொழுதுவிடியும்போது அடிக்கப்படவேண்டிய திருடனுடைய துக்கம் போலிருக்கிறதே! எ

ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! ஹா ஸுமித்ரே! ஹா ராமர் தாயே! ஹா என் தாயே! நான் (இப்படி) பாக்யஹீநையாய், பெருங்கடலில் சுழல்காற்றினால்அடிக்கப்படும் கப்பல் போல் ஆபத்திலிருக்கிறேனே! அ

மிக்கபலமுடைய மான் ரூபந்தரித்த ஜந்துவினால்(மாரீசனால்) என் நிமித்தமாய் அவ் விரண்டோ ஜகுமாரர்களும், இடியினால் கொல்லப்படும் ஷிம்ஹம்வ்ருஷபம்என்னு மிரண்டுகள் போல் கொல்லப்பட்டார்கள்; நிச்சயமே. க

பெருமைபெற்றவரின்குமாரரான ராமர் தம்பியையும், லக்ஷ்மணர் தமையனையும் எப்போது மூடத்தனமாய்ப் பிரிந்தேனோ, அப்போதே பாக்யங்குறைந்த என்னை அந்தக் காலன் மான்ரூபந்தரித்து, (கொண்டுபோக)விரும்பிவிட்டான். கம

ஹா ராம! ஸத்யஸங்கல்ப! நீண்டகைய! ஹாபூர்ணசந்த்ரஸமாநமுகத்த! ஹா உலகத்திலுள்ளஸகலப்ராணிகளுக்கும் நன்மையையேசெய்பவரும் (அவர்களுக்கு)இஷ்டமானநீர், ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கொல்லப்போகிறதை அறியமாட்டீரோ! கக

(நீர்தவிர)வேறுஎதவமில்லையென்கிறஎண்ணமும், இந்தப் பொறுமையும், தரையில் படுக்கையும், தர்மத்தில் நிலையும், எனது இந்தப் பதிவ்ரதைத்தன்மையும், செய்தநன்றியைமறப்பவர்கள்விஷயத்திற்செய்த மனிதர்களின் கார்யம் போல் வ்யர்த்தமாய்விட்டதே! கஉ

என்னால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தர்மமும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதன்றோ! அப்படியே இந்த ஒருவருக்கேபத்நியாயிருக்கும்தன்மையும் வ்யர்த்தமே; ஏனென்றால்: உம்மைப் பிரிந்து, ஸங்கமத்தி லாசையற்று, வர்ணம்மாறி, இளைத்தவளாய்(ஆகியும்) உம்மைக் காணவில்லையே! கங

நான்நினைக்கிறேன்: தமப்பனாரிட்ட கட்டளையை நிர்விக்நமாய்ச் செய்து, (வநவாஸ)வ்ரதத்தைப்பூர்த்திசெய்து, வநத்தினின்று திரும்பி(அயோத்த்யைக்குப்போய்), பயமற்று, ப்ரயோஜநங்கைகூடியவராய், விசாலமானகண்களையுடைய (என்னைவிடஉத்தமமான) ஸ்த்ரீகளுடன் நீர் விளையாடப்போகிறீர். கச

ராம! நான் நாசமாகும்பொருட்டு பஹுகாலமாய் உம்மிடத்தி லாசையுண்டாய் ஹ்ருதயத்தைவைத்தவளாயிருக்கிறேன்; நான் பாக்யங்குறைந்தவளாகையால் தவத்தையும் வ்ரதத்தையும் வ்யர்த்தமாய்ச் செய்து ப்ராணனை விடப்போகிறேன்; சீ! கரு

நான் அப்படியாய்விட்டபடியால் விஷத்தாலோ அல்லது கூரான ஆயுதத்தாலோ சீக்ரத்தில் ப்ராணனை விடவேண்டும்; விஷத்தைக் கொடுப்பவனாவது அல்லது ஆயுதத்தினால் றுப்பவனாவது ராக்ஷஸன் க்ருஹத்திலொருவனும் காணவில்லையே!" கக

இவ்வாறு (ஸீதா)தேவி பலவாறு புலம்பி, நடுநடுங்கி, மிகவும்வாடியமுகமுடையளாகி, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ராமரையே த்யானித்துக்கொண்டு, அழகாய்ப்புஷ்பித்துள்ள (சிம்சுபா)மஹாவ்ருக்ஷத்தை நெருங்கிச்சென்றாள் கஎ

பிறகு ஸீதை சோகத்தால்பரிதபித்துப் பலவாறு சிந்தித்து பின்னலைக் (கையில்)பிடித்துக் கொண்டு, 'பின்னலை உயரக்கட்டி(சுருக்குப்போட்டுக்கொண்டு) சீக்ரத்தில் நான் யமன் ஸமீபத்திற்குப் போகப்போகிறேன்' (என்றுசொல்லிக்கொண்டாள்). கஅ

ம்ருதுவானஸகலஅவயவங்களுமுடைய அந்தஸீதை அந்த(ஹநுமானிருக்கிறசிம்சுபா)வ்ருக்ஷத்தின் கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றாள்.

ஸுந்தரமானதிருமேனியுடைய அந்தஸீதை, ராமரையும் ராமருடையதம்பியையும் தனது குலத்தையும் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், தைர்யத்தைவிளைப்பவைகளாய், உலகத்தில் ப்ரஸித்தமானவைகளாய், முன்னமே நல்லபயனைக்கொடுப்பவைகளாய்க் காணப்பட்ட அநேக சுபஸூசகங்களான காரணங்க ளுண்டாயின. உ0

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

கூநந்யதெவ்வதீயம் க்ஷமா ச ஹ்ருதா ச ஶக்யா நியமேன ய
தெ। வதிவ்ரதாத்வம் விஹயம் மமேதம் க்ருதம் க்ருதவெஷிவ மா
நுஷாணாமீ॥ கஉ

மொவொ ஹி யமுஶ்ரிதொ யோயம் தயெகவதீதமிதம்
நிராயுஷீ। யா தாம் ந வஶுதி க்ருரா விவணா ஹீநா த
யா ஸுதமெ நிராஶா॥ கங

விதுநிருதெஶம் நியமெந க்ருதா வநாநிவ்ருதஶுசிவ்ரத
ச। ஸீஹிஷு மெந விவுமெக்ஷணாஹிஷ்வ ரம்ஸ்யெ வீத
ஹயம் க்ருதாயுஃ॥ கச

கஹம் து ராமே! தயி ஜாதகாமா விரம் விநாஶாய நிவுஹுஹா
வா। மொஹம் வரிதாய தவொ வ்ரதம் ச தாக்ஷ்யாமி யிஜீவித
மெவ ஹாஹ்ரா॥ கரு

ஸா ஜீவிதம் க்ஷிவ்ரமஹம் தாஜெயம் விஷெண ஶஸ்ரெண ஶி
தெநவாவி। விஷஸ்ய தாதா நஹி மெzஸ்தி கஶ்சிதுஸ்ஸ்ய்வா
வெஶுநி ராக்ஷஸஸ்ய॥ கசு

உதீவ தெவீ வஹுயா விலவ்ய ஸவ்ரீதநா ராமெந ஸ்ரு
நீ। வ்ரவெவமோநா வரிஶுஷ்கவக்ரா நமொதமம் வுஷ்கிதமோஸ
ஸாஹ॥ கஎ

ஶொகாஹிதவ்ரா வஹுயா விவிந்ய ஸீதாய வெணீ ஹ்ரு
நம் ஹ்ருஹீதா। *உத்ய வெணீ ஹ்ரு நெந ஶீவ்ரமஹம் ஶிஷ்யா
தி யமஸ்ய ஶுயமீ॥ கஅ

உவஸ்திதா ஸா ப்ரஹ்ஸவ்ரமாதீ ஶாவாம் ஹ்ருஹீத்வாய நம
ஸ்ய தஸ்ய। கஅஉ

தஸ்யாஸ்து ராமம் வ்ரவிதிநயந்ரா ராமோந்ஜம் ஸ்ம ச கூலம்
ஶுஹாஜ்ரா॥ ஶொகாநிதிதாநி தயா வஹுநி யெயுஜி
தாநி வ்ரவராணி யொகெ। வ்ராஹுநிருதிதாநி தஹா வஹு
வுஃ வுராவி ஸிஹாந்ரவுக்ஷிதாநி॥ உ0

கஷாவிம்ஶஃ ஸமுஃ ஸமாப்தஃ.

---

* "உத்ய."

வனகோநத்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

தயாமுதாரா தாரா வ்யுயிதாஃநிநிசாரா வ்ருவெ தஹஷ்டாரா வ
ரிஷீநநோநஸாரிஃ। ஶ்ரமாரா நிஷ்ட்டாநிஶாஹாநி மெஜிரெ நரம்
ஶ்ரியா ஜுஷ்டாஃவொவஜீவிநஃ॥ க

தஸ்யாஶ்ரமாரா வாஃரிராமவக்ஷராஜீவ்ருதா ஶுக்லவிஶாரு
க்ருஷ்டாஃ। வ்ரஸ்ருதிகா நபநா ஸுகெஶ்யா தீநாஹதம் வ
ஹிவாஹிதாஃ॥ உ

ஹுஜ்ஜ வாவுஜ்ஜிதவீநவ்ருக்ஷம் வராபுகாயாமரவ்ருந்த
நாஹுஃ। ஈநுதிநாபுஷ்பிதம் ஷ்ரியெண விரெண வாரி
ஸுவெவ தாரா॥ ங

மஜெநஹஸ்வ்ரதிஶ்ச வீநஸ்ரபொஹுபொஷ்ஹதபொ
ஷ்ஜாதஃ। வ்ரஸ்ருநோநஃ வுநரகுரராவ்யா ராஃம் வாரா
ஷ்ஹாதிதாஃவஹெஷ்ட॥ ச

ஶுஹ்ரவுநஹுஹுஸோநவணுஜீஷஹ்ரஜோ யுவ்ஷ்ரிவாஃயா
கூரா। வாஸஃ ஸ்ரிதாபாஃ ஶிவராஹ்ரதுரா கிஞ்சிதரி
ஸ்ரஸத வாரவாத்ரா॥ ரு

வனெ தநிருஜ்ரெதுரவரெரஶ ஸுஹ்ரகுஸுவொயிதா வ்ரா
மவி ஸாபுஷ்ரிஷ்ரெ। வாதாதவகூரத்ரிவ வ்ரணஷ்ரா வ
ஷெஜுண ஸீஜுவ்ரெ திஸுகுஹஷ்ரு॥ ரு

தஸ்யாஃ வுநவிருஹ்ரஹுமாபுரொஷ்ரா ஸுக்ஷிஹ்ரகெஶாநுஜ
ராமவக்ஷ வநா வுஹுமெஸ ஸிதஶுகூரா ராஹொஃரு
வாவுந ஹவ வ்ரஃகூஃ॥ எ

ஸா வீதஶோகா வ்யவநீததநீ ஶாநஜரா ஹஷ்ருவிவ்ரு
ஸதா। ஶுரொஹதாபுரா வநெநஶுஷ்ரெ ஶீதாஶுநா ராரா
த்ரிரிவொஜிதெந॥ அ

வனகோநத்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

த்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஹநுமாநவி விக்ராநஃ ஸவபு வாஶ்ரவ தத்ததஃ।
ஸீதாபாஸ்ரிஜ்ரபாஶ்ரராக்ஷஸீநாவ தஜுநஃ॥ க
ஶுவெக்ஷமாணஸ்ரா தெவீம் தெவதாதிவ நநெந।
ததொ வஹுமபாம் விநாம் விநுபாரொஸ வாநரஃ॥ உ

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அப்படியாய் துக்கித்து சிறிது ஸந்தோஷமல்லாதவளாய் மிகவும் தீநமானசித்தமுடையவளாய், குற்றமற்றவளாய், மங்களகரமாயுள்ள அந்தவீதையை, ஸம்பத்துடன் கூடிய புருஷனை அடுத்து ஜீவிப்பவர்கள் போல் சுபக்குறிகள் அடைந்தன. க

வளைந்த இமைமயிர்வரிசைகளால் சூழப்பட்டு, (சுற்றிலும் வெளுத்து நடுவில் கறுத்து எங்கும் விசாலமாய், (ஓரங்களில் சிவந்து, ஒப்பற்றதாய், அழகாயுள்ள அழகாய குழல்களையுடைய அந்தவீதையின் இடது கண், மீனால் அடிக்கப்பட்ட தாமரை இதழ் போல் துடித்தது. உ

அழகாய் நீண்டு பருத்து ருண்டு, காரகிற் சந்தநங்களுக்கேற்றதாய், எல்லோரிலும் உத்தமரான (தனது) அன்புள்ளபர்த்தாவினால் நெடுநாள்களுக்குமுன் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டதாயுள்ள இடது புஜமும் சிகரமாய் துடித்தது.

சிறந்தயானைத்துப்பிக்கைக்குஸமானமாய்ப் பருத்தழகியதாயுள்ள இந்தவீதையின் நெருங்கியுள்ள அழகாய இரண்டு தொடைகளுள் (இடது தொடை துடித்ததனால் ராமரை முன்னே நிற்பவராய்த் தெரிவித்தது.

ப்ரகாசமானகண்களும் சிகரம்போலழகானபல்களும் அழகானசரீரமுமுடையவளாய் நிற்கின்ற அந்தவீதையின் அழகாய் ஸ்வர்ணத்திற்குஸமானமானவர்ணமுடையதாகி கொஞ்சம் தூசுபடிந்து கசங்கியுள்ள வஸ்த்ரமும் (துடைதுடித்ததால்) அசங்கியது போலும். ரு

அழகாயபுருவங்களுற்றவீதை இந்த (நல்ல) காரணங்களாலும், முன்னும் நன்றாய்ஏற்பட்ட இன்னுஞ்சிலகாரணங்களாலும், (ராமர்வருவரென்று) நன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டு, காற்றிலும் வெயிலிலும் அடிபட்டு முளையாமற்போய்விட்ட விதை மழையினால் (முளைத்தெழும்புவது) போல் மிகவும்ஸந்தோஷித்தாள். ௪

கோவைப்பழம்போன்ற உதடும் அழகாயகண்களும்புருவங்களும்குழல்களும் வளைந்தகண்ணிமைகளும் மிகவும்வெளுத்தபல்களுமுள்ள அவளுடைய முகமானது, ராஹுவின் முகத்தினின்று விடுபட்ட சந்த்ரன் போல் ப்ரகாசித்தது. ௭

பூஜையான அந்தவீதை, துக்கமும் ஜாட்யமும் (விரஹ) தாபமும் நீங்கியவளாய் ஸந்தோஷத்தால் மநோவிகாஸமுடையளாய், சுக்லபக்ஷத்திலுதித்த சந்த்ரனால் (ப்ரகாசிக்கும்) ராத்ரி போல் ப்ரகாசித்தாள். ௮

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பதாவது ஸர்க்கம்.

பராக்ரமசாலியான ஹநுமானும், வீதையினுடையவும் த்ரிஜடையினுடையவும் ஸகலவ்ருத்தாந்தத்தையும் ராக்ஷஸிகளின் விரட்டலையும் நடந்தபடியே கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். க

அநந்தரம் (அந்த)வாநரர், நந்தநவநத்தில் (இருக்கும்) தேவதாஸ்த்ரீபோன்ற அந்த (வீதா)தேவியைப் பார்த்து பலவித சிந்தையைச் செய்தார்:— உ

"அநேக ஆயிரக்கணக்காயும் பதினாயிரக்கணக்காயுமுள்ள வாநரர்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் எந்தமஹாநுபாவையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த இந்தவீதை என்னால் காணப்பட்டாள்! (நான்பார்த்துவிட்டேனென்று ஸந்தோஷப்படுகிறார்.) ௩

மிகவுந்தகுந்த உளவாளாய், சத்ருவின் சக்தியை நன்றாயறிகிறவனாய், மறைந்து திரிகிறவனாய் (இருக்கிறேனாகையால்) என்னால் இதெல்லாம் நன்றாய்ப்பார்க்கப்பட்டது: ௪

ராக்ஷஸர்களின் தாரதம்யமும் (பார்க்கப்பட்டது); இந்தப் பட்டணமும் பார்க்கப்பட்டது; ராக்ஷஸாதிபதியாகிய இந்த ராவணனுடைய ப்ரபாவமும் (பார்க்கப்பட்டது). ௫

பர்த்தாவைக்காண்பதில்பெருங்காதல்கொண்டவளாயிருக்கிற(படியால்) ஸகலப்ராணிகளிடத்திலும்பரமக்ருபைவைத்த மஹாப்ரபாவமுற்ற அந்தராமருடைய பார்யையை, (இத்தருணம்) தேற்றராவுபடுத்துவது ந்யாயம் ௬

(முன்னே)துக்கத்தையேகாணாதவளாய், (இப்போது)துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு துக்கத்தின் கரை காணாதவளாயிருக்கிற(படியால்), இந்தப் பூர்ணசந்த்ரஸமாநதிருமுகமுடையவளை நான் தேற்றராவுபடுத்துகிறேன். ௭

துக்கத்தால்பிடுங்குண்டமனமுடைய இந்த (ஸீதா)தேவியைத் தேற்றராவுபடுத்தாமற்போவேனானால், போவது தோஷமுடையதாகும்; ௮

ஏனெனில்: நான் போனால் அப்போதே பெரும்புகழ்பெற்ற ராஜகுமாரியான இந்த ஜாநகி ரக்ஷகனைக் காணாததால் ப்ராணனை விட்டுவிடுவளே!

ஸீதையைக்காண்பதில்காதல்கொண்டவராயிருக்கிற(படியால்), பெருங்கையரான அந்தப் பூர்ணசந்த்ரஸமாநதிருமுகமுள்ளவரும் என்னால் தேற்றராவுபடுத்த வேண்டியவர். ௯௦

ராக்ஷஸிகளின் எதிரில் (ஸீதையோடு)பேசுவதும் தகாது; ஆதலால், இக் கார்யம் எப்படி செய்யத்தகுந்தது? (என்றிப்படி) நான் கஷ்டத்திலகப்பட்டுக்கொண்டேன்! ௯௧

இந்த ராத்ரியின்மிச்சமிருப்பதற்குள்ளவே (இந்தவீதை) என்னால் தேற்றராவுபண்ணப்படாத பக்ஷத்தில் எல்லாவிதத்தாலும் ப்ராணனை விட்டுவிடப்போகிறாள்; ஸந்தேஹ மில்லை. ௯௨

ராமரும், 'ஸீதை எனக்கு என்ன சொல் சொல்லியனுப்பினாள்' என்று என்னைக் கேட்ப ராநால், நுண்ணிடையுள்ள(அழகிய)ஸீதையைப்பார்த்து ஸம்பாஷியாமல் (போகும்)நான் அவருக்கு என்ன சொல்வேன்? ௯௩

ஸீதைசொல்லும்ஸமாசாரத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாமல் இங்கிருந்து ஓடிப் போய்நின்றால், என்னைக் காகுத்ஸ்தர் கோபித்து உக்ரமான திருக்கண்ணால் தஹிக்கவுமாகும். ௯௪

ராஜாவானஸுக்ரீவரை ராமநிமித்தமாய் (இங்குவரும்படி) தூண்டினாலும், (அவர்இங்குவருவதற்குள் ஸீதைமுடிந்துப்போவளாகையால்) ஸைந்யத்துடன்கூடி அவர் வருவது வீணாகும். ௯௫

யாம் கவீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுவஹுந்யுதாநி ச।
திக்ஷு ஸவ்ராஸு சாமுந்தெ ஸெயசாஸாதிகா யா॥ ௩

வாரணத்வ ஸுயுக்தெந ஶதெ ராஶகிஶெக்ஷதா।
முகுஶெந வாரதா தாவஹெக்ஷிதஶிஂ யா॥ ௪

ராக்ஷஸாநாம் விஶெஷஶ்ச வாரீ செயஶெக்ஷிதா।
ராக்ஷஸாயிவதெராஸ்ய வ்ரஹாவொ ராவணஸ்ய ச॥ ௫

யுக்தம் தஸ்யாவ்ரயெஸ்ய ஸவ்ரஸ்தஹயாவதஃ।
ஸாஶ்வாஸயிதும் ஹாயாம் வதிஹஶுநகா ஜிணீஶ॥ ௬

சுஹஶ்வாஸயாஶ்வெநாம் வகுணுவநிஹாநநாஶ।
சுஹ்ருஷ்ஹ்ருஃவாம் ஹ்ருஃவாதாம் ஹ்ருஃவஸ்யாநுஹவதீஶ॥ ௭

யஹ்ருவ்ருஹிஶாம் ஶெவீம் ஶொகொவஹதெதநாஶ।
சுநாஶ்வாஸ்ய ஶிஷ்யாதி ஶொஷவஹிநம் ஹவெத்॥ ௮

ஶதெ ஹி யி கதெ்ரயம் ராஜவுத்ரீ யஶஸ்விநீ।
வரிதாணவிநநீ ஜாநகீ ஜீவிதம் த்ருஜெத்॥ ௯

யா ச ஸ ஶஹாவாஹுஃ வகுணுவநிஹாநநஃ।
ஸாஶ்வாஸயிதும் நாயுஃ ஸீதாஹஶுநயாஸஃ॥ ௧௦

நிஶாசரீணாம் வ்ருக்ஷநஹும் சாவி ஹாஷணஶ।
கயம் நு வயு கதுவ்ருஶிஂ க்ருஹ்ரஶதொ ஹ்ருஹஶ॥ ௧௧

சுநெந ராத்ரிஶொஷெண யதி நாஶ்வாஸ்ய்தெ யா।
ஸவ்ரயா நாஸ்தி ஸம்தெஹஃ வரிதக்ஷ்ரி ஜீவிதஶ॥ ௧௨

ராஶ்ச யதி வ்ரயெநாம் கிம் சாம் ஸீதாவ்ரவீஹ்ச।
கிஶஹம் தம்வ்ரதி ஹ்ருயாஶஸம்ஹாஷ்ய ஸுயுசாஶ॥ ௧௩

ஸீதாஸம்தெஶராஹிதம் சாதிதஸ்ராயா ஶதஶ।
நிஹ்ருஹெஹவி காகுத்ஃ க்ருஹ்ஸீவ்ரண வக்ஷுஷா॥ ௧௪

யதி வொதெ்ரோஜயிஷ்யாதி ஹதுராம் ராஜகாரணாத்।
வ்ரயுஶாமஹிநம் தஸ்ய ஸவைநுஸ்ய ஹவிஷ்ரதி॥ ௧௫

சுந்தரம் தஹதாஹார்ய ராக்ஷஸீநாதிஹ ஸ்஥ிதம்।
ஶரைர்நாஶயிஷ்யாமி ஸந்தாபமஹமாத்மநஃ॥ ௧௧

சுஹம் தூதிதநுர்ஜ்ஜ்வ வாநரஶ்ச விஶேஷதம்।
வாஹம் ஶொஷாஹரிஷ்யாமி ஶாநுஷீஹ ஸம்ஶ்ரிதாஃ॥ ௧௨

யதி வாஹம் வ்ரஹாஸ்யாமி ஶிஜாதிரிவ ஸம்ஶ்ரிதாஃ।
ராவணம் ஸநுஶாநா ஶாம் ஸீதா ஸீதா ஹரிஷ்யதி॥ ௧௩

வாநரஸ்ய விஶேஷேண ஶயம் ஸ்யாத்ஸிஹாஷணஃ। ௧௩௧

சுவஶ்ரஶ்சைவ வக்தவ்யம் ஶாநுஷம் வாக்யமுத்தமம்॥

யதா ஸாநுநிதம் ஶக்யா நாநுயோஜயிதுமிதா। ௧௪௧

ஸெயமொக்ஷ ஶெ ரக்ஷ்ரவம் ஜாநகீ ஹாஷிதம் ஶயா॥

ரக்ஷோஹிஸ்ஹாஸிதா வக்ஷ்ரவும் ஹக்ஷ்யஸ்ஹாஸம் ஶிஷ்யதி। ௧௫௧

ததொ ஜாதவரிதாஸா ஶஷ்ஷம் கூயாநநஸ்ஹிநீ॥

ஜாநகீ விஶாயாக்ஷீ ராவணம் சாரக்ஷ்ரவிணம். ௧௬௧

ஸீதயா ச கூதெ ஶஷ்ஷெ ஸஹஸா ராக்ஷஸீகணாஃ॥

நாநாவ ஹரணெ வொராஃ ஸஶோஹந்தகொவதாஃ। ௧௭௧

ததொ ஶாம் ஸம்வரிக்ஷிவ்ய ஸவுதொ விக்ரதாநநாஃ॥

வயெ ச ஹ்ரஹணெ ஶெவ கூயுர்யுதம் யதாவதம்॥ ௧௮௧

ஹ்ரஹ்ய ஶாவாஃ வ்ரஶாவாஶ ஸந்தாஶொ தஶாவிநாம்॥

ஹ்ரஷ்டா விவரியாவந்தம் ஹவெயுர்ஹுயஶஜிதாஃ। ௧௯௧

ஶெ ரக்ஷ்ரவம் ச ஸம்ப்ரெக்ஷ்ய வநெ விவரதொ ஶஹத்.

ராக்ஷஸ்யோ ஹயவித ஸ்ஹா ஹவெயுர்விக்ரதாநநாஃ। ௨௦௧

ததஃ கூயுஃ ஸரோஹ்வாநம் ராக்ஷஸ்யோ ரக்ஷஸாஶவி॥

ராக்ஷஸெந நியுக்தாநாம் ராக்ஷஸெந நிவெஶநெ। ௨௧௧

தெ ஶக்ரஶக்தி நிஸிம்ஶவிவியாயுயவாணயஃ॥

ஶுவதெயுர்விஶிஷ்டுzஸிந் வெஶநொஹிஶகாரிணாஃ। ௨௨௧

ஸம்ரக்ஷ்ரஸ்ஸெஸ்ஹ வரிதொ வியஶந் ரக்ஷஸாம் ஸவஶ்.

ஶக்யாம் நத ஸம்ப்ரவ்ரம் வரம் வாரம் ஶஹாஶயெஃ। ௨௩௧

சாம்வா ஹ்ரஹீயுர்ரவ்ரு ஸஹஸவஃ ஶீவ்ரகாரிணாஃ॥

ஸ்யாதியம் சாஹ்ரஹீதாயுர்ர ஶ ச ஹ்ரஹணம் ஹவெத். ௨௪௧

ஆதலால், ராக்ஷஸிகள் நெருங்கியிராதிருக்குந்தருணத்தில், பெருந்துயரம்மிகுந்திருக்கிற இந்தஸீதையை நானிங்கிருந்தபடியே மெள்ள தேற்றரவுபடுத்தப்போகிறேன். ௧௪௬

நானோ இப்போது மிகவும்ஸூக்ஷ்மமானசரீரமுடையவனும், விசேஷமாய் வாநரனும்(ஆகியிருக்கிறேன்); மேலும், மநுஷ்யர்பேசுவதுபோல் சுத்தமான வாக்கை எடுத்துச்சொல்லப்போகிறேன். ௧௭

ப்ராஹ்மணன் போல் சுத்தமான பேச்சைப் பேசுவேனானால், என்னை ராவணனாக நினைத்து ஸீதை பயப்படுவாள்;௧௮. வாநரம் பேசுவது எப்படி விசேஷமாயிருக்கும்? ௧௯

(ஆதலால்) அவச்யம் (கோஸலதேசத்து)மநுஷ்யர்சொல்போன்ற பொருள்நிரம்பிய சொல்லை எடுத்துச்சொல்லவேண்டும்; குற்றமற்ற இந்தஸீதை மற்றப்படி என்னால் தேறுதல்செய்ய முடிந்தவளன்று.

மஹாப்ரபாவமுள்ள இந்த ஜாநகி முன்னமே ராக்ஷஸர்களால் விரட்டப்பட்டவளாயிருக்கிறபடியால் என்னுடைய ரூபத்தையும் சொல்லையும் பார்த்து மிகவும் பயமடைவாள். ௨௦

பிறகு, நல்லமனமும் விசாலமானகண்களுமுடைய(அழகிய)ஸீதை (என்னை) வேறுரூபந்தரித்த ராவணனாக எண்ணி மிகவும்பயந்து (அழுகைக்)கூச்சலிடுவாள். ௨௧

ஸீதையினால் கூச்சலிடப்பட்டால், கோரமான ராக்ஷஸிகளின்கூட்டம் உடனே பற்பலவாயுதங்களுற்று யமனுக்குஸமமாய்க் கூடிவிடும். ௨௨

பிறகு விகாரமானமுகமுடையர்களாய் நாற்புறமும் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கொல்லுவதிலோ அல்லது பிடிப்பதிலோ சக்தியானவரையில் ப்ரயத்நம் பண்ணுவார்கள் ௨௩

கிளைகளையும் கம்புகளையும் பெரியமரங்களின் அடித்திம்மைகளையும் எடுத்துத் துரத்திக்கொண்டுபோகும்என்னைக் கண்டு (அவர்கள்) பயத்தால்சங்கித்தவர்களாவார்கள். ௨௪

வநத்தில் திரியும் எனது பெரிய ரூபத்தைக் கண்டு ராக்ஷஸிகள் பயத்தால்நடுநடுங்கி விகாரமானமுகமுடையர்களாவார்கள். ௨௫

பிறகு ராக்ஷஸிகள், ராக்ஷஸராஜன்வீட்டில் ராக்ஷஸராஜனால்கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிற ராக்ஷஸர்களின் அழைத்தலையும் செய்வார்கள். ௨௬

அவர்கள், சூலம்பல்லம்கத்திமுதலான நாநாவிதஆயுதங்களைக்கையிலேந்தி துக்கத்தைக்கிளப்ப இந்தக் கூட்டத்தின்நடுவில் வேகமாய் ஓடிவருவார்கள். ௨௭

அந்தராக்ஷஸர்களால் நாற்புறமும்தகையப்பட்டவனாய், ராக்ஷஸர்களின் ஸைந்யத்தைக் கொன்றுகொண்டு (சண்டையேகார்யமாக நேர்ந்துவிடுமாகையால்) பெருங்கடலின் அக் கரையைச் செல்ல வல்லனாகேன்.

அவஸரக்காரர்களான ராக்ஷஸர்கள் பலபேர்சேர்ந்து மேல்வந்துவிழுந்து என்னைப் பிடித்துக்கொள்வார்களே; இந்தஸீதையும் (ராமருடைய)செய்திதெரியாதவளாக ஆய்விடுவாள்; எனக்கும் பந்தநம் உண்டாய்விடும். ௨௮

(எப்படியாவது ௦ நான்தப்பித்துக்கொண்டாலும்) ஹிம்ஸிப்பதிலே யேமிக்கஆசையுடையவர்களாகையால் இந்த ஜாநகியையாவது ஹிம்ஸிப்பார்கள்; பிறகு ராமஸுக்ரீவர்களுடைய இக் கார்யம் கெட்டுப் போய்விடும். ௩௦

(அந்யர்களால்)காணப்படாதவழியுடையதாய், ராக்ஷஸர்களாலும் ஸமுத்ரத்தாலும் நாற்புறமும்சூழப்பட்டதாயுள்ள இப்படிப்பட்ட ரஹஸ்யமான விடத்தில் ஜாநகி வஸிக்கிறாளே! ௩௧

யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்களால் நான் கொல்லப்பட்டாலும், அல்லது பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டாலும், கார்யத்தைஸாதிப்பதில் ராமருக்கு ஸஹாயமாயிருக்கும் வேறொருவனையும் காணவில்லையே! ௩௨

நான் மாண்டுவிட்டால், நூறுயோஜனைவிஸ்தாரமுள்ள பெருங்கடலை எந்த வாநரன் தாண்டுவனோ (அப்படிப்பட்டவனொருவனையும்) எவ்வளவுஆலோசனைபண்ணிப்பார்த்தாலும் காணவில்லை. ௩௩

பலஆயிரக்கணக்கான ராக்ஷஸர்களையும் (ஒருவனாகவே)அடித்துப்போட வல்லவனாகவே இருக்கிறேன்; (சண்டைசெய்தால் கொஞ்சம்ச்ரமமுண்டாய்விடுமாகையால்) பெருங்கடலின் அக் கரையைச் செல்ல மாத்திரம் முடியாதவனாயிருக்கிறேன். ௩௪

யுத்தங்களோ (ஜயத்திலும்அபஜயத்திலும்)நிச்சயமில்லாதவைகளாயிருக்கின்றன; ஸந்தேஹம் எனக்கு இஷ்டமில்லை; தெரிந்தவனாயுள்ளவனெவந்தான் ஸம்சயத்துடன்கூடிய கார்யத்தை நிஸ்ஸம்சயமாய்ச் செய்வான்? ௩௫

நான் ஸீதையுடன் கண்டுபேசாமற்போனாலும், (அவளுடைய)ப்ராணத்யாகம் நேரும்; ஸீதையுடன்பேசினாலும் இந்த(முன்சொன்ன) பெரிய குற்றம் நேரும். ௩௬

கைகூடிய கார்யங்களும் விவேகமில்லாத தூதனிடம் சேர்ந்து ஸூர்யோதயத்தி லிருள் போல் தேசகாலங்களால்குலைக்கப்பட்டு நாசமாகின்றன; ௩எ. இதுசெய்யத்தக்கது இதுசெய்யத்தகாததென்று (ராஜா மந்த்ரி என்னுமிருவர்களாலும்) நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்தியும் ப்ரயோஜநமில்லாமற்போகிறது; தங்களைத்தெரிந்தவர்களாகஎண்ணிக்கொள்ளுகிற தூதர்கள் கார்யங்களைக் கெடுத்துவிடுகிறார்கள். ௩அ

எப்படி(செய்தால்) கார்யம் கெடாதிருக்கும்? எப்படி(செய்தால்) மூடத்தனம் வராதிருக்கும்? எப்படி(செய்தால்) ஸமுத்ர லங்கநமும் வீணாகாமலிருக்கும்? எப்படி(செய்தால்) என் வாக்யத்தை (ஸீதை காதுகொடுத்து)கேட்பாள்? வ்யஸநப்படாமலிருப்பாள்?'' ௪௦

மஹாபுத்தியுள்ள ஹநுமான் இவ்வாறு நன்றாய்ஆலோசித்து (கடைசியாயொரு)நிச்சயஞ் செய்துகொண்டார்:— ௪௦

"(எல்லார்க்கும்)நன்மையையேசெய்கின்ற தனக்கு(ஸகலவித)பந்துவாயிருக்கின்ற ராமர்விஷயமாய் நான்பாடுவதனால் அந்தப்பந்துவானராயரிடத்திலேயேமனதைவைக்கும் இந்தஸீதையை வ்யஸநப்படாமலிருக்கும்படிசெய்கிறேன். ௪௧

ஹிம்ஸாஹிரதயோ ஹிம்ஸ்ரரிரோம் வா ஜநகூரதஜாரீச்॥
விவநம் ஸ்யாத் ததம் காயம் ராக்ஷஸஸ்ரீவயோரிஷீச் ।௩௦

உத்தெஶ நஷ்டரோமெuzஹிந் ராக்ஷஸைஃ வரிவாரிதெ॥
ஸாமரெண வரிக்ஷிப்தெ ஹுவெ வஸதி ஜாநகீ। ௩௧

விஶஷ்டெ வா ஹ்ருஹீதெ வா ரக்ஷோஹிஃயி ஸம்யுதெ॥
நாந்யம் வஶ்யாதி ராக்ஷஸ்ய ஸாஹாய்யம் காயமுஸாயதெ। ௩௨

விக்ரஶம்ஶ ந வஶ்யாதி யொ ஹதெ ஃயி வாநரஃ॥
ஶதயொஜநயிஸ்தீணம் லுஹயெத ஃஹொஹயிச்। ௩௩

காமம் ஹந்யாம் ஸஃயெமுzஹி ஸஹஸ்ராணுவி ரக்ஷஸாச்॥
நது ஶக்ஷ்யாதி ஸம்ப்ராவ்தும் வாரம்வாரம் ஃஹொஹயெஃ।௩௪

கஸ்தாநி ச யுஜாநி ஸம்ஶயொ ஃ ந ரொசயெத॥
கஶ்ரநிஸ்ஸம்ஶயம் காயம் கூயுதாத் ப்ராஜ்ஞஸம்ஶயச்।௩௫

ப்ராணதாரஶ்ச வெஷ்டெஹ்ய ஹவெஷ்டநஹிஹாஷிணெ॥
வஷ ஷொஷொ ஃஹாந் ஹி ஸ்யாந்ஃ ஸீதாஹிஹாஷிணெ।

ஹ்ரதாஶாயுா விநஶ்யந்தி ஷெஶகாலவிரொயிதாஃ॥
விக்லவம் ஹ்ரதரோஸாஹ்ய தஷ்ஸ்ரயெமுாஹயெ யயா। ௩௭

கயுாநயுாந்தரெ வுஷ்டிநிஶ்சிதாவி ந ரொஹதெ॥
வாதயந்தி ஹி காயுாணி ஹ்ரதாஃ வஷ்டிதரோநிஃ। ௩௮

ந விநஶ்யெத் கயம் காயம் வெக்லவ்யம் ந கயம் ஹவெத்॥
லுஹநம் ச ஸுஹ்ரஸ்ய கயம்நு ந வ்யயா ஹவெத்। கயம்நு
வயு வாக்யம் ஃ ஶ்ரணுயாந்நாஹிஜெத வா॥ ௪௦

உதி ஸஞ்சிந்ய ஹநுமாம்ஶகார ஃதிரோந் ஃதிச்। ௪௦

ராஃகிஷ்கிஷ்கிமுாணம் ஸுவ்யுந்ஃ நுகீதயுந்॥
ஸெநாஃவெஜயிஷ்யாதி கலுந்ரதரோநஸாச்। ௪௧

இக்ஷ்வாகூணாம் வரிஷ்ட்ட: ராமஸ்ய விதிதாத்மந:॥ ஸுஹாநி யஸ்ய கர்மாணி வநாநி ஸஸ்ரேபுரந்। ஸ்ரவயிஷ்யாமி ஸர்வாணி ஸுராணாம் ப்ரப்ரவந் ஹிரந்॥ ஸ்ரூயதாம் யதா ஹீய தயா ஸர்வம் ஸமாஹிதை। சுஉ

ஏதி ஸ ஸர்வ்ரவியம் ஸுஹாநுஹாவோ ஜமதிவதெ: ப்ரஹோ ஸிவெக்ஷணாண:॥ ஸுராவிதயம் ஜமாஹ வாக்யம் ஹ்ரஸ்விடவாநுர ஸாஷ்டிகா ஹநுமாந்। சசஉ

த்ரிம்ஶ: ஸர்க்க: ஸமாப்த:.

வநக த்ரிம்ஶ: ஸர்க்க:.

ஸுவம் ஸர்வியாம் விநாம் விநயிதா ஸுஹாகவி:
ஸம்ஸ்ரவெ ஸுராணாம் வாக்யம் ஸ்ரவெஹ்ரா வ்யாஜஹார ஹ॥ க

ராஜா ஸுராணாம் நாஸ ராயக்ஞ்ரவாஜிநாந்। வ்ருணுஷ்வ மே ஸுஹாகீ திருர்ஜ்ராஸீநஹாயஸ்ரா:॥ ராஜஷ்ட்ணாம் ஸ்ரணஸ்ரு ஷ்ஸுவஸா வஷி ருஹிஷ்ஸ:। யக்ரவதிக்ரமெஜாத: வ்ரரநர ஸமோ வமெ॥ கஹிஸாரதிரக்ஷ்ரெ வ்ருணீ ஸதுவாரக்ரு த:। ஸ்வ்ருஸெக்ஷாக்ரவம்ஶஸ்ய யக்ஷ்வாந் யக்ஷிவயுந:॥ வாயிருவ்ருஜ்ரெநபுக்த: வ்ரயஸ்ரீ: வாயிருவஷுஹ:। வ்ரயிவ்ரம் யதரநாயாம் விஸ்ரக்ஷ்ஸ்வஹ்ஸ்வீ॥ ரு

தஸ்ரவ்ரத: ஸ்ரியொ ஜ்ரேஷ்ஸ்ராயிவநிஹாநந:।
ராஸொ நாஸ விஶெஷஜ்ஞ: ஸ்ரெஷ்ஸ்வயுநஷ்தாந்॥
ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய யஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா।
ரக்ஷிதா ஜீவலொகஸ்ய யஸ்ய ச வரநவ:॥ எ

தஸ்ய ஸதுராஹிஸ்ரஸ்ய வ்ரஸ்ய வயநாத் ஹித:।
ஸஹாயஸ்ய ஸஹவ ஹ்ரதா வீர: ப்ரவ்ராஜிதொ வநந்॥ அ

தெந தத் ஸுஹாரணெ ஸ்ரமயாம் வரியாவதா।
ராக்ஷஸா நிஹதாஸ்ரு ராவஹவ: காரணவிணா:॥ கூ

ஜநஸ்ரூநவயம் ஸ்ரு தா ஹதள ச வரஹ்ரஷணள। சுதஸ்ரு ஸுஷ்ரவஸ்ரு தா ஜாநகீ ராவணெந த:॥ வஜயிதா வரெ ராமம் ஸ்ரமரவெண ரோயயா। கூ0உ

ஸ்வரூபந்தெரிந்த இக்ஷ்வாகுகுலத்தவர்களிற் சிறந்த ராமர்விஷயமான தர்மத்துடன்கூடிய சுப வாக்யங்களை வெளியிட்டு, மதுரமான (விசேஷ)சொல்லை எடுத்துச்சொல்லி, எல்லாவற்றையும் (இவள்காதுகொண்டு)கேட்கும்படிசெய்கிறேன்; எப்படியானால் இவள் (நான்சொல்லுவது)எல்லாவற்றையும் நம்புவளோ அப்படி நான்செய்யவேண்டும்" ௪௬

மஹாப்ரபாவமுள்ள அந்த ஹநுமான் இப்படி பஹுவிதமாய்(சிந்தித்து), (ஸகல)ஜகத்பதியானராகவருடைய பத்நியை உற்றுப்பார்த்து, வீணாகாத மதுரமான வாக்யத்தை (அதாவது ராமகீர்த்தநத்தை) மரக்கிளையின்மத்யத்திலிருந்தபடியே (மனதில்)சொல்லிக்கொண்டார். ௪௭

முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

கபிச்ரேஷ்டராகியஹநுமான் ஹ! இவ்வாறு பஹுவிதமாய்ச் சிந்தை செய்து வைதேஹியின் ஸமீபத்தில் மதுரமான வாக்யத்தை எடுத்துச்சொல்லத்தொடங்கிவிட்டார்:— ௧

"ரதங்களும்யானைகளும்குதிரைகளும் சுத்தமானசீலமும் பெரும்புகழுமுடையவரும், நேரானவரும், ராஜர்ஷிகளுக்குள் மஹாகீர்த்தியுடையவரும்; ச்ரேஷ்டகுணங்களுடையவரும், தவத்தில் ருஷிகளுக்கு ஸமானரும், சக்ரவர்த்திகுலத்திலவதரித்தவரும், பலத்தில் இந்த்ரனுக்குஸமானரும், ஹிம்ஸையில்விருப்பமில்லாதவரும், பெருமைபெற்றவரும், தயையுள்ளவரும், ஸத்யமானபராக்ரமமுடையவரும், இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு முக்யமானவரும், பெருஞ்செல்வமுடையவரும், செல்வத்தைமேன்மேலும்பெருகச்செய்பவரும், ராஜலக்ஷணங்களுடன் கூடியவரும், அதிககாந்தியுடையவரும், ராஜாக்களில்ச்ரேஷ்டரும், பூமியிலெங்கும் ப்ரஸித்தமானவரும், (எல்லார்க்கும்)ஸுகத்தைவிளைப்பவரும், (தாமும்) அதிகஸுகமுடையவருமாய் தசரதரென்னுமொருராஜா இருந்தார். ௨

அவருக்கு அன்புள்ள ஜ்யேஷ்ட புத்ரரும், சந்த்ரனுக்குஸமாநமானதிருமுகமுடையரும், விசேஷங்களையறிந்தவரும், எல்லாவில்லாளிகளுக்குள்ளும் ச்ரேஷ்டரும், தமது தர்மத்தையும் தமது ஜநத்தையும் ரக்ஷிப்பவரும், ஸகலஜீவலோகங்களையும் தர்மங்களையும் ரக்ஷிப்பவரும், சத்ருக்களைத்தபிப்பவருமாய் ராமரென்னுமொருவர் (இருக்கிறார்). ௩

ஸத்யஸந்தரும் வ்ருத்தருமான பிதாவான அந்தத்தசரதருடைய வாக்யத்தால், வீரரான அந்தராமர் பார்யையோடும் ப்ராதாவோடுங் கூடி வநத்திற்கு வந்துவிட்டார். ௪

அந்தவீரரால் அங்கு மஹத்தான அரண்யத்தில் வேட்டை யாடி(விளையாட்டாய்), மாயாவிகளும் சூரர்களுமான அநேகராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ௫

பிறகு ஜநஸ்தாநவதத்தையும் கரதூஷணர்கள் மாண்டதையும் கேட்டு, மாயையினால் மான்வேஷம்பூண்டமாரீசனைக்கொண்டு வநத்தில் ராமரை வஞ்சனைசெய்வித்து ஜாநகி ராவணனால் கோபத்தால் திருடிக்கொண்டுபோகப்பட்டாள். ௬

அந்த ராமர் குற்றமற்ற அந்தத் தேவியைத் தேடிக்கொண்டுவரும்போது வநத்தில் ஸுக்ரீவரென்கிற வாநரரை அன்பராக அடைந்தார். ௧௧?

பிறகு சத்ருக்களின்பட்டணத்தைவெல்லவல்ல மஹாபலமுள்ள அந்த ராமர் வாலியைக் கொன்று அந்த வாநரராஜ்யத்தை ஸுக்ரீவருக்குக் கொடுத்தார். ௧௨?

நினைத்தரூபந்தரிக்கவல்ல ஆயிரக்கணக்கான வாநரர்கள் ஸுக்ரீவராலும் கட்டளையிடப்பட்டவர்களாய் அந்த (ஸீதா)தேவியை எல்லாத் திசைகளிலும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ௧௩?

நான், ஸம்பாதிசொல்லினால் (தெரிந்துகொண்டு) நூறுயோஜனைத்தூரமுள்ள ஸமுத்ரத்தை விசாலமானகண்களையுடைய இந்தம்மா நிமித்தமாய் வேகமாய்த் தாண்டிவந்தேன். ௧௪?

எந்தமாதிரிதிருமேனியும் நிறமும் அழகுமுடையவளாய் ராகவர்சொல்ல நான் கேட்டேனோ அதேமாதிரியாக இந்தம்மாள் என்னால் காணப்பட்டார்; நிச்சயம்.” ௧௫?

இவ்வாறு பரிபாஷையானசொல்லை இந்த வாநரச்ரேஷ்டர் சொல்லி நிறுத்திவிட்டார்; ஜாநகியும் அதைக் கேட்டு பரம ஆச்சர்ய மடைந்தாள். ௧௬?

பிறகு சுருண்டமின்னுச்சிமயிரும் அழகியகுழலும்அச்சப்படும் ஸ்வபாவமுமுடைய அந்தஸீதை குழல்களவிழ்ந்துவந்துமூடிக்கொண்டுகிடக்கும் திருமுகத்தை உயரவெடுத்து சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தைப் பார்த்தாள்.

ஸீதை வாநரர் சொன்னதைச் செவியுற்று எல்லாத் திக்குகளையும் விதிக்குகளையும் தானே உற்றுப்பார்த்து ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்(த்ரிகரணங்களாலும்) ராமரையே த்யானித்துப் பரமாநந்தம் பெற்றாள். ௧௮?

அவள், பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் சுற்றிலும் உற்றுப்பார்த்து, (இவ்வளவென்று)நினைக்கமுடியாதபுத்தியுடையராய், வாநரராஜாது மந்த்ரியாம், உதயத்திலிருக்கும் ஸூர்யன்போன்றவராய்விளங்கும் அவ் வாயுகுமாரரைப் பார்த்தாள். ௧௯?

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு (அந்தசிம்சுபாவ்ருக்ஷத்துக்)கிளைநடுவில் மறைந்துகொண்டு வெளுத்தவஸ்த்ரந்தரித்து, மின்னற்கூட்டம்போல்பிங்களவர்ணமுற்று, வணக்கமாய் மதுரமானவாக்யத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு, மலர்ந்தஅசோகமலர்காந்தியுற்று, உருக்கியதங்கத்தைநிகர்த்தகண்களையுடையராய்விளங்கும் அந்த வாநரரை அவள் கண்டு (பயத்தால்)கலங்கியமனதுடனே (உற்றுப்)பார்த்தாள். ௨

அந்த மைதிலி மிகுந்த ஆச்சர்யத்தை யடைந்து சிந்தித்தாள்; ‘ஐயோ! பயங்கரமாயும் நெருங்கமுடியாததாயுமிருக்கிற(படியால்) இந்த வாநர ரூபம் பார்க்கத்தகாதது’ என்றெண்ணி மறுபடியும் கலங்கிவிட்டாள். ௩?

ஸ சாமுசாணஸ்தாம் தேவீம் ராக்ஷஸீதாமநிந்திதாம்॥
ஆஸஸாத வநே தீத்ரு ஸுஶ்ரீவம்நாம வாநரம்। கக
ததஸ்ஸ வாதிநம் ஹத்வா ராமம் வரவுராஜ்ஜயம்॥
ப்ராயஶ்சத் கவிராஜ்யம் ததத் ஸுஶ்ரீவாய மஹாவலம்। கஉ
ஸுஶ்ரீவேணாவி ஸந்திஷ்டா ஹரயம் காமரூபிணம்॥
திக்ஷு ஸவபுராஸு தாம் தேவீம் விசிந்தி ஸஹஸ்ரஶம்। சந
சுஹம் ஸ்தாதிவநாஹ்ருதயொஜநசாயதம்॥ சஸ்யா ஹேதோ
விபுலாயாக்ஷ்யாம் ஸாமரம் வெமவாந் வ்ருதம்। கர
யயாரூபாம் யயாவணபாம் யயாக்ஷம் *ய நிஶ்சிதாம்॥
சுஶ்ரள்ஷம் ராவவஸ்யாஹம் ஸேபாஸாதிதா யோ। கரு
விராராவேவேக்ஷ்ணாஸள வாவம் வாநரவுஹ்வம்॥
ஜாநகீவாவி தவ்ருதா விஸ்வம் வாரம் ஹதா। கக
ததஸ்ஸ வக்ருகெஶாநா ஸுகெஶீ கெஶஸம்வ்ருதம்॥
உநஶ்ய வஹநம் ஹீராஶ்ரிம்ஶுவாவ்ருக்ஷவிகேக்ஷத। கஎ
நிஶ்ய ஸீதா வவநம் கவெஶ்ரு ஶிஶ்ரு ஸவபுரம் வ்ருஶிஶ்ரு வீக்ஷ்ய॥
ஸ்யம் வ்ருஹஷ்டம் வாரம் ஜஹாரி ஸவபுரதநா ராரிநுஸ்ரு நீ।
ஸா தியபுருஷ்ரு ஷ்ரு தயாவ்ருயஸ்ஸாநிரீக்ஷ்யாணா தஶவி
நுவுஹிம்॥ உஶ்ரு விஹ்ரு யிவதொராத்ரு வாதாதஜம் ஸ்ரு
யுதிவொஹயஸ்ரு ஸ். கக

ஸகதிர்ஶம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்

ஊதிர்ஶம் ஸர்கம்.

ததஶ்சாவாந்தரே தீநம் ஹ்ருஷ்டா ஸுதிதாநஸா। வெஷ்டிதா
ஜுர்நவஸ்ரு தம் விஹ்ரு ஷ்டம்வாதவிஹ்ரு ஸ். ஸா ஹஶ்ரு சுவிம்
தத் ரு ஶ்ரிதம் வியவாதிந்ஸ். ஸுராஶொரகொதராஹாஸம்
தவ்ருவாதீகுரெக்ஷணம்॥ உ

ஸெயிரீ ஸி நயாரோஸ விஸ்யம் வாரம் ஹதா। சுஹொ! ஹீஸிஹம்
ராவம் வாநரஸ்ரு ஹ்ராஸஹ்ரு॥ ஹ்ரு நிரீக்ஷ்ரு திதி ஜாதா வ்ரு
நரெவ ஹ்ரு ஶொஹ ஸா। ந

---

* "விநிஶ்சிதாம்."

வியமாவ ஹ்யஶ்ம் ஸீதா கரணம் ஹயசோஹிதா॥ ராக்ஷஸே
தி ஶுஃவாதபா யக்ஷணேதி ச ஹாதி நீ। ரணரொஉ வஹாயா
ஸீதா உநஶநவ்ரதா ஸதீ॥ ரு
ஸா தம் ஹ்யஷ்ட ஹரிஶ்ரேஷ்ம் விநீதவஶவஸ்திதர்।
ஶெயிதீ விநயாசோஸ ஸ்வவொzயதி ஹாதி நீ॥ ௪
ஸா வீக்ஷமாணா வ்ரயஹ்ரவகம் ஶாவாக்ஷ்ரெநஸ்ய யயொ
க்தகாரதர்। ஶுஶ்ரு விஹாயிவெதரோத்ரம் வாசாதஜம் ஸ்ரிஶ
தாம் வரிஷ்டர்॥ ௭
ஸா தம் ஸதீக்ஷ்ய ஹ்ரஶம் விஸம்ஜா ஶதாஸ்ரகெவ ஸ
ஹ்ரவ ஸீதா। விரெண ஸம்ஜாம் வ்ரதியஹ்ய ஹ்ரியொ விவி
நயாசோஸ விஶாயநெத்ரா॥ ௮
ஸ்வெ யாயம் விக்ரதொzஹ்ய ஹ்ரஷ்ட ஶாவாக்ரஶ்ஶாஸ்ர
ணெநிருஷ்டர்। ஸ்ரஸ்ரஹ ராசோய ஸயக்ஷணாய தயா விதர
ஶெ ஜநகஸ்ய ராஜ்ஞ:॥ ௯
ஸ்வொzவி நாயம் நஹி ஶெzஸ்தி நிஹ்ரா ஶொகெந ஹ:
வெநவ வீஶிதாயா। ஸ்ரவம் ஹி ஶெ நாஸ்தி யதொzஸ்தி ஹீ
நா தெநெந்ரவ்ரணுவ்ர திசாநநெந॥ ௧௦
ராக்ஷெதிராக்ஷெதி ஸஶ்வெவ வ்ரஹ்ய விவிந்ரு வாஹ ப்ரவீ
தஶெவ தஸ்யாந்ரரவாம் ச ஶுபாம் தஶ்ரு ஶெவம் வ்ரவஶ்யா
தி தயா ஶ்ரணொதி॥ ௧௧
ஶஹம்ஹி தஸ்யாஹ்ரு ஶெநொஹவெந ஸம்வீதா தஹ்ரதஸவ்ரு
ஹாவா। விநிநயந்தீ ஸதகம் தஶெவ தயெவ வஶ்யாதி தயா
ஶ்ரணொதி॥ ௧௨
ஶெநொரயம் ஸ்யாதி தி விந்யாதி சயாவி ப்ரஹ்யாவ விதகு
யாதி। கிம் காரணம் தஸ்ரு ஹி நாஸ்தி ரவ்ரவம் ஸ்ரவ்ரதரவ்ரவ்ரஶ
வஹ்ரயம் சாதர்॥ ௧௩
நஶொzஸ்ரு வாஉஸ்வதயெ ஸவஜ்ரணெ ஸ்வயஹ்ரவெ ஶெவ
ஹ்ரதாஶநாய வ। சுநெந ஶொக்ரு யதிஹ்ரம் ஶோரதொ வநளக
ஸா தது தயாஸ்ரு நாந்ரயா॥ ௧௪

ஊர்த்வம்ஶ: ஸர்க்க: ஸமாப்த:.

ரோஷமுள்ள (அந்த)ஸீதை, பயத்தால்கலங்கி துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு 'ராமராம' என்றும், 'லக்ஷ்மண' என்றும், (பார்ப்போர்க்கு)தயையுண்டாம்படி மிகவும் அழுதாள்; பதிவ்ரதையாயிருக்கிற(படியால்) ஸீதை மிகவும்ம்ருதுவானகுரலுடன் பலவாறாய் அழுதாள். ௫

ரோஷமுள்ள அந்த மைதிலி, மிகவும்வணக்கமாய் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் அந்த வாநரோத்தமரைக் கண்டு 'இது ஸ்வப்நம்' என்று சிந்தித்தாள். ௬

அவள், பருத்தகோணமுகமுடையராய், வாநரராஜரிட்ட கட்டளையைச்செய்பவராய், வாநரராஜருடைய மந்த்ரியாய், புத்திமான்களிற் சிறந்தவராயுள்ள வாயுகுமாரரை, சிந்தித்துக்கொண்டே பார்த்தாள். ௭

விசாலமானகண்களையுடைய அந்தஸீதை, அவரைப் பார்த்ததே மிகவும் ப்ரஜ்ஞையற்றவளாய் ப்ராணன்போனவள்போலாகிவிட்டாள்; பஹுநாழிகைக்குப்பிறகு ப்ரஜ்ஞையை அடைந்து, மறுபடியும் விசேஷமாய்ச்சிந்தித்தாள்:— ௮

"(கெட்டதாகையால்)சாஸ்த்ரகணங்களால் நிஷேதிக்கப்பட்ட விகாரமான இந்தக் குரங்கு இன்று ஸ்வப்நத்தில் என்னால் பார்க்கப்பட்டதே! லக்ஷ்மணருடனிருக்கும் ராமருக்கும், அப்படியே, என் பிதாவான ஜநக ராஜருக்கும் க்ஷேம முண்டாகுக. ௯

இது ஸ்வப்நமு மன்று; ஏனெனில்: (ராமரைப்பிரியலாயிற்றேஎன்கிற)சோகத்தாலும், (ராக்ஷஸன்கையிலகப்படலாயிற்றேஎன்கிற)துக்கத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற(படியால்) எனக்குத் தூக்க மில்லை; (அதேனென்றால்) பூர்ணசந்த்ரனுக்குஸமாநமானதிருமுகமுடைய அவரைப் பிரிந்ததனால் எனக்கு ஸுக மில்லை யன்றோ! ௧௦

இப்படி 'ராமராம' என்றே எப்போதும் மனதினால் சிந்தித்து, வாயாலும் அவரையே சொல்லிக்கொண்டு(இருக்கிறபடியால்), அதற்கேற்ற கதையையும் அந்த அர்த்தத்தையும் இவ்வாறு பார்க்கிறேன்; அதையே கேட்கிறேன். ௧௧

நானோ இப்போது அவர்விஷயமான விருப்பத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, எல்லாஆசையையும்அவரிடத்திலேயேவைத்து, எப்போதும் அவரையே சிந்தித்துக்கொண்டு(இருக்கிறபடியால்), அப்படியே பார்க்கிறேன்; அப்படியே கேட்கிறேன். ௧௨

(அதேஞாபகமாயிருப்பதால்இது) எண்ணமா யிருக்கு மென்று நினைக்கிறேன்; ஆகிலும் புத்தியினாலும் ஆலோசித்துப்பார்க்கிறேன்: அந்தஎண்ணத்திற்கோ ரூபம் கிடையாது; இந்தவாநரனோ மிகவும்வ்யக்தமானரூபத்துடன் என்னைப்பார்த்துப் பேசுகிறான்; (இதற்கு) என்ன காரணம்? இந்த்ரனுடன்கூடிய ப்ருஹஸ்பதிக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும் அக்நிக்கும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்; இந்த வாநரனால் என் முன் எந்தச் சொல் எடுத்துக்கூறப்பட்டதோ அது அப்படியே ஆகவேண்டும்; வேறுவிதமாய் ஆகக்கூடாது." ௧௩

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பவழத்தைநிகர்த்ததிருமுகமுடையராய், வணக்கந்தோற்றும்வேஷமுடையராய், (ஸீதைதுயரத்தில்படுவதனால்)தீநராய், மஹாபராக்ரமமுடையராய், வாயுபுத்த்ரராயுள்ள அந்த ஹநுமான் அந்த(சிம்சுபா) வ்ருக்ஷத்துக்கிளையிலிருந் திறங்கி ஸேவித்து சிறிதுமாத்திரம்கிட்டவந்து சிரவில் அஞ்ஜலி செய்துகொண்டு, அந்த ஸீதையைநோக்கி இனிய சொல்லுடன் பேசலுற்றார்:— ௨

"அம்ம! தாமரையிதழ்போன்றதிருக்கண்களுடையரும், கசங்கியபட்டுடுத்தியவரும், குற்றமற்றவருமாயுள்ளவரே! நீர் மரத்தின் கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறீரே! நீர் யார்? ௩

தாமரையிதழ்களினின்று பெருகும் தண்ணீர் போல் உமது திருக்கண்களினின்று சோகத்தாலுண்டான ஜலம் எதற்காகப் பெருகுகின்றது?

அம்ம! தேவர்கள், அஸுரர்கள், நாக-கந்தர்வ-ராக்ஷஸர்கள், யக்ஷர்கள், கிந்நரர்கள் ஆகியஇவர்களுக்குள் நீர் யாரைச்சேர்ந்தவர்? ௪

அழகாயதிருமுகமும் திருமேனியுமுற்றவரே! ருத்ரர்கள், மருத்துக்கள், வஸுக்கள் ஆகியஇவர்களுக்குள் நீர் யாரைச்சேர்ந்தவர்? நீர் தேவதையென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது. ௫

சந்த்ரனைப் பிரிந்து ஸ்வர்க்கத்தினின்று விழுந்த, ஜ்யோதிர்க்கணங்களிற்சிறந்துசிறந்த எல்லாகுணங்களுங்கூடிய ரோஹிணீதேவியா என்ன?

மங்களத்தைவிளைப்பவரே! நீர் யார்? அழகாயதிருக்கண்களுடையரே! நீர் யார்? ௬

அம்ம! கறுத்ததிருக்கண்களுடையரும் மங்களத்தையளிப்பவருமான நீர், கோபத்தாலோ அல்லது மோஹத்தாலோ பர்த்தாவான வவிஷ்டரிடம் கோபித்து (ஸ்வர்க்கத்தினின்றுவிழுந்த) அருந்ததியா யிருக்கலாகாதாஎன்ன? (இருக்கலாம்.) ௭

அம்மஅழகாயஇடையுடையரே! உமது புத்ரர் யார்? பிதா யார்? ப்ராதா யார்? பர்த்தா யார்? இந்த லோகத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்க லோகஞ் சென்ற(புத்ரர்முதலான)ஒருபந்துவைப்பற்றி நீர் துக்கிக்கிறீர் (என்றுநினைக்கிறேன்). ௮

(நீர்)அழுவதனாலும், மிகவும்பெருமூச்செறிவதனாலும், தரையில்பட்டுக்கொண்டுநிற்பதனாலும், ராஜஸ்த்ரீலக்ஷணம்நிச்சயமாய்க்காணப்படுவதனாலும் உம்மை தேவதாஸ்த்ரீயாக நான் நினைக்க வில்லை. ௯

அழகாய அவயவங்களையும் நல்ல லக்ஷணங்களையும் உம்மிடம் காண்கிறேன் (ஆகையால்), நீர் ஒருராஜ மஹிஷியாயும் ராஜகந்யகையாயுமிருக்கலாம் (என்று) என்னால் நினைக்கப்படுகிறீர். ௧௧

(அம்ம!) நீர் ராவணனால் பலாத்காரமாய் ஜநஸ்த்தாநத்தினின்று, அபஹரிக்கப்பட்ட ஸீதையாயிருக்கும் பக்ஷத்தில், அதைக் கேட்கின்ற எனக்குச் சொல்லும்; உமக்கு மங்களம் (பயப்படவேண்டாம்). ௧௨

உமக் கிப்படி தைந்யமும், மநுஷ்யர்களுக்கில்லாத அழகும், தவத்துடன் கூடிய வேஷமுமிருப்பதால் நீர் ராமருடைய பத்நியே; நிச்சயம்."

த்ரயஸ்த்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஸொऽவதீயு ஶுஶாதஸாஶ்ரவ்ரதிரோநநஃ। விநீ
தவெஷஃ க்ரவணஃ ப்ரணிவதெரவஸ்ரதுச॥ தாஸ்வீந
ஹாதெஜா ஹநுமாநாரமதாதஜஃ। ஶிரஸ்யுஜ்ஜ்வலிதாயாய ஸீ
தாம் யமுரயா கிரா॥ ௧

கா நு வஶவயாஶாக்ஷி! கிஷ்கிந்஧்யாவாஸிநி!।
ஶ்ரோஷ்யு ஶாவாரோயு ஶ்ரிஷ்டஸி தஶநிநிதெ!॥ ௨
கிமேதும் தவ நெத்ராஶ்ரு வாரி ஸ்ரவதி ஶொகஜம்।
வாணரீகவயாஶாஶ்ரு விப்ரகீணுஶிவொஶகம்॥ ௩
ஸுராணாமஸுராணாம் வா நாமுமுந்ரவுரக்ஷஸாம்।
யக்ஷாணாம் கிந்ரராணாம் வா கா த்வம் ஶுபஸி ஶொஶநெ!॥ ௪
கா த்வம் ஶுபஸி ரூபாணாம் ஸுராணாம் வா வராநநெ!।
வஸுநாம் வா வராரொஹெ! தெவதா ப்ரதிஶாஸி மெ॥ ௫
கிந்ரு வநஸ்ரமா ஸீநா வதிதா விஸ்மயாயயாத்।
ரொஹிணீ ஜ்யொதிஷாம்ஶொஷா ஶ்ரெஷ்ஸவபுஷாஸிதா॥ ௬
கா த்வம் ஶுபஸி கல்யாணி! தஶநிநிதயொவநெ!। ௭
கொவாஸி யதிவா ஶொஹாஸி தபுராஸவிதெக்ஷணெ।
வஸிஷ்ட கொவயிதா த்வம் நாஸி கல்யாணயுரந்ரதீ। ௮
கொ நு வுதஃ விதா ஶ்ரதா ஶதபுரா தெ ஸுயுரெ॥
க்ஷுராயொகாஶுரு யொகம் மதம் த்வஶநுரொவஸி। ௯
ரொஶநாஶதிநிஃஶ்வாஸாஶ்ரு ஶிஸம்ஷ்வஶுநாஶவி॥
ந த்வாம் தெவீஶுரம் ஶெந்ரு ராஜஸுஜாவயாரணாத்। ௧௦
வ்ரஜ்ஜநாநி ச தெ யாநி யக்ஷணாநி ச யக்ஷயெ॥
ஶுஹீஷீ ஶ்ரிவாயஸ்ரு ராஜகந்யாஸி ஶுஶதா। ௧௧
ராவணெந ஜநஸ்ரு நாஶ்ரு யாஶவஶ்ரு தா யதி॥
ஸீதா த்வஸி ஶுஶ்ரு தெ தநுரோவக்ஷ வ்ரஶுதஃ। ௧௨
யயாஶி தவ வெ ஶெந்ரு ரூபம் வாவ்ரதிரோநுஷம்॥
தவஸா வாஶிதா ஶெஷஸ்ரு ராஶுஹிஷீ ப்ரவம். ௧௩

ஸா தஸ்ய வசநம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸீ தருணஹ்ரிதா॥
உவாச வாக்யம் விஜ்ஞாநீ ஹநுமந்தம் ப்ரஶாஸ்ய தத்॥ கசஅ

வ்ரதிநீ ராஜஸிம்ஹாநாம் ஶுபா ஸ்ரீ விஹிதாதநா॥
ஸுஷா தஶரதஸ்யாஹம் ஶத்ரோர்விஜயவர்தநீ॥ கரு,அ

ஹ்ரிதா ஜநகஸ்யாஹம் விஜ்ஞாஹஸ்ய மஹாதநீ॥
ஸீதேதி நாம நாம்நாஹம் ஜாயா ராமஸ்ய ஶோபநா॥ கசூஅ

ஸா ஶாபஶ தத்ராஹம் ராவணஸ்ய நிவேஶநே॥
ஸுகாநாம் ஶாந்ஷாந் ஭োகாந் ஸவ்ஸுகாஸ்ஸ்ரயிநீ॥ கஎஅ

தத்ர தத்ர யோஜநே விஷ்டு ராஜ்ய நிக்ஷேபகுந்தநீ॥
ஸுஹிஷ்டவயிதும் ராஜா ஸோவாயுர்யாயம் ப்ரயுக்ரதே॥ கஅஅ

தஸ்மிந் ஸம்ஹ்ரியமாணே து ராவணஸ்யாஹிஷ்டவநே॥
கைகேயீநாம ஹதுராம் தேவீ வசநமப்ரவீத்॥ ககூஅ

ந விஜ்ஞாயம் ந வாஜ்ஞாயம் ப்ரதிஜ்ஞாம் ஶ்ரு ஹோஜநீம்॥
வாஷ்ப ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்ர்ஹிஷ்யதி॥ உம்அ

யதஶ்ரு தயா வாக்யம் ஶ்ரீத்வா ந்ரபதிஸுதா॥
தமுவாச விதிஜ்ஞம் காயம் வஹ்நிம் ஶுபா ராவணம்॥ உகஅ

ஸ ராஜா ஸத்ரவாஜ்ஞாவ்ரதாநாம் ஸ்ரேஷ்ட்ரேஷ்ரேஷ்ட்ரேஷ்ட்ரேஷ்ட்ர்॥
ஶோஹ வசநம் ஶ்ருத்வா கைகேயீம் க்ரூரமப்ரியம்॥ உஉஅ

ததஸ்து ஸ்ஸ்விரோ ராஜா ஸதேஜ யஶோ வ்ரதஸ்ஸ்திதம்॥
ஜ்யேஷ்ட்ரம் யஶஸ்விநம் வ்ரதம் ராமம் ராஜ்யோசிதம்॥ உருஅ

ஸ விதுவ்ரதம் ஶ்ரீமாநஹிஷேகாத் வரம் ப்ரியம்॥
ஸ்ரீமாந் வ்ரதுவ்ரதோஸாஹ்ய வாயா ப்ரதிஜ்ஞாதவாந்॥ உசஅ

ஹ்ரியாந ப்ரதிஜ்ஞாயாந ப்ரியாத் கிஞ்சிஹ்ரியம்॥
ஸுவிஜீவிதமேவாஹம் ராமஸ்ய ப்ரியகாரணாத்॥ உருஅ

ஸ விஹாயோத்தரீயாணி ஸுஹாஹுணி ஸுஹாயஸாரீ॥
விஸ்ரஜ்ய ஸுஹ்ரா ராஜ்யம் ஜநஸ்ய ஶாம் ஸமாஹிஶத்॥ உசூஅ

அந்த வைதேஹி அந்தஹநுமானுடைய சொல்லைக் கேட்டு, ராமகீர்த்தநத்தால்களித்து, (சிம்சுபா)வ்ருக்ஷத்திலிருக்கும் ஹநுமானைப்பார்த் தொருமொழியை யுரைத்தாள்:— ௧௪?

"நான், பூமியில் ராஜச்ரேஷ்டர்களில் முக்யரும், (எல்லார்க்கும்)தெரிந்த(நல்ல)ஸ்வபாவமுடையவரும், சத்ருஸைந்யங்களைமிகவும் தபிப்பவருமான தசரதருடைய மருமகள்; ௧௫?

நான், விதேஹதேசத்து ராஜாவும் மஹாத்மாவுமான ஜநகருடைய பெண்; நான் பெயரினால் ஸீதையென்று ப்ரஸித்தமானவள்; பேரறிவுள்ள ராமருடைய பார்யை; ௧௬?

நான் அயோத்த்யையில் ராகவருடைய க்ருஹத்தில் ஸகலஅபீஷ்டங்களும்நிறைந்தவளாய் மானிட போகங்களை அநுபவித்து பன்னிரண்டு வர்ஷகாலம் (வஸித்துவந்தேன்); ௧௭?

அப்போது பதின்மூன்றாவது வர்ஷத்தில் (தசரத)ராஜர் உபாத்யாயர்களோடுகூடி(ஆலோசித்து), இக்ஷ்வாகுகுலத்தவர்களின் அருமைக்குழந்தையானராகவருக்கு ராஜ்யா பிஷேகஞ்செய்விக்கத் தொடங்கினார்;

அப்படி ராகவருடைய அபிஷேகஸாமக்ரி சேர்க்கப்படவே, பத்நியான கைகேயியார் பர்த்தாவைப்பார்த் தொருமொழியை யுரைத்தார்:—

'ராமன் முடிசூட்டுவிக்கும் பக்ஷத்தில் ப்ரதிதிநமும் நான் பாநம்செய்யவேண்டியதைப் பாநம்செய்யமாட்டேன்; புஜிக்கவேண்டியதைப் புஜிக்கமாட்டேன்; இந்தப்பட்டாபிஷேகம்தான் என் ப்ராணனுக்கு முடிவு;

மஹாராஜரே! உம்மால் எந்த சொல்(அதாவது வரம்) சொல்லப்பட்டதோ அது வீணாய்(அதாவது பொய்யாய்) செய்யத்தகாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் ராகவன் வநத்திற்குப் போகவேண்டும்.' ௨௧?

அந்த(தசரத)ராஜர் ஸத்யமானசொல்லுடையவராகையால், தேவிக்கு (முன்னே) வரங்கொடுத்ததை நினைத்தவராய், கைகேயிசொன்ன க்ரூரமான அநிஷ்டச் சொல்லைக் கேட்டதும் மூர்ச்சித்துவிட்டார்; ௨௨?

பிறகு கிழவரான ராஜாவும் ஸத்யத்திலும் தர்மத்திலும் நிலைநின்றவராதலால், பெரும்புகழ்பெற்ற ஜ்யேஷ்ட குமாரரை ராஜ்யத்தை (பரதனுக்குத்தரவேண்டுமென்று) அழுதுகொண்டே யாசித்தார்.

அவரும் தந்தையின் சொல்லை அபிஷேகத்தைவிட மிகவும் இஷ்டமாக (நினைத்து) முதலில் மனதினால் ஏற்றுக்கொண்டு (பிறகு) வாக்கினால் (மனப்பூர்வகமாக) ஏற்றுக்கொண்டார். ௨௩?

ராமர் ஸத்யமானபராக்ரமமுடையவராகையால் கொடுப்பார்; வாங்கிக்கொள்ளமாட்டார்; (தாம்)பிழைத்திருப்பதற்காகவும் (ஒருவருக்கும்) ஒரு கெடுதலையும் சொல்லமாட்டார்; ௨௪?

அந்தப் பெரும்புகழுற்றவர் விலையுயர்ந்த வஸ்த்ரங்களை விட்டு ராஜ்யத்தை மனதினாலும் விட்டுவிட்டு, (தம்)தாயாரானகௌஸல்யையினிடம் என்னை (இருக்கும்படி)கட்டளையிட்டார்; ௨௫?

அவரப்படிகட்டளையிடவே நான் அவருக்கும் முன்னேயே வாவாஸஞ்செய்ய வேகமாய்ப் புறப்பட்டுவிட்டேன்; ஏனென்றால்: அவரைப் பிரிந்த எனக்கு ஸ்வர்க்க வாஸமுங்கூட பிடிக்கவில்லையே! உஎ?

மஹாபாக்யமுடையராய் அன்பர்களையாநந்திக்கச்செய்பவராயுள்ள ஸுமித்ரையின்குமாரர்லக்ஷ்மணர் (எனக்கும்)முன்னேயே தமையனாரைத் தொடர்ந்துசெல்ல மரவுரிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டார்; உஅ?

அந்த நாங்கள் (மூவரும்) ராஜாவின் ஆஜ்ஞையைக் கௌரவமாக எண்ணி ஒரேபிடிவாதமுடையர்களாய், பூர்வத்தில் பார்க்கப்படாத கம்பீரமானபார்வையுடைய(அதாவதுபயங்கரமான) வநத்தில் ப்ரவேசித்துவிட்டோம். உகூ?

அந்த மஹாபராக்ரமமுடையவர் தண்டகாரண்யத்தில் வஸிக்கும்பொழுது (ராம)பார்யையான நான் துராத்மாவான ராவணனென்கிற ராக்ஷஸனால் அபஹரிக்கப்பட்டேன்; ௩௦?

அந்தப்பாபியினால், என் ப்ராணன்தரித்திருப்பதற்கநுகூலமாய் இரண்டு மாஸ காலம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; பிறகு இரண்டு மாஸங்களுக்கு மேல் (நானே) ப்ராணனை விடப்போகிறேன்." ௩ச?

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

மேன்மேலும்துக்கத்தால்பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தஸீதையின் அம்மொழியை வாநரோத்தமராகிய ஹநுமான் கேட்டு, (அவளுக்குத்) தேறுதலாக உத்தரஞ் சொன்னார். க

"அம்ம! நான் ராமருடைய ஸமீபத்திலிருந்து வந்தேன், (நான்) உமது தூதன்; வைதேஹி! ராமர் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்; (அவரது)க்ஷேமத்தை உமக்குச் சொல்லச்சொன்னார்; உ

அம்மணி! வேதங்களையுணர்ந்தவர்களிற்சிறந்த எந்த ராமர் (ஸகல)வேதங்களையும் ப்ரஹ்மா ஸ்த்ரத்தையும் அறிகிறார், அந்தத் தசரதர்திருமகனார்(ராமர்) உமக்கு க்ஷேமஞ் சொன்னார்; ௩

(அம்ம!) உமது பர்த்தாவுக்கு இஷ்டராய், அநுஸரித்துநடப்பவராய், (நீர்இப்படியானதைப்பற்றி)சோகத்தால்பரிதபிக்கின்றவராய், மஹாபராக்ரமமுடையராயுள்ள லக்ஷ்மணரும் சிரஸினால் உமக்கு அபிவாதநஞ் செய்தார்." ச

அந்த (ஸீதா)தேவியும் அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவர்களின் க்ஷேமத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷத்தால்சரீரமெங்கும்மயிர்க்கூச்சடைந்து பிறகு ஹநுமானைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:— ௫

"பிழைத்திருந்தால் மனிதனுக்கு நூறுவர்ஷங்கள்கழித்தாவது(ஒருகாலத்தில்) ஆநந்த முண்டாகிறது (என்கிற) இந்த உலகச் சொல் எனக்கு மங்களத்தைவிளைப்பதாய்த் தோற்றுகிறது; ஸந்தோஷம்!" ௬

ஸாஹம் தஸ்யாஸ்ய தஸ்யாணாம் வ்ரஷ்டா வநசாரிணீ॥
நஹி மே தேந ஹீநாயா வாஸோ ஸுரபிமுzவி ரோசதே। உஎஏ

ப்ராமேவ து மஹாபாகம் ஸுஸீதிதிமுத்ரநந்தநம்॥
வ்ருஷபுஜஸ்யாநுயாத்ராயாம் ஸ்ரீரிவாஸீந்மஹாரதம்। உஅஏ

தே வயம் ஹதபுத்ராஸ்தம் வைஹாரே ஸ்ரமவிஜிதாம்॥
ப்ரவிஷ்டாம் ஸ்ம வநாzஸ்ரிஷ்டா வநம் ஸ்ரீரிவ ஸுஜாதநம்। உகஏ

வ்ஸதோ ஹ்யணுகாரேணே தஸ்யாஹம்ஸிதிதாஜஸம்॥
ரக்ஷஸாவஹ்ருதா மாயா ராவணேந ஹ்ருதாநா। ஙஏ

ஸ்ள சாஸள தேந மே காமோ ஜீவிதாந்மரணம் க்ருதம்॥
ஸுஸ்ரம் ஹ்யாஸ்ரம்தம் சாஹ்யாஸ்ரம் ததஸ்ஸுக்ஷ்யாமி ஜீவிதம்। ஙகஏ

த்ரயஸ்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

சதுஸ்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

தஸ்யாஸ்ஸுவநம் ஶ்ரீமாந் ஹநுமாந் ஹரியூதபஃ।
ஊசிவாந்ஸீதயா வாக்யம் ஸாந்த்ரமுத்தரவீத்॥ க

ஸுஹ்ருதாஸ்ய ஸமீபஸ்தாத் ஸீதா ஸுக்ருதபாஷிணீ।
ஸ்ரீரிவ ஸ்ரீமுகாத் ஸ்ரீமாந் வ்ரஜந்ஸுரவீத்॥ உ

யோ ப்ரஹ்மணா ஸமாதிஷ்டோ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநவாந்ஹரிஃ।
ஸ த்வாம் ராமஸ்ய ராமோ ஜீவிதாந்தகரோ ப்ரவீத்॥ ங

ஆகூஷணஸ்ய ஸுஹ்ருதா ஹநுமாந்ஸ்ரீமுzஸ்ரியம்।
க்ருதவாந் ஸோகஸந்தப்தாம் ஸீதாம் ஸ்ரீரிவாஹ்ருதம்॥ ச

ஸா தபோ க்ஷமம் ஜீவ நியமோ நரஸிம்ஹயோஃ।
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டவதநா ஹநுமந்தமுவாச வீத்॥ ரு

கல்யாணீ வத மாயேயம் மாயிகீ வ்ரதிஹாதி ஸா।
ஸா தி ஜீவந்தீ நிரோ நரம் வஷ்டுமுத்ரதா॥ ரு

தயா ஸஸாமதெ தஸிரஸி வ்ரீதிரூதாஹிதாஹூதா।
வாமஸ்ரெண வாமாவம் விஶஸ்ய கள வ்ரவக்ரதூம்॥ ௬

தஸ்யாஸ்ஸுஹ்ருதம் ஶ்ரூதா ஹநூமாந் ஹரியூதபஃ।
ஸீதாயாஃ ஶோகஹீநாயாஃ ஸீவேஶுவசக்ரமெ॥ ௮

யதாயதா ஸீவம் ஸ ஹநுமாந்வஸவாதி।
தயாதயா ராவணம் ஸா தம் ஸீதா வாரிஶுஷ்கதெ॥ ௯

கிமிஹா யிஶ்! ஶுஷ்ரூதிஷ்ய கயிதம் ஹி யதாஸ்ய தெ।
ரூபவாந்ரூபவாஶ்ச ஸ வனவாயம் ஹி ராவணஃ॥ ௧௦

தாஶோகஸ்ய ஶாவாம் ஸா விஶுகா ஶோகஶுஶிதா।
தஸ்யாஸ்தெவாநவத்யாஷ்ட யாரணாம் ஸேவாவிஶுத்॥ ௧௧

ஹநூமாநபி ஶுஃவாகுரூம் தாம் ஶுஷ்வா ஹபஶோஹிதாஶ்।
கவந்த ஶிஹாவாஸ்ஸுதஸ்ரூம் ஜநகாதஜாஶ்। ஸா வெநம் ஹ
யவிதுஸ்ரூ ஹுயொ தெநவாஸ்ய ஶெஷுத ௧௨

தம் ஶுஷ்வா வநஶாநம் தம் ஸீதா ஶஶிநிஹாநநா॥
கவ்ய வீஶ் தீவுஶ்ரவஸ்ய வாநரம் ஶ்ரவஸ்ரா। ௧௩

ஶாயாம் ப்ரவிஷ்டொ ஶாயாவீ யதி தம் ராவணஃ ஸ்வயம்॥
உதாஶயஸி தெ ஹுயம் ஸந்தாவம் தந ஶொஹநம்। ௧௪

ஸ்வம் வரிதுஜ்ய ரூபம் யம் வரிவ்ராஜகரூபயுதம்॥
ஜநஸ்ரூநெ யா ஶுஷ்ஸ்வம் ஸ வனவாஸி ராவணஃ। ௧௫

உபவாஸகுஶாம் தீநாம் காஶரூப நிஶாஉரா॥
ஸந்தாவயஸி தாம் ஹுயம் ஸந்தவாம் தந ஶொஹநம்। ௧௬

க்ஷேமஸுமாசாரத்துடன்வந்த(படியால்) அந்தஹநுமானிடத்தில் அந்தஸீதையினால் அத்புதமான ப்ரீதி வைக்கப்பட்டது; (ஹநுமான் ஸீதை ஆகிய) அவ்விருவர்களும் நம்பினவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணஞ்செய்தார்கள். ௭

வாநரோத்தமராகிய ஹநுமான், சோகத்தால்தினையாமிருக்கின்ற அந்த ஸீதையின் அம்மொழியைக் கேட்டு அவள்ஸமீபத்தில் போகத் தொடங்கினார். ௮

அந்த ஹநுமான் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஸமீபத்தில் போகத்தொடங்கினாரோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த ஸீதை அவரை ராவணனென்று ஸந்தேஹிக்கத்தொடங்கினாள். ௯

"ஐயோ! நீ! இந்தவாநரன்முன்னே நான் இப்படி பேசுதல் அநுசிதம்; இந்தவாநரவேஷத்துடன்நிற்கிறவன், மாறுவேஷந்தரித்துப் பர்ணசாலைக்குவந்தஅந்த ராவணன்தான்" (என்றெண்ணிக்கொண்டாள்). ௧௦

'சோகத்தாலிளைத்த அழகாயஅவயவங்களையுடைய அந்தஸீதை, *அசோகவநத்திலுள்ளசிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தின் அந்தக் கிளையை விட்டுவிட்டு அதனடியிலுள்ள பூமியில்தானே உட்கார்ந்துவிட்டாள். ௧௧

பிறகு பெருங்கைகளுற்ற ஹநுமானும், துக்கத்தால்பீடிங்குண்டு பயத்தால்மயக்கமுற்ற அந்த ஜநகர்திருமகளைக் கண்டு அவளை ஸேவித்தார்; அவளும் பயத்திற்குக்காரணமிருந்ததால்மிகவும்பயந்தவளாய் மறுபடியும் அவரைக் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவேயில்லை. ௧௨

அவ்வாறுவணங்குகின்ற அந்த வாநரரை சந்த்ரனைநிகர்த்ததிருமுகமுற்ற ஸீதை கண்டு தீர்க்கமாய்ப் பெருமூச்செறிந்து (அந்த வாநரரைப்பார்த்து) இனியகுரலுடன் பேசினாள்:— ௧௩

"மறுபடியும் எனக்கு மிக்கதுக்கத்தை விளைக்கின்றாயடா! நீ இயற்கையாகவே மாயாவியாய் மாயாரூபத்தைத் தரித்த ராவணனாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் அது (உனக்கு) நன்மையன்று. ௧௪

நிஜ ரூபத்தை விட்டு ஸம்ந்யாஸிரூபத்தைத்தரித்தவனாய் ஜநஸ்தாநத்தில் என்னால் காணப்பட்டாய் யாவன், அந்த ராவணனேயன்றோ நீ! ௧௫

'அடாமாறுவேஷந்தரித்த ராக்ஷஸ! உபவாஸத்தாலிளைத்துத் தினையாய் மிகவும்தவிக்கின்ற என்னை மீளவும் தவிக்கச்செய்கின்றாய்! அது (உனக்கு) க்ஷேமகரமன்று. ௧௬

---

* "அசோகஸ்ய" என்கிற பதத்திற்கு தீர்த்தியவ்யாக்க்யாநப்படி "அசோகவநத்திலுள்ளசிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தின்" என்பது அர்த்தம் கோவிந்தராஜவ்யாக்க்யானப்படி "அசோகவ்ருக்ஷத்தின்" என்பது அர்த்தம்.

கோவிந்தராஜீயம்:—"முன்னே சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தின் கிளையைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்ததாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ஆயினும் சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தின்கிளை அசோகவ்ருக்ஷத்தின்கிளையுடன்சேர்ந்திருப்பதால் சிலவிடங்களில் "சிம்சுபாவ்ருக்ஷம்" என்றும், சிலவிடங்களில் "அசோகவ்ருக்ஷம்" என்றும் சொல்லப்படுகிறது; அதனால் ஒரு விரோதமுமில்லை."

(ஹநுமானைக்கண்டு ராவணனென்று ஸந்தேஹித்ததை நீக்குகிறாள்:—)

அல்லது, என்னால் ஸந்தேஹிக்கப்பட்ட இவ்விஷயம் இப்படி இல்லைதான்; ஏனென்றால்: உன்னைக் கண்டதனால் என் மனதிற்குப் ப்ரீதி யுண்டாகின்றதே! கஎ?

வாநரச்ரேஷ்ட! உனக்கு மங்கள முண்டாகுக; நீ ராமரிடத்தினின்று வந்த தூதனாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் உன்னைக் கேட்கிறேன்; ஏனென்றால்: எனக்கு ராமகதைகள் இஷ்டமானவைகள்; வாநர! எனக்கு இஷ்டமான ராமருடைய குணங்களைச் சொல்லு; அப்ப! வெள்ளம் நதிக்கரையைக் கரைப்பது போல் என் மனதைக் கரைக்கின்றாய்! கக?

(ராமதூதனாயுள்ளவன் லங்கைக்குவருவது அஸாத்ய்ம் என்றெண்ணி மறுபடியும் பலவாறாய்ச் சிந்திக்கிறாள்:—)

ஆஹா! ஸ்வப்நத்தின் ஸுகமெப்படியிருக்கின்றது! ஏனென்றால்: நெடுநாளாயபஹரிக்கப்பட்டு(துக்கப்பட்டுக்கொண்டு)இருக்கிற நான், ராகவரால் அனுப்பப்பட்ட வாநரனை இப்படிப் பார்க்கிறேனே! உஎ?

ஸ்வப்நத்திலாவது, வீரரான லக்ஷ்மணருடன்கூடிய ராகவரை நான் பார்க்கும் பக்ஷத்தில் (இப்படி)துக்கப்படமாட்டேன்; ஸ்வப்நமும் எனக்கு சத்ருவாயிருக்கிறது. உகூ?

இதை நான் ஸ்வப்நமாக எண்ண வில்லை; ஏனென்றால்: வாநரத்தை ஸ்வப்நத்தில் கண்டால் நன்மை அடைய முடியாது; எனக்கோ! (ராமகுணங்களைக்கேட்டதனால்) நன்மை யுண்டாய்விட்டது. உஉ?

இதென்ன? (ராமகதையைக்கேட்டதையே சிந்தித்ததாலுண்டான)மனதின்ப்ரமமா யிருக்குமோ! இது, (உபவாஸாதிகளாலுண்டான)வாதத்தின்விகாரமானப்ரமமா யிருக்குமோ! அல்லது (விரஹிகளுக்குண்டாகுமொருநிலையாகிய)உந்மாதத்தாலுண்டான ப்ரமமா யிருக்குமோ! இது, (ஒன்றையொன்றாகநினைப்பதாகிற)ம்ருகத்ருஷ்ணிகையா யிருக்குமோ! *உங?

இல்லை, இது உந்மாத மன்று; மோஹமும் உந்மாதம்போன்றதே(அதாவது மோஹமு மன்று மற்றிரண்டு மன்று); ஏனென்றால்: நான் என்னையும் இந்த வாநரனையும் நன்றாயறிகின்றேன்." உச?

என்றிவ்வாறு ஸீதை பலவாறாய் பலாபலத்தை ஆலோசித்து, ராக்ஷஸர்கள் நினைத்தபடிரூபந்தரிக்கவல்லவர்களாகையால் அந்தஹநுமானை ராக்ஷஸராஜனான ராவணனென்று நினைத்தாள். உகூ?

நுண்ணிடையளாய ஜநகர்திருமகளான அந்த ஸீதை அப்போ திவ்விதமான நிச்சயத்தைச் செய்து, பிறகு வாநரருக்கு ஒன்றும்பதில்சொல்லவில்லை. வாயுபுத்த்ராகிய ஹநுமான் ஸீதையின் எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அப்போது அவளைச் செவிக்கினிய சொற்களால் மிகவுங்களிக்கச்செய்தார்:— உஎ?

---

*கோவிந்தராஜீயம்:—"இந்தச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட மனதின்ப்ரமமும் உந்மாதமும் இயற்கையிலில்லாதவனுக்குஉண்டாகுபவை. வாதத்தின்விகாரமானப்ரமமும் ம்ருகத்ருஷ்ணிகையும் இயற்கையிலிருப்பவனுக்குஉண்டாகுபவை"

கயவா நெதெவம்ஹி யநயா வாரிஶஜிதஃ॥
உநஹொ ஹி ஶ்ரீ திரு தநா கவ [illegible] நாத்॥ ௧௬௪

யதி ராஜ்ஞ உக்ரகுணாமகொ ஹ்ரஸ்ஸு கெ॥ வ்ரஹாதி
தாம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட! வியா ராகயா ஹி கெ॥ ஹுணாந் ராஜ்ஞ
கயய ப்ரியஸ்ய ஶ்ரீ வாநர!॥ விதம் ஹரஹி கெ ஸளஶ்ய! நீகுலம்
யயா ரயஃ॥ ௧௬௫

கிஹொ! ஸ்வஸ்ய ஸுவதா யாஹிதெவம் விராஹ்ரதா॥
ப்ரெஷிதம்நாஃ வஶ்யாதி ராவெண வநளகஸஃ॥ ௧௬௬

ஸ்வெzவி யத்ரஹம் வீரம் ராவவம் ஸஹலக்ஷணஃ॥
வஶ்ரயம் நாவஸீதெயம் ஸ்வெzவி ஶ்ரீ ஶ்ரீஃ॥ ௧௬௭

நாஹம் ஸ்வதிஶம் ஶிந்ய ஸ்வெ ப்ரஹ்ரா ஹி வாநரஃ॥
ந ஶக்யா zஹ்ரயம் ப்ராவ்ரம் ப்ராவஶாஹ்ரஹொ ஶி॥ ௧௬௮

கிந்து ஸ்வாஹிதஶொஹொzயம் ஹவெஹ்ரதமதிஸ்யஃ॥
உநாஹிஜொ விகாரொ வா ஸ்வாஹியம் ப்ரமதப்ரஷிகா॥ ௧௬௯

கயவா நாயஃ நாஹொ ஶொஹொzவ்ர நாஹலக்ஷணஃ॥
ஸம்வெ'ய்ரு வாஹரோ தாநதிஶம் வாவி வநளகஸஃ॥ ௧௭௦

இதெவம் வஹ்ரயா ஸீதா ஸம்வ்ரயாயது வரவரஃ॥
ரக்ஷஸாம் காரு ரெவ்ரதெநெ தம் ராக்ஷஸாயிவஃ॥ ௧௭௧

ஸ தாம் வ்ரயிம் தஹ்ரா க்ரூதா ஸீதா ஸா தந்ரயுரோ॥
ந வ்ர திவ்ராஜஹாராயா வாநரம் ஜநகாதஜா॥ ௧௭௨

ஸீதாயாஶிநிதம் வ்ரஹ்ரா ஹந்ரோந் ரோ ரு தாதஜஃ॥ ஶ்ரோ
தாநந்ரகுலெவ்ரவெநெஸ்ஸுதாம் ஸம்வ்ரஹஷ்ரயத்॥ ௧௭௩

[illegible] ஸுதி[illegible] ஸுவ தெஜஸ்வீ லொகுகாந்தி: ஶுசி: யஶா: ராஜா ஸவ்வ
ஸ்ய லொகஸ்ய தெவொ வெஶ்ரவணோ யஶ:। விக்ரமேணொ
வவந்நஶ்ச யஶா விஷ்ணுஹாயஶா:॥ ஸத்யவாதீ தபோவாதெ
வொ வாவஷ்ஸ்தியபுஶா। ராஜவெவாந் ஸுஹ்ருத: ஶ்ரீமாந் சுபுவ
ஸ்ய ஶுதிபுஶாந்॥ ஸ்வாநதெராயம் வ ஹ்ருதபுவ ஶ்ரெஷ்ட்ரொ
கெ ஶுஹாராயம்। ௩௦௭

வாஹுஶாயாஶவஷ்ஷ்ட்ரொ யஸ்ய லொகொ ஶுஹாதநம்॥ கவ
க்ஷ்யாஶ்ரவெஷாந்ரராஜவெண ராவவஶ்। ஶுதெந்
யெநாவநீதாஸி தஸ்ய ரக்ஷ்யஸி யத் ஹவ:॥ ௩௨

நஹிராஜ்ரவணம் ஸம்வ்ரெ யொ வயிஷ்யதி வீபுவாந்
ரொஷவ்ரஶுவெக்ரிஷ்ஹிஜ்ஜுஶ்ரிஶிவ வாவகெ:। தெநாஹம்
ப்ரவிதொ ஶுகஸ்தகாஶுஹாமதம்। ௩௩௭

தஸ்மியொஜெந ஊவோதபும் ஸ்வாம் களஶுஶ்ரவ்ரவீத்॥ ஶுக்ஷ
ணஶ்ச ஶுஹாதெஜாம் ஸுஶித்ராநநவபுநம்। ஶுஹிவாஸ்ய ஶுஹா
பாஹும் ஸ்வாம் களஶுஶ்ரவ்ரவீத்॥ ௩௫

ராஶவ்ரவ ஸவா ஶெவி! ஸுக்ரீவொநாம வாநரம்। ராஜா வா
நரஶ்ரவ்ரநாம் ஸ்வாம் களஶுஶ்ரவ்ரவீத்॥ நிக்ரம்ய ஹ்ரதி ரா
ஶ்ஸ்வாம் ஸஸுக்ரீவம் ஸலக்ஷணம்। திஷ்ட்ர ஜீவஸி தெவெஶி!
ராக்ஷஸீவஶமாகதா॥ ௩௬

நஹிராஜ் ரக்ஷ்யதெ ராமம் லக்ஷ்மணம் வ ஶுஹாவலம்।
ஶெரு வாநரகொடீநாம் ஸுக்ரீவம் சாஶிதளஜஸம்॥ ௩௭

கஹம் ஸுக்ரீவஸவிவொ ஹநுமாந்நாம வாநர:।
ப்ரவிஶொ நகரீம் லங்காம் லங்கயித்வா ஶுஹொதயிம்॥ ௩௮

க்ரூதா ஶுகுயிபு வநரயாஸம் ராவணஸ்ய ஊராதநம்।
ஸ்வாம் ரக்ஷ்ஷுவயாதொரஹம் ஸமாஶ்ரித்ய வராகரம்॥ ௪௦

நாஹஶ்ஶி தயா தெவி யதா ராகவமவ்யயம்।
விஶஜ்ஜ்ரதாஶிஷோ ஶ்ரயத வநொ ஶி॥ ௪௧

உதுஸிம்ஶ: ஸமாப்த: ஸுந்தர:.

"(ராமர்) ஸூர்யன் போல் மஹாதேஜசுடையவர்; சந்த்ரன் போல் உலகத்திற்கு(எல்லாம்)க்ளிப்பைவிளைப்பவர்; மேன்மைபெற்ற குபேரன் போல் எல்லா வுலகத்திற்கும் ராஜாவாயுள்ளவர்; பெரும்புகழ்பெற்ற விஷ்ணு போல் பராக்ரமத்தோடு கூடியவர்; பெருமைபெற்ற ப்ருஹஸ்பதி போல் ஸத்யவாதியும் மதுரமானசொல்லுடையருமாயுள்ளவர்; சரீரந்தரித்த மந்மதன் போல் மேலானஅழகுடையரும், மனதைக்களிக்கச்செய்பவரும், அழகானநிறமுடையருமாயுள்ளவர்; இடமறிந்துகோபங்கொள்பவரும், ஸம்ஹாரஞ்செய்பவருமாயுள்ளவர்; உலகத்தில் ச்ரேஷ்டமானவர்; மஹாரதர்(அதாவதுமஹாசூரர்). ௩௦?

(அம்மஸீதாய்!) உலகம்(எல்லாம்) எந்த மஹாத்மாவின் கைநிழலில் அடங்கியிருக்கின்றதோ (அப்படிப்பட்ட) ராகவரை (மாயையான) மான்ரூபத்தைக்கொண்டு ஆச்ரமத்தினின்று தூரத்தில்வரும்படிசெய்துவஞ்சித்து ஆச்ரமத்திலொருவருமில்லாதிருக்குந்தருணத்தில், எந்தப்பாவியினால் அபஹரிக்கப்பட்டீரோ அவனுக்குண்டாகப்போகிற பயனை (நீரே)பார்க்கப்போகிறீர். ௩௧?

எந்த மஹாவீர்யமுடையவர் ஜ்வலிக்கின்ற அக்நிகள் போன்ற ரோஷத்துடன்ப்ரயோகிக்கப்படும் பாணங்களால் ராவணனை யுத்தத்தில் சீக்ரத்திலேயே வதஞ்செய்யப்போகிறாரோ அவரால் இங்கு உம்மிடம் அனுப்பப்பட்ட தூதன் நான். ௩௨?

(அம்ம!) நீர்பிரிந்ததனால் துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தராகவர் உமக்கு க்ஷேமஸமாசாரம் சொன்னார்; மஹாதேஜசுடையரும், ஸுமித்ரையின்ஆநந்தத்தைப்பெருகச்செய்பவரும், மஹத்தானபாஹுபலமுடையருமான அந்த லக்ஷ்மணரும் தெண்டனிட்டு உமக்கு க்ஷேமஸமாசாரஞ் சொன்னார். ௩௩

அம்ம! ராமருக்கு ஸகாவாய் வாநரோத்தமர்களுக்கு ராஜாவாயுள்ள ஸுக்ரீவரென்கிற அந்த வாநரரும் உமக்குக்ஷேமஞ் சொன்னார்; அம்மவை தேஹி! நித்யமும் ராமர் ஸுக்ரீவரோடும் லக்ஷ்மணரோடுங்கூடி உம்மைப்பற்றி எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்; ராக்ஷஸிகளின்வசத்திலகப்பட்டு தைவாதீநமாய் ஜீவித்திருக்கிறீர். ௩௪

சீக்ரத்திலே ராமரையும், மஹாபலமுடைய லக்ஷ்மணரையும், அநேகக்கோடிவாநரர்களின் மத்யத்தில் மஹாபராக்ரமமுடைய ஸுக்ரீவரையும் பார்க்கப்போகிறீர். ௩அ

நான் ஸுக்ரீவருடையமந்த்ரி ஹநுமானென்கிற வாநரன்; நான் பெருங்கடலைக் கடந்து லங்கா நகரியுள் ப்ரவேசித்தேன் ௩க

நான், துராத்மாவான ராவணனுடைய முடியில் அடி வைத்து, பராக்ரமத்தை உறுதியாயடைந்து, உம்மைப் பார்க்க வந்தேன். சம

அம்ம! என்னை எப்படி நினைக்கிறீரோ நான் அப்படி இருக்க வில்லை (அதாவது மாறுவேஷந்தரித்த ராவணனன்று); இந்த ஸந்தேஹம் விடப்படட்டும்; (உண்மையை) சொல்லுகிற என்விஷயத்தில் நம்பவேண்டுமம்ம!" சக

முப்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

வைதேஹி அந்த ராமவிஷயமான கதையை வாநரோத்தமரிடத்தினின்று கேட்டு இந் நன் மொழியை மதுரமான சொல்லுடன் (அவரைப்பார்த்து) சொன்னாள்:— க

"ராமரோடு உனக்கு எங்கு சேர்க்கை யுண்டாயிற்று? லக்ஷ்மணரை எப்படி அறிவாய்? வாநரர்களுக்கும் நரர்களுக்கும் எப்படி சேர்க்கையுண்டாயிற்று?

வாநர! ராமருக்கும் லக்ஷ்மணருக்கும் அடையாளங்க ளெவைகளுண்டோ அவைகளை மறுபடியும் நன்றாயெடுத்துச்சொல்? என்னை சோகம் பற்றாதிருக்கும். ங

அந்த ராமருக்கும் லக்ஷ்மணருக்கும் அவயவங்களினேற்பாடு எப்படியிருக்கும்? துடைகள் எப்படியிருக்கும்? கைகள் எப்படியிருக்கும்? எனக்குச் சொல்லு." ச

வாயுபுத்ரராகிய ஹநுமான் இவ்வாறு வைதேஹியினால் சொல்லப்பட்டவராய், பிறகு ராமரைப்பற்றி உள்ளபடி சொல்லத் தொடங்கினார்:— ரு

"அம்மஜநகர்திருமகளே! கமலநிகர்நெடுங்கண்களுற்றாய்! தெரிந்தவரானீர், (உமது) பர்த்தாவுக்கும் லக்ஷ்மணருக்குமுள்ள அவயவங்களினேற்பாட்டைப்பற்றி தைவாதீநமாய் என்னை நன்றாய்க்கேள்விகேட்கிறீர்; ராமருக்கும் லக்ஷ்மணருக்குமுள்ள எந்த அடையாளங்கள் (உம்மால்)பார்க்கப்பட்டனவோ அவைகளை நான் சொல்லுகிறேன், கேளுமம்ம: எ

அம்மஜநகர்திருமகளே! ராமர் (அவதரிக்கும்போதே)தாமரையிதழ்போன்றதிருக்கண்களுடையவரும், எல்லாப்ப்ராணிகளின்மனதையும்ஹரிப்பவரும் (அதாவது அதிஸுந்தரரும்), (திவ்ய)ரூபமும்ஸாமர்த்த்யமும்நிறைந்தவருமாய் அவதரித்தார். அ

தேஜஸில் ஸூர்யனைநிகர்த்தவர்; பொறுமையில் பூமியையொத்தவர், புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதிக்குஸமாநமானவர்; கீர்த்தியில் இந்த்ரனுக்கொப்பானவர்;கூ. உலகத்திலுள்ளப்ராணிகளை(எல்லாம்) ரக்ஷிப்பவர்; தமதுஜநத்தையும் நன்றாய்ரக்ஷிப்பவர்; தமது (குல)ஆசாரத்தையும் தர்மத்தையும் ரக்ஷிப்பவர்; (அஹங்காரம்முதலிய)சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவர்;கo. அம்ம! (எல்லாரையும்) களிக்கச்செய்பவர்; நான்குவர்ணத்து ஜநத்தையும் ரக்ஷிப்பவர்; லோக மர்யாதைகளைச் செய்கிறவரும் செய்விக்கிறவரு மவரே; கக. மிகுந்தகாந்தியுடையவர்; (பெரியோர்களால்) மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டவர்; ப்ரஹ்மசாரியின்வ்ரதத்தில் நிலைநின்றவர்; ஸாதுக்கள்விஷயத்தில் உபகாரத்தையுணர்கின்றவர்; (இஹத்திலும் பரத்திலுமுள்ள) கர்மங்களின் ப்ரயோகங்களையுணர்ந்தவர்;கஉ. ராஜவித்யைகளைப்பயின்றவர்; ப்ராஹ்மணர்களை உபாஸிப்பவர்; (சாஸ்த்ரங்களைப் பெரியோர்களிடத்தில் கேட்டறிந்தவர்; நந்நடக்கையால்நிறைந்தவர்; வணக்கமுள்ளவர்; பகைவரைத்தவிக்கச்செய்பவர்;கங. யஜுர்வேதத்திற்பயின்றவர்; வேதமுணர்ந்தவர்களால்மிகவும்பூஜிக்கப்பட்டவர்; தநுர்வேதத்திலும் (மற்றுமுள்ள எல்லா) வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும் தேர்ந்தவர்;கச.

வத்ரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

தாம் து ராக்ஷஸ்யாம் ஶ்ரேஷ்ட்ட வைதேஹீ வாநரர்ஷபேண ஹநுமதா।
உவாச வசநம் ஸாந்த்ரம் ஸ்ரீமாந்ராமாய ஹிதம்॥ க

ஸ தே ராக்ஷஸ்ய ஸம்ஸர்கஃ கமலம் ஜாநகீ ஶுபாக்ஷீ।
வாநரராணாம் நராணாம் ச கதாவீஸ்தரோமஹஃ॥ உ

யாநி ராக்ஷஸ்ய விஹ்ரூபாணி லக்ஷணஸ்ய ச வாநர।
தாநி ஹ்ருதயம் ஸாமாக்ஷ்ய ந ராம ஶோகஃ ஸமாவிஶேத்॥ ங

கீர்ணம் தஸ்ய ஸம்ஸ்தாநம் ரூபம் ராக்ஷஸ்ய கீர்ணமுர்த்.
கதமுரு கதம் வாஹு லக்ஷணஸ்ய ச ஶம்ஸ மே॥ ச

ஷணவர்ணஸ்ய வைதேஹ்யா ஹநுமாந்ராமதாதஜஃ।
ததோ ராமம் யதாதத்த்வேந ஶஶம்ஸ ஹ்ருதயங்கமே॥ ரு

ஜாநாமி த்வாம் தி ஷ்ட்யா ராம வைதேஹி! வரிவ்ரதே।
ஹதபுத்ரஃ கதமிவ தாக்ஷி! ஸம்ஸ்தாநம் லக்ஷணஸ்ய ச॥

யாநி ராக்ஷஸ்ய விஹ்ரூபாணி லக்ஷணஸ்ய ச யாநி வை
லக்ஷிதாநி விஶாலாக்ஷி! வத்ரிம்ஶ்ரேஷ்ட்ட தாநி மே॥ எ

ராக்ஷஸம் கமலதாக்ஷம் ஸவ்ருஷ்ட்ட ஸ்ரீநொஹராம்।
ரக்தவஸ்த்ரக்ஷிணஸ்ஸம்வ்ருதம் வ்ருஷ்ட்டிதோ ஜநகாத்மஜே!॥ அ

தேஜஸாதித்ருஷ்ஶாஶம் க்ஷமயா வ்ருத்திவீஸஃ।
வ்ருஹ்ருதிஸ்ஸோ வைஶ்ரவ்ரா யஶஸா வாஸவோபமஃ॥ கூ

ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ஹிரக்ஷிதா।
ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய யஶஸ்ய ச வரூதவீஃ॥ கo

ராஜோ ஹாதிநி! லோகஸ்ய தாதவுண்ட்ருஸ்ய ரக்ஷிதா।
ஶயுராஷாநாம் ச லோகஸ்ய கதா காரயிதா ச ஸஃ॥ கக

கவிபுஷாநஸிபுதொரதுயம் ப்ரஹவயபுவ்ருதெ ஹிதஃ।
ஸாயுதாநாம்வகாரஜஃ வ்ரா ரஜஸ கூபுணாஃ॥ கஉ

ராஜவிஜ்ரவிநீதஸ ப்ராஹணாநாம்வாஸிதா।
ஶ்ரேஷ்ட்டவாதீலஸம்வதொ விநீதஸ வரூதவீஃ॥ கங

யஜ்வெதுவிநீதஸ வெதவிஜ்ஸ்வ்ருஜ்தஃ।
யந்வெதுதெ ச வெதெஷ்ட்ட வெதாஜ்ஜ்ஷ்ட்ட ச நிஷ்ட்டிதஃ॥ கச

விபுலாம்ஸோ மஹாபாஹுஃ கபீந்த்ரஸ்ஸுஹாநநஃ। ஗ரு

ஜகத்ஸுஷுப்தாத்ராக்ஷோ ராமோ தேவி! ஜநைஃ ஸஹ॥ கரு

ஏஷ ஹி ஸுநிவெஶாஷ்டம் ஹிமவண்டம் ப்ரகாஶவாந்।

ஸமிஷ்டவிஹகாஶோ வண்டம் ஶ்யாமம் ஸமாஶ்ரிதஃ॥ கசு

த்ரிஸ்ரவஸ்ரிப்ரகாஶ த்ரிஸமிஷ்டோ ஹநுமதஃ।

த்ரிகாஶ்ரிஷ்ட ஸ ஹிமோ மஹீராஹிஷ்ட நிதுஶஃ॥ கஎ

த்ரிவலீவாம்ஸுவநதஶ்ரீவுஜஹிஶீஷ்டுவாந்।

ஶதஷ்டஶ்ரதெபுவஶ்ரதவிஷ்ஶ்ரதஸஃ॥ கஅ

ஶதஷ்டுஶஸமுநஶ்ரதஷ்டுஷ்ஶ்ரதமுதிஃ।

மஹோஷ்டஹநுநாஸஶ்ச ஸுஹிமோ ஷவம்ஶவாந்॥ கக

ஶவஹோ ஶவ்ஹுஹதிஹிவுராஹோ ஹிஶுகவாந்।

ஷஶுநதோ நவதநுஸிஹிவுராஹோதி ராவவஃ॥ ௨

விசாலமானதோள்களுடையவர்; பருத்தகைகளுடையவர்; சங்கம்போன்றகழுத்துடையவர்; ஸுந்தரமான திருமுகமுடையவர்; (தகுசபிடித்து)மறைந்த(அழகாய)தோளெலும்புகளையுடையவர்; அழகாயசிவந்ததிருக்கண்களுடையவர்; அம்ம! (இப்படி) ராமர் ஸகலஜநங்களாலும் அறியப்பட்டவர்;௧௫. துந்துபிவாத்யத்தின்ஸ்வரம்போலழகாயகுரலுடையவர்; மழமழப்பான(அதாவது அழகாயநீல்மேகம்போன்ற)நிறமுடையவர்; மிகுந்தபராக்ரமமுடையவர்; ஸமமான(அதாவது ஏற்றக்குறைதலில்லாமலழகான)அவயவங்களினளவுடையவர்; ஸமமாகப்பிரிக்கப்பட்ட(அழகாயபுருவங்கள்கண்கள்முதலிய)அவயவங்களையுடையவர்; ச்யாமள வர்ண முடையவர்;௧௬. (மார்பு, மணிக்கட்டு, முட்டி என்கிற)மூவிடங்கள்உறுதியாயுள்ளவர்; (புருவங்கள் கைகள் அண்டம் என்கிற)மூவிடங்கள்தொங்கப்பெற்றவர்; (மயிர்நுனி, அண்டம் முழங்கால் என்கிற)மூவிடங்கள்ஸமமாகப்பெற்றவர்; (வயிறு, நாபி, மார்பு என்கிற)மூவிடங்களுயர்ந்திருப்பவர்; (கால்கள், கைகள், கண்கள் என்கிற)மூவிடங்கள்சிவந்திருப்பவர், (காலின்ரேகைகள், கேசங்கள், லிங்கம் என்கிற)மூவிடங்களில் மழமழப்பாயுள்ளவர்; (பேச்சு, நடை, கொப்பூழ் என்கிற)மூன்றுவிஷயங்களில் எக்காலும் கம்பீரமாயுள்ளவர்;௧௭. (கழுத்திலும் வயிற்றிலும்)மூன்றுமடிப்புகளுடையவர்; (ஸ்தநம், அதன்நுனி, பாதரேகை என்கிற)மூவிடங்கள்பள்ளமாயுள்ளவர்; (கழுத்து, குறி, பின்புறம், முழங்கால் என்கிற)நான்குவிடங்கள்(அழகாய்)குறுகியுள்ளவர்; மூன்றுசுழிகள்கூடியசிரசுடையவர்; (கட்டைவிரலில் அடியில் நான்குவேதங்களையும் கொடுக்கும்)நான்குரேகைகளையுடையவர்; (நெற்றியில்)நான்குரேகைகளுடையவர்; தொண்ணூற்றுறங்குலமுயரமுள்ளவர்; (கைகள், முழங்கால்கள், தொடைகள், கன்னங்கள் என்கிற)நான்குவிடங்கள்ஸமமாயுள்ளவர்;௧௮. (புருவங்கள், நாஸிகாத்வாரங்கள், கண்கள், காதுகள், உதடுகள், முலைநுனிகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழந்தாள்கள், அண்டங்கள், இடுப்பின்இரண்டுபக்கங்கள், கைகள், கால்கள், பின்புறத்தின்மேல்பாகங்கள் என்கிற)பதினொன்கிடங்கள்ஸமமாயுள்ளவர்; (மூன்)நான்குபற்களின்அழகுள்ளவர்; (யானை, ஸிம்ஹம், புலி, காளை என்கிற)நான்கின்நடைபோன்றநடையுடையவர்; பருத்தழகாயஉதடும்தாடையும்மூக்குமுள்ளவர்; (குழல், கண், பல், சர்மம், பாதம் என்கிற)ஐந்தவயவங்கள்பளபளப்பாயுள்ளவர்; (பின்புறம், உடல், கை, கால், மூக்கு, கண்கள், காதுகள், குறி என்கிற)எட்டவயவங்கள்நீண்டுள்ளவர்;௧௯. (மூக்கு, கண், வாய், நாக்கு, உதடு, தாடை, ஸ்தநம், நகம், கை, பாதம் என்கிற)பத்தவயவங்கள்தாமரைமலர்போலுள்ளவர்; (மார்பு, சிரஸ், நெற்றி, கழுத்து, கை, தோள், நாபி, பார்ச்வம், ப்ருஷ்டம், ஸ்வரம் என்கிற)பத்தும்பருத்துள்ளவர், (தேஜஸ், புகழ், செல்வம் என்கிற)மூன்றினால்எங்கும்பரந்தவர்; (பற்கள், கண்கள் என்கிற)இரண்டும்வெளுத்துள்ளவர்; (கக்ஷம், குக்ஷி, மார்பு, மூக்கு, தோள் நெற்றி என்கிற)ஆறும்உயர்ந்துள்ளவர்; (கேசம், மீசை, நகம், உரோமம், சர்மம், விரல், கணு, குறி, புத்தி என்கிற)ஒன்பதும் ஸூக்ஷ்மமாயுள்ளவர்; (தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்கிற)மூன்றினால் (காலை, நடுப்பகல், மாலை என்கிறமூன்றுகாலங்களையும்)வ்யாபித்துள்ளவர்; ரகுகுலத்தவதரித்தவர்;௨௦

ஸத்யத்திலும்தர்மத்திலும்பற்றியவர்; பெருஞ்செல்வமுற்றவர்; சேர்ப்பதிலும்கொடுப்பதிலும் ஆசையுள்ளவர்; தேச—காலங்களைப்பகுத்தறிகிறவர்; எல்லாவுலகத்திற்கும்நன்மையையேசொல்லுகிறவர். உக

அவருக்கு ப்ராதாவாய், (ஸுமித்ரைபெற்று கௌஸல்யைவளர்த்ததனால்)இரண்டுதாய்களுக்குப்புத்ராராய், (ஒருவராலும்)வெல்லமுடியாதவராயுள்ள ஸௌமித்ரியும் ஆசையிலும் அழகிலும் (மற்றஎல்லா)குணங்களிலும் அப்படிப்பட்டவரே. உஉ

(அம்ம!) அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரும் (ராவணன்கொண்டுவந்துவிடவே) உம்மைக்காணஆவல்கொண்டு பூமியெங்கும் தேடிக்கொண்டுவருகையில் எங்களுடன் ஸந்தித்தார்கள். உங

அவ்விருவர்களும் உம்மையே தேடிக்கொண்டு பூமியில் திரிந்துவருகையில், தமையனால் துரத்தப்பட்டு அநேகமரங்களாலடர்ந்த ருச்யமூகபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் ப்ராதாவின்பயத்தால்நடுங்கிக் கிடக்கும் வாநரராஜரான ஸுக்ரீவரை இவ்விடத்தோடு பார்த்தார்கள். உரு

நாங்களோ, ராஜ்யத்தினின்று அண்ணனால் ஓட்டப்பட்டு ஸத்யமாய்ப்போர்புரிந்த (ராஜ்யம்பெற்ற) வாநரராஜரான அந்த ஸுக்ரீவருக்குப் பணிசெய்துகொண்டிருக்கிறோம். உச

பிறகு, மரவுரியணிந்த அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள் சிறந்தவில்லும்கையுமாய் ருச்யமூகபர்வதத்தின் அழகாய ஓரிடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். உஎ

வில்லுங்கையுமாய புருஷோத்தமர்களான அந்தராமலக்ஷ்மணர்களை வாநரோத்தமரான அந்தஸுக்ரீவர் கண்டு பயத்தாற்கலங்கி அம் மலையின் சிகரத்தைநோக்கிப் பாய்ந்தோடிவிட்டார். உஅ

பிறகு அவ் வாநரோத்தமர் அம்மலைச் சிகரத்தி லிருந்தபடியே அந்தராமலக்ஷ்மணர்களின் ஸமீபத்திற்கு சிக்ரமாய் என்னை அனுப்பினார். உகூ

அழகும்(நல்ல)லக்ஷணமும்நிறைந்த வல்லவர்களான அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரையும் ஸுக்ரீவர்சொற்படி நான் அஞ்ஜலிசெய்து நெருங்கினேன். ந0

என்மூலமாய் உண்மையான(ஸுக்ரீவரின்)வரலாற்றைத்தெரிந்துகொண்டு ப்ரீதியுடன்கூடிய அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரையும் தோளிலேற்றிக்கொண்டு அவ் விடத்திற்குக் கொண்டுபோய்விட்டேன். ந௧

மஹாத்மாவாகிய ஸுக்ரீவருக்கு (அவ்விருவர்களையும்) உள்ளபடி தெரிவித்தேன்; அவர்களுக் கொருவர்க்கொருவர்ஸம்பாஷணத்தால் மிகவும் ப்ரீதி யுண்டாய்விட்டது. ந௨

பிறகு ப்ரீதியுடன்கூடிய அந்த வாநரோத்தமர்புருஷோத்தமர்என்னுமிருவரும் பூர்வத்தில்நடந்த கதையினால் ஒருவர்க்கொருவர்தேறுதல்செய்துகொண்டார்கள். ந௩

பிறகு, லக்ஷ்மணருக்குமுன்னவரான அந்தராமர், மஹாபலமுடைய ப்ராதாவான வாலியினால் ஸ்த்ரீநிமித்தமாய் (ராஜ்யத்தினின்று) துரத்தப்பட்ட ஸுக்ரீவருக்குத் தேறுதல்சொன்னார். ந௪

ஸத்யஶீலுவாச ஶ்ரீராம: ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸர்வ ஸுஹ்ருதஃ।
ஶைலகாலவிஹாரஜ்ஞ: ஸவ்ருத்தொகுஷ்ட்ய ஸுவ்ரதஃ॥ ௨௧

ஹ்ருதாவ தஸ்ய ஸ்வேதாக்ஷ: ஸ்ரஜ்தி ரூபவாரிஜ்தி:।
கந்தாரேண ரூக்ஷேண மந்தேனேவ தயாவிய:॥ ௨௨

தாவந்தஸ்ய நரஶார்தூலஸ்ய தத்ஸுகுநஸ்ய ச ஸ்ரக்ஸ்ய।
விவிநநஸ்ய ஶஹீம் க்ருதாஸ்ஹாஸ்ரஹிஸ்ஹ்ருதஸ்ய॥ ௨௩

தாவேவ சாமுசாணஸ்ய சீஸ்ய விவரதஸ்ய வஸுந்தராயாஃ।
ஊஶுத்ஶ்ருவதிம் வ்ருவ்ருஜெநாவரொவிதஃ॥

ஶ்ரீஶ்ரீக்ஸ்ய வ்ருஷ்ஷ தந்வஸ்ஹாஷ்வஸ்ஹ்ருதெ।
ஹ்ருதந்ஹுபாதுரோஸீநம் ஸந்ரீவம் ஸ்ரீ பஶுருநஃ॥ ௨௪

வயம் தந் ஹரிராஜம் தம் ஸந்ரீவம் ஸத்ருஸ்ஹுரஃ।
*வரிஷயுரோஸ்ஹெ ராஜ்யாத்ருவ்ருஜெநாவரொவிதஃ॥ ௨௫

ததஸ்ஸ வீரவஸநஸ் யநந்வ்ரவாணிநஸ்।
ஶ்ரீஶ்ரீக்ஸ்ய ஶைலஸ்ய ரூபம் ஶைலந்வாரதஸ்॥ ௨௬

ஸ தஸ் ஊஷ்வ நரவ்யாவ்ருஸ் யநிநஸ் வாநரஷ்ருஷபஃ।
கவ்வந்தொ மிரஸ்ஸ்ய ஶிவாரம் ஹபஶோஹிதஃ॥ ௨௭

ததஸ் ஶிவரெ தஸ்மிந்நாநரெரநொ வ்யவஸ்ஹிதஃ।
தயொஸ்ஸீவம் சாரெவ ஶ்ரெஷ்யாசாஸ ஸ்தரஃ॥ ௨௮

தாவஸ்ஹம் வ்ரஷ்ஷவ்யாவ்ருஸ் ஸந்ரீவஸ்ய நாதுஸ்ருவ்।
ரூக்ஷவ்யக்ஷணஸம்வந்தஸ் க்ருதாஜ்ஞ்ரிரவஸ்ஹிதஃ॥ ௩௦

தஸ் வரிஜ்ஞாதத தாருஸ் ஶபா ஸ்ரீ திஸ்ஹிதஸ்।
வ்ருஷ்ஷாரொவ்ரு தம் ஶைலம் வ்ராஹிதஸ் வ்ரஷ்ஷ்ருஹஸ்॥ ௩௧

நிவெஶிதஸ் ச தத்ரெந ஸந்ரீவாய ஶஹாதநெ।
தயொரநெ்ரோநுஸ்ஹ்ரயாவாஹ்ருஶம் ஸ்ரீ திரஜாயத॥ ௩௨

ததஸ்ஸ ஸ்ரீ திஸம்வந்தஸ் ஹரீஶ்வரநரெஶ்வரஸ்।
வரஸ்ஹ்ரக்ருதாஶ்வாஸ்ஸ கூபா வ்ருவ்ருத்ருபா॥ ௩௩

ததஸ்ஸ ஸாநுயாசாஸ ஸந்ரீவம் ரக்ஷணாரஜஃ।
ஸ்ரீஹெதொவுரிநா ஹ்ருதா நிரஸ்ஸ்ரரெஜஸா॥ ௩௪

---

*"வரிஷயுரோஹெ."

ததஸ்தாஸாஜம் ஶோகம் ராஜ்ஞ்யாகிஷ்கஜிஜணஃ।
ஔக்ஷணோ வாநரேந்ராய ஸுஶ்ரீவாய ந்யவேதயத்॥ ௧௫

ஸ ஶ்ருத்வா வாநரேந்ரஸ்ய ஔக்ஷணேநேரிதம் வசஃ।
தஶாஸீநிஷஹோऽத்யுஶ்ச ஹ்ருஷ்டஸ்ஸ ஹவாம்ஶுரிவ॥ ௧௬

ததஸ்ஸுஹ்ருதஶ்சாஸீந் ராக்ஷஸ்யா ஹ்ரியமாணயா।
யாந்யாஹ்ரணஜாதாநி வாதிதாநி மஹீதலே॥

தாநி ஸவ்ஶாணி ராஜ்ஞ்ய ஶ்ரூயந்தே ஹர்ஷஜாநி ச।
ஸுஹ்ருஷ்டா ஹ்ருஷ்டபாஶுஸுமுதிதம் தத்ர விஷ்஠ிதம்॥ ௧௭

தாநி ராஜ்ஞ்ய ஶ்ரூயந்தே ஶிவாநி ஹ்ருதயாநி ச।
ஸநவந்ருவசீணாநி தஸ்மிந்ஸ்ரீதலே தலே॥ ௧௮

தாந்யஜ்ஞ ஶுஶ்ரூயாணி க்ருதா ஸுஹ்ருதியம் தவ।
தேந ஶேஷ்வ்ரகாஶேந ஶேஷேண வரிஶேஷிதம்॥ ௧௯

வஸ்ரூதஸ்தாநி ரக்ஷாஸ்ரீதஸ்ரீதஶ்ச வாநரைஃ।
ப்ரஹீஷ்பநாஶராஶேஷாணி ஶோகஹாநாஶநம்॥ ௨௧

ஶுபிதம் ச ஹிதம் தேந ஹ்ருஃவாதேந ஹநூமதா।
பூவி விவிஶுஶ்சாகேஶ் க்ருஹ்ரஹ்ரதாவிதிஃ வாநரைஃ॥ ௨௨

தாநி ஶ்ரூத்வா ஹநூமாஹ்ரஹ்ருஶுஶுபிதா ஹ்ரஹ்ரிஹ்ரஹ்ரைஃ।
ராவணஸ்ஸஹஸாஜிதிஃ ஸுஶ்ரீவ ஸம்ந்யவேதயத்॥ ௨௩

ஸ தவாஶ்ரு நாஶாபெ! ராவணஃ வரிதவ்யதே।
ஹநுதா ஜ்ஞாதா நிதாஹிநேவாஜிவ்ரதஃ॥ ௨௪

ததஸ்தே தநிஹ்ரா ச ஶோகஶிநா ச ராவணே।
தாவயந்தி ஹநூதாநஹ்ரஹ்ரிவாஜ்ரயஃ॥ ௨௫

தவாஶ்ரு நஶோகேந ராவணஃ வ்ரவிஹாயதே।
ஹநுதா ஜ்ஞாதிகலேந ஹநூநிவ ஶிலோச்சயஃ॥ ௨௬

காநநாநி ஸுரம்யாணி நதீஃ வ்ரஸ்ரவணாநி ச।
வநாந ராதிஸ்வோதி தாவேஶ்ரூநுவாதஜே॥ ௨௭

ஸ தாம் நிஜ்ஜ்ஞாஶ்ரு ஶுபிதஃ க்ஷிப்ரம் ப்ராவ்ரதி ராவணஃ।
ஸசிவ்ரவாந்ரவம் ஹதா ராவணம் ஜ்ஞகாதஜே!॥ ௨௮

ஸஹிதள ராக்ஷஸ்ரீவாவ்ஹாவகாரதாம் தஶா।
ஸஶயம் வாதிநம் ஹந்தும் தவ வாநேஷணம் தயா॥ ௨௯

ததஸ்ஸாஹ்ரம் கோராஹ்ரம் வீராஹ்ரம் ஸ ஹ்ரரீஶ்வரஃ।
கிஷ்கிந்தாம் ஸோமஹ்ரு வாஶ்ரு ஶ்ரெ நிவாதிதஃ॥ ௩௦

பிறகு, கஷ்டமின்றி (மஹத்தான) கார்யத்தைச் செய்யவல்ல ராமருக்கு நீர்காணுததாலுண்டாயிருக்கின்றசோகத்தை, லக்ஷ்மணர் வாநரோத்தமராகிய ஸுக்ரீவருக்குத் தெரிவித்தார். ௩௫

லக்ஷ்மணர் சொன்ன சொல்லை அவ்வாநரோத்தமர் கேட்டு உடனே க்ரஹத்தால்பீடிக்கப்பட்ட சந்த்ரன் போல் மிகவும் ஒளிகுறைந்தவராக ஆய்விட்டார். ௩௬

(அம்ம!) பிறகு, உமதுதிருமேனியிலணிந்திருந்த ஆபரணஜாலங்க ளெவைகள் ராக்ஷஸன் அபஹரிக்குந்தருணத்தில் உம்மால் பூமியில் போடப்பட்டனவோ அவைகளை யெல்லாம் வாநரர்கூட்டத்தலைவர்கள் கொண்டுவந்து பரமாநந்தத்துடன் ராமருக்குக் காட்டினார்கள்; உம்முடைய கதியை மாத்திரம் (அதாவது நீரிங்கிருப்பதை) அறிய வில்லை. ௩௭

அவர் (அதாவதுஜடாயு) ப்ரஜ்ஞையற்றவராகவே (ஆகாசத்தினின்றுஉம்மால்தள்ளப்பட்டு) பேரொலியுடன் சிதறியவைகளாய், என்னாலே கொண்டுவரப்பட்ட அவ்வாபரணங்கள் (ஸுக்ரீவரால்) ராமருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ௩௮

வானவர்போல்விளங்கும் மேன்மைபெற்ற அந்தராமர் மிகவுமழகாய அவ்வாபரணங்களை மடியில் வைத்துக்கொண்டு பலவாறாய்ப் புலம்பினர். ௪௦

அவ்வாபரணங்களைக் கண் டழுது அடிக்கடி வாடுந் தாசரதியின் துக்கமென்னுமக்நியை அவைகள் எரியச்செய்தன. ௪௧

அந்த மஹாத்மா துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டு வெகுநேரம் மூர்ச்சையுமடைந்தார்; யானும் பல சொற்களால் (தேறுதல்சொல்லி) பஹுப்ரயாஸப்பட்டு மறுபடியும் எழுப்பினேன். ௪௨

மிகுந்தபாஹுபலமுடைய ஸௌமித்ரியுடன்கூடிய ராகவர் அவைகளைக் கண்டதும் பலகாலுங் கண்ணுற்று ஸுக்ரீவரிடத்தில் ஒப்பிவித்துவிட்டார். ௪௩

அம்ம! எக்காலும் ஜ்வலிக்கும் மஹத்தான அக்நியினால் அக்நிபர்வதம் போல், அந்த ராகவர் உம்மைக் காணுமையால் பரிதபிக்கின்றார். ௪௪

உம்முடையநிமித்தமாய் நித்ரையில்லாதிருத்தலும், சோகமும், சிந்தையும், அக்நிகள் அக்நிக்ருஹத்தைப் போல், மஹாத்மாவாகிய ராகவரைத் தபிக்கச்செய்கின்றன. ௪௫

மஹத்தான பூகம்பத்தால் பெரிய பர்வதம் நடுங்குவதுபோல், உம்மைக் காணுமையாலுண்டானசோகத்தால் ராகவர் மிகவும்நடுங்கிவிட்டார். ௪௬

மன்னவர்திருமகளே! மிகவுமழகாய வநங்களிலும், நதிகளிலும், அருவிகளிலும் உலாவியும், உம்மைக் காணுமையால் மகிழ் வடைகின்றிலர். ௪௭

ஜநகர்திருமகளே! புருஷோத்தமராகிய அந்த ராகவர் ராவணனை பந்துமித்ரர்களுடன் ஹதஞ்செய்து, உம்மை சீக்ரத்திலே அடையப்போகிறார். ௪௮

ராமஸுக்ரீவர்க ளிருவருங் கூடி அப்போதே வாலியைக் கொல்வதற்கும் உம்மைத் தேடுவதற்கும் ப்ரதிஜ்ஞை செய்துவிட்டார்கள். ௪௯

பிறகு, வாநரமன்னனான அந்த வாலி வீரர்களான அவ் விரண்டு (ராஜ)குமாரர்களாலும் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து யுத்தத்திற் கொல்லப்பட்டான். ௫௦

பிறகு ராமர் யுத்தத்தில் வாலியைக் கொன்று, ஸகலருக்கு-வாநரஸமூஹங்களுக்கும் ஸுக்ரீவரை ராஜாவாகச் செய்துவிட்டார்.' ௫க

அம்ம! ராமஸுக்ரீவர்களுக்கு இவ்விதமாய் ஸ்நேஹம் உண்டாயிற்று; அம்ம! என்னை, (உம்மைத் தேடுவதற்காக) இங்கு வந்தவனாகவும், ஹநுமானென்னும்பெயருடைய அவர்களின் தூதனாகவும் அறியுமம்ம! ௫உ

ஸுக்ரீவர் தம்ராஜ்யத்தை யடைந்து, மஹாபலமுடைய வாநரச்ரேஷ்டர்களை அழைத்து, உமதுநிமித்தமாய்ப் பத்துத் திக்குகளிலும் அனுப்பினார். ௫௩

மஹாபராக்ரமமுடைய வாநரராஜரான ஸுக்ரீவரால் கட்டளையிடப்பட்டவர்களாகி, ஹிமவத்கிரிக்கொப்பானவர்களாய்ப் பாரெங்கும் (தேட) புறப்பட்டுவிட்டார்கள். ௫௪

பிறகு அவ் வாநரர்கள் ஸுக்ரீவாஜ்ஞைக்குப்பயந்து பூமி யெங்குந் தேடித் திரிகிறார்கள்; (அவர்களில்) நாங்களும் இன்னுஞ்சிலரும் அப்படியே (தேடித்திரிகிறோம்). ௫௫

மிகுந்தஜயமுடையவனாய், வாலிபுத்ரனாய், மஹாபலமுடையனாயுள்ள அங்கதனென்னும் வாநரோத்தமன் மூன்றிலொருபங்குஸைந்யங்களாற் சூழப்பட்டவனாய்ப் புறப்பட்டான். ௫௬

அவ்வாறு புறப்பட்டு விந்த்ய மஹாகிரியில் (குஹையுள் அகப்பட்டுக்கொண்டு) காணாமல்போய், மிகவும் சோகஞ்சூழ்ந்து எங்களுக்குப் பலபகலிரவுகள் சென்றன. ௫எ

நாங்கள் அப்படியாகவே கார்யத்தில்நிராசைபண்ணினமையாலும், (வீணாய்)காலங் கடந்ததாலும், வாநரராஜர்ஸுக்ரீவரிடத்துப் பயத்தாலும் ப்ராணனை இழக்கத் தீர்மானித்திருந்தோம். ௫அ

வநங்கள்புதறுகள், மலைகள்அருவிகள்முதலியவிடங்களிலுந் தேடி, மேன்மைபெற்றஉம திருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடியாமையால் ப்ராணனை விடுவதற்கு உத்யோகித்தோம். ௫௧

அம்மஜாநகி! ப்ராயோபவேசஞ்செய்த வாநரோத்தமர்களெல்லாரையும் அங்கதன் கண்டு, நீர் காணாமற்போனதையும், வாலியின் வதத்தையும், எங்களுடைய ப்ராயோபவேசத்தையும், ஜடாயுவின் மாணத்தையும் பற்றி மிகவும் சோகஸாகரத்தி லாழ்ந் தழுதான். ௬க

அப்படியாகிய நாங்கள் ராஜாவின்(கொடுமையான)கட்டளையைநினைத்து ஆசையற்றவர்களா யுயிரிழக்கநினைத்துக்கொண்டிருக்கையில், கார்யங்கைகூடுவதற்காகவே வந்ததுபோல் மிக்கவீர்யமுள்ள பெரிய பக்ஷியொன்று வந்துசேர்ந்தது. ௬உ

ஜடாயுவின் உடன்பிறந்தவரான ஸம்பாதியென்னும் (அந்த)கழுகுமன்னர் ப்ராதாவின்வதத்தைக் கேட்டுக் கோபத்தால் இம் மொழியை யுரைத்தார்:— ௬௩

'வாநரோத்தமர்களே! என் உடன்பிறந்த தம்பி யாரால் கொல்லப்பட்டான்? எங்கே தள்ளப்பட்டான்? இதை நீங்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்!' ௬௪

ததொ நிஹத்ய தரஸா ராக்ஷஸா ராக்ஷஸாஹவே,
ஸவபுக்ஷபுஹரிஸ்ஹாநாம் ஸுக்ரீவக்ரோத்ததீர்॥ ௫௧

ராக்ஷஸ்ரீவயொரெக்யம் ஜெவ்யவம் ஸஜாயத।
ஹநுமந்தம் ச தாம் விஜ்ஞ தயொஹ்ருததிஹாமதர்॥ ௫௨

ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப்ய ஸுக்ரீவஃ ஸாநீய ஹரீஶ்வரான்।
தூஷயும் ப்ரெஷயாமாஸ ஜிஶொ ஹ ஶ ஶஹாவலான்॥ ௫௩

சூதிஷ்டா வாநரெந்த்ரெண ஸுக்ரீவெண ஶஹ ஜஸா।
சுஜ்ரராஜப்ரதீகாஶாஃ ஸவபுதஃ ப்ரஸ்ரிதா ஶஹீர்॥ ௫௪

ததஸ்தே ஶாமுஶாணா வெ ஸுக்ரீவவசநாதுராஃ।
வாஸநி வஸுயாம் க்ருஹ்ய தாம் வபஸ்ரெந்ய ச வாநராஃ॥ ௫௫

சுஹொநாஶ ஶக்ஷீவாந் வாஸ்ரெந்ரஶுஹாவலாஃ।
ப்ரஸ்ரிதஃ கவிராஜஶ்ச ஶுஶ்ரூஷிஹாமவாஸம்வ்ருதஃ॥ ௫௬

தெஷாம் நொ விப்ரணஷ்டாநாம் விந்ய வவுதஸுதஸ்தெ।
ஹ்ருஶம் ஶொகவஶீதாநாஶெஹாராத்ரமணா மதாஃ॥ ௫௭

தெ வபம் காபுரெநாஶ்யாத் காலஸ்யாதிக்ரமெண ச।
ஸயாச்ச கவிராஜஸ்ய ப்ராணாம்ஸ்ருக்ஷ்ம் வ்யவஸ்ரிதாஃ॥ ௫௮

விவிதா வநஜுஹ்ரூணி ஶிரிவ்ருக்ஷ்ரவணாநி ச।
சுநாஸாத்ய வஹ்ம் தெவ்யாஃ ப்ராணாம்ஸ்ருக்ஷ்ம் ஸஜ்ஜ்யதாஃ॥ ௫௯

ஏவ்ஷா ப்ராயொவவிஷ்டாம்ஶ ஸவபூநாந் வாநரவ்ருஷாந்।
ஹ்ருஶம் ஶொகாணபுவெ ஶஹ்ஸ்வபுதெவபஜ்ஜ்ஜஃ॥

தவ நாஶம் ச விவெதெஹி! வாஸிநஶ்ச வயம் தயா।
ப்ராயொவவெஶஜ்ஜாகம் ஶரணம் ச ஜ்ஜாயுஷஃ॥ ௬௧

தெஷாம் நஃ ஷ்வாஸிஸெநாநிராஶாநாம் ஶஃ ஶுஷ்ருதாஶ்।
காபுஹெதொரிவாயாதஃ ஶகுநிவீயபுவாந் ஶஹாந்॥ ௬௨

ஹ்ருத்ராஜஸ்ய ஸொஷபுஃ ஸம்வாதிநபுரி ஹ்ருத்ராட்।
ஶ்ரூதா ஹ்ராதுவபம் கொவாதிஷ்ம் வவநஸ்வ வீர்॥ ௬௩

யவீயாந் கெந ஶெ ஹ்ராதா ஹதஃ க்வ நிவாதிதஃ।
ஸ தஹாவ்ராதுஶிஹ்ராதி ஸவஹ்லவுநநொதரஃ॥ ௬௪

கூஜந்தொzகயாதத் தஸ்ய ஜநஸ்யாநு ஹநூமதே।
ராக்ஷஸா ஹீநராக்ஷஸ்வெண தாந்ஹிஸ்ய யயாதயுர்॥ ௧௫

ஜடாயுஷோ வயம் ஸ்ரேஷ்டா ஹந்தாஸ்மி தஸ்யாzராணாதஜஃ।
தாம் ஸஸம்ஸ வராரோஹே! வஸந்தீம் ராவணாலயே॥ ௧௬

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஸ்ம்வாதிகீ ஸ்ரீதிவயுநர்ர்।
கூஜந்த்ரபுரோவாஸ்தாணம் ததஸ்ஸம்வ ஸ்ரிதா வயர்ர்॥ ௧௭

விநுராஜ்ஞாய ஸம்வ ராவாஸ்ராரவ்யாநுரோதரர்ர்।
தஜஸுநகூடிகாதாஹா ஹ்ருஷ்டாஸ்ஷாஃ வுவஜுரோஃ॥ ௧௮

கூஜந்த்ரபுரோவாஸ்வெ வெயொவாநுரோவஸ்ரிதாஃ।
ஸிதாம் ஜநாஃ வநஸ்ரீ தாஸ்ஸஜுநஸரோதகாஃ॥ ௧௯

கயாஹம் ஹரிஸைந்யஸ்ய ஸாரம் வெக்ஷ்ய ஸீதாஃ।
வ்யவபுப ஸபம் தீவ்ரா பொஜநாநாம் ஸகம்வுதாஃ॥ ௨௦

ஆஹாவி யோ ராத்ரள வ்ரவிஷ்டா ராக்ஷஸாகுலா।
ராவணஸ்ய யோ ஹ்ருஷ்ஸ்ய வொகுவரிவுதா॥ ௨௧

வநதித்தி ஸவபுரோவ்ரா தம் யயாவ்ரதநிநிதெ।
ஸுஹிராஷவ்ரோ ஸெவி ஹ்ருதொ ஹாஸரியுரஹர்ர்॥ ௨௨

தம் ரோ ராக்ஷ்ரதொரெ்ரா தம் தநிதி தநிஹாஸதர்ர்।
ஸுரீவஸவிவம் ஸெவி வ்ரபுவ வவநாதஜர்ர்॥ ௨௩

கு்ஸ்ரீ தவ காகுதஃ ஸவபுஸஸ்ரு காவரஃ।
ஸுரொராராயநெ ய்ரொ யக்ஷணஸ்ய ஸ்ரக்ஷணஃ॥ ௨௪

தஸ்ய வீபுவதொ ஸெவி ஸகுஸ்ரவ ஹிதெ ரதஃ।
ஸுஹிகேஸ்ரு ஸ்ரவ்ரவ்ரஃ ஸுரீவவவநாதிஹ॥ ௨௫

ஸெயஸேஹாயெந வரதா காரேஸ்ரவிணா।
உக்ஷிணா திநநுக்ரூநா தநாஸுவிவயெஷிணா॥ ௨௬

திஷ்ரூஹம் ஹரிஸைந்யாநாம் தநாஸுநுரொவதார்ர்।
ஸுவநெஷ்ரூதி ஸந்தாவம் தவாஹிஸ்ரம்ஸநாத்॥ ௨௭

திஷ்ரூ ஹி ஸ நவ்ரயுரும் ஸெவி ஸாஸரவுநர்ர்।
ப்ராஸ்ரூரூ ஹதிஹம் திஷ்ரூ தஜஸுநகூதம் யஸஃ॥ ௨௮

ராவவஸ்ய ஸஹாவீயுஃ க்ஷிப்ரு தாஸிவதுஸ்ரு தெ।
ஸதி ரவாநுவ ஹ தா ராவணா ராக்ஷஸாயிவர்ர்॥ ௨௯

ஆயுவாநாரெ்ரவெஷெ ஹி மிரீணாரோ தரொ மிரிஃ।
தரொ ஸ்ரு தி மொகுணுரு வவுதம் கெஸரீ ஹரிஃ॥ ௩௦

உமது நிமித்தமாய் கொடியவனான ராக்ஷஸனால் ஜநஸ்தாநத்தில் (செய்யப்பட்டஜடாயுவின்)மஹத்தான வதத்தை நடந்தபடியே, அங்கதன் அந்தஸம்பாதிக்குச் சொன்னான். ௬௫

அம்ம! அந்தஸம்பாதி ஜடாயுவின் வதத்தைக் கேட்டு துக்கித்தார்; உம்மை ராவணன்க்ருஹத்தில் வஸிப்பதாகச் சொன்னார். ௬௬

களிப்பைப்பெருக்கும் அந்த ஸம்பாதியின், அம் மொழியைக் கேட்டுப் பிறகு அங்கதன்முதலான நாங்கள் வேகமாய்ப் புறப்பட்டோம். ௬௭

வாநரர்கள் உம்மைக்காண்பதிலுத்ஸாஹங்கொண்டு மயிர்க்கூசக் களித்து விந்த்யபர்வதத்தினின்று கிளம்பி ஸமுத்ரத்தின் வட கரைக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். ௬௮

உம்மைக்காணமிக்கவாவல்கொண்ட அங்கதன்முதலானோரெல்லோரும் கரையின்ஸமீபத்திற்கு வந்ததும் மீளவும் பயந்து சிந்தை யுற்றனர். ௬௯

பிறகு, ஸமுத்ரத்தைக் கண்டு துயரமுறும் வாநரஸைந்யத்தின் தீவ்ரமான பயத்தை யான் போக்கி நூறுயோஜனைத்தூரம் பாய்ந்துவந்தேன். ௭௦

ராக்ஷஸர்கள்நிறைந்த லங்கையும் ராத்ரியில் என்னால் ப்ரவேசிக்கப்பட்டது; ராவணனு மென்னால் பார்க்கப்பட்டான்; சோகத்திலாழ்ந்திருக்கின்ற நீரும் (பார்க்கப்பட்டீர்). ௭௧

குற்றமற்றாய்! இவ்வாலாறு முற்றும் உள்ளபடி உமக்குச் சொல்லப்பட்டது; அம்ம! என்னுடன் பேசுவீர்? நான் தாசரதியின் தூதன். ௭௨

அம்ம! ஆதலா லென்னை ராமராலுத்ஸாஹப்படுத்தப்பட்டு உமதுநிமித்தம் இங்கு வந்தவனாகவும், ஸுக்ரீவாதுமந்த்ரியாகவும், வாயுபுத்ரராகவு மறிக.

எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவரான உமது (பர்த்தா) காகுத்ஸ்தர் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்; பெரியவருக்குப் பணிசெய்வதி லாசைகொண்ட அழகாயலக்ஷணமுடைய லக்ஷ்மணரும் (க்ஷேமமாயிருக்கிறார்). ௭௩

அம்ம! மஹாவீர்யமுடைய உமது பர்த்தாவான அந்தராமருக்கு நன்மை செய்வதி லாசைகொண்டு ஸுக்ரீவர்சொல்லால் நானொருவன்மாத்திரமிங்கு வந்தேன். ௭௪

உமதுமார்க்கத்தைத்தேடவிரும்பி நினைத்தபடிரூபந்தரித் தொருவனாய்த் திரிந்தென்னாலித் தென் திசை ஒவ்வொருவிடமாய்பார்த்துவரப்பட்டது.

உம்மைக்காணாததைப்பற்றிமிகவுந்துக்கிக்கின்ற வாநரஸைந்யங்களின் பரிதாபத்தைத் தைவாதீநமாய் நான் உம்மைக்கண்டுபேசியதைச்சொல்வதனால் நீக்கப்போகின்றேன். ௭௬

அம்ம! எனது பாக்யத்தால் ஸமுத்ரலங்கநம் வீணாகாமலிருக்கிறது! தைவாதீநமாய் உம்மைக்கண்டதனாலுண்டாகும் இந்தக் கீர்த்தியை யடையப்போகிறேன். ௭௭

மஹாவீர்யமுடைய ராகவரும் ராக்ஷஸராஜனான ராவணனைப் பந்துமித்ரர்களுடன் கொன்று, சீக்ரத்திலேயே உம்மை யடையப்போகிறார். ௭௮

அம்மஜாநகியார்! பர்வதங்களிலுத்தமமான மால்யவானென்னு மொருபர்வதமிருக்கின்றது; அப்பர்வதத்தினின்று கேஸரியென்னு மொரு வாநரர் கோகர்ணமென்னும் பர்வதத்திற்குப் போனார். ௭௯

என் பிதாவான அவ் வாநரோத்தமர், ஸமுத்ரத்தின் (கரையிலுள்ள) பரிசுத்தமான புண்யக்ஷேத்ரத்தில் (உபத்ரவம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த) சம்பஸாதநனென்னுமஸுரனை (கொல்லவேண்டுமென்று) தேவர்ஷிகளால் கட்டளையிடப்பட்டவராய் ஸ்ம்ஹாரம்பண்ணினார். அக

அம்மமைதிலியார்! நான் அவ் வாநராது பத்ந்யான அஞ்ஜநாதேவியினிடத்தில் வாயுபகவானநுக்ரஹத்தால் உண்டானேன்; எனது செய்கையினாலேயே உலகத்தில் ஹநுமானென்று ப்ரஸித்தனானேன். அஉ

அம்ம! குற்றமற்றாய்! வைதேஹி! நம்பிக்கையுண்டாதற்காக பர்த்தாவின் குணங்களென்னு லுரைக்கப்பட்டன; சீக்ரத்திலேயே ராகவர் உம்மை இங்கிருந் தழைத்துக்கொண்டுபோகப்போகிறார்.'' அங

இப்படி (ஹநுமானால்சொல்லப்பட்ட) பலகாரணங்களால், துயரத்தால் துவண்டிருந்த ஸீதை நம்புவிக்கப்பட்டு, தகுந்த அடையாளங்களால் அவரைத் தூதனென் றறிந்தாள். அச

ஜாநகி, ஒப்பற்ற வாநந்தத்தை யடைந்து அவ்வாநந்தத்தால் வளைந்த இமைகளுற்ற கண்களினின்று ஆநந்த பாஷ்பத்தையும் விடுத்தாள். அரு

(ஓரங்களில்) சிவந்து (மத்யத்தில்) வெளுத்துநீண்டுள்ள கண்களுற்ற அவ் விசாலாக்ஷியின் அத் திரு முகம் ராஹுவினால்விடப்பட்ட சந்த்ரன் போல் ப்ரகாசித்தது. அசு

(வ்ருக்ஷத்தினின்றிறங்கி) வ்யக்தமான அவ்வாநரத்தை அவள் ஹநுமானென்றே எண்ணினாள்; வேறுவிதமாய் (எண்ண) இல்லை. அசு?

பிறகு திருமுகந்தெளிந்த அந்தஸீதையைநோக்கி ஹநுமான் ஒருத்தரமுரைத்தார்:— அஎ

"அம்மமிதிலையார்செல்வமே! இவ்வரலாறு முற்றும் உமக்குச் சொல்லப்பட்டது; தேறுதல்செய்துகொள்க; அடியேன் உமக்கு என்ன செயவேண்டும்? உமக்குத் தோற்றுவதென்ன? (சொல்லியருள?) அடியேன் திரும்பிப்போகவேண்டும். அஅ

அம்மமைதிலி! மஹர்ஷிகளினாஜ்ஞைகொண்டு (என் தந்தையான) வாநரோத்தமரால் சம்பஸாதநனென்னு மஸுரன் யுத்தத்தில் கொல்லப்படவே, அவ்வுபகாரத்திற்குப்பதிலாக (இவ்வாநரர்க்கு உமது அநுக்ரஹத்தால் நல்லபுத்ரனை நீர் அளிக்கவேண்டுமென்று வாயுபகவானைத் தேவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதனால்) வாயுவினிடத்திலுண் டானேன் (அடியேன்) ப்ரபாவத்தால் அவருக்குஸமாநனான வாநரன்.'' அகூ

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

மஹாப்ரபாவமுடைய வாயுகுமாரரான ஹநுமான் ஸீதைக்குநம்பிக்கையுண்டாகும்நிமித்தம் மறுபடியும் வணக்கத்துட னொருமொழி யுரைத்தார்:—

"அம்மமஹாபாக்யமுடையாய் யான், பேரறிவுற்ற ராமருடைய தூதன் வாநரன்; ராமர் திருநாமமெழுதியுள்ள இக் கணையாழியைப் பார்த்தருளு மம்ம!

ஸவ தெவஷிருஹிதிருஷ்ட: விதா ஶி ஶஹாகவி:
தீயெது நஶீவிதீ: வுணெ ஶுஶ்வாஶநஶுஶ்ரு த்॥ அக

தஸ்யாஹம் ஹரிணீ: க்ஷெத, ஜாதெ வாதெந விஶெயிரி।
ஹநுமாநிதி விவ்ரு'தொ யொகெ ஷ்வெநெவ கூஶுணா॥ அஉ

விஶ்வாஸாயும் து விவெஷெஹி ஹதுமுக்தா யா முணா:।
கவிராஹ்ரவிவொ தெவி! தாஜிதொ நயிதாஶவெ!॥ அங

வாவம் விஶ்வாஸிதா ஸீதா ஹெதுஹி: ஶொககுஶிதா।
உவாவெநாலிஜாவெநுஹ்ரு தம் தவ்ரவுதி॥ அச

கதுமம் வ மதா ஹஷ்டம் வ்ரஹ்ரிஷ்டுண வ ஜாநகீ।
நெதுராஹ்யாம் வகுவக்ஷாஹ்யாம் ஶுஶொவாநநஜம் ஜயுத்॥ அரு

வாரு தவ்ரஹநம் தஸ்யாஹ்ரஶுக்ரயதெக்ஷணத்।
கஶொஹத விஶாலாக்ஷ்யா ராஹ ஶுக்ர இவொயுராட்॥ அகூ

ஹநுமந்தம் கவிம் வுக்ரம் ஶுநுதெ நாநுயெதி ஸா। அகூஉ
கயொவாவ ஹநுமாம்ஸ்தாஶுதரம் வ்ரியஶுநாத்॥ அஎ

வாகதெ ஸவுமாவுராகம் ஸாஶ்வஸிஹி விஶெயிரி।
கிம் கரொதி கயம் வா தெ ரொவதெ வ்ரதியாஶ்ரு ஹத்॥ அஅ

ஹதெzஸுரெ ஸம்யதி ஶுஶ்வாஶநெ கவிவ்ரவீரெண ஶஹஷிரு
வொஹநாத். ததொzஸ்மி வாயுவ்ரஹவொ ஹி விஶெயிரி! ஸ்வாஹவ
கஸ்ரதுதிஶு வாநரா:॥ அகூ

வ்ரதுதிரிம்ஶ: ஸர்கு: ஸமாப்த:.

ஷட்ரிம்ஶ: ஸர்கு:.

ஹுய வாவ ஶஹாதெஜா ஹநுமாந் சாரு தாதஜ:।
கவ்ரவீதுஶிரகம் வாக்யம் ஸீதாவ்ரதுயகாரணாத்॥ க

வாநிராzஹம் ஶஹாஹாரெ! ஹுரெதொ ராஶ்ரு யீஶ்ரு தீ:।
ராஶநாஶாஜிதம் வெஹம் வஶ்ரு தெவ்ரஹுயுகுத்॥

வ்ரதுயாயம் தவா நீதம் தெந ஏதத் ஸுதுர்லபம்।
ஸராஜ்வஹிஹி ஸஜ்ஜம் தெ க்ஷீணஜீவிதமா ஹ்யுஹி॥ ௩

ஸ்ரஹீதா வெ க்ஷராணா ஸா ஸதுர்ஃ கரவிஹ்ரஷணம்।
ஸதுராரதிவ ஸம்வ்ராவ்ரா ஜாநகீ ஶுஶ்தாஸவ தத்॥ ௪

வாரா தஜ்ஜநம் தஸ்யாஸ்தாஃ ப்ரகாயதெக்ஷணம்।
கஶொஸத விராயாக்ஷ்யா ராஹுஃ க்ஷ்ண இவொ ப்ரராட்॥ ௫

ததஸ்தா ஹ்ரீஃ தீ வாயா ஸதுர்ஸ்ரெஷ்ஸஹஷிதுதா।
வரிதுஷ்ட ஹ்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஶஶம்ஸ ஸுஹாகுவிதம்॥ ௬

விகுராநஸ்ஸம் ஸயுஸ்ஸ்ஸம் வ்ராஜஸ்ஸம் வாநரொத்தமம்।
யெநெஷம் ராக்ஷஸவஷம் தவியெகெந ப்ரயஷிதுதம்॥ ௭

ஸதயொஜநவிஸ்தீர்ணஃ ஸாகரொ மகரராலயஃ।
விக்ரமஸ்ரவநீயெந க்ரமதா மொஷ்ரீக்ருதஃ॥ ௮

நஹி தாரம் ப்ராக்ருதம் மந்யெ வாநரம் வாநரர்ஷபஹ।
யஸ்ய தெ நாஸ்தி ஸம்த்ராஸொ ராவணாந்நாவி ஸுஹ்ரதஃ॥ ௯

கஹுஸெ ச கவிஶ்ரேஷ்ட யா ஸமிஹாஷிதுர்மம்।
யஜ்ஜவி ப்ரெஷிதஸ்தெந ராமேண விதிதாத்மநா॥ ௧௦

ப்ரெஷயிஷ்யதி ஏயுஷ்ட்ரா ராமொ ந ஹ்ரயுவரீக்ஷிதம்।
வாராக்ரமிவிஜாய ஏதகாரம் விஶெஷதஃ॥ ௧௧

திஷ்ட்ரா ச கு ஸுஜீ ராமொ யுஷ்மாதா ஸத்ரஸுஹ்ரதஃ।
ரக்ஷணம் ஏஹாதெஜாஃ ஸுதுர்ரநநுவயுநஃ॥ ௧௨

கு ஸுஜீ யதி சாகுதஃ *கிந ஸாஹ்ரமிஹெயாம்।
ஏஹீம் ஏஹ்ரதி கொவெந யுஷ்மாந்நாஹ்ரிரிவொதிதஃ॥ ௧௩

சுயவா ஸுகிஏநள தள ஸுராணாஏவி நிஹ்ரஹெ।
ஏவெவ து ந ஏஃவாநாஏஸ்தி ஏந்ரெ விவயுயஃ॥ ௧௪

கவிநவ்யயிதொ ராஏஃ கவிந வரிதவ்ரதெ।
உத்ரராணி ச காயுராணி கு ரு தெ வு ரு ஷொத்தமஃ॥ ௧௫

கவிந ஏநஸ்ஸுஹ்ரதஃ காயெஷு ச ந ஶுஹ்ரதி।
கவிதுரு ஷகாயுராணி கு ரு தெ ந்ரவெதஸ்ஸுதஃ॥ ௧௬

*"கிந்ந."

நீர் (என்னை) நம்புவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது; அம் மஹாத்மாவினால் கொடுக்கப்பட்டது; தேறுதல்செய்துகொள்ளும்; துக்கப்பயன்கள் (யாவும்) அற்றவராக ஆய்விட்டீர்; உமக்கு மங்களம்." ௩

அந்த ஜாநகி பர்த்தாவின் திருக்கைமோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு நற்றுப்பார்த்து பர்த்தாவையே (நேரில்) அடைந்தவள் போல் ஸந்தோஷித்தவளானாள். ௪

சிவந்துவெளுத்தகன்றகண்களுற்ற வவ் விசாலாக்ஷியினத் திருமுகம் ராஹுவினால்விடுபட்ட மதியென விளங்கிற்று ௫

பிறகு, நாணமுள்ள மடந்தையான அந்தவீதை பர்த்தாவின்வரலாற்றைக்கேட்டதனால்மயிர்க்கூசி மிகவும்களித்து ஆதரித்து மஹாகபியானஹநுமானை (இனிவரும்வாக்யங்களால்) புகழ்ந்தாள்:— ௬

"வாநரச்ரேஷ்ட! நீ பராக்ரமசாலி; நீ ஸமர்த்தன்; நீ விசேஷங்களையறிந்தவன்; ஏனென்றால்: தனித் துன்னால் இந்த ராக்ஷஸர்களிருக்குமிடம் புகுறப்பட்டதே! ௭

பராக்ரமத்தால்புகழத்தக்கஉன்னால் மகரங்களுக்கிருப்பிடமாய் நூறுயோஜநம்விஸ்தாரமுடையதாயுள்ள ஸமுத்ரம் தாண்டப்படும்போது ஒருபசுக்குளம்படியாய்ச்செய்யப்பட்டது. ௮

வாநரோத்தம! உன்னை ஸாதாரணமான வாநரமாக எண்ணுகின்றிலேன்; ஏனெனில்: ராவணனிடத்தி லுனக்குப் பயமுமில்லை, பராபரப்பு மில்லையே. ௯

கபிச்ரேஷ்ட! தெரிந்தவரான அந்த ராமரால் அனுப்பப்பட்டவனாகையால் நீ என்னுடன் ஸம்பாஷிக்கத் தகும். ௧௦

(ஒருவராலும்) வெல்லமுடியாதவரான ராமர் பரீக்ஷிக்கப்படாதவனை (ஸாதாரணமானவிடத்திற்கே) அனுப்பமாட்டார்; விசேஷமாய் என்னிடத்திற்கு, பராக்ரமத்தை நன்றாய்த்தெரிந்துகொள்ளாமல் (அனுப்பவேமாட்டார்).

(ப்ரீதியினால் பர்த்தாவைக் கோபித்துக்கொள்ளுகிறாள்:—)

தர்மத்தில்விருப்பமுடையராய் ஸத்யமாய்ப்போர்புரிபவராயுள்ள ராமர் தைவாதீநமாய் க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா? ஸுமித்ரையின் ஆநந்தத்தைப்பெருகச்செய்யும் மஹாபராக்ரமமுடைய லக்ஷ்மணரும் (க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா)? ௧௨

ககுத்ஸ்தகுலத்திலவதரித்தராமர் க்ஷேமமாய் (சக்த்தராய்) இருக்கும் பக்ஷத்தில், கடல்சூழ்ந்த பூமியை (முழுதும்) கிளர்ந்த காலாக்நிபோல், கோபங்கொண்டு என் தஹியாதிருக்கிறார்? ௧௩

இல்லை, அந்தாமலக்ஷ்மணர்கள் தேவர்களையும் வெல்வதில் சக்தியுடையவர்களே; (அவரிடத்தில்கோபமெதற்கு!) எனது துக்கங்களுக்கே போகவேண்டியகாலம் இல்லை (என்று) நினைக்கிறேன் ௧௪

புருஷோத்தமரான ராமர் (மனதில்) துக்கங்கொள்ளாதிருக்கிறாரா? பரிதபியாதிருக்கிறாரா? மேன்மேலுஞ்செய்யவேண்டிய கார்யங்களைச் செய்துவருகிறாரா? ௧௫

ராஜபுத்ரரானராமர் தீநராகாதிருக்கிறாரா? பராபரத்துக் கார்யங்களில் ஏமாறாதிருக்கிறாரா? புருஷன்செய்யவேண்டியகார்யங்களைச் செய்துவருகிறாரா. ௧௬

சத்ருக்களைவெல்லவல்லராமர் நண்பர்கள்விஷயத்தி லன்பராய் (ஸாம ம் தாநம் என்னும்) இருவகை உபாயத்தையுஞ் செய்கிறாரா? (சத்ருக்கள்வி ஷயத்தில்) வெல்லநினைத்து (தாநம் பேதம் தண்டம் என்கிற) மூவிதஉபாய த்தையுஞ் செய்துவருகிறாரா? கஎ

அன்பர்களை (தாம்போய்) அடைகின்றாரா? அன்பர்களால் (வந்து) அடை யப்படுகின்றாரா? அன்பர்களைக்கௌரவிக்கிறாரா? அன்பர்களால் கௌரவி க்கப்படுகின்றாரா? கஅ

மன்னவர்குமாரரானராமர் தேவதைகளின் அநுக்ரஹத்தைப் ப்ரார்த்திக்கி ன்றாரா? தம்மாலாகவேண்டியகார்யத்தையும் தைவத்தாலாகவேண்டியகார்ய த்தையும் பெற்றிருக்கிறாரா? கக௨

வாநர! ராகவர், பிரிந்ததனால் என்னிடத்து ஸ்நேஹம்போகாதிருக்கிறாரா? என்னை இத் துயரத்தினின்று விடுவிக்கப்போகின்றாரா? உ0

எப்போதும் ஸுகங்களுக் கேற்றவராய், துக்கங்களுக் கேலாதவராயுள் ள ராமர் கடுந் துயரத்தை யடைந்து துக்கியாதிருக்கின்றாரா? உக

கௌஸல்யை, ஸுமித்ரை, பரதர் என்னுமிவர்களின் க்ஷேமஸமாசாரம் அ டிக்கடி கேட்கப்படுகின்றதா? உஉ

பூஜ்யரான ராகவர் எனதுநிமித்தமாய்த் துக்கத்தால் (படாதிருக்கின்றா ரா)? ராமர் அந்யமனமுடையராகாதிருக்கின்றாரா? என்னைக் கரையேற்றவி க்கப்போகிறாரா? உங

ப்ராதாவினிடத்தில்வாத்ஸல்யமுடைய பரதர் மந்த்ரிகள் காக்க பயங்கரமா ன அக்ஷௌஹிணி ஸைந்யத்தை என்நிமித்தமாய் அனுப்புவரா? உச

பாக்யவானான ஸுக்ரீவரென்னும் வாநரமன்னர் தந்தங்களையும்நகங்களை யுமாயுதமாகக்கொண்ட வீரர்களான வாநரர்களால் சூழப்பட்டவராய் என துநிமித்தமாய் வரப்போகிறாரா? உரு

ஸுமித்ரைக்குஆநந்தத்தைவிளைப்பவராய அஸ்த்ரங்களையறிந்த சூரரா ன லக்ஷ்மணரும் (வந்து) பாணஜாலங்களால் ராக்ஷஸர்களைப் புடைக்கப்போ கிறாரா? உசு

ஜ்வலிக்கின்ற ரௌத்ரமான (ராமரது) அஸ்த்ரத்தால் மித்ரர்களுடன் போ ர்களத்தில் ஹதஞ்செய்யப்படும் ராவணனை ஸ்வல்ப காலத்திற்குள் பார் ப்பேனா? உஅ

ஸுவர்ணத்தைநிகர்த்தகாந்தியுடையதாய், பத்மத்தைநிகர்த்தபரிமளமுடை யதாயுள்ள அம்மஹாத்மாவின் அத் திருமுகம், ஜலம் வற்றி வெயிலினா ல் (வாடும்) தாமரை போல் என்னைப் பிரிந்ததனால் சோகத்தால்தீநமாய் வா டாதிருக்கின்றதா? உ௮

தர்மத்தையுத்தேசித்து ராஜ்யத்தை விட்டும், என்னையும் கால்நடையா ய் அரண்யத்திற்குக் கொண்டுவந்தும் மனக்கலக்கமும் பயமும் துயரமுமி ல்லாத அம்மஹாத்மா ஹ்ருதயத்தில் தைர்யங் கொண்டிருக்கிறாரா? உ௯

திவியம் தி வியொவாயஶுவாயஶுவி ஸெஶிதெ।
விஜிதீஷுஃ ஸுஹ்ருதவிநிதெஷு ஸுவாநுவெஃ॥ ௧௭

கஶிநிதாணி ஶுஹெதி திதெஶாவுலிஶுதெ।
கஶிதயாணிதஶு திதெஶாவி வாரஷுதெ॥ ௧௮

கஶிஹாஶாஷி ஸெவாநாம் ப்ரஸாதம் வாயிபுவாதஜஃ।
கஶிதாராஷகாரம் ஶ ஸெவம் ஶ ப திவஷுதெ॥ ௧௯

கஶிந விஶதஸெஹஃ ப்ரவாஸாநயி ராவவஃ
கஶிநாம் வுஸநாஉஸாஸெநாக்ஷயிஷுதி வாநர॥ ௨௦

ஸுவாநாஶுவிதொ நிதுஸுவாநாஉநளஶிதஃ।
ஊஃஸெஶுதுரரோஸாஷு கஶிஉராஸொ ந ஸீஉதி॥ ௨௧

களஸயுாயாஷுமா கஶிதுஶிதுாயாஷுஸெவ ஶ।
கஶீக்ஷம் ஶ்ரூயதெ கஶிதுஶுயம் ஹரகஷு ஶ॥ ௨௨

உநிஶிதெந சாநாஹுஃ கஶிஸொகெந ராவவஃ।
கஶிநாநுஉநா ராஃ கஶிநாம் தாரயிஷுதி॥ ௨௩

கஶிஉக்ஷளஹிணீம் ஸீதாம் ஹரதொ ஹ்ரதுவதஶஃ।
யஜிநீம் உநிஶிமுவ்வாம் ப்ரெஷயிஷுதீ உதுதெ॥ ௨௪

வாநரராயிவதிஃ ஶ்ரீமாந்ஸீவஃ கஶிஸெஷுதி।
உதுதெ ஹரிஸிவீருஸெவுதொ உநநவாபரெயெஃ॥ ௨௫

கஶிஶ ஶுக்ஷணஶ்ரூரஃ ஸுதுராநநவபுநஃ।
கஶவிஶுரஜாஸெந ராக்ஷஸாநிபஶிஷுதி॥ ௨௬

ரளஸ்ரெண கஶிஸ்ரெண ஜஶுதா நிஹதம் ரணெ।
உக்ஷுராஷுஸெந காஸெந ராவணம் ஸஸுஹ்ருஜநஜ॥ ௨௭

கஶிந தஸெஶுஸஸாநவணம் தஷுராநநம் வஉஸாநமநி
ஶுவாவிநா ஶுஷுதி ஶொகஃநம் ஜஶுக்ஷயெ வஉஸிவாதவெந॥ ௨௮

ஶுஸிபூரவெஶாதுஜதஶு ராஜுரம் சாம் வாவுரணுரம் நயதஃ வ
ஊதிஶ்। நாஸஸ்வுயா யஷு ந ஸீநு ஶொகஃ கஶிதஸெயபும்
ஹ்ருஉயெ கரொதி॥ ௨௯

ந வாஸ்ய சாதா நவிதா ச நாந்ய: ஸ்வேஹாவிசிஷ்டோ ஹி யதா
ஸதோவா। தாவத்தஹம் ஜீவிதமுத்ஸஹேயம் பாவத்ப்ரியாயாஸ்தவ ராக்ஷஸீநாம்॥ ௩௦

ஏதீவ ஜீவேயமஹம் ஸஹாயம் தம் வாநரேந்த்ரம் ப்ரியகாமயா தே।
ஸ்வயம்வரே ராஜகுலாந்நிஷண்ணா வரம் ஹி ராஜாநமுபைதி கந்யா॥ ௩௧

ஸீதாயா வசநம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸ்ய: க்ரூரதர்ஶிந:।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாயாந்தீ வாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥ ௩௨

ந தாவதேஷாம் ஜாநீதே ராமோ ரணமுபாகதே।
தேந தாம் நாநுபத்யாமி ஶரீரே வ்ரணமுத்தமம்॥ ௩௩

ஶ்ருத்வைவ து வசோ ஹ்யேதத் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராகவ:।
ஹதம் ப்ரக்ஷுப்தமுஹ்யந்தம் ஹயபூக்ஷமணஸம்யுதம்॥ ௩௪

விஷ்ஜ்ய தா வாணஜாலைஸ்தீக்ஷ்ணாக்ரைர்வ்ரணயாமயம்।
கரிஷ்யதி வ்ரணம் ஜ்ஞாத்வா காகுத்ஸ்த: ஶாந்தராக்ஷஸாந்॥ ௩௫

தத: ப்ரஹ்ஸ்யாஹ்ருதயாமி ஜ்ஞாத்வா ஸஹாஸ்ரராம:।
ஸ்வாஸ்ரிதவத்ஸல: ராமோ ஸ தாநவிவயிஷ்யதி॥ ௩௬

தவாஹமுபஜிஹ்ரீர்ஷுர்மோக்ஷ்யே ஸ வரிஷ்யதி:।
ந ஶக்ஷ்யதி ஹதே ராமே ஸீதாஹ்ருதா ஜீவிதும் ஜ்வலம்॥ ௩௭

ஜ்ஞாதேந ச விநேந ஜீவிதுமிச்சாமி ச।
ஏதாவதேவ ச தே தேவி! ஶக்யமேதாவதா ச॥

யதா ஸுந்தரகாண்டம் வ்ரீடிதோஷ்ணம் வாரணக்ஷுண்ணமுத்தம்।
ஜீவம் ப்ரக்ஷ்யதி ராமோ வ்ரணமுபநிதாதிதம்॥ ௩௮

க்ஷிப்ரம் ப்ரக்ஷ்யதி தேவி! ராமம் ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ।
ஶதக்ரதுரிவாஸீநம் *நாகவ்ருக்ஷஸ்ய ஶாகிநி॥ ௪௦

ந சாஸ்ய ராவணோ ஜீவேந்ந சாவி ஜீவ தேவதே।
வதம் ஸுவிஹிதம் நித்யம் ஹ்யகுலஸ்ய ஹி வத்ஸலே॥ ௪௧

---

*"நாகராஜஸ்ய."

தூத! இந்தராமருக்கு (என்னிடத்திலுண்டாயிருக்கிற)ஸ்நேஹத்தில் (என்னைவிட)அதிகமானவராவது எனக்கு ஸமாநமானவராவது இவருடையதாயு மன்று, தந்தையு மன்று, மற்றெவரு மன்று; ஆதலால் (என்)நாதன் (என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகவரும்) வரலாற்றைக் கேட்கிறவரையில் நான் ஜீவித்திருக்கநினைத்திருக்கிறேன்." ௩௦

ஸௌந்தர்யமுள்ள ஸீதை இவ்வாறு மஹாத்தானகருத்தடங்கியுள்ள வாக்யத்தை, மதுரமான அர்த்தத்தையுடையதும் ராமர்ப்ரயோஜநத்தோடுகூடியதுமான அந்தஹநுமானுடைய அழகாய சொல்லை மறுபடியும் கேட்கநினைத்து அவ் வாநரோத்தமரைநோக்கிச் சொல்லி நிறுத்திவிட்டாள். ௩௧

பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ள மாருதியார் ஸீதையின் சொல்லைக் கேட்டு, சிரத்தில் அஞ்ஜலி செய்து ஒருவாக்யத்தை உத்தரமாக உரைத்தார்:—௩௨

"அம்மகமலம்போலழகாயகண்களுற்றாய்! நீ ரிங்கிருப்பதை ராமர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை; ஆதலாற்றான் தேவேந்த்ரன் சசீதேவியை (அழைத்துக்கொண்டுபோவது)போல் உம்மை சீக்ரமாய் அழைத்துக்கொண்டுபோகாதிருக்கிறார். ௩௩

ராகவர் என் சொல்லைக் கேட்டமாத்திரத்தில், வாநர—ருக்ஷகணங்கள்நிறைந்த பெரிய ஸைந்யத்தையு மழைத்துக்கொண்டு சீக்ரமாய் வருவார். ௩௪

கலக்கமுடியாத ஸமுத்ரத்தையும் பாணஜாலங்களால் தடுத்து (அணைகட்டி) லங்கையை ராக்ஷஸர்களற்றதாக காகுத்ஸ்தர் செய்யப்போகிறார். ௩௫

அத்தருணத்தில், யமதர்மராஜராயிருந்தாலுஞ்சரி, அஸுரர்களுடன்கூடிய தேவர்களாயிருந்தாலுஞ்சரி ராமருடைய வழியில் ப்ரதிகூலமாய் நிற்பார்களாயின் அவர் அவர்களையும் கொன்றுவிடுவார். ௩௬

அம்ம! உம்மைக்காணாததாலுண்டான சோகத்தால் பரிதபிக்கிற (படியால்) அந்த ராமர் ஸிம்ஹத்தால்பீடிக்கப்படும் யானை போல் ஸுக மடையாதிருக்கின்றார். ௩௭

அம்ம! மலயம், விந்த்யம், மேரு, மந்தரம், தர்த்துரம் என்கிற *மலைகள், *(கந்த)மூலபலங்கள் என்னுமிவைகள்மீதாணையிட்டு உமக்குச் சொல்லுகிறேன்: அழகாயகண்களும், அழகாயகோவைக்கனிபோன்றஅதரமும், அழகாய்குண்டலங்களுமுடையதாகி பூர்ணசந்த்ர னுதித்தாற்போல்விளங்கும் ராமருடைய திருமுகத்தை பார்க்கப்போகிறீர். ௩௮

வைதேஹி! †நாகப்ருஷ்ட்டத்தின் மீது வீற்றிருக்கு மிந்த்ரனைப் போல் ப்ரஸ்ரவண பர்வதத்தின்மீது (வீற்றிருக்க) ராமரைப் பார்க்கப்போகிறீர். ௩௯

ராகவர் (உம்மைப்பிரிந்ததுக்கத்தால்) மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கின்றிலர்; மதுபாநத்தையும் செய்கின்றிலர்; (வாநப்ரஸ்த்தர்களுக்கென்று)நன்றாய்விதிக்கப்பட்ட வநத்திலுண்டான கந்தமூலாதிகளையும் அந்நத்தையும் நாடோறும் ஸாயங்காலம் (சரீரதாரணமாத்ரமாகச் சிறிதளவு) புஜிக்கின்றார். ௪௦

---

* ஹநுமான், தமக்கு மலைகளிருப்பிடமாகையாலும் கந்தமூலாதிகள் ஆஹாரமாகையாலும் அவைகள்மீதாணையிட்டுச்சொன்னார்.

† நாகப்ருஷ்ட்டமென்பது இந்த்ரனுக்கேவுரியதான ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள ஒருவிசேஷஸ்த்தாநம்.

ராகவர் உம்மிடத்திலேயேமனதைவைத்திருக்கிறபடியால், (அவர்மீ துவந்துவிழும்) காட்டுகள், கொசுக்கள், புழுக்கள், பாம்புகள் என்னுமிவைகளையுங்கூட உடம்பினின் றுட்டுகிறதில்லை. சஉ

ராமர் நித்யமும் சிந்தையிலாழ்ந்தவரும், நித்யமும் சோகத்திலாழ்ந்தவருமாயிருக்கிறார்! வேறொன்றையும் சிந்திக்கிறிலர்; அவரும் காமன்வசத்தையடைந்தார். ௩

ராமர் எப்பொழுதும் நித்ரையில்லாதிருக்கிறார்! ஒருக்கால் நித்ரைசெய்தாலும் 'ஸீதே!' என் றின் சொல்லைச் சொல்லி விழித்துக்கொள்ளுகிறார்! சச

பழத்தையாவது, புஷ்பத்தையாவது, அழகானவஸ்து மற் றெதையாவது பார்த்துவிட்டால், 'ஹா ப்ரியே! (எனதன்பிற்கிடமானவளீதாய்)' என் றிவ்வாறு பலவாறாய் (புலம்பி) பெருமூச்செறிந்து உம்மைப்பற்றியே பேசுகின்றார்." சரு

அம்ம! அந்த ராஜகுமாரர் நித்யமும் பரிதபித்து, 'ஸீதே!' என் றும்மைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு, உறுதியானபிடிவாதமும் மஹத்தானதைர்யமுமுடையராகி, உம்மை அடைவதற்காகவே ப்ரயத்நம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்." சஙு

ராமருடைய சோகத்திற்கு ஸமாநமானசோகமுடையளான விதேஹதேசத்தரசர்திருமகளான அந்தஸீதை ராமஸங்கீர்த்தநத்தால்துக்கந்தீர்ந்தவளாய், சரத்காலாரம்பத்தில் சிறிதுமேகத்தால்மறைக்கப்பட்டசந்த்ரனையுடைய ராத்ரிபோ லிருந்தாள். சஎ

முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

முழுமதிநிகர்திருமுகமுற்ற ஸீதையும் அம் மொழியைச் செவியுற்று, தர்மமானகருத்துடன்கூடியுள்ள இம் மொழியை ஹநுமானைப்பார்த் துரைத்தாள்:— க

"வாநர! 'ராமர் (உன்னைத்தவிர) வேறொன் றில்மனம்வைத்தவராகவில்லை, சோகத்திலாழ்ந்திருக்கின்றார்' (என்று) உன்னால் சொல்லப்பட்டசொல் விஷங்கலந்த அம்ருதம். (என்னிடத்திலேயே மனதுவைத்திருக்கிறாரென்கிறசொல் அம்ருதம்; சோகத்திலாழ்ந்திருக்கிறாரென்கிறசொல் விஷம்.) உ

பரிபூர்ணமான ஐச்வர்யத்தில்தானாகட்டும், அதிபயங்கரமான வ்யஸநத்தில்தானாகட்டும், மனிதனைக் கயிற்றாற் கட்டித் தைவ மிழுக்கிறது (நம்மாலென்னாகும்). ௩

வாநரச்ரேஷ்ட! ப்ராணிகளுக்குத் தைவம் வெல்லமுடிந்ததல்ல, நிச்சயம்; வ்யஸநங்களால் கலங்கிக்கிடக்கும் லக்ஷ்மணரையும் ராமரையும் என்னையும் பாரு (உனக்கேதெரியவரும்). ச

கடலில் எங்குமலைந்து மிதக்கும் (காற்றினால்)அடியுண்டகப்பல் போல் ராகவர் இந்தத் துக்கக்கடலின் கரையை எப்போ தடையப்போகிறார்? ரு

(என்)நாதன் ராக்ஷஸர்களின் வதத்தைச் செய்து ராவணனைக் கொன்று லங்கையை நிர்மூலமாகச் செய்து என்னை எப்போது காணப்போகிறார்!

நைவ ஶங்காந் ந ஶோகாந் ந கீடாந் ந ஸரீஸ்ருபாந்।
ராவணோ ऽபி ந யோஜாதாந் தஜ்ஜ்ஞாதிநாந்ரணாதநா॥ ச உ
நித்யம் யுத்நவிஶாரதோ நித்யம் ஶோகபராயணஃ।
நாந்ருவிந்யதி கிஞ்சித் ஸ தம் காமவஶாநுகம்॥ ச ங
ஸநிஶ்சயதம் ராமஃ ஸம்தோऽவிஶ்ய நஶோகதஃ।
ஸீதேதி ப்ரபுராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபாஷதே॥ ச ச
ஶ்ருஷ்வாஹயம் வா வக்ஷ்யாமி வா யுக்தாந்ருதம் ஸுமநோஹரம்।
வைதேஹி ஹா ப்ரியேதேயம் ஶ்வஸ்யாஹ்நி ஶிரஸா ஶ்ருதே॥ ச ரு

ஸ தேவி! நித்யம் வரீதவ்யாநுஷ்டாநேவ ஸீதேதி ஹிமாஷ்ரு
ணாஃ। யுதவ்ரதோ ராஜஸுதோ ஹநுமாந் ஹ்ரீதிவ ஶாஹாய
க்ருதவ்ரதஃ॥ ச ரு

ஸா ராக்ஷஸாங்கீதுநவீதஶோகா ராக்ஷ்ய ஶோகேந ஸமாந
ஶோகா। ஶரந்வெ ஸாக்ஷுஶுஷ்வநா நிஶேவ வெதேஹ
ஸுதா வஹுவ॥ ச எ

ஷட்ஶிங்ஶஃ ஸர்க்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஸப்தத்ரிங்ஶஃ ஸர்க்கஃ.

ஸீதா தத்வநம் ஶ்ருத்வா வ்ருணுவந்நிஹாநநா।
ஹநுமந்தமுவாசேதம் யதார்தமுஸஹிதம் வசஃ॥ க
கதிதம் விஷஸம்ஸ்ரஷ்டம் த்வயா வாநர! ஸாஹிதம்।
யத்ந நாந்ருதோ ராமோ யத்ந ஶோகபராயணஃ॥ உ
ஸ்வப்நேபுவா ஸுவிஸ்ரீணோ வ்ருஸநேவா ஸுஷாரணே।
ராஜீவ வரக்ஷம் வத்ரா க்ருதாந்தஃ வரிகுஷ்டதி॥ ங
வியிநுக்தநிஸம்ஹாயுஃ ப்ராணிநாம் வ்ரவமொதஃ।
ஸுஶிக்ரம் சாம ராமம் ச வ்ருஸநேஃ வஶ்ரு ஶோஹிதாந்॥ ச
ஶோகஸ்யாஸ்ய க்ஷா வாரம் ராவணோ ऽயிஹிஷ்யதி।
வ்ரவாநஃ வரிஶ்ரு ஹதநள்ஸ்ரமெ யயா॥ ரு
ராக்ஷஸாநாம் வயம் க்ருதா ஸுஹ்ருயிதா ச ராவணஃ।
ஶுதாஃ ஸுந்தரி தாம் க்ருதா க்ஷா உக்ஷ்யதி சாம் வதிஃ॥ சு

ஸ வாக்யம் ஸத்யமேவேதி யாவதேவ ந வக்ஷ்யதி।
ஸுயம் ஸம்வதமாநஸ்ய கா மே ஜீவிதமீஹதி॥ எ

வதந்தி ஹி ஸுரா ஸர்வே ராக்ஷஸ்ய: ஸ்ரீமுகாத் ஸ்ருதா:।
ராவணேந நிஸும்பேந ஸஸைந்யேந ஸபாந்தவ:॥ அ

விபீஷணேந ஹ்யாதா: ஸ நியுக்தநம் ப்ரதி।
ஸுந்ரீதிம் ப்ரயதேதம் ந ஹ்ய தத் கூரமிதி ஸ்மரேத்॥ கூ

ஸ ப்ரதிப்ரதாநம் ஹி ராவணஸ்ய ந ரோசதே।
ராவணம் சாபி ஸர்வே ஹ்ருதயம் காமவஸம் மதம்॥ க0

ஜ்யேஷ்ட: கநிஷ்ட: ஸ்ரீமாந் விபீஷணஸ்ஸுதா கவே।
தயா ஸமேஷ்யதி ஸ்ரீமாந் ப்ரஹிதயா ஸ்வயம்॥ கக

ஸுஸம்ஸயம் ஹ்யஸிஸ்ரேஷ்ட க்ஷிப்ரம் சாம் ப்ராப்ஸ்யதே வதி:।
ஸுந்ரீதா ஹி மே ஸ்ரேஷ்ஸ்ஸ்ரிஸ்ஸ்ரேஹ்ரோ ஹ்ரணாம்॥
உதாஹம் வ்ரஷ்ட்ரஸ்ஸ்ரேஸ்ரேஸ்ரே

மிகவும்த்வரைப்படவேண்டுமென்று அவருக்கு நீசொல்லவும்; இந்த ஸம்வத்ஸரகாலம் முடியாதிருக்கிற வரையில்தான் என் ப்ராணன் (இருக்கும்).

வாநர! (இப்போது) பத்தாவது மாஸம் நடந்துவருகிறது; காதுகனுன ராவணனால் என்விஷயமாய் எந்த ஸங்கேதம் (அதாவதுசொல்லவேண்டியதிநம்) ஏற்படுத்தப்பட்டதோ (அவைகளில்) இன்னு மிரண்டுமாஸங்களே மிகுந்திருக்கின்றன. அ

என்னை (ராமரிடமே) கொடுத்துவிடும்படி ப்ராதாவான விபீஷணராலும் பஹுப்ரயத்நத்துடன் நல்லபேச்சுசொல்லப்பட்டும் அந்த (நல்ல)புத்தியை (ராவணன்) எடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை! ௨

என்னைக் கௌரவித்துக்கொடுத்துவிடுவது ராவணனுக்குப் பிடிக்கவில்லை; ஏனென்றால்: காலவசத்தை யடைந்திருக்கிறபடியால் ராவணனை நமன் போர்களத்தில் தேடிக்கொண்டிருக்கிறானே! ௩௦

வாநர! விபீஷணருடைய (மூத்த)குமாரியான அனலையென்னு மொருகந்யகையிருக்கிறாள்; தாயாரால் தானே அனுப்பப்பட்ட அவளால் எனக்கு இந்தஸமாசாரம் சொல்லப்பட்டது: ௪௪

வாநரச்ரேஷ்ட! சீக்ரத்திலேயே பர்த்தா என்னை யடையப்போகிறார், ஸந்தேஹமில்லை; ஏனென்றால்: என் னுள்ளம் சுத்தமாயிருக்கிறது; (அதற்கேற்க) அவரிடத்திலும் அநேக குணங்களிருக்கின்றன; வாநர! (அவைகளில் சிலகுணங்களை யெடுத்துச்சொல்லுகிறேன்:—) உத்ஸாஹம், புருஷத்தன்மை, பலம், ஸாதுத்தனம், நன்றியறிதல், பராக்ரமம், சக்தி ஆகிய இவைகள் ராகவரிடத்தி லிருக்கின்றன. ௪௫

எந்தமஹாத்மா தம்பியில்லாமலே (ஒருவராய்) ஜநஸ்தாநத்தில் பதினான்காயிரம் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றாரோ அவருக்கு எந்த சத்ருதான் பயப்படமாட்டான்? ௪௬

அந்தப் புருஷோத்தமர் வ்யஸநங்களால் அசைக்கத் தகுந்தவரன்று; இந்த்ரன்பத்நி இந்த்ரனுடைய (ப்ரபாவத்தையறிவது) போல் நான் அவருடைய ப்ரபாவத்தையறிந்தவள். ௪௭

வாநர! பாணஜாலங்களாகிறகிரணங்களையுடைய சூரரான ராமராகிறஸூர்யன் சத்ருக்களானராக்ஷஸர்களாகிற ஜலத்தை வற்றுவிக்கப்போகிறார்." ௪௮

இவ்வாறு சொல்லி, ராமர்நிமித்தமாய் சோகத்தாலிளைத்து, கண்ணீர்நிறைந்தகண்களுற்ற அந்தவநிதையைப்பார்த்து ஹநுமான் ஒருரை யுரைத்தார்:—

"(அம்ம! நீர்சொன்ன இந்த) சொல்லை என்னிடத்தினின்று ராகவர் கேட்டமாத்ரத்தில், வாநரக்கூட்டங்களும்ருக்ஷக்கூட்டங்களும்நிறைந்துள்ள மஹத்தான ஸைந்யத்தை இழுத்துக்கொண்டு உடனே வருவர்! ௪௮

அம்மஅழகாயதிருமுகமுற்றாய்! அப்படிவேண்டாமென்றால், உம்மை இந்தத் துக்கத்தினின்று இப்பொழுதே விடுவித்துவிடுகிறேன்; அம்மகுற்றமற்றாய்! என் முதுகிலே ஏறியருளும். ௪௯

உம்மை முதுகிலேற்றிக் கொண்டு ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டிச்செல்வேன்; ராவணனோடுகூட லங்கையையும் தூக்கிக்கொண்டுபோக எனக்கு சக்தி யிருக்கிறதம்ம! ௫௦

அம்மமைதிலியார்! அக்நிபகவான் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட ஹவ்யத்தை இந்த்ரனிடம் (கொண்டுபோவது) போல் யான் (உம்மை) பரஸ்ரவணமென்கிறபர்வதத்திலிருக்கின்ற ராகவரிடம் இப்போதே கொண்டுசேர்ப்பேன். உக

வைதேஹி! அஸுரர்களைவதைப்பதில் நிச்சயத்துடன் கூடியுள்ள விஷ்ணுவைப் போல் (விளங்கும்) ராகவரை லக்ஷ்மணரோடுகூட இப்போதே பார்ப்பீர். உஉ

நாகப்ருஷ்ட்டத்தின் மீது வீற்றிருக்கு மிந்த்ரனைப் போல், உம்மைக்காண்பதில் ஆசைகொண் டாச்ரமத்தில்வீற்றிருக்கும் மஹாபலமுடையராகவரைப் பார்ப்பீர். உங

அம்ம! அழகுடையாய்! என் முதுகி லேறிக்கொள்ளும்; உபேக்ஷைசெய்யவேண்டாம்; சந்த்ரனோடு ரோஹிணீதேவி போல் ராமரோடு சேர விரும்புமம்ம! உச

நீர் என்முதுகி லேறிக்கொண்டு, மிகுந்தகாந்தியுள்ள சந்த்ரனோடும் ஸூர்யனோடும் பேசுகின்றவர் போல் (அதிகவுயரத்தில்) ஆகாசத்தையும்ஸமுத்ரத்தையும் தாண்டிச்செல்வீர். உரு

அம்ம! உம்மை இங்கிருந் தழைத்துக்கொண்டு புறப்படு மெனது மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்துவருவதற்கு லங்கையில்வஸிப்பவர் யாவரும் சக்தர்களல்லர்.

அம்மவைதேஹி! உம்மை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, யானிங் கெப்படி வந்தேனோ அப்படியே(அநாயாஸமாய்) ஆகாசத்திற் செல்வேன், பாரும்! ஸந்தேஹமில்லை.” உஎ

மிதிலைக்கோன்திருமகளானஸீதை வாநரோத்தமரிடத்தினின் றத்புதமான சொல்லைக் கேட்டு ஆநந்தித்தாலங்கமெங்கும்மயிர்க்கூசி அநந்தரம் ஹநுமானைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:— உஅ

“ஹநுமானே! தூர வழி என்னைச் சுமந்துகொண்டுபோக எப்படி நினைக்கிறாய்? வாநரோத்தம! அதுதான் உனது குரங்குத்தனமென் றெண்ணுகிறேன். உக

வாநரச்ரேஷ்ட! சிறியசரீரமுடைய நீ எப்படி என்னை மன்னவரான என் பர்த்தாவி னிடங் கொண்டுபோக நினைக்கிறாய்!” ௩0

மிக்க(தைர்ய)லக்ஷ்மியுடைய வாயுகுமாரரான ஹநுமான் ஸீதையின் வாக்யத்தைக் கேட்டு, ‘(ஃயோ ஸீதை இப்படி நினைக்கவேண்டுமா! இஃதென்ன!) புதிதாய்ப் பரிபவம் நேர்ந்ததே’ (என்று) எண்ணமிட்டார். ௩௧

“அம்மவைதேஹி! எனது பலத்தையாவது ப்ரபாவத்தையாவது நீரறியமாட்டீர்; ஆதலால், நினைத்தபடியெல்லாமுண்டாகும்படியான எனக்குள்ள ரூபத்தை (காட்டுகிறேன்) பாரும்:” (என்றார்.) ௩௨

சத்ருக்களைக்கொல்லும் வாநரோத்தமராகிய ஹநுமான் இவ்வாறு சிந்தித்து அப்பொழுது ஸீதைக்குத் தம்முருவைக் காட்டினார். ௩௩

புத்திமானான அவ் வாநரோத்தமர் ஸீதைக்குநம்பிக்கையுண்டாகும்பொருட்டு அவ் வ்ருக்ஷத்தினின்று பாய்ந்து பிறகு வளரத் தொடங்கினார். ௩௪

வாநரோத்தமர் மேருமந்தரபர்வதங்களுக்கொப்பானவராய், ஜ்வலிக்கின்ற அக்நியின்ஒளியுடையராய்ப் ப்ரகாசித்தார்; ஸீதையின் முன் வந்துநின்றார்.

கஷம் வ்ரஜ வணஷ்ஷாய ராவவாயாஜ்ய வெயி ரி!
வ்ராவயிஷ்யாமி ஶகுராய ஹவ்ய ஹுதிவாநலம்॥ உக
உக்ஷ்வ்ரஜ்வெவ வெவெஹி! ராவவம் ஸஹயக்ஷணச்।
வ்ரவஸாயஸாய க்ரம் விஷ்ணு வெத்ரவிய யமா॥ உஉ
தஉஶுநகுதொ தாஹாஶாஶ்ரஷ்ஷம் ஈஹாவுஉச்।
வ்ரஸ்ரநரிவாஸீநம் * நாகராஜஸ்ய உக்ரயுநி॥ உங
வ்ரஷ்ஷாரொஹ ஶெ ஷெவி! சா விகாஉ ஷ்ஷ ஶொஹெந!
பொஶநிஉ ராணை ஶஶாஷெநெவ ரொஹிணீ॥ உச
கயபநீவ உநெண ஸக்ரபெண உ ஈஹாவிஷ்ஷா।
ஈவ்ரஷ்ஷயிர ஹ்ரு தம் தாராகாஶஈஹாணுவள॥ உரு
ந ஹி ஶெ ஸ்ரயாதஸ்ய தாதிதொ நபதொ ஸ்ரநெ।
கந்ரந்ரம் ரதிம் ஶகாஃ ஸவெ உஹாநிவாஸிநஃ॥ உசு
யவெயாஹ்ஹ வ்ராவஸ்ரவெயாஹஈஸ்ரபஃ।
யாஸ்யாமி வஶ்ரு வெவெஹி! தாஸ்ரஉ்ரு விஹாயஸச்॥ உஎ
வெயிஶ் தந் ஹரிஶ்ரு ஷ்ஷாஉ்ரம் தா வஉநஉ்ரதச்।
ஹஷ்ஷுவிஷ்ஷி தஸவ்ரு ஹ்ரு ஹநஉநயாவ்ர வீதச்॥ உஅ
ஹநஉநச்! உக்ரயாநம் கயம் சாம் வொஉஉஹ்வஸி।
தஷெவவ்ரு தெ ஈநெரு கவிதம் ஹரிபக்ரவ!॥ உகூ
கயம்வாவ்ரு ஶரீரஸ்ரம் சாதிதொ நெதஉஹ்வஸி
ஸகாஶம் சாநவெநஸ்ரு ஹதுஉசெ்ரு வ்ர ஷ்ஷுஹ!॥ ங0
ஸீதாயா வஉநம் ஶ்ரு தா ஹநஉசாநாரு தாதஜஃ।
விநயாசாஸ ஶக்ஷ்வாநவம் வரிஹவா க்ரதச்॥ ங்க
ந ஶெ ஜாதி ஸதம் வா வ்ரஹாவம் வா ஸஹிதக்ஷணா।
தஸ்ரா தஶ்ரு தஉ வெவெஹி யஉ்ரவம் ஈ காரிதஃ॥ ங உ
ஈதி ஸம்விநு ஹநஉசாஸ்ரு வ்ரவஸ்ரதஃ।
ஶுயாசாஸ வெவெஹ்ரு ஷ்ஷ்ரவரிஈஉ்ரநஃ॥ ங ங
ஸ தஸ்ரா தாஉவாஈசாநாவ்ரு வ்ரவஷ்ஷுஹஃ।
தொ வயிஉதஉசாரெஹெ ஸீதாவ்ர தயகாரணாதச்॥ ங ச
ஶெஉநரஸம்காஶொ ஸஹள ஈவாநவ்ரஹஃ।
கஶ்ரொ வ்ரவதஷ்ஷ்ரு ஸீதாயா வாநரொதஃ॥ ங ரு

---

* "நமராஜஸ்ய" ஈதி வாசாந்தரச்.

ஹரிஃ வவுதஸர்காஶஸ்தாத்ரவக்ரோ ஹனூமாவயஃ।
வஜ்ரஹஂஷநவொ ஹீஶோ வெஹெஹீஹிஹ்ரவ்ரவீத்॥ ௩௧

ஸவவுதவநொஹ்ரஶாம் ஸாபூவ் காரமிதாரணாத்!
ஆஜ்ஞாஶீரம் ஸநாயாம் வா நயிதும் ஶக்நுஹி ஸெ॥ ௩௨

தஹவஸ்யாவ்ரதாம் வுஜ்ரயம் ஶெவி! விகாஹ்யா।
விஶொகம் கு॒ரு॒ வெஹெஹி! ராவவம் ஸஹ ஆக்ஷணாத்! ௩௩

தம் ஹ்ரஷ்டா ஹீஸ்ரகாஶஶ்வாவ ஜநகாத்மஜா।
வஹவத்ரவிஶாலாக்ஷீ ராமுதவ்ரளாஸம் ஸுதம்॥ ௩௪

தவ ஸத்யம் ஐயம் வெவ விஜாநாஹி ஹனூகுவெ!
வாயொரிவ மதிம் லாவி தெஜஶ்சாஹ்ரெரிவாஹ்ரதாத்॥ ௪௦

ப்ராகுதொ ஸ்ரயஃ கயம் வெரோ ஹ்ரஹிஶாமுந்த்ரஹுதி।
உஹ்யொரவ்ரயெஸ்ய வாரம் வாநரவ்ரஹவ!॥ ௪௧

ஜாநாஹி மஹெந ஶக்திம் நயநெவாவி தெ ஹ।
கவஶ்யம் ஸம்ப்ரயாயுராஶு காயுஸிஹிஹுஹாதுஃ॥ ௪௨

கயுக்தம் து கவிஶ்ரேஷ்ட! ஹ மந்த்ரம் தயாநவ!!
வாயுவெமஸவெமஸ்ய வெமொ ராம் ஶொஹயெதவ் ௪௩

கஹஶாகாஶரேவ நா ஹ்ரவயுவாரி ஸாமுராத்।
ப்ரவிதெயம் ஹி தெ ப்ரஷ்டாஹ்யாஹெமெந மஹுகுஃ॥ ௪௪

வதிதா ஸாமரெ வாஹம் திஹிநகுஸஷாகுவெ।
ஹவெபரோஶு விவஶா யாஹஸாஹநஹுதுத்தஹ்॥ ௪௫

நவ ஶக்ஷ்ய தயா ஸாயும் மந்த்ரம் ஶத்ரவிநாஶந!
கயுத்ரவதி ஸநெஹஸ்யுவி ஸ்யாஹஸுரபஃ॥ ௪௬

ஹ்ரியரோணாம் து ரோம் ஹ்ரஷ்டா ராக்ஷஸா ஹீவிகுரோஃ।
ஆந்மஹெயுராஹிஷ்டா ராவணெந ஹ்ரராதநா!! ௪௭

தெஹ்லம் வரிவ்ரதஶ்ரெரெஶ்ரஹுஹ்ரவாணிஹிஃ।
ஹவெஹ்லம் ஸம்ஶயம் ப்ராவ்ரெ தயா வீர! கயுத்ரவாத்॥ ௪௮

ஸாயுயா வஹவொ வ்ரெ்ரி ராக்ஷஸாஹ்லம் நிராயுயஃ।
கயும் ஶக்ஷ்யவி ஸம்யாதும் ரோம் வெவ வாரிரக்ஷிதுஃ॥ ௪௯

பர்வதத்தைநிகர்த்து, சிவந்தமுகமும் மஹத்தானபலமுமுடையராயப் பயங்கராகி ஹநுமான் ஸீதையைப்பார்த் திம்மொழியை யுரைத்தார்:—௩௬

"பர்வதவநப்ரதேசங்களோடும், மெத்தைகள்மதில்கள்தோரணவாயில்கள்என்னுமிவைகளோடும், இன்னுங்கேட்டால் ராவணனோடுங்கூட இந்த லங்கையைக் கொண்டுபோவதற்கு எனக்கு சக்தி இருக்கிறது. ௩௭

அம்ம! வைதேஹி! ஆதலால் புத்தி நிலைநிறுத்தப்படட்டும்; உபேக்ஷிப்பது போதும்; லக்ஷ்மணரோடுகூடிய ராகவரை சோகமற்றவராகச் செய்யும்."

தாமரையிதழ்போல்விசாலமான திருக்கண்களையுடைய ஜநகர்திருமகள், பயங்கரமானரூபமுடையரும், வாயுவின் ஔரஸ புத்ரருமான அந்தஹநுமானைப் பார்த்துச் சொன்னாள்:— ௩௮

"மஹாகபியே! அத்புதமான உன்னுடைய பராக்ரமத்தையும், பலத்தையும், வாயுவின் வேகம்போன்ற வேகத்தையும், அக்நியின் தேஜசுபோன்ற தேஜசையும் தெரிந்துகொண்டேன். ௩௯

வாநரச்ரேஷ்ட! ஸாதாரணமான வேறொருவன், தாண்டமுடியாத ஸமுத்ரத்தின் (இக்)கரைக்கும் (அதிலும்) இவ் விடத்திற்கும் எப்படி வரத் தகுவன்?

என்னைக் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு உனக்கு சக்தியுண்டென்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன்; மஹாத்மாவான ராமருடைய கார்யம்ஸித்திப்பதைப்பற்றி சீக்ரமாய் அவச்யம் ஆலோசிக்கவேண்டும். ௪௨

அப்பகுற்றமற்றவ! வாநரச்ரேஷ்ட! உன்னோடு வருவது எனக்கு யுக்தமன்று; வாயுவேகத்திற்குஸமாநமானவேகமுடையவனாயிருக்கிற(படியால்) உன்னுடைய வேகம் என்னைக் கிறுகிறுக்கச்செய்யும். ௪௩

ஸமுத்ரத்தின் மேலேமேலே (அதிகவுயரத்தில்) ஆகாசத்தி லிருக்கும் நான், நீ வேகமாய்ப் போகும்போது பயந்து உன் முதுகிலிருந்து விழுந்துவிடுவேனே? ௪௪

திமிங்கிலங்களும்முதலைகளும்மீன்களும்நிறைந்துள்ள ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து பாதிநீனையாய் உடனே நான் ஜலஜந்துக்களுக்கு மேலான ஆஹாரமாகவுமாய்விடுவேன். ௪௫

பகைஞரையழிக்கின்றவ! உன்னோடு கூட வர முடியாது; ஏனென்றால்:' (என்னை) ரக்ஷிக்கவந்த உனக்கும் (ப்ராண)ஸந்தேஹமுண்டாய்விடும்; ஸம்சயமில்லை. ௪௬

(உன்னால்)கொண்டுபோகப்படும் என்னைக் கண்டமாத்ரத்தில், பயங்கரமாய்நடக்கும் ராக்ஷஸர்கள் துராத்மாவான ராவணனால் கட்டளையிடப்பட்டவர்களாய்த் தொடர்ந்துவருவார்கள். ௪௭

அப்பவீர! சூலங்களையும்உலக்கைகளையும்கையிலேந்திய அந்த வீரர்களால் நீ நாற்புறமும்சூழப்படுவாய்; (என்னைக்)காக்கமுயன்று என்னால் நீ (தப்பித்துக்கொள்வதற்கே)ஸந்தேஹமடைந்தவனாக ஆகுவாய். ௪௮

ராக்ஷஸர்களோ பலர் ஆயுதத்துடன் ஆகாசத்தில் (நிற்பார்கள்); நீயோ ஒருவனாய் ஆயுதமில்லாதவனாய் (இருக்கிறாய்); நீபோவதற்கும் என்னை ரக்ஷிப்பதற்கும் எப்படி சக்தனாவாய்? ௪௯

வாநரோத்தம! கொடியசெய்கையுள்ள அந்த ராக்ஷஸர்களோடு நீ யுத்தஞ்செய்தால், பயத்தால்கலங்கி உன் முதுகிலிருந்து விழுந்துவிடுவேனப்ப! ௩௦

வாநரோத்தம! பிறகு கொடிய வலிவுள்ள நெடிய ராக்ஷஸர்கள் எப்படியாவது யுத்தத்தில் உன்னை வென்றுவிடுவார்கள். ௩௧

அல்லது, நீ சண்டையிலேயேஞாபகமாய் யுத்தஞ்செய்யும்போது விழுந்துவிடுவேன்; விழு மென்னைப் பாபிஷ்டர்களான ராக்ஷஸர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய்விடுவார்கள். ௩௨

என்னை உன்கையிலிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டாவதுபோய்விடுவார்கள்; அல்லது கொன்றுவிடுவார்கள்; ஏனென்றால்: யுத்தத்தில் ஜயாபஜயங்களிரண்டும் நிலையில்லாதவைகளா யிருக்கின்றன. ௩௩

நானுவது ராக்ஷஸர்களால் விரட்டப்பட்டு ஆபத்தையடையநேரும்; வாநரச்ரேஷ்ட! உன்ப்ரயத்நம் நிஷ்பலமாகவே ஆய்விடும் ௩௪

ஸகலராக்ஷஸர்களையும் நீ ஒருவனுகவே) கொல்வதற்குப் போதுமானவனே; ஆனால், உன்னால் ராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டால் ராகவருடைய கீர்த்தி குறைந்துவிடும். ௩௫

அல்லது, வாநரர்களாவது ராமலக்ஷ்மணர்களாவது அறியமுடியாத ஏகாந்தமான விடத்தில் ராக்ஷஸர்கள் என்னை எடுத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துவிடுவார்கள். ௩௬

அதனால், என்நிமித்தமான உனது இப்ப்ரயத்நம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகும்; (ஆதலால்) உன்னையுங் கூட்டிக்கொண்டு ராமர் வருவதில் மிகவும் குணம். ௩௭

அப்பதிண்தோள! மஹாத்மாவாகிய ராகவர், (அவருடைய)ப்ராதாக்கள், உனது ராஜகுலம் (அதாவதுவாநரர்கள்) ஆகியஇவர்களின் ப்ராணன் என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ௩௮

அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள் ருவர்களும் என்னைப்பற்றி நிராசர்களாய் சோகத்தாலும்பரிதாபத்தாலும் ஸித்தவர்களாய் ஸகலருக்ஷவாநரர்களோடுங் கூடப் ராணனென்னும்மேலான பொருளையும் விட்டுவிடுவார்கள். ௩௯

வாநரச்ரேஷ்டனான ஹநுமானே! பர்த்தாவினிடத்திலுள்ளபக்தியைக் கௌரவிக்கவேண்டுமாதலால் ராமர்தவிர மற்றெந்தப் புருஷனுடைய சரீரத்தையும் தீண்டமாட்டேன். ௪௦

நான் ராவணனுடைய பலாத்காரத்தால் சரீரஸ்பர்சத்தை யடைந்தேனென்கிறவிஷயத்தில், நானுகஒன்றுஞ்செய்யமுடியாமல், நாதன்பக்கத்திலில்லாமல், செயலொன்றுமில்லாம லிருக்கிற நான் என்ன செய்யலாம்! ௪௧

ராமர் தசகண்டனை இங்கு பந்துக்களோடுங்கூட கொன்று என்னை இங்கிருந் தழைத்துக்கொண்டு போவ ரானால் அது அவருக்குத் தருந்த தாகும் (கௌரவமாயிருக்கும்). ௪௨

யுத்தவீரரான அந்த மஹாத்மாவின் பராக்ரமங்கள் என்னால் கேட்கப்பட்டுமிருக்கின்றன; பார்க்கப்பட்டுமிருக்கின்றன; தேவ-கந்தர்வ-உரக-ராக்ஷஸர்களும் யுத்தத்தில் ராமருக்கு ஸமர்களாக ஆகிறதில்லையப்ப! ௪௩

யுஷ்மாநஸ்ய ரக்ஷோஹிஸ்வ தெஃ க்ருரகர்மபிஃ।
ப்ரவதெயம் ஹி தெ வ்ருஷ்ணாஹ்யாதுரா கவிஸத்தமஃ॥ ௩௦

கயா ரக்ஷாம்ஸி ஹீநாநி ஹநாநி வயவநி ச।
கயாஜிதாநி ராயெ தாம் ஜயெயுஃ கவிஸத்தமஃ॥ ௩௧

கயவா யுஷ்மாநஸ்ய வதெயம் விஸ்வஸ்ய தெ।
வதிதாம் ச ஗்ருஹீத்வா தாம் நயெயுஃ வாவராக்ஷஸாஃ॥ ௩௨

தாம்வா ஹரெயுஃஸுஹ்ருதாஹிஶஸெபுராயாவிவா।
கவ்யவஸ்ய ஹி ஜ்ஞெயுதெ யுஷ்மெ ஜயவராஜயஃ॥ ௩௩

கஹம் வாவி விவஜ்ஜெயம் ரக்ஷோஹிரஹிதஜிதா।
ததயதெ ஹரிஶ்ரெஷ்ட! ஹவெநிஷ்ய ஹவ த॥ ௩௪

காமம் தவஸி வபுராவெ நிஹந்தும் ஸவபுராக்ஷஸாந்।
ராவவஸ்ய யஶோ ஹீயெத்ஸுபா ஶஶ்வெஷு ராக்ஷஸிஷு॥ ௩௫

கயவாzzஹாய ரக்ஷாம்ஸி நுஷெபுஃ ஸம்வுதெ ஹி தாந்।
யத்ர தெ நாஹிஜாநீயுஃ ஹபுரயொ நாவி ராவவஸ॥ ௩௬

க்ரூரஹஸ்ய ஜயெபுராzzயம் ததஸ்ய நிரயுகஃ।
ஸ்வயா ஹி ஸஹ ராஸ்ய ஜஹாநாமஜெ ஗்ருணஃ॥ ௩௭

ஜயி ஜீவிதமாயத்தம் ராவஸ்ய ஜஹாதநஃ।
ஹ்ராதுணாம் ச ஜஹாவாஜெஹ தவ ராஜகுலஸ்ய ச॥ ௩௮

தள நிராஶள ஜெயம் து ஶொகஸந்தாவகுஶிதள।
ஸஹ ஸவபுக்ஷுஹரிஹிஸ்ருக்ஷ்ய தம் ப்ராணஸம்ஶ்ரஹாந்॥ ௩௯

ஹதபுத்ரஹகிம் வ ராக்ஷஸ்ய ராஜநுஸ்ய வாநர।
ந ஸ்வஶாதி ஶரீரம் து வ்ரணம்ஹொ வாநரவ்ரஜ॥ ௪௦

யஜ்ஜம் ஗ாத்ரஸம்ஸ்ஶயும் ராவணஸ்ய ஸயாஜ்ஜதா।
கநீயா கிம் கரிஷ்யாதி வி நாயா விவஶா ஸதீ॥ ௪௧

யதி ராஜொ ஜஶஸ்ரீவதிஹ ஹ்ரதா ஸவாநுஜஃ।
ஶாதிதொ ஗்ருஹ்ய ஸெத ததஸ்ய ஸஜ்ஜநம் ஹிவெதி॥ ௪௨

ஶ்ரு தா ஹி ஜ்ஞாஷ்ஶ்ச யா வராகுரா ஜஹாதநஸ்ஸ்ய ராணாவ
ஜிதுநஃ। ந ஜெவ஗ுநுஹ்ருஜ்ஜ்ஜராக்ஷஸா ஹவநி ராஜெண ஸரா
ஹி ஸம்யுகெ॥ ௪௩

ஸீக்ஷ்ணம் ஸாயதி தீக்ஷ்ணகாமுகம் ஶரீரவியம் வாஸவதுல்ய
விக்ரமः। ஸலக்ஷணம் கோ விஷஹேத ராவணம் ஹுதாஶநம்
தீப்தஶிவாநிவெரிதः॥ ௪௪

ஸலக்ஷணம் ராவணராஜிஹுநம் திஶாமஜம் தீப்தஶிவ வ்யவஸ்திதः।
ஸஹேத கோ வாநரராஜ! ஸாயகாந்ஸுபுங்க்திதம் ஶராஶிகுஷः॥ ௪௫

ஸதே ஹரிஶ்ரேஷ்ட ஸலக்ஷணம் வதிம் ஸபுண்யவாக்ஷிப்ரஹேவவாஹய,
விராய ராமம் ப்ரதி ஶோகஶமிகுதாம் கராஷ்டாம் வாநரராஜ! ஹஷிகுதः॥ ௪௬

ஸப்தத்ரிंஶः ஸர்கः ஸமாப்தः.

கஷாத்ரिंஶः ஸர்கः.

ததஸ்ஸ கவிஶார்தூலஸ்தேந வாக்யேந ஹர்ஷிகுதः।
ஸீதாராவாய தத்ரைவ வாக்யம் வாக்யவிஶாரதः॥ க

யுக்தரூபம் தபா தேவி ஹர்ஷிதம் ஶுபலக்ஷணம்।
ஸத்ப்ரஶம் ஸ்வஸுபாவஸ்ய ஸாயீநாம் விநயஸ்ய ச॥ உ

ஸீதம் ந ந ஸமர்தம் ஹி *ஸாமாநம் ப்ரதிவதிகுதः।
ராமயிஷ்யாய விஸ்தீர்ணம் ஶுதயொஜநமாயதः॥ ங

தீதியம் காரணம் யச்ச வ்ரவீஷி விநயாந்விதே।
ராமாதிஷ்யஸ்ய நாஹுராதி ஸம்ஸுபுதி ஜாநகி॥

வாதிதே தேவி ஸத்ப்ரஶம் வத்ஸ்ஸ்ய ஹுதாநநः।
கா ஹ்யந்யா தாரயேத தேவி ப்ரபாவநமீத்ப்ரஶः॥ ரு

ஶ்ரோஷ்யதி தேவ காகுத்ஸः ஸவம் நிரவஶேஷதः।
தேஷிதம் யத்ஸுபா தேவி ஹர்ஷிதம் ஹி வாஹுதः॥ ௪

காரணேவுஹுலிதெவி ராமேவி பலிகீஷிபா।
ஸேஹவ ஸநஹநஸா ஹிதெ தத்தீரிதः॥ எ

ஆஹாயா ஹுஷிவஶதாஹுஸ்ரதாநஹோஹயெः।
ஸாயுராஹாதநிஶ்வ ஹிதெ தத்தீரிதः॥ அ

ஹுவாதி தாம் ஸாரேந தத்ஹிதெவ ரவுவுந்நா।
ஹுராஹேஹந ஹுகுவா வநாநுயெ தத்ஹுவாஹுதः॥ க

---

* "ஸாமாநஸ்ய நிவதிகுதः"

அத்புதமானவில்லுடையவராய், மஹாபலமுடையவராய் இந்த்ரனுக்குஸமாநமானபராக்ரமமுடையவராய், லக்ஷ்மணரோடுகூடியவராய், காற்றுகூடி ஜ்வலிக்கின்ற அக்நி போன்றவராய்விளங்கும் அந்த ராகவரை யுத்தத்தில் கண்டு எவன் பொறுப்பன்? ௬௮

வாநரச்ரேஷ்ட! லக்ஷ்மணரோடுகூடியவராய், ரணவீராய், மதம்பிடித்த திக்கஜம் போன்றவராய், ப்ரளயகாலத்துஸூர்யனுக்குஸமாநராய், பாணங்களாகிறஜ்வாலைகளையுடையராய் யுத்தத்தில் நிற்கும் ராகவரை எவன் பொறுப்பன்? ௬௯

வாநரோத்தம! லக்ஷ்மணரோடும் ஸேநாநாயகரோடுங்கூட என் பதியை சீக்ரமாய் இங்கு அழைத்துவா; வாநரமுக்ய! ராமரைப் பற்றி பஹுகாலமாய்த் துக்கித்திளைத்திருக்கின்ற என்னைக் களிப்படைந்தவளாகச் செய்.” ௭௪

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, பேசவல்லவான அவ் வாநரோத்தமர், அதைக் கேட்டு அம் மொழியால் களித்தவராய் ஸீதையைப்பார்த் தொருமொழி (பதில்) சொன்னார்:— ௧

“அம்ம அழகுடையாய்! மிகவும்யுக்தமாய் உம்மால் பேசப்பட்டது; ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்திற்கும் பதிவ்ரதைகளின் நடக்கைக்கும் தகுந்திருக்கிறது. ௨

அம்ம! நீர் ஸ்த்ரீயாகையால், பெருவடம்புதரிக்கு மென்மீ தேறிக்கொண்டாலும் நூறுயோஜநம்விஸ்தாரமுள்ள ஸமுத்ரத்தைத் தாண்ட முடியாதுதான் ௩

அம்ம ஜாநகி! நந்நடக்கையுடையாய்! ‘ராமர்தவிர மற்றொருவனைத் தீண்டவல்லேன்’ என்று எந்த இரண்டாவது காரணத்தைச் சொல்லுகிறீரோ இது மஹாத்மாவான அந்தராமருக்குப் பத்நியான உமக்குத் தகுந்ததாயிருக்கின்றது; நீர்தவிர வேறெவள்தான் இப்படிப்பட்ட(குணமான) சொல்லைச் சொல்வாள்! ௪

அம்ம! என் முன் (சுருக்குப்போட்டுக்கொள்ளுதல்முதலான)எந்தக்கார்யம் உம்மால் செய்யப்பட்டதோ, (ராவணனைத்துணமாகநினைத்து) எந்தச்சொல் சொல்லப்பட்டதோ இவைமுதலிய எல்லாவற்றையும் ஒன்றும்விடாமல் காகுத்ஸ்தருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். ௫

அம்ம! அநேக வுபாயங்களால் ராமருக்குஇஷ்டமானதைச்செய்யவேண்டுமென்கிறஎண்ணத்தால் அன்பினால்மனங்கரைந் தென்னாலிந்தச்சொல் சொல்லப்பட்டது. ௬

லங்கை ப்ரவேசிக்கமுடியாதிருப்பதாலும், ஸமுத்ரம் தாண்டமுடியாதிருப்பதாலும், நான் வல்லவனாயிருப்பதனாலும் (அவைகளைச்செய்ய எனக்கு ஸாமர்த்தியமுண்டென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக) இந்தச்சொல் என்னால் சொல்லப்பட்டது. ௭

இப்பொழுதே ராகவரிடம் உம்மைக் கொண்டுசேர்க்க நினைக்கிறேன் (என்ற இந்தச்சொல் அதிகஸ்நேஹத்தாலும் பக்தியாலும் சொல்லப்பட்டது; மந்தபடி யில்லை. ௮

அம்மபுகழுற்றாய்! என்னோடு கூட வருவதற்கு நீர் இஷ்டப்படாத பக்ஷத்தில், ராகவர் எந்தஅடையாளத்தைத் தெரிந்துகொள்வரோ (அப்படிப்பட்ட) ஓரடையாளத்தைத் தந்தருளும்.'' கo

இவ்வாறு ஹநுமானால் சொல்லப்பட்டு, தேவதாஸ்த்ரீயைநிகர்த்த ஸீதை (அவரைப்பார்த்து) கண்ணீரால்தழதழக்க மெல்ல ஒருரை யுரைத்தாள்:—கக

"சித்ரகூட பர்வதத்தின் ஈசாந்யபாகத்திலுள்ள குன்றில், கங்கையின் ஸமீபத்தில், அகேகவேர்களும்நீர்களும்கனிகளும்நிறைந்துள்ளவித்தர்கள் வஸிக்கும் மவ் விடத்தில் நான் ருஷ்யாச்ரமத்தில்வஸிக்கும்போது (நடந்த) இச் சிறந்த அடையாளத்தை என் நாதனுக்கு நீ சொல்லவேண்டும்: கஉ

(அதாவது:—) நாநாவிதபுஷ்பங்களின்பரிமளமுடைய அப்பர்வதத்தின் உத்யாநவநங்களில் (உம்முடன்) விளையாடி வியர்த்து *உமது மடியில் வந்துவுட்கார்ந்துவிட்டேன். கச

பிறகு ஒருகாக்கை, மாம்ஸத்திற்காசைப்பட்டு (என்ஸ்தநத்தில்) குத்தியது; அக் காக்கையை யான் மண்கட்டியை எடுத்துக்கொண்டு ஓட்டினேன். (மாம்ஸத்தை)பக்ஷிக்கநினைத்து என்னைக் குத்தும் பலியைத்தின்பதான அக் காக்கை அங்கேயே மறைந்திருந்தது; மாம்ஸத்தைவிட்டுப் போகவில்லை. கௌ

பிறகு நான் (அந்த)பக்ஷியினிடத்தில் கோபித்தவளாய் (அதைஅடிப்பதற்காக) அரைநூல்மாலையைக் கழற்றவும் வஸ்த்ரம் நழுகுகையில் உம்மால் நான் பார்க்கப்பட்டேன். கஎ

அப்போது உம்மால் நான் பரிஹாஸம்செய்யப்பட்டு கோபமும் வெட்கமும்கொண்டு, (காக்கையைத்துரத்தப்போய்,) பக்ஷிக்கவந்த காக்கையினால் குத்தப்பட்டவளாய் உம்மிடம் வந்து, உட்கார்ந்திருக்கும் உம்முடைய மடியில் ச்ரமத்துடன் மறுபடியும் வந்துட்கார்ந்தேன்; கோபத்துடனிருந்த நான் உம்மால் சிரித்துக்கொண்டே நல்வார்த்தைசொல்லப்பட்டேன். கஙு

நாத! காக்கையினால் கோபித்தவளாய், கண்ணீர்நிறைந்தமுகமுடையவளாய் மெல்ல கண்களைத் துடைக்கும் நான் உம்மால் பார்க்கப்பட்டேன். உo

நான் மிகுந்தச்ரமத்தால் நெடுநாழிகை ராகவர்மடியில் தூங்கினேன்; நான் தூங்கினபிறகு பரதர்தமையனார்ராகவரும் என் மடியில் தூங்கினார். உக

பிறகு அக் காக்கை மறுபடியும் அங்கு வந்துசேர்ந்தது. உகஃ

அநந்தரம் தூங்கிவிழித்துக்கொண்டு ராமருடைய மடியினின் றெழுந்துஉட்கார்ந்திருக்கு மென்னைக் காக்கை வேகமாய் வந்து ஸ்தநமத்யத்தில் குத்திற்று. உஉஃ

---

*கோவிந்தராஜீயம்:—"ராமரைப்பார்த்து ஸீதை சொல்லவேண்டியசொல்லை ஹநுமானைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்." திலகம்:—"என்னுடன் அடையாளத்தைச்சொல்ல ஆரம்பித்த ஸீதை (ப்ரீதியினால்) உம்மையேபார்த்துப்பேசுவதுபோல் இப்படி பதில்சொன்னாள்' என்று ஹநுமான்ராமருக்குச்சொல்வதற்காக, ஹநுமானைப்பார்த்து அடையாளம்சொல்லவாரம்பித்தவள் ராமருடன்நேரில்பேசுவதுபோல் பேசினாளாகையால் (வாக்யங்களில்) குற்றமொன்றுமில்லை."

யதி நொதஹஷ்யாதம் ஶயா ஸாயுஶிநிதெ।
கலிஜாநம் ப்ரயஹ்தம் ஜாநீபாஹ்ராவவொ ஹி யத்॥ க0

வஸுகா ஹநுமதா ஸீதா ஸுரஸுதொவசா।
உவாவ வசநம் ஶுபம் வாஷ்வவ்ரயிதாக்ஷரம்॥ கக

ஹம் ஶ்ரஷ்ஶிஜாநம் ப்ரியாஸ்ம் தம் ஶி ப்ரியம்।
ஶ்ரைஷ்ய ஶிதுக்ரியஸ்ய வாஶெவ ப்ரவெநாதிரெ வுரா॥

தாவஸாஶ்ரவாவிந்யாஃ ப்ராஜ்ய ஶ்ரமஹெஶெ।
தஸிநிஹாஶ்ரெ ஶெஶெ ஶுநாகிந்யா ஹ்ரஹ்ரதஃ॥ கங

தஷ்யாவவநஷ்ணெஷ்ட நாநாவுஷஸுஹ்ரிஷ்ட।
விஹ்ரத்ய ஸ்ரிஶுகிநா தவாஜெ ஸ்ரீவாவிஶம்॥ கச

ததொ ராஸஸராயுக்தொ வாயஸஃ பயுதுண்ணுபத்।
தஶஹம் ஶொஷ்ரஹ்ரு வாரயாதி ஷ்ண வாயஸம்॥ கரு

ஹாரயந்ய ச ராம் காகுஸ்தெ வ வரிமீயெ।
ந ஹாவ்ரவாரஶநாஸாஹ்ஷாயீ ஸ்ரிஶொஜநஃ॥ ககூ

உதஷ்டுந்ரா ச ரஸுநாம் கு ஊயாம் யிவக்ஷணி।
ஸ்ரஸ்ரிநெ ச வஸநெ ததொ ஹ்ரஷ்டா தயா ஹ்ரஹம்॥ கஎ

தயாவஹஸிதா சாஹம் கு ஊ ஸம்ஜ்ஜிதா தஹ்ர।
ஹக்ஷஹ்ரயெந காகெந ஹாரிதா தாஶ்வாஹ்ரதா॥

கூஸீநஸ்ய ச தெ ஶ்ராந்தா வ நரு தஹ்ரிஶம்।
கு ஊ நீத ப்ரஹ்ரஷ்டெந தயாஹம் வரிஸாநிதா॥ ককূ

வாஷ்வ ஶுணுஶ்வ ஶுபம் வக்ஷ்ஷீ வரிஶாஜுதீ।
ஶுக்ஷிதாஹம் தயா நாத! வாயஸெந ப்ரகொவிதா॥ உ0

வரிஶ்ரதஸ்ரு ச ராவவாஜெzவ்ரஹம் விரம்।
வயுரெண ப்ரஸ்ரு ஶிரெஜ ஹ்ரதாஹ்ரஜஃ॥ உக

ஸ தத்ர வ்ரநரெவாய வாயஸஸ்ரிவாஶத்।
தஷ்ரவ்ரவ ரூஹ்ரம் ராஸ்ரிஹ்ரஹ்ரஷ்ரதிதாஶ்॥
வாயஸஸ்ரஹஸாஶ்ரு விஹ்ரார ஸ்ரநாதெ। உஉ

வுநிஃவுநரயோத்தத விஜஹார ஸ ராம ஹ்ருஷ்ட:॥
தத்ஹஸிதிசோரரசோ ஃபிக்ஷுரிவ ஸுஸமாஹிதமதி:॥ உஙஅ
வாயஸரூபதத்ஸ்ய ஸுபுத்ரஸ்ய ஹிதார்தயா॥
ஸ ஸ்ம வைதிதிக்ஷுஃ ஸ்ரீராமஸ்ய ஸுபுத்ரவத்॥ உசஅ
ஸ ராம ஹ்ருஷ்ட ஸுஹார்வாஹுவிபுலாம்ஸ ஸுநிர்ஹ்ரஸ்வ:॥
ஆஸீவிஷ இவ க்ருத்ஃ ஸ்வஸ்ய க்ருஹாத்ஸ்ரஷ்ட:॥ உருஅ
கேந தே நாஸுநரஸ்ரோரு! விக்ஷதம் வை ஸுதாரணாத்॥
கஃ க்ரீடதி ஸரோஷேண வஸுவிகுண ஹோ ஹ்ரா॥ உகூஅ
வீக்ஷமாணஸ்ய தத்ஸர்வம் வை வாயஸம் ஸமுபேக்ஷத॥
நவைஸுரயிரோஷ்ரீக்ஷேஃபுரோவாஹிஃ ஸ்வம் ஸ்ரிதஃ॥ உஎஅ
வுதஃ கிலு ஸ ஶக்ரஸ்ய வாயஸஃ வ்ரதகாம்யயா॥
யாதுநாமதஃ ஸ்ரீமாந் வவநஸ்ய ஹதா ஸுதஃ॥ உஅஅ
தத்ஸுஸிநஹார்வாஹுஃ கோவஸம்வதிபுதக்ஷணஃ॥
வாயஸ க்ருதவாநுராம ஃதிம் ஃதிஃதாம்வரஃ॥ உகூஅ
ஸ ஹ்ரும் ஸுஹ்ரார்ஹ்ரஸ்ய ப்ரஹ்ரணாஸ்ரேண ரோஜயத்॥
ஸ ஹீவ ஹ்ரவ கார்யார்ஹிஜுஹ்ரார்யாஹிஃ ஸுவோ ஹ்ரிஜஃ॥ ஙஅ
ஸ தம் ப்ரீதம் விக்ஷவ ஹ்ரும் தம் வாயஸம்ப்ரதி॥
தத்ஹ்ரம் வாயஸம் ஹ்ரும் ஸோரஃ ஸுரோரு ஜஹார ஹ॥ ஙகஅ
கு ஸ்ப்ரவுஸ்ஹ்ரா காகோ ஜஹாரி விவியாம் மதிஃ॥
யோககாரி ஹ்ரம் யோகம் ஸவும் வை விவஹார ஹ॥ ஙஉஅ
ஸ விதா ஸ வரிதுகுஃ ஸுரோரு ஸுஹ்ரஹ்ரிபுஹிஃ॥
தீ ரோகாநுவரிக்ரஸ்ய தவைவ ஶரணம் மதஃ॥ ஙஙஅ
ஸ தம் நிவதிதம் ஹ்ருஸ்ரே ஶரணார்தீ ஶரணாகதஃ॥
வயாஹ்ரபுவி காகுதஃ க்ரவயா வயபுவாயத்॥ ஙசஅ
ந ஶரீரு ஸ்ரவ்ரா யோகேஷு தவைவ ஶரணம் மதஃ॥ ஙரு
வரிஸ்ரு ஹ்ரும் விஷ்ணும் ஸ ஸ தரோயாநுவ்ரவீத்॥
ரோவம் கதுரும் ந ஶக்ரும் தவ ப்ரஹ்ரஸ்ரம் தஹ்ரவ்ரதாரீ॥ ஙசு

பிறகு அக்காக்கை அடிக்கடி எழும்பி என்னை மிகவும் குற்றிற்று; பின்னர், (அங்கிருந்து)விழுந்த ரக்தபிந்துக்களால் ராமர் நனைந்தவரானார். ௨௩

அநந்தரம் அக் காக்கையினால் மிகவும் வருத்தப்பட்டதனாலென்னால் பகைவரைத்தவிக்கச்செய்யும் அவ் வழகர் ஸுகமாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் எழுப்பப்பட்டார். ௨௪

ஸ்தநங்களில் மிகவும்குத்தப்பட்டிருக்கு 'மென்னை அந்தப் பெருந்தோளர்ராகவர் கண்டு அப்பொழுது சினந்து ஸர்ப்பம் போல் பெருமூச்செறிந்து ஒருதிருமொழி யுரைத்தார்:— ௨௫

"யானைத்துதிக்கைபோன்றதுடையுடையாய்! உன் ஸ்தநமத்யம் யாரால் குத்தப்பட்டது? கோபத்துடன்கூடிய ஐந்தலைப் பாம்போடு எவன் விளையாடுகிறான்? (உன்ஸ்தநங்களைக்குத்துவது ஐந்தலைப்பாம்போடுவிளையாடுவதற்கு ஸமாநம்.)" ௨௬

பிறகு சுற்றிப்பார்த்து, ரக்தத்துடன்கூடிய கூரான நகங்களுடன் என் முன் நிற்கின்ற அக் காக்கையைப் பார்த்தார். ௨௭

அப் பெரும்பறவை காக்கை இந்த்ரனுடைய (காக்கைரூபந்தரித்துவந்த ஜயந்தனென்கிற) புத்ரனும்; அது வேகத்தில் வாயுவுக்கு ஸமாநமாய் சீக்ரத்திலே பூமிபிலத்திற்குள்போய்ப்புகுந்த கொண்டது. ௨௮

பிறகு புத்திமான்களிற்சிறந்த பெருந்தோளர்ராமர் அக் காக்கைவிஷயத்தில் கோபத்தால்கண்களையுருட்டிப்பார்த்து, கடோரமான திருவுள்ளங்கொண்டார். ௨௯

அவர், ஆஸநத்திலிருந்து தர்ப்பத்தை எடுத்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் மந்த்ரித்தார்; அது எரிகிற காலாக்நி போல் காக்கையின் முன்னேவந்து எரிந்தது. ௩௦

பிறகு அவர் அந்தத் தர்ப்பத்தை அக் காக்கையை நோக்கி விடுத்தார்; (அதைக்கண்டு) ஆகாசத்தில் (பயந்தோடும்) அக் காக்கையை அந்தத் தர்ப்பம் தொடர்ந்துசென்றது; ஹா! ௩௧

அவ்வாறு தொடரப்பட்ட காக்கை பற்பல விடத்திற்குப் போயிற்று; (தன்னைக்)காப்பாற்றுமொருவனைத்தேடநினைத்து இவ் வுலக முற்றுமே திரிந்தது; ஐயோபாவம்! ௩௨

அது தந்தையாலும், மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தேவர்களாலும் கைவிடப்பட்டு முவ் வுலகங்களையும் அநேகதாம்சுற்றிவந்து அவரையே (ராகவரையே) சரணமாக அடைந்தது. ௩௩

சரணமென்றுவந்தவர்களைக்காக்கும் அந்தக் காகுத்ஸ்தர், சரணமென்றுவந்து தரையில் விழுந்துகிடக்கும் அக்காக்கையை வதமாகவேண்டியதாயிருந்தும் க்ருபையினால் ரக்ஷித்தருளினார். ௩௪

உலகங்களில் (எங்குந்திரிந்தும்) ஸுகம் பெறாமையால் அவரையே சரணமாக அடைந்தது. ௩௫

பரிதபித்துத் துக்கித்து வருகின்ற அதை அவர் (பார்த்து), ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் வீணாகச் செய்ய முடிந்ததன்று, அதற்குச் சொல்லு (என்று)சொன்னார்.

பிறகு! 'உமதுபாணம் (என்)வலதுகண்ணைக் குத்திவிடட்டும்' என்று அது சொல்லிற்று. ௩ சு?

பிறகு அந்தஅஸ்த்ரமும் அக் காகத்தின் வலது கண்ணைக் குத்திவிட்டது; ஐயோபாவம்! ௩ எ

அக்காக்கை வலது கண்ணைக் கொடுத்துவிடவே ப்ராணபயம்நீங்கி ரக்ஷிக்கப்பட்டது. ௩ எ?

அக்காக்கை ராமருக்கும், தசரத மன்னவருக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து, அந்த வீரரிடத்தில் விடைபெற்றுத் தன் னிடத்திற்குப் போய்விட்டது. ௩ அ?

(இப்படி ஹநுமானுடன்சொல்லிப் பிறகு, ராமருடன்
நேரில்பேசுவதுபோல் பேசுகிறாள்:—)

லோகநாத! (ராம!) எனதுநிமித்தமாய்க் காகத்தைநோக்கி ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டதே! ஏன் உம்மிடத்தினின்று என்னை அபஹரித்தானோ அவன்விஷயத்தில் எப்படிப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்? ௩ சு?

புருஷோத்தம! அப்படிப்பட்டவராகையால் நீர் மிகுந்தவுத்ஸாஹத்துடன் என்விஷயத்தில் க்ருபை செய்யவேண்டும்; நாத! உம்மால் (நான்)நாதனுடையவளாயிருந்தும் நாதனற்றவள் போல் காணப்படுகிறேனே! சஂ?. பிறர்துயரம்நீக்குவதே மேலான தர்மமென்று உம்மிடத்தினின்றே என்னால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது; (என்னைரக்ஷித்து அதை நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்;) மஹாவீர்யமுடையவரும், மஹத்தானவுத்ஸாஹமுடையவரும், மஹாபலமுடையவரும், அநந்தமான திவ்யகுணங்களுடையவரும், ஒருவராலும்வெல்லமுடியாதவரும், காம்பீர்யத்தில் ஸமுத்ரத்தைநிகர்த்தவரும், கடல்சூழ்ந்த பூமியை(முற்றும்) பரிப்பவரும், இந்த்ரனுக்கொப்பானவருமாக உம்மைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். சஉ?

(மறுபடியும் ஹநுமானைப்பார்த்தே பேசுகிறாள்:—)

இப்படி அஸ்த்ரங்களையறிந்தவர்களில் சிறந்தவரும், மிகவும்ஸத்யமுடையவரும், மிகவும்பலமுடையவருமாயுள்ள ராகவர், யாதுகாரணத்தால் ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில் அஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகியாதிருக்கிறார்! சஎ?

ராமருடைய யுத்தத்தில் (அஸ்த்ர)வேகத்தைத் தடுக்க வல்லவர்கள் தேவர்களுமன்று, கந்தர்வர்களுமன்று, அஸுரர்களுமன்று,மருத்கணங்களுமன்று?

அந்த மஹாவீரருக்கு என் விஷயத்தி லொரு பரபரப்பு இருக்கும் பக்ஷத்தில் என் தீக்ஷ்ணமான பாணங்களால் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யாதிருக்கிறார்? சத்ருக்களைத்தவிக்கச்செய்யும் மஹாபலமுடைய வீரரான லக்ஷ்மணர்தாமாகட்டும் தமையனரிடத்தில் உத்திரவு வாங்கிக்கொண்டு என்னை யாதுகாரணத்தால் காப்பாற்றாதிருக்கின்றார்? சஙு?

வாயுவுக்கும்அக்நிக்கும்ஸமானமான தேஜசுடைய அவ் விரண்டுபுருஷோத்தமர்களும் (யுத்தத்தில் சேர்ந்துவிடும்)பக்ஷத்தில், தேவர்களாலும் வெல்லமுடியார்கள்; (அப்படியிருந்தும்) ஏன் என்னை உபேக்ஷிக்கிறார்கள்? சஎ?

எனக்கே ஒரு பாபம் மஹத்தா யிருந்துகொண்டிருக்கிறது; ஏனென்றால்: அவ்விரண்டுவீரர்களும் வல்லவர்களும் சத்ருக்களைக்கொன்றவர்களும் ஆகியிருந்தும் என்னைப் பாராதிருக்கிறார்களே!" சஅ?

ஹிநஸ்தி உக்ஷிணாக்ஷி தஸ்ய உத்ய ஸொஸ்ரவீத்। ௩௬௭
தத்ஸ்வ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ ஸ உக்ஷிணீ॥ ௩௭
உத்வா ஸ உக்ஷிணம் நெத்ரம் ப்ராணைஸ்ஸஹ வரிரக்ஷிதம்। ௩௭௭
ஸ ராமாய நிஷ்க்ரம்ய தாராஜ்ஞே உபாயயாய ச॥
விஸ்ரஷ்டஸ்தேந வீரேண ப்ரதிபேதே ஸுராலயம்। ௩௮௭
உக்த்வா தே காகுரேதத் து ஸ்ரவ ஹாஸம் ஸுதீரிதம்॥
கஸ்யாஸ்ரோ ராம ஹரேத்ரக்ஷ்யதே தம் மஹீபதே। ௩௯௭
ஸ கு ராஜ்ஞ மஹாதாஹம் க்ரவாம் யி நராதிபம்॥
த்வயா நாயவதீ நாய ஹ்ய நாயா ஹவ ஹ்ரியதே। ௪௦௭
ஸுந்ரஸ்யாஸ்ய வரோ யமுக்த ஹவ யோ ஸ்ரு தம்॥
ஜாநாதி த்வாம் மஹாவீர்யம் மஹாதாஹம் மஹாபலம்।
ஸுவாரவாரமக்ஷோப்யம் மாஹீயுதாமரோபமம்॥
ஹதுராரம் ஸஸுத்ரார்யா யரணா வாஸவோபமம்। ௪௨௭
வாவஸ்ஸுவிஹாம் ஶ்ரேஷ்ட்ம் ஸ தாவாந்ஸுவாநவி॥
கியமுஷ்ட்ரா ரக்ஷ்ஸ் ந யொஜயதி ராவவம்। ௪௩௭
ந நாமா நாவி ஸுநுவ்ரா நாஸ்ரா ந ஸ்ரு உணாம்॥
ராமஸ்ய ஸமரே வேகம் ஶக்தாம் ப்ரதிஸமாயிதும்। ௪௪௭
தஸ்ய வீர்யவதம் கஶ்சித்ரக்ஷ்ஸ்ரி யி ஸம்ஹ்ரம்॥
கியமும் ந ஶரீரஸ்ய க்ஷபம் நயதி ராக்ஷஸாந்। ௪௫௭
ஹ்ரா தராஜ்ஞ்ரமாஹாய ரக்ஷணோ வா வாரநவம்॥
கஸ்ய்ஹேதோ நு ராம் வீரம் வரித்ரா தி மஹாபலம்। ௪௬௭
யதி தள வ்ரரஷ்வ்யாவ்ள வாயுஸமிஸமதேஜஸள॥
ஸ்ரராணாமவி உபுஷ்ட்ள கியமும் ராமவெக்ஷதம்। ௪௭௭
மிவெவ உக்ஷ்ரதம் கிஞ்சி நஹஹஸ்தி ந ஸம்ஶயம்॥
ஸமுபாவவி தள பநாம் நாவெக்ஷதி வரநவள। ௪௮௭

வைதேஹ்யா வசநம் ஶ்ருத்வா கருணம் ஸாஶ்ரு பாஷிதம்॥
ஹநூமாந்வீரஹாதேஜா ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:। ௪௧௨
தத்ரைகவிமலோ ராஜா ஶுக்ல ஸத்ரு ந ஶுக்லவ்॥
ராமே ஹ்ரீமாஹிவந்ந ச லக்ஷணம் வரிதவ்ரதே। ௫௦௨
கயஜிஹ்வதீ ஹ்ருஷ்டா ந காலம் வரிஶாவிதம்॥
ஹம் ஶுபம் ஹ்ருதம் ஹ்ரீமாந் ஹ்ருக்ஷ்ரவ்ஸ்ரந்நிநிதே। ௫௧௨
தாவ்ஹள வ்ரு ஷவ்ரவ்ள ராஜவ்தள ஶுபாவயள॥
தஶுநகுப்ரதோதாஹள லஜாம் ஹஸ்கரிஷ்யதி:। ௫௨௨
ஹத்வா ச ஸீதா க்ரூரம் ராவணம் ஸஹவாந்ரவீம்॥
ராவவக்ஷ்ரம் விஶாலாக்ஷி நேஷ்யதி ஷ்ரம் வ்ரீம் வ்ரதி। ௫௩௨
ப்ரூஹி யத்ராவவோ வாவ்ரோ லக்ஷணஶ்ச ஶுபாவயம்॥
ஸ்ரீவோ வாவி தேஜஸ்வீ ஹரயோzவி ஸாஹதா:। ௫௪௨
உத்ரக்ஷ்வதி தஷிம்ஶ்ச ஸீதா ஸ்ரஸ்தோவரா॥
உவாச ஶோகஸந்தப்தா ஹநுமந்தம் வ்ரவ்ஜ்ரம்। ௫௫௨
களஸ்ய்யா லோகஹதுராம் ஸ்ரஷ்வெ யம் நஷ்டநீ॥
தம் ஶாயுபு ஸ்ரவம் வ்ரவ்ஹ ஶிரஸா வாஹிவாஷ்ய! ௫௬௨
ஸ்ரஜஶ்ச ஸவ்ரு தாநிவ்ரியா யாஶ்ச வ்ராஜநா:॥
ஶுவ்ரபம் ச விஶாலாயாம் வ்ரயிவ்ரவ்ரவி ஶ்ரு ஶுஹ்ர்।
விதாரம் சாதரம் வைவ ஸாநுராஹிவ்ர ஸாஹ்ர ச॥
ஹநுவ்ரவ்ரஜிதோ ராமம் ஸ்ரித்ரா யெந ஸ்ரவ்ரஜா:। ௫௭௨
ஶுந்க்ரியெந யதுதா தக்ஷ்ரா ஸ்ரவஸந்தர்ர்॥
ஹநுமுவ்தி காக்ரதம் ஹ்ரதரம் வாயுபுநெ। ௫௮௨
ஸிம்ஹக்ஷ்ரோ ஶுஹாவாஹ்ரு நவ்ஸ் வ்ரியஶுபு:॥
விதுவ்வ்ரதுதெ ராமேஶாத்ரவ்ரநாம் ஸாரவ்ரந்ர்। ௫௦௨
ஹ்ரியாணாம் தஶா வீரோ நத்ரு ரோம் வெஶ லக்ஷணம்॥ ௫௧
வ்ரஷ்ரோவஸவீ லக்ஷ்வாக்ஷ்ரோ ந வைஹ்ரு ஹாஷிதா।
ராஜவ்ரு:தம் வி பம் ஶ்ரேஷ்ம் ஸ்ரஶ்ரம் ஶ்வ்ரு ரவ்ரு ஶே॥
ஶே வ்ரிபதிரோ நித்யம் ஹ்ரு தா ராஶவ்ரு லக்ஷணம்।
நிபுணோ யுரி பஸ்யாம் க்ரு காஶ்வ்ரவ்ரு தி வீபுவாந்ர்॥ ௫௩

கருணைதோற்றக் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் சொல்லப்பட்ட வைதேஹியின் திருமொழியை வாயுகுமாரர் ஹநுமான் கேட்டுப் பிறகு தைர்யத்துடனே (பதில்)சொன்னார்:— ௪௧?

"அம்ம! எனது ஸத்யத்தின்மீது ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்: ராமர் உம்மைப்பற்றி துக்கத்தால்வாடியிருக்கிறார்; ராமர் துக்கத்தில்படும்போது லக்ஷ்மணரும் பரிதபிக்கிறார். ௫௦?

அம்மகுற்றமற்றாய்! தாம் எவ்வளவோப்ரயாஸத்தால் (என்னால்) காணப்பட்டீர்; (இனி) துக்கிக்கவேண்டிய கால மில்லை; இந்த க்ஷணமே துக்கத்தின் முடிவைக் காண்பீர்; ௫௧?

மஹாபலமுடைய ராஜபுத்த்ரர்களான அவ் விரண்டு புருஷோத்தமர்களும் உம்மைக்காண்பதிலாசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; லங்கையைப் பஸ்மமாகச்செய்யப்போகிறார்கள். ௫௨?

அம்மவிசாலாக்ஷி! க்ரூரனான ராவணனைப் பந்துக்களுடன் ராகவர் யுத்ததில் ஹதஞ்செய்து, உம்மைத் தமது பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகப்போகிறார். ௫௩?

ராகவர், மஹாபலமுடைய லக்ஷ்மணர், மிக்கபராக்ரமமுள்ள ஸுக்ரீவர், வாநரக்கூட்டங்கள் என்னுமிவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுவதென்ன? அதைச் சொல்லியருளுமம்ம!" ௫௪?

இவ்வாறு அந்தஹநுமான் சொல்லும்போது, சோகத்தால்பரிதபிக்கும் தேவதாஸ்த்ரீயைநிகர்த்த ஸீதையும் வாநரரான ஹநுமானைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:— ௫௫?

"நல்லமனமுடைய கௌஸல்யை, உலகத்தை(எல்லாம்)பரிப்பவரான எந்தமஹாத்மாவைப் பெற்றாரோ அவரை க்ஷேமஸமாசாரத்தை எனக்காக நீகேட்கவும்; சிரத்தால் வணங்கவும். ௫௬?

மாலைகளையும், ஸகலரத்நங்களையும், அன்பிற்கிடமான உத்தமஸ்த்ரீகளையும், பூமியி லெங்குந் தேடினாலும்கிடைக்கவரிதான ஐச்வர்யத்தையும்(விட்டு), தந்தையையும் தாயையும் கௌரவித்து விடைபெற்று அந்த ஸுமித்ரையின் நற்குமாரர்லக்ஷ்மணர் ராமரைத் தொடர்ந்துவநவாஸத்திற்குவந்தார். ௫௭?

தர்மாத்மாவானவவர் மேலான ஸுகத்தை (எல்லாம்) பக்தியினால் விட்டு, ப்ராதாவான காகுத்ஸ்தரை வநத்தில் காத்துக்கொண்டு தொடர்ந்துவந்தார்.

ஸிம்ஹம்போல்தோளும், நீண்டதிருக்கைகளும், நல்லதிருவுள்ளமும், திவ்யமான அழகுமுடைய அந்தலக்ஷ்மணர் என்னைத் தாய்போலும் ராமரைத் தந்தைபோலு மெண்ணி சுச்ரூஷைசெய்திருக்கிறார். ௬௦?

வீரரான லக்ஷ்மணர், அப்போது (ராவணன் மாறுவேஷத்துடன் வந்தபோது) என்னை அபஹரிக்கப்பட்டவளாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ௬௧

பெரியவருக்குப்பணிசெய் தழகுபெற்றவராய், சக்தியிருந்தும் அதிகமாய்ப்பேசாதவராய், ராஜகுமாரரென்பதற்கேற்க ச்ரேஷ்டமானகுணமுடையவராய், நன்மையைச்செய்பவராய், எனக்கு மாமனாருக்கு ஸமாநராய், எனக் கெப்பொழுதும் மிகவுமிஷ்டராய், மிகுந்தவீர்யமுடையராய், ராமருக்குப் ப்ராதாவாயுள்ள லக்ஷ்மணர் எந்தக் கார்யத்தில் (ராகவரால்) ஏவப்படுகிறாரோ அந்தக்கார்யத்தை நிர்வஹிக்கிறார். ௬௨

ராகவர் எவரைக் கண்டால், ஸ்வர்க்கஞ்சென்ற தந்தையையும் நினைக்கமாட்டாரோ அந்தலக்ஷ்மணருக்கு நான்சொன்னதாக நீ எனக்காக க்ஷேமஸமாசாரஞ் சொல்லவும். ௬௪. லக்ஷ்மணர் எப்போதும் கருணையுள்ளவர்; பரிசுத்தமானவர்; வல்லவர்; ராமருக்கு அன்பிற்கிடமானவர். ௬௪?

வாநரச்ரேஷ்ட! (ராகவர்) எவ்விதத்தால் (என்) துக்கத்தின்நாசத்தைச்செய்பவராக ஆகுவரோ! வாநரோத்தம! இக் கார்யத்தைமுடித்துவைப்பதற்கு நீதான் முதல்காரணம். ௬௫?

நீஉத்ஸாஹப்படுத்துவதால் ராகவர் என்விஷயத்தில் ப்ரயத்நப்பட்டவராக ஆகுவர். ௬௬

'தசரதகுமாரரே! ஒருமாஸம்வரையில் ப்ராணனைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பேன்; ஒருமாஸத்திற்கு மேல் நான் ஜீவித்திருக்கமாட்டேன்; உமக்கு ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன்; ஸ்வாமிவல்லவரே! கொடியவனான ராவணனால் தைவவசத்தால் தகையப்பட்டிருக்கின்ற என்னை, †கௌசிகியைப் பாதாளலோகத்தினின்று (ரக்ஷித்தது)போல் நீர் ரக்ஷித்தருள வேண்டும்' (என்கிற) இதையும், சூரரான என் நாதரான ராமருக்கு அடிக்கடி நீ சொல்லவேண்டும்." ௬அ?

பிறகு, ஸீதை வஸ்த்ரத்தில்முடிந்திருந்த மங்களகரமான திவ்ய *சூடாமணியை அவிழ்த்து, '(இது) ராகவருக்குக் கொடுக்கத்தகுந்தது' என்று (சொல்லி) ஹநுமானிடம் கொடுத்தருளினாள். ௬௧?

பிறகு, வீரரானஹநுமான் உத்தமமான (அந்த)சூடாமணியை வாங்கிக்கொண்டு, (அது கீழேவிழாதிருப்பதற்காக) விரலில் போட்டுக்கொண்டார். இந்தஹநுமான் கை பெரிதாயிருக்கவில்லை (பெரியரூபத்தைச்சுருக்கி மிகவும்சிறிதானரூபமுடையவராக இருந்தார்.) ௭௦?

வாநரோத்தமர்ஹநுமான் உத்தமமான அந்த சூடாமணியை வாங்கிக்கொண்டு, ஸீதையைப் ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்து தெண்டனிட்டு வணக்கத்துடன் பக்கத்தில் நின்றார்.) ௭௧?

---

† கோவிந்தராஜீயம்:—உசத்த்யரென்னுமொருபெரியவரின் பார்யையான கௌசிகிஎன்பவள் யமுகாநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அவளை வருணன் பாதாளத்திற்குக்கொண்டுபோய்விடவே அவர் பாதாளத்தைச்சோஷணஞ்செய்து அவளைக்கொண்டுவந்தாரென்கிற புராணகதையை இங்கு எடுத்துக்கொள்ளவும்.

* சூடாமணியென்பது ஸ்த்ரீகள் சிரசிலணிந்துகொள்ளும் ஜடைபில்லை.

யம் ஏவ ராவணோ நைவ வ்ருத்தாயுஷ்ஸுரோ தத்।

ஸ ஜீவேத்புராய கும்பம் வத்வைவா வதநாந்ஹி॥ சுச

ப்ரஹ்ருஷ்டாம் ஶுஷ்கிஷுக்ஷீம் ப்ரியோ ராஜ்ஞ: ஶுக்ஷணீம்। சுசஅ

யயாஹி வாநரஶ்ரேஷ்ட ஹ்யவேக்ஷயகரோ ஹ்யவ தத்॥

தஜ்ஜிநாயுநியுரோ ப்ராணம் ஹரிஷ்யதி। சுருஅ

ராவணஸ்ய கரோ ஹ்ருதயி பதவரோ ஹ்யவ தத்॥ சுசு

இதம் ப்ரியாஶ்ச நாயம் ஶுரம் ராஜ்ஞ: வ்ருத்ரம்।

ஜீவிதம் யாரயிஷ்யாமி ராஜ்ஞ: ஶுரயாதஜ॥

ஏஷ்யும் ராஜ்ஞ ஜீவிதம் ஸதைநாஹம் ப்ரவீமி தே।

ராவணோ நாவரூபாம் ராம் நிக்ருத்யா வாவகஜுணா॥

த்ராதுமிஹுமி வீர த்வம் வாதாயாதிவ களஶிகீம்। சுஅஅ

ததோ வஸுமதம் ஶுக்ரா ஜிவ்யம் ப்ரியாணிம் ஶுஹ்ம்॥

ப்ரஜெயோ ராவவாயெதி ஸீதா ஹ்ருஷ்டெ ஏஏள। சுசுஅ

ப்ரதி஗்ருஹ்ய ததோ வீரோ மணிரத்நமுத்தமம்॥

கூஹ்ய்ய யொஜயாமாஸ ந ஹ்ருஷ்ய ப்ராஹவஜ்ஜீ। எ0அ

மணிரத்நம் கவிவரம் ப்ரதி஗்ருஹ்யாஜிவாஜ்ய ஏ॥

ஸீதாம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ரணதம் வாஷ்பூதம் ஸ்ரிதம்। எகஅ

ஹஷ்டோ ஜுண ஶஹதீர்ய ஸுக்ஃ ஸீதாஶுபஜேந ஸஃ॥
ஹ்ருஶயேந மதோ ராமஃ ஶரீரேண ஸ விஷ்டிதஃ। எஉ
ஶிவாரூபேவ ஹ்ருதயம் ஶஹாஸுபம் ஜநகந்ருவாதஜயா ப்ரதம்
ப்ரஹாவாத்॥ மிரிரிவ வவநாவய ஸுதஶக்ஃ ஸுஸ்ரீதஶநாஃ ப்ர
திஸம்கூரம் ப்ரவெஶெ। எகூ

சுஷாதிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

வ ஸுகோநவதாரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஶிம் ஶுதா தசஸ்ரீதா ஹநுஶநயாவ்ரவீத்। ஏ
சுஹிஜாநஹிஜாதஜெகஶுராஃஸ்ய ததுதஃ॥ க
ஶிம் து ஶுஷ்வாராமோ மெவ ஜ்ரயாணாம் ஸுஸ்ரிஷ்ரதி।
வீரோ ஜநந்ரா ஶ ஸ ராஜோ ஶுராமஸ்ய ஸ॥ உ
ஸ ஸுபஸ்ஸ ஸஶுதாஹெ வொஹிதோ ஹரிஸத்ஃ।
சுஸிநாயுஸாரெ ஸ்ரவிநய யஶுதரஃ॥ ங
தஶிநாயுநியுராமெ ப்ரோணம் ஹரிஸதஃ।
ஹநுநுதாஸ்ரய ஶுஃவெக்ஷயகுரோ ஸவ॥ ச
தஸ்ரவிநயதோ யதோ ஶுஃவெக்ஷடகுரோ ஸவெத்। சஏ
ஸ தயெதி ப்ரதிஜாய ராமுதிஶீஶுவிக்ரஃ॥
ஶிரஸா வந்ரு வெஶெஹீம் ஶநாயொவயக்ரஶெ। ருஏ
ஜாதா ஸம்ப்ரஹிகம் ஶெவீ வாநரம் ராமுதாதஜஃ॥
வாஷ்ஶஶுயா வாயா ஶெயிரீ வாக்ரவ்ரவீத்। கூஏ
கமயம் ஹநுநுயாஃ ஸஹிதள ராஶுக்ஷணள॥ எ
ஸுரீவம் ச ஸஹாரசாயம் ப்ரூஹாநவுராஶ்ச வாநராநத்।
ப்ரியாஸ்ரவாநரஶ்ரெஷ்ட கமயம் யஶுஸம்ஹிதஃ॥ அ
யயா ஸஹ ஶஹாவாஹுஃ தாரயதி ராவவஃ।
சுஹாஶுஃவீர ஶுஸ்ரோயாதம் ஸாயாதுஶஹுஹி॥ கூ
ஜீவந்தீம் தாம் யயா ராஜ்ஃ ஸ்ரவயதி கீதிபாத்।
ததயா ஹநுநாவ்ரம் வாயா யஶுவாவுஹி॥ கo

அந்தஹநுமான் ஸீதையைக்கண்டதனுலுண்டான மஹத்தான ஸந்தோஷத்துடன் கூடியவராய் ஹ்ருதயத்தால் ராமரை அடைந்தார்; சரீரத்தால் நின்ருர். (மனது ராமரிடத்திலும் சரீரம்மாத்திரம் லங்கையிலுமாயிருந்தார்.

ஜநகராஜர்திருமகளால் தரிக்கப்பட்ட பெருமதிப்புள்ள அந்த மாணிக்யத்தை (ஹநுமான் தம்) ப்ரபாவத்தால் பெற்றுக்கொண்டு, காற்றினுல்குலுக்கப்பட்டு அதுநீங்கிய பர்வதம் போல் மனதில்ஸுகங்கொண்டவராய், திரும்பிப்போக யத்னித்தார். எ௩?

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் ஸீதை (சூடா)மணியைக் கொடுத்துப் பிறகு ஹநுமானைப்பார்த்துச் சொன்னுள்:— ௧

"உள்ளபடி ராமருக்கு நன்ருய்த்தெரிந்த அடையாள மிது. க. வீரான ராமர் (இந்தச்சூடா)மணியைக் கண்டதும், (என்) தாயார், நான், தசரத ராஜர்ஆகிய மூவரையும் நினைப்பார்.(விவாஹகாலத்தில் சூடாமணியை வாங்கிக்கொள்ளும்பொழுது மூவரும் ஓரிடத்திலிருந்தபடியால் அந்தஜ்ஞாபகம் வரும்.) உ

வாநரோத்தம! உத்ஸாஹத்துடன்கூடிய இக் கார்யத்தைத்தொடங்குவதில் மிகவுந் தூண்டப்பட்டவனுய், மேல்செய்யவேண்டிய தெதுவோ (அதை) பெருமைபெற்ற நீ நன்ருயாலோசிக்கவேண்டும். ௩

வாநரச்ரேஷ்ட! இக் கார்யத்தை முடித்துவைப்பதற்கு நீதான் முக்கியமானவன்; ஹநுமானே! நீ ப்ரயத்நத்தை யெடுத்துக்கொண்டு துக்கத்தைநாசஞ்செய்கிறவனுக ஆகவேண்டும்;௪. அப்படிநன்ருய் ஆலோசிக்குமுன்னுடைய ப்ரயத்நம் துக்கநா 'த்தைச்செய்வதாக ஆகும்." ௫?

(சத்ருக்களுக்கு) பயங்கரமானபராக்ரமமுடைய அம் மாருதி அப்படியே என்று ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து ஸீதையை சிரஸினுல் வணங்கி புறப்பட்டுப்போகத் தொடங்கினுர். ௬?

பெருமைபெற்ற மைதிலி வாயுபுத்ரரான வாநரரைப் புறப்படுகிறவராகத் தெரிந்துகொண்டு, கண்ணீரால்தழதழத்த குரலுடன் ஒருசொல் சொன்னுள்:— ௭?

"ஹநுமானே! விட்டுப்பிரியாத ராமலக்ஷ்மணர்களிருவருக்கும் க்ஷேமஸமாசாரத்தை (நீ)சொல்லவேண்டும். எ

வாநரச்ரேஷ்ட! மந்த்ரிகளுடனிருக்கும் ஸுக்ரீவருக்கும், பெரியவர்களான எல்லா வாநரர்களுக்கும் தகுந்தபடி நீ க்ஷேமஸமாசாரத்தைச் சொல்லவும்.

அந்தத் திண்தோளர் ராகவர் என்னை எப்படியானுல் இந்தத் துக்கமாகிறஸமுத்ரத்தினின்று கரையேற்றுவிப்பரோ (அப்படி) நீ செய்ய வேண்டும்.

ஹநுமானே! பெரும்புகழ்பெற்ற ராமர் எப்படியானுல் என்னை ஜீவித்தவளாகச் செய்வரோ அப்படி உன்னுல் சொல்லத்தகுந்தது; வாயினுல்(ஆகியஇந்த) தர்மத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.

எப்பொழுதும் உத்ஸாஹத்துடன்கூடிய உன்னால் சொல்லப்பட்ட சொற்களைக் கேட்டு, என்னையடைவதற்கு தாசரதியின் பராக்ரமம் வளரும். கக

நான்சொல்லியனுப்பிய சொற்களை வீரரான ராகவர் உன்னிடத்தினின்று கேட்டமாத்ரத்தில் பராக்ரமங்கூடியகார்யத்தைக் க்ரமப்படி நன்றாய்ச்செய்யப்போகிறார்.'' கஉ

வாயுகுமாரரான ஹநுமான் ஸீதையின் சொல்லைக் கேட்டு, சிரத்தில் அஞ்ஜலி செய்து பதில் சொல்லொன்று சொற்றார்:— கங

"எந்தக் காகுத்ஸ்தர் சத்ருக்களை யுத்தத்தில் வென்று உமது சோகத்தைப் போக்குவரோ (அவர்) சிறந்தவாநரர்களாலும்ருக்ஷர்களாலும்சூழப்பட்டவராய் சீக்ரத்தில் வரப்போகிறார். கச

பாணங்களைப் ப்ரயோகிக்கின்ற அவருடைய எதிரில் எவன் நிற்க வல்லவனோ, (அப்படிப்பட்டவனை) மநுஷ்யர்களிலாவது அஸுரர்களிலாவது தேவர்களிலாவது நான் காணவில்லை. கரு

அவர் (ஸாதாரணமாகவே) யுத்தத்தில் (சண்டைக்குவருகிறவன்) ஸூர்யனாயிருந்தாலும், இந்த்ரனாயிருந்தாலும், ஸூர்யபுத்த்ரனான யமனாயிருந்தாலும் எதிரிட வல்லவர்; உமது நிமித்தமாய் விசேஷமாய் (கேட்கவேண்டுமா).

ஜநகர்திருமகளே! அவர், ஸமுத்ரபர்யந்தமான பூமியை(முழுதும்) ரக்ஷிக்க வல்லவர்; உமதுநிமித்தமாயன்றோ! ராமருக்கு ஜயம் (உண்டாகப்போகிறது).'' கஎ

ஸத்யமாய் அழகாய்ச்சொல்லப்பட்ட அந்தஹநுமானுடைய சொல்லை ஜாநகி நன்றாய்க் கேட்டு அதைக் கௌரவித்தாள்; அநந்தரம் இந்தச் சொல்லையும் சொன்னாள். கஅ

பிறகு புறப்படுகின்ற அவரை ஸீதை பலதடவை பார்த்து, பர்த்தாவுக்குத்தன்னிடம்ப்ரீதியுண்டென்பதைவெளியிடுகின்ற சொல்லை ஸ்நேஹத்தால் கௌரவித்துப்பேசினாள்:— கக

"சத்ருக்களைவெல்லவல்ல வீர! (இங்கிருக்கவேண்டுமென்று) நீஎண்ணும் பக்ஷத்தில் ஒருநாள் இரு; (ராக்ஷஸர்களுக்குத்தெரியாத) ஏகாந்தமான ஓரிடத்தில்இளைப்பாறிவிட்டு நாளைக்குப் போவாய் உo

வாநர! நீஅப்படிசெய்யும்பக்ஷத்தில் உனது ஸமீபத்திலிருப்பதனால், பாக்யங்குறைந்த என்னுடைய இந்த மஹத்தான துக்கத்திற்கு முஹூர்த்தகாலமாவது ஒழி வுண்டாகும். உக

வாநரோத்தம! மறுபடியும்வருவதாக (நீசொல்லிப்)போனாலும் என் னுயிரிருப்பதற்கும் ஸந்தேஹ முண்டாய்விடும்; இதில் ஸந்தேஹ மில்லை. உஉ

வாநர உன்னைக்காணாததாலுண்டான சோகம் (முன்னிருந்த)துக்கத்திற்குமதிகமான துக்கம்பற்று மென்னைப் பின்னும் எரிப்பது போல் பரிதபிக்கச்செய்யும். உங

அப்பசூர! வாநரச்ரேஷ்ட! மேலும் உனக்குஸஹாயமாயுள்ள வாநரருக்ஷர்கள்விஷயத்தில் இந்தப் பெரிய ஸந்தேஹமொன்று என்முன் (உருவத்துடன்) நிற்பதுபோலிருக்கிறது: உச

நிதுஶுதாஹயுக்தாஶ வாவஃ ஶ்ருதா துயெரிதாஃ।
வயிஷ்யதெ ஶாஶுரெஃ வளுஷம் ஶேவாவுயெ॥ ௧௧

ஶதெநஶுயுதா வாவஸுதஃ ஶ்ருணெதெவ ராவவஃ।
வாக்யுஶெவியிம் வீரொ வியிவஸுதம்வியாஹ்யுதி॥ ௧௨

ஸீதாயா வவநம் ஶ்ருதா ஹநுமாநுதாதஜஃ।
ஶிரஸ்யுஜ்ஜ்வலிதாயாய வாக்யுஶுதுஶவ்வீத்॥ ௧௩

க்ஷிப்ரெஷ்யுதி காகுதொ ஹபுக்ஷ்ப்ரவிரெவுதஃ।
யஷ்யுயி விஜிதுராஶ்ரீகாகம் வுபநயிஷ்யுதி॥ ௧௪

நஹி வஶ்யாதி ஶெதுஷ் நாஸுரெஷ் ஸுரெஷ் வா।
யஸ்ய க்ஷிவதொ வாணாநாதுஶுதுஹெதுஶ்ரதஃ॥ ௧௫

ஸுவ்யகுஶிவிவஜுநுவிவெவஸ்வதம் யஶ்ச।
ஸஹி ஹொஶும் ரணெஶுகுஸ்வஹெதொவிஶுஶெஷதஃ॥ ௧௬

ஸஹி ஸாஶுரவயுநாம் *ஶஹீம் ஶாஸிதுஶீஹதெ।
தநிதொ ஹி ராஶ்ரு ஜயொ ஜநகுநநிநி॥ ௧௭

தஸ்ய தஸ்வநம் ஶ்ருதா ஸஶ்கதுயம் ஸுஹாஷிதஶ்।
ஜாநகீ வஹுஶெநெzய வவநம் வெஶவ்வீத்॥ ௧௮

தத்ஸாம் வ்ரஸ்ரிதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா வுநஃவுநஃ।
ஶதுப்ரெஸ்ரிதம் வாக்யம் ஸளஹாஶுநுஶாநயத்॥ ௧௯

யதிவா ஶுநுஸெ வீர வஸெகாஹஶிநுஶ।
குஸிம்ஶிதம்வ்ரதெ ஶெஶெ விஶ்ராந்தஃ ஶொ ஶிஷ்யுஸி॥ ௨௦

ஶ்ரீ ஶெஶ்வ ஹாஶுராயாஃ ஸாநிய்யாதுவ வாநர।
குஸ்ய ஶொகுஸ்ய ஶஹதொ ஶுஹுதம் ஶொக்ஷணம் ஹவெத்॥

ஶதெஹி ஹரிஶாஶுஶுஶ வுநராஶநாய து।
ப்ராணாநாஶவி ஸந்நெஹொ ஶ்ரீ ஸ்யாநாத ஸாஶுபஃ॥ ௨௨

தவாஶுஶுநஜஃ ஶொகொ ஹுயொ ரம் வரிதாவயெத்।
ஶுவொஶுஃவெவராஶ்ரஷாம் ஶீவயநிவ வாநர॥ ௨௩

குயம் வ வீர ஸந்நஹஸ்ரிஷ்தீவ ஶோஶுதஃ।
ஸுஶஹாஸ்வதஹாயெஷ் ஹபுக்ஷெஷ் ஹரீஶ்வர॥ ௨௪

---

* "ஶஹீம் ஸாயிதுஶஹுதி."

கயாநுவயா ஊஷாரம் தரிஷ்யந்தி மஹாஶயாஃ।
தாநி ஹயபுக்ஷிஸைந்யாநி தளவா நரவாதஜள॥ உரு
த்ரயாணாமேவ ஶுதாநாம் ஸாகரஸ்யாஸ்ய ஶுஷ்யதெ।
ஶக்திஃ ஸ்யாமெஷுதெயஸ்ய தவவா ஸாரதஸ்ய வா॥ உசு
தஷஸிநாய்புநியெபாமெ வீரெவம் ஊரதிக்ரமெ।
கிம் வஶ்யஸி ஸரோயாநம் தம்ஹி காயபுவிஷாம்வரம்॥ உஎ
காமஸ்ய தமெமெவகுஃ காயபுஸ்ய வரிஷாயமெ।
வயபுவஃ வரவீரவ யஶஸ்யஸ்ய ஹியொஹயஃ॥ உஅ
வெமெஸ்ஸமெத்ரயுஷி ராம் ராவணம் ஜித ஸம்யுமெ।
விஜயீ ஷ்வாம் வரீம் யாயாத்தமெ ஸ்யாத்ஶஷ்ரரஃ॥ உக
ஶமெஸ்தம் ஸம்கமாம் க்ரதா ஶுஷ்ரூம் வரலயாஹுநஃ।
ராம நயெத்ரி காகுதஸ்தஸ்ய ஸத்ரஶம் ஹிவெத॥ ங0

தத்ரயா தஸ்ய விக்ராந்தமெநுரூபம் மஹாதநஃ।
ஹிவெஹாஹவஶுரஸ்ய தயா தவுவவாஹய॥ ங்க
தஷயெபாவஹிதம் வாக்யம் ஸஹிதம் ஹெதுஸம்ஹிதஃ।
நிஶம்ய ஹநுமாஞ்ஶ்லக்ஷ்ணம் வாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥ ங உ
மெவி ஹபுக்ஷவெஸ்ந்யாநாமீஶ்வரஃ வ்வதாம்வரஃ।
ஸுக்ரீவஸ்ய ஸ்ஹாயார்தம் க்ரதநிஶ்சயஃ॥ ங ங
ஸ வாநரஸஹஸ்ராணாம் கொடிபிரஸிஸம்வ்ருதஃ।
க்ஷிவ்ரமெஷ்யதி மெதெஹி ராக்ஷஸாநாம் நிவஹணம்॥ ங ச
தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நாஃ ஸதவமெநா மஹாபலாஃ।
உநஸ்ஸுஸ்ஸஹாதா நிஷெஶெ ஹரயஃ ஷ்ரிதாஃ॥ ங ரு
யெஷாம் நொவரி நாயஸ்ஸாந தியுகுஜ்ஜிதெ மதிஃ।
நஷ கூபுஸ்ஸ ஸீஷ்ரி மஹாதிதெஜஸஃ॥ ங சு

கஸ்ரெதுமெஹாதாமெஹஃ ஸஸாரரரரரா।
வ்ரஷக்ஷிணீக்ரதா ஹ்ரிவபுரயுஶமுநாஸ்ரிஹிஃ॥ ங எ
மிஶிஷ்டாஶ தரயாஶ ஸநி தத வநுகவஃ।
மதஃ வ்ரதுவரஃ கஶிநாஸி ஸுக்ரீவஸநியஃ॥ ங அ
கஹம் தாவஷிஹ வ்ராவஃ கிம்வுநஸ்ஹ மஹாவலாஃ।
நஹி வ்ரக்ஷ்யாஃ ஸ்ரெஷ்யந்தெ ஸ்ரெஷ்யந்தெ ஹி தரெ ஜநாஃ॥ ங்க

கரைகாணமுடியாத மஹோததியை அந்த வாநர—ருக்ஷஸைந்யங்கள்தாமாகட்டும், அவ்விரண்டு ராஜகுமாரர்கள்தாமாகட்டும், எப்படித் தாண்டப்போகிறார்கள்! ௨௫

கருடபகவான், வாயுபகவான், நீ ஆகிய மூன்று பேர்களுக்கே இந்த ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டுவதற்கு சக்தி யிருக்கும். ௨௬

அப்பவீர! இப்படிசெய்துமுடிக்கவரிய'இக் கார்யவிஷயத்தில் பரிஹாரமெதை ஆலோசிக்கிறாய்? நீ கார்யங்களையறிந்தவர்களிற்சிறந்தவனன்றோ! அப்பபகைவீரரைப்பகுக்கின்றவ! இக் கார்யத்தை ஸாதிக்கும்விஷயத்தில் நீ ஒருவனே போதுமானவனே; ஆயினும், (அதனால்) உண்டாகும்பலன் உனக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கும் (எனக்கு விளைக்காது). ௨௭

'(ராகவர்) நிறைந்த ஸைந்யங்களுடன் (வந்து) யுத்தத்தில் ராவணனை வென்று விஜயம்பெற்று என்னை (அழைத்துக்கொண்டு) தம்பட்டணத்திற்குப் போவாராகில் அதன்றோ எனக்குக் கீர்த்தியைவிளைப்பதாம்! ௨௮

'சத்ருஸைந்யத்தைப்புடைக்கும் காகுத்ஸ்தர் பாணங்களால் லங்கையை க்கலங்கச் செய்து என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோவாராயின் அஃதவர்க்கேற்றிருக்கும். ௩௦

ஆதலால், யுத்தத்தில்சூராரான அந்த மஹாத்மாவின் பராக்ரமம் எப்படியாவது (அவருக்கு) ஏற்றதாக ஆகுமோ அந்தப்படி நீ செய்விக்கவேண்டும்.''

அர்த்தத்தோடும் காரணத்தோடுங்கூடிப் பொருந்தியுள்ள அம் மொழியை ஹநுமான் கேட்டு மேல்சொல்லவேண்டியிருந்த மறு மொழியைச் சொற்றார்:— ௩௨

''அம்ம! வாநர—ருக்ஷஸைந்யங்களுக்கு ராஜாவாய், வாநரோத்தமராய், நிறைந்தபலமுடையவராயுள்ள ஸுக்ரீவர் உம்மை(தேடுவதை)உத்தேசித்து நிச்சயஞ்செய்துவிட்டார். ௩௩

அம்ம வைதேஹி! ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லவல்ல அந்தஸுக்ரீவர் வாநரமாயிரங்களின் கோடிகளால் நாற்புறமும்சூழப்பட்டவராய் சீக்ரத்தில் வரப்போகிறார். ௩௪

பராக்ரமம்நிறைந்தவர்களும், மஹாதைர்யமுடையவர்களும், மஹாபலமுடையவர்களும், மநோவேகமாய்நடப்பவர்களுமான வாநரர்கள் அவருடைய ஆஜ்ஞையில் இருக்கிறார்கள் ௩௫

எவர்களுக்கு மேலும் கீழும் குருக்கிலும் (எங்கும்) நடை தடைப்படுகிறதில்லையோ அளவற்றபலமுடையஅவ்வாநரர்கள் மஹத்தான கார்யங்களிலும் (சிறிதும்) வருத்தப்படமாட்டார்கள். ௩௬

ஆகாசத்திலும்தொடர்ந்துசெல்லவல்ல மிக்கவுத்ஸாஹமுடைய அவ்வாநரர்களால், ஸமுத்ரம்பர்வதம்பாதாளலோகம்என்னுமிவைகளுடன்கூட பூமி எத்தனையோதரம் சுற்றிவரப்பட்டது. ௩௭

ஸுக்ரீவரிடத்தில் எனக்குமேலானவர்களும் ஸமாநர்களுமான வாநரர்கள் இருக்கிறார்கள்; எனக்குக் குறைந்தவ னொருவனும் அங் கில்லை. ௩௮

நானே இங்கு வந்துவிட்டேனே; மஹாபலமுடைய அவர்கள் (வரக்)கேட்கவேண்டுமா? மேலானவர்கள் (ஓரிடத்திற்கு) அனுப்பப்படுகிறதில்லை; ஸாதாரண ஜநங்கள்தான் அனுப்பப்படுகிறார்கள். ௩௯

அம்ம! ஆதலால், பரிதபிப்பது போதும்; உமது துக்கம் தொலையட்டும்; வாநரப்படைமன்னர்கள் உமக்காக ஒரேகுதியில் லங்கைக்கு வரப்போகிறார்கள். சஂ

மஹாபலமுடைய அவ்விரண்டு புருஷோத்தமர்களும் (ஸமகாலத்தில்) உதித்த சந்த்ரஸூர்யர்கள் போல் என் முதுகிலேறிக்கொண்டு உம்மிடத்தில் வரப்போகிறார்கள். சக

வீரர்களும் புருஷோத்தமர்களுமான விட்டுப்பிரியாத அந்த ராமலக்ஷ்மணர்கள் வந்து லங்கா நகரியைப் பாணங்களால் தஹிக்கப்போகிறார்கள். சஉ

அம்மசெப்பமுடையீர்! ரகுகுலத்தாரைக்களிக்கச்செய்யும் ராகவர் ராவணனைக் கூட்டத்துடன் ஹதஞ்செய்து, உம்மை அழைத்துக்கொண்டு தம்பட்டணத்திற்குத் திரும்பிப்போகப்போகிறார். சங

ஆதலால், நீர் தேறுதல்செய்துகொள்ளும்; உமக்கு மங்களம்; (கொஞ்ச)காலம்பொறுத்துக்கொண்டிரும்; சீக்கிரத்திலேயே ஜ்வலிக்கும் அக்நி போன்ற ராமரைப் பார்க்கப்போகிறீர் சச

பிள்ளைகளோடும்மந்த்ரிகளோடும்பந்துக்களோடுங்கூட இந்த ராக்ஷஸராஜன் கொல்லப்படும்போது, சந்த்ரனோடு ரோஹிணீதேவி போல் ராமரோடு நீர் சேரப்போகிறீர். சரு

சீக்கிரத்திலேயே நீர் அம்ம! சோகத்தின் கரையை அடையப்போகிறீர் மைதிலி! ராவணனையும் ராமரால் கொல்லப்பட்டவனாகப் பார்க்கப்போகிறீர் சீக்கிரத்தில்.'' சகூ

லாயுகுமாரரான ஹநுமான் வைதேஹிக்கு இவ்வாறு தேறுதல்சொல்லி (திரும்பிப்)போக வெண்ணங்கொண்டு மீளவும் வைதேஹியைப்பார்த்துச் சொன்னார்:— சஎ

''சத்ருவைக்கொல்வதாய் நிச்சயஞ்செய்திருக்கிற அந்த ராகவரையும், வில்லுங்கையுமாய் லங்கைவாசலில் கிட்டிநிற்கும் லக்ஷ்மணரையும் சீக்கிரத்தில் பார்க்கப்போகிறீர். சஅ

நகங்களையும்பற்களையுமாயுதமாகவுடையர்களாய், வீரர்களாய், ஸிம்ஹம்போலும்புலிபோலும்நடப்பவர்களாய், மதயானைபோன்றவர்களாய்க் கூட்டங்கூடிநிற்கும் வாநரர்களைச் சீக்கிரத்திலேயே பார்க்கப்போகிறீர். சகூ

அம்ம! லங்கையினருகிலுள்ளமலயபர்வதத்தின்சுற்றுக்குன்றுகளில் மலைகளுக்கும்மேகங்களுக்குமொப்பாய்க் கர்ஜிக்கும் வாநரோத்தமர்களின் கூட்டங்களை அநந்தமாக (பார்க்கப்போகிறீர்) ரு

அந்த ராமர், ஸிம்ஹத்தாலடிக்கப்பட்ட யானை போல் கொடியதான மந்மதபாணத்தால் மர்மத்தில் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஸுகம் பெறவில்லை.

அம்ம! அழவேண்டாம்; துக்கித்து உம் மனதிற்குக் குறை வேண்டாம்; பர்த்தாவான இந்த்ரனால் சசிதேவி போல், (உமது) பர்த்தாவினால் நாதனுடையாராயிருக்கிறீர். ருஉ

ராமருக்கு மேலானவன் இதரனெவனிருக்கிறான்? லக்ஷ்மணருக்கு ஸமானன் ஒருவன் (இருக்கிறானா)? உமக்கு ரக்ஷகர்களான (ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுப்பிரியாத) ப்ராதாக்களான அவ்விருவர்களும் அக்நிக்கும்வாயுவுக்கும்ஸமாநமானவர்கள்! ருங

தஶயம் வரிதாவெந ஶெவி ஶொகொ வ்ரிவெ து தெ।
வனகொ ஶாதெந தெ ஶுஶாஶெஷ்ரிநி ஹரியுயுவாஃ॥ ௪௦

ஶி வ்ரிஷமதள தளவ ஶநஸுபுபாவிவொஹிதள।
தகாஶம் ஶஹாஸதள ந்ரவிஂஹாவாமஹிஷ்ரு ச॥ ௪௧

தளஹி வீரள நரவரள ஸஹிதள ராஶுக்ஷணள।
சுமஶ்ரு நமரீம் ஶுஶாம் ஸாயகெவிபுயஶிஷ்ரு தஃ॥ ௪௨

ஸமணம் ராவணம் ஹதா ராவவொ ரவுந நஃ।
தாரோஶாய வரரொஹெ ஸ்வவுரம் வ்ரு தியாஸ்ரு தி॥ ௪௩

கஶாஶுஸிஹி ஹ்ரு தெ ஹவ தா கா ஶுகா ஜிணீ।
நவிராஶுக்ஷ்ரு ஸெ ராமம் வ்ரு ஜுஶுநிவாநுஶ॥ ௪௪

நிஹதெ ராக்ஷஸெநெzஸ்ரி நவுதாரோ தூவாயுவெ।
தம் ஸஶெஷ்ரு ஸி ராமெண ஶுஶாஶெநெவ ரொஹிணீ॥ ௪௫

க்ஷிவ்ரம் தம் ஶெவி ஶொகஸ்ரு வாரம் யாஸ்ரு ஸி ஶெயி ஶி॥
ராவணம் ஶெவ ராமெண நிஹதம் ரு க்ஷ்ரு ஸெ zவிராத॥ ௪௬

ஹவரோஶாஸ்ரு ஶெவெஹீம் ஹநுரோநாரு தா தஜஃ।
மநாய ஶதிம் கு ரு தா ஶெவெஹீம் வுநரவ்ரு வீத॥ ௪௭

தரிவம் கு ரு தா தாநம் க்ஷிவ்ரம் ரு க்ஷ்ரு ஸி ராவவர॥
ரு க்ஷணம்ய ரு நுஷாணிம் ரு ஹாரரு வஸ்ரு தர॥ ௪௮

நவஹம்ஷாய யாநீராஹிஂஹரரு ரு ரு ரு விக்ரு ரோநர॥
வாநராநாரணெநாஹாநிவ்ரம் ரு க்ஷ்ரு ஸி ஸஹ தா நர॥ ௪௯

ஶெரயா ரு நிகாராநரம் ரு ஹாரு ரு பஸாநுஷு।
நரு தாம் கவிரு வ்ரு நாரோஶெபு ரு ரு யாநு ரு நகுஶஃ॥ ௫௦

ஸது ரு ரு ணி வொரெண தாலிதொ ரு நரு ரு ஷு ணா।
ந ஶரு ரு ஸெ தெ ராரு ஃ ஸிஂஹாதி ரு த ஹவ ஜிவஃ॥ ௫௧

ரு ரு ரு ரு ஶொ ஶெவி ஶொகெந ரு ரு ரு ரு

நாஸிம்ஸிரம் வத்ஸுஹி தெவி தெரெ ரக்ஷாமணெரயுஷி
தெ zதிரளெ। ந தெ விராஹாமநம் வியஸ்ய க்ஷமெ ஸ்ஹ
ஹிகாரமாத்ரம்॥ ரு.ச

வனகொநவத்ரிம்ஸம் ஸர்க்கம் ஸமாப்தம்.

வத்ரிம்ஸம் ஸர்க்கம்.

ஸ்ரீமாத்ரவசநம் தஸ்ய வாயுஸுதெநாமிதம்।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதொபமம்॥ க

தாம் ஏஷா வி பவத்காரம் ஸம்ப்ரஹ்ஷ்யாமி வாநரா!।
சுயுஸம்ஜாதஸஹ்யவ வ்ரஷ்டிம் ப்ராப்ய வஸுந்தரா॥ உ

யதா தம் வ்ரதுஷ்வாவ்யம் மாமெத்ரம் ஸொகாமிகஸி-ுதெ।
ஸம்ஹ்ரஸ்யம் ஸகாமாஹம் தயா கரம் ஏபாம் யி॥ ங.

கமிஜாநம் ஹி ராமஸ்ய ஏஷ்யா ஹரிமணொத்ரி।
க்ஷிவ்ரமிஷீகாம் காகஸ்ய கொவாஷெகாக்ஷிமாத நீத்ர॥ ச

உநஸ்ரியாயாவிமகொ ஹணுவாஸ்வு நிவெஸிதம்।
தபா ப்ரணஷ்டெ தியகெ தம்கிய ஸ்ரத்ரு ஹுவி॥ ரு

ஸ வீயுவாநயம் ஸீதாம் ஹ்ரீதாம் ஸமிநுஹ்ரெ।
வஸநீம் ரக்ஷஸாமெயெ ஸிஹ்ரவாணொவமீ॥ சு

வனஷ ஸுபாணிஹுவெயா யா ஸுவரிரக்ஷிதம்।
வனம் ஏஷ்வ ஹ்ரஷ்யாமி வுஸெந த்ரிவாநவ॥ எ

வனஷ நிபுராதிதம் ஸ்ரீமாநபா தெ வாரிஸமீவ।
ஹதம் வாரம் ந ஸுக்ஷ்யாமி ஜீவிதம் ஸொகுமாரஸா॥ அ

சுஸஹ்யாநி ச ஏஷ்வாநி வாயுஸு ஹ்ரஏபஹிஏ।
ராக்ஷஸீநாம் ஸுவொராணாம் த்ரஜ்ரிதெ ஷெபாரு ஹுமீ॥ கூ

யாரயிஷ்யாமி ஸாஸம்தம் ஜீவிதம் ஸுத்ரவ்ரதம்।
ஸாஸாஹ்ரியுபம் ந ஜீவிஷ்யெ தயா ஹீநா ந்ருவாதஜ॥ கம

வொரொ ராக்ஷஸராஜொயம் ஏஷ்ஷிஸு ந ஸுவா யி।
தாம் ச ஸ்ரீமாத்ரா விஷஜ்ஜநம் ந ஜீவெயமஹம் க்ஷணமீ॥ கக

அம்ம! ராக்ஷஸக்கூட்டங்களால் வலிக்கப்பட்டு அதிகபயங்கரமாயுள்ள இவ் விடத்தில் (இனி நீர்) அதிகநாள் வலிக்கப்போகிறதில்லை; உமது அன்பிற்கிடமான ராமருடைய வரவு அதிகநாள்கழித்தில்லை; நான் ராமரிடம் போய்ச்சேருகிறவரையில் தயைசெய்துபொறுத்துக்கொள்ளுமம்ம!" ௩௪

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம்.

தேவதாஸ்த்ரீயைநிகர்த்த ஸீதை மிக்கதைர்யமுடைய அந்த வாயுகுமாரருடைய சொல்லைக் கேட்டு, தனக்கு (துக்கந்தீர) ஹிதமான சொல்லைச் சொன்னாள்:— க

"வாநர! பாதிமுளைத்தபயிரையுடைய பூமி மழைபொழியப் பெற்று (நன்றாய்முளைப்பது)போல், இஷ்டமான சொல்லைச்சொல்வதனால் உன்னைக் கண்டு மிகவுங்களிக்கின்றேன். உ

காதலுடன்கூடிய யான் சோகத்தாலிளைத்திருக்கின்ற அவயவங்களால் அந்தப் புருஷோத்தமரை எப்படியாவது ஸ்பர்சிப்பேனோ அந்தப்படி என்விஷயத்தில் (நீ) தயை செய்யவேண்டும். ௩

வாநரோத்தம! கோபத்தால் ப்ரயோகிக்கப்பட்டு காகத்தின் ஒருகண்ணைக்குத்தின (முன்சொன்ன) தர்ப்பாஸ்த்ரத்தையும் ராமருக்கு அடையாளமாகச் சொல்லவும்; ச. '(என்)திலகம் கலைந்தபோது மனோசிலையிற்செய்த திலகம் உம்மால் (என்)தாடையில் இடப்பட்டது; அதை நினைத்தருள வேண்டும்' (என்பதையும் அடையாளமாகச் சொல்லவும்.) ௫

(ராம!) மஹாப்ரபாவமும் மஹாவீர்யமுமுடையவரும், மஹேந்த்ரனையும்வருணனையும்நிகர்த்தவருமானநீர், ஸீதை (ராவணனால்) அபஹரிக்கப்பட்டு ராக்ஷஸர்களின்நடுவி லிருப்பதை எப்படிதான் ஸம்மதித்திருக்கிறீரோ! ௬

குற்றமற்றவரே! இத் திவ்ய சூடாமணி என்னால் வெகுஜாக்ரதையாய்ரக்ஷித்துவைக்கப்பட்டிருந்தது; துக்கமுண்டாகும்போது இதைக் கண்டு உம்மை (கண்டவள்)போல் மிகவுங்களி கின்றேன். ௭

இவ் வழகாய (சூடா)மணியும் என்னால் உமக்கு (அடையாளமாக) அனுப்பிவிடப்பட்டது; இதற்குப் பிறகு (இந்தமாஸத்திற்குப்பிறகு), சோகத்தில்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடியால் ஜீவித்திருக்க முடியாது. ௮

மிகவுங்கொடியவர்களான ராக்ஷஸிகள்செய்யும் பொறுக்கமுடியாத துக்கங்களையும், ஹ்ருதயத்தைஅறுக்கும் சொற்களையும் உமக்காக நான் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ௯

சத்ருக்களைக்கொல்லுகின்றவ! ராஜகுமார! (ராம!) மாஸபர்யந்தந்தான் ப்ராணனைத் தரித்திருப்பேன்; உம்மைப் பிரிந்திருக்கிறபடியால் மாஸத்திற்குமேல் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். ௧௦

இந்த ராக்ஷஸராஜன் கொடியவன்; (அவனுடைய) எண்ணமும் என் விஷயத்தில் நல்லதாயிருக்கவில்லை; நீர் துக்கித்துக்கொண்டிருப்பதையும் நான் கஷ்டவிட்டபடியால் (மாஸத்திற்குப்பிறகு) க்ஷணமும் ஜீவித்திரேன்." ௧௧

தயைதோற்றக் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் ஸீதையினால் சொல்லப்பட்ட சொல்லைப் பெருமிடுக்கான வாயுகுமாரர் ஹநுமர்ன் கேட்டுப் பிறகு சொன்னார்:— கஉ

"அம்ம! ராமர் தேவரீர்பிரிந்ததுக்கத்தால்வேறொன்றையும்நினையாதிருக்கிறார்; உமக்கு ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்; ராமர் துக்கத்திற் பட்டாலோ! லக்ஷ்மணரும் பரிதபிக்கிறார். கங

வெகுப்ரயாஸப்பட்டு நீர் காணப்பட்டீர்; துக்கிக்க(வேண்டிய) கால மில்லை; அம்ம! இந்த க்ஷணத்திலேயே துக்கந்தொலையப் பார்ப்பீர். கச

சத்ருக்களைப்புடைக்கவல்ல ராஜபுத்த்ரர்களான அவ் விரண்டு புருஷோத்தமர்களும் உம்மைக்காண்பதிலுத்ஸாஹமுடையவர்களாய் (இருக்கிறபடியால்) லங்கையைப் பஸ்மமாகச்செய்யப்போகிறார்கள். கரு

அம்மவிசாலாக்ஷி! ரகுகுலத்துப்பிள்ளைகளிரு(ரும், கொடியவனான ராவணனைப் பந்துக்களோடுகூட கொன்று, உம்மைத் தமது பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகப்போகிறார். கக

அம்மகுற்றமற்றாய்! ராமர் எந்த அடையாளத்தை நன்றாய்த்தெரிந்துகொள்வரோ, அவருக்குக் களிப்பைவிளைப்பதான (அப்படிப்பட்ட) அடையாளத்தை இன்னும் (ஏதாகிலுமிருந்தாலும்) கொடுத்தருள." கஎ

"அப்பவீர! ஹநுமானே! இவ் வெனதுகுழலாணியை(சூடாமணியைக்) கண்டமாத்ரத்தில், உன் சொல் ராமருக்கு நம்பத்தக்கதாயிருக்கும்; உத்தமமான அடையாளம் என்னால் கொடுத்துவிடப்பட்டதே (நீசிந்திக்கவேண்டியதில்லை)" என்று அந்தஸீதை சொன்னாள். கஅ

மிக்க தைர்ய)லக்ஷ்மியையுடைய அவ் வாநரோத்தமர் அவ் வுத்தம(சூடா)மணியை வாங்கிக்கொண்டு (ஸீதா)தேவியை சிரஸினால் வணங்கி போகத் தொடங்கினார். கஙஅ

மஹாவேகத்துடன் உயரக்கிளம்புவதிலுத்ஸாஹமுடையராய் வளருகின்ற அந்த வாநரோத்தமரை ஜநகர்திருமகள் கண்டு கண்ணீர்நிறைந்தமுகமுடையளாய்ப் பேதைமைதோற்றக் கண்ணீரால்தழதழத்த சொல்லுடன் சொன்னாள்:— உக

"ஹநுமானே! ஸிம்ஹத்தைநிகர்த்த ப்ராதாக்களான ராமலக்ஷ்மணர்கள் மந்த்ரிகளுடன்கூடியுள்ள ஸுக்ரீவருக்கும் எல்லார்க்கும் (நான்)க்ஷேமம் (விசாரித்ததாகச்)சொல்லவும். உஉ

அந்தத் திண்தோளர் ராகவர் இந்தத் துக்கக்கடலினின் றென்னை எப்படியாவது கரையேற்றுவிப்பரோ (அப்படி) நீ செய்யவேண்டும். உங

அப்பவாநரமஹாவீர! எனது இத் தீவ்ரமான சோகவேகத்தையும், இந்த ராக்ஷஸர்கள் சூழ்ந்துவிரட்டுவதையும், ராமருடைய ஸமீபத்திற்குப் போய் நன்றாய் நீசொல்லவேண்டும்; உனக்கு வழியில் யாதொருதடங்கலுமில்லா திருக்கவேண்டும் (போய்வா).'' உச

வைதேஹ்யா வசநம் ஶ்ருத்வா கருணம் ஸாஶ்ரு ஹர்ஷிதம்।
கபிராஜ்ஞ்ஞ்ஞ

ஸராஜவந்த்ரா வ்ரதிவிதாயாம் கவிம் க்ரதாயாம் வரிஹ்ரு
ஷ்டவெதாம். கவ்ரவிசேஷம் வ்ரஸீக்ஷ்ய காயம் திசம் ஹ்ரஸ்தீ
ஹீம் உநஸா ஜமாம்॥ உ௫

ஷத்வாரிம்சம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்.

ஸகுவத்வாரிம்சம் ஸர்கம்.

ஸவ வாஹ்ரிம் வ்ரசஷ்டாஹிமுதிஷ்ட்ரு ஹ்ரஜி தஷ்டபா.
தஷ்டாஷ்டேசாஉவக்ரூ வி ஹ்ரபாரோஸ வாநரம்॥ க

கவ்ரவிசேஷதிஹம் காயம் ஹ்ரஷ்டேயஸிதெக்ஷணா.
நீ ந்ரவாபாநதிக்ரூ வ தயாம் ஊஹ ஹ்ரஶ்ரதெ॥ உ

ந ஸாமிராக்ஷஸ்ஸ முணாய கவ்ரதெ ந ஹாநரியெ்ரூவஷிதெஷ
யஜ்ரதெ. ந ஹெஹஸாயா வெஷவிதா ஜநாம் வராக்ரமி
ஷ்வ மிஹ ரொவதெ॥ ௩

ந சாஸ்ய காயஸ்ய வராக்ரமாஹ்ரதெ விநிஶ்சயம் கஶ்சிதிஹாவ
வ்ரதெ. ஹதவ்ரவீரா ஹி ரணெ ஹி ராக்ஷஸாம் கயஜ்ரீயா
யஜிஹாஹ்ரு மாஹுவர்ச॥ ச

காயெ கூமுணி நிஹிஷ்ட யொ வஹ்ரு ந்ரவி ஸாயயெத்.
வ்ரவ்ரகாயபாவிரொயெந ஸ காயம் கதுமிஹுதி॥ ரு

ந ஹ்ரெகம் ஸாயகொ ஹெதாம் ஸவ்ரஸ்ரவீஹ கூமுணம்.
யொ ஹ்ரயம் வஹாயா வெஷ ஸ ஸமியெ்ரூzயுஸாயநெ॥ ௩

உஹெவ தாவத்ப்ரதிஶ்சொ ஹ்ரஹ யதி வ்ரஜெயம் வ்ரவெ
ஶ்வராமயர்ச. வாராதஸாஹ்ரூவிசேஷ தத்விதம் க்ரதம் ஸ்ரா
ந்ரஸ ஹதுஶ்சாஸநர்ச॥ எ

கயாநவ்ரவ்ரு ஹ்ரவ்ரதாவாகதம் வ்ரஸஹ்ரு யாஉம் ஸ ராக்ஷ
ஸ்ரஹ்ரு தியெவ வ்ரவ்ரதவயம் ச ஸாரவதாம்சாநயெந்ரூம் ச ர
ணெ ஶ்ரமாநநம்॥ அ

அவ் வாநரர், (ஜநக)மன்னவர்திருமகளால் வரலாற்றையெல்லாம்நன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டு, கோரிவந்தகார்யமாயிற்றென்றெண்ணி உள்ளம்மிகக்களித்து, செய்யவேண்டியகார்யம் கொஞ்சம்மீந்திருப்பதாக எண்ணி வட திக்கைநோக்கிப் போவதற்கு மனதில்நினைத்தார் உ

நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

அவ் வாநரர் புறப்படும்பொழுது அந்தஸீதையால் சிறந்த வாக்குகளால் கௌரவிக்கப்பட்டு அவ் விடத்தினின்று தாண்டிச்சென்று சிந்தித்ததாவது: — க

"கறுத்ததிருக்கண்களுற்ற இந்தஸீதாதேவியைப் பார்த்தாய்விட்டது; இந்த(ராவணனிருப்பையறியவேண்டிய) கார்யம் கொஞ்சம்மீந்திருக்கிறது; இதுவிஷயத்தில் (ஸாமதாநபேதங்களென்கிற)மூன்று உபாயங்களையும் நீக்கி, நான்காவதானஉபாயம் அதாவதுஅடித்தல்)தான் (யுக்தமாக) காணப்படுகிறது. உ

ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஸாமம் (அதாவதுநல்லபேச்சுசொல்லல்) குணப் படுகிறதில்லை; தநவான்களிடத்தில் தாநம் (கொடுத்தல்) ப்ரயோஜநப்படுகிறதில்லை; வலுவினால்கொழுத்துள்ள ஜநங்கள் பேதத்தால்(அதாவதுவிரட்டல்முதலியவைகளால்)வசமாகத்தகுந்தவர்களல்லர்; ஆதலால் பராக்ரமம்(கொண்டுபுடைப்பது)தான் இந்தராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில் எனக்கு (யுக்தமாகத் தோற்றுகிறது. ங

இந்தராக்ஷஸரிடத்தில் (நமது)பராக்ரமத்தைக்காட்டாமல் இக் கார்யத்திற்கு ஒரு நிச்சயமும் ஏற்படப்போகிறதில்லை; இப்போது யுத்தத்தில் முக்கியமாயுள்ளவர்களைக்கொன்றுவிட்டால் ராக்ஷஸர்கள் எப்படியாவது(கொஞ்சம்) அடங்குவார்கள். ச

செய்யவேண்டிய கார்யமொன்றைச் செய்யும்போது (அதற்குவேண்டிய)பலகார்யங்களையும் எவன் முன்கார்யத்திற்குத்தடங்கல்வாராதபடி செய்வானோ அவன்தான், கார்யத்தைச் செய்யத் தகுந்தவன். ரு

ஸ்வல்பமான கார்யத்திற்குங்கூட ஸாதகமான காரணம் ஒன்றாயிருக்கக்கூடாது; (அப்படியிருக்க மஹத்தான இக்கார்யத்திற்குக்கேட்கவேண்டுமா?) யாவனொருவன் கார்யத்தைப் பலவுபாயங்களால் (ஸாதிக்கத்தக்கதாய்) அறிகிறானோ அவன்றான் கார்யத்தை ஸாதிப்பதில் வல்லவன். சு

நான், சத்ருக்கள் நாம் என்னுமிருதாத்தாரின்யுத்ததாரதம்யத்தின்உண்மையையறிந்து இவ்விடத்தில்தானே (பலாபலத்தை) நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, வாநரமன்னரானஸுக்ரீவரிடத்திற்குப் போவேனாகில் அப்பொழுது எனது மன்னவரின்ஆஜ்ஞை செய்யப்பட்ட தாகும் எ

என்னசெய்தால் எனக்கு ராக்ஷஸர்களோடு கூட வலுவில் சண்டை ஸுகமாக நேரும்! அப்படியேயானால், தசமுகன் மிக்கபலமுடைய தன் ஸைந்யத்தையும் என்னையும் யுத்தத்தில் மதிப்பான். அ

பிறகு யுத்தத்தில் மந்த்ரிவர்க்கங்களோடும் ஸைந்யங்களோடும்புறப்படும் பத்துத்தலையனை யான் நெருங்கிச்சென்று, அவனுடைய ஹ்ருதயத்திலிருக்கு மபிப்ராயத்தையும் பலத்தையும் ஸுகமாகத் தெரிந்துகொண்டிங்கிருந்து திரும்பிப் போவேன். கூ

இந்தப் பாபிஷ்டனுடைய இவ் வுத்தமமான (அசோக)வநம் நந்தநவநத்திற்குஸமாநமும், நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களோடும்கொடிகளோடுங்கூடியதும், கண்ணுக்கும்மனதிற்கும்அழகானதுமாய் (விளங்குகிறது). கo

உலர்ந்த வநத்தை அக்நி (எரிப்பது)போல் இதைத் த்வம்ஸம்பண்ணிவிடப்போகிறேன்; இது முறிக்கப்பட்டால் பிறகு பத்துத்தலையன் கோபங்கொள்வான். கக

பிறகு குதிரைகளோடும்பெருந்தேர்களோடும்குஞ்ஜரங்களோடுங்கூடியதும், த்ரிசூலங்களையும்கறுத்தஇருப்புலக்கைகளையும்பட்டயக்கத்திகளையுமாயுதமாகக்கொண்டதுமான மஹத்தான ஸைந்யத்தை ராக்ஷஸராஜன் (என்னுடன்சண்டைசெய்ய) ஏவுவான்; அதனால் சீக்ரத்திலேயே மஹத்தான யுத்தம் உண்டாகும். கஉ

(சத்ருக்கள்)பொறுக்கமுடியாதபராக்ரமமுடைய யானும், உக்ரமானபராக்ரமமுடைய அந்த ராக்ஷஸர்களோடு யுத்தத்தில் சேர்ந்து, ராவணனால்ஏவப்பட்ட அந்த ஸைந்யத்தைக் கொன்றுவிட்டு, ஸுகமாக வாநரராஜரிடத்திற்குப் போய்ச்சேருவேன்." கங

பயங்கரமானபராக்ரமமுடைய வாயுகுமாரர் (அவ்வாறு சிந்தித்த)பிறகு வாயுபோல் சினந்து, உடனே மஹத்தான துடையின்வேகத்தால் வ்ருக்ஷங்களைத் தள்ளத் தொடங்கினார். கச

அநந்தரம், வீரரான ஹநுமான், மதங்கொண்டபக்ஷிகள்கூவப்பெற்றதும், நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களோடும்கொடிகளோடுங்கூடியதுமான பூங்காவநத்தை முறித்தார். கடு

அவ் வநம், (ஹநுமானால்)முறிக்கப்பட்ட வ்ருக்ஷங்களாலும், இடிக்கப்பட்ட தடாகங்களாலும், பொடிசெய்யப்பட்ட குன்றுகளாலும், பார்ப்பதற்குவிகாரமாக ஆய்விட்டது. கஙு

நாநாவிதப்பறவைகளின்விகாரக்கூச்சல்களோடும், இடிக்கப்பட்ட நடைவாவிகளோடும், வாடிய சிவந்த துளிர்களோடும், வாடியமரங்களோடும்கொடிகளோடும்கூடிய (படியால்) அவ் வநமானது காட்டுத்தீயினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டதுபோல் அழகுகுலைந்ததாய்விட்டது.கஎ? அக் கொடிகள் வேலிகள்களையவே பயம்முதலியவற்றால்நடுங்கும்பெண்டுகள் போல் தோன்றின.

நாசஞ்செய்யப்பட்ட கொடிகூடாரங்களாலும், சித்ரசாலைகளாலும், பீடிக்கப்பட்ட பெரியஸர்ப்பங்களாலும், கொடியம்ருகங்களாலும், மேலேஇடித்துத்தள்ளப்பட்ட கல்மண்டபங்களாலும், மற்றுமுள்ள ஸாதாரணக்ருஹங்களாலும் அந்த மஹா வநமானது அழகுகுலைந்ததாக ஆய்விட்டது. கஙு

வாடாதகொடிகளின்வரிசைகளையுடைய தசமுகன்பெண்டுகள்காக்கும் பூங்காவநத்தின் அந்த (அசோக)வநப்ரதேசமானது வாநரருடைய பலத்தால் வாடியகொடிவரிசைகளையுடையதாய் அழகிழந்ததாக ஆய்விட்டது. உo

தத்ஸுபாஸாத்ரணே உஸாநநம் ஸநிவமும் ஸவைவ்யாயி
நர்। ஹ்ரதி ஸ்ரிதம் தஸ்ய ஹிதம் வயம் ச வெ ஸுவெந ஹிதா
ஸுஹிதாः வுநவ்ருஜெ॥ ௧௨

உஹிஷ்ய ப்ரஸாம்ஸஸ்ய நநநொவஹிதுஹிர்।
வநம் நெத்ரஹிநாः காந்தம் நாநாஹ்ரமுதாயுதர்॥ ௧௦

ஹம் வியுஸ்ஸயிஷ்யாமி ஸுஷம் வநமிவாநலः।
ஸுஹிநஹெ ததாः கோவம் கரிஷ்யதி உஸாநநாः॥ ௧௧

தெதா ஹஹ்தாஸுஹாரயுவிவம் வயம் ஸாஹெக்ஷ்யதி ராக்ஷஸா
யிவாः। தி ஸுமுகாயாவஸவ்ஷாயுயம் தெதா ஹஹ்ரயுஹிம்
ஹவிஷ்யதி॥ ௧௨

ஸுஹம்துவெதஸ்யதி யுணவிக்ரமெர்ः ஸமெத்ய ராக்ஷோஹிர
ஸஹ்யவிக்ரமாः। நிஹத்ய தஹ்ராவணமொஹிதம் வயம் ஸுவம் ம
திஷ்யாமி கவீஸ்வராயஹ்॥ ௧௩

தெதா ஸாரதவதுஹொ ஸாரதிஹீருவிக்ரமாः।
ஊரவெமெந ஹஹ்தா ஹ்ரஸாமெநவுயாரஹத்॥ ௧௪

தத்ஸுஹ ஹந்தாநீமொ வஹஜ்ஜ வ்ரஹாவநர்।
ஹிதிஜஸாரவுஷம் நாநாஹ்ரமுதாயுதர்॥ ௧௫

தஹ்ரநம் யுமிமெதுப்ரக்ஷிருமெஸ்ஸ ஸமாஸமெயாः।
ஸுணிருமெதாः வவுதாமெஸ்ஸ ஸுஹுவாவியஹ்ஸுநர்॥ ௧௬

நாநாஸுகுநிராமெதாः வ்ரமிமெநஸமாஸமெயாः।
தமெஹ்ராः கிஸயமெயாः காமெநாः காநஹ்ரமுதாயுதர்॥

ந ஸுஹள தஹ்ரநம் தத் ஹாவாநயஹதம் யயா। ௧௭

வ்யாகுலாவராணா ரெஜுவிருஹ்ரயா ஹவ தா ஹதாः॥ ௧௮

ஹதாஹ்ரமெஹ்ரமிதுப்ரமெஸ்ஸ நாமிமெதுருஹொராமெவ்ரயா
ஹ்ரமெஸ்ஸ நியுமுமெதாः। ஸிமாஹ்ரமெஹுராநயிமெதுஸ்யா ஹ்ர
மெஹாः வ்ரணஷ்ரமுவம் தஹுமுநஹ்ரநர்॥ ௧௯

ஸா விஹ்ரயா ஸுமாகுஹதாவ் தாநாவநஸ்ரீ மொகுஹதாவ்ரதா
நா। ஜாதா ஹாஸ்யுவ்ரஹாவநஸ்ய கவெவுயாஹ் வ்ரஹாவந
ஸ்ய॥ ௨௦

ஸ தஸ்ய கூபதாயாமுவதெஉஹாகுவிஉஹ்யீகம் உநஹொ
உஹாதநஃ। யாயாதுரெகொ வஹுஹிஉஹாவமெஃ ஶ்ரி
யா ஜஶம்ஹொராணாஶ்ரிதஃ கவிஃ॥ உக

வனகுவதாரிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸாவுஃ.

ஶிவதாரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ததஃ வக்ஷிநிநாஹெந வ்யக்ஷஹ்ஸ்வநெந ச।
வஹுவுஸ்ராஸஸம்ஹ்ராநாஃ ஸவெ ஜ்ஞாநிவாஸிநஃ॥ க
விஹ்ராதாஶ்ச ஹ்யதுஸ்ரா விநெஹ்ரிஹ்ரவக்ஷிணஃ।
ராக்ஷஸாம் ச நிஶிதாநி க்ரஹாணி வ்ரதிவெஶிரெ॥ உ
ததொ மதாயாம் நிஹ்ராயாம் ராக்ஷஸ்யொ விக்ரதாநநாஃ।
தஹ்ரநம் ஹ்ரஶுஹ்ரம் தம் ச வீரம் ஶோகவிஶ்॥ ங
ஸ தா ஹ்ரஷ்டா ஶோவாஹுஹாஸதொ ஶோவமுஃ।
ஜகார ஸுஶோஹ்ரவம் ராக்ஷஸீநாம் ஸ்வாவஹஶ்॥ ச
ததஸ்தம் கிரிஸம்காஶமதிகாயம் ஶோவமுஶ்।
ராக்ஷஸ்யொ வாநரம் ஹ்ரஷ்டா வவ்ரஜுநகுராஜாஶ்॥ ரு
கொऽயம் கஸ்ய கு தொவாயம் கிம் நிமித்தமிஹாகதஃ।
கயம் தயா ஸஹாநெந ஸம்வாஶஃ க்ரத இத்ரத॥ சு
கூஉக்ஷ நொ விஶாலாக்ஷி ராஹுதெ ஸ்ரஹெ ஸ்ரயஶ்।
ஸம்வாஶமிஸிதாவாஜெ தயா கிம் க்ரதவாநயஶ்॥ எ
கயாவ்ரவீதஹா ஸாத்வீ ஸீதா ஸவுராஜஸுநரீ। எஉ
ராக்ஷஸாம் ஹீஸ்ரவாணாம் விஜாநெ ஶி கா கதிஃ॥ அ
யதுயஶெவாஹிஜாநீத யொऽயம் யஷ்ட சுரிஷ்யதி। அஉ
சுஹிரெவ ஹ்ரஹெஃ வாஹாநிஜாநாதி ந ஸம்ஶயஃ॥ கூ
கூஹவ்ரவ்ரஸ்ய ஹீதாஸி நெநம் ஜாநாதி கொ ந்ரயஶ்। கூஉ
வெதி ராக்ஷஸஶெவெநம் காஸ்ரவிணாஶதஶ்॥ கஂ
வெதெஹ்ரா வநம் ஶ்ரத்வா ராக்ஷஸ்யொ விஹ்ரதா திஶஃ।
ஸிதாஃ காஶிஹ்ரதாஃ காஶிஹ்ரவணாய நிவெதிதஶ்॥ கக
ராவணஸ்ய ஸதீவெத ராக்ஷஸ்யொ விக்ரதாநநாஃ।
விஸ்ரவம் வாநரம் ஹீஶோவ்ரதஶ்வக்ரஶஃ॥ கஉ
சுஶொகவநிகாயெ ராஜ்ஞீவெவ்ரஃ கவிஃ।
ஸீதயா க்ரதஸம்வாஶஸ்ஸ்ரதிதவிக்ரஶஃ॥ கங

அந்த மஹாகபி ஹநுமான் மஹாதைர்யமுடைய அந்த (ராவண)மன்னனுடைய மனதி'ற்கு மஹத்தான துக்கத்தை விளைத்து, மஹாபலமுடைய அநேகர்களுடன் ஒருவராய் யுத்தஞ்செய்யநினைத்து, (வீர)லக்ஷ்மி தோற்ற (அவ்வநத்தின்)வாசற்படியில் வந்துட்கார்ந்துவிட்டார். ௨௧

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம், பக்ஷிகளின்கூச்சலாலும், மரங்கள்முறிந்தசப்தத்தாலும், லங்கையிலிருந்தவர்களெல்லோரும் பயத்தால்ப்ரமித்தவர்களாய்விட்டார்கள். க
ம்ருகங்களும்பக்ஷிகளும் பயத்தால்நடுங்கி ஓடி விகாரமாய்க்கூச்சலிட்டன; ராக்ஷஸர்களுக்கும் கெட்ட சகுநங்களுண்டாயின. உ

பிறகு ராக்ஷஸிகள் தூக்கம் போய்விடவே (விழித்து) வாயைவிகாரமாய்த்திறந்துகொண்டு, அந்த வநம் முறிந்திருப்பதையும் அந்த வாநரோத்தம வீரரையும் பார்த்தார்கள். ௩

பருத்தகைகளும், மிகுந்தபராக்ரமமும், மிகுந்தபலமுமுள்ள அந்தஹநுமான், ராக்ஷஸிகளுக்குப் பயங்கரமான மிகவும்பெரியதான ரூபத்தை அவர்களைக் கண்டு தரித்துக்கொண்டார். ௪

பிறகு மலைக்கொப்பாய்ப் பெரியசரீரந்தரித்துநிற்கும் மஹாபலமுடைய அந்த வாநரரை ராக்ஷஸிகள் கண்டதும், ஸீதையைக் கேட்டார்கள்:—௫. "இவன் என்னபேருள்ளவன்? யாருடையஆள்? இவன் எங்கிருந்து எதற்காக இங்கு வந்தான்? இவனோடு கூட உன்னால் எப்படி ஸம்வாதம் செய்யப்பட்டது?௬. கண்ணழகி! (அதை) எங்களுக்குச் சொல்? அழகி! உனக்குப் பயம் வேண்டாம்; கறுத்தகண்களுற்றாய்! உன்னுடன் இவன் என்ன ஸம்வாதம் செய்தான்?" ௭

அநந்தரம், எல்லாவடிவழகுமுள்ள பதிவ்ரதையான ஸீதை உடனே சொன்னாள்:—௭௧. "பயங்கரமான வுருவெடுக்கும் ராக்ஷஸர்களை அறிவதற்கு எனக்குக் காரண மென்ன?௮. நீங்களே தெரிந்துகொள்ளுங்கள்; இவன் யாரோ; என்னகார்யஞ் செய்யப்போகிறானோ;௮௨. பாம்பின் கால்களைப் பாம்புதானே அறிகிறது; ஸம்சயமில்லை;௮௩. இவனிடத்தில் நானும் பயந்துகொண்டிருக்கிறேன்; இவன் யாரோ; இவனை யானறியேன்;௮௪. இவனை மாறுவேஷந்தரித்து வந்த ராக்ஷஸனென்றே நினைக்கிறேன்." ௧௦

ஸீதையின் சொல்லைக் கேட்டு ராக்ஷஸிகள்(சிலர்) திக்குகளில் ஓடிவிட்டார்கள்; சிலர் (திகைத்து)நின்றார்கள்; சிலர் ராவணனுக்குத் தெரிவிக்கப் போனார்கள். ௧௧

விகாரமுகமுள்ள ராக்ஷஸிகள் ராவணனுடைய ஸமீபத்தில் (போய்), விசித்ரமானரூபமுள்ள பயங்கரமான வாநரரைப்பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்:— ௧௨

"மன்னவ! அசோகவநத்தினிடையில், பயங்கரமானசரீரமும் மஹாபராக்ரமமுமுடைய வாநரமொன்று ஸீதையுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. ௧௩

மான்பேடின்கண்கள்போன்றகண்களுற்ற ஜநகர்பெண்ணான ஸீதை அவ் வாநரத்தைப்பற்றி எங்களால் பலவாறாய்க் கேட்கப்பட்டும் தெரிவிக்க இச்சிக்கிறிலள். சச

இந்த்ரனுடைய தூதனோ, குபேரனுடைய தூதனோ, அல்லது, ஸீதையைத்தேடநினைத்து ராமனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன்தானோ. கரு

மநோஹரமான நாநாவிதம்ருகக்கூட்டங்கள்நிறைந்துள்ள உமது அந்தப் பூங்காவநம், அத்புதமானரூபமுள்ள அவ்வாநரத்தால் முறிக்கப்பட்டது. கசு

அங்கு அதனால் நாசஞ்செய்யப்படாத இடம் ஒன்று மில்லை; அந்தஜநகன்பெண் ஸீதையிருந்த இடம்மாத்ரம் அதனால் நாசஞ்செய்யப்படவில்லை. கஎ

ஜாநகியைரக்ஷிப்பதற்காகவோ அல்லது ச்ரமத்தாலோ கிட்டவில்லை; இல்லையென்றால் அதற்கு ச்ரம மேது? அவள்மாத்ரம் அதனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறாள்; கஅ. அழகாயதளிர்களும்மலர்களும்நிறைந்துள்ள எந்தவ்ருக்ஷத்தினடியில் ஸீதை தானாகவே (வந்து)உட்கார்ந்திருக்கிறாளோ அந்தப் பெரிய சிம்சுபாவ்ருக்ஷமும் அதனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கக

(ஸ்வாமி) உக்ரமாயுள்ளவரே! ஸீதையுடன் பேசி அந்தப் பூங்காவநத்தையும் நாசஞ்செய்த உக்ரரூபமுடைய அவ்வாநரத்திற்கு நீர் தண்டனையை விதிக்கவேண்டும். உ0

(ஸ்வாமி) ராக்ஷஸகணமன்ன! நீர் மனதினால் விரும்பிய அந்த ஸீதையுடன் பேசுகிறவன் எவன்தான் உயிரிழந்தவனாக ஆகமாட்டான்?" உக

ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் ராக்ஷஸிகளின் சொல்லைக் கேட்டதும், கோபத்தால்கண்களைஉருட்டிப்பார்த்து, ஹோமஞ்செய்யப்பட்டவக்நி போல் எரிந்தான். (அதாவது மிகவும் கோபித்தான்) உஉ

கோபித்துக்கொண்ட அவனுடைய கண்களிரண்டினின்றும் கண்ணீர்துளிகள், ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டுதீபங்களினின்று (விழும்) சுடர்கூடிய எண்ணெய்த்துளிகள் போல் விழுந்தன. உங

பெருமிடுக்கனான ராவணன் ஹநுமானை அடக்குவதற்குத் தனக்குஸமாநர்களான கிங்கரர்களென்றுபேர்பெற்ற சூரர்களான ராக்ஷஸர்களைநோக்கிக் கட்டளையிட்டான். உச

மஹாபலமுள்ள அந்தக் கிங்கரர்கள் எண்பதினாயிரம்பேர்கள். உசஅ

பெருவயிறும் பெரும்பற்களும் கோரரூபமும் மஹாபலமுமுள்ள (அவர்கள்)எல்லோரும் ஹநுமானைப்பிடிக்கத்துணிந்து, யுத்தஞ்செய்வதில்மனம்வைத்து, இரும்புத்தடிகளையும்உலக்கைகளையும்கையிலேந்தியவர்களாய், அந்த (ராவணன்)க்ருஹத்தினின்று புறப்பட்டுவிட்டார்கள். உசு

அவர்கள், (யுத்தத்திற்கு)ஸித்தமாய் (அசோகவநத்தின்)கோபுரவாசற்படியிலிருக்கின்ற வாநரோத்தமரை, அக்நியை (விளக்கு)விட்டில்பூச்சிகள் போல் நெருங்கிச்சென்று மஹாவேகத்துடன் வந்துவிழுந்தார்கள். உஎ

அவர்கள், நாநாவிதத் தடிகளாலும், உழற்றடிகளாலும், பொன்னிழைத்தமற்றுஞ்சில ஆயுதங்களாலும், ஸூர்யனைநிகர்த்த பாணங்களாலும் வாநரோத்தமரை நாற்புறமும்அடித்தார்கள். உஅ

நவ தம் ஜாநகீ ஸீதா ஹரிம் ஹரிணலோசநா।
கஸ்மாதிவ்ருஹ்யா வ்ருஷ்டா நிவேஶிதபுரீ ஶுபா॥ கச
வாஸவஸ்ய ஹவிர்ஹ்ருதோ ஹுதோ வைஶ்ரவணஸ்ய வா।
வ்ருஷிதோ வாவி ராமேண ஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா॥ கரு
தேந தத்ரபுராகம்யம் யதத்ர ஸமநோஹரம்।
நாநாவிஹகஸங்கீர்ணம் ப்ரஹ்ருஷ்டம் ப்ரமதாவநம்॥ கசு
ந தத்ர கஶ்சிந்நரோ யஸ்தேந ந விநாகிதம்।
யத்ர ஸா ஜாநகீ ஸீதா ஸ தேந ந விநாகிதம்॥ கஎ
ஜாநகீரக்ஷணார்தம் வா ராஜ்ஞோ வா ராவணஸ்ய வா।
கிம்வா கம் ராஜ்ஞஸ்ய ஸைவ தேந ரக்ஷிதா॥ கஅ
வாராவ்ருவ்ருவ்ருஷ்டாஶ்ச யம் ஸீதா ஸ்வபராஜிதா।
ப்ரவ்ருத்தம் ஸிம்ஶுபாவ்ருக்ஷம் வநே தேந ரக்ஷிதம்॥ கக
தஸ்யாராவணஸ்யைவ! தம் ஹ்ருணாஜாதபுரோஹிதம்।
ஸீதா ஸம்ஹாரிதா யேந தத்ரநம் வ விநாகிதம்॥ உ0
உநம்வரிஷ்ரஹீதாம் தாம் தவ ராக்ஷஸாணாம்।
கஸ்மாதிஹிஹாஸ்தித யோ ந ஸ்யாத்ருத்யுஜீவிதம்॥ உக
ராக்ஷஸீநாம் வஶம் ஸ்ரேஷ்ட்ரா ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வரம்।
ஸ்ரேஷ்ட்ரிரிவ ஜஜ்வாலகோவஸம்வதிதுதக்ஷணம்॥ உஉ
தஸ்ய க்ரோதஸ்ய நேத்ராப்யாம் ப்ரவ்ருத்தாப்ஸ்ரவிநவம்।
தீவ்ராப்யாரிவ தீவாப்யாம் ஸாவிஷம் ஸைஹவிநவம்॥ உங
ஸுதுஸ்ஸஹ்ரோஷாக்ரோதிஹ்ரோதிநாம் ராக்ஷஸாந்।
வ்யாதிஷ்ட ஶுஹாதேஜா நிஹ்ரஹார்தம் ஹநுமதம்॥ உச
தேஷாமஸீ திஸாஹஸ்ரம் கிஹ்ராணாம் தரஸ்விநாம்।
நியுயுஹுவநாதஸ்ரா தடுஹ்ரவாணயம்॥
ஶைலாகா ஶுராஹம்ஷா வொரரக்ரவா ஶுராவயாம்।
யுஹ்யாஶிநஸம் ஸவெது ஹநுமதுஹணொநுவாம்॥ உசு
தே கவீநம் ஸராஸாத்ய தொரணஸ்ரவஸ்ரவிதம்।
கஹிவெதுஹுராவேஹாம் வதஹ்ரா இவ வாவகம்॥ உஎ
தே மஹாஹிவிஹ்ரிதாஹிம் வரிவெம் காஹ்ரநாஹ்ரெம்।
ஹ்ரஜவுவுநரஶ்ரேஷ்ம் ஶரெஶாஹிதுஸநிஹெம்॥ உஅ

ஸுஷேணோ வடிவேகம் ஸுஷேணம் வ்யாஸதோரணகீலிகம்।
வாரிவாயு ஹந்ருத்தம் ஸஹஸா தஷ்டரூபிதம்॥ உகூ
ஹந்மாநவி தேஜஸ்வீ ஸ்ரீமாநவ்ருதஸந்நிபம்।
க்ஷிதாவாவிய்ய யாஜ்ஞேயம் நநாஉ ஸஹாஸ்வநம்॥ ங0
ஸ ஹ்ருதா ஸுஸஹாகாயோ ஹந்மாநாரூ தாதஜம்।
யுஷ்மாஷோ யாமாஸ யுஷ்மாம் ஸவைந வ்ருணயந்॥ ங்க
தஸ்யாஷோபி தஸ்வைந ஸஹதா ஸாந்நாதிநா।
வைதுவி ஹ்ருஹ்ருதா ஹ்ருநாஉ்வெஸ்ஸஹவோஷ்யத்॥ ங்உ
ஜயத்ரிவைரா ராமோ யக்ஷணஸ்ய ஸஹாவயம்।
ராஜா ஜயதி ஸுக்ரீவோ ராவவெணாஹிவா ஹிதம்॥ ங்ங
ராமோஸ்மி ஹம் கோஸலேந்ரஸ்ய ராமஸ்யாகிஷ்டகர்மணம்।
ஹந்மாஸ்ஸுத்ரவைந்யாநாம் நிஹந்தா சாரு தாதஜம்॥ ங்ச
நராவணஸஹஸ்ரம் ஸே யுஷ்மே வ திவ்யம், ஹிவத்।
ஸிலாஹிஸ்ரு ப்ரஹரதம் வாஉவைஸ்ஸ ஸஹஸ்ரஸம்॥ ங்ரு
ஸுஉயிதா வ்ருக்ஷம் யுஜாஉலிவாஉ்ய ஸ்வயெயிஷ்ட்ர்।
ஸஉ்ரூயெயா ஹிஷ்யாதி ஹிஷ்டாம் ஸவ்ருக்ஷஸாஉ்॥ ங்சு
தஸ்ய ஸந்நாஉஸ்வைந தெ ஹவ்ருயஸ்ரஜிதாம்।
உ்ரூஸ்ரு ஹந்ருத்தம் ஸந்ரூயாஸ்வஹிவொ நதஉ்॥ ங்எ
ஸாஹிஸ்வெநஸ்ரிஸ்ஹாஸ்ரதஸ்வை ராக்ஷஸாம் கூவிஉ்।
ஹிவெத்ரு ப்ரஹரணைஹ்ருஸ்வெரஹிவெ ஹ்ருஸ்தஸ்ரதம்॥ ங்அ
ஸ வெதம் வாரிவ்ருதஸ்ரு்ருஸ்வ்ருதஸ்ரு ஸஹாவயம்।
ஸுஸஹாஉாயஸம் ஹீம் வாரிவம் தொரணாஸ்ரி தஉ்॥ ங்சு
ஸ தம் வாரிவஸாஉாய ஜவாந ராஜநீவராந்॥ ங்சூ
ஸ வந்ருஹிவாஉாய ஸ்ரூநம் விந தாஸ்ரு தம்॥
விஉவாராஉ்ரெ வீரம் வாரிவம் ஹ்ருஹ்ரு சாரு தம்। ச0
ஸ ஹ்ருதா ராக்ஷஸா நீராநிஉ்ராநாரு தாதஜம்॥
யுஉ்காஉ்ரீ வ்ருநவீ்ருரெஸ்ராணம் ஸஉ்வாஸ்ரி தம்। சக
ததஸ்ஸாஉ்யாந்ருகாம் கூதிவிதத் ராக்ஷஸாம்॥
நிஹதாநிஉ்ராநவ்ருாந்ருராவணாய ந்ருவெதயந்। சஉ

இரும்புலக்கை, பட்டயக்கத்தி, சூலம், ஈட்டி—சில்லாக்கோல்—பல்லியங்கள் என்கிற ஆயுதங்களுடன் (கூடியவர்களாய்) வேகமாய்(வந்து) ஹநுமானைச் சூழ்ந்து முன்னே நின்றார்கள். உக

ஹநுமானும் பெருமிடுக்கும் உத்ஸாஹமுங்கொண்டு, பர்வதத்தைநிகர்த்து, வாலைப் பூமியில் போட்டடித்துப் பேரோசையுண்டாகும்படி கர்ஜித்தார். அந்த வாயுகுமாரர் ஹநுமான் மிகவும்பெரிதானசரீரமுடையராய், லங்கையைமுற்றும் சப்தத்தால் நிறைத்துத் தைர்யமாய்த் தோளைத்தட்டினார். ௩௧ எதிரோசையுடன்கூடிய மஹத்தான அவர் தோள்தட்டினசப்தத்தால் ஆகாசத்தினின்று பக்ஷிகள் விழுந்தன; இவ்வாறு உரக்க கோஷமுமிட்டார்:—

"ராமர் மஹாபலமுடையவராய்(அதாவது எல்லார்க்கும்மேலானவராய்) விளங்குகின்றார்; லக்ஷ்மணரும் மஹாபலமுடையவராய் (விளங்குகின்றார்); ஸுக்ரீவ மன்னரும் ராகவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றார். (ராக்ஷஸர்கள் சப்பைகள்.)௩௩. யான் அநாயாஸமாய்(மஹத்தான)கார்யங்களைச்செய்யும் கோஸலதேசத்துராஜாவான ராமருடைய தூதன்; ஹநுமானென்றுபேர்பெற்றவன்; சத்ருஸைந்யங்களைச் சிதைப்பவன்; வாயுவின்குமாரன்.௩௪. ஆயிரக்கணக்கான கற்களாலும் மரங்களாலும் (ராக்ஷஸர்களையான்)அடிக்கும்பொழுது, எனக்கு ராவணனாயிரம் (வந்தாலும்) யுத்தத்தில் ஸமாநமானபலமுடையதாக ஆகாது.௩௫. எல்லாராக்ஷஸர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே லங்கா புரியைத் த்வம்ஸம்பண்ணி, மிதிலைக்கோன்செல்வமானஸீதையையும் தெண்டனிட்டு, கார்யத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொண்டு போகப்போகிறேன்." ௩௬

அவர்கள், அந்தஹநுமான் தோள்தட்டினதாலுண்டானஎதிரோசையினால் பயத்தால்மிகவும்சங்கித்தார்கள்; (சிவந்திருப்பதனால்)ஸந்த்யாகாலமேகம் போல் உயர்ந்துநிற்கும் ஹநுமானையும் பார்த்தார்கள். ௩௭

அந்தரம் அந்த ராக்ஷஸர்கள் ராஜாவின்கட்டளையினாலச்சமின்றி ஆங்காங்கிருந்து (ஒவ்வொருவராய்) பயங்கரமான நாநாவித ஆயுதங்களுடன் (கூடியவர்களாய்) எதிர்த்துவந்தார்கள். ௩அ

அந்த ஸுமஹாபலமுடையஹநுமான் அந்தச்சூரர்களால் நாற்புறமும்சூழப்படவே, தோரணவாசலில்போட்டிருந்த பயங்கரமான இருப்புலக்கையை எடுத்துக்கொண்டார்; ௩கூ

அவர் அந்த இருப்புலக்கையை எடுத்துக்கொண்டு ராக்ஷஸர்களை அடித்தார். ௩கூ?

முறைக்கும் பாம்பை எடுத்துக்கொண்டு கருடன் (திரிவது)போல், வீரரான அம் மாருதியார் (அந்த)இருப்புலக்கையை எடுத்துக்கொண்டும் ஆகாசத்தில் திரிந்தார். ௪௦?

வீரர்களான கிங்கரர்களென்னும் ராக்ஷஸர்களை அடித்துத்தள்ளி வீரரான அந்த வாயுகுமாரர் மீளவும் யுத்தத்திலாசைகொண்டு தோரணவாசலில் வந்துட்கார்ந்தார். ௪கூ?

அதில் சில ராக்ஷஸர்கள் அந்தப் பயந் தெளிந்துப் பிறகு, கிங்கரர்களெல்லோரையும் மாண்டவர்களாக ராவணனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். ௪உ?

அந்த (ராக்ஷஸ)ராஜன் ராக்ஷஸர்களின் மஹத்தான ஸைந்யம் மாண்டதைக் கேட்டு, கண்களைஉருட்டிப்பார்த்து, பராக்ரமத்தில் ஒப்பில்லாதவனும், யுத்தத்தில் வெல்லமுடியாதவனுமான ப்ரஹஸ்தபுத்ரனுக்குக் கட்டளையிட்டான். சுகூ

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அந்த ஹநுமான் கிங்கரர்களைக் கொன்று, (வேறொருவரும் சண்டைக்குஅகப்படவில்லையே என்று) சிந்தை யுற்றார். ?

"என்னால் (உத்யாந)வநம் அழிக்கப்பட்டது; தேவாலயவடிவமான ராஜக்ருஹம் நாசஞ்செய்யப்படவில்லை; ஆதலால் பயங்கரமான(மிகவும்உயர்ந்துள்ள) ராஜக்ருஹத்தையும் யான் வித்வம்ஸம்பண்ணுகிறேனே." என்று ஹநுமான் மனதினால் சிந்தித்து, மேருபர்வதத்தின்சிகரம்போலுயர்ந்துள்ள அம்மாளிகையின்மீது தமதுமிடுக்குதோற்ற (தோரணவாயிலினின்று)பாய்ந்தேறினார்; வாயுபுத்ரராய், வாநரோத்தமராய், வாநரப்படைகளைக்காப்பவராயுள்ள ஹநுமான் மலைக்குஸமாநமான உப்பரிக்கையின்மீ தேறி, அந்தப் பெரும்பெருமிடுக்கர் இரண்டாவதுஸூர்யன் உதித்தாற் போல் விளங்கினார். ௪

ஆக்ரமிக்கமுடியாத உத்தமமான அந்தவுப்பரிக்கையை ஹநுமான் ஆக்ரமித்து, (தைர்ய)லக்ஷ்மியால் ப்ரகாசித்து, பாரியாத்ரமென்கிறகுலபர்வதத்திற்குஸமாநராய் இருந்தார். ௫

அந்த வாயுகுமாரர் ப்ரபாவத்தால் மிகவும்பெரிதாயசரீரமுடையராகி, லங்கையிலெங்கும் ஓசைகேட்கத் தைர்யமாய்த் தோள்தட்டினார். ௬

காதைப்பிளக்கும் மஹத்தான அவர் தோள்தட்டுமோசையினால் பறவைகள் விழுந்தன; அங்கிருந்த உப்பரிக்கையின்காவற்காரர்களும் மதிமயங்கினர்.

"அஸ்த்ரவித்யைகளையுணர்ந்த ராமர் விளங்குக; மஹாபலமுள்ள லக்ஷ்மணரும் (விளங்குக); ராகவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு ஸுக்ரீவ மன்னவரும் விளங்குக.அ. யான் அநாயாஸமாய்(மஹத்தான)கார்யங்களைச்செய்யும் கோஸலதேசத்துராஜாவான ராமருடைய தாஸன்;அ?. ஹநுமானென்றுபேர்பெற்றவன்; யான் சத்ருஸைந்யங்களைக்கொல்பவன்; வாயுவின்குமாரன்.க. ஆயிரக்கணக்கான கற்களாலும் மரங்களாலும் (ராக்ஷஸர்களையான்)அடிக்கும்போது எனக்கு ராவணனாயிரம் (சேர்ந்தாலும்) யுத்தத்தில் ஸமாநமானபலமுடையதாக ஆகமாட்டாது.க0. எல்லாராக்ஷஸர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே லங்காபுரியைத் த்வம்ஸம்பண்ணி, மிதிலைக்கோன்செல்வமான ஸீதையையும் தெண்டனிட்டு கார்யத்தைப்பூர்த்திபண்ணிக்கொண்டு போகப்போகிறேன்."கக. (என்று) இவ்வாறு, உப்பரிக்கைகள்மீ திருந்தவர்களைப்பார்த்து விமாநத்திலிருந்தபடியே வாநரோத்தமர் சொல்லி ராக்ஷஸர்களுக்குப் பய முண்டாகும்படி பயங்காமானகூச்சலுடன் விம்ஹநாதம்பண்ணினார். கஉ

ஸ ராக்ஷஸாநாம் நிஹதம் ஹநூமாந் நிஶம்ய ராஜா வாரிவ்ருத
மொ஘நம். ஸமாதிஶோக ஶிரம் வாரகரே வ்ருஹஸ்வாதம்
ஸமீர ஸுதஜயதீ. சஅ

ஶிவ தாரிம்ஶம் ஸர்கம் ஸமாப்தம்.

த்ரிஶதாரிம்ஶம் ஸர்கம்.

ததஸ்து கிஹ்ராந்தா ஹநுமாந்யாநமாஸ்தித. ஒ
வநம் ஹநும் ஶபா வெத்ருராஸாதொ ந விநாஶித.
தஸ்ய தாஸாதிவெவ ஹீம் வியுஸ்பாத்ருஹத்.
உ தி ஸம்விந்ரு உநஸா ஹநுமாந்ஸுயநுத்.
வெத்ருராஸாதிமாவுத்ரு ரேஶ்ரு ஜ்ஜிவொந்தத்.
க்ரூரொஹ ஹரிஶ்ரெஷொ ஹநுமாநாரு தாதஜ.
க்ரூரஹ்ரு ஹரிஸம்காஶம் ப்ராஸாதம் ஹரியுயவ.
வஹள ஸ ஸுஹாதெஜா. ப்ரதிஸுயு உவொதித. ச
ஸாப்ரயுஷ்ரு ச உயுஷம் வெத்ருராஸாதிமுத்தத்.
ஹநுமாந ஜயுநக்ஷ்ரு வாரியாதெராவஶொzஹவத். ரு
ஸ ஹுதா ஸுஹாகாயம் ப்ரஹாவாநாரு தாதஜ.
யுஷ்ரு ஶொஷ்ரு பாரொஸ ஜ்ஜாம் ஶவெந வுரயந். ௪
தஸ்ரு ஶொஷ்ரு தஶவெந ஹெதா ஶ்ரெத்ருவா திநா.
வெதுவி ஹுஜ்ஜாஸ்ரு வெத்ருவ ஜ்ஜாஶ ஶொஹிதா. ஏ
கஹவிஜயதாம் ராஶொ ஜ்க்ஷணஶ ஹொவயு.
ராஜா ஜயதி ஸுதீ ரொ ராவவெணாஹிவாஹித. அ
தாஹொzஹம் கொஸலெநஸ்ரு ராஹ்ரு ராகிஷ்கு ஹுணம். அ0
ஹநுமாந்கத்ரு விஸெந்ரு நாம் நிஹந்தா ராரு தாதஜ. ௪
ந ராவணஸஹஸ்ரம் ஶெயுஜ்ஜெ வ திவயம் ஹவெத்.
ஶியாஹிஸ்ரு ப்ரஹரதி. வாஹவெஶ ஸஹஸ்ர ஶ. க0
ஹுஜயிதா வாரீம் ஜ்ஜாஹிவாஹ்ரு ச ஶெயிதீத்.
ஸ்ரீயுஜ்ஜாஶெரு ஹிஷ்ரு ராதி திஷ்தாம் ஸவ்ரு ரக்ஷஸாத். கக
ஸவஹுகா விரோநஸ்ரு ஶெத்ருஸாநாரியுயவ.
நநாஹ ஹீநிஹ்ரு ராஶொ ரக்ஷஸாம் ஜநயந்ரு. கஉ

தெந ஶவைந ஹதா வைதேஹ்யாஶ்ரதம் யயுஃ।
ஶ்ரஹீதா விவிதாநஸ்தாநாஸ்தாநாந்ரஶயாந்॥
விஸ்ஜந்தோ ஹாகாயா ராமாதிம் வயுவாரயந்। கஙஅ
தெ ஶஹாலிவிபுவித்ராஹிஃ வாரிவைஃ காஞ்சநாஜைஃ॥
ஶுஜவுவபுராநாஶ்ரஷ்ம் வாணைஶ்சாதிதுஷ்நிஹைஃ। கசஅ
ஶுவதிபு ஹ ஶுராயாஷ்டாஸ்ய விவுதோ ஹாந்॥
வாரிக்ஷிப்ய ஹரிஶ்ரேஷ்ம் ஸ வஹ்ஸ ரக்ஷஸாம் ஶணஃ। சருஅ
ததோ வாதாத்ஜஃ க்ரூஹோ ஶீரஶ்ரவம் ஸாஸ்ரிதஃ॥ கஙஆ
ப்ராஸாதஸ்ய * ஹாநஸ்ய ஸ்ரீம் ஹேஸவரிஷ்ரதஃ।
உதாடயிதா வைஹந ஹந்ரூநவநாதஜஃ॥
தசஸம் ஹ்ராயோரோஸ ஶதயாரம் ஹாவஹஃ। கஎஅ
தத் வாஹிஃ ஸஹவ்தாஸாஹ்ரூவ்ரஹ்ரத॥ கஅ
ஹ்ரூரோநம் ததோ ஹ்ரூஷ்வா ப்ராஸாதம் ஹரியரூயவஃ।
ஸராக்ஷஸஶதம் ஹத்வா வைதேஹிணந ஹவாஸ்ராந்॥
சுந்தரிக்ஷ ஷ்ரிதஃ ஶ்ரீரோநிஷம் வயநவ்வ வீத்। ககஅ
ரோஹ்ரூராநாம் ஸஹஸ்ராணி விஸ்ரஷாநி ஹாரதநாத்॥
வ்ரிநாம் வாநரெநாணாம் ஸ்ரீவவஶவதிநாத்।
சுடிநி வஸ்யாம் க்ரூதாம் வயரெந்ரு வாநராஃ॥ உக
ஹ்ரூநாரவயாஃ கெவிதெவிஹ்ரூரணோதராஃ।
'கெவிநாரஸஹ்ரூ ஸ்ரு வஸ்ரவ்ஸ்ரூயுவிக்ரூரோஃ॥ உஉ
ஸநி வளவவயாஃ கெவிதெவிஹ்ரூயவ்வயாவரோஃ।
சுவ்ரு யெவயாஶ்ரூரெந்ரு தத்ராஸ்ரியரூயுவாஃ॥ உங
ஶரம்ஹ்ரூவியெஸ்ரு ஹரிஶிவ்ரு தோ ஹ்ரூநவாயரூயெஃ।
ஶரெதஶ்ரு தஸஹரெஸ்ரு கொடிஹியரூதெரவி॥
ஶுரிஷ்ரு தி ஸ்ரீவஸ்வெஷாம் வொ நிஷரூஹநஃ। உசஅ
நெயஹெவ்ரீ ஹ்ரூ ந யரூயம் ந வ ராவணஃ॥
யஸ்ரூஹிக்ஷ்யாக்ரூநாரெந வ்ரூம் வெரம் ஹாரதநா। உருஅ

த்ரிவத்வாரிம்ஶஃ ஸர்கஃ ஸாவ்தஃ.

---

* "ஹாஹுஸ்ரு."

நூற்றுக்கணக்கான உப்பரிக்கைகாவலர்கள் மஹத்தான அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டு, நாநாவித அஸ்தாங்களையும், ஈட்டிகளையும், கத்திகளையும், கோடாரிகளையும் எடுத்து (ஹநுமான்மீது) எறிந்து தடியர்கள் வாயுகுமாரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். கரு?

அவர்கள் நாநாவிதத் தடிகளாலும், உழல்மரங்களாலும், பொன்னிழைத்தமற்றுஞ்சிலவாயுதங்களாலும், ஸூர்யனைநிகர்த்த பாணங்களாலும் வாநரோத்தமரை அடித்தார்கள். கரு?

அந்த ராக்ஷஸக்கூட்டம் வாநரச்ரேஷ்டரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கங்கா ஜலத்தின் விசாலமாய மஹத்தான சுழல் போ லிருந்தது. கரு?

பிறகு வாயுகுமாரர் கோபித்துப் பயங்கரமானரூபத்தைத் தரித்தார். கரு

வாயுமைந்தரான ஹநுமான், பொன்னிழைத்த உயர்ந்தசிகரமுற்ற (அந்த)உப்பரிக்கையின் (ஆதாரமாயிருந்த)ஸ்தம்பத்தை வேகமாய்ப் பிடுங்கிக்கொண்டு, உடனே, நூறுநுனியுள்ள அக்கம்பத்தைப் பெருமிடுக்குதோற்ற சுழற்றினார். கரு?

அதில் அக்நியும் உண்டாய்விட்டது; உப்பரிக்கையும் எரிக்கப்பட்டது. கரு

அநந்தரம் அந்த வாநரோத்தமர் தஹிக்கப்படும் உப்பரிக்கையை (கண்குளிரக்)கண்டு இந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தால் அஸுரர்களை (கொல்வது) போல் நூற்றுக்கணக்கான ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று ஆகாசத்தில் நின்றுகொண்டு மிக்கதைர்யத்துடனே இம் மொழியை யுரைத்தார்:— கரு?

"மஹத்தானதைர்யமும் பலமுமுள்ளவர்களான ஸுக்ரீவர்வசத்திலிருக்கும் என்போன்றஆயிரக்கணக்கான வாநரர்கள் அனுப்பப்பட்டு பூமி யெங்கும் திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; (அவர்களில்) நாங்கள் சில வாநரர்கள். உக

சிலர் பத்துயானைபலமுள்ளவர்கள்; சிலர் (அதற்குப்)பத்தும—ங்கதிகமானபலமுள்ளவர்கள்; சிலர் ஆயிரயானைபலத்துக்கு ஸமாநமானபலமுடையவர்கள் உஉ

சிலர் ஓகமென்கிறகணக்கானயானைபலமுடையவர்களும், சிலர் வாயுபலத்தைநிகர்த்தபலமுடையவர்களுமா யிருக்கிறார்கள்; அவர்களில் மற்ற வாநரப்படைமன்னர்கள் அளவிடமுடியாதபலமுடையர்களா யிருக்கிறார்கள். உங

நூற்றுக்கணக்கும் பதினாயிரக்கணக்கும் நூறாயிரக்கணக்கும் கோடிக்கணக்குமான (படைப்பிரிவுகளையுடைய) தந்தங்களையும்நகங்களையுமாயுதமாகக்கொண்ட இப்படிப்பட்ட வாநரர்களால் சூழப்பட்டு ஸுக்ரீவர் உங்களெல்லோரையும் கொல்ல வரப்போகிறார். உச?

இந்த லங்கா புரியு மில்லை; நீங்களு மில்லை; ராவணனு மில்லை; ஏனென்றால்: இக்ஷ்வாகுவம்சத்தவதரித்த(லோக)நாதரான மஹாத்மாவுடன் த்வேஷம் வைக்கப்பட்டதே!" உரு?

நாற்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

பெருமிடுக்கனும், பெரும்பல்லனும், சிவந்தபுஷ்பமும்வஸ்த்ரமும்மாலையும் அழகாயகுண்டலங்களுந்தரித்தவனும், பெருத்தவனும், உருண்டகண்களுற்றவனும், உக்ரமானவனும், யுத்தத்தில்வெல்லமுடியாதவனும், ப்ரஹஸ்தனுடைய பிள்ளையுமாகிய ஜம்புமாலியென்பவன் ராக்ஷஸராஜனால் கட்டளையிடப்பட்டு, வில்தரித்து, இந்த்ரன்வில்லைநிகர்த்து அழகாயபாணமுற்று மஹத்தான வில்லை வஜ்ராயுதத்திற்கும்இடிக்கும்ஸமாநமானத்வநியுடையதாயிருக்கும்படி டங்காரஞ்செய்துகொண்டு வேகமாய்ப் புறப்பட்டான் ௩

அவ் வில்லின் ம்ஹத்தான டங்காரத்வநியினால் திக்கும் விதிக்கும் ஆகாசமும் (எல்லாவிடமும்) உடனே நிறைக்கப்பட்டது. ௪

கழுதைபூட்டிய தேருடன் வருகின்ற அவனை அந்த ஹநுமான் கண்டு வேகத்துடன்கூடியவராய் (சண்டைக்குஒருவன்கிடைத்தானென்று) களித்துக் கர்ஜித்தார். ௫

தோரணவாசலின்கொடுங்கையிலிருக்கும் ஹநுமானென்னும் அந்தப் பெரியவாநரரை திண்டோளனான ஜம்புமாலி, கூராயபாணங்களாற் குத்தினான்.

அர்த்தசந்த்ரன்போன்ற ஒருபாணத்தால் முகத்திலும், மாவெட்டிபோன்ற ஒருபாணத்தால் தலையிலும், இரும்புமயமான பத்துபாணங்களால் கைகளிலுமாகவிப்படி அந்த வாநரோத்தமரை அடித்தான். ௭

பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு சிவந்த அவருடைய அந்தத் திருமுகம், சரத்காலத்தில் ஸூர்யகிரணம் பட்டு விகஸித்த செந்தாமரைமலர் போல் விளங்கிற்று. ௮

(இயற்கையாலே)சிவந்து, (பின்னும்)ரக்தத்தால் சிவந்த அவருடைய அத் திருமுகம், செஞ்சந்தநபிந்துக்களால் நனைக்கப்பட்டு ஆகாசத்தில் (விளங்கும்) சிநந்ததாமரைப்பூ போல் விளங்கிற்று. ௯

வாநரோத்தமர் பாணத்தாலடிபட்டு ராக்ஷஸனிடத்துச் சினந்தார் ௧௦

பிறகு, பெருமிடுக்கரானஹநுமான் பக்கத்தில் அதிவிசாலமான பெரிய ஒருபாரையைக் கண்டார்; வேகத்துடன் அதைப் பிடுங்கி ஓங்கி (ஜம்புமாலியின்மீது) போட்டார். ௧௧

(அந்த)ராக்ஷஸன் சினந்து அதைப் பத்து பாணங்களால் அடித்துவிட்டான். உக்ரமானபராக்ரமமும் மஹாவீர்யமுமுள்ள ஹநுமான் அந்த(தாம்செய்த) கார்யம் வீணாய்விட்டதைக் கண்டு, பெரிய ஒருஸாலவ்ருக்ஷத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சுழற்றினார். ௧௨

ஸாலவ்ருக்ஷத்தைச் சுழற்றும் மஹாபலமுடைய வாநரரை மஹாபலமுடைய ஜம்புமாலி கண்டு அநேகபாணங்களைப் ப்ரயோகித்தான். ௧௩

ஸாலவ்ருக்ஷத்தை நான்குபாணங்களால் அறுத்துத்தள்ளிவிட்டான்; ஐந்துபாணங்களால் புஜத்திலும், ஒரு பாணத்தால் மார்பிலும், பத்துபாணங்களால் ஸ்தநமத்யத்திலுமாக ஹநுமானை (அடித்தான்). ௧௪

அவர் பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டசரீரமுடையராய், பெருங்கோபமுற்று, அந்த உழல்தடியையே எடுத்துக்கொண்டு வேகமாய்ச் சுழற்றினார். ௧௫

சதுஶதாரிம்ஶஃ ஸர்கஃ.

ஸநிஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்ரேண ப்ரஹஸ்தேந ஸுதோ வஶீ।
ஜக்ராஹ ஹனுமாந் ஷோடா நிஜுமாஸ யதாயுஷம்॥
ரக்தாக்ஷ்யாஸ்ரயஃ ஸ்ரீமான் ராவிரக்ஷுஸ்ஸுஃ।
ஹனுமாந்விஜுதநயஸ்ஸுஷ்ணஸ்ஸுரஜுயஃ॥
யதாஃ ஶக்ரயதாஃ ப்ரவ்யம் ஹனுமாந் ராவிரஸாயகுஃ।
விஷ்டாரயாமாஸ ஸுதராம் வஜ்ராஶநிஸுஷ்வநஃ॥ ந
தஸ்ய விஷ்டாரவோஷேண யதாஷோ ஹனுமாந் ஹி ஸஃ।
ப்ரதிஶுஶ்ச நபஸ்ஸ்வ ஸஹஸா ஸஸ்வரப்ரபுத॥ ச
ராக்ஷஸாந வாரயாமாஸ தாஶ்ச தாஃ ஶீக்ஷ்ய ஸஃ।
ஹநாஶேநுமஸம்வந்தோ ஜஹஷுச நநாதஹ॥ ரு
தம் தோரணவிட்டஸ்தம் ஹநாஃநம் ஹனுமாந் ஹி ஸஃ।
ஜக்ராஹ ஹனுமாவாஹ விஜுவாய நிஶிசேதஶுரைஃ॥ சு
சுபுஜுவேணுண வஹுந ஶிராஸ்யேகேந கணிஜுநா।
வாஹ்வோர்விஜுவாய நாராசைஹுஶுஹிஷ்டம் கவீஶ்வரஃ॥ எ
தஸ்ய தஜுஶுஹ தாஸ்ரம் ஶரேணாஹிஹதம் ஹ்யஃ।
ஶரஸ்தீவ்ரஜவம் ஹ்யஃ விஜுஹ்ராஸ்ரராஶிநா॥ அ
ததஸ்ய ரக்தம் ரக்தேந ரஜிதம் ஶுஶுபே ஹ்யஃ।
யதாகாரோ ஹனுமாந் ஸிக்தம் வநநவிஷ்ஹிஃ॥ கூ
வ்யகோவ வாணாஹிஹதோ ராக்ஷஸஸ்ய ஹனுமாந்ஃ। கூஎ
ததஃ வாஸ்ரஜுதிவ்யாம் ஹ்ஹஶுஜு ஹனுமாந் ஶிராஃ॥
தர்ஸா தாம் ஸுதாஃ ஸ்ரீ ஸிக்ஷேவ வேயவஜுஃ। கஎ
தாம் ஶரைஹுஶுஹிஃ க்ரூஹ்ஸ்ராயபாஸ ராக்ஷஸஃ॥ கக
விவநம் கஃ தஜுஷ்ட ஹநாஃநஶணவிக்ரமஃ।
ஸாயம் விவ்யாஃ தாஸ்ரீ ஹ்ராயபாஸ வீர்யவாந்ஃ॥ கஉ
ஹ்ராயந்தம் கவிம் ஜுஷ்ட ஸாயவ்ரக்ஷம் ஹனுமாந்ஃ।
ஸிக்ஷேவ ஸ்வேஹ ப்ரணாஜ்ஜுஃ ஶோ ஹனுமாந்ஃ॥ கங
ஸாயம் ச தஸ்ஹிஜுஶிஜுஹ வாநரம் வஜ்ரஹிஜுஜு।
ஊரஸ்யேகேந வாணேந ஹுஶுஹிஸ்ரு ஸநாநரே॥ கச
ஸ ஶரைஃ வ்ரணிதநஃ க்ரோயேந ஹனுமாந் ப்ரதிஃ।
தஸ்யேவ வரிவம் ஜுஹ்ரு ஹ்ராயபாஸ வேஶிதஃ॥ கரு

கதிவெமொ zதிவெமெந ஹ்ராயிதா வமொதுஃ।
வாரிவம் வாதயாரோஷ ஜ்வாரொவெடுஹொரவி॥ கசு
தஸ்ய வெவ ஶிரொ நாஸ்தி ந வாஹு ந ஜாநு நீ।
நயநநுரொ நாஶ்வாஸ்தா ஹ்ருதுந நெஷவஃ॥ கள
ஸ ஹதஸ்ரவா தெந ஜ்வாரோ ஹொவெஃ।
வவாத நிஹதொ ஹ்ருளை வ்ருணிதாஹ்விஹ்ருஷணஃ॥ கஅ
ஜ்வாரிம வ நிஹதம் கிஹ்ராம்ஶ ஹொவெரந்।
வ்ரக்ராய ரவணஃ ஶ்ரு தா கொவஸ்ரகுரொவநஃ॥ கக
ஸ ரொஷஸம்வதிதுதாத ரொவநஃ வ்ரஹஸ்வ்ரதெ நிஹதெ
ஹொவெரொ ஸுரதுவ்ரதாந கிவீபுவிக்ரொந்ஸாஹிஶொஶ்ரு
நிஶாவெஶ்வரஃ॥ உ0

வதஶதாஶிம்ஶஃ ஸமுஃ ஸரவுஃ.

வதுவதாஶிம்ஶஃ ஸமுஃ.

ததஸ்ரொக்ஷஸெநெண வொதிதா ஹநிண்ஸ்ரதாஃ।
நிபுப்ரஹுவநாதஸ்ரதவ ஸவாவிதுவபுஸஃ॥
ஹொவெரவரீவாராய நஷ்டெநா ஹொவெரரஃ।
க்ரதாஸ்ரஸவிஹாஶ்ரொ ஷ்டாஃ வரஸ்ரஜவெஷிணஃ॥
ஹெஜொரவரிக்ஷிவெய்ருஜவஷிஃ வதாகிஹிஃ।
தொயஹ்வநநிவெபுரிவெஷவுரஜ்ப்ரவெக்ரெடுஹொரவெய்ஃ॥
தவுகாஞ்சுநவிதாணி வாவாநுதிதவிக்ரொஃ।
விஷாரயநஸ்ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்ஸிதந ஹவாஹ்ரொஃ॥ ச
ஜநநுஸ்ர ததஸ்ரெஷாம் விதிதா கிஹ்ராந தாந்।
வஹ்ருவ்ரொகுவஸம்ஹ்ராநாஸ்வாநுவஸ்ரஹ்ருஜ்ஜநாஃ॥ ரு
தெ வரஸ்ரவஸஹ்ருஷ்டாதுவகாஞ்சுநஹ்ருஷணாஃ।
கூஹிவெத்ரஹுந்ருநம் தொரணஸ்ரவெஷிதஃ॥ சு
ஸ்ரஜெநா வாணவ்ருஷிம் தெ ரயமஜிதநிஃஸ்வநாஃ।
வ்ருஷிஹந ஹவாஹொ விவெரரெநுரு தரஹ்ரொஃ॥ எ
கவகீணுஸ்ரதஸ்ரா ஹிஹுந ரொஞ்சரவ்ருஷிஹிஃ।
கூஹவதம்வ்ருதாகாரஃ ஶொயராரிவ வ்ருஷிஹிஃ॥ அ
ஸ ஶரரநொவயரொஸ தெஷாரொஶ்ரரஃ கவிஃ।
ரயவெஶம் வ வீராணாம் விவரநிஹெz ஹெ॥ கூ

அதிவேகமுடையவரும் பலம்மிகுந்தவருமானஹநுமான் அதிகவேகத்துடன் உழல்தடியைச் சுழற்றி ஜம்புமாலியின் பெரு மார்பில் தள்ளினார். கக

அந்தக்ஷணத்திலேயே அவனுக்குத் தலையு மில்லை; கைகளுமில்லை; முழங்கால்களு மில்லை; வில்லு மில்லை; தேரு மில்லை; குதிரைகளும் (அதாவது அவன்தேர்குதிரையான கழுதைகளும்) இல்லை; பாணங்களும் காணப்படவில்லை. (எல்லாம் நாசமாய்விட்டன.) கஎ

மஹாபலமுடைய அந்த ஜம்புமாலி அந்தஹநுமானால் வேகமாய் அடிக்கப்பட்டு மாண்டு உடம்பிலணிந்திருந்தவாபரணங்கள்பொடியாகத் தரையில் விழுந்துவிட்டான். கஅ

(முன்னமே)கோபத்தால்கண்கள்சிவந்திருந்த ராவணன், ஜம்புமாலியையும் மஹாபலமுள்ள கிங்கரர்களையும் மாண்டவர்களாகக் கேட்டு (பின்னுமதிகமாய்) சினந்தான். கக

அந்த ராக்ஷஸராஜன் மஹாபலமுள்ள ப்ரஹஸ்தபுத்திரன்(அதாவதுஜம்புமாலி) மாண்டுவிடவே கோபத்தால்சிவந்தகண்களைஉருட்டிப்பார்த்து, மிகுந்தவீர்யமும்பராக்ரமமுமுள்ள மந்த்ரிபுத்திரர்களுக்கு உடனே ஆஜ்ஞையிட்டான்.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அந்த ஏழு மந்த்ரிபுத்திரர்களும் ராக்ஷஸராஜனால் ஏவப்பட்டு, (ஜ்வலிக்கின்ற)அக்னியைநிகர்த்தகாந்தியும் மஹாபலமுள்ளபரிவாரங்களும் சிறந்தவில்லும் பெருமிடுக்குமுடையர்களும், அஸ்த்ரவித்யைகளைப்பயின்றவர்களிலும் அறிந்தவர்களிலும்சிறந்தவர்களும், ஒருவர்க்கொருவர்(தனித்தனியாய்)ஜயத்தைக்கோருகிறவர்களும், ஸ்வர்ணஜாலங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜங்களுற்ற கொடிமரங்களோடும் மேககோஷத்தைநிகர்த்தகோஷமுடைய குதிரைகள்பூட்டிய பெரியதேர்களோடும் (கூடியவர்களும்), அமிதமானபராக்ரமமுடையவர்களுமாய், மின்னல்கூடிய மேகங்கள் போல், தங்கமிட்டிழைத்த விற்களைத் தட்டிக்கொண்டு பெருங்களிப்புடனே அந்த(ராவணனது) க்ருஹத்தினின்று புறப்பட்டார்கள். ௪

அநந்தரம் அவர்களின் தாய்மார்கள் கிங்கரர்கள் மாண்டதை அறிந்து பந்துக்களுடனும்நண்பர்களுடனும் சோகத்தால்கலங்கினவர்களாயினர். ௫

அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவருரைத்துகொண்டதனால் ஸ்வர்ணபூஷணங்கள்ஜ்வலிக்க, தோரணவாசற்படியிலுட்கார்ந்து ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஹநுமான்முன் வந்துசேர்ந்தார்கள். ௬

மழைபொழியும் மேகங்கள் போல் அந்த ராக்ஷஸர்களாகிறமேகங்கள் ரதங்களினுடையவும்ஸிம்ஹநாதங்களினுடையவும்பெருங்கோஷமுடையவைகளாய்ப் பாணங்களாகிறமழையைப் பொழிந்துகொண்டு திரிந்தன. ௭

அநந்தரம் ஹநுமான் அந்த சரவர்ஷங்களால் நாற்புறமும்சூழப்பட்டு, மழைகளால்(மூடப்படும்) மலை போல் மூடப்பட் டிருந்தார். ௮

அவ் வாநரர் வேகமாய்நடந்து நிர்மலமான ஆகாசத்தில் திரிந்துகொண்டு, அந்த வீரர்களின் பாணங்களையும் ரதவேகத்தையும் வீணாம்படி செய்தார்

அவ் வில்லாளிகளுடன் ஆகாசத்தில் விளையாடும் (அதாவது விளையாட்டுபோல்யுத்தஞ்செய்யும்) அவ் வீரர், (இந்த்ர)தநுசுடன்கூடிய மேகங்களுடன் ஆகாசத்தில் (விளையாடும்)வல்லவரான வாயு போல் விளங்கினர். கo

மஹாவீர்யமுடைய அந்த ஹநுமான் பயங்கரமாய் ஸிம்ஹநாதஞ் செய்து அந்தப் பெரும்படையைப் பயப்படுத்தி அந்த ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில் ஸம்ஹாரம்பண்ணவேண்டியப்ரயத்நத்தைச் செய்தார். கக

சத்ருக்களைத்தவிக்கச்செய்யும்ஹநுமான் சிலரை உள்ளங்கையினாலும் சிலரைப் பரதங்களாலும் புடைத்தார்; சிலரை முட்டியினால் இடித்தார்; சிலரை நகங்களாற் கிழித்தார். கஉ

வாநரர் சிலரை மார்பினாலும் சிலரைத் தூடைகளாலும் கூழாகத்தேய்த்துவிட்டார்; சிலர் அவருடைய ஸிம்ஹநாதத்தினால் தத்க்ஷணத்திலேயே பூமியில் விழுந்துவிட்டார்கள். கங

அநந்தரம் அம் மந்த்ரிபுத்த்ரர்கள்(எல்லாரும்) மடிந்து பூமியில்விழுந்துவிடவே, அந்த ஸைந்யம் யாவும் பயத்தால்பிடுங்குண்டு, பத்துத் திக்குகளிலும் போய்விட்டது. கச

யானைகள் விகாரமானசப்தத்துடன் வீரிட்டன; குதிரைகள் பூமியில் விழுந்துவிட்டன; கூண்டுகளும்த்வஜங்களும்குடைகளும்முறிந்த தேர்களால் பூமியும் நிறைந்து விட்டது. கரு

பிறகு ஓடும் ரக்தத்தால் வழிகளில் நதிகள் காணப்பட்டன; அப்பொழுது லங்கை பற்பலக் குரலுடன் விகாரமாய்ச் சப்தித்தது. (அதாவது லங்கையிலுள்ளவர்களழுதார்கள்.) கரு

பெருமிடுக்குற்ற உக்ரமானபராக்ரமம்பெற்று வீரரான அந்த வாநரர் அந்தக் கொழுத்த ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றுவிட்டு, மறுபடியும் வேறு ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தஞ்செய்யநினைத்து அந்தத் தோரணவாசலுக்கே போய்ச்சேர்ந்தார். கஎ

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

மஹாதைர்யமுள்ள வாநரரால் மந்த்ரிபுத்த்ரர்கள் கொல்லப்பட்டதை அறிந்து ராவணன் (பயமாகிற உள்நினைவைமறைத்துக்கொண்டு மேலான மதியை (அதாவது சிந்தையை அல்லது தைர்யத்தை கொண்டான். க

அந்தத் தசகண்டன், விரூபாக்ஷன்யூபாக்ஷன்என்னுமிருவர்களையும், துர்த்தரனென்கிற ராக்ஷஸனையும், ப்ரகஸனையும், பாஸகர்ணனையும், (யுத்த)சாஸ்த்ரமறிந்த வீரர்களாய் ஹநுமானைப்பிடித்துக்கொண்டுவருவதில் ஊக்கமுடையர்களாய் யுத்தத்தில் வாயுவேகத்திற்குஸமாநமானவேகமுடையர்களாயுள்ள ஐந்து ஸேநாபதிகளையும்பார்த்துக் கட்டளையிட்டான்:— ௩

"ஸேநாபதிகாள்! (நீங்கள்)யாவரும் பெரும்படையைக்கூட்டிக்கொண்டு குதிரைகளுடனும்தேர்களுடனும்யானைகளுடனும்கூடிப் போகவேண்டும்; அந்தக் குரங்கு இவ்வாறு அடக்கப்படவேண்டும்; ச

ஸ தெஃ க்ரீயநுஷ்ஷிவ்யுர்தி வீரஃ வ்ரகாமதெ।
யநுஷ்ஷியயுயா ஜிவிவெஃபுராந்தஃ வ்ரஹ்ரஷ்ரெ॥ கo

ஸ க்ருத்வா நிநஹ்ம வொரம் த்ராஸயம்ஸ்தாம் ஹொவசஃ ஶுசஃ।
வகார ஹுநுமாநெஹ்ம தெஷ்ரக்ஷஸ்ரா வீயுவாந்॥ கக

தமெநாஹ்ரஹுநதாம்ஶிதாஜெஃ கார்ம்ஶிதரநவஃ।
ஶுவ்ஷிராஹ்ரஹுநதாம்ஶிநிவெஃ கார்ம்ஶிஹ்ரூராரயத்॥ கஉ

வ்ரஶாயொரஸா கார்ம்ஶிஹ்ரிரஹ்ரூவிவராநவிஃ।
ஜெவிதஸ்ய நிநாஜெந தமெத்ரவ வதிதா ஹுவி॥ கங

தத்ஜெஸ்வவஸெநெஷ்ரு ஹுஶேள நிவதிதெஷ்ரு வ।
தமெதந்ரஶஶதவ்ரு ஶிமொ ஶுரு ஹுயாதிபுதஶ்॥ கச

விநெஹ்ரு விபுஸ்ரம் நாமா நிவெதஹ்ரு வி வாஜிநஃ।
ஹுநீயஜ்ரவெதெ ஹுஶுரு கீணபுராzஹுவஹ்ரெயெஃ॥ கரு

ஸ்ரவதா ரயிரெணாய ஸ்ரவெந்ரா ஶிபுதாஃ வயி।
விவிவெயெரு ஸவிரெயுஹ்ரா நநாஹ விக்ரதம் தஹ்ரா॥ கசு

ஸதாநவ்ரஹ்ரா நிநிஹதா ராக்ஷஸாநஹாவெயுரணவராக்ரஃ க
ஷிஃ। யயதரெநெர்ஃவநரெவ ராக்ஷவிஸ்ஸ்ரெவ வீரொ
zஹிஜமாஃ தொரணஶ்॥ கஎ

வஜ்ரதாரிஂஶஃ ஸமுஃ ஸாரஃ.

ஷட்தாரிஂஶஃ ஸமுஃ.

ஹதாநநிஸ்ரதாந்ரஹ்ரா வாநரெண ஹுஹாதநா।
ராவணஸ்ரவ்ரதாகாரஶுகார ஶிதிஶ்ரதாரஶ்॥ க
ஸ விரு ஹுவாக்ஷய ஹுவாக்ஷள ஹுயபுரம் வெவ ராக்ஷஸஶ்।
வ்ரவஸம் ஹாஸகணபுரம்வ வஜ்ரஸெநாரு நாயகாந்॥
ஸநிஜெஶ ஹுஶ்ரீவொ வீராநயவிஶாரஹ்ரூநந்।
ஹநுஹுஹணெ வ்ரஹ்ரூநாப்ரெமஸாநுயி॥ ங
யாத ஸெநாரு ராஸ்ரவெ ஹுஹாஸ்ரவரிரு ஹுஹாஃ।
ஸவாஜிரயுரதஹ்ரூஸ் கவிஶ்ரவ்ரு காதிதி॥ ச

யதெஶவ்ய ஹாவ்யம் ஸ்யாத்தாஸாஹ்ய வராஶயத்।
கூடுஹாவி ஸாயெயம் ஶெஶகாயவிரோயிதத்॥ ௫

ந ஹ்யஹம் தம் சுவிம் ஶெ கூடுணா வ்ரதிதகூயத்।
ஸவ்யா தந்ஹஹ்ஹ ஏதம் ஶஹாவ்ஶவரிஶ்ரஹத்॥ ௬

ஹவெஶிநெண வா ஸ்ரஷ்டஷ்ஷ்ஷயம் தவொவ்யாத்। ௬௨

ஸநாஶயக்ஷஶநவ்ரா ஶெவாஸ்ரஶஹஷ்டுயம்॥
ய்ஷாஹிஷ்ஹிரெதஷ்ஸவெடுயா ஸஹ விநிஜ்டுதாம்। ௭௨
ரெதாஶவ்யம் வியாதவ்யம் வ்ரீகம் கிஞ்சிதெவ நம்॥
தஶெவ நாத்ரஸந்தெஹம் வ்ரஸஹ்ய வாரிஶ்ரஹ்ய தாத்। ௮௨
நாவஶாநெ்ரா ஹவ்ஷ்ஶ ஹரியீடுரவாரகுதம்॥
ஶ்ரஷ்டா ஹி ஹாரயம் வ்ரவும் யா விவ்ரயவிகுதாம்।
வாரீ ச ஸஹ ஸ்ரீவொ ஜாதவாம்ஶ ஶஹாவயம்॥
நீயஷ்ஸநாவதிஶெவ யெவாநெ ஹ்விஷாஶயம்। ௧௦௨
ரெவம் தெஷாம் ஶதிவீடுரா நதெஜோ நவ்ரகுதம்॥
நஶதிநடுவெயொதாஹள நரவ்ரவவரிசுய நத்। ௧௧௨
ஹதத்தரிஶம் ஜெயம் கவிரவ்ரவம் வ்யவஷ்டிதத்॥
வ்ரயதம் ஶஹஶாஷ்டாய கிரயதாஸ்ய நிஶ்ரஹம்। ௧௨௨
கூரம் யொகாஷ்யஷ்ஷ்ஸநாஸஸ்ரரரஸ்ரரரநவாம்॥
ஹவதாஶ்ரதம் ஷ்டாதம் நவயடுரவ்தா ரணாஜிரெ। ௧௩௨
தயாவிதம் நயஜ்ஜ ஜயரகாஉ தாரணெ॥
ஸ்ரூதா ரக்ஷ்யம் வ்ரயதெந யஉஷ்ஹிஹிடு உதுயா। ௧௪௨
தெ ஷ்வாரிவயநம் ஸவெடு வ்ரதிஶ்ரஹ்ய ஶஹள ஜஹம்॥
ஸஶ்ரதெதஶுஹாவெரா ஹ்ரதாஶஸஶதிஜஹம்।
ரரெயெடுதெஶ்ரதெஶ்ரதெஜ்ஜ்ஜ்

அக் குரங்குகக் கிட்டும்போது ஜாக்ரத்தையாய் இருக்க வேண்டும்; தேசகால ங்களுக்குவிருத்தமான கார்யத்தை நீக்கவேண்டும்; ரு. (அதுசெய்கிற)கா ர்யத்தை நினைத்துப்பார்த்து அதை யான் குரங்காக நினைக்கவில்லை; அ தை எல்லாவிதத்தாலும் மஹத்தானபலக்கட்டுள்ள ஒரு பெரும்பூதமென் று (எண்ணுகிறேன்); சு. அது தபோபலத்தால் நம்மைவெல்லுவதற்காக இ ந்த்ரனுலோ (மற்றெவராலோ) அனுப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும். சூ?

ஒன்றுகூடிய உங்களெல்லோரோடும் கூடி என்னுல், நாக—யக்ஷ—கந்தர் வ—தேவ—அஸுர—மஹர்ஷிகள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்; எ?. (ஆதலால்) அவர்க ளால் அவச்யம் நமக்குக் கொஞ்சமாவது கெடுதல் செய்யப்படவேண்டும்; அ துவேதான் (இது); இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹ மில்லை; வலுவந்தரமாய்ப் பி டித்துக்கொண்டுவாருங்கள். அ?

நீரமானபராக்ரமமுடையதாயிருக்கிறபடியால் (இந்த)வாநரம் உங்களா ல் அவமதிக்கத்தக்கதன்று (அவமதிக்கவேண்டாம்); ஏனென்றுல்: வாலி,ஸுக் ரீவன், மஹாபலமுள்ள ஜாம்பவான், ஸேநாபதியான நீலன், மற்றுமுள் ள த்விவிதன் முதலானவர்கள் ஆகிய மஹாபராக்ரமமுள்ள பலவாநரர்கள் எ ன்னுல் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்;கஎ? அவர்களுக்கு, இப்படிப் பயங்கரமா ன வேக மில்லை, தேஜசு இல்லை, பராக்ரம மில்லை, புத்தி யில்லை, பலஉத்ஸா ஹங்க ளில்லை, (புதிதுபுதிதாய்)ரூபம்ஏற்படுத்திக்கொள்வ தில்லை; கக?. ஆ தலால் இப்படி ஒரு மஹா பூதம் வாநரரூபம்தரித்து வந்திருக்கிறது (என் று) நினைக்கவேண்டும்; மஹத்தான ப்ரயத்நத்தைக்கொண்டு இதைத் தணி த்தல் செய்யவேண்டும்; கஉ?. இந்த்ரனேடும் தேவ—அஸுர—மநுஷ்யர் களோடும் கூடிய மூவுலகத்து ஜநங்களும் போர்களத்தில் உங்கள் முன் நி ற்பதற்குப் போதார்கள்; கங?. ஆயினும், (யுத்த)சாஸ்த்ரமறிந்தவனும் யு த்தத்தில் ஜயத்தைக் கோருகிறவனுமாயுள்ளவனுல் பெருமுயற்சிகொண் டு (தன்)சரீரம்மாத்ரமாவது காப்பாற்றிக்கொள்ளத்தகுந்தது; யுத்தத்தி ல் ஜயம் நிலையில்லாததன்றே!'' கச?

பெருமிடுக்கும் மஹாவேகமும் அக்நிக்குஸமாநமானதேஜசுமுள்ள அவர்க ள் யாவரும் ஐயன் சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு, ரதங்களும் மத்த கஜங்களு ம் மஹாவேகமுள்ள குதிரைகளும் கூராய பற்பல ஆயுதங்களும் ஆகிய எல் லா பலங்களும் நிறைந்தவர்களாய்க் கிளம்பிவிட்டார்கள். கசு?

அநந்தரம், உதயமாகும் ஸூர்யன் போன்றவராய், தமதுதேஜசினுல்ஸூ ர்யனுய், மஹாப்ரயத்நமும், மஹத்தானபிடிவாதமும், மஹாபலமும், மஹாபு த்தியும், மஹாவேகமும், மஹத்தானசரீரமும், மஹாசக்தியுமுடையராய் த் தோரணவாசலிலுட்கார்ந்து ஜ்வலிக்கின்ற அந்த மஹாகபியை வீரர்களா னராக்ஷஸர்கள் கண்டார்கள். கஅ?

அவர்கள் யாவரும் அவரைக் கண்டமாத்ரத்தில் (மடக்குவதற்காக) எல் லாத் திக்குகளிலும் நின்றார்கள்; பயங்கரமான அந்தந்த ஆயுதங்களுடன் ஆ ங்காங்கிருந்து (அவர்க்கு)எதிராய்ச் சென்றார்கள். கங?

எஃகினால்செய்யப்பட்டு, கூராய், வெளுத்துள்ள நுனிகளுற்று, கொடிய வைகளாய்உள்ள ஐந்து பாணங்கள் கருநெய்தலிதழ்வடிவாய் அவர் தலையில் துர்த்தரனால் ப்ரயோகிக்கப்பட்டன. உ0?

அவ் வாநரர் அவ் வைந்து பாணங்களால் சிரஸில் அடிக்கப்பட்டு கர்ஜித்து, பத்துத் திசைகளிலும் எதிரொலிசைகேட்க ஆகாசத்திற் கிளம்பிவிட்டார்.

அநந்தரம் பெருமிடுக்குற்ற வீரனான துர்த்தரன் தேரிலேறி வில்லில்நாணேற்றி கூரான பாணசதங்களைச் சொரிந்துகொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான்

மழைகாலத்தின்முடிவில் வர்ஷிக்கின்ற மேகத்தைக் காற்று (கலைப்பது)போல், ஆகாசத்தில் பாணங்களைச்சொரிகின்ற அவனை அவ் வாநரர் (தம்வேகத்தால்)தகைந்தார். உஉ?

அநந்தரம் வாயுகுமாரர் அந்தத் துர்த்தரனால் அடிக்கப்பட்டு மீளவும் சண்டை செய்தார்; மிகுந்தவேகமுடையராய் வளர்ந்தார். உச?

அந்த வாநரர் அதிகவுயரத்தில் கபீரென்று எழும்பி, இடியுரைந்து மலைவீது (விழுவது)போல் துர்த்தரனுடைய ரதத்தில் மஹாவேகத்துடனே குதித்தார். உகு?

அநந்தரம் அந்தத் துர்த்தரன் எட்டுக்குதிரைகளும்நசுங்கியதும் சக்ரங்களும்இருசுகளும்முறிந்ததுமாய்விடவே உயிரிழந்து ரதத்தை விட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். ௨௯?

வெல்லமுடியாதவர்களும் சத்ருக்களை அடக்கவல்லவர்களுமான விரூபாக்ஷபூபாக்ஷர்களென்னுமிருவர்களும் அந்தத்துர்த்தரனை (ஹநுமானால்கொல்லப்பட்டு) பூமியில் விழுந்தவனாகக் கண்டு கோபங்கொண்டு கிளம்பிவிட்டார்கள். உஎ?

பருத்தபுஜமுடையராய் நிர்மலமான ஆகாசத்தில் நிற்கும் அந்த வாநரர், அவ்விருவர்களாலும் கபீரென்று கிளம்பி இரண்டிரும்புலக்கைகளால் மார்பில் அடிக்கப்பட்டார். உஅ?

" மஹாவேகமுள்ள அவர்களின் வேகத்தைப் பெருமிடுக்குகொண்டு தடுத்து, கருடனுக்கொப்பானபராக்ரமமுடையராய் மறுபடியும் (ஆகாசத்திலிருந்து) பூமியில் பாய்ந்தார். உகூ?

அந்த வாயுகுமாரர் வாநரர் ஒருஸாலவ்ருக்ஷத்தண்டை போய் அதைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அந்த ராக்ஷஸ வீரர்களிருவர்களையும் அடித்தார். ௩0?

அநந்தரம் அம் மூவர்களையும் மிகுந்தவலுவுள்ள வாநரரால் கொல்லப்பட்டவர்களாக அறிந்துப் ப்ரகஸனென்பவன் மஹாவேகங்கொண்டு வலுவந்தரமாய் வாநரரை எதிர்த்துச்சென்றான்; ௩௧?. மிக்கவீர்யமுள்ள பாஸகர்ணனென்பவனும் மிகச்சினந்து சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வெற்றிபெற்றுஓரிடத்தி லிருந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்புகழுற்ற வாநரோத்தமரை (எதிர்த்துச்சென்றான்). ௩உ?

ப்ரகஸனென்பவன் கூரானநுனியுடைய பட்டஸக்கத்தியினால் வாநரோத்தமரை அடித்தான்; பாஸகர்ணனென்கிற ராக்ஷஸன் சூலத்தால் (அடித்தான்). ௩௩?

தஸ்ய வஜ்ராயஸாவீக்ஷாம் ஶிதாம் வீதஶோணிதாம்॥
ஶிரஸ்ஸ்ரக்ஸ்வதந்த்ராஹ ஊர்ஜிதேன நிவாதிதாம்। உ0உ

ஸ ஹி தேஹம் வஜ்ரஹிராவிஶீர்ணஶிரஸி வாநரம்॥
உத்வாத நஹ்ரெந்ரஸ்ய ஶிரோ ஹ்ருத்ய வி.நாஶயந்।
தத்ஸ்ரக்ஸ்ரக்ஸ்ரக

ஸ தாஸ்யாம் விக்ஷிதௌ பூமௌ ராக்ஷஸ்யோ மிஶ்ரிதாந்தரா:॥
ஸுஹ்ருதாம் ரக்ஷணார்தாய வாயுஸூநுர்மஹாகபி:। ௧௪௮
ஸர்வாஸ்தா: ஸமிதீர்ஶ்ருத்வா ஸ்ரமவ்யாயாமவர்ஜிதா:॥
ஜவாந ஹநுமாந்வீரோ ராக்ஷஸாந் கபிகுஞ்ஜர:। ௧௫௮
தத: ஸ்வபந்தீ ராக்ஷஸ்ய: ஸர்வா: ஸ்வபிதுமுத்யதா:॥
வயம் தத்ரவிஶேஷேண நாஶயாமோ வாநரீ:। ௧௬௮
ஸ்ரமேணாபஹதாந்யாஶு ஸ்ரமேணாபஹதாந்ரணே॥
ஸ கபிர்நாஶயாமாஸ ஸஹஸ்ராக்ஷ இவாஸுரான்। ௧௭௮
ஹதைர்நாஶயிதுஶ்சாபி ராக்ஷஸைர்ஹரிபிர்க்ஷணாத்॥
ஹதைஶ்ச ராக்ஷஸைர்ஹர்ஷாத் ஸுஹ்ருதாம் ஸுகமுத்தமம்। ௧௮௮
தத: கபிர்ஹர்ஷநிநாதம் ஸுமஹாந்தம் ஸுதுர்ஜயம்॥
நாந்ய: ஸீக்ஷ்ண: வீரம் வரிஷ்ஷ்ய தொரணம் க்ருதக்ஷணம் காலஉவ ப்ரஜாக்ஷயே। ௧௯௮

ஷட்த்ரிம்ஶ: ஸர்க:.

ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க:.

ஸ நாவதீர்ய ஸத: ப்ரஸாதிதாந்ந ஶிதா ஸாந்வயா நுவாஹ நாந்। ஸீக்ஷ்ண ராஜா ஸஶைலாக்ரதொந்வம் கோரரக்ஷம் ப்ரஸமீக்ஷ தாந்ரத:॥ ௧

ஸ தஸ்ய ஹ்ருஷ்ய: புணஸாவ்ரஜொஹித: ப்ரதாவவாந்ரூந்ரஹித்ரகாரீ:। ஸ்தவாதாய ஸுஹஸ்ரதீரிதொ ஹிஜாதிஶ்ரேஷ்ஹ்ருவிஷ்வ வாவக:॥ ௨

ததொ * ஶஹ்வாயஶிவாகாரப்ரஹ ப்ரதஜாதிஶ்ரேஷ்ஜாயஸ்ந தஶ்। ரயம் ஸாஸ்ராய யயள ஸ வீயபுவாந்ரஹாஹரிம் தம் ப்ரதிநொர்ப்ரதஷ்புஹ:॥ ௩

தத்ஸ்வஸ்ம்ரஹஸ்யாஜிதம் ப்ரதஜாதிஶ்ரேஷ்ஜாயஶொஹிதஶ்। வதாகிநம் ரதவிஶ்ரேஷிதயஜம் ஶிநொஜவாஷ்டாஶவரொஸ்யொஜிதஶ்॥ ௪

ஸ்ராஸ்ராய்ஷ்ஷ்ஶஸ்ஹ்ரிணம் ரவிப்ரஹம் வ்யாஶாரம் ஸ ஶாஹிதஶ்। ஸ தக்ஷணஶ்ஷாஸி நிஜஹ்ரவ்ரம் யயாக்ரஶாவெஶிதஶக்திதொஶரஶ்॥ ௫

---

* "ஶஹ்வாய" இதி திலகவாக்:.

அவ் வாநரர் அவர்களால் அடிக்கப்பட்ட அவயவங்களுடன் (கூடியவராய்) ரக்தந்தோய்ந்தரோமங்களுடையராய்ச் சினந்து பாலஸூர்யனைநிகர்த்தஒளியுடையரானார். ௩ச௭

வீரராகிய வாநரோத்தமர் ஹநுமான், ம்ருகங்களுடனும்ஸர்ப்பங்களுடனும்வ்ருக்ஷங்களுடனுங்கூடியுள்ள ஒருமலைச்சிகரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ராக்ஷஸர்களிருவர்களையும் அடித்தார். ௩ரு௭

அநந்தரம் அவ் வைந்து படைமன்னர்களும் முடிந்துவிடவே, மீந்திருந்த அந்த ஸைந்யத்தையும் வாநரர் நாசஞ்செய்துவிட்டார். ௩சூ௭

குதிரைகளைக் குதிரைகளாலும், யானைகளை யானைகளாலும், படர்களைப் படர்களாலும், ரதங்களை ரதங்களாலும், அஸுரர்களை இந்தரன் போல் அவ் வாநரர் நாசம்பண்ணிவிட்டார். ௩எ௭

கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் இருசொடிந்த பெரியதேர்களாலும் பூமி யெங்கும் வழியடைந்ததாயிற்று. ௩அ௭

அநந்தரம் வீரரான வாநரர் வீரர்களான அந்த ஸேநாபதிகளை ஸைந்யங்களுடனும் வாஹநங்களுடனும் யுத்தத்தில் கொன்று கண்குளிரக்கண்டு தோரணவாசலை அடைந்து, ப்ரளயகாலத்தில் வேலையின்ஒழிவுபெற்ற காலன் போல் விளங்கினார். ௩சூ௭

நாற்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

அந்த (ராவண)ராஜன் ஐந்து ஸேநாபதிகளையும் தொடர்ந்துபோனவர்களோடும் வாஹநங்களோடும்கூட கொல்லப்பட்டவர்களாய் அறிந்து, யுத்தத்தில் வல்லவனாகிவிஜித்தனாய் முன்னே(நிற்கும்) அக்ஷ குமாரனைப் பார்த்தான். க

பிறகு, கருவூலம்படைஎன்னுமிவைகளாலாகியதேஜசுடைய அந்தஅக்ஷகுமாரன், அந்தராவணன் கண்காட்டியமாத்ரத்தில், பொன்னிழைத்தவத்புதமானவில்லைஎடுத்துக்கொண்டு, யாகசாலையில் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களால் ஹவிசினால் வளர்க்கப்பட்ட அக்நி போல் கிளம்பிவிட்டான். உ

அநந்தரம் வீர்யவானான அந்த ராக்ஷஸோத்தமன் பாலஸூர்யனைநிகர்த்தவொளியுடையதும் உருக்கியதங்கத்தின்ஜாலத்தால்நிறைந்ததுமான பெரிய ரதத்தின்மீ தேறிக்கொண்டு அந்த மஹாவாநரரை நோக்கிச் சென்றான். ௩

அநந்தரம், அநேகதவங்கள்செய்துஸம்பாதிக்கப்பட்டதாய், ஜ்வலிக்கின்றதங்கஜாலங்களால்ப்ரகாசிப்பதாய், கொடிமரமுடையதாய், ரத்நத்தால்அலங்கரிக்கப்பட்டத்வஜமுடையதாய், மநோவேகமுள்ளச்ரேஷ்டமானஎட்டுக்குதிரைகள்கட்டப்பெற்றதாய், ச. தேவாஸுரர்களாலும்வெல்லமுடியாததாய், தரையில்படாமற்செல்லவல்லதாய், ஸூர்யனைநிகர்த்தஒளியுடையதாய், ஆகாசத்தில்ஸஞ்சரிப்பதாய், (யுத்தத்திற்கு)விஜித்தமாகச்செய்யப்பட்டதாய், அம்புறுத்தூணியுடன்கூடியதாய், எட்டுக்கத்திகள்கட்டி அழகானதாய், வரிசையாய்க்கட்டப்பட்டபல்லியங்களும்சில்லாக்கோல்களுமுடையதாய், ரு.

(யுத்தத்திற்குவேண்டிய)நிறைந்த(பாணம்முதலிய)வஸ்துவினாலும், சந்த்ரஸூர்யர்களைநிகர்த்தஒளியுற்ற பொற்கயிறுகளாலும் விளங்குவதாய், ஸூர்யன்போல்ப்ரகாசிப்பதாயுள்ள ரதத்தின்மீ தேறிக்கொண்டு அந்த அக்ஷகுமாரன் வானவர்நிகர் வல்லமையுற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டான். ௬

அந்த அக்ஷகுமாரன், யானைகுதிரைமஹத்தானரதம்என்னுமிவைகளின்கோஷங்களால் ஆகாசத்தையும் மலைகளுட்பட பூமியையும் நிறைத்து திரண்ட ஸைந்யத்துடனே, தோரணவாசலில்தங்கி வல்லமைதோற்ற வீற்றிருக்கும் வாநரரை நெருங்கிச்சென்றான். ௭

ஸிம்ஹம்போன்றநோக்குள்ள அந்த அக்ஷகுமாரன் ப்ரஜைகளைக்கொல்வதில் பிடிவர்தங்கொண்ட ப்ரளயகாலஅக்நிபோன்ற அவ் வாநரரைக் கிட்டி ஆச்சர்யத்தாலுண்டானபரபரப்புடையனாய் (இவ்வாநரன் மிக்கவல்லவன் என்கிற)மதிப்புடன் பார்த்தான். ௮

மஹாபலமுள்ள அந்த (ராவண)ராஜகுமாரன் மஹாதைர்யமுள்ள அவ் வாநரருடைய வேகத்தையும், சத்ருக்கள்விஷயத்தில்(காட்டும்) பராக்ரமத்தையும், தன் பலத்தையும் ஆராய்ந்துகொண்டு, பனிநீங்கியகாலத்தில் ஸூர்யன் போல் வளர்ந்தான். ௯

அவன் சினங்கொண்டு யுத்தத்தில் மீட்கமுடியாத உறுதியான (ஹநுமானுடைய)பராக்ரமத்தைக் கண்டு ஊக்கத்துடன் நின்று, கூரான மூன்று பாணங்களால் ஹநுமானை சண்டைக்குத் தூண்டினான். ௧௦

அநந்தரம் மிடுக்குற்று வருத்தமற்றுப் பகைவரைவென்றுசெருக்குற்றிருக்கு மவ் வாநரரை அக்ஷகுமாரன் கண்டு மனதில்தைர்யங்கொண்டு வில்லெடுத்து பாணந்தொடுத்துக் கண்ணோக்கினான். ௧௧

பொன்வராகன்தோள்வளைகள் அழகாயகுண்டலங்கள்என்னுமிவைகளையணிந்தவனும் உக்ரமானபராக்ரமமுடையவனுமான அவன் ஹநுமானை மிகவும்கிட்டிச்சென்றான்; தேவாஸுரர்களுக்கும் பயத்தைவிளைக்கு மொப்பில்லாத சண்டை அவ்விருவர்களுக்கு முண்டாய்விட்டது. ௧௨

ஹநுமான் அக்ஷகுமாரன் என்னுமிவர்களின் யுத்தத்தைக் கண்டு பூமி நடுங்கிவிட்டது; ஸூர்யன் தபிக்கவில்லை (அதாவது வையில்காயவில்லை); காற்று வீசவில்லை; பர்வதம் நடுங்கிவிட்டது; ஆகாசம் சப்தித்தது; கடலும் கலங்கிவிட்டது. ௧௩

பிறகு, குறியறிந்துபாணந்தொடுத்துவிடத்தெரிந்த அவ் வீரன், கூரானமுகங்களும் சிறகுகளும் பொற்பிடிகளுமுடையவைகளாகி விஷங்கூடி ஸர்ப்பங்கள்போன்றவைகளாகியுள்ள மூன்று பாணங்களை ஹநுமான்தலையில் போட்டான். ௧௪

அந்தஹநுமான், தலையில் ஒரேதருணத்தில் தள்ளப்பட்ட அந்தப் பாணங்களால் பெருகும்ரக்தங்களாற்பூசப்பட்டவரும்உருண்டகண்களுடையரும் பாணங்களாகிறகிரணங்களுடையருமாய், புதிதாய்உதித்தஸூர்யன்போலும் அநேககிரணங்களுற்ற ஸூர்யன் போலும் விளங்கினார். ௧௫

விராஜமாநம் *வ்ரதிவ்ரணுவஸ்தாநா ஸ ஹேஷாமாஶஶிஷ்ய
யுவயுஸா। திவாசராஸ்தம் ராயமாஸ்ஸிசஸ்தச †ஸ நிஜுமாஸாரா
த்ருவிக்ரமீ॥ ௬

ஸ வ்ரியஸ்ஸுநம்ச ஹீநம்ச ஸாஹஸாம் த்ராஜமாதஜுஹாராயஸ்ஸ
நெநீ। வேவெஸ்ஸிசிசஸ்ஸஹி தொராணஸ்ஸிதம் ஸயுஜுமாஸீந
ஶ்வாமதிக்ரவீத்॥ ௭

ஸ தம் ஸமாஸாத்ய ஹரிம் ஹரீக்ஷணோ யுக்தாநுகாமாஜிதிவ ப்ர
ஜாக்ஷயெ। சுவஸ்ஸிதம் விஸ்ஸிதஜாதஸம்ஹ்ரஸ்ஸிஸ்ஸிக்ஷதாக்ஷோ வ
ஹுமாநயக்ஷுஷா॥ ௮

ஸ தஸ்ய வெஶம்ச கவெஶுஹாதநீ: வராக்ரமம் வாரிஷ்
வாயிஜுவாதஜீ:। விவாரயந்ஸ்வ ஸ்வயம் ஶஹாவெயொ ஹிக்ஷயெ
ஸ்ருபு ஜவாஹிவயுதெ॥ ௯

ஸ ஜாதஶ்ரு: ப்ரஸீக்ஷ்ய விக்ரமம் ஸ்ரிதம் ஸ்ரிதஸ்ஸம்யதி ஜ்ரிநு
வாரணீ। ஸமாஹிதாதா ஹநுமாந்தமாஹவெ ப்ரவொஜயாமாஸ
ஶரெஸ்ஸிஹிஶ்ரிதெ॥ ௧௦

தத: கவிம் தம் ப்ரஸீக்ஷ்ய ஶவிநுதம் ஜிதஶ்ரமம் ஶத்ரவராஜ
யொஜிநுதீ। ஸுவெக்ஷதாக்ஷஸ்ஸ்ரீணுமாநஸஸ்ஸவாணவா
ணீ: ப்ரஹ்ரஹீதகாமுக: ॥ ௧௧

ஸ ஹேஶநிஷ்ஷாஜ்ஜவாரக்ரணுஸ்ஸமாஸாஶரவராக்ரமீ: க
விீ। தயொர்வுஹ்ருவாப்ரதிஸ்ஸமாஸ்ஸராஸ்ராணாமிவி
ஸம்ஹ்ரமீ॥ ௧௨

ராராஸ ஹ்ருதிநு ததாவ ஹாநுமாந்வள நவாய: ப்ரவவாய
வாயுஸ்। கவெ: க்ரமாரவ்ய வீக்ஷ்ய ஸம்யமம் நநாஜ ஜ்ரள
ரூயிஶ வக்ஷ்ரெ॥ ௧௩

தஸ்ய வீரஸ்ய வாநதிணஸ்வணுவ்ரூநவிஷாநிவொ
ராநீ। ஸாயிஸம்யொமவிஶோக்ஷதவிவராநய தீ நவிஶ்ரு
யுவாதயத்॥ ௧௪

ஸ தெஶ்ரெஶ்ரெஶ்ரயிநு ஸம் நிவாதிதெ: க்ஷராநஸ்ரமிஶ
‡ விவ்ருதெயொஜந:। நவொதிதாதிதுநிஶ்ரராம்ஶ்ரமாந்வ்ரராஜதாதி
து ஜவாம்ஶ்ரமிக:॥ ௧௫

---

* "வ்ரதிவ்ரணுஸ்ஸிநா" இதி வாஹெஜ:. "ஸ்ஸிநா = ய
நெந" இதி வ்யாவ்யாநஜ். †"ஸ:" இதி தீயஸ்ஜவ: நாவாவ
க:; ஸக்ஷக்ரார இதி யுக்ர:. ‡"விவ்ருதெநத்ர:" இதி தீயகவா:.

தத ஸ விஜாயிவஶநிவாதஃ ஸீக்ஷ்ணம் ராஜவாதஜம் ரணே
உத்ரஹித்ராயாயஹித்ரகாரணம் ஜஹ்ஷு ரவ்ரயுத உ
ஹவொந்வஃ॥ ககூ

ஸ உந்ராமுஸ்ய ஹவாம்ஸாரிகொ விவ்ருத்யகொவொ வைவீயு
ஸம்யாசீ। கோரரக்ஷம் ஸவேயம் ஸவாஹநம் ஹ்ரூஹ நெத்ரா
ஹிஶீஹிஹிஸ்ஹா॥ கஎ

தத ஸ வாணாஸநஹித்ரகாரணுஶுராவ்ரவிஷ்டா யாயி ரா
க்ஷஸாரணஃ। ஶராந்தொரரரரு ஹரீஶ்வராரதெ வஹாஹகொ
வ்ரஷிதிவாரவொதிதெ॥ கஅ

ததஃ கவிஸ்ம ரணஉண்ணவிக்ரம் விவ்ருத்தெஜோவலவீயுஸாய
தஃ। கோரரக்ஷம் வ்ரஸீக்ஷ்ய ஸம்யாமெ நராந் ஹஷ்டாந்
தாயுவிக்ரஃ॥ கக

ஸ வாரஹாவாந்யி வீயுஹவிருதஃ வ்ரவ்ருத்ரஃ க்ஷத
ஜொவக்ஷணஃ। ஸரோஸஸாஹாவ்ரதிம் ரணெ கவிம் ஶஜொ ஃ
ஹாகுவிவாவ்ரதம் தூணெஃ॥ உ0

ஸ தெந வாணெஃ வ்ரஸஹ நிவாதிதெஶுகார நாஹம் வ
நநாஹநிஃஸ்வநஃ। ஸரோதவாதாரரு நஹஸ ரரரதிஹ்ரஜோ
ரரவிக்ஷவணவொரஹஶுநஃ॥ உக

ஸரோத்ததநம் ஸஹிஹ்ரவ்ரீ ஸ ராக்ஷஸாநாம்வ்ரவாரஃ வ்ரசா
வவாந்। ரயீ ரயிஶ்ரெஷ்ததஃ கிரஞ்ஜரெஃ வயொயரிஶ்ரெ
ஹிவாஶவ்ரஷிஹிஃ॥ உஉ

ஸ தாஞ்ஜராம்ஸ்ஸ்ரு ஹரிவிருதொக்ஷயம்ஶுகார வீரஃ வயி வாயு
ஸெவிதெ। ஶராந்தரெ ரரரதவிநிஷ்ததநொஜவஸ்ரயதி வ
ணவிக்ரஃ॥ உந

தரோதவாணாஸநரோஹவொந்வம் வரோஸ்ரணந்தம் விஶிவிவெ
ஶரொதிதெஃ। கவெக்ஷதாக்ஷம் வஹரரோநயக்ஷரரஷா ஜஹாஃ
ஹிதாம்ய ஸ ரரரதாதஜஃ॥ உச

ததஶரெரிந்ரஜாந்ரரஃ கவிஃ கரரவீரெண ஹ்ரூதநா
நஹந்। ஹ்ரூரஹஜஃ கரிவிஶெஷ்ததவிஹிநயாரரஸ ரணெ
வாராக்ரதிந்॥ உரு

பிறகு, வாநரமன்னரதுஉத்தமமந்திரியான அந்தஹநுமான், கொடியவைகளான்பற்பலஆயுதங்களும்விற்களுமுடையனாய் யுத்தத்தில்(நிற்கின்ற) அந்த (ராவண)மஹாராஜனதுபுத்திரனைக் கண்டு யுத்தத்திலெதிர்த்துக் களித்துப் பூரித்தார். கசு

அந்தஹநுமான் மந்தரபர்வதத்தின்சிகரத்திலிருக்கும் ஸூர்யன்போன்றவரும், கோபம்மிகுந்தவரும், பலமும்வீர்யமும்மேலிட்டவருமாகி, ஸைந்யத்தோடும் வாஹநத்தோடுங்கூடியுள்ள அக்ஷ குமாரனைக் கண்ணெருப்பின்ஜ்வாலைகளாலத்தருணம் தஹித்துவிட்டார் (அதாவது அவ்வளவு கோபத்துடன் பார்த்தார்.) கஎ

பிறகு, யுத்தத்தில் பாணங்களைவிடுக்கும்சித்ரவர்ணமுள்ளவில்லும் பாணங்களாகிறமழையுமுள்ள அந்த ராக்ஷஸனாகிறமேகம், மேகமான தொருபெருமலையில் மழையை (சொரிவது)போல் வாநரோத்தமராகிறபர்வதத்தில் பாணங்களை வேகமாய்ச் சொரிந்தது. கஅ

பிறகு, மேகத்தைநிகர்த்தபராக்ரமமுள்ள வாநரர், யுத்தத்தில்உக்ரமானபராக்ரமமும் மேன்மேலும்வளரும்களிப்பும்பலமும்வீர்யமும்கூடுகின்ற அந்த அக்ஷ குமாரனைக் கண்டு சண்டையில் ஸந்தோஷத்தால் கர்ஜித்தார். கக

அந்தஅக்ஷகுமாரன் சிறுபிள்ளைத்தனத்தால் யுத்தத்தில் வீரச்செருக்குற்று கோபம்வளர்ந்து ரக்தம்போற்கண்கள்சிவந்தவனாகி, (இருக்கிறவிடந்தெரியாமல்) புற்களால் மூடப்பட்ட பெருங்கிணற்றை யானை (வந்தடைவது)போல், ஒப்பில்லாதபராக்ரமமுடைய வாநரரை அடைந்தான். உ0

அவர், அவனால் பலாத்காரமாய்ப் போடப்பட்ட பாணங்களால், மேகத்வநியைநிகர்த்தகோஷமுடையராய்க் கோஷ மிட்டார்; அம் மாருதியார், புஜங்களையும்துடைகளையும்தட்டிபயங்கரமானகாட்சியுடையராய் வேகமாய் ஆகாசத்திற் கிளம்பினார். உக

மிகுந்தபல ப்ரதாபங்களும் சிறந்தரதமுமுடையனும், ரதமேறுகிறவர்களிற்சிறந்தவனுமான அந்த ராக்ஷஸோத்தமன், மேகமானது பர்வதத்தின்மீது கன்மழைகளைப் (பொழிவது)போல் பாணங்களைச் சொரிந்துகொண்டு, உயரக்கிளம்புகின்றஅந்தஹநுமானைத் துரத்தினான். உஉ

உக்ரமானபராக்ரமமுள்ள அவ்வாநர வீரர், யுத்தத்தில் அந்தஅக்ஷகுமாரன்விடுக்கும் பாணங்களினிடையில் வாயுபோல் மநோவேகமுடையராய்ப் புகுந்து அந்தப் பாணங்களை நிஷ்ப்ரயோஜநமாகச்செய்து ஆகாசத்தில் திரிந்தார். உங

அவ் வாயுகுமாரர், விற்றரித்து யுத்தத்தில்பிடிவாதமுடையனாகி கூரான சிறந்தபாணங்களால் ஆகாசத்தை நிறைத்துநிற்கின்ற அந்த அக்ஷகுமாரனை மதிப்புடன் பார்த்தார்; (இவனைவெல்வதெப்படிஎன்று)சிந்தையுமுற்றார். உச

அநந்தரம் திண்டோளரான வாநரர், மஹாதைர்யமுள்ள வீரனான அக்ஷகுமாரனால் பாணங்களால்மார்பிலடிக்கப்பட்டு, யுத்தத்தில் விசேஷகார்யங்களையுணர்ந்தவராதலால் (அவனது)பராக்ரமத்தைப்பற்றி சிந்தித்தார்:— உ௫

"பாலஸூர்யனெளியும் பெருமிடுக்குமுள்ள இந்தஅக்ஷகுமாரன் (சிறியவனாயிருந்தும்) பெரியவன்போற் பெருஞ் செயலைச் செய்கின்றான்! ஆதலால், யுத்தகார்யங்களெல்லாவற்றையுமறிந்தவனாயுள்ள இவனைக் கொல்ல எனக்குப் புத்தி யுண்டாகவில்லை. உசு

இவன் யுத்தத்தில் மஹாதைர்யமுடையவன்; வீர்யத்தில் மிகுந்தவன்; ஊக்கமுடையவன்; (கஷ்டங்களை)மிகவும்பொறுப்பவன்; (யுத்தத்தில்)வளருகின்ற(இவனது)கார்யப்பெருமையினால் நாகர்களுடன்கூடியயக்ஷர்களாலும் முநிவர்களாலும் இவன் புகழப்பட்டவனாவான். உஎ

பராக்ரமமும்உத்ஸாஹமும்வளர்ந்தமனமுடையனாய் என்னை எதிர்த்துவந்து நின்று பார்க்கின்றான்; அதிசீக்ரத்தில்செயல்களைச்செய்யு மிவனது பராக்ரமம் தேவாஸுரர்களின் மனங்களையும் நடுங்கச்செய்யும். உஅ

இவன் உபேக்ஷிக்கப்பட்டால் (நம்மை)அவமாநப்படுத்தமாட்டான்(என்பது) இல்லை; ஏனென்றால்: யுத்தத்தில் இவனுடைய பராக்ரமம் வளருகின்றது; ஆதலால் இவனைக் கொல்வதே எனக்கு ஸம்மதமாயிருக்கிறது; மேன்மேலும்வளருகிற அக்நி உபேக்ஷிக்கத் தகாது." உகூ

மஹாவீர்யமும் மஹாபலமுமுள்ள மஹாகபி இவ்வாறு சத்ருவின் வேகத்தை ஆலோசித்து, தாம்மேலேசெய்யவேண்டியகார்யத்தைத் தீர்மானித்துக்கொண்டு (யுத்தஞ்செய்ய)வேகங் கொண்டார்; அப்பொழுதே இந்தஅக்ஷகுமாரனைக் கொல்ல நிச்சயஞ் செய்தார். ௩०

வாயுகுமாரரான அவ் வாநர வீரர், மஹாவேகமும் ஊக்கமுமுடையவைகளும், திருப்பும்பொழுது (அதிக)பாரங்களைப்பொறுப்பவைகளுமான அந்தஅக்ஷகுமாரனுடைய அந்த எட்டுக் குதிரைகளையும் ஆகாசத்தில் உள்ளங்கையடிகளால் அறைந்துகொன்றுவிட்டார். ௩க

அநந்தரம் அவனது அப் பெருந்தேர், வாநரமன்னரதுமந்த்ரியானஹநுமானால்ஜயிக்கப்பட்டு உள்ளங்கையினாலறையப்பட்டு முறிந்தசக்ரங்களும் ஒடிந்தஏர்க்கால்களும் மாண்டகுதிரைகளுமாய் ஆகாசத்தினின்று பூமியில் விழுந்துவிட்டது. ௩உ

மஹாரதனான அந்தஅக்ஷகுமாரன் அந்த ரதத்தை விட்டு வில்லுங் கத்தியுந்தரித்தவனாகி, தவஞ்செய்து உக்ரமானவீர்யம்பெற்று தேஹத்தை விட்டு ஸ்வர்க்கத்தைநோக்கி (கிளம்பும்)ருஷி போல் ஆகாசத்தைநோக்கிக் கிளம்பினான். ௩௩

அநந்தரம் வாயுவுக்குஸமாநமானபராக்ரமமுள்ள அவ் வாநரர், கருடன்காற்றுஜித்தர்கள்முதலியவர்கள்உலாவு மாகாசத்தில் திரிகின்ற அந்த அக்ஷகுமாரனை மெள்ள நெருங்கிச்சென்று கால்களில் கட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டார். ௩ச

அவ் வாநரர் அவனைக் கருடன் பெரும்பாம்பைப் (பிடித்துக்கொள்வது)போல் பிடித்துக்கொண்டு பலவாறாய் அடித்து, தந்தைக்குஸமாநமானபராக்ரமம்பெற்ற அவ் வாநரோத்தமர் வேகமாய்ப் பூமியில் போர்களத்தில் எறிந்தார். ௩௫

கவ்॥ யவ்ஹ்ரயஹிவாகுரவ ஹ: கரோத்யம் கரு ஹநுஹாவயம்।
ந வாஸ்ய வ்யவ்ரூஹவகுரோஹிந: வ்ரோவணே ஶ்ரீ ஹதிரத்ர
ஜாயதே॥ உகு

கிம் ஹாதாவ ஹாம்ஶ்ச வீயுதஸ்ஸோஹிதஶ்ரீதிஸஹஶ்ச ஸம்ய-
மெ। ஸுஸம்ஶயம் கரோமணோஹ்யாஹ்யம் ஸநாமயக்ஷேமு-நி
ஹிஶ்ச வ-ஜித:॥ உஎ

வராகுரோ ஹ்ரவிவ்ரூஹோ நஸ்ஸீக்ஷதே ராம் ஸ்ரீ-வாமத:
ஸ்ரீத: வராகுரோ ஹ்ரஸ்ய ஹநாம்ஸி கூவ்யெத-ராஸ-ராணா
ஹ்ரிஶீவ்ரமாஹிந:॥ உஅ

நவ்வ்ரபம் நாஹிஹவெ-வெக்ஷித: வராகுரோ ஹ்ரஸ்ய ரணே
விவ்ரபுதே। வ்ரோவணம் தெவ ஶோஸ்ய ரோவதே ந வ்ரபுரோ
நொzஹ்ரி-வெக்ஷித-ம் க்ஷம்॥ உகு

ஊதி வ்ரவெமம்த-வரஸ்ய தகுபநுகுரோயாமம் வ வியாப
வீபுவாந்। வகார வெமம்த-ஹாவஸ்ஹ்ரா ஶிம்வ வகெ
zஸ்ய வயெ ஹாகுவிம்॥ ரு0

ஸ தஸ்ய தாநஷ்ஹபாநஹாஜவாஸ்ரோஹி தாந்ரஸஹாநிவ்வ தது
மெ। ஜவாந வீரம் வயி வாப-ஸெவிதெ தவ்ரஹாரெரம் வவ
நாதஜம் கவிம்॥ ரு க

ததஸ்ரவெநாஹிஹதோ ஹாரயம் ஸ தஸ்ய விஹ்ரயிவஶிநிஜு
தம்। வ்ரஹ்ரநீபம் வரிஶ-க்ரு-வரம் வவாச ஹ்ரஶ்ளை ஹ
தவர்ஜிரவ்ரரதம்॥ ரு உ

ஸ தம் வரிதுஜ்ய ஹாரயோ ரயம் ஸகாஶ-ரு-கம் வ்ரயரம் வ
ரு-ததந். தவொzஹிபொஹ்ரஷிர-ரு வீபுவாந்விஹாய ஶெ
ஹம் ஶர-தாரிவாயபம்॥ ரு ரு

ததம் கவிஸ்ரம் விவாநஶ்ஶ்வெ வதத்ரராஜாநியஹிஹ்ரஸெவிதெ।
ஸஶெது தம் ஶர-தத-ரு்ரவிக்ரமம் க்ரமேண ஜக்ராஹ ஸவர்
ஹயொஹ்ரபிம்॥ ரு ச

ஸ தம் ஸோவிபு ஸஹஸ்ரமம் கவிம்ருஹொரமம் ரூஹ்ரு ஹவா
ணஜெஶ்வரம்। ரு-ரொவ வெமாவ்ரிதுத-ரு்ரவிக்ரமொ ஹ்ரீதவெ
ஸம்யதி வாநரொத்தம்॥ ரு ரு

ஸ ஹமவாஹ ஏரா கூஷிரொயாரம் க்ஷரநஸ்ஸ்ஹிஷுயிதாஷி
லொசநம். ஸ ஹமஸ்ஸநிம் வ்ரவிகீணுவஸ்ஸநொ ஹதம் க்ஷிதள
வாய ஸ தெந ராக்ஷஸம்.

உஹாகவிஹுஏதிதலெ நிவீர்ய தம் வகார ரக்ஷாzயிவெதெஷு
ஹஷ்யஶ்.

உஹஷிபுஹிஶுகுவிரெஷுஹாவ்ரெதம் ஸதெத ஹஏரெதஶ
ஸபக்ஷவநிமெம். ஸ ரெஶ ஸெரெநுஷுஶுஜாதவிஸ்ஸெவெ
ஹுதெ கூரொரெ ஸ கஷிநிபுரீக்ஷிதம்.

நிஹத்ய தம் வஜ்ரஸ தொவவ்ரஹம் கூரொரக்ஷம் க்ஷதஜொவ
ரெக்ஷணஶ். தவெவ ஷீரொzஹிஜமாஶ தொரணம் க்ரதக்ஷணம்
காய இவ ப்ரஜாக்ஷயெ.

ஸவ்வதாரிம்ஶம் ஸமுல் ஸரவ்தம்.

க்ஷவ்வதாரிம்ஶம் ஸமுல்.

தகஸ்ஸ ரக்ஷாzயிவதிபுஹாதா ஹந ஏதாக்ஷெ நிஹதெ கூ
ரொரெ. உநஸ்ஸாயாய தெநகயா ஸரொஹிஷெரெஶநஜிதம் ஸ
ரொஷஶ்.

தஷவிவஸவிஹாவரிஹம் ஸ ராஸ ராணாவி ஶொகஹாதா.
ஸ ரெஷ ஸெரெஷ ஏ ரூஷகஶுரா விதாஶஹாராயநஸஜ்ஜ
தாஸம்.

தவாஸவயரொஸாஏ நாஸ ரா நரெ ஏணாம்.
ந ஶொகஸ்ஸரெ ஷாதம் ஸ ரெஶ்ரரஸரொஶ்ரி தாம்.
ந கஶிதிஷ ஶொகெஷ ஸம்ய ரெ நமதஶ்ரஶம்.
ஹ ஜவீயுரஹிம வஶ தவஸா வாஹிரக்ஷிதம்.
ஶெஶகாயவிஹாமஜஸ்ஸெவ உதிஸ்ஸதம்.
ந தெzஸ்ஸ்ரஶகுரம் ஸரெஷ கூஏணா ந தெzஸ்ஸ்ரகாயரம் உ
திவ ஏவுஏநெண. ந ஸொzஸ்ரி கஶிதிஷ ஸம்ரஹெஷ
வெ ந வெஏ யஸெzஸ்ஸவயம் வயம்ய தெ.

உரொந ரஏவம் தவஸொ வயம் ய தெ வராக்ரஶொஸ்ஸவயம் ய
ஸம்ய ரெ. ந தாம் ஸரொஸாஏ ரணாவஶெபு உநம் ஶ்ரம் ஏஹதி
நிஶிதாயுஶ்.

பொல்லாத அந்த ராக்ஷஸன் வாயுகுமாரரால் பூமியிலும் அடிக்கப்பட்டு முறிந்தகைகளும்தொடைகளும்இடுப்பும்கழுத்தும் பெருகும்ரக்தமும் பிதுங்கியஎலும்புகளும்கண்களும் முறிந்தகூட்டுகளும் விட்டுப்போனகட்டுகளுமுடைய னாய்விட்டான். ௩௬

மஹாகபி அவனைத் தரையில் (தள்ளி)மிகவும்பீடித்து ராக்ஷஸராஜனுக்கு மஹா பயத்தை விளைத்தார். ௩௬௭

(அக்ஷ)குமாரன் கொல்லப்படவே மிகவும்ஆச்சர்யங்கொண்ட (ஆகாச)மண்டலத்திலுலாவும் நன்னடக்கையுள்ள மஹர்ஷிகளாலும், யக்ஷர்களோடும்உரகர்சுளோடுங்கூடிய பூதர்களாலும், இந்த்ரனுடன்கூடிய தேவர்களாலும் கும்பலாய்வந்து அவ்வாநரர் காட்சியுடன்பார்க்கப்பட்டார். ௩எ

வீரரானஹநுமான், இந்த்ரபுத்த்ரனுக்கொப்பானமிடுக்கும் ரக்தம்போன்றகண்களுமுடைய அந்த அக்ஷ குமாரனைக் கொன்று, ப்ரளயகாலத்தில் சிறிதுநாழிகைவேலையொழிந்த காலன்போன்றவராய் அந்தத் தோரணவாசலுக்கே போய்ச்சேர்ந்தார். ௩அ

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு மஹாதைர்யமுடைய(வனுகையால்) அந்த ராக்ஷஸராஜன் அக்ஷகுமாரன் ஹநுமானால் கொல்லப்படுகையில் மனதை ஸமாதாநப்படுத்திக்கொண்டு, அப்பொழுது இந்த்ரனைநிகர்த்த இந்த்ரஜித்தைப்பார்த்து கோபத்துடன் அஜ்ஞையிட்டான்:— க

"நீ அஸ்த்ரவித்யைகளையுணர்ந்தவன்; சஸ்த்ரங்களையறிந்தவர்களிற்சிறந்தவன்; தேவாஸுரர்களுக்கும் சோகத்தைவிளைப்பவன்; இந்த்ரன்கூடிய தேவர்களிடத்திலும் (உன்)கார்யத்தைக்காட்டியிருக்கிறாய்; ப்ரஹ்மாவைஆராதித்ததனால்ஸம்பாதிக்கப்பட்ட(ப்ரஹ்ம)அஸ்த்ரத்தையுடையனாயிருக்கிறாய். உ

உன் அஸ்த்ரபலத்தைஎதிர்த்தால் அஸுரர்களும் (பிழைப்பது) இல்லை; தேவர்களின்குழாங்களும் (பிழைப்பது)இல்லை; தேவேந்த்ரனைஉதவியாகக்கொண்டாலும் (உன்)யுத்தத்தில் நிற்க வல்லவர்களில்லை. ௩

(உனது)யுத்தத்தில் வருத்தங்கொள்ளாதவன் மூவுலகங்களிலுமொருவனுமில்லை. ௩௭

பாஹுபலத்தாலும் தவத்தாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும், தேசகாலங்களைப்பகுத்தறிந்தவனும், புத்தியிற்சிறந்தவனுமாயுள்ளவன் நீயே. ௪௭

யுத்தங்களில் உனக்கு (புருஷகாரமாகிற அல்லது பராக்ரமமாகிற) செய்கையினால் முடியாததொன்று மில்லை; புத்தியைமுற்கொண்டுஆலோசிக்கும்பக்ஷத்தில் உனக்கு செய்யமுடியாத தொன்றுமில்லை; உன் அஸ்த்ரபலத்தையும் (தேஹ)பலத்தையும் எவன் அறியானோ அப்படிப்பட்டவனொருவனும் மூவுலகங்களிலும் இல்லை. (அதாவது நீ அவ்வளவு ப்ரஸித்தன்.) ௫௭

உனக்குள்ள தபோபலமும் யுத்தத்தில் பராக்ரமமும் அஸ்த்ரபலமும் எனக்கிருப்பதற்கு ஸமாநமாயிருக்கிறது; உன்னை யுத்தஸங்கடத்தில் நிச்சயமான(ஜயமென்கிற)பேறுள்ளவனாக நினைத்து (என்)மனம் வருத்த மடையாதிருக்கிறது. ௬௭

கிங்கரர்கள் யாவரும், ஜம்புமாலியென்கிற ராக்ஷஸனும், வீரர்களான (ஏழு)மந்த்ரிபுத்ரர்களும், ஐந்து ஸேநாபதிகளும் உனது அன்பிற்கிடமான உடன்பிறந்த அக்ஷகுமாரனும் கொல்லப்பட்டார்கள்; குதிரைகளோடும்குஞ்ஜரங்களோடும்ரதங்களோடும்கூடி நிறைந்த ஸைந்யங்களும் (கொல்லப்பட்டன).

பகைவரைக்கொல்லவல்லவ! எனக்கு உன்னிடத்தில் எந்த ஸாரம்(அதாவது மதிப்பு உண்டோ அது) அவர்களிடத்தில் கிடையாதே.

இந்த(கிங்கரர்முதலியவர்களைக்கொன்ற) குரங்கின் அறிவுடன்கூடிய மஹத்தான பலத்தையும் ப்ரபாவத்தையும் பராக்ரமத்தையும் கண்டறிந்து, உன் பலத்தையும் ஆலோசித்துக்கொண்டு நீ உன்பலத்திற்குத்தகுந்த வேகத்தைக் கொள். கo

அஸ்த்ரங்களையுணர்ந்தர்களிற்சிறந்தவ! சத்ருக்களையடக்கவல்ல நீ போய் (ஹநுமானைக்)கிட்டும்பொழுது எப்படியாவது ஸேநாநாச மில்லாதிருக்குமோ அந்தப்படி உன்பலத்தையும் சத்ருபலத்தையும் நன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டு (யுத்தத்திற்கு) தொடங்கு. கக

வீர! எத்தனையோகூட்டங்களைத்துன்பப்படுத்துகிறஹநுமான்விஷயத்தில் ஸேனைகள் (உன்னைக்) காப்பாற்றா; (வஜ்ராயுதம்போன்றவாயுதமும்)பயன்படாமற்போமாகையால் வஜ்ராயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு (ஹநுமான்ஸமீபத்திற்குப்)போகவேண்டாம; இந்தஹநுமானுடைய வேகத்திற்கு ஸமாநமானவேகம் வாயுவுக்கு மில்லை; அக்நிக்குஸமாநனாகையால் (முட்டியினால்இடித்தல்முதலிய)செய்கையினால் கொல்லவும்முடியாது. கஉ

அந்தக் கார்யத்தை உன்கார்யம்பயன்படும்பொருட்டு இவ்வாறு நன்றாயாலோசித்து தநுசின் திவ்யமான அஸ்த்ரபலத்தையும் நினைத்துக்கொண்டு போ; (அஸ்த்ரமந்த்ரபலம்தவிரவேறொன்றால் அவனை அடக்கமுடியாது;) கார்யத்தைக் குறைவின்றி தொடங்கு. கங

(பாலனாயிருக்கிற)உன்னை நான் அனுப்புகிறேனென்கிற இந்தப் புத்தி உசிதமன்றே; ஆயினும் இந்தப் புத்தி, (ஸைந்யங்களும்சேர்ந்தவர்களுமிருக்கும்பொழுது ராஜா நேரில்யுத்தத்திற்குவரக்கூடாதென்கிற)ராஜதர்மங்களுக்கும் ராஜாவுக்கும் உசிதமே. கச

சத்ருக்களையடக்கவல்லவ! கட்டிக்காரத்தனமாய்ப் போர்களத்தில் நாநாவிதஆயுதங்களாலும் அவச்யம் யுத்தஞ்செய்யவேண்டியதே; யுத்தத்தில் ஜயமும் கோரத்தக்கதே. (ஜயத்திற்காக எல்லாஅஸ்த்ரமந்த்ரங்களையும் நினைக்கவேண்டும்.)" கரு

பிறகு தேவர்களுக்குஸமாநமானப்ரபாவமுள்ள மிகுந்தபலமுடைய வீரனான இந்த்ரஜித்து தந்தையின் அம் மொழியைக் கேட்டு யுத்தத்திற்குப் போகநிச்சயஞ்செய்து ராஜாவானஅவனைப் ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்தான். கக

அநந்தரம் யுத்தத்திற்செருக்குற்ற இந்த்ரஜித்தானவன் அந்தத் தனது கூட்டங்களாலும் இஷ்டர்களாலும் புகழப்பட்டு உத்ஸாஹத்துடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்படத்தொடங்கினான். கஎ

பேரொளியும் பெருமிடுக்கும் தாமரைஇதழ்போன்றகண்களுமுற்ற ராக்ஷஸராஜன்மைந்தன் பர்வகாலத்துக் கடல்போன்றவனாய்ப் புறப்பட்டான். கஅ

நிஹதாः கிஂராஸ்ஸர்வே ஜநாः ஶேஷாश्च राक्षसाः॥
கோதுவாதா வீராஶ்ச வநுஷ்நாகுயாயிநः।
வைராநி ஸுஸ்ஸுஹாநி ஸாஶநாகுரயாநிச॥
ஸர்வோராக்ஷஸ்ஸுயிதः கூரோரோzக்ஷஶ்ச ஸுஶிசः। அ௨
நஹி தெஷ்வ ஶேஷாரா யஸ்ஸ்ஸ்ரீநிஷுஶுந॥ கூ
ஐம்ஹி ஶுஷ்ரா ஶிதிநஹ்ஶ்ரம் கவெः ப்ரஹாவம் ச வராகுரம்
ச। சுரோதநஶாவி ஸதீக்ஷ்ய ஸாரம் கூராஷ்ட வெகம் ஸ்ஸ
வைராநுராகுவச்॥ க0
வ்யாவஶேஷுஸ்ஸ்யி ஸநிகுஷ்ட யுரா மதெ ஶாஶ்ரி ஶாநுகுளः।
கோ ஸீக்ஷ்யாதவ்ரம் வரம் ச ஸோராஹ்வாஸ்ஸவிஶாக்ஷரிஷ்॥ கக
ந'வீர ஸெநா *ரண +ஶொவுகுநி ந வஜ்ரோஶாப ‡ விஶாய
ஸாரச்। ந சோராதவ்யாஸ்ஸ் மதெः ப்ரோணம் ந சாஶிகுயः கூர
ணெந ஹந்ச்॥ கஉ
சுவேவயேம் ப்ரஸீகுஷ் ஸ்ஸ்ககுஶுஸ்ஸ்ரீ ஸோஹிதாகா। ஸ
ரம்ஶ ஶிவ்ம் யநாஷொzஸ்ஸவீயம் ப்ரஜாக்ஷகம் கூஶு ஸோராஹ்வ॥
நவ ஶியம் ஶிதிः ஶ்ரெஷ்ரா யதாம் ஸம்ப்ரெஷயாஶ்ரஹச்।
ஐயம் ச ராஜயஶோணாம் கூத்ரவ்ரவ ஶதிஶுகா॥ கச
நாநாரவிஶ்ரெஶ்ச ஸம்ஶ்ராஶெ ஶெஶாராஶ்ரிநஶ।
சுவஶ்ரிஶெவ பொஹ்வ்ம் கூரிஶ்ச விஜபொராணெ॥ கரு
தத்ः ஶித ஸுஹ்வநம் நிஶஶ்ரி ப்ரஹ்கூஷிணம் ஹ்கூஷஸுதவ்ரஹாவः।
வகார ஹதுராஶீநஸதொ ரணாய வீரः ப்ரதிவநவுஷ்ஶிः॥ கசு
தத்ஶெஷ்ः ஸுஶ்ரெணிரிஷ்ஷிநஜித திவ்ஜிதः।
§ப்ரொஹதः கூரதொதாஹः ஸம்ஶ்ராம் ॥ப்ரதுவஹ்ரத॥ கஎ
ஶ்ரீராநுஹவாராக்ஷோ ராக்ஷஸாயிவதெஸ்ஸுதः।
நிஜுராஶ ஹொராதெஜாः ஸீஸ்ரு ஹவ வவுஸ்ஸு॥ க௮

---

* ரணஶொzவ்ரவநீதி வாஶெஹः. + ஶொவி சுவநீதிவ் ஹவிஹாரः; ஶொவீதி ஸவ்ஶ்ரிகுவவநச். ஶொவதெணுரு நாதிவ்; ஶொஹயிதரி ஹநுஶ்ரீதீரயுः ‡ விஶ சுவஸாராஶிதி வஹ்ரெஹः; சுவஸாராச் = நிஷ்ஸாராச்; ஹநுஶிதொ, வஜ்ராஹவி கிதவாத். §"ப்ரொஹதகூரதொதாஹः" ॥"ஸம்ப்ரவ்ரத."

ஸ வக்ஷிராஜோவபீ ஸுவிமேவ்யாமேஷுகுஹிதுஷ்டிதீ
க்ஷணம்விஷ்டி: ரயம் ஸரீரபுஷ்ஷுவிஷம் ஸரீரரோஹை
நஜிநகுல: ॥ ௧௧
ஸ ராஜ்யநிநாம்ஶ்ரேஷ: ஶுஜோzஸுவிஷாவர:।
ரமேநாலியபள க்ஷவ்ரம் ஹநுமாந்ருத ஸொzஸுவத் ॥ ௨௦
ஸ தஸ்ய ரயநிவேஶ்ரம் ஜ்யாஸுநம் காரபுஷ்ஷுவ
நிஶ்ய ஹரிஶ்ரேஷ்஠zஸள ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட தரோzஸுவத் ॥ ௨௧
ஸுஹுவாவசோபாய ஶிதஶ்ரேஷ்ட ஸுபகாந்।
ஹநுமந்நிஹிவ்ருத்ய ஜாமாத ரணவஞ்சிதம் ॥ ௨௨
தஸ்மிந்ஸ்தஸ்ய்தி ஜாதஹஷ்டு ரணாய நிமுஹுதி ஸாணவா
ணள। ஶிஶுஶ ஸவபுர: கூஷ்ணா ஸுஹ்ருவுஷ்டு ஶுளஹ்ரு
வெஹ்யா விநெஹ: ॥ ௨௩
ஸரோ காஸ்த தத் நாமயக்ஷா ஶுஹுபுஶுகுரராஶ ஸிஹ்ர:।
நஸ்ஸுரவ்ருத்ரு வக்ஷிஸ்ஸுவா விநெஹ: ரமேவ்ரு
ஹ்ருஷ்ட: ॥ ௨௪
ரூபாந்தம் ஸரயம் ஹ்ருஷ்ட தருணுஶிநஜிதம் கவி:।
விநநாத ஶுஹாநாதம் வ்ருவபுதவ வெமவாந் ॥ ௨௫
ஹநஜித ரயம் ஶிவ்ருரஸ்ஹிதஶிக்ருகாபுகு:।
யநுவிஹுரரயாரோஸ தஹிஹிஜிதநிஷ்ஸநர் ॥ ௨௬
ததஸ்ஸுரேதாவதிதீக்ஷவெமள ஶுஹாவெமள கள ரணநிவிஶுஶுள।
கவிஶ ரக்ஷோzயீவதெஶுவ: ஸ ரரஸ ரோநிவ ஸ்வ
ஶுவெமள ॥ ௨௭
ஸ தஸ்ய வீரஸ்ய ஶுஹாரயஸ்ய யநுஷ்ட தஸ்ய்தி ஸரீ தஸ்ய। ஶுர
ரவெம்ம வ்ருஹநதவ ஶுஶுவர ரோமெ ஹித ரவ்ரமெயெ ॥ ௨௮
ததஶுரா நாயுததீக்ஷ்ணஶ்ரு நவ்ரணம் காஸ்ரநவிதரவ ஊர்।
ஶுரோவ வீர: வரவீரஹந்தா ஸ ஸ்ஸந்தாநஜ்ரு நிவாதவெமாந் ॥
ததஸ்ஸ தத்ரு நநிஷ்ஸநம்ப ஶுஹ்ரு ஹெரீவ்ரு ஹஸ்ஸநம்ப। விகூஷ்ரு
ரணஸ்ரு ஸ காரபுஷ்ஷுவ நிஶ்ரு வொஷம் வ்ரு ரரு ஸ்ரு வாத ॥ ௩௦
ஶுரரணாஶுந்ரெஷாஶ வ்ருவதுத ஶுஹாகவி:।
ஹரிஸ்ஸுவ்ரு ஹீரு க்ஷ்ரு ஸொவயநுக்ஷ்ரு ஸம்ரு ஸுர் ॥ ௩௧

இந்த்ரனைநிகர்த்த அந்த இந்த்ரஜித்தானவன், பறவைமன்னனுக்கொப்பானவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று)ஸமாநவேகமுடையவைகளும், வெளுத்தகொடும்பற்களுடையவைகளுமான நான்கு ஸிம்ஹங்களுடன் கூடிய ஒப்பற்றவேகமுள்ள ரதத்தின்மீ தேறிக்கொண்டான். கக

நல்லரதமுடையனும், வில்லாளிகளுள்ளும் அஸ்த்ரவித்யைகளையறிந்தவர்களுள்ளும் மேலானவனும், ஆயுதங்களையறிந்தவனுமான அந்தஇந்த்ரஜித்து, அந்த ஹநுமா னிருந்தவிடத்திற்கு வேகமாய் ரதத்துடன் போனான். உ0

அந்த(கிங்கராதிகளைக்கொன்ற) இந்த தோரணவாசலிலிருக்கும்) வாநரவீரரும் அவனுடைய ரதத்தின்கோஷத்தையும், வில்லின் நாணொசையையும் கேட்டுப் பரமாநந்தம்பெற்றவ ரானார். உக

யுத்தத்தில்வல்லவனான இந்த்ரஜித்து மிகவும்மஹத்தான வில்லையும் கூரானமுள்ளுகளுள்ள பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஹநுமானை எதிர்த்துச் சென்றான். உஉ

அநந்தரம் அவன் களிகொண்டு வில்லுங்கையுமாய் யுத்தத்திற்கு வருகையில் எல்லாத் திசைகளும் கலங்கியவைக ளாயின; கொடிய ம்ருகங்களும் பலவாறாய் (பயந்து) மிகவும்கூச்சலிட்டன. உங

அங்கு நாக-யக்ஷர்களும் மஹர்ஷிகளும் ஆகாசத்திலுலாவும் வித்தர்களும் (வேடிக்கைபார்ப்பதற்கு)கூடிவிட்டார்கள்; பறவைக்கூட்டங்களும் மிகவுங்களித்து ஆகாசத்தை மறைத்துப் பெருங்கூச்சலிட்டன. உச

வேகமாய் ரதத்துடன் வருகின்ற இந்த்ரஜித்தை வாநரர் கண்டு பேரோசையுண்டாக ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தார்; மஹாவேகமுடையராய் வளர்ந்தார். உடு

இந்த்ரஜித்தும் அத்புதமானவில்லுடன் திவ்யமான ரதத்தி லுட்கார்ந்து, இடிபோல்வலுத்தபேரோசையுள்ள வில்லைத் தட்டினான். உசு

அநந்தரம் அதிஉக்ரமானவேகமுடையர்களும், மஹாபலமுடையர்களும், யுத்தத்தில்அச்சமில்லாதவர்களுமான வாநரர் ராக்ஷஸராஜ புத்ரன் என்னுமவ்விருவர்களும் தேவாஸுரமன்னர்கள் போல் த்வேஷம்வைத்து (சண்டைசெய்ய)கூடிவிட்டார்கள். உஎ

மஹாரதனாய் சிறந்தவில்லாளியாய் யுத்தத்தில் தேர்ந்தவனாயுள்ள அந்த வீரனுடைய பாணவேகத்தை அந்தஹநுமான் வீணாகச்செய்தார்; அளவற்ற ஆகாசமார்க்கத்தில் பெருப்பருத்துத் திரிந்தார். உஅ

பிறகு சத்ருவீரரைக்கொல்லவல்ல வீரனான இந்த்ரஜித்து, நீண்டுகூரியமுள்ளுகளும் அழகாயசிறகுகளும் பொன்னிழைத்தத்புதமானபிடிகளும் (நுனியில்)அழகாயவளைவும் இடிவிழுவதற்குஸமாநமானவேகமுமுள்ள பாணங்களை விடுத்தான். உகூ

அநந்தரம் அந்த தேரின்பேரோசையையும், ம்ருதங்க-பேரீ-படஹவாத்யங்களின்கோஷத்தையும், நாணேற்றப்பட்ட வில்லின் கோஷத்தையும் கேட்டு (ஹநுமான்) பின்னும் உயரக்கிளம்பினார். ௩0

வாநரோத்தமரானஹநுமான், குறிபார்த்தடிப்பதில்வல்லவனான அந்தஇந்த்ரஜித்து குறிபார்ப்பதை வீணாகச்செய்தவராய் (அவனது)பாணங்களினிடையில் சடக்கென நுழைந்தோடினார். ௩௧

வாயுகுமாரரான ஹநுமான் கைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு (அதாவது பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு) அவனது பாணங்களின் முன்னே மறுபடியும் வந்துநின்றார்; (அவன்பாணத்தைவிடும்போது) உயரக்கிளம்பிவிட்டார். ௩௨

மிக்கவேகமுற்று யுத்தகார்யங்களில்தேர்ந்த அவ் விருவர்களும், எல்லாப்ப்ராணிகளின்மனதையும்பறிக்கும்படியான மேலான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். ௩௩

ஹநுமானுடைய மர்மத்தை ராக்ஷஸன்(இந்த்ரஜித்து) அறியவில்லை; மஹாதைர்யமுள்ள அந்த இந்த்ரஜித்தின் மர்மத்தையும் ஹநுமான் அறியவில்லை; தேவஸமாநபராக்ரமமுற்ற அவ்விருவர்களும் கூடி ஒருவர்க்கொருவர் (யுத்தத்தை) பொறுக்கமுடியாதவர்களாயினர். ௩௪

பிறகு குறியறிந்துபாணங்களைத்தொடுப்பதில்மிக்கஆக்கமுள்ள மஹாதைர்யமுடைய அந்த இந்த்ரஜித்தானவன், குறியாகவேண்டியஹநுமானும் தப்பித்துக்கொண்டு, வீணாகாத பாணங்களும் விழுந்துவிடவே மஹத்தான சிந்தையை அடைந்தான். ௩௫

அந்தரம் ராக்ஷஸராஜன்மைந்தன்(இந்த்ரஜித்து) அவ் வாநரரின் கொல்லமுடியாமையைக் கண்டுகொண்டு, (அவரைப்)பிடித்துக்கொள்ளவேண்டி, "இவ்வாநரம்) எப்படி அடங்கும்" என்று அந்த வாநரவீரச்ரேஷ்டர்விஷயத்தில் எண்ணங் கொண்டான். ௩௬

பிறகு அஸ்த்ரவித்யைகளையறிந்தவர்களிற்சிறந்த அந்த வீரன், அந்த வாநரோத்தமரை நோக்கிப் ப்ரஹ்மா ஸ்த்ரத்தைப் பெருமிடுக்குடன் தொடுத்தான். ௩௭

அஸ்த்ரதத்வமுணர்ந்த திண்டோளனான இந்த்ரஜித்து, "இவ்வாநரம் கொல்லமுடியாதது" என்றறிந்து, அவ் வாயுகுமாரரை (ப்ரஹ்ம)அஸ்த்ரத்தால் கட்டிவிட்டான். ௩அ

பிறகு அவ் வாநரர் அந்த ராக்ஷஸனால் அஸ்த்ரத்தால் கட்டப்பட்டு செயலற்றவராக(அதாவது அசையாதவராக) ஆனார்; தரையிலும் விழுந்துவிட்டார்.

பிறகு அவ் வாநரமஹாவீரர், (தம்மை)அஸ்த்ரம்கட்டியதைப் ப்ரஹ்மாவின் ப்ரபாவத்தால்(நேரிட்டதாய்)அறிந்து தமதுவேகமடங்கி, அப்போது, (சீ க்ஷணகாலம் எனதுஅஸ்த்ரத்திற்கு அடங்கியிருக்கவேண்டும் என்கிற) தமக்குள்ள ப்ரஹ்மாவின்வரத்தையும் நினைத்துக்கொண்டார். ௪0

அந்தரம் ஹநுமான், ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரஹ்மாவைச்சேர்ந்த மந்த்ரங்களால் கொடுக்கப்பட்டதாய் (அறிந்து), ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்றுகிடைத்த வரதாநத்தை நினைத்தார்:— ௪௧

ஜகத்பிதாவானப்ரஹ்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தால்(வல்லமையால்நேர்ந்த) அஸ்த்ரபந்தத்தை விடுவித்துக்கொள்வதில் எனக்கு சக்தி யில்லை என்று நினைத்தே, (இந்த்ரஜித்தினால்)செய்யப்பட்ட ப்ரஹ்மாவின் அஸ்த்ரபந்தம் என்னால் ஸம்மதித்துஒப்புக்கொள்ளத்தகுந்தது." ௪௨

அவ் வாநரர், அஸ்த்ரத்தின் ப்ரபாவத்தையும், தமக்குள்ள ப்ரஹ்மாவின்அநுக்ரஹத்தையும், விடுவித்துக்கொள்வதில்சக்தியையும் ஆலோசித்து ப்ரஹ்மாவின்ஆஜ்ஞையை அநுஸரித்தார். ௪௩

ஶராணாமுத்தமஸ்ய பலமஸ்மீவ தத்ர।
வ்ரஸாப்ரு ஹஸ்ய ஹநுமாந் தவாசாரிமாதஜஃ॥ ௩௨

தாவுபௌ வெமஸம்வத்ஸ ரணகூடவிஶாரதௌ।
ஸவ்ருஹ்ய தத்ரநொமுராஹி வக்ரு த்யுத்ஸுஷ்ட்ரு தஶஶ்॥ ௩௩

ஹநுமதொ வெஷ நராக்ஷஸொ * ஸநரம் நாராதிஸுஸ்ய ஶ
ஹாதநொ ஸநரஶ்। வரஸ்ரம் நிவிஷுஷஹ்ய வஸுவத்ஃ ஸஶை
ரு தௌ ஶெவஸாநவிக்ரமௌ॥ ௩௪

தத்ஸுப்ரு ஶக்ஷ்ய ஸ விஹந்ரு ஶாநெ ‡ ஶரிஷ்டிரொவெஷ்டுய ஸம்
வத்ஸ்ய। ஜராஶ விநாம் ஶஹதீம் ஶஹாதா ஸராயிஸாபொமஸ
ராஹி தாதா॥ ௩௫

தொ ஶதிம் ராக்ஷஸராஜஸுநுஶகார தஸ்மிந்ரிவீரஶ்வெ।
ஸுவ்ரு தாம் தஸ்ய கவெஸ்ரீக்ஷ்ய கூரம் நிஶ்ரெஷ்டி நிஶ்ரஹாயுஶ்॥
ததஃ வெதாஶஹம் வீரஃ ஶொஸ்ரஸ்ரவிஷாம்வரஃ।
ஸநரெ ஸ ஶஹாதெஜாஸ்ரம் ஹரிவ்ரவரம் வ்ரதி॥ ௩௬

கவெர்ரயதி ஜாதா கஶெணாஸ்ரதவித்।
நிஜ்ரஹ ஶஹாவாஹுராதாதஜிநஜித்॥ ௩௭

தெந வஜ்ரஸ்தொஸ்ரெண ராக்ஷஸெந ஸ வாநரஃ।
ஸுவநிவிஷ்டெஷ்ரு வவாதவ ஶஹீதலெ॥ ௩௮

தொ ‡ ஸ்ரு வ்ரு ஸ தஶாஸ்ரவ்ரு ப்ரொஃ ப்ரஹாவா §திஶ
தாதவெஃ। விதாஶஹாநுஹ்ரு ஹஶாதநஶ விவிநயாஶாஸ ஹ
ரிவ்ரவீரஃ॥ ௪௦

தஃ ஸாயஶ்வெஶுதெநவ்ரு ஹாஸ்ரஶிஶிநிதஶ்।
ஹநுமாஶ்ஶிநயாஶாஸ வரஶாநம் விதாஶஹாத்॥ ௪௧

ந ஶெஸ்ரவ்ரநஸ்ரு ஶகிராஹி விஶாக்ஷிணெ லொகுமுராஃ
ப்ரஹாவாத்। ஶதெவ ஶதா விஹிதொஸ்ரவ்ரெநா யாதயொ
நொரநுவதுதவ்ரஃ॥ ௪௨

ஸ வீயபுஶஸ்ரு கவிவிபுயாபு விதாஶஹாநுஹ்ரு ஹஶாதநஶ।
விஶாக்ஷஶக்திம் வரிவிநயிதா விதாஶஹாஜாஶநுவதுதெஹ்॥ ௪௩

* ஸுநரஶ் = மிஶுஶ். ‡ "ஶரிஷ்டொவெஷ்டுய" இதி வாராநரஶ். † ஸுயெதி வாக்ய ஶுராணெ. §"ஶிஶதாயுவெஃ" இதி திலகவாஃ.

கஶ்சிந்ஸாவிஹி வேஹஸ்ய ஹயம் ஶீக்ரமிவாகதம்।
விசாரஶீலஶ்சிந்தாஂ ராக்ஷஸீஷு ஸமாதிஶத்॥ ௪௪

ஸுஹ்ருதாமிஹ ராக்ஷஸ்யோ ஹிதம் ஸுஹ்ருதி ஜல்பிதம்।
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஸம்வாதஸ்ஸாதுஸ்ஸாதுபிரீரிதம்॥ ௪௫

ஸ நிஶாயாஂ ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரை: ஶிதைர்ராக்ஷஸபுங்கவை:।
வஶீகுர்வந்ஸுஹ்ருதோ ஹிதைர்ஜனகராஜஸுதாம் ஸீதாம்॥ ௪௬

ததஸ்தாஂ ராக்ஷஸ்ய: ஸர்வா நிவிஶேஷுர்ஸமந்தத:।
ஸவேஷ்டிதாஂ ஸுபீமாபிர்ராக்ஷஸீபிர்ஹிமவத்ஸுதாம்॥ ௪௭

ஸ ராவணஸ்ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரை: ஶிதைர்ராக்ஷஸபுங்கவை:।
ஹிதம் ஸ்வ: ஸுகாமாய ஸீதாம் ராக்ஷஸீஷு நிவேஶயத்॥
இதி நிஶாயாஂ॥ ௪௮

ஸ வேஷ்டிதோ மஹாதேஜா: ஸீதாஶோகேன ஸீதயா।
ஸுஸுப்தேஷு ஸர்வேஷு ஜகாம ஸ்வாஂ ஶயாஂ புரீம்॥ ௪௯

ஸுஶுப்தாஂ ராக்ஷஸீஂ தாஂ ஸீதாஂ ஶோகபரிப்லுதாம்।
ஆஸாதிதவதீ ஸாத்வீ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௦

ஸ ஸீதாஂ ஶோகஸந்தப்தாஂ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்।
ஆஸாதயிதுமாரேபே ஸாந்த்வைர்மதுரபாஷிணீம்॥ ௫௧

ஸ ஸீதாயா: ஸமீபே ஸுபீமாஸ்தா: ஸுராக்ஷஸீ:।
ஸ்வபந்தீ: ஸுமஹாதேஜா: ஸ்வயமேவ ஸமாஸதே॥ ௫௨

ஸ தாஸாஂ ராக்ஷஸீநாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வபந்தீஂ ஸுமஹாதேஜா: ஸ்வயமேவ ஸமாஸதே॥ ௫௩

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௪

ஸ ஸீதாயா: ஸமீபே ஸுபீமாஸ்தா: ஸுராக்ஷஸீ:।
ஸ்வபந்தீ: ஸுமஹாதேஜா: ஸ்வயமேவ ஸமாஸதே॥ ௫௫

ஸ தாஸாஂ ராக்ஷஸீநாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௬

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௭

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௮

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௫௯

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௦

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௧

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௨

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௩

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௪

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௫

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௬

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௭

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௮

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௬௯

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௦

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௧

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௨

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௩

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௪

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௫

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௬

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௭

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௮

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௭௯

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௦

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௧

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௨

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௩

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௪

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௫

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௬

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௭

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௮

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௮௯

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௦

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௧

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௨

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௩

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௪

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௫

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௬

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௭

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௮

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௯௯

ஸ ராக்ஷஸீநாஂ ஸ்வபதாஂ மத்யே ஸீதாமனிந்திதாம்।
ஸ்வயமாஸாதயாமாஸ ஹனுமாந் ஜனகாத்மஜாம்॥ ௧௦௦

"அஸ்த்ரத்தால் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் ப்ரஹ்மா இந்த்ரன் வாயு முதலியவர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் எனக்குப் பய முண்டாகவில்லை. சச

ராக்ஷஸர்கள் பிடித்துக்கொள்வதில் எனக்கு மஹத்தான குணமாய்முடியக்கூடியதான ராக்ஷஸராஜனுடன் ஸம்வாதம் (உண்டாகும்); ஆதலால் சத்ருக்கள் என்னைப் பிடித்துக்கொள்ளட்டும்." (என்றெண்ணிக்கொண்டார்.) சகி

சத்ருவீரரைக்கொல்லுகிறவரும் (கார்யங்களை) ஆலோசித்துச்செய்கிறவருமான அந்தஹநுமான் மேல்செய்யவேண்டியதைத்தீர்மானித்து அசையாமலிருந்துவிடவே, நாற்புறமும்வந்த சத்ருக்களால் வலுவில் பிடித்து அவ்வவர்களால் விரட்டப்பட்டு கோஷமிட்டார். சசு

பிறகு, பகைஞரைத்துணிக்கும் அந்தஹநுமானை அசையாமலிருப்பவராகக் கண்டு ராக்ஷஸர்கள் ஒன்றுகூட்டப்பட்ட சணற்கயிறுகளாலும் மரப்பட்டைகளாலும் கட்டினார்கள். சஎ

"ராக்ஷஸராஜன் என்னைக் குதூஹலத்துடன் பார்க்க நினைப்பன்" என்று நிச்சயித்து, சத்ரு வீரர்கள் (தம்மைக்) கட்டுவதையும் பலாத்காரமாய்க் கொண்டுபோவதையும் ஸம்மதித்திருந்தார். சஅ

அந்த வீர்யவான் அந்த (சணற்கயிற்றினால் கட்டப்படவே அஸ்த்ரத்தால் விடப்பட்டார்; ஏனெனில்: அந்த (ப்ரஹ்ம) அஸ்த்ரக்கட்டு வேறொரு கட்டை ஒப்பாது. (வேறொன்றால் கட்டினால் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் நீங்கிவிடும்). சகூ

பிறகு வீரனான இந்த்ரஜித்து, அவ் வாநரோத்தமரை மரப்பட்டைகளாற்கட்டப்பட்டு அஸ்த்ரத்தால் விடப்பட்டவராகக் கேட்டு, "வேறொன்றால் கட்டப்பட்டபடியால் (ஹநுமான்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை அநுஸரிக்கவில்லை; ஐயோ! மஹத்தான கார்யம் ராக்ஷஸர்களால் வீணாகச் செய்யப்பட்டது; மந்த்ரத்தின் ஸங்கதி ஆலோசிக்கப்படவில்லை; (ப்ரஹ்ம) அஸ்த்ரம் விழுந்துவிட்டால் வேறொரு அஸ்த்ரம் (அங்கு) பயன்படுகிறதில்லை; (நாம்) எல்லோரும் (உயிருடனிருப்பதற்கு) ஸந்தேஹப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம்" என்று சிந்தை யுற்றான். நிக

ராக்ஷஸர்களால் இழுக்கப்பட்டு அந்தக் கட்டுகளாலும் பீடிக்கப்பட்ட (படியால்) ஹநுமான் அஸ்த்ரத்தால் விடப்பட்டும் தம்மை அறியவில்லை. ருஉ

பிறகு அந்த வாநரர், கொடியவர்களான ராக்ஷஸர்களால் கட்டைகளாலும்முட்டிகளாலும் அடிக்கப்பட்டு ராக்ஷஸராஜனது ஸமீபத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டார். ருங

பின்னர் இந்த்ரஜித்தானவன், அந்தஹநுமானை, மரப்பட்டைகளாலும் நூல்களாலும் கட்டவே அஸ்த்ரத்தால் விடப்படக் கண்டு, மஹாபலமுள்ள அந்த வாநரமஹாவீரரை அங்கு (ஸபையில்) கூட்டங்களுடன்கூடியுள்ள (ராவண)மன்னனுக்குக் கொண்டுகாட்டினான். ருச

கட்டுண்ட மத யானைபோன்ற அவ் வாநரச்ரேஷ்டவுத்தமரை ராக்ஷஸர்கள் ராக்ஷஸராஜனான ராவணனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். ருரு

"இது யார்! யாரைச்சேர்ந்தது! எங்கிருந்துவந்தது! இங்கு (இதற்கு) என்ன கார்யம்! யார் ஆதாரம்!" என்று அங்கு ராக்ஷஸவீரர்களுக்கு ஸம்பாஷணை முண்டாயின. ருஅ

பிறகு அங்குள்ள ராக்ஷஸர்கள் சிலர் "(வாநரத்தை) கொல்லுங்கள்" என்றும், சிலர் "கொளுத்துங்கள்" என்றும், சிலர் "தின்றுங்கள்" என்றும் பரமகோபத்துடன் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். ௫௭

அந்த மஹாத்மா ஹநுமான் வழி நடந்து, அங்கு ராக்ஷஸராஜனது பாதத்தின் கீழிருக்கும் மந்த்ரிக்கிழவர்களையும், சிறந்தரத்நங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட ராஜ க்ருஹத்தையும் பார்த்தார். ௫௮

பெருங்கடுக்கனை அந்த ராவணன், கொடியரூபமுள்ள ராக்ஷஸர்களால் ஆங்குமங்கு மிழுக்கப்பட்ட வாநரோத்தமரைப் பார்த்தான். ௫௯

வாநரோத்தமரும், தேஜஸும்பலமுங்கூடி ஜ்வலிக்கும் ஸூர்யன்போன்ற ராக்ஷஸராஜனைப் பார்த்தார். ௬௦

அந்தத் தசமுகன் கோபத்தாலுருண்டசிவந்தகண்களுடையனாய் அவ்வாநரரை உற்றுப்பார்த்து, பிறகு (ஸபையில்) உட்கார்ந்திருந்த குலத்திலும்நடக்கையிலும்பெரியோர்களான மந்த்ரிச்ரேஷ்டர்களைநோக்கி அந்தஹநுமானை விசாரிக்கும்படி கட்டளையிட்டான். ௬௧

அவ் வாநரர் (வந்த கார்யத்தைப்பற்றியும் (அந்தக்) கார்யத்தின் காரணத்தை அதாவது அனுப்பினவனைப் பற்றியும் முறையே அம்மந்த்ரிகளால் முதலில் கேள்விகேட்கப்பட்டு, "யான், வாநரராஜரானஸுக்ரீவரிடத்தினின்று வந்த தூதன்" என்று தெரிவித்தார். ௬௨

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ள அந்த ஹநுமான், அந்த(லிம்ஹாஸநத்திலிருந்துகொண்டேதம்மைப்பிடித்துக்கொண்டுவரும்படிசெய்த)ராவணனுடைய செய்கையினால் ஆச்சர்யப்பட்டு கோபத்தால்கண்கள்சிவக்க ராக்ஷஸராஜனை உற்றுப்பார்த்தார். ௧

அநந்தரம் விலையுயர்ந்த பொன்னிழைத்து முத்துவரிசைகளாற்சுற்றப்பட்ட கிரீடத்தால் ப்ரகாசித்து, மஹாகாந்தியுடையனாகி, வஜ்ரக்கல்கள்வைத்து விசேஷமாய் விலையுயர்ந்தமாணிக்யங்களாற்செய்து மணிகளிழைக்கப்பட்டவைகள்போன்ற அத்புத ஸ்வர்ண பூஷணங்களுடன் (கூடியவனாகி), விலையுயர்ந்தபட்டணிந்து, செஞ்சந்தநம்பூசி, வரிசையாய்ப்பூசின அத்புத பற்பல பரிமளங்களால் பூசப்பட்டவனாகி, திறந்தழகாய பயங்கரமானபார்வையுள்ள சிவந்தகண்களோடும் பளபளத்தகூரானபெரும்பற்களோடும் தொங்குகின்ற உதடுகளோடும் (கூடியவனாகி), பற்பலதுஷ்டம்ருகங்களால்நிறைந்த சிகரங்களால் மந்தரபர்வதம் போல் பத்துத் தலைகளால் பெருமிடுக்குடன் வல்லமைதோற்றப் ப்ரகாசிக்கின்றவனாகி, கறுத்தமைக்குவியலைநிகர்த்தவனாகி, மார்பில்ப்ரகாசிக்கும் ஹாரத்தாலும் பூர்ணசந்த்ரனைநிகர்த்தமுகத்தாலும் கொக்குகள்கூடிய மேகம்போன்றவனாகி, தோள்வளைகளணிந்து உத்தமமானசந்தநம்பூசிய கைகளுடனும் இந்தலைப் பாம்புகள்போல் பருத்துப் ப்ரகாசிக்கும்புஜத்தின்மீதணிந்தவளைகளுடனும் கூடியவனாகி,

ஹந்தாம் ஹந்தாம்வாவி ஹந்தாதி வாவெரு।
ராக்ஷஸர்ஸுத ஸுகுமாரீ வாரஸுரமாவ்ரமுந்॥ ருள
சுதீத சாமரு ஸஹஸா ஹாதா ஸ தத ரக்ஷாzயிவவாத
உகுமெ। ஹமரு ராஜீ வரிவாரவுஹாந்துஹா ஹாரதவிஹு
ஷிதம் உ॥ ருஅ

ஸ ஹமரு ஹாரி தஜாராவணீ கவிஸ்தஹ்।
ரக்ஷாஸிவிருகு தாகாரிரீ சுஷ்ணாணி தஸ்தீ॥ ருகூ
ராக்ஷஸாயிவதி வாவி ஹமரு கவிஸ்தஹ்।
தெஜோவுஸாரமுகா தவந்தீவ ஜாஸுரஹ்॥ சூ0
ஸ ரொஷஸாவதி தாத்ரூவிஹுமாநஸ்தா கவிஹ்ரிவகுவ்
கயொவவிஷாந்மீயுவுஹாநாரிமுதம் வ்ரதி ஹிஹ்வாந்॥
யமாகுரம் தெஸ்ஸ கவிவிருவுஷீ காபமாமுமுஸ்ய உ ஹு
மாஹள। நிவஹபாரிஸ ஹரீஸ்வரஸ்ய ஹு தஸ்காமாஹஹாம
தொzஸி॥ சூஉ

சுஷவதாசி-ஸீ ஸுந்தீ ஸரோவதீ.

வாகொநவஷாஸீ ஸுந்தீ.

தத்ஸ சுஹுணா தஸ்ய விஸ்மிதொ ஜீவிகுஹ்।
ஹந்மாரெந்ரஷ்தா த்ரக்ஷா ரக்ஷாzயிவஹிவெகுஹ்॥ க
ஹராஜமாநம் ஹாரிஹுண காதுநந விராஜதா। மாகாஜாமாவு
தெநாய ஹகுமெந ஹாஹ்ரதீஹ்॥ வஜ்ரவைடூர்யமாயமெகு
ஹுஹாஹுணிவிஹ்ரிஹெ। மெஹமெரோஹரணெஷிமெது
ஹுநஸெவ ப்ரகுமிமெது॥ ஹாஹுக்ஷளஹெவீகம் ரகுவநந
ரகுஷிதஹ்। ஸுந்மிவம் விஷ்தாலிவிருவியாலிஷ ஹகிலிஹ்॥ வி
வ்ரமெதஹுஷுநீமெயெஷ ரகுமெக்ஷீஹுஹுஷுமெநீ। தீவதீகு
ஹாஹுமெஷ்ஹ் ப்ரஹுஹுஷுநஹுமெது॥ ஷிமெரோலிஹுஷுஹிவீ
ரம் ஹராஜமாநம் ஹாளராஜஸஹ்। நாநாவ்ரஹுஸாகீணுஹ் ஷி
ஷமெரிவ ஹுநரஹ்॥ நீரோகு நவயவ்ரம் ஹாரிணாரலி
ராஜதா। வகுணுவநாஹவகுண ஹவயாகதீவாஹுஹ்॥ வா
ஹாலிவுஹுகெபகுமெரஷுநொதஸ்ரகுவிமெது। ஹராஜமா
நாஹுமெஹ் வீமெநீ வஷுஷீமெஷ்ரிமெரோரமெஹ்॥

உஹ தி ஸாபிகெ விதெ ராகஸம்பொர்ஸ்ஸுதெ। உதாஹரணா
ஸீணெ ஸுரவிஷ்வராஸதெ॥ சுஷ்ஷ்ரூ தாஹிர தாயும் வ்ரஹா
ஹிஸ்ஸுரு தர்ம வாயுஜ ஹஹாஹிராராதர்ஷவிஹெவிதர்॥ உயுரு
ரெண வ்ரஹிஷ்ஷ்ரு ஹாவாஶுரு ராக்ஷஸா। ஹிஹிரு ததத
ஜெ நிருக்ஷ்ஷ்ரு ஹ உ ஹிணாவ உவொவிஷ்ம ராக்ஷாஹிஶ்ரு
ஹிவுயுஹவிருதெர்। ஸுதர் வரிவ்ரொ ஹொகுஶ்ரு ஹிருரி
வ ஸாமிரொர்॥ ஸவிவெஹ்ரு ச ஹிஜ்ரெநுஶ ஶ்ரஹவாஹி
ஹிர் சநாஸ்ரு ரம் ராக்ஷாஹிஸ்ரொரிவ ஸ்ரொஶ்ரர்॥ சுவ
ஶ்ரு ராக்ஷஸ்வ தீம் ஹ்ரு ரு ரு தி ரெ ஜஸர்। விஷிதம் ரெ ஶ்ரவ
ரெ ஸ்ரிதாயரிவ தொயுர்॥ ௧௪

ஸ ரெ ஹஸ்வீ ரொ ரவி ராக்ஷாஹிரீ ரிவிக்ரிரெர்।
விஸ்ரம் வரம் ஶ்ரு தா ராக்ஷாஶ்ரிவ ரிவிக்ஷ்த॥ ௧௫

ஹ்ரஜரொ ரம் தி தா ஹ்ரு ஷ்ரு ஹ ரு ரொ ரு ராக்ஷஸ்ஸ்வ்ரர்।
உநஹா ஹிநுரொரவ ரெஜஸா சஸ்ரு ரொஹிதர்॥ ௧௬

சுஹொ ராக்ரிவரிஹொ ரெபுரிஹொ ஸ்தரிஹொ ஹ்ரு ரிர்। ௧
ஹொ ராக்ஷஸராஜஸ்ரு ஸவ்ரு ஶுக்ஷணபாக்ரா॥ யுஹ்ரு யரெரு ந
வெஶுவா நாஹ்ரு ராக்ஷஸ்ஸ்வ்ரர்। ஸ்ரு ரஹ்ரு ஸ ராரொகுஸ்ரு ஸ
ஶுஸ்ரு ஸ்ரு ரவி ராக்ஷிதா॥ ஸுஸ்ரு ஸ்ரு ரிரொ ந ரு ஶ்ரு ரெஸ்ரு ஶுரு
ஹிரெ ரு ரு ரு ரு ரு ரிரெர். ரெ ந ஹிஸ்ரு தி ஸ்ரு ஸ்ரு ரொ ரு ரு ரு ரு ரு ரு
நவார்॥ ஸுயம் ஹ்ரு ரு ஹ ரெ ரு ரு ரு ரு ரு ரு

ஸ்படிகமயமாய் அத்புதமாய் ரத்நங்களிழைத்தலங்கரித்து மேலானமேல்பரப்புகள்பதப்பியுள்ள சிறந்தஆஸநத்தில் உட்கார்ந்து, மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஆலவட்டங்கையிலேந்தி நாற்புறமும் (நிற்கும்) மடந்தையர்களால் ஸமீபத்தில் உபசாரஞ்செய்யப்பெற்றவனாகி, ஆலோசனைகளையாராய்பவர்களும் பலச்செருக்குள்ளவர்களுமான துர்த்தரன், ப்ரஹஸ்தன் மஹாபார்ச்வ ராக்ஷஸன் ஆலோசனைக்காரனான நிகும்பன் என்கிற நான்கு ராக்ஷஸ மந்த்ரிகளுடன், நான்கு ஸமுத்ரங்களால் சூழப்பட்ட ஸகலலோகம்போலும் ஸுகமாயுட்கார்ந்து, ஆலோசனைகளின் உண்மையறிந்த சுபமான புத்தியுள்ள மந்த்ரிகளான மற்றுஞ்சில ராக்ஷஸர்களால் தேவர்களால் தேவேந்த்ரன்போல் சூழ்ந்துட்கார்ரப்பெற்று, மேருபர்வதத்தின்சிகரத்திலிருக்கும் நீர்கொண்ட மேகம்போல் அதிதேஜஸுடனிருக்கும் ராக்ஷஸராஜனை ஹநுமான் பார்த்தார். கச

அவர், பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ள அந்த ராக்ஷஸர்களால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்டிருந்தும் பரம ஆச்சர்ய மடைந்து ராக்ஷஸராஜனைப் பார்த்தார். கரு

அநந்தரம் (அவ்வாறு) ஜ்வலிக்கும் ராக்ஷஸராஜனைக் கண்டு அவனுடைய தேஜஸினால் மயங்கி ஹநுமான் மனதில் சிந்தித்தார். கசு

"அஹோ! (இஃதென்ன) ரூபம்! அஹோ தைர்யம்! அஹோ பலம்! அஹோ காந்தி! அஹோ ராஜஸராஜனுக்கு எல்லாலக்ஷணமுங்கூடியிருக்கிறது! அதர்ம மில்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் இந்த ராக்ஷஸராஜன் மிகுந்தபலமுடையவனாயிருக்கலாம்; இவன் தேவலோகத்திற்கும் இந்த்ரனுக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கலாம்; பயங்கரங்களும் பிறர்க்குத் துன்பம்விளைப்பவைகளும் உலகத்தால்நிந்திக்கப்பட்டவைகளுமான இவனுடைய கார்யங்களாலும் அந்தஅதர்மத்தாலுமன்றோ! இவனிடத்தில் தேவர்ஸுரர்களுடன்உலகங்கள் (யாவும்) பயப்படுகின்றன! இவன் கோபங்கொண்டால்உலகத்தை ஒருகடலாய் அதாவதுகடலில்முழுகியதாய்ச் செய்ய வல்லவனாவான்." மிதம்மிஞ்சினபராக்ரமமுள்ள ராக்ஷஸராஜனுடைய ப்ரபாவத்தைப் பேரறிவுற்ற வாநரர்ஹநுமான் கண்டு இவ்வாறு பலவித சிந்தை செய்தார். உ௦௭

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம்.

மஹத்தானபாஹுபலம்பெற்று உலகங்களைக்கதறச்செய்யும் அந்த ராவணன், பிங்களவர்ணமானகண்ணுடையராய்த் தேஜஸால்சூழப்பட்டு முன்னே நிற்கும் அந்த வாநரோத்தமரைக் கண்டு, மனதில்ஸந்தேஹித்து, மஹா கோபத்துடன் கூடினவனாய், "இதுயார்! முன்னே யான் கைலாஸத்தை அசைக்கும்போது என்னை சபித்த மேன்மைபெற்ற ஸாக்ஷாத் நந்தியே இங்கு வந்திருக்குமோ! வாநரரூபமுடையஇது அந்தநந்தியாயிருக்கவேண்டும்; அல்லது பாணஸுரனாயிருக்கவேண்டும் வேறுவிதமில்லை," (என்று) எண்ணிக்கொண்டான். ௩

அம் மன்னன் கண்கள்சிவக்கநினைந்து, ப்ரஹஸ்தனென்னு முத்தமமந்த்ரியைப்பார்த்து, காலத்திற்குத்தக்கதும் கருத்தடங்கியதுமாயுள்ள இம் மொழியைக் கம்பீரமாய்ச் சொற்றான்:— ச

"இத் துராத்மாவைக் கேள்: எங்கிருந்துவந்தான்; இவனை அனுப்பியவன் யாவன்; வநத்தைமுறித்ததிலும், ராக்ஷஸிகளை விரட்டியதிலும் இவனுக்குப் ப்ரயோஜந மென்ன. ஙி

புசமுடியாத என்பட்டணத்திற்கு வந்ததிற் பய னென்ன; யுத்தஞ்செய்வதில் பய னென்ன; (இவையெல்லாவற்றையும்) இக் கெடுநெஞ்சமுள்ளவனைக் கேள்." ௪

ராவணனது சொல்லைக் கேட்டு (ஹநுமானைப்பார்த்து) ப்ரஹஸ்தன் ஒருமொழி யுரைத்தான்:— ௪?

"வாநர! தேறுவாய்; உனக்குமங்களம்; நீ பயப்பட வேண்டாம். எ

வாநர! நீ ராவணக்ருஹத்திற்கு இந்த்ரனால் அனுப்பப்பட்டவனாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் உண்மையைச் சொல்லிவிடு; உனக்குப் பய மில்லை; தப்பித்துக்கொள்வாய்; நீ, குபேரன் யமன் வருணன் என்னுமிவர்களுக்கு இவ்வாறு தூதுசெய்து எங்களது இப் பட்டணத்துள் ப்ரவேசித்திருந்தாலும், (எங்களை)வெல்லநினைத்து விஷ்ணுவினால் அனுப்பப்பட்ட தூதனாயிருந்தாலும் (உண்மையைச்சொல்லிவிடு). ௪?

உனக்கு வாநரத்தின் தேஜஸ் இல்லை; ரூபம்மாத்ரம் வாநரத்தினதாயிருக்கிறது; வாநர! இப்பொழுது, உள்ளபடி சொல்லிவிடு; அதனால் தப்பித்துக்கொள்வாய்; பொய் சொன்னாலோ உன் ப்ராணனிருப்ப தரிதே; இல்லையென்றால், ராவணனிருக்குமிடத்தில் எதுநிமித்தமாய் உன் ப்ரவேசம்!" கக?

வாநரோத்தமர் இவ்வாறு கேட்கப்பட்டு உடனே ராக்ஷஸகணமன்னனைப்பார்த்துச் சொன்னார்:—"(யான்) இந்த்ரன் யமன் வருணன் என்னுமிவர்களின் தூதனல்லேன்; குபேரனோடு எனக்கு ஸ்நேஹ மில்லை; விஷ்ணுவினால் அனுப்பப்பட்டவ னல்லேன்; இது என் ஜாதியே; யான் வாநரனே; இவ்விடத்திற்கே வந்தேன்; ராக்ஷஸராஜனைக் காண்ப தரிதாய்விடவே ராக்ஷஸராஜனைக் காணவேண்டி அடிகாய இவ்வநம் என்னால் முறிக்கப்பட்டது; பிறகு மிக்கபலமுள்ள உனது ராக்ஷஸர்கள் (என்னுடன்)யுத்தஞ்செய்யநினைத்து வந்தார்கள்; (என்)தேஹத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டி என்னால் போர்க்களத்தி லெதிர்த்துச்சண்டைசெய்யப்பட்டார்கள்; அஸ்த்ரபாசங்களைக்கொண்டு தேவாஸுரர்களாலும் நான் கட்ட முடிந்தவனன்று; இப்படிப்பட்ட வரமும் எனக்குப் ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்றே கிடைத்தது; ராஜாவானஉந்தனைப் பார்க்கநினைத்து (இந்த்ரஜித்தின்)அஸ்த்ரம் என்னால் அநுஸரிக்கப்பட்டது; அஸ்த்ரத்தால் விடுபட்டு யான் ராக்ஷஸர்களால் பீடிக்கப்பட்டேன்; யா னொரு ராஜகார்யத்தைஉத்தேசித்து உன் ஸமீபத்திற்கு வந்தேன்; நான் மஹாதேஜஸுள்ள ராகவருடைய தூதனென்று அறியத்தகுந்தவன்; ப்ரபுவே! (உன்னுயிரிருப்பதற்குஹிதமான)இவ் வெனது நன் மொழியும் கேட்கப்படட்டும்." ௪௪

இமபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

உபாதா வ்யவ்யதாஶேஷ கதிம் கிம்வாஸ்ய காரணம்।
வநஹேது ஸ கோऽஸ்யாஶ்ச ராக்ஷஸீநாம் தஜுநே॥ ரு
ஶத்ரோர்வ்ரதுஷ்யாம்வாஶேந கிம் வ்ரதொஜநம்।
ஸுயோயநேவா கிம் காயம் வ்யவ்யதாஶேஷ ஏவ ஹி॥ ௬
ராவணஸ்ய வயம் ஸ்ரேஷ்தா வ்ரஹ்மணோ வாக்யவிஸ்தர்। ௬௧
ஸாமர்ஸ்ஹி ஹ்ரம் தெந ஹீ காயோ தயா கவெ॥ ௭
யதி காவத்திநெண வெஷிதோ ராவணாஜ்ஞயா। ததாவ்யாஹி
ராஜ்ஞெ ஹயம் வாநர ரோக்ஷ்யஹெ॥ யதி வெஶ்ரவணஸ்ய தம்
யமஸ்ய வருணஸ்ய வ வாரராஜ்ஞ்ரவதிஶம் க்ருத்வா ப்ரவிஷ்டோ நிவ
ரீதிரர்। விஷ்ணோ வெஷிதொவாவி ஏகிதொ விஜய
காங்க்ஷிணா। ௧௧
நஹி தெ வாநரம் தெஜோ ராக்ஷவாத்ரம் த வாநரர்। ததத்
கயபஷ்ஷ்ரு ததொ வாநர ரோக்ஷ்யஹெ। கந்ருதம் வத்தஶ்ரவி
ஏவுரும் கவ ஜீவிதர்। கயவா யநிதிம் தெ ப்ரவெஶொ ராவ
ணாயவெ। ௧௧
வாவர்ரக்தொ ஹரிஶ்ரேஷ்ஷ்ட ரக்ஷாமணெஶ்வரர்। கவ்ரவீநா
ஸி ஶக்ரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய வா। யநதெந ந தெ ஸவ்யம் வி
ஷ்ணோ நாஸி வொஹிதம்। ஜாதிரேவ ஶ தெஷா வாநரொஹ்தி
ஹாமதம்। ஏஶுநெ ராக்ஷஸ்ரேஷ்ஷ்ட ஏவுரும் தஹிதம் ஶபா। வநம்
ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஏஶுநாயெ விநாஶிதர்। ததஸ்தெ ராக்ஷ
ஸாம் ப்ராதா ஸ்ரிநொ ய ஏகாஶிணம்। ரக்ஷணாயம் த ஶெ
ஹஸ்ய ப்ரதிபாஶ்ய ஶபா ரணெ। கஸ்ஸவாரிஶொநு ஶக்யொऽஹம்
வஷ்டும் தெவாஸுரெரபி। விதாஶஹாஶெவ விரொ ஶரவெ
ஷொஹ்ரவாமதம்। ராஜாநம் ஏஷ்ரகாரெண ஶபாஸ்ரேந்வதிது
தர்। விஶ்ரொ ஹ்ரஸ்ரெண ராக்ஷஸ்ரெஸ்ஸஹிவீஷிதம் கெநவி
ஏராஜகாரெண ஸம்ப்ராஷ்ரொஷி தவாநிகர்। ஏகொஹதி
விஜெபொ ராவணஸ்யாதிகஜஸ்ம் ஸ்ரேஷ்ரதாம் வாவி வநம் ஶ
வ்யதிஷ்டம் ப ஹொ॥ ௧௧

வஜ்ராஶ்ம ஸமுர் ஸர்வம்.

வானரவதாரம் ஸர்கம்.

தம் ஸமீக்ஷ்ய ஹனூமந்தம் ஸதவாநரிவ ஸ்தி:
வாக்யமுச்சாவசம் ப்ரஶ்ஶ்லக்ஷ்ணம் ஹனூமாந்ஸ்ரீ:॥ ௧

ஸுஹ்ருதா ஸுஶ்ரீ வஸநேநாஶிஹ ப்ராவ்ஸ்வாஶ்ரய:।
ராக்ஷஸேந்த்ர! ஹரீஶ்வரோ ஹ்ராதா ஸுக்ரீவஸ்ய வீர:॥ ௨

ஹ்ராதா: ஶ்ரேஷ்ட: ஸரோஷ்ட்ரம் ஸுக்ரீவஸ்ய ஹனூமாந்:।
யமுபாயோ ஹிதம் வாக்யமிஹ ஆக்ரமுய ஸுக்ரீவ:॥ ௩

ராஜா ஹரியோநாம் ராஜகுமாரவாஜிநாம்।
விதேய வேஷ்டுமுபாகம்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ஸுதீ:॥ ௪

ஜ்யேஷ்ட்ஸ்ய ஹனூமாந்ஹ: வாக்ய: ப்ரியகரம் ப்ரஶ்ஶ்ல:।
வித்ஸுநிபுணோ ஶாஸ்த்ரம் ப்ரவிஷ்டோ ஹ்ருதயாவநீ॥

ஆக்ஷிணோ ஸஹ ஹ்ராதா ஸீதயா லாவி ஹாயுயா।
ராமோ நாம ஹனூமந்தம் வநாநஸாஶ்ரி தம்॥ ௬

தஸ்ய ஹாயுர் வநே நஷ்டா ஸீதா வ்ரதிநா ப்ரவ்ரதா।
வைதேஹஸ்ய ஸுதா ராஜ்ஞோ ஜநகஸ்ய ஹனூமந்:॥ ௭

ஸ ராமபுரோணஸ்ய தேவீம் ராஜவ்ரதஸ்ஹாநுஜ:।
ஜ்யேஷ்ட்ரகுநாதவ்ரதம் ஸ்ரீவேண ஸரோஜ்ஜ:॥ ௮

தஸ்ய தேந ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஸீதாயா: வரிராமுணா।
ஸ்ரீ வஸ்யாவி ராமேண ஹரிராஜ்யம் நிவேதிதா॥ ௯

ததஸ்தேந ப்ரியே ஹ்ருதா ராஜவ்ரதேண வாரிநா।
ஸ்ரீ: ஸ்ரீவ: ஸ்ரீவிதா ராஜ்ஜ ஹ்ரபுக்ஷாணாம் ஸுரேஶ்வர:॥ ௧௦

தயா விஜாதவ்ரவுவ்ரு வாஶ் வாநரவ்ரஷ்வ:।
ராமேண நிஹ்ருதஸ்ஸ்ரீ ஶரேணைகேந வாநர:॥ ௧௧

ஸ ஸீதாராமுணா வ்ருத: ஸ்ரீ வஸ்ய ஸுஹ்ருத்:।
ஹரீணாம் ப்ரேஷ்ய: ஶிஷ்ஸ்ய ஹரீஶ்வர:॥ ௧௨

தாம் ஹரீணாம் ஸஹஸ்ராணி ஶதாநி நியதாநி ச।
திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே ஹ்ருஶ்ரேஷ்ட்ரா: ஸ்ரீ ஸ்ரீ:॥ ௧௩

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

பெருமிடுக்கனான அத் தசமுகனைப் பெருமிடுக்கரான வாநரோத்தமர் கண்டச்சமின்றி, அர்த்தத்துடன்கூடிய ஒருசொல்லை அவனைப்பார்த்துச் சொன்னார்:— க

"ராக்ஷஸமன்ன! யான் ஸுக்ரீவர்செய்திகொண்டு இங் குன்னிடம் வந்தேன்; உனக்குப்ராதாபோல் நன்மைகோரும் வாநரமன்னர் க்ஷேமஞ் சொன்னார். உ

(உனக்கு) ப்ராதாபோன்ற மஹாத்மாவான ஸுக்ரீவர்சொல்லியனுப்பிய தர்மார்த்தங்களுடன்கூடி இஹத்திலும் பரத்திலும் ஹிதகரமாயுள்ள சொல்லை (சொல்லுகிறேன்) கேள்: ங

ரதங்களும்குஞ்ஜரங்களும்குதிரைகளும் (ஆகியஸைந்யம்) நிறைந்தவரும், உலகத்திற்குத் தந்தைபோல் பந்துவும், தேவேந்திரனைநிகர்த்தஒளியுடையருமான தசரதரென்னு மொருராஜா ப்ரஸித்தராயுண்டு. ச

அவரது ஜ்யேஷ்ட புத்ரராய், நீண்டகைகளுடையராய், களிப்பைவிளைப்பவராய், வல்லவராய், மஹாபலமுடையராய், தர்ம வழி கொண்டவராயுள்ள ராமரென்பவர் தந்தையின் ஆஜ்ஞையால், தம்பியான லக்ஷ்மணரோடும் பார்யையான ஸீதையோடுங் கூடப் புறப்பட்டுத் தண்டகாவநத்தில் ப்ரவேசித்தார். க

விதேஹதேசத்தவரான மஹாத்மாவான ஜநக மன்னருடைய திருமகளாய்ப் பர்த்தாவையே அநுஸரிப்பவளாய், அந்தராமருடைய பார்யையாயுள்ள ஸீதை, வநத்தில் காணாமற்போய்விட்டாள். எ

அந்த ராஜகுமாரர், தம்பியுடன்கூடி அத் தேவியைத் தேடிக்கொண்டு (வருகையில்) ருச்யமூகபர்வதத்திற்கு வந்து ஸுக்ரீவருடன் ஸந்தித்தார். அ

அந்தராமருக்கு ஸீதையைத் தேடுவதைப்பற்றி அந்தஸுக்ரீவரால் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டது; ஸுக்ரீவருக்கு வாநரராஜ்யத்தைக்கொடுப்பதாய் ராமராலும் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டது. கூ

பிறகு அந்தராஜகுமாரரால் யுத்தத்தில் வாலியைக் கொன்று, (அந்த) ராஜ்யத்தில் வாநரருக்ஷர்களுடைய கணங்களுக்குராஜாவாயிருக்கும்படி ஸுக்ரீவர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டார். கூ

வாநரோத்தமனான வாலி உன்னால் முன்னமே அறியப்பட்டவனே; (அந்த) வாநரன், யுத்தத்தி லொரு பாணத்தால் ராமரால் கொல்லப்பட்டான்.* கக

வாநரமன்னரான அந்த ஸுக்ரீவர், ஸத்யமானப்ரதிஜ்ஞையுடையராய் ஸீதையைத்தேடுவதி லூக்கங்கொண்டு எல்லாத் திசைகளிலும் வாநரர்களை அனுப்பினார். கஉ

நூறும் ஆயிரமும் லக்ஷமுமான (எத்தனையோஸைந்யப்பிரிவுகளையுடைய) வாநரர்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் பாதாளத்திலும் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் (எங்கும்) அந்தஸீதையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கங

---

* "வாலியினிடத்தில் நீ அகப்பட்டுக்கொண்டு படாதபாடும்பட்டது உனக்கேதெரியும்; அப்படிப்பட்டவாலியை அநாயாஸமாய்க்கொன்றராமருடையப்ரபாவத்தை நான் என்னென்று சொல்வேன்! நீயேயோசியடா மூடா!" என்று, இந்தச்லோகத்திற்கு உள்கருத்து.

அவர்களில் சில வாநரவீரர்கள், கருடனைநிகர்த்தவர்கள்; சிலர் வாயுவைநிகர்த்தவர்கள்; தடையின்றிஎங்கும்செல்லவல்லவர்கள்; மஹாவேகமுடையவர்கள்; மஹாபலமுடையவர்கள். கச

நானோ ஹநுமானென்றுபேர்பெற்றவன்; வாயுவின் ஔரஸ புத்ரன்; ஸீதைக்காக வேகமாய் நூறுயோஜநம்விஸ்தாரமுள்ள ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, அவளைப் பார்ப்பதற்காகவே இங்கு வந்தேன்; (எங்கும்)சுற்றி என்னால் உன் க்ருஹத்தில் ஜநகர்திருமகள் காணப்பட்டாள். கஙு

நீ தர்மார்த்தங்களையறிந்து பெருந்தவம்புரிந்துமேன்மைபெற்றவன்; ஆதலால் விசேஷமறிந்தவர்களிற்சிறந்தவ! நீ அயலார்பத்நியைத் தடுக்க வடுக்காது. கஎ

உன்போன்ற புத்திமான்கள், தர்மசாஸ்த்ரவிருத்தங்களும், பலகெடுதலைவிளைப்பவைகளும், முதலாளியையேநாசஞ்செய்பவைகளுமான கார்யங்களில் இழிகிறிலர். கஅ

லக்ஷ்மணரால்ப்ரயோகிக்கப்பட்டு ராமர்கோபத்திற்குத்தக்கபடிபாயும் பாணங்களின் முன் நிற்க தேவர்களிலாகட்டும்அஸுரர்களிலாகட்டும் (மற்றெவர்களில்தானாகட்டும்) எவன் வல்லவன்! கக

மன்னவ! எவன் ராகவருக்கு அப்ரியத்தைச் செய்து ஸுகத்தை அடைவானோ (அப்படிப்பட்டவன்) மூவுலகங்களிலு மொருவனு மிரான். உ0

ஆதலால் மூக்காலங்களுக்கும்ஹிதமும், தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடும்கூடியதுமாயுள்ள சொல்லை ஒப்புக்கொள்; மாநவர்பதியானராகவருக்கு ஜாநகியைக் கௌரவித்துக்கொடுத்துவிடு. உக

இந்த (ஸீதா)தேவியை யான் பார்த்துவிட்டேன்; கிடைக்கவரியது (அதாவது ஸீதாதர்சநம்) கிடைத்துவிட்டது; மேல்செய்யவேண்டி மிகுந்திருக்கிற (அதாவது ஸீதையை அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டிய) கார்யத்திற்குக் காரணம் ராகவர். உஉ

இந்த ஸீதை, சொல்லவரியசோகத்திலாழ்ந்திருக்க யான் கண்டேன்; அவளைக் கொண்டுவந்ததை ஜந்தலைப் பாம்பைக் கொண்டுவந்ததுபோல் தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கிறாய்! உங

விஷங்கலந்து மிகவும் புஜிக்கப்பட்ட அந்நத்தை ஜாடராக்நியினால் ஜரிப்பித்துக்கொள்ளமுடியாமை போல், அஸுரர்களாலாகட்டும் தேவர்களாலாகட்டும் வலுவுகொண்டு இவளை ஜரிப்பித்துக்கொள்ளமுடியாது. உச

நீ தவஞ்செய்துஸம்பாதித்த தர்மத்தின்பயனான ஆத்மா ப்ராணன் என்னுமிவைகளை நாசஞ்செய்துகொள்வது சரியன்று. உ௩

நீ தபோபலத்தால், அஸுரர்களுடன்கூடிய தேவர்களாலும் கொல்லமுடியாதிருக்குந்தன்மையை (ஸம்பாதித்ததை) நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; அதுஉபயோகப்படாதென்பதற்கு இந்தப் பெரிய காரணமிருக்கிறது:உ௪

இந்த ஸுக்ரீவர் தேவதையுமன்று, அஸுரனுமன்று, ராக்ஷஸனுமன்று, தானவனுமன்று, கந்தர்வனுமன்று, யக்ஷனுமன்று, உரகனுமன்று; மன்ன! அவரிடத்தினின்று எப்படி ப்ராணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளப்போகிறாய்! உ௭

வெநதெயஸர்வாः கெஶிதெஶிதத்ராநிஶொவரோः।
கஸ்ஸுஜுதயஶீவ்ரா ஹரிவீரா ஶஹாவலாः॥ கச

ஈஹம் து ஹநுமாந்நாம் மாருதஸ்யாத்மஜஸ்ஸுதः।
ஸீதாயாஸ்து க்ருதே தத்ரம் ஶதயொஜநமாயதம்॥

ஸமுத்ரம் லங்கயிஷ்யாமி தாம் திக்ஷ்ணாமிஹாகதः।
ஸ்ரீதா ச யா க்ருஷா ஶ்ரஹெ தெ ஜநகாதஜா॥ கசுரு

தத்ரவாஸ்ருஷயஶ்சாயஶ்ஸுவः க்ருதவாநிஹ ஹः।
வாரணாநாஹாவ்ராஜ நொவரொஹ்ம் தஶஹுஷி॥ கஎ

நஹி யஶ்சிராஷ்ஷெஷ்ட வஹுவாயெஷ்ட கஶ்சுஸ்।
ஶுலுவாதிஷ்ட ஸஜ்ஜெந வ்ஹிஶெநா ஹவஹியாः॥ கஅ

கஶ்ச லக்ஷணஶ்காராம் ராஶகொவாந்வதிநாஶ்।
ஶராணாமுதः ஸ்ரா தம் ஶக்கொ தெவாஸ்ரெஷவி॥ கசுரு

ந வாவி தீஷ்ட யொகெஷ்ட ராஜநிஶ்ச்ரெத கஶ்ரந।
ராவவஸ்ய வ்ரீகம் யः க்ருதா ஸ்வவிவாந்யாத்॥ உ0

தத்திகாலஹிதம் வாக்யம் யஶ்ச்யஶ்ரந்வெநி ச।
உந்ருஸ நாரெவாய ஜாநகீ ப்ரதிஶ்ரயாத்॥ உக

ஶ்ரஷ்ட ஹீயம் யா தெவீ லுப்தம் யதிஹ ஶ்லுஹத்।
உதாரம் கஶ்ச யெஷம் நிதிதம் தத்ர ராவவः॥ உஉ

லக்ஷிதெயம் யா ஸீதா தயாஶொகவராயணா।
ஶ்ரஹ்ய யாம் நாஹிஜாநாஸி வஞ்சாஸ்யாதிவ வநஶீத்॥ உங

நெயம் ஜராயிதம் ஶக்யா ஸாஸ்ரெராஶெராவி।
விஷஸாஸ்ருஷ்ட தயம் ஸ்ரக்ஷநிவளஜஸா॥ உச

தவஸ்ரநாவலுவ்ரிஸ்ட யொயம் யஶ்சுவரிஶ்ரஹः।
ந ஸ நாஶயிதம் நாயு ஆதவ்ராணவரிஶ்ரஹः॥ உரு

கவயாதாம் தவொஹியாம் ஸவாநஶ்ந்வ ஶ்ரதி।
ஆதநஸ்ரா ஸ்ரெஶ்ரெஶுவெஹுத ஸ்ரத்ரவ்யம் ஶஹாந்॥

ஸ்ரீவொ ந ஹி தெவொயம் நாஸ்ரொ நவ ராக்ஷஸः।
ந ஶாநவொ ந ஶுநவுர் ந யக்ஷொ நவ வநஶः॥

தவாதாணவரிதாணம் கயம் ராஜநரிஷ்யஸி॥ உஎஅ

நதா யதோபவஸம்ஹாரயதுஹயஸம்ஹிதம்॥
ததைவ ஹயமேதி யதுராயதுநாஶநம்।
வ்ராவம் யதுஹயம் தாவத்வதா நாத ஸம்ஶயம்॥
ஹயமேவ்யாவ்யயதுஸ்ய க்ஷிவ்ரமேவ வ்வதுஸ்ஹெ। உகூ
ஜநஸ்யாநவயம் வ்ரூயா வ்ரூயா வாவிவயம் கயா॥
ராமஸ்ரீவஸவ்யம் ச வ்ரூயுஸ ஹிதமாதநம்। ௩௦
காமம் வ்ரூஹமேவைகம் ஸவாஜிராயக்ஷராம்॥
ஆஹாம் நாஶயிதும் ஶக்யஸைவைஷ ந நிஶ்சயம்। ௩௧
ராமேண ஹி வ்ரதிஜாதம் ஹயபுக்ஷணஸநிபம்॥
உதாநமிதராணாம் ஸீதா யைஸ்ய வ்ரயஷிதா। ௩உ
சுவக்ரவ்ரு நி ராமஸ்ய ஸக்ஷாதுஷி வ்ரராநரம்॥
ந ஸ்ரவம் வ்ராவ்ரயாதுநம் கிம்வ்ரநஸ்ஹியொ ஜநம்। ௩௩
யாம் ஸீதெதுஹிஜாநாஸி யெயம் திஷ்தி தெ வஶெ॥
காமராத்ரி தாம் விஶ்ய ஸவ்ரயுஹ்ரவிநாஶிநீம்। ௩ச
தஹயம் காமவாஶெந ஸீதாவிஶ்ரஹராகுவிணா॥
ஸ்வயம்ஸ்நாவஸகெந க்ஷமாதநி விநுதாம்। ௩ரு
ஸீதாயாஸ்தெஜஸா உஷ்ரம் ராமகொவவ்ரவீதிதாம்॥
உஹ்ரமாநாமிமம் வஶ்ரு வ்ரரீம் ஸ்ரவ்ரதொஷிகாம்। ௩சு
ஸ்வாநி மித்ராணி உநீம்ஶ ஜாதீநாத்ரநுதாநிதாந்॥
ஹொமாநாராம்ஶ ஆஹாம் ச மா விநாஶம்வாநய। ௩எ
ஸத்யம் ராக்ஷஸராஜேந ஶ்ரணுஷ்வ வசநம் மமெ॥
ராமோஸஸ்ய உத்தஸ்ய வாநரஸ்ய விஶெஷதம்। ௩அ
ஸவ்ரமொகாநுஹ்ரம்ஹ்ரு ஸஹ்ரு தாநுசராசராந்॥
வ்ரநரெவ தயா ஸ்ரஷ்டும் ஶக்ரோ ராமோ மஹாயஶாம்। ௩கூ
தெவாஸ்ரநரெநஷ்ட யக்ஷராக்ஷமணைஷ்ட ச॥
விஶ்வாயரெஷ்ட ஸவெஷ்ட ஶ்ரநுவெஷ்டரெஷ்ட ச।
ஸிஜ்ஜெஷ்ட கிநரெநெஷ்ட வதத்ரிஷ்ட ச ஸவ்ரதம்॥
ஸவ்ரஹ்ரதெஷ்ட ஸவ்ரத ஸவ்ரகாயெஷ்ட நாஸ்தி ஸம்।
யொ ராமம் வ்ரதியுத்ய விஷ்ட்ய ஜீவராக்ரமிஷ்ட்॥ சஉ
ஸவ்ரயொகெஶ்வராஸ்தெவ்ரம் க்ரூதா விவியஷ்ட்ரமிஷ்ட்।
ராமஸ்ய ராஜஸிம்ஹஸ்ய உத்ரம் தவ ஜீவிதம்॥ சக

தர்மத்தின்பலன் அதர்மபலத்தோடுசேருகிறதில்லை, தர்ம பலத்தையே அநுஸரிக்கிறது; தர்மமே அதர்மத்தைநாசஞ்செய்கிறது; (நீசெய்த) தர்மத்தின்பலமெல்லாம் உன்னால் அனுபவிக்கப்பட்டது; இதில் ஸந்தேஹமில்லை; இந்த(ஸீதையைத்துன்பப்படுத்துகிற) அதர்மத்தின் பலத்தையும் சீக்ரத்திலேயே அநுபவிக்கப்போகிறாய். உகூ?

ஜநஸ்தாநவதத்தையும் வாலிவதத்தையும் ராமஸுக்ரீவர்களின்ஸ்நேஹத்தையும் நினைத்துப்பார்த்து உனக்கு ஹிதம்(இன்னதென்பதை) தெரிந்துகொள். நo?

குதிரைகளோடும்தேர்களோடும்யானைகளோடுங்கூடிய லங்கையை(முற்றும்) யானொருவனாகவே நாசஞ்செய்யப்போதுமானவனே; ஆயினுமிப்படிசெய்வது ராமருக்கு ஸம்மதமில்லை. நக?

ஸீதையை அபஹரித்த சத்ருக்களைக் கொல்வதாய் வாநரருக்குக்கூட்டங்களின்நடுவில் ராமரால் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. நஉ?

ராமருக்கு அபகாரஞ்செய்கிறவன் ஸாக்ஷாத் இந்த்ரனாயிருந்தாலும் ஸுகம் பெறமாட்டான்; உன்போன்ற (மற்ற)ஜநம் (நாசமாக)கேட்கவேண்டுமா?

எவளை ஸீதையென் றெண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாயோ, எந்த(மஹாப்ரபாவமுடைய) இந்த ஸீதை உன் வசத்தி லிருக்கிறாளோ அவளை, லங்கைமுற்றும்நாசஞ்செய்யும் காலராத்ரியென் றறி. நச?

ஆதலால், தானேகழுத்தில்போட்டுக்கொண்ட ஸீதாவிக்ரஹரூபமான யமபாசம் போதும்; ப்ராணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தகுந்ததை ஆலோசித்துக்கொள். நரு?

மேடைகளோடும்வீதிகளோடுங்கூட இந்த (லங்கா)புரியை, ஸீதையின் ப்ரபாவத்தால் எரிக்கப்பட்டு ராமகோபம்பட்டு பின்னுந்தஹிக்கப்பட்டதாக எண்ணு. நகூ?

உன் நண்பர்கள், மந்த்ரிகள், பந்துக்கள், ப்ராதாக்கள், பிள்ளைகள், இஷ்டர்கள், போகங்கள், பெண்டுகள், லங்கை ஆகியஇவைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்துகொள்ளாதே. நஎ?

ராக்ஷஸமஹாராஜ! ராம(சக்தியறிந்த)தாஸனும், (ஹிதோபதேசம்செய்யக்கூடிய)தூதனும், விசேஷமாய் வாநரமும்(அதாவதுமத்யஸ்தமும்)ஆகியிருக்கிற(படியால்) ஸத்யமாகிய என் சொல்லைக் கேள் நஅ?

பெரும்புகழ்பெற்ற ராமர், (பூமி ஸ்வர்க்கம் முதலான)எல்லா வுலகங்களையும் (பஞ்ச)பூதங்களுடனும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடனும் சிறிதுமில்லாமல்ஸம்ஹரித்து மறுபடியும் அப்படியே ஸ்ருஷ்டிக்க வல்லவர். நகூ?

தேவ—அஸுர—நராராஜர், யக்ஷ—ராக்ஷஸக்குழாங்கள், ஸகல வித்யாதரர், சுந்தர்வர், உரகர், ஸித்தர், கிந்நராராஜர், பதகர் முதலான ஸர்வ பூதங்களிலும், விஷ்ணுவுக்குஸமாநமானபராக்ரமமுள்ள ராமரை எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்பவ னொருவனும் எவ்விதத்தாலும் எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலு மில்லை. சஉ

ஸகலலோகநாதரான மஹாராஜாவான ராமருக்கு, மேலான கெடுதலைச் செய்து(விட்டபடியால்) நீ பிழைத்திருப்ப தரிதே. சங

தேவர்களும், தைத்யர்களும், ராக்ஷஸராஜ—கந்தர்வ—வித்யாதர—நாக—யக்ஷர்கள் முதலான யாவரும், உலகம்மூன்றுக்கும்பதியான ராமருடைய யுத்தங்களில் நிற்க வல்லவர்களல்லர். ௪௪

(மூவுலகங்களையுமாளும்)பரமஐச்வர்யமுடையவனும், (ப்ரபலசத்ருவானவ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்ற)பெரியவல்லவனும், (முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களினுதவியுள்ள)தேவநாதனுமான தேவேந்த்ரனுயிருந்தாலும், (தேவேந்த்ரனுக்கும்மேலானவராய் ப்ரளயத்தில் மூவுலகங்களையும்)கதறச்செய்யவல்லவரும், (சத்ருக்களைஒருக்ஷணத்தில்தஹிக்கவல்ல)முக்கண்(அதாவதுநெற்றிக்கண்)ணுடையவரும், த்ரிபுரமென்கிறசத்ருநகரத்தையழித்தவல்லவருமான ருத்ரராயிருந்தாலும், (உலகத்திற்கெல்லாம்)பெரியவரும், (மற்றவர்கள்போலின்றி, விஷ்ணுவின்நாபீகமலத்தில்)தாமாகவேபிறந்தவரும், (ஏககாலத்தில்நேகவிஷயங்களைச்சொல்லவல்ல)நான்குமுகமுடையவருமான ப்ரஹ்மாவாயிருந்தாலும், ராமரால்கொல்லப்படவேண்டியவனை யுத்தத்தில் ரக்ஷிக்க வல்லவரல்லர். (மூவரும் சேர்ந்துவந்தாலும், ரக்ஷிக்கவல்லர்களல்லர்.)" ௪௫

ஒப்பில்லாதவனான அந்தத் தசமுகன், கம்பீரமாய்ப்பேசிய வாநரரின் அழகாய நன்மொழியைக் கேட்டுக் கோபத்தால்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, அந்த மஹாகபியை வதைக்கும்படி கட்டளையிட்டான். ௪௬

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

மஹாத்மாவான அவ் வாநரரின் அம்மொழியைக் கேட்டு ராவணன் கோபம்மிகுந்து, அவரை வதைக்கக் கட்டளையிட்டான். ௧

துராத்மாவான ராவணன் அவரைக் கொல்லக் கட்டளையிடவே, ஒருவர்சொன்னதை வந்துதெரிவிக்கும்(குற்றமற்ற)தூதனை (கொல்வதை) விபீஷணர் ஒப்பவில்லை. ௨

அந்த ராக்ஷஸராஜன் கோபித்துக்கொண்டதையும், அந்த(ஹநுமானைக்கொல்லும்) கார்யம் நெருங்கிவிட்டதையும் அறிந்து, தக்கபடிகார்யங்களைச்செய்யத்தெரிந்தவிபீஷணர், (பிறகுசெய்யவேண்டிய)கார்யத்தைப்பற்றி சிந்தித்தார். ௩

பிறகு, சத்ருக்களைவெல்லவல்ல பேசத்தெரிந்தவிபீஷணர் செய்யவேண்டியதைநிச்சயித்துக்கொண்டு அண்ணனை நல்லபேச்சால் கௌரவித்து, மிகவும் ஹிதமான சொல்லைச் சொற்றார்:— ௪

"(அண்ண)ராக்ஷஸமன்ன! பொறும்; கோபத்தை விடும்; மனந்தெளியும்; இவ்வெனதுமொழியைக் கேளும்: நன்மைதீமையறிந்த பெரியோர்களான உத்தமராஜாக்கள் தூதனுடைய வதத்தைச் செய்கிறதில்லை. ௫

வல்லவ! இவ் வாநரத்தைக் கொல்வது ராஜதர்மத்திற்குவிருத்தமாயும், லோகவ்யவஹாரத்திற்கும் நிந்திக்கத்தக்கதாயும், உமக்கும் தகாததாயுமிருக்கிறது. ௬

ப்ராணிகளுள் தர்மங்களையறிந்தவரும், நன்றியறிந்தவரும், ராஜதர்மங்களில்தேர்ந்தவரும், நன்மைதீமைகளறிந்தவரும், பரமார்த்தமறிந்தவரும் நீரே.எ

தெவாஶ்ச தெத்யாஶ்ச நிஶாசரெந்த்ரயுவுவிஜ்யாயராநாமயக்ஷாம்। ராமஸ்ய லொகத்ரயநாயகஸ்ய ஸுராதாம் ந ஶக்தாஸ்ஸரெஷுஸவெபுஸ்ஸுஹா ஸ்வயம்பு ஶுதராநநொ வா ராஜ்ஸிநெத்ரஸிவராந்தகொ வா। உந்ரு ஶெஷநஸுராநாயகொ வா த்ராதாம் ந ஶக்தா யாயி ராவெயுஜ்॥ சரு

ஸ ஸுஸ்ஷவொவெதஶீநவாஹிநம் கவெநிபுஶ்யாவ்ரதிசோபியம் வஜ்ரம்। உராநநம் கொவவிவ்ருத்தயொவநஸ்ஸாஶிஶ்தஸ்ய வயம் ஶஹாகவெம்॥ சசு

வாகுவஜ்ராஶம் ஸர்கம் ஸாவ்ரம்.

ஶிவஜ்ராஶம் ஸர்கம்.

தஸ்ய தஜ்வநம் ஶ்ருத்வா வாநராஸ்ய ஶஹாதநம்।
ஸுஜாவயவ்யம் தஸ்ய ராவணம் க்ரோயஶுஹிதம்॥ க

வயெ தஸ்ய ஸராஜ்ஜெ ராவணெந உராதநா।
நிவெஶிதவதள உத்ரு நாநாஶெநெ விஶீஷணம்॥ உ

தம் ரக்ஷாயிவதிம் கு ரூஜ்ஜம் தஜ்ஜ காயபுஶ்வஸ்ரிதஜ்।
விஶிதா ஶிநயாராஸ காயம் காயபுவியள ஸ்ரிதம்॥ ந

நிஶிதாயுஸ்தஸ்ராரா வ ஶுஜ்ய ஶத்ரு ஜிஜ்ரஜ்।
உவாவ ஹி தஶ்ரு யம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரதம்॥ ச

க்ஷஜ்வ ரொஷம் தஜ ராக்ஷஸெந்த்ர வ்ரஸீஜ் ஜ்ஜாக்ருதிஜ்ஞம் ஶ்ரு ணுஷ்வ। வயம் ந கு வ்ருநி வராவரஜ்ஜா உ தஸ்ய ஸந்தொ வஸ்யாயி வெநாம்॥ ரு

ராஜயஶுவிரு ரூஜ்ஜம் ச லொகவ்ருத்தெஶு ஜ்ஜிஹிதஜ்।
தவ வாஸஜ்ஜம் வீர கவெரஸ்ய ப்ராவணஜ்॥ சு

யஶுஜ்ஜ கு தஜ்ஜ ராஜ்ஜயஶுவிஶாரதம்।
வராவரஜ்ஜ ஹ்ரு தாநாம் தவெவ வராயுவிதஜ்॥ எ

ஸுஹ்ருதெ யதி ரோஷேண தாஃப்ரஶாவி விவர்ஜிதஃ।
த தஶாஸ்யவிவர்ஜிதம் ஶ்ருணு ஸுவஹி கௌஶல்யே॥ அ

தஸ்மாத்ஸீத ஶத்ரு ராக்ஷஸேந ஹ்ருராஸதா।
யுக்தாயுக்தம் விநிஶ்சித்ய ஹ்ருதஸ்ஸ்ரோ வியீயதாம்॥ கூ

விஶீஷணவசஃ ஶ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வரஃ।
ரோஷேண ஸுஹதாவிஷ்டோ வாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥ கஂ

ந வாவாநாம் வயே வாவம் விஜ்ஞாதே ஶத்ரு ஸுஹ்ருந।
தஸ்மாதெநம் வயிஷ்யாமி வாநரம் வாவஸாரிணம்॥ கக

கயமுபுருஷம் வஹ்நிஶிகாயுஜ்ஜ்வலிதாயுஜ்ஜ்வலநம் நிஶம்ய।
உவாவ வாக்யம் வரதாயுதம் விஶீஷணோ வ்ரஜிதாம்வரிஷ்டஃ॥

ப்ரஸீத ஜெஶ்ரீ ராக்ஷஸேந யதுபாயுக்தம் வசநம் ஶ்ரு
ணுஷ்வ। ஹ்ருதாநவ்யாநயேஷ்ட ராஜந்வெஷ்ட ஸவுத்ர
வஹ்நி ஸ்ருஜ்ஜஃ॥ கங

கஸம்ஶயம் ஶத்ரு ரயம் ப்ரவ்ருத்தஃ க்ருதம் ஹ்ருநாவியதவ்
யேஷு। ந ஹ்ருதவ்யாம் ப்ரவஹந்தி ஸந்தோ ஹ்ருதஸ்ய ஹ்ருஷ்டா வ
ஹவோ ஹி ஹ்ருஷ்டாஃ॥ கச

வெரம்ப்ரவ்ருத்தேஷு கராஹிவாதோ ஸ்ரேஷ்ட்யம் தயா ரக்ஷண
ஸந்நிவாதஃ। வ்ரதாந்ந ஹ்ருதே ப்ரவஹந்த்ருணாநயஸ்ய ஹ்ருதஸ்ய
நநஃ ஶ்ரு தொவி॥ கரு

கயம்வ யதுபாயுவிநீதவ்ருத்திஃ வரவரவ்ருதயநிஶ்சிதாயுஃ।
ஹவியஃ கொவவஶாஹி திஷ்஠தொவம் நியமநிஹி ஸதவநஃ॥ கசு

ந யதுபுவாஷ்ட நவ ரொகவ்ருத்தே ந ஶாஸ்ஸவ்ருத்ரு ஹணேஷு
வாவி। விஜ்ஞாத கஶிதவ வீர த்ரு ரயுஸ்ம ஹ்ருதஸ்ஸவுஸ்ரா
ஸ்ராணாம்॥ கஎ

ந சாவ்ருஸ்ய கவெவுரதெ கஶிதஶ்ரீருஹம் ம்ருணம்।
தெஷ்வயம் வாதுராம் ஹ்ருணோ யெரயம் வெஷிதஃ கவிஃ॥

ஸாயுவுர யதிவாஸாயஃ வரெரெஷ ஸவிதுதஃ।
ப்ரவநராயும் வரவாந ஹ்ருதொ வயுஸுஹுதி॥ கஂ

கவிவாஸிநதெ ராஜநாநும் வஶ்ரீ வெவரம்।
ஹ யஃ வ்ருநராமவெதரம் வாரம் ஸுஹ்ரீயெஃ॥

தஸ்ரநாஸ்ரவ்ரவ்ய யதஃ காயஃ வரவ்ரஜ்ய

உம்போன்ற வித்வான்களும் கோபத்தால் கொள்ளப்படு மளவில் பிற கு சாஸ்த்ரங்களில்பாண்டித்யம் வீணான சிரமமே. அ

ஆதலால், பகைஞரைக்கொல்லவல்லவ! ராக்ஷஸராஜ! வெல்லமுடியாத வ! யுக்தாயுக்தங்களை நிச்சயித்துக்கொண்டு தூதன்விஷயமான தண்டனை வி திக்கப்படவேண்டும்.” கூ

ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் விபீஷணர்சொல்லைக் கேட்டு மஹத்தான கோ பங் கொண்டு வதில் மொழி யுரைத்தான்:— க௦

“சத்ருக்களைக்கொல்லவல்லவ(தம்பிவிபீஷண)! பாபிஷ்டர்களைக் கொ ல்வதில் பாப மில்லை; ஆதலால், பாபச்செய்கையுள்ள இவ் வாநரத்தைக் கொ ல்லப்போகிறேன்.” கக

அதர்மத்திற்குக்காரணமாய், அநேகதோஷங்களுடன்கூடியதாய், கொடி யவர்கள்கொண்டதாயுள்ள (ராவணனுடைய)சொல்லை, புத்திமான்களிற்சிற ந்த விபீஷணர் கேட்டு, மேலான அர்த்தத்தின்உண்மையடங்கியுள்ள ஒ ருசொல்லைச் சொன்னார்:— கஉ

“(அண்ண)லங்கேச்வர! ராக்ஷஸேந்த்ர! தெளிவுறும்; தர்மார்த்தங்களுட ன்கூடிய சொல்லைக் கேளும்: எல்லாத்தேசங்களிலும் எல்லா ஜாதிகளிலு ம் பெரியோர்கள், தூதர்களைக் கொல்லக்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

இவ்வாநரன் (நமக்கு) கொழுத்த சத்ருவே, ஸந்தேஹமில்லை; இவனால் எ த்தனையோ கெடுதல் செய்யப்பட்டது; பெரியோர்கள், தூதனைக்கொல்வ தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; ஏனென்றால்: தூதனுக்கு அநேக தண்டனைக ள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கச

அங்கபங்கம்பண்ணுவது, சாட்டியினாலடிப்பது, மொட்டையடிப்பது, (சு டுமுதலான)அடையாளம்போடுவது ஆகியஇத் தண்டனைகளைத் தூதன்வி ஷயத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; தூதனைக் கொல்வது நமக்குக் கே ள்வியுமில்லை. கரு

தர்மார்த்தங்களிற்பயின்றபுத்தியுடையராய் நன்மைதீமைகளைப்பகுத்தறி ந்துகார்யங்களைநிச்சயிக்கவல்ல உம்போன்றவர் எப்படி கோபத்திற்காளா வார்! ஸத்த்வகுணம்மேலிட்டவர்கள் கோபத்தை அடக்குவார்களன்றோ!கசு

வல்லவரே! உமக்கு ஸமாநமானவன் தர்மசாஸ்த்ரவிஷயததிலு மிரான்; உ லகநடவடிக்கையிலு மிரான்; சாஸ்த்ரங்களையறிவதிலும்தரிப்பதிலு மிரா ன்; ஏனென்றால்: எல்லாத்தேவர்களிலும்அஸுரர்களிலும் நீர் உத்தமர். கஎ

இவ் வாநரனைக் கொல்வதில் நா னொரு குணத்தையும் காணவில்லை; இ வ்வாநரனை அனுப்பினவர்கள்விஷயத்தில் இந்தத் தண்டனை(அதாவதுவத ம்) விதிக்கப்படட்டும்; இவன் நல்லவனோ அல்லது கெட்டவனோ அயலாரா ல் அனுப்பப்பட்டவன்; பரதந்த்ரனாய் ஒருவன்செய்தியை (வந்து)சொல்லுகி ன்ற தூதனை வதம்பண்ணத் தகாது. கக

வேந்தே! மேலும் இவனைக் கொன்றுவிட்டால் பெருங்கடலின் இ க்கரையான இவ்விடத்திற்கு ஆகாசத்திற்பாய்ந்து வரும்படியான வேறொ ருவனிருப்பதாய்த் தோற்றவில்லை; பகைஞர்நகர்வெல்லுகின்றவ(அண் ணா)! ஆதலால் இவனைக் கொல்வதில் யத்நம் செய்யத்தகாது;

நீர், இந்த்ரன்கூடிய தேவர்கள்விஷயத்தில் (இந்த)யத்நத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தகுந்திருக்கும். (அல்பஞன தூதன்விஷயத்தில்தகாது.) உக

இவனைக் கொன்றுவிட்டால், யுத்தத்திலாசையும்கர்வமுங்கொண்டு மிக்க தூரத்திலிருக்கின்ற அந்த ராஜகுமாரர்களிருவர்களையும் (உம்முடன்)யுத்தத்திற்குத் தூண்ட இன்னொருவனிருப்பதாய்த் தோற்றவில்லை. (அவர்கள் இங்குவராவிட்டால் நமக்கு யுத்தங்கிடையாது.) உஉ

(அண்ண!) மனதைக்களிக்கச்செய்பவரே! பராக்ரமமும்உத்ஸாஹமும்தைர்யமும்மிகுந்த தேவர்களாலும்அஸுரர்களாலும் வெல்லமுடியாத நீர், ராக்ஷஸர்களின் யுத்தமாகிறபெரியலாபத்தைக் கெடுக்கத் தகாது. உங

நன்மைசெய்பவர்களும், சூரர்களும், ஏமாறுதவர்களும், (பராக்ரமம்முதலான)சிறந்தகுணமுள்ள குலங்களிற் பிறந்தவர்களும், மிக்கதைர்யமுடையர்களும், ஆயுதம்பிடித்தவர்களிற்சிறந்தவர்களுமான கோடி படர்கள் நன்றாய்ப்போஷிக்கப்பட்டு உம் முன் (ஸித்தமாய்இருக்கிறார்கள்). உச

ஆதலால், மூடர்களான அந்த ராஜபுத்ரர்களிருவர்களையும் வென்று எதிரிகளிடத்தில் உமது ப்ரபாவத்தை வெளியிடுவதற்கு உமதாஜ்ஞையைச் செய்யும் சிலர்மாத்ரம் கொஞ்சம்ஸைந்யத்துடன் புறப்பட்டுப்போகட்டும். (என்றால், கொஞ்சம்ஸைந்யமே ராமலக்ஷ்மணர்களையும்வெல்லப் போதுமானதாயிருக்க அல்பமான தூதனானவாநரனைக் கொசுவைக்கோடாலியால்வெட்டுவதுபோல் கொல்வது நம் பெருமைக்குத்தகாது என்பது கருத்து.)" உரு

ராக்ஷஸர்களுக்கிறைவனாய், தேவலோகத்திற்குசத்ருவாய், மஹாபலமுடையனாயுள்ள ராக்ஷஸமஹாராஜன் தம்பியான விபீஷணனுடைய உத்தமமானசொல்லை புத்தியில் இஷ்டமென் றேற்றுக்கொண்டான். உசு

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

மஹாபலமுள்ள தசக்ரீவன் அந்தவிபீஷணருடைய அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு தேசகாலங்களுக்கிசைய தம்பியைப்பார்த் தொருமறு மொழி யுரைத்தான்:— க

"நீ நன்றாய்ச் சொற்றாய்! தூதனைக் கொல்வது தப்பே; இவ்வாநரனுக்கு வதந்தவிர வேறு(ஏதேனுமொரு) தண்டனை விதிக்கப்படவேண்டும். உ

வாநரர்களுக்கு வாலானது ஓரலங்காரமாயும் இஷ்டமாயு மிருக்கிறது; ஆதலால் இவன்வாலை உடனே கொளுத்திவிடுங்கள்; எரிந்த அந்தவாலுடன் (தன்னிறைவனிடத்திற்கு)போகட்டும். ங

பிறகு அங்கபங்கத்தாலிளைத்துப் பேதையாகு மிவனை மித்ரர்கள், உற்றார்கள், நண்பர்கள் என்னுமிவர்களுடன்கூடிய பந்துக்கள் யாவரும் பார்க்கட்டும்." ச

"கொளுத்திய வாலுடன் (இக்குரங்கு) நாற்சந்திவீதிகளுட்பட பட்டணம் முற்றும் ராக்ஷஸர்களால் கொண்டுபோகப்பட்டும்" (என்று) ராக்ஷஸராஜன் கட்டளையிட்டான். ரு

ஹவாநெநெஷு தெவெஷு யதாஸ்வாதுஹுதி॥ உக

சுஷ்ஸிநிநஷ்டெ நஹி உத்ருதஸ்ஸ்ரம் வஸ்ராஜி யஷ்ஸ்ள நராராஜவுதள। யுஹாய யுஹ்வியுஹுவிநீதாவுஹ்ராஜயெஹ்வுவயாவராஸ்ள॥ உஉ

வராக்ரஸோதாஹஸ்நஷ்ஸிநாம் ச ஸுராஸுராணாஸ்வி ஹுஜுயெந। தயா ஸநொநநந! நெரூதாநாம் யுஹ்ஸ்யதிநூரஸ்யிதும் நயுக்தா॥ உங

ஹிதாஸ்ச ஸுக்ராஸ்ச ஸாஹிதாஸ்ச கூலெஷு ஜாதாஸ்ச ஸஹாஸுணெஷு। உநஷ்ஸிநிஃ ஸஸ்ஹ்ருதாம் வரிஷ்டாஃ கொடுர்ஹ்ருதஷ்ஸ்ஹ்ருதாஸ்ச யொயாஃ॥ உச

தஷ்கஷெஸ்ரநவஸ்ய தாவதெவி தவாஷ்ஸுகூரெதாऽஸிடாநுதள ராஜவுதள விநிஹ்ருஹ்ய ஹுஸ்ள வரிஷு தெ ஹாவயிதும் ப்ரஹாவஃ॥ உரு

நிஸாவராணாயிவொऽநுஜஸ்ய விஸீஷணஸ்யொதஸவாக்ருஷிஷ்ட। ஜ்ரஹ்ரஹ ஸ்வுஹ்ய ஸுராரொகுஸுதுஹுஹாவஸ்ரொ ராக்ஷஸராஜஸ்வுஃ॥ உஎ

ஹிவதுர்தாஸஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஹிவதுர்தாஸஃ ஸர்கஃ.

தஸ்ய தஸ்வநம் ஸ்ருத்வா ஹுஸ்ரீவொ ஹஹாவஸஃ।
ஜெஸுகாஸ்ஹி தம் வாக்யம் ஹ்ராதுராதுராஸ்வ்வீத்॥ க

ஸத்ருக்தம் ஹி ஸவதா ஹுதவ்யா விஸ்ஹிதா।
ஸுவஸ்ருதுவபாஹுநஃ கியதாஸ்ய நிஸ்ரஹஃ॥ உ

ஸுவீநாம் கிஸ் யாஹுஸ்யதிஷ்டம் ஸவதி ஹுஷணாத்।
தஹஸ்ய தீவ்ரதாம் ஸீவ்ரம் தெந ஹுஸ்ந ஸவுத॥ ங

ததஃ வஸ்ருநிஸம் தீநஹுஸ்வொரு வ்ருகஸிருதுத்।
ஸதிதுஜாதயஸ்ஸவெ வாநுவாஸ்ஸ்ஹ்ருஜநாஃ॥ ச

ருஜாவயஹ்ரக்ஷிஸெநஃ வ்ரரம் ஸவ்ரம் ஸவ்ரதுத்।
யாஹுஸ்யெந ப்ரதீவெந ரக்ஷொஹிஃ வரிணீயதாத்॥ ரு

தஸ்ய தஶவதநம் ஶ்ரீமாந் ராக்ஷஸாந் கோபகர்ஶிதாந்।
வேஷ்டயந்நிவ லாங்கூலம் ஜீமூதைஃ காலபாஸபிஃ பபௌ॥ ௪
ஸம்வேஷ்டமாநே லாங்கூலே வ்யவர்ததத ஹாகவிஃ।
ஶுஷ்கிந்நதாஸாஶ்ச பபாஸிவ ஹுதாஶநஃ॥ ௫
தேதேந பரிஷிக்தாயா தேஜஸிந் தத்ராஸ்ய வாசயந்।
லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ராக்ஷஸாந்ஸாநபாதயத்॥ ௬
ரோஷாவேஷவிஶீர்ணாந் வாலஸங்கயுஜஸோ நராந்।
லாங்கூலம் ஸம்ப்ரதீப்தம் ச ப்ரஷ்டம் தஸ்ய ஹநூமதஃ॥ ௭
ஸஹஸைவாலபந்ஜ்வாலம் ஜ்வலந்தம் வீர நிர்பயாஃ।
ஸ ஹநூமாந்ஸ்ததஃ க்ருத்வா ராக்ஷஸைஸ்ஸுமஹாபலைஃ॥
நிபீடிதஃ க்ருதபாநீரஸ்தாலஸ்ஸ்ப்ரஶீம் ஶிரஃ। ௮
காலம்பவ நு ஸோ ஶக்தா நிபீடிதுமபி ராக்ஷஸாந்॥ ஸிதா பா
ஸாநஸ்ய தஸ்ய ஹநுமாந்ஹதஶேஷாந் நராந்। யதி ஹந்யாந்ஹி தாந்யுத்
ய ஹராந் ஹந்யுராஸநாந்॥ வ்யதிதே ஹ்யராதிநா ந
தந் ஸோ நிஷ்ப்ரதிஃ க்ருதா। ஸவேதுஷாவேவ வயாவேதா ராக்ஷ
ஸாநாஹம் யாயி॥ கிம்தாராஸ்ய வீர்யம் விஷஹிஷ்ய
ஸ்ஹீஶ்ரமே। யதா வாரயிதவ்யா ஸ்யா வாநரேண ஹவிஷி॥ ரா
க்ஷஸ நஹி ஸுஶ்ரமா ஸோ ஹநுமாந்மஹாபலஃ। ஸுவஶ்ரமேண
ப்ரஷ்டவ்யா ஸீதா யதா நிராக்ஷஸே॥ காலம் வஹ்ஸ்ய ஸோ ஹ்ரியம்
வாஹஸ்யோஹீவநேநவ। வீரம் கால்வநுந் ராக்ஷாம்ஸி ந ஸோஸ்தி
ஹநவம் ஶ்ரமஃ॥ கசு

ததஸ்தே ஸம்ப்ரதாகாரம் ஸதவதம் ஹாகவிம்।
பரிஶ்ரம்ய யயுஃ ப்ரஷ்டா ராக்ஷஸாஃ கவிகுஞ்ஜரம்॥ கஎ
ஶுஷ்கஸ்ரீநிநாதேந ஶ்வோஷயந்ஃ ஸுகஶுலிஃ।
ராக்ஷஸாஃ க்ருதகர்மாணஶ்சாரயந்நிவ தாம் புரீம்॥ கஅ
கந்தபாநோ ரக்ஷோஹியுயள ஸுவஶிந்ஹஃ।
ஹநுமாம்ஶ்சாரயாமாஸ ராக்ஷஸாநாம் ஹாவபுரீம்॥ கக
ஶுபாவஶ்ரவிநாநி விவிதாணி ஹாகவிஃ।
ஸம்ப்ரதாந்க்ருதிஹாஶாம்ஶ் ஸுவிஹகாம்ஶ் ச தத்ராந்॥ உ0
வீக்ஷ்ய ஶ்ரமஸ்ய ஸாயாம் கவிஃ ஶ்ரமாகாநிவ।
தயா ரக்ஷோராவரயாஶ்ச தயைவ ஶ்ரமகாநராந்॥ உக

அவன்து அம் மொழியைக் கேட்டு ராக்ஷஸர்கள் கோபம்மிகுந்தவர்களாய், இலவம்பஞ்சில்நெய்த பழந் துணிகளால் (அவருடைய)வாலைச் சுற்றினார்கள். ௧

வாலானது (துணிகளால்)சுற்றப்படவே, காடுகளி லுலர்ந்த விறகை அடைந் தனல் (வளர்வது)போல் வாநரோத்தமர் வளர்ந்தார். ௨

அவர்கள் தைலத்தால் நனைத்து அந்தவாலில் நெருப்பை வைத்துவிட்டார்கள். ௩

(ஹநுமானும்) பாலஸூர்யனைநிகர்த்த(சிவந்த)திருமுகமுற்று மனதிலகோபமும்(அயலார்செய்யும்அவமாநாதிகளைப்)பொறுமையும்மேலிட்டவராய், ஜ்வலிக்கின்ற வாலால் அந்த ராக்ஷஸர்களை அடித்துத்தள்ளிவிட்டார். ௪

எரிகின்ற அந்த ஹநுமானுடைய வாலைப் பார்ப்பதற்கு ராக்ஷஸர்கள் ஸ்த்ரீ—பால—வ்ருத்தர்களுடன்கூடி களிப்புடன் போனார்கள். ௫

வீரரான அவ் வாநரோத்தமர் மறுபடியும் கூட்டங்கூடிய கொடிய ராக்ஷஸர்களால் கட்டுண்டு, அக்காலத்திற்குத்தக்க ஆலோசனையைச் செய்தார்:—௬

"கட்டுண்டிருந்தாலும் எனக்கு ராக்ஷஸர்கள் (சண்டைக்கு)போதார்கள்; கட்டுகளை அறுத்து உயரக்கிளம்பி யானிவர்கள்யாவரையும் கொன்றுவிடுவேன்; (என்)ஸ்வாமியின் ஹிதத்தைக்கோரி திரிகின்றஎன்னை இந்தத் துராத்மாக்கள் இறைவன்கட்டளையால் கட்டிவிட்டதனாலேயே எனக்கு சிக்ஷை செய்யப்பட்டதாக வில்லை; யுத்தத்தில் எல்லா ராக்ஷஸர்களுக்கும் (ஒருவனாய்)யானீடுகொடுக்கவல்லவன்; ஆயினும், ராமருடைய ப்ரீதிக்காக(அதாவது ராமரேநேரில்வந்து ராவணனைக்கொன்று கீர்த்திபெறுதற்காக) இப்படிப்பட்டபரிபவத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; (முன்னே) புகமுடியாத(காவல்முதலிய)செய்கைகள்செய்திருந்ததனால் (அல்லது உள்ளுளவு நன்றாய்த்தெரியும்படி) ராத்ரியில் லங்கை என்னால் நன்றாய்ப்பார்க்கப்படாமையால், மறுபடியும் லங்கையில் திரியவேண்டி யிருக்கும்; ஆதலால், பொழுதுவிடிந்தஇப்பொழுது லங்கைமுற்றும் என்னால் அவச்யம் பார்க்கத்தகுந்தது; இஷ்டப்படி மறுபடியும் என்னைக் கட்டியும் வாலைக் கொளுத்தியும் ராக்ஷஸர்கள் பாதை பண்ணட்டும்; என் மனதிற்கு ச்ரம மில்லை. ௧௭

பிறகு உட்கருத்தைமறைத்து பெருமிடுக்குற்ற வாநரர்களிற்சிறந்த கபிகுஞ்ஜரரை அந்த ராக்ஷஸர்கள் பிடித்துக்கொண்டு களிப்புடன் சென்றார்கள்.

கொடியசெய்கையுள்ள ராக்ஷஸர்கள் சங்கபேரீவாத்யங்களின்கோஷங்களாலும் தங்கள்(தோள்தட்டல்முதலான)செய்கைகளாலும் அந்தப் பட்டணமெங்கும் கோஷம்பரவ (அவரைச்)சுற்றடித்தார்கள். ௧௮

பகைவரைஅடக்கவல்ல ஹநுமான் ராக்ஷஸர்கள் பின்றொடரச் சென்றார்; ராக்ஷஸர்களின் பெருநகரை ஆராய்ந்துப்பார்த்தார். ௧௯

அநந்தரம் மஹாகபி(ஹநுமான்), விசித்ர விமாநங்களையும், ரஹஸ்யமாய்ப் பூமிக்குள்ளிருக்குமிடங்களையும் அழகாய்ப்பிரிக்கப்பட்ட நாற்சந்திவீதிகளையும் பார்த்தார். ௨௦

க்ருஹங்களடர்ந்துள்ள வீதிகளையும், நாற்சந்திகளையும், பெரியதெருக்களையும்முடுக்குத்தெருக்களையும், சிறியவீடுகளையும் வாநரர் கண்டார். ௨௧

மேகங்களைநிகர்த்த(உயர்ந்த) க்ருஹங்களையும் வாயுகுமாரர் கண்டார். உகூ
ராக்ஷஸர்களெல்லோரும் நாற்சந்திவீதிகளிலும், நான்குகால்மண்டபங்களிலும், ராஜவீதியிலும், (சத்ருவின்)வேவாள்(இவனே) என்று ஹநுமானைப்பற்றி கோஷித்தார்கள். உஉ
கொளுத்தப்படும்வாலையுடைய அந்த ஹநுமானைப் பார்க்கநினைத்துப் பெண்களும்பையல்களும்கிழவர்களும் ஆங்காங்குக் குதூஹலத்துடன் வெளிப்புறப்பட்டார்கள். உங
பிறகு, அந்த ஹநுமானுடைய வால்நுனி கொளுத்தப்படுகையில் அந்த அநிஷ்டத்தை, விகாரப்பார்வையுள்ள அந்த ராக்ஷஸிகள் ஸீதைக்குச் சொன்னார்கள்:— உச
"ஸீதே! உன்னுடன் பேசிய சிவந்தமுகமுள்ள அந்தக் குரங்கு, கொளுத்தப்பட்ட வாலுடன் இதோ பட்டணமெங்கும்சுற்றடிக்கப்படுகிறது." உரு
ப்ராணனைப்பிடுங்குவதற்குஸமாநமாய்க் க்ரூரமாயுள்ள அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு வைதேஹி சோகத்தால்பரிதபித்து அக்நியை உபாஸித்தாள். உக
அப்பொழுது அந்த உத்தமை அந்த மஹாகபியின் க்ஷேமத்தைஎதிர்பார்த்தவளாயிருந்தாள்; சுத்தியுடன் அக்நியை உபாஸித்தாள். உஎ
"(அக்நிபகவானே! நான்)பர்த்தாவுக்குப்பணிசெய்வதும், தவ மநுஷ்டிப்பதும், ஒருவருக்கேபத்நியாயிருப்பதும் (ஸத்யமாய்)இருக்கும் பக்ஷத்தில் ஹநுமானுக்கு (தேவரீர்) குளிர்ந்திருக்க வேண்டும். உஅ
அந்தப் பேரறிவுடையோர்க்கு(ராமருக்கு) என்விஷயத்தில் கொஞ்சம் கருணையும், எனக்குச் சிறிதுபாக்யமு மிருக்கும் பக்ஷத்தில் ஹநுமானுக்கு குளிர்ந்திருக்க வேண்டும். உகூ
நான் நன்னடக்கையும் அவரைச்சேருவதிலாசையுங்கொண்டிருப்பதை அந்தத் தர்மாத்மா(ராகவர்) தெரிந்துகொண்டிருக்கும் பக்ஷத்தில், ஹநுமானுக்குக் குளிர்ந்திருப்பீர். ௩௦
ஸத்யமானப்ரதிஜ்ஞையுள்ள ஸுக்ரீவரென்னும் பெரியவர் என்னை இந்தத் துயரமாகிறகடலினின்று தாண்டுவிப்பாராயின், ஹநுமானுக்குக் குளிர்ந்திருப்பீர்." ௩௧
அப்படிஸீதைவேண்டிக்கொண்டதனால் (ஹநுமான்வாலின்)அக்நி வாநரரானஹநுமானுடைய க்ஷேமஸமாசாரத்தை மான்குட்டிகண்போன்றகண்ணுற்ற(உத்தமையான)ஸீதைக்குச் சொல்வது போல் தீக்ஷ்ணமாயும் ப்ரதக்ஷிணமாயுமுள்ள ஜ்வாலையுடன் அசையாமல் எரிந்தது. ௩உ
ஹநுமானதுதந்தையான காற்றும் (ஹநுமானுடைய)வால்நெருப்புடன்கூடியும் பனிக்காற்றுபோல்குளிர்ந்து ஸீதைக்கு ஸுகத்தைவிளைப்பதாய் வீசிற்று. ௩௩
வால் தஹிக்கப்படும்போது வாநரர் சிந்தித்தார்:— ௩ச
"(வாலில்)எங்கும் பற்றியெரியும் இந்த அக்நி என் என்னைத் தஹியாதிருக்கிறது! இதுவோ மஹத்தானஜ்வாலையுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது! எனக்கோ கஷ்டத்தை விளைக்கவில்லை! ௩௫. குளிர்ந்த(சந்தநம்முதலான)வஸ்துவைக் கூட்டி வால்நுனியில் அப்பிஞ்ஞப்போலிருக்கிறது! ௩௬

ஹுஹாம்ஶ்ச தேவஸம்காஶாநுஶ்ச வவநாதஜஃ। உகஅ
வதரேஷு வதஷ்டேஷு ராஜரோஜு கதேவவ॥
வொஷயந்தி கவிம் ஸவெ வாரீக உதி ராக்ஷஸாஃ। உஉஅ
ஸீவாயவுஹா நிஜுமுஸ்த தத்ர கூதுஹயாத்॥
தம் வ்ரீவிதயாஹுயம் ஹநுமந்தம் திஹ்ரக்ஷவஃ। உகஅ
தீவ்ரோந தத்ஸ்ஸ்ய யாஹுயாமெ ஹநுமதஃ॥
ராக்ஷஸ்ஸுஸ்தா விரூபாக்ஷ்யஃ ஶம்ஸுஷ்ட்வாஸ்ஹுவியத்। உசஅ
யஸ்யா கூதஸம்வாஃ ஸீதெ தாரிஶுவஃ கவிஃ॥
யாஹுயெந வ்ரீவ்ரெந ஸ வஸ்ய வரிணீயதெ। உருஅ
ஶ்ரு தா தஹுவநம் கூ ருரோதாவஹரணொவதத்॥
வெவெஹீ ஶொகஸம்தவ்தா ஹுதாஶநவாஶுதத்। உகூஅ
ஹுயாஹிஶுவீ தஸ்ய ஸா தஹாஸீநஹ॥ கவெஃ॥
உவ தஷ்ட்ரெ விஶாயாக்ஷீ வ்ரயதா ஹவ்ரவாஹநத்। உஎஅ
யஹ்ரஸி வதிஶுஶ்ரு, ஹுஷா யஹ்ரஸி வரிதம் தவஃ॥
யதி வாஷ்ட்ரகவ தீதம் ஶீதொ ஹவ ஹநுமதஃ। உஅஅ
யதி கிஞ்சிதுந்க்ரோஶுஸ்ஸ்ய யஹ்ரஸி யீதஃ॥
யதிவா ஹாரயிஶ்ஷொ தெ ஶீதொ ஹவ ஹநுமதஃ। உகூஅ
யதி சாம் வ்ரதஸம்வநாம் தத்ரோஹுயாயஸாத்॥
ஸ விஜாநாதி யதூதா ஶீதொ ஹவ ஹநுமதஃ। ஙஂஅ
யதி சாம் தாரயெதாயஃ ஸுஶ்ரீவஸ்ஸ்ய ஹுரஃ॥
ஸுஸாஹுஃவாத ஸம்ரொயாவ்ஹ்ரொ ஹவ ஹநுமதஃ। ஙகஅ
த தஸ்ஸ்ரீக்ஷாவிரூவ்ரூஃ வ்ரஉக்ஷிணஶிவொzநயஃ॥
ஜஜாய ப்ரஶாவாக்ஷ்யாஃ ஶம்ஸுநிவ ஶிவம் கவெஃ। ஙஉஅ
ஹநுமஜ்ஜநகுஶாவி வாஹ்ரநயாதொzநிலஃ॥
வவள ஸ்ஸ்ரகொ ஷெவ்ரஃ வ்ராவெயாநியஶீதலஃ। ஙஙஅ
உவ்ரரோநெவ யாஹுயெ விநயாரோஸ வாநரஃ॥ ஙச
வ்ரீவொzமிரயம் கஸ்ரநு சாம் உஹதி ஸவ்ரதஃ।
ஹ்ரஶ்ரதெவ உஹாஜ்ஜாஃ கிரோதி நவ தெ ரூஜத்॥ ஙரு
ஶிஶிரஷ்ரெவ ஸ்ரீதொ யாஹுயாமெ வ்ரதிஷ்ரிதஃ। ஙருஅ

கூயவா தஹிஷ்ட வ்யக்தம் யதுக்தம் வசனம் ஶுபா।
ராக்ஷஸாவாஸஶங்கா ச வசுதஸ்ஸரிதாம் ஜல।
யதி தாவத்ஸமுத்ரஸ்ய தைநாகஸ்ய ச யீமத:॥ ௧௬
ராமாயாஶ்ச ஸுஹ்ருதே ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸுப்ரியம்।
ஸீதாயாஶ்ச ந்ருஶம்ஸைர்ந தெஜஸா ராவணஸ்ய ச॥ ௧௭
விதுஶ்ச ஸ்ம ஸைர்ந ந ராம: ஶ்ரமதி வாநரை:। ௧௮
ஹ்ருதம் ஸ விநயாமாஸ ஸுஹ்ருதாம் கபிகுஞ்ஜர:॥
உதவாதாய வெகேந நநாத ச ஸுஹாகபி:। ௧௯
வாநராணாம் ததா: ஶ்ரீமாஞ்ஶ்ரீமாந்ஸுஹ்ருதாம் ஹிதம்॥
விஹகாக்ஷஸம்வாதாமாஸஸாதா நியாதஜ:। ௨௦
ஸ ஹ்ருதா ஶைலஸம்காஶ: க்ஷணேந வாநராதிவாந்॥
ஹ்ருஷ்டாம் வாநராம் ப்ராஹ்ய ஸுநாநாதவாந்ஸ்ம தத்। ௨௧
விதுகாஶ்ரவணாநந்தம் வநுகஸுநிஹ:॥
வீக்ஷமாணஶ்ச ஸுப்ரீத: வாரிவம் தொரணாஶ்ரிதம்। ௨௨
ஸ தம் ஹ்ருஷ்ட ஸுஹாவாஹம் காயாயஸவாரிஷ்ட்ரதம்॥
ராக்ஷிணஸ்தாநுநஸ்வ்ரு நுஹ்ரபாமாஸ ராமதி:। ௨௩
ஸ தாநிஹ்ரதா ராணவ்ணவிக்ரமி: ஸீக்ஷமாணம் வாநரைவ ஆ
ஹாம்॥ ப்ரீதுயாஹ்ரயகூ தாவிபுரோ ப்ரகாஶதாதி ஹ ஆ
விபுரோ। ௨௪

திவ்ஶ்ரகாஶ: ஸர்க்க: ஸமாப்த:.

ஶதாம்வ்ரகாஶ: ஸர்க்க:.

வீக்ஷமாணஸ்ததோ ஹ்ரூம் கபிம் கூ ததைநாரயம்।
வயுபுரோ நஸமுத்ரம் காயுஶ்ரேஷ்ட்ரவிநயத்॥ க
கிந்து வ்ரவ்வஶிஷ்டம் தெ கதுவ்ரதிஹ ஸாம்ப்ரதம்।
யதெஷாம் ராக்ஷஸாம் ஹ்ருயம் ஸம்தாவஜநநம் ஹ்யெத்॥ உ
வநம்தாவதுயிதம் ப்ரகூஷ்ட ராக்ஷஸா ஹதா:।
வைரெகதெஶ: க்ஷபிதம் ஶைஷம் ஹ்ருதுவிநாஶநம்॥ ௩
ஹ்ருதெ விநாஶிதெ கூபு ஹ்யெத்வவரிஶ்ரதம்।
கூய யதெந காயெபுzஸிநம் ஸ்யாத்ஹயம் ஶ்ரம்॥ ச
யொ ஹ்ரயம் ஸ ராஹ்ருதெ ஜீவ்ரதெ ஹவ்ரவாஹநம்।
கஸ்ய ஸம்தவ்ருணம் ந்ரயாய கதுர்தெஹிஹ்ரு ஹாதுமிம்॥ ௫

இல்லையில்லை! (ஸமுத்ரத்தைத்)தாண்டும்போது ஸமுத்ர(மத்ய)த்தில் எ ந்தப் பர்வதரூபமான ஆச்சர்யவஸ்து என்னால் காணப்பட்டதோ அதுபோ லவே இது(இப்படிகுளிர்ந்திருப்பது) ராமப்ரபாவத்தாலேற்பட்டதே. ௩௯?

ஸமுத்ரத்திற்கும், நல்லபுத்தியுள்ள மைநாக(பர்வத)த்திற்கும் ராமர்விஷ யமாய்(உதவிசெய்வதில்) அப்படிப்பட்ட பரபரப்பிருக்கும்பொழுது, அக்நி(ப கவான்) ஏன் (உதவி)செய்யமாட்டார்! ௩எ?

ஸீதையின் தயாகுணத்தாலும், ராகவருடைய தேஜஸினாலும், என் த ந்தைக்கு(வாயுவுக்கு) அன்பராயிருப்பதாலும் அக்நி(பகவான்) என்னைத் தஹி யாதிருக்கின்றார்!" ௩அ?

அந்தக் கபிகுஞ்ஜரர் மறுபடியும் சிறிதுநேரம் சிந்தித்தார்; பிறகு (அந்த) ம ஹாகபி வேகத்துடன் உயரக்கிளம்பினார்; (ஸிம்ஹ)நாதமும்பண்ணினார். ௩௨?

பிறகு வாயுகுமாரர் மஹாதைர்யமுடையராகி, பர்வதசிகரம் போ லுயர்ந் து ராக்ஷஸக்கூட்டமில்லாதிருக்கும் கோபுரவாயிலுக்குவந்துசேர்ந்தார். ௪௦?

மிக்கதைர்யமுள்ள அந்தஹநுமான் க்ஷணத்திற்குள் மலைக்கொப்பானவ ராய் மறுபடியும் மிகவும் குறுக்கத்தை யடைந்து கட்டுகளை நழுவச்செய்தார்.

கட்டுவிடுபட்டு வீரலக்ஷ்மிதோற்ற மீளவும் பர்வதத்திற்கொப்பானவ ராஞர்; சுற்றிநோக்கி, தோரணவாசலிலிருந்த உழற்றடியைக் கண்டார். ௪உ?

அந்த மஹாபாஹு மாருதியார், கறுத்தஇரும்பிற்செய்த அந்தத்தடியை எ டுத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்த காவலாள்களெல்லாரையும் மறுபடியும் கொ ன்றார். ௪௩?

யுத்தத்தில்உக்ரமானபராக்ரமமுள்ள அந்தஹநுமான் அவர்களைக் கொன் று, மறுபடியும் லங்கையை உற்றுப்பார்த்து, ஜ்வலிக்கின்றவாலிற்பற்றியஅ னல்வரிசைகளுடையராகி, ஜ்வாலைகளின்வரிசைகளுற்ற ஸூர்யன் போ ல் ப்ரகாசித்தார். ௪௪?

ஐம்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் வாநரர் லங்கையை உற்றுப்பார்த்து மனங்குளிர்ந்து உத்ஸாஹ ம்மேலிட்டு, (செய்யவேண்டிய)கார்யம்கொஞ்சம்மீந்திருப்பதைப்பற்றி சிந்தி த்தார்:— க

"இந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு இன்னும் பெருந்துக்கமுண்டாகும்படி யான் இ ங்கிப்பொழுது செய்யவேண்டி மிகுந்திருக்கிறகார்ய மெது! உ

(என்னால்) வநம் முறிக்கப்பட்டது; சிறந்த ராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டா ர்கள்; ஸைந்யத்தில்சிலபாகம் அழிக்கப்பட்டது; பட்டணத்தைநாசஞ்செய் யவேண்டியதே மிகுந்திருக்கிறகார்யம். ௩

பட்டணத்தை நாசஞ்செய்துவிட்டால், (ஸமுத்ரலங்கநம்முதலான)கார்ய ஞ்செய்து கஷ்டப்பட்டதற்குஸுக முண்டாகும்; இக் கார்யத்தில் கொஞ்ச ம்முயற்சிஎடுத்துக்கொண்டால் என் ச்ரமம் ஸபல மாகும். ௪

அக்நிபகவான் தஹிக்கவல்லவராயிருந்தும் என் வாலில் குளிர்ந் தெரிகிறப டியால் இந்தஅக்நிபகவானுக்கு இந்த க்ருஹங்களைக்கொண்டு நல்லத்ருப்தி ப ண்ணுவிக்கவேண்டியது ந்யாயம்." ௫

பிறகு, மஹாகபி(ஹநுமான்), எரிகின்றவாலுடன் மின்னற்கூடிய மேகம் போல் லங்கையிலுள்ள க்ருஹங்களின் நுனிகளில் திரிந்துவந்தார். ௯

அந்த வாநரர், பயமின்றி ராக்ஷஸர்களுடைய ஒருவீட்டிலிருந்துமற்றொருவீட்டையும் உத்யாந(வந)ங்களையும் சென்றுபார்த்துக்கொண்டு ராஜக்ருஹங்களின்மீதும் திரிந்துவந்தார். ௭

வாயுவுக்கு ஸமாநராய், மிகுந்தபலமும் வீர்யமுமுடையராயுள்ள அந்த ஹநுமான், மஹாவேகமாய்ப் ப்ரஹஸ்தனுடைய க்ருஹத்திற் பாய்ந்து அங்கு நெருப்பைப் பற்றவைத்து அங்கிருந்து இன்னொரு மஹாபார்ச்வனுடைய க்ருஹத்திற் பாய்ந்தார்; காலாக்நிஜ்வாலைக்குஸமாநமாய் (அங்கு) நெருப்பை வைத்தார். ௯

பெருமிடுக்கரும் வாநரக்கூட்டங்காப்பவருமான அந்த மஹாகபியானவர் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன், சுகன், புத்திமானான ஸாரணன், இந்த்ரஜித்து ஆகியஇவர்களின் க்ருஹங்களிலும் பாய்ந்தார்; கொளுத்தினார்; பிறகு ஜம்புமாலி ஸுமாலி என்பவர்களின் க்ருஹத்தையும் த்ஹித்தார் ௧௧

வாநரோத்தமரானவர் ரச்மிகேது, ஸூர்யசத்ரு, ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசனென்கிற ராக்ஷஸன், யுத்தோந்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவனென்கிற ராக்ஷஸன், கொடியவனான வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாக்ஷன், கும்பகர்ணன், மகாக்ஷன், யஜ்ஞசத்ரு, ப்ரஹ்மசத்ரு, நராந்தகன், துராத்மாவான கும்பன், நிகும்பன் ஆகியஇவர்களின் க்ருஹங்களை முறையே சென்று, மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் விபீஷணர்க்ருஹத்தை மாத்ரம் விட்டுவிட்டு (மற்றவைகளைக்) கொளுத்திவிட்டார். ௧௩

பெரும்புகழ்பெற்ற அந்த மஹாகபி, மேலோர்க்கேற்ற பெருமையுற்ற செல்வம்மல்கும்ராக்ஷஸர்களின் அவ்வக் க்ருஹங்களிலுள்ள (மாணிக்யம்முதலான)ஐச்வர்யத்தையும் கொளுத்தினார். ௧௪

பெருமிடுக்குடன் எல்லாருடைய (க்ருஹங்களையும்) தாண்டி, பிறகு ராக்ஷஸராஜனான ராவணனுடைய க்ருஹத்திற்குப் பெருங்களிப்புடன் வந்துசேர்ந்தார். ௧௫

பிறகு நாநாவிதரத்நங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு, மேருமந்தரபர்வதங்களுக்கொப்பாகி, மங்களம்யாவும்விளங்காநின்ற முக்யமான அந்த (ராவண)க்ருஹத்தில், (தமது)வாலின் நுனியில் நின்று ஜ்வலிக்கும் அக்நியைப் போட்டு நிறைத்து, வீரரான அந்தஹநுமான் ப்ரளயகாலமேகம் போல் கர்ஜித்தார். ௨௦

அக்நியும் காற்றுடன் கூடி அதிவேகமாய் மிகவும்பலத்து காலாக்நி போலெரிந்து வளர்ந்தது. ௨௧

அந்த க்ருஹங்களி லெரியு மக்நியைக் காற்று வாரியிறைத்தது; காற்றுகூடியதால் அக்நி அதிவேகமுடைய தாயிற்று. ௨௨

தத: ப்ரீவ்யாஹ்ருதம் ஸவிஜ்ஞாநிவ தொயஜ:।
ஹவநாந்தே ஷ்ட்ரு ஹுதாயா விஜயாரா ஹநூமாகவி:॥ சு
ஹ்ருஹாஜ்ஜ்ஹாம் ராக்ஷஸாநாஜ்ஞாநாநி ச வாநர:।
,வீக்ஷமாணோ ஹ்ருஸம்தப்தஃ ப்ராஸாதாம்ஶ்ச யயாரா ஸ:॥ எ
ஸுவர்ணதப்ரஹாவெகம் ப்ரஹ்ஸ்ய நிவெஶ நக்ர்।
ஸுமிம் தத் ஸ நிக்ஷிப்ய ஶ்வஸந்ந ஸஶோ வெஶ॥
தெதாzந்ரத்ந்ரவெ வெஶ ஹநூமாவாஶ்ரயுஸ்ய வீயுவாந்।
ஶொவ ஹந்ரோநஶ்ரீ காயாநயஶிவொவக்ர்॥ கூ
வஜ்ரஶ்ரேஷ்ஸ்ய ப தஹா வ்ரவ்ரவெ ஸ ஹநூமாகவி:।
ஶ்ரீக்ஸ்ய ப ஹநூமெதஜாஃ ஸாராணஸ்ய ப யீஹ:॥
ஸுயா வெநஜிதொ வெஶ ஹநூமாந் ஹரியுயவ:।
ஜ்ரீரொவெஸ்ரீரொவெஶ ஹநூமாந் ஹவநம் தத:॥ கக
ராஶிகெதாஶ ஹவநம் ஸ்ரியுயுஶ்தெ ராஸ்ரியெயவ
ஹ்ரஸகணுஸ்ய ஶ்ரேஷ்ஸ்ய ராஶிஶஸ்ய ப ரக்ஷஸ:॥
ய்ரொ நதஸ்ய ஹதஸ்ய ஶ்ரஜீவஸ்ய ரக்ஷஸ:।
விஜ்ரஜ்ஜ்ஹஸ்ய வொராஸ்ய கயா ஹஸ்ரிஶ்ரஸ்ய ப॥
கராயஸ்ய விஶாலஸ்ய ஶொணிதாக்ஷஸ்ய வெவஹி।
க்ரீகணுஸ்ய ஹவநம் ஶுராக்ஷஸ்ய வெவஹி॥
யஜஶ்தெராஶ ஹவநம் ஸ்ரு ஹஶ்தெராஸ்ரியெயவ।
நராநகஸ்ய க்ரீஸ்ய நிக்ரீஸ்ய ஶ்ரராதநம்॥
வஜ்ரயிதா ஹநூமாதெஜா விஹ்ஷணஸ்ரஹம் ப்ரதி।
கரஶோணம் கரவெணைவ ஹநூமாந் ஹரிவ்ரஹ:॥ கசு
தெஷ்ரதெஷ்ர ஹநூமாஹ்ரஷ்ர ஹவநெஷ்ர ஹநூயஶா:।
ஸ்ரஹெஷ்ரஜிஹ்ரதாஸ்ரஜிம் ஹநூமாந் ஸ ஹநூமாகவி:॥ கஎ
ஸவெஷாம் ஸஹிகரஸ்ரு ராக்ஷஸெநஸ்ரு வீயுவாந்।
ஶுஸஸாநாய ஶுக்ஷீவாந்ராவணஸ்ரு நிவெஶ நக்ர்॥ கஅ
தத்ஸுஸிந்ரவெ ஹ்ரவெ நாநாரதவிஹ்ரஷிதெ।
ஶொஹ்ரநாரவம்காரெ ஸவ்ரஹ்ரயொஶொலிதெ॥
ப்ரீவ்ரஹிஹ்ரஹ்ரஜ்ரு யாஹ்ரஹ்ரமாரெ ப்ரதிஷ்ரதக்ர்।
நநாஹ ஹந்ரோநீரொ ப்ரமாநஜ்ரஹொ யயா॥ உ0
ஶுஸநெநப ஸம்பொமாஹ திவெமொ ஹநூமாந்ரஸ:।
காயாமிரிவ ஜ்ரஜாய ப்ரவயுத ஹ்ரதாஶநம்॥ உக
ப்ரீவ்ரஹிம் வவநஸ்ரெஷ்ர வெஶஸ்ரஹாரயத்க்ர்।
ஹ்ரஹ்ரவஸநஸம்பொமாஹ திவெமொ ஹ்ரதாஶநம்॥ உஉ

தாநி காஷ்ட நஜாயாநி உக்காணீயாநிவ।
ஹவநாந்யவஶீயந்த ரதவந்தி ஶஹாந்தி உ॥ உங
தாநி ஹ்ருவிநாநி நிவெதவ்யாதயெ।
ஹவநாநீவ ஶிஷ்டாநாஶ்ரீ ரணாவ்யஸம்க்ஷயெ உச
ஸம்ஜஜெ தக்ஷிணாஶ்ரீவொ ராக்ஷஸாநாம் வ்ரயாவதாந்।
ஸர்ப்ரஹஸ்ய வரிதாரெண ஸிஹ்ரொதாஹ்ரதஶ்ரியாந்॥
நகுநரெஷாஃ ஶிராயாதாஃ கவிரகுவெண ஹா இதி। உரு
க்ருதாஃ ஸஹஸா வெதாஃ ஸ்நாநபயராஃ ஸ்ரியஃ।
காஶிஷ்ட்ரிவரீதெஹ்யா ஹஶிப்ரஹ்யா உக்ஷிப்ரயுஜாஃ। உசூ
வதெந்த்ரா ரிஜிரெஹ்ரஃ ஸளஹாதிந்ர இவாஶ்ரிதாந்॥ உஎ
வஜ்ரவிஜ்ரஃவெகயுஃ க்ரராஜதஸம்ஹிதாந்।
விவிதாந்வநாந்நாதகுந்நஶாநாந்ஶுஸஃ। உஅ
நாஶிஸ்ரவ்ரதி காஷ்டாநாம் த்ரணாநாம் ஹரியகுயவஃ।
நாஹெநுராவி விஶஸ்தாநாம் ராக்ஷஸாநாம் வஸந்ரா॥ உக
கவிதிம்ஶகஸம்காஶாஃ கவிதாய ரிஸந்நிஹாஃ।
கவிதஃஸெஸம்காஶாஃ ஶிவா வஹ்ரஶகாஶிரெ॥ ங0
ஹநகுஶிதா வெமவதா வாநரெண ஶஹாதநா।
ஶுஹாவ ரரம் ப்ரஹ்ரம் தஹ்ரெண தீவ்ரம் யயா॥ ங க
ததஸ்ரு ஶுஹாவ ரவவுதாரெ ஸஃ திதா ஶீஷ்ரரா க்ர
ரெஶ்ரிஃ। ப்ரஸாயது கஶுவயம் வ ஶீவொ ஹநகுஶிதா வெ
மவதா விஸ்ரஷ்டாஃ॥ ங உ
ய ஹாநகாயாநயதயுவெஃ ஸரரெதொஶ்ரிவுப்ரெ ஶிவி
ஸ்ரக்। வியகுஶிரஶிஹுவநெஷ ஸகொ ரக்ஷஶ்ரரராஜ்ரஸ
விதாஶிஃ॥ ங ங

ஶுஶிதுகொஷ்ரஶஸ்ரெஜா ஶுஹாம் ஸஹ்யாம் வரிவாயது
திஷ்டந்। ஶிவொரநெகெரஶ நிவ்ரகுவெஶிதுநிவாணம்
ப்ரவஹள ஶஹாஶிஃ॥ ங ச

ததாஷ்ரஶுஹ்ரதிப்ரவ்ரொ ரகுக்ஷவ ஹம் கிம்ஶகவ ஷ
வகுஶஃ। நிவாணயகுரோகயராஜயஶ நீயொ தயாஹாஃ ப்ரவ
காஶிரெ ஸ்ரஃ॥ ங கு

பொற்சாளரங்களுற்றவைகளும், முத்துமாணிக்யமயங்களும், சிறந்தபலவஸ்த்துக்களுள்ளவைகளும் உயர்ந்தவைகளுமான அந்த க்ருஹங்கள் இடிந்துவிழுந்தன. ௨௧

அவைகள், விமாநங்கள்முறிந்து, புண்யம்க்ஷயித்து ஆகாசத்தினின்று ஸித்தர்களின் க்ருஹங்கள் (விழுவது)போல் பூதலத்தில் விழுந்தன. ௨௨

தம்க்ருஹங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதில் உத்ஸாஹமும்ஊர்ஜிதமானசெல்வமுந்தொலைந் தோடுகின்ற ராக்ஷஸர்களின், "இந்த(எரிகின்ற)அக்நி, வாநரரூபத்துடன்(கூடியவனாய்) வந்துவிட்டானையோ!" என்கிற பெருங் கோஷ முண்டாய்விட்டது. ௨௩

சில பெண்கள், நெருப்புப்பற்றிய மாளிகைகளினின்று அவிழ்ந்தகுழலுடையுர்களாய் முலையுண்ணுங்குழந்தைகளைத்தரித்தபடியே கதறிக்கொண்டு வேகமாய் விழுந்தார்கள். ௨௪

ஆகாசத்தினின்று விழுமவர்கள், மேகங்களினின்று (விழும்) மின்னல்கள் போல் ப்ரகாசித்தனர். ௨௫

வஜ்ரம்பவழம்வைடூர்யம்முத்துவெள்ளிஎன்னுமிவைகளுடன்கூடிய விசித்ர க்ருஹங்களை, பொன்முதலியவைகள் உருகிப்பெருகும்பொழுது அந்தஹநுமான் கண்டார். ௨௬

கட்டைகளாலும் புற்களாலும் அக்நி த்ருப்தியடைகிறதில்லை; அக்நியினால்(அதாவது ராக்ஷஸக்ருஹங்களில்அக்நியைப்போடுவதால்) வாநரோத்தமர் த்ருப்தியடைகிறதில்லை; மாண்ட ராக்ஷஸர்களால்(சவங்களால்) பூமி த்ருப்தியடைகிறதில்லை (அதாவதுநிறைந்துவிட்டது). ௨௭

அக்நி ஜ்வாலைகள் சிலவிடங்களில் பலாசம்பூபோலும், சிலவிடங்களில் இலவம்பூபோலும், சிலவிடங்களில் குங்குமப்பூபோலும் ப்ரகாசித்தன. ௨௮

த்ரிபுரமானது ருத்ரரால் (எரிக்கப்பட்டது)போல், அந்த லங்காபுரமானது, மஹத்தானவேகமுள்ள மஹாத்மாவான ஹநுமானென்கிற வாநரரால் எரிக்கப்பட்டது. ௨௯

அநந்தரம் மஹாவேகமுள்ள ஹநுமானால் பற்றவைக்கப்பட்டு ஜ்வாலைகளின்வரிசையைப் பரப்பிக்கொண்டு ஜ்வலிக்கின்ற அக்நி, (த்ரிகூட)பர்வதத்தின்சிகரத்திலிருக்கின்றலங்காபட்டணத்தில் பயங்கரமானபராக்ரமத்துடன் கிளம்பிவிட்டது. ௩௧

அந்தத் தீயானது ராக்ஷஸர்களின்சரீரங்களாகிறநெயினால்வளர்ந்தஜ்வாலையுடையதும் ப்ரளயகாலத்துஅக்நியைநிகர்த்தவேகமுடையதுமாய்க் காற்றுகூடிப் புகையின்றி க்ருஹங்களில் பற்றி ஆகாசத்தையளாவி வளர்ந்தது. (அந்தப்)பெருந்தீயானது, கோடிஸூர்யரைநிகர்த்து மஹாஜ்வாலையுற்று லங்கை முற்றும் சுற்றிசூழ்ந்து நின்று இடிபோல்கம்பீரமான (வீடுமுதலியவைகள்வடிக்கும்) பல சப்தங்களால் (ப்ரஹ்ம)அண்டத்தைப் பிளப்பது போல் ப்ரகாசித்தது. ௩௨

அத்தருணம் அக்நியானது தீக்ஷ்ணமானகாந்தியும் பலாசம்பூவைநிகர்த்தஜ்வாலைகளுமுற்று ஆகாசபர்யந்தம் கிளம்பிஎரிந்தது; மேகங்களும், பற்றியணையும்(க்ருஹங்களின்)புகைகள்கப்பியவரிசைகளுற்று கருநெய்தல்மலர்போன்றகாந்தியுடையவைகளாய்ப் ப்ரகாசித்தன. ௩௩

"இந்தஹநுமான், வஜ்ராயுதந்தரித்தவனும் (ப்ரபலசத்ருவானவ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்ற)பெரியவல்லவனும் (முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களினுதவியுள்ள)தேவநாதனுமான தேவேந்த்ரனே! ஸாக்ஷாத் யமனே!வருணனே! வாயுவோ! ருத்ரரோ! அக்நியோ! ஸூர்யனே! குபேரனே! சந்த்ரனே! வாநரனன்று; ஸாக்ஷாத் (ப்ரளயகாலத்து)யமனே; எல்லார்க்கும்தந்தைபோன்றவராய், எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவராய், நான்முகராயுள்ள ப்ரஹ்மாவின் கோபத்தால்தரிக்கப்பட்ட ரூபமே ராக்ஷஸர்களைஸம்ஹாரஞ்செய்ய வாநரரூபந்தரித்து இங்கு வந்ததோ! அல்லது அழிவற்றதாய், காணமுடியாததாய், எண்ணமுடியாததாய் ஒன்றாயுள்ள விஷ்ணுஸம்பந்தமான மேன்மைபெற்ற மஹாதேஜசே ராக்ஷஸர்களின்விநாசத்தின்பொருட்டுத் தனதுமாயையினால் வாநரரூபங் கொண் டிப்பொழுது வந்திருக்கிறதோ!" என் றிவ்வாறு, ப்ராணிகளின்கூட்டங்களுடனும் க்ருஹங்களுடனும் வ்ருக்ஷங்களுடனும் அந்தப் பட்டணம் பற்றியெரிந்ததை உடனே பார்த்து அங்கு எல்லா ராக்ஷஸக்கூட்டங்களும் பல பெரியோர்களும் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள். ௩௯

அநந்தரம் லங்கை ராக்ஷஸர்களோடும் அச்வ—ரதங்களோடும் யானைகளோடும் பறவைக்கூட்டங்களோடும் ம்ருகங்களோடும் வ்ருக்ஷங்களோடும் அதிசீக்ரத்தில் பற்றியெரிந்து தீநமாய் வ்யாகுலமாய்க் கோஷத்துடன் அழுதது.

"ஹா அப்பா! ஹா குழந்தாய்! ஹா காதலனே! ஹா நண்பனே! ஹா மேலானபுண்யத்தால்கிடைத்து (ஸகல)போகங்களுடன்கூடியுள்ள ப்ராணன் போகிறதே!" (என்று) இவ்வாறு பலவாறாய்ப் பேசும் ராக்ஷஸர்களால் மிகவும்கோரமாயும் மிகவும்பயங்கரமாயும் கூச்சலிடப்பட்டது. ௪௧

அந்த லங்கை ஹநுமானுடைய கோபபலம்பட்டு அக்நிஜ்வாலையால்சூழப்பட்டு வீரர்கள்மாண்டதும் படையாள்களோடியதுமாய், சாபத்தாலழிந்தது போல் ஆய்விட்டது. ௪௨

பரபரத்துப்பயந்துராக்ஷஸர்கள்பொசுங்கி, வளர்ந்தோங்கிஜ்வலிக்கும்ஜ்வாலைகள்கூடியஅனல்நிறைந்து, (ப்ரளயத்தில்) பசவானுடையகோபத்திற்கிடமாகிஅழிந்த பூமிபோலாகிய லங்கையை மஹாதைர்யமுள்ள அந்த ஹநுமான் பார்த்தார். ௪௩

வாயுகுமாரரான ஹநுமானென்னும் வாநரர், சிறந்தவ்ருக்ஷங்கள்நிறைந்த வநத்தை முறித்து, பெரிய ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று, வரிசைவரிசையானஉயர்ந்தக்ருஹங்களுடன் அந்தப் பட்டணத்தைத் தஹித்து (பிறகுவேலையொழிந்து) நின்றார். ௪௪

வாநரோத்தமவீரர், வாலில்ஜ்வலிக்கும்ஜ்வாலைவரிசைகளுடையராய், விசித்ரமான த்ரிகூடபர்வதசிகரத்தினுச்சியி லுட்கார்ந்து, ஜ்வாலாஜாலங்கள்கூடிய ஸூர்யன் போல் ப்ரகாசித்தார். ௪௫

அந்த மஹாத்மா, எத்தனையோபேர்கள்கூடிவந்த அந்த ராக்ஷஸர்களையும் கொன்று, எத்தனையோமரங்களுள்ள அந்த(அசோக) வநத்தையும் முறித்து, ராக்ஷஸக்ருஹங்களில் நெருப்பையும் வைத்துவிட்டு ராமரை மனதினால் அடைந்தார் (அதாவது ராமரிடம்போகநினைத்தார்). ௪௬

வஜ்ர ஸஹநஸிஹ்ரஸ்ஸுரோவா ஸாக்ஷாத்ஸுரோவா வாணோ
ஜநிரோவா। ராக்ஷஸாநாம்ரகெ யநஹ்ஸ்ஹொஸோ ந வாந
ரோஜயம் ஸுபவேவ காயம்॥ கிம் ப்ரஹ்மணஸ்வபுவிதாஸஹஸ்ர
ஸவபுஸ்ய யாதுஸ்ச்ச்ரதாநநஸ்ய। ஹாரமதொ வாநரராஜ்ரெ
யாரீ ரக்ஷோவஸம்ஹாரகரம் ப்ரகொவம்॥ கிம் வைஷ்ணவம் வா
கவீரஜ்ரவஸெத்ய ரக்ஷோவிநாஶாய வரம் ஸுதெஜம்। கூநந
ஸவ்ருகஸிந்ருஸெகம் ஸுரோயயா ஸாஸ்ர தஸாஹ தம்வா॥ இதெ்யவஸ்ரு
வுஸ்ஹவொ விஶிஷ்டா ரக்ஷோகணாஸ்தத் ஸஸெத்ய ஸவெ்ரு।
ஸவ்ரணிஸாவாம் ஸமுஹாம் ஸவ்ரக்ஷாம் உக்ராம் வுரீம் தாம் ஸ
ஹஸா ஸஸீக்ஷ்ய॥ ஙக

தகஸ்ரு ஹுஹ ஸஹஸா ப்ரஹ்ரு ஸராக்ஷஸா ஸாஶ்வரயா ஸநா
ஹா। ஸவக்ஷிஸம்வா ஸஸ்ரோ ஸவ்ரக்ஷா ரணரோஹ தீநா தஶ
ரம் ஸஶுவஶ்॥ சஅ0

ஹா தாத ஹா வுதக காந்த்ரித ஹா ஜீவிதம் ஹொமயுதம்
ஸுவுணுஶ்। ரக்ஷோஹிரெவம் வஹுயா ப்ரவ்ரவிஶுவம் க்ரு
தொ வொரதரஸ்ஹீஶ்॥ சக

ஹுதாஶநஜாரஸுரோவ்ரதா ஸா ஹதவ்ரவீரா வரிவ்ரதெயொ
யா। ஹநஜ்ரதம் க்ரோஶவயாஹிஜ்ரதா வஹுவ ஶாவொ
வஹதெவ ஹுஹ॥ சஉ

ஸ ஸாஹ்ரதெ்ரஸ்ரவிஷண்ணராக்ஷஸாம் ஸதீ ஜ்ரஜ்ரஹுதாஶநா
ஹிதாஶ்। உஶு ஹுஹாம் ஹநுமாநஹாதீரம் ஸபதீ்ரகொவொ
வ ஹதாதிவாவநிஶ்॥ சங

ஹுஹா வநம் வாஉவரதஸ்ரு ஹதாத ரக்ஷாம்ஸி ஶஹா
ந்தி ஸம்ப்ரெ। உஹ்ரு வுரீம் தாம் ஹ்ரஹுரதரிநீம் தஸ்ரு ஹ
ந்ரு॥ நவநாதஜ்ம் கவிம்॥ சச

தீக்ரு ஶுஹ்ரு ஹுதயெ விவிதெ ப்ரதிஷ்ரிதொ வாநரராஜ
ஸிம்ஹம்। ப்ரீவ்ரயாஹ்ரு ஸுரோ ப்ரராஜதாதித்ய இவாம
ஶுமாலீ॥ சரு

ஸ ராக்ஷஸாம்ஸாந்ரு ஹுவஹ்ரு ஹதா வநம் ஹுஹா வ
ஹுவாஉவம் ததத்। விஸ்ரஜ்ய ரக்ஷோஹவநெஷு ஹாரீ ஜ்ரஹாரி
ராஶம் ஶநஸா ஶஹாதா॥ சகு

ஸுந்தரகாண்ட ருருஸர்கம்.

தத:ஸுதீக்ஷ்ணம் வாநரவீரமுக்யம் மஹாபலம் ராமமதப்ரவீண்ம்
மஹாமதிம் வாயுஸுதம் வரிஷ்ட்ம் ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரணம்யாஹ ஸவெ:॥ சஎ
ஹநூமந்தம் மஹாதேஜா ஹதா ரக்ஷாம்ஸி ஸம்யுகே।
உத்தீர்ணஸ்தீரமாஸாத்ய ராஜ ஸ மஹாகவி:॥ சஅ
தத: தெவாஸுரநிர்யாணம் விஜ்ஞாய வாரமுஷ்யுய:।
ப்ரஹ்ஷ்ட்ரோமாம் ப்ரஹ்ருஷ்டாம் தாம் விஸ்மயம் வாரம் மதா:॥ சக
தம் ப்ரஹ்ஷ்ட்ரோமாம் வாநரஸ்ரேஷ்ட்ம் ஹநுமந்தம் மஹாகவிம்।
காலாக்நிரிதி ஸம்விந்த்ய ஸவபூதாநி தத்ரஸு:॥ ரு
தெவாஸுரஸ்ரேஷ்ட்ரநிர்யாணாநந்தரம் ப்ரஹ்ருஷ்டவிஜ்ஞாயநாநாமயக்ஷ:।
ஹநுமந்தம் ஸவபூதாநி மஹாந்தம் தத்ர ஜஹ்ரு: வாரம் ப்ரீதிமதா
ப்ரஹ்ருஷ்டாம்॥ ருக

உதாஹரணாஸு: ஸமாப்த:.

வஜ்ரவஜ்ராஸு: ஸமாப்த:.

ஹநூமாம் ஸமேஸ்தாம் ஸம்தீக்ஷ்ய ஹநுமாந் மஹாபல:।
நிபபாதாசலாத் தஸ்மாத் ஸமுத்ரே ஹரிஸத்தம:॥ க
ஸம்தீக்ஷ்யாநாம் வியஸ்தாம் த்ருஸ்ரக்ஷோபணாம் வரீம்।
ஹவெகுஷ்ய ஹநுமாந் விநயாசல வாநர:॥ உ
தஸ்யாஸ்ரு தமஹாம்ஸ்தாஸ: கரதா பாதநாஜாபத।
ஹநூமாம் ப்ரஹ்ஹதா கூபே கிம்ஸித்ரு தமிதம் யதா॥ ந
யநாஸ்தெ வாரஷிஸ்ரேஷ்ட்ரா யெ ஸுரா கொவமுதிதா:।
நிராநந்தி மஹாதாநெ தீவமிதிவாதி ஸா॥ ச
க்ரோஸ்: வாவம் ந கூயுதம் க்ரோஸ்ரோ ஹநுமாந்ரு நவி।
க்ரோஸ்: வரஷயா வாவா நிராஸ்ரயநுயிக்ஷ்வெத:॥ ரு
வாவுவாவ்ரம் வ கூவிதொ ந விஜாநாதி கஹிருவித:।
நாகாயபுஹி க்ரோஸ்ரு ந வாவ்ரம் விஜ்ரெ கூவிதா:॥ சு
யஸ்மாத் தி தம் க்ரோயம் க்ஷமிவெவ நிராஸ்ரு தி।
யியாராஸ்ரவம் ஜீணபாம் ஸ வெவ வரஷ உபுதெ॥ எ
யிமஸ்ரோம் ஸ்ரோவுஹிம் நியுஜ்ஜம் வாவக்ரு தஜ்ஜ:।
கவி நயிதா தாம் ஸீதாமிஹம் ஷாதிவாதகூஜ:॥ அ
யதி ஹ்ரு தியம் ஹநூ நுநோபுவி ஜாநஜீ।
ஹ்ரு தெந மமா ஹதுஹுதம் காயுஜோ நதா॥ கூ

அநந்தரம், வாநரவீரர்களில்முக்யராய், மஹாபலமுடையராய், வாயுவுக்குஸமாநமானவேகமுடையராய், மஹாபுத்தியுடையராய், (பலவான்களில்)சிறந்தவராயுள்ள அந்த வாயுகுமாரரை தேவகணத்தவர்கள் யாவரும் புகழ்ந்தார்கள்.

அந்த மஹாகபி, வநத்தை முறித்து, யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, அழகாய லங்காபுரியைக் கொளுத்திப் பெருவிடுக்குடையராய் விளங்கினார். அங்கு கந்தர்வர்களுடன் தேவர்களும் ஸித்தர்களும் பரமருஷிகளும் நீராய்ச்செய்யப்பட்ட அந்த லங்கையைப் பார்த்து பரம ஆக்சர்ய மடைந்தார்கள். சக

வாநரர்களிற்சிறந்த பெருப்பெருத்தவாநரரான அந்த ஹநுமானைக் கண்டு காலாக்நியென் றெண்ணி ஸகலப்ராணிகளும் நடுங்கிவிட்டன. ரூ0

எல்லாத் தேவர்களும் மஹாமுநிவர்களும் கந்தர்வ—வித்யாதர—நாக—யக்ஷர்களும் ஸகல மஹா பூதங்களும் அந்தஹநுமான்விஷயத்தில் ஒப்பற்ற பரமாநந்த முற்றனர். ரூக

ஐம்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

மஹாபலமுள்ள வாநரோத்தமர் லங்கை முற்றும் நீராக்கிவிட்டு அப்பொழுது வாலிலிருந்தநெருப்பை ஸமுத்ரத்தில் அணைத்தார். க

ராக்ஷஸகணங்கள்நடுங்கி த்வம்ஸமாகிப் பற்றியெரிந்த லங்கா புரியைக் கண்டு வாநரர் ஹநுமான் சிந்தையுற்றார். உ

"ஐயோ! நான் லங்காபுரியைக் கொளுத்தி இந்த(சொல்லக்கூடாத) கார்யத்தைச் செய்துவிட்டேனே!" (என்று) அந்தஹநுமானுக்குப் பெருப்பெருத்த பயமும், தம்மிடத்தில் வெறுப்பு முண்டாய்விட்டது. ௩.

"எந்த மஹாத்மாக்கள், மேலிடுங் கோபத்தை, ஜ்வலிக்கு மக்நியை ஜலத்தினாற் போல் அறிவினால் அடக்குகிறார்களோ அந்த உத்தமபுருஷர்கள் பாக்யவான்கள். ௪

கோபித்தவ னெவன்றான் கொடியகார்யத்தைச் செய்யமாட்டான்? கோபித்தவன் குருக்களையும் கொன்றுவிடுவான்; கோபித்த மனிதன் கொடிய சொல்லால் நல்லவர்களையும் வைவான்;௫. கோபம்மேலிட்டவன் சொல்லத்தக்கதையும்சொல்லத்தகாததையும் (இன்னதென்று) ஒருக்காலும் அறிகிறதில்லை; கோபங்கொண்டவனுக்குச் செய்யத்தகாத தில்லை; ஓரிடத்திலும் சொல்லத்தகாத தில்லை. ௬

எவன் மேலிடுங் கோபத்தை, பழந் தோலைப் பாம்பு (நீக்குவது)போல் பொறுமைகொண்டே நீக்குகிறானோ அவனே புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான். ௭

மிகவும் துர்ப்புத்தியாய், வெட்கமில்லாதவனாய், கொடியசெய்கைசெய்பவர்களில்முதல்வனாய், அந்த ஸீதையை நினையாமல் (லங்கையில்)நெருப்பிட்டு இறைவர்கார்யத்தைக்கெடுத்த என்னை (சீ! என்று)நிந்திக்கவேண்டும்! அ

என்னால் இந்த லங்கை தஹிக்கப்பட்டிருக்கும் பக்ஷத்தில், பூஜ்யையான ஜாநகியும் தஹிக்கப்பட்டவளே, நிச்சயம்; அதனால், தெரியாதவனானஎன்னால் இறைவர் கார்யம் கெடுக்கப்பட்டதே. ௮

எந்தக்கார்யத்தைஉத்தேசித்து இந்த(மஹத்தான) ப்ரயத்நமோ அந்தக்கார்யம் கெடுக்கப்பட்டது; ஏனெனில்: லங்கையைக் கொளுத்தும்பொழுது என்னால் ஸீதை ரக்ஷிக்கப்படவில்லையே! கம

இந்த(ஸமுத்ரலங்கநம்முதலான மஹா) கார்யம் சிறிதளவே(அதாவதுராமருக்குத்தெரிவிக்கவேண்டி) நின்றிருந்தது; கோபங்கொண்ட(படியால்) என்னால் அந்தக்கார்யத்தின் முதல்நாசமே செய்யப்பட்டது; ஸந்தேஹமில்லை.

ஜாநகி நாசமாய்விட்டாள், நிச்சயம்; ஏனென்றால்: லங்கையில் ஓரிடமாவது கொளுத்தப்படாததாய்க் காணப்படவில்லை; பட்டணம் முற்றும் பஸ்மமாகச்செய்யப்பட்டது. கஉ

என் அறிவுகெட்டதனால் அந்த(நான்கோரிவந்த) கார்யம் கெட்டிருக்கும்பக்ஷத்தில் இப்பொழு திவ்விடத்திலேயே நானும் ப்ராணனைவிடுவதே நலமாய்த்தோற்றுகிறது. கங

இன்று நெருப்பில் விழட்டுமா! அல்லது படபாக்நியின்முகத்தில் (விழட்டுமா)! அல்லது ஸமுத்ரத்தில்வஸிக்கும் ஜந்துக்களுக்கு சரீரத்தைக் கொடுக்கட்டுமா! கச

கார்யத்திற்குப்ப்ரதாநமானதைநாசஞ்செய்து உயிருடனிருக்கும் நான் வாநரமன்னரைத்தாமாகட்டும், அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவர்களைத்தாமாகட்டும் எப்படிப் பார்க்கலாகும்! கரு

சஞ்சலமென்று மூ வுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தமான அந்த இந்த(இப்படிகார்யத்தைக்கெடுத்த) குரங்குத்தனமே ரோஷமாகிறதோஷத்தைக்கொண்டதனால் காட்டப்பட்டது. கசு

அடங்காததாய் சஞ்சலமாயுள்ள ரஜோகுணத்தாலுண்டாகும் செய்கையை (சீ! என்று) நிந்திக்கவேண்டும்; ஏனென்றால்: (அந்தரஜோகுணகார்யமான)ஆக்ரஹத்தைக்கொண்டதனால், வல்லவனாயிருந்தும் என்னால் ஸீதை ரக்ஷிக்கப்படவில்லை. கஎ

ஸீதை மாண்டிருந்தாலோ அவ் விருவர்களும் மாண்டுவிடுவார்கள்; அவர்கள் மாண்டாலோ ஸுக்ரீவர் பந்துக்களுடன் மாள்வர். கஅ

ப்ராதாவினிடத்திலன்புள்ள தர்மாத்மாவான பரதர் சத்ருக்நருடன் இந்தச் சொல்லைக் கேட்டும் எப்படி ப்ராணனுடனிருக்க வல்லவராவர்! கக

தர்மத்தில்நிலைநின்ற இக்ஷ்வாகுவம்சம் நாச மடையும்பொழுது ஜநங்கள் யாவும் சோகாக்நியினால்பீடிக்கப்பட்டவைகளாகப் போகின்றன; ஸந்தேஹமில்லை. உ0

ஆதலால் நான் பாக்யமற்றவன்; சேர்த்ததர்மப்பலனுந்தொலைந்தவன்; ரோஷமாகிறதோஷஞ்சூழ்ந்தநெஞ்சமுடையவன்; உலகத்தைநாசஞ்செய்கிறவன்; நிச்சயம்." உக

இவ்வாறு சிந்திக்கு மவர்க்கு முன்னமே நேரில் காணப்பட்ட சுபக்குறிகளுண்டாயின; (அதனால்) மறுபடியும் சிந்தித்தார்:— உஉ

"அல்லது, எல்லாவடிவழகுமுள்ள மங்களத்தைவிளைக்கும்ஸீதை தனது தேஜசால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாசமாகாதிருப்பள்; நெருப்பு நெருப்பில் பற்றுகிறதில்லை. உங

யஉபுயபீரா ஹேதாயபுவேஷாதி தஃ।
யோஹி உஹதா ஹுஹாம் ந ஸீதா வாரிரக்ஷிதா॥ கம

ராமஷ தாயபுதிஃம் காயபும் கூ தகோஸீந ஸம்ஶயஃ।
தஸ்ய க்ரோயாஹிஹ்ருதெந யோ உபுக்ஷயஃ கூ தஃ॥ கக

விநஷ்டா ஜாநகீ நுநம் ந ஹ்யுஹ்யஃ வ்ருஹ்ஸ்ருதெ।
ஹுஹாபாரா கஶிஹ்ரெஶஃ ஸவபுர ஹஸ்கூ தா வாரீ॥ கஉ

யதி தஹ்வ ஹதம் காயபுர ஃஃ வ்ருஜாவிவயபுயாத்।
ஹ்ரிஹெவ ப்ராண்ஸம்நாஹொ ஃஃவிஹ்ருஹ்ரு ரொவதெ॥ கங

கிஃஹ்ள நிவதாஃஹ்ரு சூஹொஸ்ரி உஃவாஃவெ।
ஶரீரஃஹொ ஸதாநாம் உஹ்ரி ஸாமரவாஸிநாஃ॥ கச

கயம்ஹி ஜீவ தா ஶக்ரோ யோ உஷ்டம் ஹரீஶ்வரஃ।
தள்வா வ்ரரஷஶாஃபுஹ்ரு ள காயபுஸவபுஸ்வா தி நா॥ கரு

யோவயு தஹெவெஷம் ரொஷஹொஷாத்ருஶிபுதஃ।
வ்ரயிதம் திஷ்டொகெஷ்ட கவிதஃநவஸ்ரிதஃ॥ கசு

யிமஸ்ட ராஜஸம் ஹாவஃ நீஶஃநவஸ்ரிதஃ।
ராம்ஶ்ரணாவியஃ ராமர்நயா ஸீதா ந ரக்ஷிதா॥ கள

விநஷ்டாபாம்த ஸீதாயாம் தாவ ஹள விநஶிஷ்யதி।
தபொவிபுநாஶெ ஸ்ரீவஃ ஸவ்ரு விபுநஶிஷ்யதி॥ கஅ

வ தஹெவ வவஃ ஶ்ர தா ஹரதொ ஹ்ரா கூவதஃ।
யஉபுதா ஸஹஶ ரு வஃ ஈயம் ஶக்ஷ்ரு தி ஜீவி தஃ॥ கக

உக்ஷாக்ரவம்ரெ யதிபுஷ்ரெ ஶரித நாஶஹஸம்ஶயஃ।
ஹவிஷ்ரு தி வ்ருஜாஸ்ரவபுராஃ ரொகஸம் தாவவீஶிதாஃ॥ உ ০

கஉஹம் ஹாஹ்ரு ரஹிதொ ரு வ்ரயஃபுராயபுஸம்ஶ்ரஹஃ।
ரொஷஹொஷவரீ தாதா வ்ரகம் ரொகவிநாஶநஃ॥ உக

ஐ தி ஶிநபதஸ்ரு நிஶிதா நரு வெஶிரெ।
வ்ரவுபுவ்ரு வஉவ்ரா நி ஸாக்ஷாத் நரவிநயதஃ॥ உஉ

ஈயவா வாரு ஸவபுராஹ்ரு ரக்ஷிதா ஷ்வ நெஜஸா।
ந நஶிஷ்ரு தி கூயாணீ நாஶிரமள வ்ரவதபுதெ॥ உங

நஹி யத்ரா தநஸ்ஸ்ய ஹாயபூர்வீ தி தெஜஸஃ
ஸ்வாநீ தூராஹிமுஷ்வாம் தாம் ஸுஷ்டுஹுதி வாவகூஃ॥ உச

நஃ ஸுநம் ராவ்ரு ஹாவெந வெவெஹ்ரூ ராஸ்ஸுரி கநவ।
யநாம் உஹநகூர்யம் நாஹ ஹ்ஸ்வ்ரு வாஹநஃ॥ உரு

த்ரயாணாம் ஹ்ரு தாரீநாம் ஹ்ரு தாணாம் ஹ்ரு தாவ யா।
ராஸ்ரு உநஃகாந்தா ஸா கூயம் விநஶிஷ்ரு தி॥ உகூ

யஸ்ரு ஹுஹநகூர்யம் ஸவ்ரு த்ரு வ்ரு ஹ்ரு ரவ்ரு யஃ।
ந ஸெ உஹ தி ராஹ்ரு ஸுயம் கூயீயபூரம் வ்ரு யக்ஷ்ரு தி॥ உஎ

வ்ரு நஶ்ரு ஸி நஷ்ரு கத்ரு ஹ்ரு ஸுஸ்ரு நிஷ்ரு தஸ்ரு ஹ்ரு।
ஹிரண்ரு நாஹஸ்ரு ஶிரெஜ்ரு ஸுஸெரு வ்ரு ஹுஶ்ரு நஶ்॥ உஅ

தவஸ்ரு ஸ்ரு தூரு வாக்ரு ரு ந கூ நரு தாரு ஸ்ரு தூரு।
கூவி ஸ்ரு நிஹ்ரு ஹெஹ்ரு ஶிம் ந தாஶிஃ வ்ரு யக்ஷ்ரு தி॥ உகூ

ஸ தயா விநயம்ஸ்ரு த ஷெவ்ரு யஃ ஸுவரிஶ்ரு ஹஶ்। ஶுஶ்ரூவ
ஹ்ரு நுஸ்ரு நாகூரு ஸ்ரு ரணாநாம் ஸுஹ்ரு தநாஶ்॥ கூஹ்ரு வ்ரு ஸ்ரு ரூ ரூ தம்
கூஸ்ரு ஹ்ரு ஸ்ரு ஹி ஹ்ரு நுஸ்ரு தா। கூஶிம் விஷ்ரு ஜ்ரு தர்ஶீக்ஷ்ரு ஸ்ரீம் ரூ
க்ஷஸ்ரு வெஶ்ரு நி॥ வ்ரு வ்ரு ரூ யி தா ரூ க்ஷஃ ஸ்ரீ வ்ரு ரூ வ்ரு ஹ்ரு ஸ்ரு ரூ ரூ ரூ।
ஜநகூ ரூ ரூ ர

அளவற்றப்ரபாவமுள்ள அந்தத் தர்மாத்மாவின் பார்யையாய், (பின்னும்) தன்நன்னடக்கையால்ரக்ஷிக்கப்பட்டவளாயுள்ள அந்தஸீதையை அக்நி தீண்ட முடியாது. ௨௪

பிடித்ததைச்சாம்பலாய்ச்செய்யவல்ல இந்த அக்நி என்னைத் தஹியாமல்விட்டது ராமப்ரபாவத்தாலும் ஸீதையின்நன்னடக்கையாலுமாகியதே, நிச்சயம். ௨௫

பரதர்முதலான (ராமர்)தம்பிகள் மூவருக்கும் தைவமாய், ராமர் மனதிற்கிசைந்தவளாயுள்ள அந்தஸீதை எப்படி நாசமாயிருப்பள்! ௨௬

எங்கும் வல்லமைபெற்றழிவில்லாது தஹிப்பதையேசெயலாகவுடைய இந்தவக்நி என் வாலையே தஹிக்கவில்லை; பூஜிக்கத்தகுந்தஸீதையை எப்படித் தஹித்திருக்கலாம்!" ௨௭

ஹநுமான் அப்பொழுது(ஸமுத்ரந்தாண்டினபோது) ஜலமத்யத்தில் மைநாக பர்வதத்தைக் கண்டதை மறுபடியு மங்கு ஆச்சர்யப்பட்டு நினைத்தார். ௨௮ தவத்தாலும் ஸத்யவாக்யத்தாலும் ஒருவருக்கேபத்நியாயிருப்பதாலும் அவள் அக்நியைத் தஹித்துவிடுவள்; அக்நி அவளைத் தஹியாது. ௨௯

அந்த ஹநுமான் மேன்மைபெற்றஸீதையின் தர்மப்ரபாவத்தை அங்ஙவ்வாறு நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில், "ஆச்சர்யம்! பயங்கரமான அக்நியை ராக்ஷஸக்ருஹத்தி லடிக்கடி போட்டு, ஹநுமானால் (வேறொருவர்)செய்யமுடியாத கார்யம் செய்யப்பட்டது; ஓடுகின்றராக்ஷஸர்களின்ஸ்த்ரீகளும்பாலர்களும்கிழவர்களுமலைந்து, பர்வதத்தின்குஹையில் அழுவது போல்(எதிரொசையுண்டாகும்படி) ஜநக்குழப்பத்தால்சப்தித்து, கோட்டைத்திப்பைகளுடனும்மதில்களுடனும், தோரணவாசல்களுடனும் இந்நகரம் முற்றும் தஹிக்கப்பட்டது! ஜாநகிமாத்ரம் தஹிக்கப்படவில்லை யென்பது நமக்கு இதற்குமுன்காணாத ஆச்சர்யமே!" (என்று) மஹாத்மாக்களான சாரணர்கள் சொல்லக் கேட்டார். ௩௦

அந்த ஹநுமான், மஹாகுணமுள்ள(வலதுதோள்துடிப்பதுமுதான) சுபக்குறிகளாலும், பலன்கண்ட(அதாவதுராமப்ரபாவத்தாலமைநாகபர்வதம்கிளம்பியதுமுதலான) காரணங்களாலும், ருஷிகள்பேசிக்கொண்டதனாலும் மணங்களித்தவரானார். ௩௧

அநந்தரம் வாநரர்ஹநுமான், கோரினகோரிக்கைநிறைவேறினவராய், அந்த ராஜகுமாரி க்ஷேமமாயிருப்பதை (சாரணர்பேசிக்கொண்டதனால்)அறிந்து, மறுபடியும் அவளை நேரில் கண்டு, (கிஷ்கிந்தைக்குத்)திரும்பிப்போக எண்ணங் கொண்டார். ௩௨

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தினடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஜாநகியைத் தெண்டனிட்டு, "(அம்ம!) நீ ரிங்குத் தைவவசத்தால் க்ஷேமமாயிருப்பதாய் நினைக்கிறேன்" (என்று) சொன்னார். ௧

பிறகு புறப்படஉத்தேசித்த அந்த ஹநுமானைப் பலதடவை ஸீதை பார்த்து, பர்த்தாவினிடத்தில்தனக்குள்ளஸ்நேஹத்தைவெளியிடுஞ் சொல்லைச் சொன்னாள்:— உ

"சத்ருவீரரைக்கொல்லுகின்றவ! இந்த(அதாவது ராவணன்முதலியஸகலராக்ஷஸரையும்கொன்று என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டிய) கார்யத்தை ஸாதிப்பதில் நீ ஒருவன் போதுமானவனே; ஆயினுமப்படி உன் பலத்தைக்காட்டுவது உனக்குக் கீர்த்தியைஉண்டாக்கும் (ராமருக்கு உண்டாக்காது). ௩

சத்ருபலத்தைத்தொலைக்கும் காகுத்ஸ்தர் பாணங்களால் லங்கையைத் தூளாகச் செய்து, என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோவாராயின், அஃதவர்க்கேற்றிருக்கும். ௪

ஆதலால், யுத்தத்தில்சூரானஅந்த மஹாத்மாவின் பராக்ரமம் என்னசெய்தால் (அவருக்கு)ஏற்றிருக்குமோ அப்படி நீ செய்யவேண்டும்" ௫

உட்கருத்தோடும் காரணத்தோடும் விநயத்தோடும் கூடியுள்ள அம்மொழியைக் கேட்டு ஹநுமான் அவளுக்கு பதில் சொல் சொன்னார்:— ௬

"யுத்தத்தில் சத்ருக்களை வென்று உமது துக்கத்தை எவர் போக்கப்போகிறாரோ (அந்தக்) காகுத்ஸ்தர் வாநர—ருக்ஷச்ரேஷ்டர்கள்சூழ சீக்ரத்தில் வரப்போகிறார்." ௭

வாயுகுமாரரான ஹநுமான் இவ்வாறு வைதேஹியைத் தேற்றி, புறப்பட நிச்சயம் செய்து வைதேஹியைத் தெண்டனிட்டார். ௮

பின்னர், பகைஞரைப்பொசுக்கிய அவ் வாநரோத்தமர் ஸ்வாமியைக்காண்பதிலாசைகொண்டு, அரிஷ்டமென்னும் மாமலையின்மீ தேறினார். ௯

(அந்தஅரிஷ்டமென்கிறபர்வத மிருந்தவிதத்தை ருஷி வர்ணிக்கிறார்:—)

உயர்ந்தபத்மகமென்கிறவ்ருக்ஷங்களடர்ந்துள்ள கறுத்த வநவரிசைகளால் (அரையில்வேஷ்டிதரித்தது போலும்), சிகரமத்யங்களில்வந்துதொங்கும் மேகங்களால் உத்தரீயம்தரித்தது போலும், தருண ஸூர்யகிரணங்களாகிய கைகளால் ப்ரீதியுடன் எழுப்பப்படுகின்றது போலும், காவிக்கல்களால் திறந்த கண்களால் விழித்துப்பார்ப்பது போலும், எங்கும் கம்பீரமான ஜலப்ரவாஹகோஷங்களால் வேதமோதத்தொடங்கியது போலும், பற்பலப்பர்வதத்தினடியினின்றுவெளியாகுமாறுகளின்சப்தங்களால் பாடத்தொடங்கியது போலும், மிகவுமுயர்ந்ததேவதாருவ்ருக்ஷங்களால் கைகளைவுயரவெடுத்து(தவஞ்செய்துகொண்டு) நிற்பது போலும், அடிவாரங்களினின்று(பள்ளத்திற்கு)விழுமருவிகளின்ஜலகோஷங்களால் எங்கும் கூச்சலிடுவதுபோலும், அசைகின்ற கறுத்த சரத்காலமேகங்களால் நடுங்குகின்றவன்(கிழவன்) போலும், காற்றடித்துச் சப்தமிடும்(கீசகமென்கிற)மூங்கில்களால் கூப்பிடுகிறது போலும், பயங்கரமான பெரும்பாம்புகளால் கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுவது போலும், பனிநிறைந்தகம்பீரமான குஹைகளால் (ச்வாஸபந்தநம்பண்ணி)த்யாநஞ்செய்கிறவன் போலும், நாற்புறமும் மேகங்கப்புவதற்கொப்பான சுற்றுக்குன்றுகளால் அடிவைத்துநடப்பது போலும், மேகவரிசைகளுற்ற சிகரங்களால் ஆகாசத்தில் சோம்பல்முறிப்பது போலும் விளங்குவதாய்,

தத்ஸம் வ்ரஜிதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா வநம்வநம்।
ஹத்ப்ரஹ்வாநிதம் வாக்யம் ஹநுமந்தமுவாச ஹ॥ உ
காமிஸ்ய தவிவேகம் காயஸ்ய வரிஹாயஸே।
வபுராவ்ஹ்ய வாவீரவ்ய யஶஸ்ய ஸ்வ வயோஹயம்॥ ங
ஶரிரஸ்ய ஸம்கமோ ஹ்யாம் க்வ தா ஶாம் வாரவாஹ்ருநம்।
ராம நயேத்ரி காகுத்ஸ்தஸ்ய ஸத்ரஶம் ஹிவத்॥ ச
தத்ரயா தஸ்ய விக்ராந்தநுரூபம் மஹாதநம்।
ஹவ தாஹவஶ்ரமஸ்ய தயா த்வமவாஹய॥ ரு
தத்ரிபுர்வஹிதம் வாக்யம் வ்ரஶ்ரிதம் ஹெதுஸம்ஹிதம்।
நிஶம்ய ஹநுமாம்ஸ்தஸ்யா வாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥ ஞ
க்ஷிப்ரமிஷ்யதி காகுத்ஸ்தா ஹயபுக்ஷவ்ய வரிரவ்ருதம்।
யஸ்ய யாயி விஜிதாரீஸ்ரோகம் வ்ரவநயிஷ்யதி॥ எ
வாவமாஶ்வாஸ்ய விவிதைர்ஹீம் ஹநுமாநுத்தரம் தத்ஜம்।
ஶநாய ஶிம் க்ருதா விவிதைர்ஹீஹ்ருவாஹ்ய த்॥ அ
தத்ஸ கவிஶார்தூலயம் ஸ்ராதிஸம்ஶுபிநாத்மகம்।
ஸ்ரார்ரொஹ மிரிஶ்ரஷ்டரிஷ்டரிஶுநம்॥ கூ

தத்ரவ ஹுகுஜ்ஷாஹி நீயாஹிவ நராஜிஹிம்। ஸொத்ரீயதிவா
ஹ்ரிவிஶம் ஶ்ரூஹ்ரநாரவியதிஹிம்॥ வொயுரிநதிவ வீர்யாதி
வாகுரகுரிரஶ்ரிவிஹம்। உநிஷ்ஷநிவொஹ்ரிவிதிவ்ரூ
ரிநிரிவ யாத்ரிஹிம்॥ தொபளவநிம்ஷ்ரிநிஹுரிஹ்ரு வ்ரா
யீதிவ *ஸவ்ருதம்। வ்ரஹீதிவ விஷ்ரிஷ்டநுநாவ்ரஸ்ரவண
ஷ்ரிநம்॥ ஷ்வஹாரமிரத்ரிஹ்ரு ஹ்ருவுவாஹமிவ ஷ்ரி
தம்। வ்ரவாதஜயநிவெபுரிரிஷம் வ்ராக்ரமிஷ்டிவ ஸவ்ருதம்॥
வெவமாநிவ ஶ்ரரிஷம் கூஷமாரிநிஶ்ரமுஹ்ரிநம்। வெணமிரி
ஹுரமிதாஹ்ரிதம் கமுஜந்திவ கீஹரிகம்॥ நிம்ஶஷ்நிவ
வாஷ்ரிபுரிஷ்ரிரிரமாஶீவிஷ்ரிதிஷம்। நிஹாரகூதமஹீரிரி
யபுரிபந்திவ ஶ்ரஹரிரம்॥ ஷ்வேவாஹநிரிஹம் வாரிஷம் வ்ர
க்ராந்திவ ஸவ்ருதம் ஜ்ரஹிமாணிவாகாஶ ஶிவரிரமுமாரிஹிம்॥

* "ஸவ்ருதம்" இதி வாரிஹம்; வ்ரமாயதுவகாஶிதி
தத்ரிக்ஷ வ்யாவ்ரெயம்.

கூறுவெடுத்து ஸஹஸா கீழிண்டு மொஹிதம் ஸஹகூந
ரெரு: ஸாயுதாயுகவிண்டு வம்மெடுத்து ஸஹஸிவ்ரு தஜ்॥
யுதாவிதாநெவிருத்தெ: வாஷவஜிரயுஜ்ரு தஜ். நாநாஜுமர
ணாகீண்டு யாத்நிஷ்ருநஜுவிஷிதஜ்॥ ஸஹஸ்ரு ஸ்வ
ணாவெதம் ஶியாஸம்யஸம்கூடஜ். உஹஷிருயக்ஷமுநவுகிந
ரொரமஹெவிதஜ்॥ யுத்வாஉவஸம்வாதம் ஸிம்ஹாயுஷித
கூநரஜ். வ்ரூரு ஸம்வஸாகீண்டு ஸாஉஷிருயஹயுஜ்॥
தீரரொஹ ஹநாநுவுதம் வநாதஜ:. ராஜுமுநஶீ
ரெண ரூஹஷெடுணாஹிஹொதி:॥ உக

தெந வாஉதயுகூரநா ரெஷ்ரு மிரிஸாநஷ்ரு.
ஸவொஷாஸ்ஶேயுந ஶியாஶுணீடுகூ தாஸுத:॥ உஉ
ஸ தீரரூஹ்ரு ஶெரெநம் வ்ரூயுத ஜஹாகவி:.
உக்ஷிணாஉந்தரம் வாரு ரூ ரூயுபநுவணாஹ்ஸ:॥ உங
கயிரூஹ்ரு தெதொ வீரு: வவுதம் வவநாதஜ:.
உஶு ஸாரம் ஹீம் தீநொரமநிஷெவிதஜ்॥ உச
ஸ தீரரூத ஜவாகாஶம் தீரரூ தஸ்ரு தஸ்ஹவ:.
ரூவெடெ ஹரிஶாஉருவொ உக்ஷிணாஉந்தரம் ஶிஶஜ்॥ உரு
ஸ தஜா வீஜிதஸ்ரு கவிநா வவுதொத:. ரரரஸ ஸஹ
ரெதஹுருதெ: ரூவிஶுவஸரூயா தயுஜ்॥
கூஜீரிநெஶ ஶிவரெரு: வதஜிரவிவ உரூரெ:. உசூஉ
தஸ்ரூயரூவொநுயிதா: வாஉவா: வாஷஶா ஜிந:.
நிவெதஹுருதெயுரூ: ஶகூரயரூஹ தா ஜவ. உஎஉ
கூநராநுரஸம்ஸ்நாநாம் வீஜிதாநாம் உஹளஜஸாஜ்॥
ஸிம்ஹாநாம் நிநிஜொ வீரொ நஜொ ஜிநுந ஸரூரூவ. உஅஉ
ஸ ஸவ்ரூவிஷ்வஸநா வ்ரூகூரூ தஜ ருஷணா:.
விஜ்ரூயயுஸ்ரூ தெத: ஸஹஸா யரணீயரூ தஜ். உகூஉ
கதிவ ரணா ஜ்ரிநொ தீவ்ரஜிஹ்ரு உஹாவிஷா:.
நிவீஜிதஶிரொரீ வா வ்ரூவெஷ்ரு உஹாஹயா:. ஙஉ
கிநரொரமஹுநவுயக்ஷவிஜ்ரூயரூஹ்ரு ஹா.
வீஜிதம் தம் நமவரம் தகூ மமநரொஜிகா:. ஙகஉ
ஸவ ஹுருதியரு: ஶ்ரீ ரரநிநா தெந வீஜிதம்.
ஸவ்ரு க்ஷஶிவரொஹ்ரு: வ்ரூவிவெஶ ரஹாதயுஜ்॥ ஙஉஉ
உஶயொஜநவிஸ்தரஸிம்ஶெரூஜநஶ்ரூவிதம்॥
பரணரூம் ஸஜகாம் யாதம் ஸ ஸவ ஹுருவ யரரூபரு:. ஙஙஉ

(ஹநுமான்கால்பட்டதால்)பலசுக்கலாய்ச் சிதறிப்போன சிகரங்களாலும் பலகுஹைகளாலும் ப்ரகாசிப்பதாய், ஸாலம்பனை அச்வகர்ணம் மூங்கில் முதலான அநேகவ்ருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதாய், புஷ்பங்களடர்ந்து படர்ந்த பலகொடிகளா லலங்கரிக்கப்பட்டதாய், பற்பலம்ருகக்கூட்டங்கள்நிரம்பியதாய், (பொன்முதலிய)தாதுக்கள்பெருகுவதாலழகாயதாய், அநேகஅருவிகளுடன்கூடியதாய், கற்குவியல்கள்நெருங்கியதாய், மஹர்ஷி-யக்ஷ-கந்தர்வ-கிந்நர-உரகர்களாலடையப்பட்டதாய், கொடிகள்கூடியமரங்களடர்ந்ததாய், ஸிம்ஹங்கள்வஸிக்கும்குஹைகளுற்றதாய், புலிக்கூட்டங்கள்பரவியதாய், இனியவேர்களும்பழங்களுமுள்ளவ்ருக்ஷங்களுடையதாயுள்ள அந்தஅரிஷ்டமென்கிற) பர்வதத்தின்மீது, வாயுகுமாரர் ஹநுமான் ராமதர்சநத்தில்விரையும் பெருங்களிப்பால் துண்டப்பட்டு ஏறினார். உக

அழகாய மலைத்தாழ்வரைகளில் கற்கள் அந்தஹநுமானால் காலால் மிதிக்கப்பட்டதனால் பொடிப்பொடியாய்க் கோஷத்துடன் அங்கிருந்து சிதறிப்போயின. உஉ

அந்த மஹாகபி உவர்க்கடலின் தென்கரையினின்று வட கரைக்கு (வரை) ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு அம் மஹாபர்வதத்தின்மீ தேறி வளர்ந்தார். உங

வீரரான வாயுகுமாரர் பர்வதத்தின்மீ தேறி அங்கிருந்து, மீன்களும்பாம்புகளும்நிரம்பிப் பயங்கரமாயுள்ள ஸமுத்ரத்தைப் பார்த்தார். உச

வாயுபகவான் ஆகாசத்திற் (போவது)போல், வாயுகுமாரரான அந்த வாநரோத்தமர் தென்திசையினின்று வட திசைக்குப் போனார். உரு

அந்தக் கபியினால் அந்த மஹாபர்வதம் பீடிக்கப்பட் டப்பொழுது அதிலிருந்த ப்ராணிகளுடனும், நடுங்குகின்ற சிகரங்களுடனும், விழுகின்ற வ்ருக்ஷங்களுடனும் பூதலத்தி லழுந்தி சப்தித்தது. உசூ?

மலர்களாலழகாய மரங்கள் அவரது தொடைவேகத்தால்முறிக்கப்பட்டு வஜ்ராயுதத்தாலடியுண்டு சிதறியவைகள் போல் பூதலத்தில் விழுந்தன. உஎ?

பீடிக்கப்பட்ட குஹைகளினுள்ளிருந்த மஹாபலமுள்ள ஸிம்ஹங்களின் பயங்கரமான அந்தக் கோஷம் ஆகாசத்தைப் பிளப்பதுபோல் கேட்கப்பட்டது.

நழுவிவ்யத்யாஸமாய்த்தரித்தவஸ்த்ரங்களும் மாற்றியணிந்தஆபரணங்களுமாய் வித்யாதரஸ்த்ரீகள் வேகமாய்ப் பர்வதத்தினின்று கிளம்பிவிட்டார்கள்.

மிகவும்பருமனும் பலமும் ஜ்வலிக்கும்நாக்கும் மஹத்தானவிஷமுமுள்ளஸர்ப்பங்கள் பீடிக்கப்பட்டதலையும்கழுத்துமுற்றுப் புரண்டன. ௩௦?

கிந்நர-உரக-கந்தர்வ-யக்ஷ-வித்யாதரர்கள் (ஹநுமானால்)பீடிக்கப்பட்ட அந்த மஹாபர்வதத்தை அப்பொழுதே விட்டுவிட்டு ஆகாசத்தில் நின்றார்கள்.

அழகாய அம் மலையும் அந்தப் பெருமிடுக்கரால் பீடிக்கப்பட்டு, உயர்ந்தவ்ருக்ஷங்கள்கூடியசிகரங்களுடன் பாதாளத்திற் புகுந்தது. ௩உ?

பத்துயோஜநம்சுற்றளவும் முப்பதுயோஜநமுயரமுமுள்ள அந்தப் பர்வதம் பூமியில் ஸமமாக ஆய்விட்டது. ௩௩?

அந்த வாநரர், பயங்கரமாய் அலைகள்வந்தறையும்கரையோரங்களுற்ற உவர்க்கடலை விளையாட்டாய்த் தாண்டநினைத்து ஆகாசத்திற் கிளம்பிவிட்டார்.

ஐம்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

சந்த்ரனுகிறஆம்பலுற் றழகாகி, ஸூர்யனுகிறநீர்க்காகங்கூடித் துலங்கி, புஷ்யம்ச்ரவணம்என்கிறநக்ஷத்ரங்களாகிறகலஹம்ஸங்களும், மேகங்களாகிறபாசிக்கொத்துகளால்பச்சைப்புல்லின்நிறமும், புநர்வஸுவாகிறபெருமீனும், அங்காரகனுகிறபெருமுதலையும், ஐராவதமாகிறபெரியதிட்டுமுடையதாகி, ஸ்வாதியாகிறஹம்ஸம்நீந்தப்பெற்றதாகி, காற்றடிப்பதையேஅலையாகக்கொண்டசந்த்ரகிரணமாகிற(நிலவாகிற)தண்ணீருற்று, புஜங்க—யக்ஷ—கந்தர்வர்களாகிறமலர்ந்ததாமரையும்கருநெய்தலுமுற்றுவிளங்கும் கரையில்லாத ஆகாசமாகிறஸமுத்ரத்தில், பெருங்கப்பல் கடலிற் (போவது)போல் வாயுவேகமுள்ள ஹநுமான் வருத்தமின்றி பாய்ந்தார். ௪

பெருப்பெருத்துப் பெருங்களிப்புற்ற வாயுகுமாரரான ஹநுமானென்னும் வாநரர், ஆகாசத்தை விழுங்குகின்றவர் போலும், சந்த்ரனைக் கீறுகின்றவர் போலும், நக்ஷத்ரங்களோடும் ஸூர்யமண்டலத்தோடும் ஆகாசத்தைப் பிடுங்குகின்றவர் போலும், மேகவரிசைகளைப் பிடித்திழுக்குகின்றவர் போலும் ஆகாசத்திற்பாய்ந்து சென்றனர். ௫

(ஹநுமானுடையகாந்தியினால்) மஹாமேகங்கள், வெளுப்புசிவப்பு நீலம்மஞ்சள் பச்சைகலந்தசிவப்பு என்கிறவர்ணமுடையவைகளாய்ப் ப்ரகாசித்தன. மேகவரிசைகளினுள்ளே பலதடவைப் புகுந்தும் வெளிப்பட்டுஞ்செல்லும்பொழுது, (மேகத்தால்)மறைக்கப்பட்டும் மறைக்கப்படாமலுஞ்செல்லும் சந்த்ரன் போல் காணப்பட்டார். ௮

வீரரானஹநுமான் வெள்ளைவஸ்த்ரந்தரித்து, ஆகாசத்தில் பற்பலமேகக்கூட்டங்கள்திரியும்மார்க்கத்திற்சென்றதனால் அப்போது தெரிந்தும்மறைந்தும்விளங்கும்கிரணங்களுற்ற சந்த்ரன்போலிருந்தார். ௯

வாயுகுமாரர் அடிக்கடி மேகக்குழாங்களைப் பிளந்துகொண்டு வெளிப்படும்பொழுது ஆகாசத்தில் கருடன்போன்றவராய்ப் ப்ரகாசித்தார். ௧௦

மேககோஷம்போன்றகோஷமுடையராகி மஹாகோஷத்துடன் கோஷித்து, மேலான ராக்ஷஸர்களையும் கொன்று, தம்முடைய பெயரையும் ப்ரஸித்தப்படுத்தி, (லங்கா)நகரியையும் கலங்கச் செய்து, ராவணனையும் துன்பப்படுத்தி, கோரமான ஸைந்யத்தையும் புடைத்து, வைதேஹியையும் தெண்டனிட்டுப் பெருமிடுக்குடன் மறுபடியும் கடல்நடுவில் வந்தார். ௧௨

மஹாவீர்யமுள்ளஹநுமான் மைநாக மஹாகிரியையும் ஸ்பர்சித்து(அதாவதுபெருமைபடுத்தி), நாணினின்றுவெளியான பாணம் போல் மஹாவேகத்துடன் கிட்டிவந்துவிட்டார். ௧௩

அந்த வாநரச்ரேஷ்டர் இன்னுங்கொஞ்சதூரம் வந்து, மேகத்திற்கொப்பான மஹேந்த்ரமென்கிற மஹாகிரியைக் கண்டு சப்தமிட்டார். ௧௪

ஸ ஸியஜயிஷுர்ஹரிம் ஸமீயம் யவணாணுவத்॥
கபொலாஸ்யவெலாநுதவாத நஹொ ஹரிஃ। நசஉ

ஷட்ஜாஶஃ ஸமுஃ ஸரோவஃ.

ஸவவஜாஶஃ ஸமுஃ.

ஸ வநகுஶஷம்ரஶ்ரீம் ஸாகுகாரண்டவம் ஶுஹத்।
திஷ்ஶ்ரவணகாஉஹிஜ்ரெவாலாஶாஉத்॥
வுநவுஸுஹாதீநம் லொஹிதாஉஹா஗்ரஹத்।
ஹெராவதஹாதீவம் ஸாதீஹம்ஸவிலொதித்॥
ஸாதீஸ்வாதஜாகொதிவுநாம்ஶுசிசிராஉஷத்।
ஹுஜயக்ஷமநுவுவ்ரவுஉகுலொத்॥
ஹநுமாநாரு தகதிஉஹாநளரிவ ஸாமரத்।
கவாரவரிஶ்ராநுஃ வுவுவெ மமநாணுவத்॥ ச
஗ுஸாந உவாகாஶம் தாராயிவதிவொதிவுநத்।
ஹரநிவ ஸநக்ஷத்ரம் மமநம் ஸாகுஉண்ணுவத்॥
சாரு தஸ்யாதஜஃ ஶ்ரீமாநவிவெ ஗ுரவெரொ உஹாநத்।
ஹநுமாநெவஜாயாநி விகுஷ்டுநிவ ஗ுஹதி॥ சு
வாணுராரு ணவணுராநி நீலாஞ்ஜிஷகாநிவ।
ஹரிதாரு ணவணுராநி உஹாஹ்ரணி வகாஶிரெ॥ எ
வ்ரவிஶநஜாயாநி நிஷ்தம்ஶ வுநஃவுநஃ।
வ்ரவுநஶ வ காஶஶ வநரா உவ யக்ஷ்யதெ॥ அ
விவியாஹ்ரவநாவநொவரொ யவயா உரஃ।
உஶ்ரூஉஶ்ரு தநுவீரஹுஹா வநாயதெz உரெ॥ கூ
தாக்ஷுராயரெணொ மமநெ வெஹாவெ வாயுநநஃ।
ஹாரயநெவவ்ரநாநி நிஷ்தம்ஶ வுநஃவுநஃ॥ கப
நஷ்நாவெந உஹதா தெவ்வநஉஹாவ்வநஃ।
வ்ரவராநுராக்ஷவாநதா நாஉ விஶ்ராவ்ரு ஹாதநஃ॥
ஶுகுயாம் நமரீம் க்ருதா வ்ரயயிதாவ ராவணுத்।
கூஉயிதா வெயம் வொரம் வெவெஹீஉலிவாஶ்ரு॥
ஶுஜமாஉ உஹாதெஜாஃ வுநஉயெந ஸாமரத்। கஉஉ
வவுதெநம் ஸுநாஹம் ஸ ஸஉவவ்ரஶ்ரு வீயுவாநத்॥
ஜ்ராஉகு உவ நாராவொ உஹாவெமொzஹ்ரு வொமதஃ। கநஉ
ஸ கிஞ்ஜிஉநுஸம்வ்ராவம் ஸாலொகுஉஹாமிரிஉத்॥
உஹநம் வெவஸம்காஶம் நநாஉ ஹரிவுஹ்ரவஃ। கசஉ

ஸ வ்ருதயாசாஸ கவிஶ்ரேஷ்ட உஶ ஸஸ்தத:॥
நஷ்டாஶ்ரமெந ஶோகேந ஶோகாவிஷ்டேந ஶோகாவிஷ்டேந:। கரு,ஏ
ஸ தம்ஶ்ரேஷ்ட்ந வ்ருக்ஷம் ஸுஹ்ருஶ்ரேஷ்ட்ந ஸுஹ்ருதாமஸ:॥
நநாஶ ஹரிஶார்தூலோ,ராஜ்ரேஷ்ட்ந வாவ்ருக்ஷ்யதத்। கசு,ஏ
தஸ்ய நாநஶ்யதாநஸ்ய ஸுவர்ணபுஷ்பிதெ வயி॥
ஸயதீவாஸ்ய வொஷ்டெண ஶ்ரமநம் ஸாகுலேந்த்ரியம்। கள,ஏ
யெத ஸ்ரெஷ்ட்ரதரெ தீரெ ஸீதாயா ஸ்ரியா ஸஹ॥
வ்ருக்ஷம் ஸம்விஷ்டிதாஶ்ரேஷ்ட்ரா வாயுவ்ருஷ்டிஸஹ்ருக்ஷவ:।
ஶோகெந வாயுநுநஸ்ய தொயஶ்ரெஷ்ட்ய ஶஜ்ருதத்॥
ஶுஶ்ரவுஷ்ட்ரெ ததா வொஷ்டிரேவெம் ஹநுஶோதத:। கசூ,ஏ
தெ தீநநிநஸ்வெ ஶுஶ்ரவுஃ காநநள்கஸ:॥
வாநரெந்த்ரஸ்ய நிவெதுஷம் வஜுநஸ்ய நிநஶ்சவ்ரத்। உ0,ஏ
நிஶம்ய நஶ்ரெதா நாஶம் வாநராஷ்ரெ ஸஸ்தத:॥
வைஶ்வாவ்ரதகாஸ்ரெவு ஸுஹ்ருஶ்ரேஷ்ட்ந காஶ்ரிணம்। உகூ,ஏ
ஜாவ்வாந ஹரிஶ்ரெஷ்ட: ஸ்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டாநஸ:॥
உவாசநஸ்ய ஹரீஸ்வரநிஶம் வயநஸ்ரெ வீத்। உஉ,ஏ
ஸவுயா கூதகாயெதுzஸள ஹநுமாநாத ஸம்ஶயம்॥
ந ஹ்ருஸ்யாகூதகூயுஸ்ய நாஶ வனஸம்வியொ ஹவெத்। உங,ஏ
தஸ்ய வாஹ்ரவெம் ச நிநாஶம் ச ஶோகநுத:॥
நிஶம்ய ஹரயொ ஹ்ருஷ்டா: ஸீதெ ஸ்ரஸ்தஸ்ரத:। உச,ஏ
தெ நகாக்ரநகாக்ராணி ஶிவாராவிவராணி ச॥
ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்ரெவுஸ்ரந ஹநுமந்தம் திஷ்ட்ரக்ஷவ:। உரு,ஏ
தெ ஸ்ரீதா: வாஶவாஸ்ரெ ஷ்ட ஹ்ருஹ்ய ஶாவாஸ்ரவிஷ்டிதா:॥
வாஸாம்ஸீவ ப்ரஶாவாஶு ஸாவியுந்த வாநராந்। உசூ,ஏ
மிஶிமஹாரஸம்ஶெநா யயா ஶஜுதி ஶாரதம்॥
வனம் ஜமஜு வயவாநநாரநாரதாதஜ்:। உஎ,ஏ
தஶ்ரவ நஸம்காஶாவ கந்தம் ஶோகவிஶ்॥
ஹ்ருஷ்டா தெ வாநராஸ்ரெவு தஸ்ய: ப்ராஜ்ஜயஸ்ஸுதா। உஅ,ஏ

மேககோஷம்போன்றமஹாகோஷமுள்ள அந்த வாநரர்ஹநுமான் எங்குங்கேட்கும்படி மஹத்தான (விம்ஹ)நாதம் பண்ணி (அதனால்) பத்துத் திசைகளையும் நிறைத்துவிட்டார். கரு?

அந்த வாநரோத்தமர் அவ் விடத்திற்குக் கிட்டிவந்து, நண்பர்களைக்காணவாவல்கொண்டு கூச்சலிட்டார்; (ஸந்தோஷத்தால்) வாலையும் ஆட்டினார். கருடன் திரியும்(ஆகாச) மார்க்கத்தில் அடிக்கடிகூச்சலிடும் அந்த(ராக்ஷஸர்களைக்கொன்ற) இந்த(திரும்பிவந்தவீரரான) ஹநுமானுடைய கோஷத்தால் ஸூர்யமண்டலத்துடன் ஆகாசம் பிளந்தது போலும். கஎ?

மஹாபலமுள்ள சூரர்களான எவர்கள் ஸமுத்ரத்தின் வட கரையில் அங்கு(மஹேந்த்ரபர்வதத்தில்) வாயுகுமாரரைக்காணவாவல்கொண்டு முன்னே உட்கார்ந்திருந்தார்களோ அவர்கள்(ஜாம்பவான்முதலியவர்கள்), வாயுவினாலடிக்கப்பட்ட மஹா மேகத்தின் கர்ஜநம்போன்ற ஹநுமானுடைய (விம்ஹநாத)கோஷத்தையும் துடைவேகத்தாலுண்டான கோஷத்தையும் அப்பொழுது கேட்டார்கள். கக?

மனம்வருந்தியிருந்த அவ் வநவாஸிகள்(அதாவதுவாநரர்காடிகள்கொண்டைமுயல்கள் ஆகியஇவர்கள்) யாவரும் மேககோஷத்தைநிகர்த்த வாநரோத்தமரானஹநுமானுடைய பெருங்கோஷத்தைக் கேட்டார்கள். உ௦?

அன்பரை(ஹநுமானை)காண்பதிலாசைகொண்டிருந்த அவ் வாநரர்கள் யாவரும், விம்ஹநாதம்செய்கின்றஹநுமானுடைய நாதத்தைக் கேட்டு, கோரியகோரிக்கையிலிழிந்தவர்களானார்கள் (அதாவதுஎழுந்துநின்றார்கள்). உக?

வாநரோத்தமரான அந்த ஜாம்பவானும் மனதிற்பெருங்களிப்புகொண்டு, வாநரர்களெல்லோரையும் அழைத்து இம் மொழியை யுரைத்தார்:—

"இந்த ஹநுமான் எல்லாவிதத்தாலும் கார்யத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொண்டு(வருகிறார்), இதில் ஸந்தேஹமில்லை; ஏனெனில்: கார்யத்தைமுடியாதிருந்தால் இந்தஹநுமானுக்கு இப்படிப்பட்ட கோஷ மிராது. உ௩?

அந்த மஹாத்மாவின் கைகள்தொடைகள்என்னும்வைகளின்வேகத்தாலுண்டான சப்தத்தையும் (கண்ட)கோஷத்தையும் கேட்டு வாநரர்கள் களித்து, ஆங்காங்கிருந்து கிளம்பிவிட்டார்கள். உ௪?

அவர்கள் மரத்தினுச்சியினின்றுச்சிகளிலும், (மலையின்)சிகரத்தினின்றுசிகரங்களிலுமாய் (குதித்துவந்து), ஹநுமானைக் காணநினைத்து மிகக்களித்துக் கூட்டங்கூடினார்கள். உ௫?

அவ் வாநரர்கள் களித்து மரங்களினுச்சிகளில் கிளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டுறுதியாயுட்கார்ந்து, (தூரத்திலிருக்கும்வேண்டியவர்களை அழைப்பதற்குமுனிசர்கள் வஸ்த்ரங்களை (வீசிறுவது)போல் சிறுகிளைகளைக் குலுக்கினார்கள். உ௬?

மலைக்குஹைகளிற்புகுருங் காற்று எவ்விதமாய் கர்ஜிக்குமோ அதுபோல் பெருமிடுக்கரான வாயுகுமாரர் ஹநுமான் கர்ஜித்தார். உ௭?

மேகக்குழாங்களுக்கொப்பாய்ப் பாய்ந்துவருகின்ற அந்த மஹாகபியை அவ் வாநரர்கள் யாவரும் கண்டப்பொழுது அஞ்ஜலியுடன் நின்றார்கள். உ௮?

அநந்தரம் பர்வதத்திற்குஸமாநரான வாநரர்ஹநுமான் அந்த மஹேந்த்ர கிரியின் சிகரத்தில் மஹாவேகத்துடன் வந்துவிழுந்தார். உகூ

ஸந்தோஷத்தால் பூரிக்கப்பட்ட இந்தஹநுமான் பர்வதத்தின் அருவியுள்ள அழகாயவோரிடத்தில், சிறகறுந் தாகாசத்தினின்று (விழுகின்ற) பர்வதம் போல் விழுந்தார் (அதாவது குதித்தார்). ௩௦

அநந்தரம் அந்த வாநரோத்தமர்கள் யாவரும் த்ருப்தியானமனதுடையர்களாய், மஹாத்மாவான ஹநுமானைச் சூழ்ந்து கிடடிநின்றார்கள்; ௩௧. அவர்களெல்லோரும் மேலான ப்ரீதியை யடைந்தார்கள். ௩உ

எல்லா வாநரர்களும் முகத்தில்களிப்புதோற்ற, க்ஷேமமாய் வந்துசேர்ந்த அந்த வாயுகுமாரரான வாநரச்ரேஷ்டரை, வேர்களையும் பழங்களையும் உபஹாரமாகக் கொண்டுகொடுத்துக் கௌரவித்தார்கள். ௩௩

அப்பொழுது, மஹாகபியான அந்த ஹநுமானும், ஜாம்பவான் முதலான கிழவர்களையும் 'குருக்களையும் இளவரசனான அங்கதனையும் தெண்டனிட்டார். கௌரவிக்கத்தகுந்த பராக்ரமசாலியான அந்தஹநுமான், (ஜாம்பவான் அங்கதன் என்கிற) அவ்விருவர்களாலும் கௌரவிக்கப்பட்டு (இதர) வாநரர்களாலும் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டு, "ஸீதை பார்க்கப்பட்டாள்!" என்று சுருக்கமாய்த் தெரிவித்தார். ௩௫

அப்பொழுது, தைர்யசாலியான ஹநுமான் மஹேந்த்ர கிரியின் ரமணீயமான வநத்திலோரிடத்தில் வாலியின் புத்ரனைக் கையினால் பிடித்துக்கொண்டுட்கார்ந்தார்; அப்பொழுது அவ் வாநரோத்தமர்களைப்பார்த்துச் சொன்னார்:— ௩எ

"குற்றமற்ற பாலையான அந்த ஜநகராஜர்திருமகள் ஒற்றைப்பின்னலுடனிருந்து, ராமதர்சநத்திலாசையுற்று, உபவாஸத்தால்சோர்ந்து, ஜடைதரித்து (தவப்பெண்போலாகி), புழுதிபடிந்து, இளைத்து, அதிபயங்கரர்களான ராக்ஷஸிகள் காவல்காக்க அசோகவநத்திலிருக்கக் காணப்பட்டாள்!" ௩௯

பிறகு, மேலானபலன் கூடியதாய் அம்ருதத்திற்குஸமாநமாயுள்ள "காணப்பட்டாள்" என்கிற மாருதியின் சொல்லைக் கேட்டு வாநரர்கள் யாவரும் களித்தவர்களாயினர். ௪௦

மஹாபலமுள்ளவாநரர்கள் சிலர் ஸிம்ஹநாதம்பண்ணினார்கள்; சிலர் (அவ்யக்தமாய்) சப்தித்தார்கள்; சிலர் (காளைபோல்) கர்ஜித்தார்கள்; சிலர் (தம்ஜாதிக்கேற்க) கிலிகிலெனக்கூச்சலிட்டார்கள்; மற்றுஞ்சிலர் எதிர்கர்ஜநம்பண்ணினார்கள். ௪௧

வாநரோத்தமர்கள் மிகக்களித்து சிலர் வாலைத்தூக்கினார்கள்; சிலர் மயிரடர்ந்துப்பருத்துநீண்டுள்ள வால்களை ஆட்டினார்கள். ௪உ

மற்ற வாநரர்களும் யானையைநிகர்த்த ஹநுமானை பர்வதசிகரங்களினின்று குதித்துக் களித்துக் கட்டிக்கொண்டார்கள். ௪௩

பிறகு, இனியசொல்லைவந்துசொன்ன அந்த ஹநுமானைப்பார்த்து ஸகல வாநரவீரர்களின் நடுவில் அங்கதன் உத்தமமான சொல்லைச் சொன்னான்:— ௪௪

த தஸ்ய வெமவாம்ஸஸ்ய மிரெமிருரிநிஶம் கூவிம்॥
நிவவாத உஹெநஸ்ய ஶிவரெ வாஉவாகுமெ। உகூ௨
ஹ்ஶெருணாவ-ரெயுமாணொzஸள ரஶ்ரெ வவுதநிஸுரெ॥
ஹிநுவக்ஷ ஊவாகாஶா தவாத யரணீயரம்। ௩௦௨
தத்ஹெ ஸ்ரீ தஉநஹம் ஸவெது வாநரவ-ஊவாம்॥
ஹந-உநம் உஹா தாநம் வரிவாயெமாவ கஸ்ரிரெ। ௩கஎ
வரிவாயுவ தெ ஸவெது வாரம் ஸ்ரீ திஉ-வாஶ தாம்॥ ௩உ
வ்ரஹ்ஷவஉநாஸ்ஸவெது தஉரெரஶ-வாஶ தஉ்।
உவாயநாநி வாஉய உரெயாநிவ ஹயாநிவ॥
வ்ரதுவயுயநுரிரெ ஷ்ம் ஹரயொ ரரம் தா தஜஉ்। ௩௩
ஹந-ரம்ஸ்ம் ஶ-ரரெநுஹாஜ்ரா ஶவ தஉ-வாம்ஸஹா।
க-ரரஉஹ்ம் ரெவ ஸொzவநத உஹாகவிம்। ௩சஎ
ஸ தாஹ்யாம் வரெஜிதம் வரெஜ்ரம் கவிஹிஶ வ்ரஸாஜிதம்॥
ஹ்ரஷ்ரா ஸ்ரீதெதி விக்ரநுதம் ஸம்க்ஷவெண நுரவெயத்। ௩ரு
நிஷஹாஉவ ஹவெநஶ்ரஹீதா வாரிநஸ்ஸ-தஉ்॥
ரரணீயெ வரெநாஹெரெ உஹெநஸ்ய மிரெரஸஹா।
ஹந-ரம்நவ்ரவீஹ்ரஷஸ்ரா காநாரரஷ்ரஹாந்॥ ௩எ
கவெரகவநிகாஸ்ஸ்ரா ஹ்ரஷ்ரா ஸா ஜநகா தஜா।
ரக்ஷ்ரணா ஸ-வொரரஹீ ரரக்ஷஸீஹிர நிநிதா॥
ஹாகவெணீயரா வாயா ரரஹ்ரஶ்ரு நயாவஸா।
உவவாஸவரிஶ்ரர்நா ஜநிரா உரிநா கூரரா॥ ௩கூ
தகொ ஹ்ரஷ்ரெதி வவநம் உஹாயுஉஹ்ரெதாவஉ்।
நிஶ்ரு ரரம்தெஸ்ஸவெது உ-ஶி தா வாநரா ஹவந்॥ சா௦
க்ஷயநுரெரு நஹநுரெரு ஶஜுநுரெரு உஹாவயாம்।
வக்ரம் கிரிகிரரஉரெரு வ்ரதிஜுநி வாவரெ॥ சக
கெஹிஉ-ஹி தயாஜ்ரயாம் வ்ரஹ்ரஷாம் கவிகுஞ்ரரம்।
*ஈஜி தாவ தஉவுணி யாஉ்ரயாநி வ்ரவிவ்ரயம்॥ சஉ
கவரெவ ஹந-ரஉநம் வாநரா வாரணாவஉ்।
ரூவ-தா மிரிஶ்ரஹ்ரெஹ்ரம் ஸம்ஸ்ரஶநிஸ ஹவிதுதாம்॥ சஎ
உகுவாகூம் ஹந-ரஉநஉ்உஸ்ரியாவ்ரவீத்।
ஸவெதுஷாம் ஹரிவீரரணா உரெரு வவநஉ-தஉ்॥ சச

* "ரூபகாஜி தஉவுணி."

ஸதே வீயெ நதெ கஶிதஶோ வாநர விஜ்ரெ।
யஜ்வ்வ்ரு விஷ்ணும் ஷாஸ்ரம் வ்ரு நராஸ்ரதஃ॥ சரு
கஹொ! ஷாதிநி தெ ஹ்கிரஹொ வீய-ஜஹொ ய்ரு திஃ।
திஷ்ரா ஜ்ரஷ்ரா தயா ஜெவீ ராகவ்ரதீ யஶஸ்வி நீ॥
திஷ்ரா த்ரக்ஷ்ரதி காக்ரதஃ ஶொகம் ஸீதாவியொகஜஃ। சசுஉ
ததொ-ஜ்ஹம் ஹந்ரஜிநம் ஜாதிவநம் ய வாநராஃ॥
வரிவாய்ரு வ்ரஜிதா ஜெஜிரெ விவ்ரயாஶ்ரியாஃ। சஎஉ
ஶ்ரு தக்ரகாரோஷஜ்ரஷ்ரு ஜ்ரஜ்ரநம் வாநரொத்தமாஃ॥
ஜஶ்ரு நம்வாவி ஜ்ரஜ்ரயாஃ ஸீதாயா ராவணவ்ரு ச
தஷ்ரஃ வ்ராஜ்ரயஷ்வெ ரு ஹந்ரஜ்ரஜ்ரநொந்ரவாஃ। சக்
தஷ்ள தத் ராஜ்ரஃ ஶ்ரீமாநாரெரெவ்ரு ஹ்ரவிவ்ரு தஃ।
உவாஷ்ரு ரொ விவ்ரயெதிவி ஜெவ தியஜ்ரா॥ ரூ0
ஹந்ரஜிதா கீதிஜிதா யஶஸ்வி நா தயாஜெநாஜ்ரஜ்வஜ்ரவா
ஹ்ரநா। ஜ்ரா தஜ்ரா ய்ரு ஸிதஶ்ரந்தம் ஜ்ரஹ்ரஹீயரா஗்ரம் ஜ்ரிதம்
ஶ்ரியாஜ்ரவ்ரத்॥ ருக

ஸவ்வஜ்ராஶஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

கஷ்வஜ்ராஶஃ ஸர்கஃ.

ததஸ்ரு திரெஃ ஶ்ரு ஜெ ஜிஹ்ரஸ்ரு ஜ்ரஹாவ்ரயாஃ।
ஹந்ரஜ்ரதஜ்ரவாஃ வீ திம் ஹ்ரயொ ஜஹ்ரரந்ரதஜ்ரஃ॥ க
தம் ததஃ வீ திஸம்ஹ்ரஷ்ஃ வீ திஜ்ரநம் ஜ்ரஹாகவிஜ்ரஃ।
ஜாதிவாநாயுவ்ரு தாநவ்ரு ஜ்ரஜ்ரநியாதஜ்ரஃ॥ உ
கயம் ஜ்ரஷ்ரா தயா ஜெவீ கயம்வா ததா வ தகுதெ।
தஸ்ரு ரம்வா ஸ கயம்வ்ரு தஃ கரிரகஜ்ரா ஜ்ரஶாநநஃ॥ ந
ததகஸ்ரவ்ரு ஜெ தநஃ வ்ரு ஜ்ரு ரஹி தம் ஜ்ரஹாகவெ।
ஶ்ரு தாயுராஶிநயிஷ்ரு ரொ ஹ்ரியஃ காயுவிநிஶயஜ்ரஃ॥ ச
யஶாயுஹ்ரு வகுவெரு ஶிதெரஸ்ரு ஹிரா தவாந்ரு।
ராக்ஷிதவ்ரு ய்ரு ததா தஜ்ரவாந்ரு ரகுரொ தாந்ரு॥ ரு
ஸ நிய்ரு கஸ்ரதஜ்ரெந ஸம்ப்ரு ஹ்ரு ஷ்ரு தந்ரு ரொ ஜ்ரஹ்ரஃ।
வ்ரு ணஜ்ரு ஶிராஸ்ரா ஜெவெரு ஸீதாயெ வ ரு ஜ்ரஹ்ரஷ்ரு தஃ॥ சு
வ ரு ரக்ஷிதவ்ரு ஜ்ரவ காம் ஜ்ரஜ்ரஹ்ரநாஶ்ரு ரதாவ்ரு தஃ।
உஜ்ரயெஜ்ரு ரக்ஷிணம் வாரம் காஜ்ரு ரணஸ்ரு ரொஹிதஃ॥ எ
ஶ்ரு தஶஸ்ரு ஹி ஜெ வொரம் விவ்ரரு ரு வ்ரு ஜிவாஜ்ரவ்ரத்।
காக்ரநம் ஶிவாரம் ஜிவ்ரு வ ஶ்ரு ராஜி ஸ்ரு ஜெநொ ஹ்ரரஜ்ரஃ॥ அ

"ஹநுமானே! பலத்திலும் வீர்யத்திலும் உனக்கு ஸமாநமானவ னொரு வனு மில்லை; ஏனென்றால்: விஸ்தீர்ணமான (புகழுடியாத) ஸாகரத்தைத் தாண்டிப்போய்த் திரும்பி வந்துவிட்டாயே! சடு

ஸ்வாமியினிடத்தில் (அதாவதுயஜமானனிடத்தில்) உனக்கு என்ன பக்தி! என்ன வீர்யம்! என்ன தைர்யம்! மேன்மையும் பெரும்புகழும்பெற்ற ராமபத்நி தைவாதீநமாய் உன்னால் பார்க்கப்பட்டாள்; ஸீதைபிரிந்ததாலுண்டான சோகத்தைக் காகுத்ஸ்தர் தைவாதீநமாய் விடப்போகிறார்." சகூ

அநந்தரம் வாநரர்கள் களித்து அங்கதனையும் ஹநுமானையும் ஜாம்பவானையும் சூழ்ந்து விசாலமான பாறைகளின்மீ துட்கார்ந்தார்கள். சஎ

எல்லா வாநரோத்தமர்களும் (ஹநுமான்) ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டினதையும் லங்கையையும் ஸீதையையும் ராவணனையும் கண்டதையும் கேட்கநினைத்து ஹநுமான்முகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு அஞ்ஜலியுடன் நின்றார்கள். சக

அங்கு, பாக்யவானான அங்கதன் அநேக வாநரர்களால் சூழப்பட்டு, ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட தேவேந்த்ரன் போல் விளங்கினான். இ0

அப்பொழுது மஹாகீர்த்தியுள்ள ஹநுமானாலும், தோள்வளையணிந்தகைகளையுடைய பெரும்புகழுள்ள அங்கதனாலும் களிப்புடன் வீற்றிருக்கப்பெற்ற உயர்ந்த சிறந்த (மஹேந்த்ர) பர்வதத்தின்சிகரம் மிகவுமழகாய் விளங்கிற்று.

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அந்த மஹேந்த்ரகிரியின் சிகரத்தில் மஹாபலமுள்ள ஹநுமான்முதலிய வாநரர்கள் (கூட்டங்கூடி) மேலான களிப்பை யடைந்தார்கள். க

பிறகு ஜாம்பவான் மிகக்களித்து மிகக்களித்த வாயுகுமாரரான அந்த மஹாகபியை, (கோரிப்போன) கார்யத்தின்வரலாற்றைக் கேட்டார்:— உ

"(ஸீதா)தேவி எவ்விதம் உன்னால் பார்க்கப்பட்டாள்? அங்கெப்படி இருக்கிறாள்? அவள்விஷயத்தில் கொடுஞ்செய்கையுள்ள தசமுகன் எவ்விதநடக்கையுடனிருக்கிறான்? ௩

வாநரோத்தம! இதை யெல்லாம் நடந்தபடியே எங்களுக்கு நீ சொல்! வரலாற்றைக்கேட்டுக்கொண்டு பிறகு செய்யவேண்டியஏற்பாட்டைப்பற்றி ஆலோசிப்போம். ௪

அங்கு (ராமஸந்நிதானத்தில்) போய் எங்களால் சொல்லத்தகுந்த வரலாறு எதுவோ, அங்கு மறைத்துவைக்கவேண்டியவரலாறு எதுவோ அதை, தைர்யசாலியான நீ எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்" ௫

அநந்தரம் அந்தஹநுமான் அந்தஜாம்பவானால் தூண்டப்பட்டு மயிர்க்கூச்சடைந்து, ஸீதா தேவியை சிரவணால் வணங்கி பதில் சொன்னார்:— க

"ஸமுத்ரத்தின் தென்கரையை (அடைய)நினைத்துப் பெருமுயற்சியுடன் உங்களெதிரிலேயே மஹேந்த்ரசிகரத்தினின்று ஆகாசத்திற் பாய்ந்தேனன்றோ? எ

(யான்) போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, மிகவுமழகாய திவ்யமான பொற்சிகரமொன்று எனக்குப் பயங்கரமான தடைசெய்வதுபோ லிருந்தது; பார்த்தேன். அ

வழியைத் தடுத்து நின்ற(படியால்) அம் மலையையும், (எனக்கு)விக்ந ஞ்செய்யவந்ததாய் எண்ணிவிட்டேன்! அ௯

திவ்யமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயுமுள்ள அந்த மஹாபர்வதத்தைக் கிட்டிச்செ ன்று 'இப்பர்வதம் என்னால் பிளக்கப்படவேண்டும்' என்று என் மனதினா ல் நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. கூ௯

ஸூர்யனுக்கொப்பான அந்த மஹாகிரியின் சிகரமானது என்னால் வாலா ல் சுழற்றியடிக்கப்பட்டு ஆயிரம்சுக்கலாய்ச் சிதறியது. க௦௯

அந்த மஹாகிரி அந்த பிளக்கப்படவேண்டுமென்றஎனது)நிச்சயத்தை த் தெரிந்துகொண்டு 'பிள்ளாய்' என்று (அழைத்து) மனதைக் களிக்கச்செ ய்து மதுரமான சொல்லைச் சொல்லிற்று:— கக௯

'வாயுவுக்கு ஸகாவாகையால் (உனக்கு)சிறியதகப்பனாராகவும், மைநாகமெ ன்கிறபெயருடையவனாகவும், ஸமுத்ரத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருப்பவனாக வும் என்னைத் தெரிந்துகொள். கஉ௯

பிள்ளாய்! பூர்வத்தில் மாமலைகள் சிறகுகளையவைகளா யிருந்தன; (அ வைகள்) இஷ்டப்படி பா ரெங்கும் பாதித்துக்கொண்டு திரிந்தன. கங௯

பாகாஸுரனைக்கொன்ற மேன்மைபெற்ற தேவேந்த்ரன் பர்வதங்களின் ந டத்தையைக் கேட்டு இவைகளின் சிறகுகளைத் துணுக்குதுணுக்காய் அறு த்துத்தள்ளினான். கச௯

குழந்தாய்! உன் தந்தையான மஹாத்மாவாகிய வாயுவினால் யான் அத்தே வேந்த்ரனிடத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டு, அப்பொழுது (இந்த)மஹாஸமுத்ர த்தில் கொண்டுதள்ளப்பட்டேன். (அதனால் என்சிறகுமாத்ரம்போகாம ல் தப்பித்துக்கொண்டேன்.) கரு௯

பகைஞரைஅடக்குபவ! ராமருக்கும் யான் உதவிசெய்யவேண்டும்; ராம ர் தர்மத்தைரக்ஷிப்பவர்களிற்சிறந்தவர்; மஹேந்த்ரனுக்கொப்பானபராக்ரமமு ள்ளவர்.' கஙூ௯

மஹாத்மாவான மைநாக பர்வதத்தின் இவ்விதமான சொல்லைக் கேட் டு, (நான்கோரிய)கார்யத்தையும் என் மனது த்வரைப்பட்டதையும் அதற்கு த் தெரிவிக்கவே, மஹாத்மாவான அந்த மைநாகபர்வதமும் எனக்கு உத்திர வுகொடுத்தது கஅ

பெருங்கற்களுற்ற அம் மலையும் (என்னுடன்பேசுவதற்காகவெடுத்த) ம நுஷ்யமயமான பெரிய சரீரத்தை மறைத்துவிட்டு மலைவுருவத்துடன் ம ஹோததியில் (மேலேநின்றது). கக

பிறகு நான் உத்தமமான வேகத்தைக் கொண்டு மீதி வழியைப் பிடித்து க்கொண்டு வழியில் வெகுநாழிகைவரையில் வேகமாய்ப் போய்க்கொண்டிரு ந்தேன். உ௦

பிறகு நாகர்களுக்குமாதாவான ஸுரஸா தேவியை நான் பார்த்தேன்; அந் த (ஸுரஸா)தேவி, ஸமுத்ரமத்யத்தி லென்னைப்பார்த் தொருமொழி சொ ன்றாள்:— உக

'வாநரோத்தம! தேவர்கள் உன்னை எனக் கிறையாக உத்திரவுசெய்திரு க்கிறார்கள்; ஆதலால் உன்னை பக்ஷிக்கப்போகிறேன்; வெகுகாலத்திற்குப்பி றகு நீ எனக்குக் கிடைத்தாய்.' உஉ

ஸீதம் வநாநரோவ்ருத்ய தெநெ விஷ்வம்வ தம் நரர்ஷி। அ0
உவஸ்ம்ருத்ய தம் தீவ்ரம் காஷ்ட்ரநம் நரஸத்தமர்ஷி॥
க்ருதா தெ உநஸா வ்ருத்தெஹ்ருதவ்ரதம் யெதிவ। கூ0
ப்ரஹதம்ஸ யோ தவ்ரு லாஜ்ருயெந ஹோ மிரெஃ॥
ஶிவாரம் ஸ்ருயபுஸம்காஶம் வ்ருஶீயுத ஸஹஸ்ரயா। க0
வ்ருவஸாயம்வ தம் வ்ருஷ்ட்ரா ஸ ஹொவாவ ஹோ மிரிஃ॥
வ்ரெதி யம்ராம் வாணீம் உநஃ ப்ரஹ்ரயநிவ। கக0
ஷிக்ருவ்ரம்வாவி ரோ விஷ்ட்ரி ஸ்வாயம் ரோ தரிஶ்வநஃ॥
ஹெநாகுதி திவிவ்ராதம் நிவஸ்தம் ஹொஹ்ரயள। கஉ0
வ்ருக்ஷவநஃ வ்ரா வ்ரத ஸஹ்ருவ்ரஃ வவ்ருதொ தரோஃ॥
ஹ்ரதஃ வ்ருஶிவீம் வெரவ்ருயரோ நாஸ்ரநதஃ। கங0
ஶ்ரவ்ரதா நரா நாம் ஶரிதம் ஹொநஃ வாகுஶாஸநஃ॥
விஹ்ரெஹ ஸரவா நக்ஷாநஜ்ரெணெஷாம் ஸஹஸ்ரஶஃ। கச0
கஹம் தவ்ரு ரோக்ஷி தஸ்ஸாதவ விதா ஹோ தநா॥
ரோரவ்ரெந கதா வ்ரத வ்ரக்ஷிவொzஸி ஹோணுவெ। கரு0
ராஸ்ரவ்ரவ யோ ஸாஹ்ரெ வதிருதவ்ரரிநஃ॥
ராரோ யஃருஹ்ரு தாஃஶ்ரெ ஷ்ரொ ஹொநஸவிக்ரஃ। கசு0
வ்ரதவ்ரவ்ரதா வஸ்ரஸ்ரு ஶெநாகுஸ்ரு ஹோ தநஃ॥
காடுரோவெஹ்ரு தவ்ரு மிரெரவ்ரு தம்வ ஹெநா ஹ। கஅ
தெந வாஹஸ்ரநவ்ரு ஜாதொ ஶெநாகெந ஹோ தநா॥
ஸ வாவ்ருதஹிருதஶ்ரெரொ ரோ நவ்ரஷ்ரண வவ்ரஷ்ரதா।
ஶரீரெண ஹோஶ்ரெரஃ ஶ்ரெரெநவ ஹொஹ்ரயள॥ கசு
உதரம் ஜவரோஸ்ரய ஶ்ரெஷம் வநாநரோஸ்ரிதஃ।
தெதொzஹம் ஸவ்ரிரம் காரம் வெரெநாஸ்ரு ஶம் வயி॥ உ0
ததஃ வஶ்ரரிஷ்ரு ஹம் ஶெவீம் ஸவ்ரஸாம் நாஶரோ தரஸ்ரி।
ஸஃவ்ரு ஹ்ரயெ ஸா ஶெவீ வஷநம் ரோஹோஷ தா॥ உக
ஹ ஹக்ஷஃ வ்ரிஷ்ரஸ்ரஹ்ரெரெஹ்ருரிஸ்ரதஃ।
கதஸ்ரம் ஶக்ஷயிஷ்ரரி விஹி தஸ்ரம் விரவ்ரு ரெ॥ உஉ

வனவாஸகுஸுமரஸபா வ்ராஜ்ஜிதம் வ்ரணதம் ஸிதம்।
விவணபுவஷநொ ஸுதா வாக்யம் வெஷாரயத்॥ உங
ராகவோ ஹாஸரயிம் ஸ்ரீமாநவிஷ்வா ஹணுகாவநத்।
யக்ஷணெந ஸஹ ஸுதா ஸீதயாவ வரநுவம்॥ உச
தவ்ய ஸீதா ஹ்ருதா ஹாய்ரா ராவணெந ஹ்ரா தநா।
தவ்யாஸகாஸம் ஹ்ருதொரஹம் மதிஷ்வ ராகவாஸநாத்॥ உரு
கதுஹுவி ராகவ்ய ஸாஹாய்யம் விஷயெ ஸதி।
கயவா செயிரீம் ஹ்ருஷ்வா ராகம் வாக்கிஷ்வகாரிணத்॥
க்ரமதிஷ்யாமி தெ வக்கம் ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருணொமி தெ। உகூ
வனவாகா யா ஸாத ஸ்ராவா காரஸுவிணீ।
கவ்ய வீநா திவதெ நாம் கமிஷ்யெ விரா ஹ।
வனவாகுஸுமரஸயா ஹ்ரயொஜநரோயதம்॥
தொரயுமணவிஸ்ரொ ஹவ்ரவாஹம் க்ஷணெந த। உஅ
ஹதாணாநரவ்ரவம்ப வ்யாதிதம்த ஹவம் தயா॥ உக
ஹ்ரஷ்வ வ்யாதிதம் வாஸ்ய ஹ்ரஸ்வம் ஹ்ருகரவம் வவ।
தஸிநஹ்ரதெ்ரவ வ நவபுஸ்ரவாஹ்ரஷோ த்ரகம்॥ ௩௦
கஹிவ தாரா தஹகம் நிமுதொரஹம் தத் க்ஷணாத்।
கவ்ய வீத்ரரஸாஹவீ ஹ்வெந ரவெண சாம் வநம்॥ ௩க
கமுஸிஹ்வெ ஹரிஸ்ரெஷ மஹ ஸளாய யாஸவத்।
ஸோநயவ ஹெஹ்ரீம் ராவவெண ஹாரதநா॥
ஸவீஹவ ஹாவாஹொ வீ தாஸி தவ வாநர। ௩உ
தொரஹம் ஸாயா * ஸாயீதி ஸவ்ரஹ்ரதெ வ்ரஸம்ஸிதம்॥
தொரநரிக்ஷம் விவாயம் வ்ரதொரஹம் ஹ்ரவொ பயா।
ஹாயா தெ நிமுஹீதாவ நவ வஸ்யாமி கிஞ்ச॥ ௩ச
ஹொரஹம் விமதவெமஹ திஸ்ரா ஹஸ விஹொகயத்।
ந கிஞ்சித்த வஸ்யாமி யெந தெரவஹ்ரதா மதிம்॥ ௩ரு
தொ தெ வ்ரயிரதநா கிநாதி மமெந ஹ।
ரம்ஹ்ரஸொ விவ ஹ்ரதொ ரவம் யத் ந ஹ்ரஸ்ருதெ॥ ௩சு
சுயொஹாமெந தெ ஹ்ரவிம் ஸொவதா வாதிதா யா।
தொரஹ்ரக்ஷஹம் வீரா ராக்ஷஸீம் ஸவியெஸயாத்॥ ௩எ
ப்ரஹஸ்ய ஹஹாநாஹ்ரெரஹம் வீயா சயா।
கவஸ்தி தஸம்ஹ்ரநிம் வாக்ய ஹஸ்ரொஹநத்॥ ௩அ
காஸி மநா ஹஹாகாய! க்ஷயி தாயா ஹெஷ்ஷிதம்।
ஸகூதம் வீணய தெ ஹெஹம் விரஸாஹாரவஜ்ஜுகத்॥ ௩க

---

* ஸாயீதி ஈவ்ரு க்ஷ்ரும்.

இவ்வாறு ஸுரஸை சொல்லவே முகம்வாடி, அஞ்ஜலியுடன் வணங்கி நின்று இம் மொழி புகன்றேன்:— உங

'பகைஞ்ரைப்புடைக்கவல்ல பெருஞ்செல்வமுற்ற தசரதகுமாரரான ராமர், தம்பியான லக்ஷ்மணரோடும், (பார்யையான) ஸீதையோடும் கூட தண்டகாவநம் ப்ரவேசித்தார். உச

அவரது பார்யையான ஸீதை, துராத்மாவான ராவணனால் அபஹரிக்கப்பட்டாள்; (ராம) தூதனான் ராமர்கட்டளையினால் அவளிடம் போகிறேன். நல்லவளானநீ ராமர் விஷயத்தில் ஸஹாயம் செய்ய வேண்டும்? இல்லையென்றால், மைதிலியையும் அநாயாஸமாய்க்கார்யங்களைச்செய்யவல்ல ராமரையும் பார்த்துவிட்டு உன் வாயில் வந்துவிழுகிறேன்; உனக்கு ஸத்யமாய்ப் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்கிறேன்.' உஎ

நினைத்தரூபந்தரிக்கவல்ல அந்த ஸுரஸை என்னால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு, '(நான்பார்த்தபிறகு) ஒருவனும் என்னை மீறமுடியாது; எனக்கிப்படி வரம் (இருக்கிறது)' (என்று) சொன்னாள். உஎ

யான் ஸுரஸையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு, க்ஷணத்திற்குள் பத்துயோஜநம்நீளமும் அதிற்பாதிஅகலமுமுடையவனாக ஆய்விட்டேன். உஅ

என்னுருவினளவிற்குத்தக்கபடி அவளும் வாயைத் திறந்தாள். உக

அவளது வாயைத் திறக்கக் கண்டு சரீரத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டேன்; அந்த க்ஷணத்திலேயே கட்டைவிரலளவாக ஆய்விட்டேன். நம

பிறகு நான் அவள்வாயிற்குநித்து க்ஷணத்திற்குள் வெளியில்வந்துவிட்டேன்; ஸுரஸாதேவி நிஜ ரூபத்துடன் (கூடி) என்னைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:— நக

'அப்ப! வாநரச்ரேஷ்ட! (கோரிய)கார்யத்தின்ஸித்திக்காய் ஸுகமாய்ப் போவாய்; மஹாத்மாவான ராகவரோடு வைதேஹியைக் கொண்டுசேர்; திண்தோள்! வாநர! ஸுகமாயிரு; உன்னைக்கண்டு களித்தவளானேன்.' நஉ

பிறகு 'நல்லது நல்லது (ஸந்தோஷம்)!' என்று எல்லாப் ப்ராணிகளாலும் புகழப்பட்டேன். நங

பிறகு நான் கருடன் போல், விசாலமான ஆகாசத்திற் பாய்ந்துசென்றேன்; என் நிழல் இழுக்கப்பட்டது; (அங்கு) ஒன்றும் காணவில்லை. நச

அப்படியான நான் வேகமடங்கி பத்துத் திசைகளையும் பார்த்தும், என்னைப் போகவொட்டாமற்செய்த தொன்றும் அங்கு தெம்படவில்லை. நரு

பிற கெனக்கு, 'ஆகாசித்தி லெனக்கு ரூபம் தெம்படாததான இப்படிப்பட்ட தடை என் உண்டாயிற்று?' (என்கிற) எண்ண முண்டாயிற்று. நசு

நான் துக்கித்துக்கொண்டே கீழே கண்ணுற்றேன்; பிறகு பயங்கரமான ராக்ஷஸியொருத்தி ஜலத்திலிருக்கக் கண்டேன். நஎ

பயங்கரமான அவள் என்னைப்பார்த்து பெருங்கூச்சலிட்டுச் சிரித்துப் பயமின்றி இந்தக் கொடுஞ் சொல்லைக் கட்டியாய்ச் சொன்னாள்:— நஅ

'ஏபெருவுடம்பா! எங்கே போகிறாய்? பசியுடனிருக்கு மெனக்கு நீ, இஷ்டமான ஆஹாரம்; பஹுகாலமாய் ஆஹாரமில்லாமலிருக்கிற என் தேஹத்திற்குத் த்ருப்திபண்ணுவிப்பாய்.' நக

பிறகு அந்தச் சொல்லைச் சரியென்றே நானெடுத்துக்கொண்டேன்; ௩௨. அவளுடைய வாயளவுக்கும் மேலாய் (என்)உடம்பைப் பெரிதாக்செய்துகொண்டேன்; ௪௦. என்னைப் பக்ஷிப்பதற்காக அவளுடைய வாயும் பருத்துப் பயங்கரமாய் வளர்ந்தது; ௪௦௭. (நினைத்தபடியெல்லாம்ரூபங்கொள்ளவல்லவனென்று) என்னையாவது நான் செய்யும் ஏமாற்றலையாவது அவள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ௪௩

பிறகு நான் நிமிஷத்திற்குள் (எனது) பெரிய ரூபத்தைச் சுருக்கி (அவள்சரீரத்துள்புகுந்துபருத்து) அவளுடைய சரீரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாசத்தி லோடினேன். ௪௨

பர்வதத்திற்கொப்பாயிருந்த அவள் என்னால் மார்புகிழிக்கப்பட்டு கைகள்கட்டுவிட்டு கோரமாய் உவர்க்கடலில் விழுந்துவிட்டாள். ௪௩

'பயங்கரமான ஸிம்ஹிகையென்கிற ராக்ஷஸி, நிமிஷத்தில் ஹநுமானால் கொல்லப்பட்டாள்' (என்கிற), சாரணர்களோடு கூட ஆகாசத்தினிற்கும் ஸித்தர்களினுடைய (சொல்லைக்) கேட்டேன். ௪௪

நான் அவளைக் கொன்று, (அந்தக்)கார்யத்தை ப்ராணந்தகரமானதென்று நினைத்து, முன்போலவே நெடுந்தூரவழி சென்று, அந்த லங்கா புரியிருக்கின்ற வ்ருக்ஷங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட(அழகாய) ஸமுத்ரத்தின் தென்கரையைக் கண்டேன். ௪௫

ஸூர்யன் அஸ்தமயமானபிறகு, ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கும் பட்டணத்துள் பயங்கரமாய்நடக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியாமல் நான் ப்ரவேசித்தேன். ௪௬

அங்கு ப்ரவேசிக்கும்பொழுதும் ப்ரளயகாலமேகத்திற்கொப்பான ஒரு நாரி(அதாவதுலங்கிணி) அட்டஹாஸம் பண்ணிக்கொண் டெதிரில் கிளம்பிவிட்டாள். ௪எ

பிறகு, ஜ்வலிக்கின்றஅக்நிபோன்றமயிர்களுடையளாய் மிகவும்பயங்கரையாய் (என்னைக்)கொல்ல நினைத்த அவளை இடதுகையினாலோங்கியொருகுத்துவிட்டு ஜயித்து, ஸந்திவேளையில் உள்ளேப்ரவேசித்தேன்; அவள் பயந்து என்னைப்பார்த்து, 'ஓ வீரரே! நானே லங்காபுரி(காக்கும்தேவதை); நான் உமது பராக்ரமத்தால் ஜயிக்கப்பட்டபடியால் எல்லாராக்ஷஸர்களையும் எல்லாவிதத்தாலும் ஜயித்தவராகிறீர்' (என்று) சொன்னாள். ௫௦

அங்கு நா னிரவுமுழுதும் ஜநகர்திருமகளைத் தேடியும், ராவணனந்தப்புரத்திற்குப்போய்பார்த்தும், உத்தமையான அவளைக் கண்டேனல்லேன். ௫௧

பிறகு நான் ராவணனுடைய க்ருஹத்தில் ஸீதையைக் காணாததால் சோகஸாகரஞ் சென்று கரை கண்டேனல்லேன். ௫௨

நா னங்ஙனம் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் நெடும் பொன் மதிள் சூழ் சிறந்த தோர்பூங்காவனம் தெம்பட்டது. ௫௩

அதைக்கண்டயான் அநேகவ்ருக்ஷவுயரமுள்ள மதிள்சுவற்றைத் தாண்டி (அசோகவநத்தைப்) பார்த்தேன். ௫௪

(அந்த)அசோகவநத்திடையில் பெரிய ஒருசிம்சுபாவ்ருக்ஷம் (இருக்கிறது); அதன்மீ தேறி யொருபொன் வாழைத்தோட்டத்தைக் கண்டேன். ௫௫

வாஶிதெய்வ தாம் வாணீம் வ்ருத்ருஹாஶம் ததஃ। ௩௬௨
ஶுஶ்ரவ்ரோணாஶயிகம் தஸ்யாஃ காயவேஶாயத்॥ ௪௦
தஸ்யாஶ்சாஸ்யாஃ ஶஹீஶம் வயுதெ ஶி ஹக்ஷிணெ। ௪௦௨
நவ ரோம ஸாத ஸுஸுபெ ஶிவா * நிக்ருதம் க்ருதத்॥ ௪௪
ததொऽஹம் விஸுயம் ரூபவம் ஸம்க்ஷிப்ய நிஶிஷாந்தராத்।
தஸ்யா ஹ்ருதயரோஹாய ப்ரவதாதி நஹம்ஸுயத்॥ ௪௨
ஸா விஸ்ருஷ்டஸுஜா ஹீரா வவாத ஶுவணாஶ்ரவி।
யோ வவ்ருதஸம்காஶா நிக்ருதஹ்ருதயா ஸதீ॥ ௪௩
ஶ்ருணு॥ தி † வ்ருதாநாம்ச விஶ்வாநாம் சாரணெஸ்ஸஹ।
ராக்ஷஸீ ஸிம்ஹிகா ஹீரா க்ஷிப்ரம் ஹந்ஸுதா ஹதா॥ ௪௪
தாம் ஹத்வா வாநரெவாஹம் க்ருதகார்யிகம் ஸ்வரநத்।
ஶுத்வா சாஹம் ஶஹாயாநம் வஶ்யாதி நமஸ்ஸிதத்॥
ஈக்ஷிணம் தீரஸுஸ்ஸெயுக்தா யத்ரவ ஸா வரீ। ௪௫௨
கூஷ்ட ஶிநகரெ யாதெ ரக்ஷஸாம் நிலயம் வரத்॥
ப்ரவிஶ்ஶாऽஹவிஜாதொ ரக்ஷொஹிஹீ ஶவிக்ரமெஃ। ௪௬௨
தத ப்ரவிஶ தஶாவி கூலாநவ நஸநிஹா॥
கூடஹாஸம் விஶுத்நீ நாரீ காவ்ரதிதா வரஃ। ௪௭௨
ஜிவாம்ஸநீம் ததஸாம்த ஜலுஶிஶிரொரரஹாத்॥
ஸவ்ரஶுஷ்ப்ரஹாரெண வாராஜிதா ஸுரெஹொரவாத்।
ப்ரஶொஷகாலெ ப்ரவிஶம் ஹீதயாஹம் தபொஹிதஃ॥
கூஹம் ஶுஹாவரீ வீர! நிஜிதா விக்ரமெண தெ।
யஸாதஸாஹிஜெதாஸி ஸவ்ரரக்ஷாம்ஸ்ரிஶொஷ தஃ॥ ௫௦
தத்ராஹம் ஸவ்ரராத்ரம்த விவிநஜ்ஜநகாதஜாத்।
ராவணாந்தெவரமதொ நவாவஶ்யம் ஸுயுராத்॥ ௫௧
தத ஸ்ரீதாவெஶ்ரம்ஸ்ரு ராவணஸ்ய நிவெஶநெ।
ஶொகுஸாஹரரோஸாஶ்ரு நவாரஸுவுக்ஷபெ॥ ௫௨
ஶொவதாவ ஶபா ஶ்ரஷ்ட வ்ராகாரெண ஸரோவ்ரதத்।
காஞ்சநெந ‡விக்ரஷ்டெந ஹ்ரெஹாவவநஸுதத்॥ ௫௩
ஸ வ்ராகாரஸவவ்ரதா வஶ்ரதி வஹவாஹவத்।
ஈஶொகுவநிகாஶ்ரெ ஶிம்ஶுவாவாஹவொ ஶஹாந்॥
தரோரஹ்ரவ வஶ்ரதி காஞ்சநம் கஹவீவநத்। ௫௪௨

---

* "விக்ரதத்." † "ஶ்ருணுதாநாம் வ." ‡ "விவிதெண."

கூஷ்ரெ ஶிம்ஶுவாவுக்ஷாதுஶ்யாதி வாரவணி ஃ நீஶ்॥
ஶ்யாமாம் கமலவத்ராக்ஷீம் வைவாஸகுஶாநநாம்।
தஷெகுவாஸஸ்ஸம்வீதாம் ரஜோயுஸ்ஶிரோரு ஹாம்॥
ஶோகஸம்தாபதீநாஜீம் ஸீதாம் ஸதுபுஹிதெ ஸ்ரிதாம்।
ராக்ஷஸீஸ்ஸிவிபுரு ஷுவாஸிஃ 'கு ஷுராஸிராஸிஸம்வுதாம்॥
தாம்ஸஶோணிதஸுக்ஷாஸிவபுராவீ ஸிஹுரிணீஸிவ। ரு எ உ
ஸா யா ராக்ஷஸீயெ தஜபுதாநா ஹுஹுஹுஃ॥
வாகவெணீயரா தீநா ஸதுபுவிநாவராயணா।
ஹுஷிஶயா விவணபுஜீ வஷிநீவ ஸிம்ஹெ॥
ராவணாஷிநிவுதாயபுர தெவுகுதநிஶயா।
கயுஜிநுமஶாவாக்ஷீ தஷுணபுரோஸாஷிதா யா॥ கூ ஓ
தாம் ஶுஷ்கா தாஶுஶீம் நாரீம் ராவெதீம் யஶஸ்விநீஶ்।
தஷெதுவ ஶிம்ஶுவாவுக்ஷெ வஶுநஹுவஸ்ரிதஃ॥ கூ க
தஷெதா ஹுயஹுயாஶுவம் காஞ்நஷுவுராஶிஶ்ரி தஶ்।
ஶ்ரணொரியிகஶ்ரீரம் ராவணஸ்ய நிவெஶநெ॥ கூ உ
தஷொஃஹம் வாரஶொஷிஃ ஸ்வம் ரூவம் வ்ரதிஸம்ஹாரந்।
தஷெதுவ ஶிம்ஶுவாவுக்ஷெ வக்ஷீவ ஶுஹநெ ஸ்ரிதஃ॥ கூ ங
தஷெதா ராவணஃராஶ ராவணஶ ஶுஹாவயஃ।
தம் ஶெஶம் ஸநுவ்ராவா யத்ர ஸீகாஸவதி தா॥ கூ ச
தஶுஷ்ரூயு வாராரொஹா ஸீதா ராக்ஷோ ஶுஹாவயஃ।
ஸஜுவெரரு ஷுநள வீநள வாஹுஹ்யாம் வாரிஹ்ரு ஶு॥ கூ ரு
வித்ரஸ்தாம் வாரஶொஷிஃம் வீக்ஷமாணாம் தகஸுதஃ।
தாணம் கிஞ்சிதவஶ்ரு நீம் வெவாநாம் தவஸ்ரி நீஶ்॥
தாஶுவாவ ஶுஶ்ரீவஃ ஸீதாம் வாரஶுஃஸ்ரி தாஶ்।
சுவாகிராஃ வ்ரவதிதொ வஹுஶுந்ஸ்ரு ஶிதி॥
யதி வெதம் தா ஶுவபுநாம் நாஸிந்நுஸி ஶவிபுதெ।
உள ஶாஸ்வநுரம் ஸீதெ வாஸ்யாதி ரூயிரம் தவ॥ கூ அ
வாதுஶு தா வஶுஸ்ரு ராவணஸ்ரு ஶுரா தநஃ।
உவாவ வாரஶெ ஶுரா ஸீதா வஶுநஶு தஶ்ரீ॥ கூ க
ராக்ஷஸாயஃ! ராஶிஸ்ரு ஹாயபுரஶிதவ தஜஸஃ।
ஶுக்ஷாக்ஷுரயநாயஸ்ரு ஸ்ரு ஷாம் ஶுராயஸ்ரு ஶு॥
ஶுவாவ்யம் வஶுதொ ஜிஹ்வா கயம் ந வதிதா தவ॥ எ ஓ உ

(அதில்) சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தி னருகில், நடுயௌவநப்பருவமும் கமலதள ம்போன்றகண்களும் உபவாஸத்தாலிளைத்தமுகமுமுடையளாகி, அந்த(ராவ ணன்கொண்டுபோனபோது தரித்திருந்த)ஒருவஸ்த்ரத்தையேஉடுத்தியவளா கி, புழுதிபடிந்தகுழலும் (மாநஸிகமான)சோகத்தாலும்(காயிகமான)பரிதாப த்தாலும்தீநமானவுடம்புமுடையவளாகி, பர்த்தாவுக்குநன்மையுண்டாவதி ல்மனம்வைத்தவளாகி, மாம்ஸத்தையும்ரக்தத்தையும்தின்னும் விகாரரூபமு ள்ள கொடியராக்ஷஸிகளால் புலிப்பேடுகளால் (சூழப்படும்) மான்பேடுபோ ல் சூழப்பட்டுள்ள உத்தமையான ஸீதையைக் கண்டேன். ௩எ௭

அடிக்கடி ராக்ஷஸிகளின்நடுவில் விரட்டப்பட்டு, ஜடைதரித்து, தீனையா ய், பர்த்தாவினிடத்திலேயேசிந்தைவைத்து, தரையில்படுத்து, பனிகாலத்து த் தாமரையோடை போல் உடம்பழகுகுலைந்து, ராவணன்செய்ததுன்பத்தா ல்இனிப்ரயோஜநமில்லையென்று மரிக்கநிச்சயஞ்செய்திருக்குந்தருணத்தி ல் அந்த உத்தமையை நான் எவ்வளவோபாடுபட்டு சீக்க்ரமாகவே கண்டுபிடி த்தேன். ௩௦

அப்படிப்பட்ட பெரும்புகழ்பெற்ற ராமபத்நியான அந்தப் பெண்மணியை க் கண்டு நான் அந்த சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்திலேயே (மறைந்து) பார்த்துக்கொ ண் டிருந்தேன். ௩௧

பிறகு, ராவணனுடைய க்ருஹத்தில் ஒட்டாணங்களினோசையும்சிலம்புத்த ண்டைகளினோசையுங்கலந்த மிக்ககம்பீரமான கலகலசப்தத்தைக் கேட் டேன். ௩௨

பிறகு நான் மிகவருந்தி, நிஜ ரூபத்தை விட்டுவிட்டு, அந்த சிம்சுபாவ்ருக்ஷ த்திலேயே பக்ஷி போல் ஏகாந்தமான(தழைகளடர்ந்த)ஓரிடத்தி லிருந்தேன்.

பின்னர், ராவணன்மனைவிகளும் பெருமிடுக்கனான ராவணனும், ஸீ தை யிருந்த விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். ௩௩

அநந்தரம், உத்தமையான ஸீதை அந்தப் பெருமிடுக்கனான ராக்ஷஸனை க் கண்டு, தொடைகளைச் சுருக்கி, பருத்த ஸ்தநங்களைக் கைகளால் மூடி, க்கொண்டு (பயமுற்றாள்). ௩௪

மிகவும்பயந்து, வயிறெரிந்து, சுற்றி வனைத்துப்பார்த்து ரக்ஷக னொருவனு ம் காணாததால் நடுங்கி, மிகவந்துக்கித்திருக்கும் தவப்பெண்ணான அந்த ஸீ தையைப்பார்த்துத் தசகண்டன் தலைவணங்கித் தெண்டனிட்டு, 'என்னை ப் பெருமைபடுத்து(அதாவதுஎனக்குப்பார்யையாகு); கர்வம்பிடித்த ஸீ தே! நீ கொழுப்பினால், என்னை ஸந்தோஷப்படுத்தா யாயின் இரண்டு மாஸ ங்களுக்குள் உன் ரக்தத்தைக் குடிப்பேன்' என்று சொன்னான். ௩௫

துராத்மாவான அந்த ராவணனுடைய இவ்விதமான சொல்லைக் கேட் டு ஸீதை மிகவும்கோபித்து உத்தமமான சொல்லொன்று சொன்னாள்:—

'அடாராக்ஷஸப்பதரே! இக்ஷ்வாகுகுலத்துஅருமைப்பிள்ளையான மஹாப் ரபாவமுள்ள ராமருடைய பார்யையும் தசரதருடைய மருகியுமான என்னை ப்பார்த்து சொல்லத்தகாததைச் சொல்லுகிற உன் நாக்கு ஏன் (அறுந்து)வி ழவில்லை! எ௦௭

அயோக்ய! உனக்கிருப்பது அல்ப பலம்; ஏனென்றால்; என்பர்த்தாயில்லாததருணத்தில் அந்த மஹாத்மாவினால் காணப்படாமல் என்னை அபஹரித்துக்கொண்டு (ஓடி)வந்துவிட்டாயே பாபீ! எகூ?

நீ ராமருக்கு ஸமாநனில்லை; அவருக்கு வேலைசெய்யக்கூட சரியானவன்று; ராகவர், யாகப்பற்றுள்ளவர்; ஸத்யவாதி; யுத்தத்ததச்லாகிப்பவர். (அல்லதுயுத்தத்தில்புகழ்பெற்றவர் ' உன்போல் உளறிக்கொண்டு ஓடிவந்துவிடுகிறவரல்லர்.)' எஉ?

ஜாநகியால் இவ்வாறு கொடுஞ் சொல் சொல்லப்பெற்ற தசமுகன், சிதையிலிருக்கும் நெருப்பு போல் கோபத்தாலெரிந்தான். எங?

க்ரூரமான கண்களை உருட்டிப்பார்த்து (தன்)வலது (கை)முட்டியை உயரவெடுத்து மைதிலியைக் கொல்ல வாரம்பித்தான்; அப்பொழுது ஸ்த்ரீகள் 'ஹா! ஹா!' என்றார்கள். எச?

அந்தத் துராத்மாவின் பார்யையான உத்தமையான மண்டோதரியென்பவள் ஸ்த்ரீகளின் நடுவிலிருந்தோடி (ராவணனிடம்வந்தாள்); அவள் அவனைத் தடுத்தாள். எடு?

அவள் மந்மதனால்பாதிக்கப்படு மந்தராவணனைப்பார்த்து, 'மஹேந்த்ரனுக்கொப்பானபராக்ரமமுள்ளவரே! ப்ரபுவே! ஸீதையினால் உமக்கென்ன ஆகவேண்டியது! தேவ-கந்தர்வ-யக்ஷப்பெண்களோடு கூட விளையாடும்; ஸீதையோடென்ன செய்யப்போகிறீர்!' (என்று) இனிய சொல்லைச் சொற்றாள். எஎ?

அநந்தரம் அந்த ஸ்த்ரீகள் ஒன்றுகூடி, அந்தப் பெருமிடுக்கனான ராவணனை நல்லபேச்சுசொல்லி சீக்ரத்தில் ஸ்வ க்ருஹத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். எஅ?

அந்தத் தசக்ரீவன் போனபிறகு, விகாரமுகமுள்ள ராக்ஷஸிகள் மிகவும்பயங்கரமான கொடுஞ் சொற்களால் ஸீதையை விரட்டினார்கள். எகூ?

ஜாநகி, அவர்களின் சொல்லைத் த்ருணமாக (நினைத்தாள்); அப்பொழுது அவர்களின் கூச்சல் ஸீதையினிடத்தில் பயன்படவில்லை. அ0?

மாம்ஸந்தின்னும் அந்த ராக்ஷஸிகள் வீணாய்க்கூச்சலிட்டோய்ந்து, மஹத்தான ஸீதையின்பிடிவாதத்தை (அதாவதுராவணனைகிஞ்சித்தும்லக்ஷயம்பண்ணாமையை) ராவணனுக்குச் சொன்னார்கள். அக?

பிறகு அவர்கள் யாவரும் கும்புகூடி(ஆலோசித்து) ஆசைகெட்டு முயற்சிவிட்டு, அவளைச் சுற்றி சூழ்ந்துத் தூங்கிவிட்டார்கள். அஉ?

பர்த்தாவின்க்ஷேமத்திலாசைவைத்த ஸீதை அவர்கள் தூங்கியபிறகு, தயைதோற்றப் பேதைபோலழுது மேன்மேலும் துக்கித்தாள். அங?

த்ரிஜடையென்பவள், அவர்களின் நடுவிலிருந் தெழுந் தொருமொழி சொற்றாள்:— அச

'(வேண்டுமானால்) சீக்ரமாய் உங்களையே தின்னுங்கள்; ஜநகருடைய பெண்ணும் தசரதருடைய மருமகளும் பதிவ்ரதையுமான ஸீதை நாசமடையப்போகிறதில்லை. அரு

கிஞ்சித்பூம் தவாநாயு! பொ ஶாம் ஹதுராவஸநியள॥
கூவஹ்ருதாமதிம் வாவ! தெநாஹ்ருஷ்டா ஹுஹாதநா। எகஅ
நதம் ராஷ்ரு ஸஹ்ருஶா ஹாஷ்ருவ்ருஸ நயஜ்ருஷெ॥
யஜ்யஸ்ருவாஹீ ச ரணஶாவீ ச ராவவம்। எஉஅ
ஜாநக்ரு வ்ரதம் வாக்ருஷெவக்தோ ஹுஶாநநம்॥
ஜஜாஶ ஸஹஸா கொவாவிதாஸ்ரு ஹவ வாவகம்। எங்அ
விவ்ருத்ரு நபநெ க்ரு ரெ ஶ்ரவிஶ்ருஷ்ரு ஹக்ஷிணஶ்॥
ரெஷ்ரிஶீம் ஹந்தாரஷ்ரு ஸீஹிஹுராஹாக்ருதம் தஹ்ரா। எசஅ
ஸீணாம் ஶ்ரு தத்ரு தஸ்ரு ஹாபுரா ஹ்ரு ராதநம்॥
வரா ஶிணாஹ்ரீநாஶ் தயா ஸவ்ரு தீஷெயிதம்। எருஅ
உகுஶ ஶ்ரு ராம் வாணீம் தயா ஸ ஹ்ரு நாதிருதம்॥
ஸீதயா தவ கிம் காபம் ஶிஹ்ரு நஸஶிவிக்ரு ஶ்
ஹெவ ஹ்ரு வ்ருகநுராஹிபுக்ஷகநுராஹிரெவ ச॥
ஸாயம் வ ஹொ ரஶிவ்ரு ஸஹ ஸீதயா கிம் கரிஷ்ரு ஸி। எஎஅ
த தஸ்ராஹிஸ்ரு ஶிகாஹிநுராஹிஸ்ரு ஹுஹாவெரம்॥
வ்ரு ஸாஹ்ரு வாஹஸா நீதொ ஹவநம் ஸ்ரு நிஶாவரம்। எஅஅ
யாதெ தஸ்ரிநஶ்ரீ ரெ ராக்ஷஸ்ரு விக்ரு தாநநாம்॥ ஸீதாம்
நிஶ்ரு தயாஶாஸ்ரு வ்ரு ரெக்ரு ரெ ரெஸ்ரு ஹ்ரு ரா ரெணம்॥ எகூஅ
தூணவ்ரு ஹ்ரு ஷிதம் தாஸாம் ரணயாஶாஸ ஜாநகீ॥
ரஜ்ரு தம் ச தஹ்ரா தாஸாம் ஸீதாம் வ்ரு ரவ்ரு நிரயுகுஶ்। அ ஂஅ
வ்ரு ரா ரஜ்ரு தநிஶ்ரு ஷ்ரு ராக்ஷஸ்ரு விரிதாஶநாம்॥
ராவணாய ரரஶ்ரு ஸ்ரு ஸீதாயுவஹிதம் ஹுஹ்ரு தம்। அகஅ
த தஸ்ராஸ்ரு ஹிதாஸ்ரு ரு நிஹ தாரா நிரஶ்ரு ரோம்॥
வரிக்ஷிவ்ரு ஸஹ்ரு நாதாம் நிஹ்ரு ரவரஶ்ரு வாரதாம்। அஉஅ
தாஸ்ரு ரெவ வ்ரு ஸ்ரு வாஸ்ரு ஸீதாஹ்ரு ரு ஹ்ரு ஹிதாரதா॥
விரவ்ரு தாரணம் ஹீநா வ்ரு ரரெரவ ஸ்ரு ஹ்ரு ஸிதா। அங்அ
தாஸாம் ஶ்ரு ரா தஶ்ரு தாய திஜ்ரு வாக்ரு ரவ்ரு வீத்॥ அச
ரூதாநம் வாஹத க்ஷிப்ரம் ந ஸீதா விநஶிஷ்ரு தி।
ஜநகஸ்ரு தஜா ஸாயீ ஸ்ரு ஷா ஶரரயஸ்ரு ச। அரு

ஸுவேலா ஹ்யுஷ்ய யோ ஜ்ஞேயா ஜ்ஞாநாண்யேவ ஹ்யஷேஷதுணம்।
ராக்ஷஸாம்ச விநாசாய ஹதுர்ராஜ்யா ஜயாய ச॥ அ௬

கரிஷ்யாதரிதா தாம் ராவணவாஜ்ராக்ஷஸீ ஗ணாத்।
கஹியாவாச வைதேஹீம் தஜ்ஜ ராக்ஷஸிக॥ அ௭

யஸ்யா ஹ்ருதயவாஸ்யம் ஸுவேலா ஜாம்ஸி தாபாம் ப்ரஜ்ஜ்வலிக।
ஸாஜாம்ஸி வேவிலிவிலியேஜ்கா ஸுவேலாவ்ரா ஜ்ஜாத்தஜ்॥ அ௮

ப்ரணிவாதப்ரஸந்நா ஹி ஸ்ரேஷ்஠ிம் ஜநகாதஜா। அ௮௦

ததஸ்ஸா ஹ்ரீஜீ வாயா ஹதுர்விஜயஹர்ஷிதா॥
கவோவஜ்ஜி ததயா ஹ்ரேஷ்பம் ஶரணம் ஹி வம்। அ௧௧

தாம் வாஹ தாஜ்ஜ்ஶீம் ஜ்ஜ்ஷ்வா ஸீதாபா ஜாராணாம் ஜ்ஶாஜ்॥
ஜிநபாரேஸ விக்ராந்தோ நவ ஜே நிவ்ருதம் ஜநம்। ௧௦௨

ஸம்ஹாஷணாயுஷ்ய யோ ஜாநக்ருஶ்ஶிநிதோ வியீம்॥
இக்ஷாகுணாம் ஹி வம்ஶஸ்ய தேதோ ஜ்ஜ வ்ராஸ்ரதம்। ௧௧௪

ஶ்ரேஷ்தா தாம் ஶஜி தாம் வாவம் ராஜஷிஶுணவ்ருஜி தாஜ்॥
ப்ரதிஹாஷ தாம் ஜ்ஜவீ வாவ்ரேஷ்ம் விஜி கவ்யாவ நா॥ ௧௨௦

கஹம் கேந கயாவ்ரேஹ வ்ராவ்ரேஷ்ம் வாநரவ்ரேஜ்வ॥
காவ ராவேண தெவீ திஸ்ரேந ஶாஸ்வி தாஜ்ஜ்ஹுஜி। ௧௧௬

தஸ்யாஸ்ஜ்வநம் ஶ்ரேஷ்தா ஹ்ருஹஜ்வ்ரேவம் வஜம்॥ ௧௧௮
ஜ்ஜவி ராஜ்ஸ்ய ஹதுர்ஜ்ஜ ஸஹாயோ வீஜ்விக்ரம்।
ஸுக்ரீவோ நாஜ் விக்ராந்தோ வாநரோ ஜ்ஜ்ஹாவயம்॥

தஸ்ய தாம் விஜி ஹ்ரேஷ்ம் தம் ஹநுஜ்ஜிஹாரு கஜ்। ௧௧௨
ஹதுர்ஹம் ஜ்ஜ்ஷி தஸ்ரேஷ்ம் ராவேணாக்ரிஷ்ட கஜ்ஜுணா॥ ௧௧௪
ஜ்ஜம்ப வ்ராஷ்ஜ்ஜாவ்ரம் ஶ்ரீ தாநாராயணம் ஸ்வயம்।
ஜ்ஜ்ரீயஜி ஜாநஜ்ஜாதேஸ்ம் யஶஸ்விநி!॥ ௧௧௬
தஜ்ஜ்ஜாஜி தபாஜ்வம் ஜ்ஜவி கிம் கரவாணி ஹஜ்।
ராஜ்ஜக்ஷணபோம் வாஸ்வும் நயாஜி தாம் கிஜ் தரஜ்॥ ௧௧௮
ஜ்ஜ தஜ்ஜ்ரேதா விஜி தாவ ஸீதா ஜநகநந்தி நீ।
ஸுஹ ராவணஜ்ரேதாஜ்ரு ராவ்ரவோ தாம் நயத்விதி॥ ௧௧௯

ராக்ஷஸர்களின் விநாசத்திற்காகவும், இவளுடைய பர்த்தாவின் ஜயத்திற்காகவும், பயங்கரமாய் மயிர்க்கூச்சைவிளைப்பதாயுள்ள ஸ்வப்நம் என்னுலிப்பொழுது காணப்பட்டது. அக

(இந்தஸீதையொருத்தியே) அந்த ராகவருக்குச்சொல்லி ராக்ஷஸிகளின்கூட்டத்தை ரக்ஷிக்க போதுமானவள்; (ஆதலால்) வைதேஹியைக் கேட்டுக்கொள்வோம்; இதே (நல்லதென்று) எனக்குத் தோற்றுகிறது. அஎ

எவள் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸ்வப்நம் காணப்படுகிறதோ அவள் எல்லாவித துக்கங்களாலும் விடுபட்டு மேலான ஸுகத்தை அடைகின்றாள். அஅ

மிதிலையார்செல்வமான ஜநகர்திருமகள், (நாம்எவ்வளவுஅபராதம்பண்ணியிருந்தபோதிலும்நாம்)வணங்கினால்தயைகொள்வாள்.' அஅ?

நாணமுள்ள மடந்தையான அந்தஸீதை, பர்த்தாவின்ஜயத்தைப்பற்றியபேச்சினால்களித்து, 'அது(த்ரிஜடைசொன்னசொல்) உண்மை யானால் உங்களுக்கு சரண மாவேன்' என்று சொன்னாள். அகூ?

அந்தஸீதையையும், ஸீதையின் அப்படிப்பட்ட கொடிய தசையையும் கண்டு, (எப்படிப்பட்டதுன்பத்தையும்பொறுக்க)வல்லவனுநான் சிந்தையுற்றேன்; என் மனம் ஸுகிக்கவில்லை (துக்கித்தது). கo?

ஜாநகி (என்னுடன்) ஸம்பாஷிக்க உபாயம் (எதென்று) என்னால் ஆலோசிக்கப்பட்டது; பிறகு இக்ஷ்வாகு வம்சம் என்னால் புகழ்ந்தெடுத்துரைக்கப்பட்டது. கூக?

ராஜர்ஷிகணங்களால்கௌரவிக்கப்பட்டதான (என்னால்)எடுத்துரைக்கப்பட்ட சொல்லைச் செவியுற்று (ஸீதா)தேவி கண்ணுங்கண்ணீருமாய் என்னைப்பார்த் துரைத்தாள்:— கூஉ?

'வாநரச்ரேஷ்ட! நீ யார்? யாரால்(அனுப்பப்பட்டவன்)? இங்கெப்படி வந்தாய்? ராமருடன் உனக்குப் ப்ரீதி எப்படியுண்டாயிற்று? அதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.' கூஙு?

அவளுடைய அம் மொழியைக் கேட்டு நானு மோருரை யுரைத்தேன்:—

'அம்ம! பயங்கரமானபராக்ரமமும் சௌர்யமும் மஹாபலமுமுற்று ப்ரஸித்தரான ஸுக்ரீவரென்னு மொருவாநரமன்னர், உமது பர்த்தாவாகிய ராமருக்கு நண்பராகியிருக்கிறார்; என்னை, அவரது வேலைக்காரனுகவும், ஹநுமானென்கிறபெயருடையவனுகவும், இங்கு வந்திருப்பவனுகவும் நீர் அறிக.

அஸாத்ம்யமானகார்யங்களையுமநாயாஸமாய்ச்செய்யவல்லவரான (உமது)பர்த்தாவான ராமரால் நான் உமது நிமித்தமாய் அனுப்பப்பட்டேன். கக

பெரும்புகழுற்றாய்! பெருஞ்செல்வமுற்ற புருஷோத்தமரான தாசரதி, இம் மோதிரத்தை உமக் கடையாளமாய்த் தந்தருளினார். கஎ

அம்ம! ஆதலால் நீர் கட்டளையிட விரும்புகிறேன்? நா னென்ன செய்யவேண்டும்? ராமலக்ஷ்மணர்களின் பக்கத்தில் உம்மைக் கொண்டுசேர்க்கிறேன்; என்ன பதில் (சொல்லியருளுகிறீர்)?' கூஅ

ஜநகர்திருமகளான ஸீதை இதைக் கேட்டு தெரிந்துகொண்டு, 'ராகவர் ராவணனைக் கொன் றென்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகட்டும்' என்று சொன்னாள். கக

மேன்மையுற்ற குற்றமற்ற தேவியை நான் சிரஸினால் வணங்கி, ராகவருடைய மனதிற்கிசைந்த ஓரடையாளத்தை (தந்தருளுமென்று) கேட்டுக்கொண்டேன். கஂ0

பிறகு ஸீதை என்னைப்பார்த்து, 'உத்தமமான இந்த (சூடா)மணியை வாங்கிக்கொள்; மஹத்தானபாஹுபலமுள்ள ராமர் இதைக்கண்டதனால் உன்னைப் பஹுமதிப்பர்' (என்று) சொன்னாள். கஂக

உத்தமையானஸீதை இவ்வாறு சொல்லி, அத்புதமான சிறந்தசூடாமணியைத் தந்தருளினாள்; மிகவுந்துக்கப்பட்டு, (சித்ரகூடத்தில்நடந்த காகாஸுரவ்ருத்தாந்தத்தையும் அடையாளமாகச்சொல்லும்படி) வாயினாலும் என்னுடன் ஸமாசாரஞ்சொன்னாள், ஹ! கஂஉ

பிறகு நா னிங்கு சீக்ரம்வந்துசேரந்தேனத்து, ஊக்கத்துடன் அந்த ராஜகுமாரியைத் தெண்டனிட்டு ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்தேன். கஂங

இதை(ராவணன்எண்ணியிருக்கிறகொடுமையை) மனதினால் நிச்சயித்து அவள் மறுபடியும் என்னைப்பார்த்து, 'ஹநுமானே! எனது செய்தியை ராகவரிடத்தில் நீசொல்ல வேண்டும்; வீரர்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்க ளிருவரும் (இதை)கேட்டமாத்ரத்தில் ஸுக்ரீவருடன்கூடிப் புறப்படும்படி நீசெய்யவேண்டும்; இது வேறுவிதமானால்(அதாவது அப்படிபுறப்படாவிட்டால்) இரண்டு மாஸம் என் ப்ராணன் (இருக்கும்); காகுத்ஸ்தர் (பிறகு) என்னைப் பார்க்கப்போகிறதில்லை; ஆதலால் நான் நாதனற்றவள்போல் மாண்டுவிடுவேன்' (என்று) சொன்னாள். கஂசு

(யாவருக்கும்)இரக்கமுண்டாகக்கூடிய அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு, (ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில்) என்னைக் கோபம் குடிகொண்டுவிட்டது; பிறகுசெய்யவேண்டிய மேல்கார்யம் கொஞ்சம்செய்யவேண்டிநின்றிருப்பதாய் என்னால் நினைக்கப்பட்டது. கஂஎ

அதனாலப்பொழுதென் சரீரம் பர்வதத்திற்கொப்பாய் வளர்ந்துவிட்டது; (ராக்ஷஸருடன்)யுத்தஞ்செய்யநினைத்து அந்த(அசோக) வநத்தையும் நாசஞ்செய்யத் தொடங்கினேன். கஂஅ

ம்ருகங்களும்பக்ஷிகளும்ப்ரமித்துப்பயந்தோட முறிக்கப்பட்ட அவ் வநவரிசையையும், ராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டு விகாரமானபார்வையுடன் பார்த்தார்கள். கஂகூ

அவர்கள் அவ் வநத்தி லென்னையும் பார்த்து சீக்ரமாய் ஆங்காங்கு கூட்டங்கூடி எதிர்த்துவந்து (பயன்படாததால்) ராவணனுக்குச் சொன்னார்கள்:—

'மன்ன! மஹாபலமுடையவ! உமது பராக்ரமத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமையால், துராத்மாவான வாநரனொருவன், புகமுடியாத உமது இவ்வசோக வநத்தை முறித்துவிட்டான். கஂகக

மஹாராஜ! உமக்கு அநிஷ்டத்தைச்செய்கின்ற அந்தக் கெடுமதியனை நீர் கண்ணாலும் காணாதிருக்கும்படி சீக்ரம் கொல்லக் கட்டளையிடவேண்டும்.'

அதைக்கேட்டு, மிகவும்வெல்லமுடியாதவர்களும் ராவணன்மனதுபடிநடக்கின்றவர்களுமான கிங்கரர்களென்னும் ராக்ஷஸர்கள் ராக்ஷஸராஜனால் அனுப்பப்பட்டார்கள். கஂகங

வ்ரணஶ்ரமிஸஹா ஶ்ரேஷ்஠ாயபுராஶிநிநிதாஶ்ச।
ராவணஸ்ய ஶிநாஶாஶிஜாநயாவிஷ்டஶ்ச॥ கஂ

ஈஷ்ட ஶாஸ்த்ரவிதீதா ஗ுஹ்யதாபஶுதஶ்ச।
ணிபுந ஶுஹாவாஹ ராக்ஷஸாம் வஹுஶ்ருதா। கஂக

உத்க்ரா தஂ வாராரோஹா ணிவ்ரவாஶ்ரேஷ்ட்ரஶ்ச।
ப்ராபவ்ரதாரோஶிஹா வாயா ஶாம் ஸாஶிஶ்ரு ஹ॥ கஂஉ

தகஸ்ரிஸ்ய வ்ரணஶ்ரேஷ்ம் ராஜவ்ரிதி ஸ்ரோஹிதம்।
வ்ரஜக்ஷிணம் வரிக்ராஶிஹாஸ்ரேஷ்ட்ரதாநஸம்॥ கஂங

உத்தொzஹம் வ்ரநரிரவெஹம் நிஶிதா உநஸா தயா।
ஹந்ஶுந வ்ரதாநம் வக்ஷ்ஹுஹி ராவணெ॥
யயா ஶ்ரேஷ்ரிதெவ நஶிராதாவ்ரஹள ராஶிலக்ஷணள।
ஸ்ரீ வஸஹிதள வீராவ்ரெயாதாம் தயா கூரர்॥
யஶ்ரநயா ஹிவிஷெதஶுள ராஶள ஜீவிதம் ஶிஶ்।
ந ராம உக்ஷ்ரதி காகுரிதா ஶ்ரிரெ ஸாஹஶிநாயவதஶ்॥ கஂசு

தவ்ரதா கூரணம் வாக்யம் க்ரோரெயா ராஶ்ரவதுத।
உதரம்ய யோ ஶ்ரஷம் காயுரிஶுஷிநநரஶ்ச॥ கஂஎ

தரிதாzயுத ரெ காயஸ்ஹா வவுதஸநிஶம்।
ய்ரஉகாஶீ வநம் தவ விநாஶயிதாரோரெ॥ கஂஅ

தஶ்ரு வநஷ்ணம் தஂ ஶ்ரநதஸ்ஶ்ரஶிஜஶ்ச।
வ்ரதிவ்ரா நிரீக்ஷிந ராக்ஷஸ்ரா விக்ரதாநநாம்॥ கஂஃ

ராஂவ ஶ்ரஷ்ரா வநெ தஸிநராஶ்ரு தகஸ்ரதம்।
காஸஹ்ரா ராதாம் க்ஷிப்ரம் ராவணாயாவக்ஷிரெ॥ ககஂ

ராஜநநிஶம் ஶ்ரு தவ லமம் ஶ்ரராதநா।
வாநரெண ஹ்ரவிஜாய தவ வீயம் ஶிஹாவ்ரவ॥ கக

ஶ்ரவ்ரு ஶ்ரெஸஸ்ரா ராஜெந தவ விஷ்ரியகாரிணம்।
வ்ரபராஜாவ்ரய க்ஷிப்ரம் யயாஸள வியம் வ்ரஜெத்॥ ககஉ

தஸ்ரதா ராக்ஷஸெநண விஸ்ரஷ்ரா ஹ்ரஶஶ்ரஜுபாம்।
ராக்ஷஸாம் கிஜ்ரரநாரிஶ் ராவணஸ்ரிநாzநுகாம்॥ ககங

தெஷாஶீ தீஸாஹஸ ஂ ஶ்ரூயதாஂ ராவணாநாத்।
யா தஸிந்நெநாஜெஶ வரிவெண திஷ்ரூதி தத்॥ ககச
தெஷாஂ த்வ ஹ்ரதஶெஷா யெ தெ ஶ்ரூதா ஶவ்விகூராஃ।
நிஹதஂ ச ஹரெதெந்ரூ ராவணாயாவயக்ஷிரெ॥ ககரு
கதெ தெ ஸ்ரீ ராமதூதா வெதூ * ப்ராஸாதாக்ரூதத்।
தத் ஸ்ரூ ராக்ஷஸாந்தா ஶகஂ ஸ்தெந்ந வெ வ்ரூநஃ॥
ஶ்ரூயாஜ்ரூதெ ஶ்ரூயாஃ ஸ வெ வியஂஸிதெ யா। ககரூ
ததஃ வ்ரூஹஸ்ரூ ஸ்ரூதஂ ஜ்ரூ ரிந்தாதிஶத்॥
ராக்ஷஸெஸ்வ்ரூஹ்ரூஸ்ரூயஃ வொரரூ ரூவெஹ்ரூயாநவெகெஃ।
தஹஂ ஶ்ரூஸ்வெந்நு ராக்ஷஸஂ ரணகொவிதத்॥
வரிவெணா தீவொரெண ஸ்ரூதயாதி ஸஹாந்ரூத். ககஅ
தஹ்ரூ தா ராக்ஷஸெந்நஸ்ரூ தநிவ்ரூ தாந்நஹாவெஶ்ரூநத்॥
வதா தீவ்ரூஸ்ரூ தநாந்ரூ ஷ்யாரூஸ ராவணஃ। ககரூ
வரிவெணெவ தாந்நவ்ரூநபாதி ஶ்ரூஸாதநத்॥ கஉ0
தநிவ்ரூ தாந தாந்ரூ தா ஸதெ ஶ்ரூவ்ரூவிகூராநத்।
வதுஸெநாஶ்ரூ ஹாஶ்ரூ ராந்ரூ ஷ்யாரூஸ ராவணஃ। கஉக
தாநஹஂஸஹ்ரூ ஸெந்ரூ ரெவ ஸவ்ரூ நெவாஹ்ரூஸ்ரூ ஶ்ரூயத்। கஉஉ
ததஃ வ்ரூநதுஶ்ரூ ஹீவஃ வ்ரூ தக்ஷஂ ஹாவெஶத்॥
வஹ்ரூ ராக்ஷஸெஸ்வ்ரூயஃ வெ ஷ்யாரூஸ ராவணஃ। கஉஉ
தஂ த்ரூ ஶெநாஶ்ரூவ்ரூ தஂ கூரூரரஂ ரணவுணிதத்॥
ஸஹஸா வஂ ஸஶ்ரூ தாந்ரூ டாஶ்ரூயொஶ்ரூ ஹ்ரூ ஹீ தவாநத்। கஉந
ஶ்ரூஶ்ரூஸிநஂ ஶ்ரூ தஶ்ரூணஂ ஹ்ரூ ரூயித்வா வ்ரூவெஷ்யதத்॥ கஉச
தக்ஷிணாஶ்ரூ தகஂ ஶ்ரூஂ நிஶ்ரூ ஸ ஶ்ரூ ரூநநஃ।
தத ஶ்ரூநஜிதஂ நாம தீவிதீயஂ ராவணஸ்ரூ தத்॥
வ்ரூஜிஶெஶ ஸ்ரூஸஂகூரூ ஶெ வ்ரூ நஂ ய்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ। கஉரு
தவ்ரூ ஹஂ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஸவ்ரூ கஂ ஶ்ரூ ராக்ஷஸவ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ। கஉகூ
நஷ்ரூ ஜ்ரூ ஸஂ ராணெ கூரூ தா வரஂ ஹஷ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ।
ஶ்ரூ ஹ தா ஹி ஶ்ரூ ஹாவாஹ்ரூஃ வ்ரூ ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ॥
வெ ஷிதெ தா ராவணெ நெவ ஸஹ வீரெஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ।
ஹொ ஶ்ரூ விஷ்ரூ ஹி ஶ்ரூ ஂ வ்ரூ ஶ்ரூ ஸ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ।
வ்ரூ ரெஹணாரெண ஸத்ரூ ஶ்ரூ ஂ வ்ரூ ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ। கஉஅ
ரஜ்ரூ ஹிஶ்ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ

சூலங்களும் இருப்புலக்கைகளுங்கையிலேந்திய அந்த எண்பதினாயிரம்ராக்ஷஸர்களும், அந்த வநப்ரதேசத்தில் (கிடந்ததோர்) உழற்றடியினால் என்னால் கொல்லப்பட்டார்கள். ககச

அவர்களில் அடிபட்டுதப்பித்துக்கொண்ட சிலராக்ஷஸர்கள் வேகமாய்நடந்து போய், மஹத்தான ஸைந்யமும் மாண்டதென்று ராவணனுக்குச் சொன்னார்கள். ககரு

அநந்தர மெனக் கோரெண்ண முண்டாயிற்று; தேவாலயவடிவமான ஒருப்பரிக்கையை ஆக்ரமித்தேன்; அங்கிருந்த நூறு ராக்ஷஸர்களைக் கம்பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டதனால் அடித்து, லங்கைக்கு அலங்காரமாயிருந்த அந்தவுப்பரிக்கை என்னால் த்வம்ஸம்பண்ணப்பட்டது. கக௯?

பிறகு, கோரரூபமுள்ள பயங்கரர்களான அநேக ராக்ஷஸர்களோடு கூட ப்ரஹஸ்த புத்ரனான ஜம்புமாலிக்கு ஆஜ்ஞையிட்டான். ககஎ?

பலம்நிறைந்தவனும் யுத்தத்தில்தேர்ந்தவனுமான அவனை நான் மிகவும்பயங்கரமான உழற்றடியினால் கூடவந்தவர்களுடன் கொன்றுவிட்டேன்.

அதைக் கேட்டு ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் மஹாபலமுள்ள மந்த்ரிபுத்ரர்களைக் காலாள்கள்முதலியஸைந்யங்களைநிரம்பக்கூட்டி யனுப்பினான். கக௩?

ஒருழற்றடியைக்கொண்டே அவர்களெல்லோரையும் யமன்வீட்டிற் கனுப்பிவிட்டேன். கஉ0

யுத்தத்தில் கட்டிக்காரர்களான மந்த்ரிபுத்ரர்களை மாண்டவர்களாகக் கேட்டு, ராவணன் சூரர்களாய ஸேநாபதிகளைவரை யனுப்பினான். கஉக

அவர்கள் யாவரையுமே ஸைந்யங்களுடன் யான் கொன்றுவிட்டேன்.

பிறகு தசகண்டன் ராவணன் மஹாபலமுள்ள அக்ஷகுமாரனை அநேக ராக்ஷஸர்களோடு கூட அனுப்பினான். கஉஉ?

யுத்தத்தில்வல்லவனாய் ஆகாசத்திற் கிளம்பு மந்த மந்தோதரியின்மைந்தனான (அக்ஷ)குமாரனைச் சடக்கெனக் கால்களில் பிடித்துக்கொண்டேன்; கஉ௩? கவசமும்கத்தியுந்தரித்தஅவனை எத்தனையோவிதமாய்ச் சுழற்றிப் பிசைந்துப்போட்டுவிட்டேன். கஉ௪

அந்த அக்ஷகுமாரன் வந்து மாண்டதை அந்தத் தசமுகன் ராவணன் கேட்டுப் பிறகு, பெருமிடுக்குபெற்று போர்தனில்செருக்குற்ற இரண்டாம் மைந்தனான இந்த்ரஜித்தென்பவனுக்குப் பெருங்கோபத்துடன் கட்டளையிட்டான். கஉ௫?

யானந்தப் படை யாவையும் அந்த ராக்ஷஸரோறனையும் யுத்தத்திற் பலமறச் செய்து பரமாநந்த முற்றேன். கஉ௬?

(வெல்லுவனென்கிற) பெரிய நம்பிக்கையோடு ராவணனாலேயே மதமிகுந்த வீரர்களோடு கூட அனுப்பப்பட்டவனான பெருங்கையும் பெருமிடுக்குமுற்ற ப்ரஸித்திபெற்ற அந்தஇந்த்ரஜித்தும், தன்படை யழிந்ததையும் நான் வெல்லமுடியாதிருந்ததையும் தெரிந்துகொண்டு, அதிவேகமுடையனாகி என்னைப் ப்ரஹ்மா ஸ்த்ரத்தாற் கட்டினான். கஉஅ?

பிறகங்கு ராக்ஷஸர்கள் கயிற்றினாலென்னைக் கட்டினார்கள்; என்னைப் பிடித்து ராவணன் ஸமீபத்திற்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். கஉ௧?

துராத்மாவான ராவணன் கண்டு என்னுடன் ஸம்பாஷித்தான்; லங்கைக் குவந்ததைப்பற்றியும் ராக்ஷஸர்களை யங்ஙனங் கொன்றதைப்பற்றியும் கேள்விகேட்டான். கஙஉ

அதை யெல்லாம் ஸீதைநிமித்தமாய்(செய்தேன்) என்று நான் சொன்னேன். கஙக

'ப்ரபோ! நா னிந்தஸீதையைக் காணநினைத் துன்க்குஹத்திற்கு வந்தேன்; நான் வாயுவின் ஔரஸ புத்த்ரன் வாநரன் ஹநுமான். கஙஉ

என்னை ராமதூதனும் ஸுக்ரீவர்மந்த்ரியான வாநரனுமா யறியவும்; அத்தகைய யான் ராமருக்குத் தூதுசெய்வதுகொண் டிங் குன்னிடம் வந்தேன். கஙங

மஹாப்ரபாவமுள்ள அந்த ஸுக்ரீவரும் உனக்கு க்ஷேமஞ் சொன்னார்; கர்மம்அர்த்தம்காமம்என்னும்புருஷார்த்தம்மூன்றுங்கூடியிருப்பதால் ஹிதமாயும் யுக்திக்குச்சேர்ந்ததாயுமுள்ளசொல்லைச் சொன்னார். கஙச

"மரங்களடர்ந்த ருச்யமூக பர்வதத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது எனக்கு, யுத்தத்தில்வல்லவரான ராகவர் நண்ப ராஞர். கஙரு

'எனது பார்யை ராக்ஷஸனால் திருடிக்கொண்டுபோகப்பட்டாள்; அதுவிஷயத்தி லெங்களுக்கு நீர் எல்லாவிதத்தாலும் உதவி செய்யவேண்டும்' (என்று) அம் மன்னவரால் (அதாவதுராமரால்) எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. கஙஙு

'வாலியைக் கொல்லவேண்டியதைப் பற்றியும், அதற்கு உதவியாயிருப்பதைப்பற்றியும் (நீர்) எனக்கு ஸங்கேதஞ் செய்யவேண்டும்' (என்று) என்னாலு மவரிடத்தில் சொல்லப்பட்டது. கஙஎ

வாலியினா லபஹரிக்கப்பட்டராஜ்யமுடைய ஸுக்ரீவருடன், லக்ஷ்மணரோடுகூடிய மஹாப்ரபுவான ராகவர் அக்நிஸாக்ஷியாய் ஸ்நேஹஞ் செய்தார்.

அந்தராமரால் யுத்தத்தி லொரு பாணத்தாலேயே வாலியை ஸம்ஹரித்து, வாநரர்களில் வல்லவரான அந்தஸுக்ரீவர் வாநரர்களுக்கு மஹாராஜாவாகச் செய்யப்பட்டார். கஙஙு

ஆதலா லெல்லாவிதத்தாலு மவர்க்கு நாங்கள் உதவி செய்யவேண்டும்; ஆகையால் இங்கு உன் ஸமீபத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேன்; வீரர்களான வாநரர்கள் உன் ஸைந்யத்தை அழிப்பதற்குள்ளவே, சீக்ரத்தில் ஸீதையை அழைத்துக்கொண்டுவந்து தர்மமாய் ராகவரிடங் கொடுத்துவிடு; அழைக்கப்பட்டு தேவர்களின் ஸமீபத்திற்கும் போகின்ற வாநரர்களின் ப்ரபாவம் முன் னெவர்க்குதான் தெரியாது! (வாலியினிடத்திலகப்பட்டு நீபட்டபாட்டால் உனக்கும்தெரியுமென்பது கருத்து)" கசஉ

இவ்வாறு வாநரராஜர் உனக்கு (சொல்ல)ச் சொன்னார்' என்று என்னால் பதில்சொல்லப்பெற்றராவணன் உடனே சினந்து கண்ணால் கொளுத்துகின்றவன்போ லென்னை யுற்றுப்பார்த்தான். கசங

கொடுஞ்செய்கையும் கொடியஎண்ணமுமுடைய அந்த ராவணனென்னும் ராக்ஷஸன் என்ப்ரபாவத்தை அறியாமையால் என்னைக் கொல்லக் கட்டளையிட்டான். கசச

ஏவமுக்த்வா ஸுஹார்தி தஶாஹம் ராவணேந து ராஜதநா।
வ்யஷஜ்யதாஶநம் ராக்ஷஸாநாம் ச தம் வயஶ்ச। கஙஏ
தத்ரவுச்ச ஸீதா தத்ர ஸீதாயுதிதி ஜநிதஶ்ச॥ கஙக
ஸ்வாஹம் ஶுபநாகாஜ்ஞ ப்ராவஸ்ஜ்ஜநம் விஶோ।
ராஜதஸ்ஸுளராஸஃ வ்ரதொ வாநரொ ஹநுமாநஹஶ்ச॥ கஙஉ
ராஜ்ஞ்ச தம் ச ராம் விஜ்ஞ ஸுஶ்ரீவஸஹிவம் கவிஶ்ச।
ஹொஃஹம் ஶுத்ரெ நராஸ்ய ததகாஶஜிஹாஶதஃ॥ கஙங
ஸுஶ்ரீவஶ்ச ஹொதெஜாஃ ஸ தாம் கூஶலமப்ரவீதஶ்।
யஶுராயுகாஸஹிதம் ஹிதம் வாக்யமுவாச ச॥ கஙச
வஸெதா ஶ்ரீஶுஶ்ரெ வவுதெ விவாஸ்ரெ।
ராவவொ ராணவிக்ராந்தொ ஜித்வா ஸஃவாகதஃ॥ கஙஞ
தெந தெ கதிதம் ராஜா ஸாயுா தெ ராக்ஷஸா ஹ்ருதா।
தத்ர ஸாஹாய்ய்ஹ்ஸாகரம் காயம் ஸவ்ரு தநா தயா॥ கஙஸ
ஶபாவ கதிதம் தெஹ்ஸ வா ரிநஶ்ச வ்ரம்ப்ரதி।
தத்ர ஸாஹாய்ய்ஹெ தாஶெ ஸஃபம் கதுமுஹுஸி॥ கஙஎ
வா ரிநா ஹ்ருதாராஜ்ஞ ஸுஶ்ரீவெண ஶஹாவ்ரஹுஃ।
வகெ்ரஜிஹாக்ஷிகம் ஸவ்ரு ராவவஸஹாயக்ஷணஃ॥ கஙஅ
தெந வா ரிநஶ்ரு தாட்ரு ஶரராணெகெ ந ஸம்யுதெ।
வாநராணாம் ஶஹாராஜஃ க்ருதஸ்ய வ்ரவதாம் ப்ரஹுஃ॥ கஙகூ
தஸ்ய ஸாஹாய்ய்ஹ்ஸாஹிஃ காயம் ஸவ்ரு தநா தி ஹ।
தெந ப்ரஸ்ரவிதஸ்ஸுஹ்ரு ஸீவஜிஹ யஶுதஃ॥
க்ஷிவ்ரு நீயதாம் ஸீதா ஜீயதாம் ராவவாய ச।
யாவந்ந ஹராயொ வீரா வியஶிஜ்ஜி வயம் ச ச॥
வாநராணாம் ப்ரஹாவொ ஹி ந கெந விஜிதஃ வ்ரரா।
ஶெவதாநாம் ஸகாஶாச்ச யெ மஹ்ஜி நிஶிஜ்ஜி தாஃ॥ கசஉ
இதி வாநராராஜ்ஞ்ஹாஶாஹெ ரு ஜிஹிதொ ஶபா।
ஸாகெக்ஷத ததஃ க்ரு ஶுக்ஷ்ஷா ப்ரஹ்ரு ஜிவ॥ கசங
தெந வியுராஹாஜ்ஞ்ஹொ ராக்ஷஸா ராஜ்ஞ்ரு கெ ஹுணா।
ஶதஹாவவிஜாய ராவணெந ஜ்ரு தநா॥ கசச

ததொ விஶேஷணைர்நாரீ தஸ்ய ஹ்ருதயஹாரிணீ।
தேந ராக்ஷஸராஜேந்த்ரஸ்ய யாவிதோ ஹி காரணாத்॥
நைவம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய தர்ஜயிதாரமேஷ நிஶ்சயஃ।
ராஜராஜஸுதாவிதோ ஹி ராமஸ்ஸுமஹாபலஃ।
ஏகஸ்தவ்யா ந ஶக்யோ ஹி ராஜராஜேஷு ராக்ஷஸஃ।
ஏகஸ்தேந விநிர்தவ்யஸ்ஸ யஸ்யாயம் ஹி தவாபிநாத்।
ஸுஹ்ருதாவரமாஸீநஸ்ஸ்வயா தத்ரவிக்ரமஃ।
விரூபகரணம் ஶ்ரேஷ்ட நவயோ ஸ்தீதி ராக்ஷஸம்॥ கசஅ
விஶேஷணவிநிர்தேஶ: ராவணஸ்ய ஹிதைஷிணா।
ராக்ஷஸாநாம் ஹிதைவாஸ்ய யாஹ்ருதம் ஹ்ருதாபிதி॥ கசக
தத்ரஸ்ய வசநம் ஶ்ருத்வா ஸர்வம் ஸுநிஹிதம்।
வைதேஹ்யா: ஶ்ரவணவிஷயே ஜீவிதே ஶுபகாவ்ருதாஸ்ஸ்ரவிஜ்ஞாநே॥ கரு0
ராக்ஷஸாஸ்ஸுஹ்ருதாஸ்தாஸ்ஸ்ரவணவிக்ரமாத்। தஶாஹ்ருதாஸ்ஸ்ரவ
வ்ருத்தம் நிவ்ருத்ஃ ஶ்ரவணாதிஹி॥ வ்ருத்ஸ்ய வஹ்ருதிம் வா
ஸ்ரவ்ருத்நிதஸ்ய ராக்ஷஸ்ய। கருகஅ
ததஸ்தே ராக்ஷஸ்யஸ்ஸர்வா வ்ருத்தம் தாஸாமிஸம்வ்ருதம்॥
ஸுவ்ருத்ஷ்யநுராஜாமே நமராஹாரமாஹரேத்। கருஉ
தமேதாஸ்ஸர்வஹ்ருதம் ஸுஹ்ருதம் வ்ருத்தராதநம்॥
விஶோயிதா தம் வ்ருக்ஷம் வ்ருக்ஷ்ரிஸ்ஸ்ரிகம் வ்ருக்ஷம்।
ஶுபஸ்ம வாரிவம் ஶுஹ்ருதாநி ராக்ஷஸ்ரவ்ருஷ்ரஃ॥ கருச
ததஸ்தநமாஹாரம் வைதேஹ்யா: ஸுதாநஹ்ருதம்। கருசஅ
வ்ருத்ரைநஸ்ர வ்ருதீவைந தாம் வ்ருக்ஷம் ஸாதுமேவ ராக்ஷஸ்ரஃ॥
ஹ்ருதாஹ்ருதஸ்ஸம்ஹ்ருதைர்ய்ரமாநாமிரிவ வ்ருஜாஃ। கருரு
விநஷ்டா ஜாநகீ வ்ருக்ஷம் ந ஹ்ருதஃ வ்ருஶ்ரிதா।
ஆஹாரம் சுசிஶ்ரேஷ்ட: ஸவ்ரா ஸ்ரீக்ருதா வ்ருதா।
ஏஹ தாவதுபா ஆஹாரம் ஏகா ஸீதா ந ஸம்ஶய:।
ராக்ஷஸ்ரஹி ஏஹ தாபம் ஏயேஷம் விதயீக்ருதஃ।
இதி ஶோகஸமாவிஷ்டஶ்சிந்தாஹேதுரமாதஃ॥ கருஅ
ஈயாஹம் வாவஶ்ரளஷம் வாரணாநாம் ஶுபாக்ஷராஃ।
ஜாநகீ நவ ஏஷ்ரதி விஸ்மயோ ந * ஹாவிதாஃ॥ கருக
ததோ ஏவ ஶ்ரவணாதநா ஶ்ரவணா தாஏ ஶ்ரவணாதிஃ।
ஈஏஹ ஜாநகீதேவ நிஶ்சிதேதிஶ்ரவ்ரக்ஷிதா॥ கக0

* ஹாவிணாரிதி வாராந்தரம்.

அங்கு, அவன் தம்பி பேரறிவுள்ளவர் விபீஷணரென்றொருவரிருக்கிறார், அவர் என்னைப் பற்றி இந்த ராக்ஷஸராஜனைப்பார்த்து "(அண்ண)ராக்ஷஸோத்தம்! இப்படி (செய்ய)வேண்டாம்; இந்த எண்ணத்தை விட்டுவிடும்; ராஜசாஸ்த்ரத்திற்குச்சேராத வழியை நீர் கொள்ளுகிறீர்; அண்ண! தூதனைக்கொல்வது ராஜசாஸ்த்ரங்களிற் காணப்படவில்லை; ஹிதத்தைப்பேசுந் தூதன் உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டியதே; ஒப்பற்றவல்லமையுற்றவ! எப்படிப்பட்ட குற்றத்திலும் தூதனை அங்கபங்கம்பண்ணுவது சாஸ்த்ரத்தாலேற்படுகிறதேயல்லது கொல்லுவதில்லை" என்று கேட்டுக்கொண்டார். கசஅ

ராவணன் விபீஷணரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு, 'இந்தவாநரனுடைய வாலைமுற்றும் கொளுத்திவிடுங்கள்' என்று அந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு ஆஜ்ஞையிட்டான். கசக

பிறகு அவன் சொல்லைக் கேட்டு, என் வால் முழுதும் சணல்நார்களாலும் இலவம்பஞ்சில்நெய்த பழந் துணிகளாலும் சுற்றப்பட்டது. கரு0

பிறகு கொடியபராக்ரமமுள்ள அந்த ராக்ஷஸர்கள் எல்லாவற்றையும்விந்தமாகவைத்துக்கொண்டு, கட்டைகளாலும்முட்டிகளாலும் அடித்து, அநேக கயிறுகளால் கட்டி பல ராக்ஷஸர்களைக்கொண்டு மடக்கி உடனே என் வாலைக் கொளுத்தினார்கள். கருக

பிறகு சூரர்களான அந்த ராக்ஷஸர்கள் நகரவாசலுக்குவந்து, கட்டுண்டு அக்நியினால்சூழப்பட்ட என்னைப்பற்றி ராஜவீதியில் கோஷித்தார்கள். கரு௨

பிறகு நானெனது மிகப்பெருத்த ரூபத்தைச் சுருக்கி, அந்த (ராக்ஷஸர் துணிசுற்றியதுமுதலான) கட்டை நழுவும்படிசெய்து, மறுபடியும் பெரியரூபங்கொண்டு, (தோரணவாசலில்வந்து) நின்று இருப் புலக்கையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றேன். கருச

பிறகு நான் வேகமாய் அந்த நகரவாசலிற் பாய்ந்தேன். கரு௪

ப்ரளயகாலத்துஅக்நி ஜகங்களை (தஹிப்பது)போல் எரிகின்ற வாலால் அந்தப் பட்டணத்தைக் கோட்டைத்திப்பைக்கோபுரங்களுட்பட நான் பயமின்றி தஹித்தேன். கரு௫

(அப்பொழுது,) 'ஜாநகி மாண்டுவிட்டாள், நிச்சயம்; ஏனென்றால், லங்கையிலோரிடமும் கொளுத்தப்படாததாய்க் காணப்படவில்லை; பட்டணம் முழுதும் பஸ்மமாகச்செய்யப்பட்டது; லங்கையைக் கொளுத்தும்பொழுது என்னால் ஸீதையும் கொளுத்தப்பட்டாள், ஸந்தேஹமில்லை; ராமருடைய இந்த மஹத்தான கார்யம் என்னால் வ்யர்த்தமாகச்செய்யப்பட்டது!' என்று சோகஞ்சூழ்ந்து நான் சிந்தையுற்றேன். கரு௮

பிறகு 'ஜாநகிமாத்ரம் கொளுத்தப்படவில்லை' என்று அத்புதமானசெய்திசொல்லிக்கொண்டிருந்த சாரணர்களின் சுபச்சொல்லை நான் கேட்டேன்.

பிறகு அந்த அத்புதமான சொல்லைக் கேட்டு, 'ஜாநகி க்ஷேமமாயிருக்கிறாள்' என்கிற புத்தி எனக் குண்டாயிற்று; சுபக்குறிகளாலும், இருக்கிறாளென்றுநினைத்தேன். கரு0

வா லெரியும்பொழுதும் அக்நி என்னைத் தஹிக்கவில்லை; என் னுள்ளமும் களித்தது; காற்றுகள் நல்லபரிமளத்துடன்வீசின. கக்க

பலன்கண்ட அந்த சகுநங்களாலும், மிகவும்குணமான(தோள்துடிப்பதுமுதலான) காரணங்களாலும், உண்மையாகும் ருஷிகளின்சொற்களாலும் மனங்களித்தவ னானேன். கசுஉ

மறுபடியும் வைதேஹியைக் கண்டு அவளால் விடைகொடுக்கப்பட்டேன்.

பிறகு நான், அங்குள்ள அரிஷ்டமென்னும் பர்வதத்தை யடைந்து, உங்களைக்காணநினைத்து திரும்பிவர ஆரம்பித்தேன். கசுஉ?

பிறகுவாயுபகவான்சந்த்ரஸூர்யர்கள்ஸித்தர்கள்கந்தர்வர்கள்என்னுமிவர்களுடையாடும்(ஆதாச) மார்க்கத்தைக் கிடந் திங்கு நா னுங்களைக் கண்டேன்.

(ஸீதையைத்தேடவேண்டியது சத்ருபலத்தையறியவேண்டியது முதலான)ஸுக்ரீவருடைய கார்ய மெல்லாம் ராகவருடைய ப்ரபாவத்தாலும் உங்களுடைய அநுக்ரஹத்தாலும் என்னால் செய்துமுடிக்கப்பட்டது. கசுரு?

இ தெல்லாம் என்னா லங்கு க்ரமப்படி நடத்தப்பட்டது; இதில் செய்யப்படாமல் மிகுந்திருக்கிற தெது உண்டோ அ தெல்லாம் (உங்களால்) செய்யப்படட்டும்.'' என்று (பதில்சொன்னார்). கசுகி?

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

வாயுகுமாரர் ஹநுமான் இவ்வாறு அதை யெல்லாஞ் சொல்லி, மேல்நடக்கவேண்டியதைப்பற்றிய சொல்லை மறுபடியுஞ் சொல்லத் தொடங்கினார்:—

(நாம் ஸீதையுடன் ராகவரிடம் திரும்பிப்போகவேண்டுமென்கிறார்.)

"ஸீதையின் நன்னடக்கையால் ராகவர்முயற்சியும் ஸுக்ரீவர் பரபரப்பும் ஸபலமாயின; என் மனமும் (அந்தக்கார்யத்திலேயே)பற்றியிருக்கிறது. உ

(ஸீதையைத்தீண்டியும் ராவணனழியாதிருக்கக் காரணம்.)

இந்த ராக்ஷஸராஜன் ராவணன் (தயைவைத்தாலும்) உலகங்களை தபோபலத்தால் ரக்ஷிப்பன்; கோபங்கொண்டாலும் கொளுத்திவிடுவன்; எல்லாவிதத்தாலும் மிகவும்மேலானவன்; ஸீதையைத் தீண்டியும் அவனுடைய சரீரம் தபோபலத்தால் அழியாதிருக்கிறது. ௨?

(ஆயினும் ஸீதையின் ப்ரபாவம் மேலென்கிறார்.)

ஜநகருடைய திருமகள் கோபத்தால்கலங்கினால் எதைச் செய்வளோ அதை, கையினால் தொடப்பெற்று அக்நிஜ்வாலையும் செய்யமாட்டாது. ௪?

உங்களுக்குத் தெரிவித்த இப்படியிருக்கிற இந்தக் கார்யவிஷயத்தில் ஜாம்பவான்முதலான எல்லா வாநரோத்தமர்களுக்கும் கட்டளையிட்டு, வைதேஹியோடு கூட அவ் விரண்டுராஜகுமாரர்களையும் காணுவது நலம் ௫

நா னொருவனாகவே, ராக்ஷஸகணங்களுட்பட அந்த லங்கா புரியையும் மஹாபலமுள்ள ராவணனையும் வலுவுகொண்டு கொல்லப் போதுமானவன்;எ. வீரர்களாய், மிக்கபலமுடையர்களாய், நினைத்தரூபங்கொள்பவர்களாய், அஸ்த்ரவித்யையுணர்ந்தவர்களாய், விசேஷஜயத்தைக்கோருகிறவர்களாயுள்ள வாநரசூரர்களான உங்களுடன் கூடிப்போனால் கேட்கவேண்டுமா! அ

தீவ்ரோநே தா-ராஜ்ரெ ந சாம் உஹதி வாவகூ।
ஹ்ருத்பம்வ வ்ரஹ்ருஷ்டம் மே வாதாஸ்ரராஜிநிநம்॥ ககூக
மெதிநிபுதிவெதுஶ ஹ்ருஷ்டாவெயுஃ காரணெஶ ஹாகாணெஃ।
ஜீஷிவாக்ரெயுஶ விஷ்டாவெயுராஜவம் ஹ்ருஷ்டோநஸஃ॥ ககூஉ
வாநஹ்ருஷ்டாவ வெவெஹீம் விஸ்ருஷ்டஶ தயா வாநஃ। ககூஉ
ததஃ வவுதரோஸாஹ்ரு தத்ராரிஷ்டஹம் வாநஃ॥
வ்ரதிவ்ரவநரோரெஹெ யாஷ்டஶுநகா ஜயா। ககூஊ
ததஃ வவநவநாகுஸிஜ்ரநவுஸெவிதஶ்॥
வநாநஹஹோகுரு ஹவதொ ஹ்ருஷ்டவாநிஹ। ககூசஉ
ராவவஸ்ரு வ ஹாவெந * ஹவதாம்வெவ தெஜஸா॥
ஸாஶ்ரீவஸ்ரு காயபுராயும் யோ ஸவ்புநாஷிதஶ்। ககூருஉ
வ.தவும் யோ தத் யயாவஹாவவாதிதஶ்॥
ஈத் யநகுரு தம் ரெஷம் தவும் க்ரியதாதி। ককূঊ

ஈஷவ்தாஶஃ ஸமாப்தஃ ஸோஷ்டஃ.

வநகொநஷஷ்டிதஶஃ ஸமாப்தஃ.

வநதவ்ரோய தவும் ஹாநாரோநாராதஜஃ।
ஹ்ருயஸ்ரோவவகுராஃ வவநம் வகுராதராஶ்॥ க
ஸஹயொ ராவவொரெ்ரோஃ ஸாஶ்ரீவஸ்ரு ஸம்ஹ்ருஃ।
ஶ்ரீஸோஸாஹ்ரு ஸீதாயா ஶேவ ப்ரவணம் ஶநஃ॥ உ
தவஸா யாரவெரொகாநாஷொவா நிஹ்ருஹெஹவி।
ஸவுயா திவ்ரவ்ரஹ்ரொzஸள ராவணோ ராக்ஷஸாயிவஃ॥
தஸ்ரு தாம் ஸ்ரஶெதொ ஹாத்ரம் தவஸா ந விநாஶிதஶ்। ஊஉ
ந தஹ்ரிஶிவா காயபூதம்ஸ்ரஷா வாணிநா ஸதீ॥
ஜநகஸ்ரு தஜா காயபுராஹ்ரு தொயகாஷீக்ரதா। சஉ
ஜாதிவதஶ்ரோ॥ நவுராநாஜாவ்ரு ஶஹாஹாஶீநஶ்॥
ஈஸிநெவம்ஶதெ காரெபு ஹவதாம்வ நிவெஶிதெ।
நாயம் ஸ ஸஹ ரெவெஹ்ரா ஹ்ருஷ்டம் தள வாயிபுவா தஜள॥ சூ
ஈஹரெகொzவி வாபுராவஸ்ராக்ஷஸாணாம் வாஶ்ரீஶ்।
தாம் ஶாம் தராஸா ஹநாம் ராவணம்வ ஶஹாவஶ்॥ எ
கிம்வாநஸஹிதொ வீரெரெவுவஹிஃ க்ரூதாதஹிஃ।
க்ரூதாரெஹெஃ வவரெஶ்ரு ரெரெஹுவஹிவிஜரெயஷிஹிஃ॥ அ

---

*"ஹவதாம்வெவ தெஜஸா, ஸாஶ்ரீவஸ்ரு காயபுராயுஶ்"
இதெ ததாஇவம் ப்ரவீநதாஶவத்ரவாஷ்தெ ந ஹ்ருஶ்ரதெ.

ஸுஹம்தம் ராவணம் யுத்தே ஸவைஸ்ஸுரம் ஸவாஹநம்।
ஸஹவாதம் வயிஷ்யாமி ஸஹோதரயுதம் யுதி॥ ௯

ப்ராஹரைஸ்தம்ப ராளுஂவ வாயவ்யம் வாரணம் தயா।
யதி ஶக்ரஜிதோऽஸ்மாணி ஹந்நிருக்ஷாணி ஸம்யுகே॥
தாந்ருஹம் வியதிஷ்யாமி நிஹநிஷ்யாமி ராக்ஷஸாந்।
ஸவதாஸ்ஸுநராஜாதோ விக்ரமோ மே ரணஜித்தம்॥ ௧௧
யாऽதயா விஸ்ருஷ்டா ஹி மைதிலீ ரக்ஷிநிருத்தரா।
தேவாநவி ரணே ஹந்யாதிம்வாநஸ்தாநிஶாசராந்॥ ௧௨
ஸாமரோऽவ்ருதியாதேயாம் ஹநுமாம் வ்ரதமுத்தமம்।
ந ஜாதிவநம் ஸமரே கூடயுத்தரிவாஹி நீ॥ ௧௩
ஸவ்ருராக்ஷஸஸஹாநாம் ராக்ஷஸா யுவ வ்ருவுகாம்।
ஈஶுதேகோ விநாஶாய வீரோ வாலிஸுதம் கவிம்॥ ௧௪
வநஸைந்யாரவேதேந நீயஸ்வுவஹாதநம்।
ஹநுமாऽவ்ருவஶீயுத கிம்வாநயுயி ராக்ஷஸாம்॥ ௧௫
ஸதேவாஸுரயக்ஷேஷு ஹநுவெ்ராரமவக்ஷதிஷ்ய।
தேஹஸ்ய வ்ருதியோஹாரம் ஶம்ஸத ஜ்விஹஸ்ய்வா॥ ௧௬
ஶுஶ்வாதள ஹோஹாரவெதள வ்வவஸ்ஸுதே।
வாதயோம் வ்ருதியோஹாரம் ந வஶ்யாமி ரணாஜிரே॥ ௧௭
வி தாஹவவிரோதேகாதரம் ஹவுரோஹிதள।
ஹ்ருதவ்ராஶி நாவெதள ஸவ்ருவாநரஸுதே॥ ௧௮
ஶுவிநோஹாநநாயும் ஹி ஸவ்ருவொகவி தாஹம்।
ஸவ்ருவாவ்ருதுஹ்ஹ தாயுஹநயொஹுதுவாந்ரா॥ ௧௯
வரோதேகேந ஹுதளவ ப்ரயுஹேதீம் வஹ்நிரே।
ஸ்ராணாஹ்ருதம் வீரள வீ சவநள வ்வஹுளே॥ ௨௦
வதாவெவஹி ஸம்க்ரமுள ஸவாஜிரயுகுஜராந்।
ஹுராம் நாஶயிதும் ஶகுள ஸவெ்ரு திஷ்ந்தி வாநரா॥ ௨௧
ஹெயெவ நிஹதா ஹுரா ஹுரா ஹஸீக்ருதா வாநரம்।
ராஜஹோமுஷ்ட ஸவ்ருத நாஹ விஶ்ராவிதம் ஹயா॥ ௨௨
ஜயதி திவெயோ ராஹோ ஹுக்ஷணஶ ஹோவவும்।
ராஜா ஜயதி ஸ்ரீமாந் ராவவெணாஹிவாஜிதம்॥ ௨௩

நானே யுத்தத்தில் (உலகங்களைக்)கதறச்செய்கின்றராவணனை ஸைந்யத்தோடும், முன்வருமலங்காரத்தோடும், புத்ரர்களோடும், ஸஹோதரர்களோடுங்கூட யுத்தத்தில் வதைப்பேன். ௧

ப்ராஹ்மம் ஐந்த்ரம் ரௌத்ரம் வாயவ்யம் வாருணம் என்கிற இந்த்ரஜித்தின் அஸ்த்ரங்கள் யுத்தத்தில் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கமுடியாதவைகளாயிருந்தாலு மவைகளையும் நான் நாசஞ்செய்வேன்; ராக்ஷஸர்களையும் கொல்வேன்; உங்களுடைய உத்திரவினால் என் பராக்ரமம் அவனை அடக்கிவிடும். ௧௧

ஒப்பின்றி ஓய்வின்றி என்னாலெறியப்படும் மலைமாரி, யுத்தத்தில் தேவர்களையும் கொன்றுவிடும்! அந்த நிசாசரர்களைக் (கொல்லக்)கேட்கவேண்டுமா! ௧௨

ஆட்டலும் கரை புரளும்; மந்தரமலையும் அசையும்; ஜாம்பவானை(மாத்ரம்) யுத்தத்தில் சத்ருஸைந்யம் அசைக்காது. ௧௩

(இப்போதுள்ள)எல்லாராக்ஷஸக்கூட்டங்களையும், எத்தனை ராக்ஷஸர்கள் முன்னிருந்தார்களோ (அத்தனைராக்ஷஸர்களையும்) நாசஞ்செய்வதற்கு வீரனான வாலிகுமாரனொரு வாநரனே போதும். ௧௪

பநஸன் மஹாதைர்யமுள்ள நீலன் என்னுமிவர்களின் தொடைவேகத்தால் மந்தரபர்வதமும் சிதறிப்போய்விடும்! யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்கள் எவ்வளவு!

தேவ-அஸுர-யக்ஷ-கந்தர்வ-உரக-பந்நகர்கள் என்பவர்களிலும், மைந்தனையாவது த்விவிதனையாவது எதிர்த்துச்சண்டையிடுகிறவனொருவனைச் சொல்லுங்கள் (பார்க்கலாம்). ௧௫

மஹாபாக்யமுள்ள இவ் வாநரோத்தமரிருவரும் அச்விநீதேவதைகளின்புத்ரர்கள்; போர்களத்தில் இவர்களுக்கு எதிராய்ச்சண்டைசெய்யக்கூடியவனை நான்பார்க்கவில்லை. ௧௬

இவ்விருவர்களும் ப்ரஹ்மாவின்வரபலத்தால் மிகுந்தவலுவுகொண்டவர்கள்; அம்ருதமுண்டவர்கள்; எல்லாவாநரர்களிலும்மேலானவர்கள். ௧௭

எல்லாவுலகங்களுக்கும்பாட்டனானப்ரஹ்மா முன்பொருக்கால் அச்விநீதேவதைகளைக் கௌரவிக்கவேண்டி இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பில்லாத ஒருவாலுங்கொல்லமுடியாதிருக்குந்தன்மையைக் கொடுத்திருக்கிறார். ௧௮

(பிறப்பிலேயே வீரர்களான (இந்த)இரண்டுவாநரர்களும் வரபலத்தால் பின்னும் மதங்கொண்டு, மஹத்தான தேவர்களின் ஸைந்யத்தைப் புடைத்து அம்ருதத்தைக் குடித்திருக்கிறார்கள். ௨௦

எல்லா வாநரர்களு மிருக்கட்டும், கோபங்கொண்டா லவ்விருவர்கள்மாத்ரமே லங்கையை யானைகுதிரைதேர்என்னுமிவைகளுட்பட நாசஞ்செய்ய வல்லவர்கள். ௨௧

லங்கையானது என்னாலே அழிக்கப்பட்டு பின்னும் தஹித்துப் பஸ்மமாகச்செய்யப்பட்டது; ராஜவீதிகளி லெங்கும் (நமதுராமர்முதலியவர்களின்)பேர், என்னால் ப்ரஹித்தம்பண்ணப்பட்டது. ௨௨

'ராமர், மேலானபலமுடையராய விளங்குகிறார்; லக்ஷ்மணரும் மஹாபலமுடையராய் (விளங்குகிறார் ; ராகவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஸுக்ரீவமன்னரும்(மிக்கபலமுடையராய்) விளங்குகிறார்; (ராக்ஷஸர்கள், கையிலாகாதவர்கள்;)௨௩

யான் கோஸலதேசத்து ராஜாவினுடைய (ராமருடைய) தூதன் வாயுகுமாரன் ஹநுமான்' என்று என்னு லெங்கும் பேர் ப்ரஸித்தம்பண்ணப்பட்டது.

பதிவ்ரதையான வைதேஹி, துராத்மாவான ராவணனுடைய அசோகவநத்தினிடையில் சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தினடியில் ராக்ஷஸிகளாற் சூழப்பட்டு சோகஸந்தாபங்களாலிளைத்து, மேகவரிசைகளால்மறைப்புண்ட மதிகலைபோ லொளிகுறைந்தவளாகியும், பலச்செருக்குள்ள ராவணனை (ஒருபொருளாக)நினையாதவளாய், (பார்ப்போர்க்கு)இரக்கந்தோற்ற உட்கார்ந்திருக்கின்றாள். ௨௬௭

பதிவ்ரதையாய் உத்தமஸத்ரீயாயுள்ள ஜாநகியும் (ஒருவனால்)தகையப்பட்டாள்! (அந்த)வைதேஹி நல்லவளாகையால், இந்த்ரன்பத்நி இந்த்ரனிடத்திற்போல் ராமரின்றி வேறோரிடத்திலும்மனம்வையாதவளாய் (எல்லாவிதத்தாலும் ராமரையே விரும்பியிருக்கின்றாள். ௨௮

ஸீதை, அந்நஒருவஸ்த்ரத்தையேதரித்து, புழுதிபடிந்து, சோகஸந்தாபங்களாலுடம்பிளைத்து பர்த்தாவின்க்ஷேமத்திலே ஆசைப்பட்டிருக்கிறாள். ௨௯

அவள், அசோகவநத்தில் ராக்ஷஸிகளினிடையில் விகாரரூபமுள்ள ராக்ஷஸிகளா லடிக்கடி விரட்டப்படுகையில் என்னால் பார்க்கப்பட்டாள், கஷ்டம்!

சடைதரித்து, பேதைபோலாய், பர்த்தாவையேநினைத்து, தரையில்படுத்து, பனிகாலத்துத் தாமரையோடை போல் உடம்பழகுகுலைந்து, ராவணனாசைகாட்டியசொற்களைக்கேட்டுமயங்காதவளாய், (பயத்தால்)மான்போல்விழித்துப்பார்த்து, ப்ராணனைவிடுவதாய்நிச்சயஞ்செய்திருக்கும்பொழுது, எவ்வளவோகஷ்டப்பட்டு (என்னால்) நம்பும்படிசெய்யப்பட்டாள். ௩௨

பிறகு பேசினேன்; எல்லா வரலாற்றையும் தெரிவித்தேன்; ராமஸுக்ரீவர்களுக்குண்டானஸ்நேஹத்தைக் கேட்டுப் ப்ரீதியடைந்தாள். ௩௩

(அவளிடத்தில்) பதிவ்ரதைத்தன்மை த்ருடமாயிருக்கிறது; பர்த்தாவினிடத்துப் பக்தியும் உத்தமமாயிருக்கிறது; குற்றஞ்செய்த தசகண்டனைக் கொல்லாதிருக்கக்காரணம், அந்தராவணன் (துர்மரணத்தால்சாவாதிருக்கவேண்டுமென்கிற)மஹாப்ரபாவமுடையனென்பதே; (ஆதலால்) அவனைக் கொல்வதற்கு ராமரே நிமித்தமாத்ரமாக ஆகப்போகிறார். (ஸீதையோ நிமித்தகாரணம்; தான்வல்லவளாயிருந்தாலும் பர்த்தாவைக்கொண்டே பகைதீர்ப்பது வீரனுக்குப்பத்நியாயுள்ளவளின் தர்மமாயும், மற்றப்படி பர்த்தாவுக்குப் பெரிய குறைவாயுமிருக்கிறதென்கிறஎண்ணத்தால் ராவணனைத் தானே கொல்லாதிருக்கிறாள்; சக்தியில்லாமையாலன்று.) ௩௪

அவள், இயற்கையாலே மெல்லியதிருமேனியுடையவள்! அவரைப்பிரிந்ததால் பின்னு மிளைத்தாள்! ப்ரதமையில்படிப்பவனுடைய படிப்பு போல் இளைத்துவிட்டாள். ௩௫

மஹாபாக்யமுள்ள ஸீதை இப்படி சோகத்திலாழ்ந் திருக்கின்றாள்! இதுவிஷயத்தில் பதில்செய்யவேண்டிய தெதுவோ அதை யெல்லாம் செய்யுங்கள்." ௩௬

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

சுஹம் கொஸலராஜஸ்ய ஹாஸம் வவநஸம்ஹவம்।
ஹநுமாநிதி ஸவபுத்ர நாம விஶ்ராவிதம் மயா॥ ௨௪

ஸீதாகவநிகாமத்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மநம்।
கயஸ்ரேஷ்஠ம் ஸுவாவ்ரக்ஷ ஸாயீ கூரணாஸ்ஸ்திதா॥
ராக்ஷஸீபிஃ பரிவ்ருதா ஶோகஸம்தாபகர்ஶிதா।
தேவமேவாபரிவ்ருதா பந்தமேவ நிஷ்ஹா॥
ஸ்ரிதயந்தீ மைதிலீ ராவணம் பயஹபிதம்। ௨௫
ஸ்ரிதிவ்ருதாய ஸுஶ்ரோணீ கவஷ்ஷ்ஷாய ஜாநகீ॥
ஹநுமாந்ராக்ஷஸீமத்யே ராமம் ஸவபுதநா ஶுபா।
ஹநுமாந்ரிதா ராமேண வளமோதீவ வாநரே॥ ௨௬
தமேகவாஸஸம்வீதா ரஜோயுக்தா தபஸ்விநீ।
ஶோகஸம்தாபதீநாஹீ ஸீதா ஹதபுத்ரிதேவ ரதா॥ ௨௭
ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜ்யமாநா பும்ஹுபும்ஹுஃ।
ராக்ஷஸீபிர்விபுராக்ரவாபிஹ்ருஷ்டா ஹி வ்ரஜோவநே॥ ௩௦
வநகவேணீயரா தீநா ஹதபுத்ரிநாவராயணா।
கபஶ்யா விவணாஜீ வநிநீவ ஹிமாகமே॥
ராவணாபிநிவ்ருத்தாயா மதுவ்ருக்ரதநிஶ்சயா।
கயஜிந்ரமஶாவாக்ஷீ விஶ்வாஸபுவவாதிதா॥ ௩௨
தகஸ்மாதிதாவெவ ஸவபுயம்வ ஶிபுகா।
ராமஸ்ரீவஸ்வ்ரம்வ ஶ்ரேஷ்ட்ரா ஸ்ரீ கிமபுவாக்ரகா॥ ௩௩
நியதஸ்ஸ்ரேஷ்஠ாவாரோ ஹகிஸ்ஹுதுரி தொத்தமா।
யந ஹந்தி ஶஶீவ ஸ்ரீஹாதா க்ரூதாகஸ்ஸ்ரீ॥
நிஶ்சிதமாத்ரம் ராமஸ்ய பயமிதஸ்ய ஹவிஷ்யதி।
ஸா வ்ரக்ரமேவ தநஹீ தஹியோமாவ ஶுபிகா॥
வ்ரதிவ்ரதாஶீலஸ்ய விஜ்ஞேய தநுதாம் ஶுபா। ௩௬
வநவாஸ்ரெ ஸஹாஹாகா ஸீதா ஶோகவராயணா॥
யத்ர வ்ரதிகதுவ்ர தத்ரவுபுவவஜ்ரதாஶ்। ௩௭

வநகாநஷஷ்திதமஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஷஷ்டிதமஃ ஸர்கஃ.

தஸ்ய தத்வநம் ஶ்ருத்வா வாரிஸுந்தரபாஷிதம்।
சுயுக்தம் தர்மவிநாஶெவீம் ஹ்ருஷ்டவதிஶுவாநராஃ॥ ௧
ஸீவம் மந்த்ரஷோஷீ ராவவஸ்ய ஶுஹாதநஃ।
ஹ்ருஷ்டா ஶெவீ நவாநீதா ஊதி தத நிவெஶநஃ॥ ௨
சுயுக்தவ வஶ்யாதி ஶுவஃ வ்யாதவிக்ரமெஃ।
நஹி நஃ வுவநெ கஶ்சிநாவி சுஶ்சிதராக்ரமெ॥ ௩
தயுஷாரவிஶெதெஷ்ட யொகெஷ்ட ஹரிஸத்தமாஃ।
தெவிஷ்வவ * ஹதவீரெஷ்ட ராக்ஷஸெஷ்ட ஹநுமதா॥
கிமநுஷ்ட கதவ்யம் ஹ்ருஷ்டாயாஃ ஜாநகீஃ। ௪
தவெவம் க்ருதஸம்கல்பம் ஜாஶுவாநரஸத்தமஃ॥
உவாச வாரவீரொ வாக்யமுவயுவித். ௫

ந தாவதெஷா ஶிரக்ஷா நொ யயா ஶுவாநுஶ்ருதி ராஜவ்ரு
த!॥ யயா தர்ம ராஜ்ய ஶிதிநிவிஷ்டா தயா ஶுவாநுஶ்ருதர்
காயுஸிஷ்டிஃ। ௬

ஷஷ்டிதமஃ ஸர்கஃ ஸமாப்தஃ.

ஸப்தஷஷ்டிதமஃ ஸர்கஃ

ததொ ஜாநகீவிதா வாக்யமுத்தமநுவநள ஸ்ரீஃ।
கூஹ்யம் ஶுவாவீரா ஹநுமாம்ஶ்ரு ஶிஹாகவிஃ॥ ௧
ஸ்ரீ தீஶநஷ்ட தஸ்ரெவு வாயுவுதவ ராஸுராஃ।
ஶெஹநாதிம் வரிதுஜ்ய வ்யவ்யவாஃ வ்யவஶஷ்டுஹாஃ॥ ௨
"ஶெஹ்ரு ஶுராவஸம்காஶா ஶிதா இவ ஶிஹாமஜாஃ।
ஹாஹயந்த இவாகாஶம் ஶிஹாகாயா ஶிஹாவயாஃ॥
ஸஹாஜ்யாநம் ஹ்ருதெதஸ்ரா தவநம் ஶிஹாவயுஶ்.
ஹநுமந்தம் ஶிஹாவெகம் வஹந்த இவ ஶுவ்ரிலிஃ॥
ராவவெ வாயுநிவ்ருத்திம் கதுர்ம்ய வரஶிம் யஶஃ।
ஸரியாய ஸ்ரீஶுயுஃ கூடுஸிஶிலிரா நதாஃ॥ ௫
ஸ்ரியாவ்ரா நொ நுவாஸுவெ ஸவெ ய ஶுலிநநிநஃ।
ஸவெ ராவ்ரு தீகாரெ நிஶி தாயுஃ ஶிரவிநஃ॥ ௬
வ்யவஸாநாஃ வஸாவுதா தகஷ்ட கூநநள கவஃ।
நநநொவஶிரொஷெ வுநர ஶ்ரு ஶெ தாயுதஶ்.॥ ௭

* ஹதஶெஷ்ஷிதி வாரா நரஶ்.

அறுபதாவது ஸர்க்கம்.

அந்தஹநுமானுடைய அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு வாலிகுமாரன் (அங்கதன்) சொன்னான்:— ?

"வாநரர்காள்! தேவியைக் கண்ட நாம் மஹாத்மாவான ராகவருடைய ஸமீபத்திற்குத் தேவியில்லாமல் போவது சரியன்று. ௧?

பேர்பெற்றபராக்ரமமுற்ற நீங்கள், 'ஸீதை காணப்பட்டாள், அழைத்துக்கொண்டுவரப்படவில்லை' என்று அந்த ராகவரிடத்தில் தெரிவிப்பது யுக்தமன்றென்று நினைக்கிறேன். ௨?

வாநரோத்தமர்காள்! தேவர்கள் அஸுரர்கள் முதலியவர்களுடன்கூடிய ஸகலலோகங்களிலும், பாய்வதிலாவது பராக்ரமத்திலாவது நமக்கு ஸமாநமானவனொருவனு மிலனன்றோ! ௩?

இவ்வாறு அந்த ராக்ஷஸர்களில் வீரர்களாயுள்ளவர்கள் ஹநுமானால் கொல்லப்பட்டிருக்கும்பொழுது அவர்களிடத்தில் (நாம்) வேறென்ன செய்யவேண்டியது! (அநாயாஸமாய்) ஜாநகியை அழைத்துக்கொண்டு போவோம்." ௪?

இவ்வாறு (லங்கைக்குஎல்லாரும்புறப்பட்டுப்போவதாய்) தீர்மானித்த அங்கதனைப்பார்த்து எந்தவிஷயமும்தெரிந்த வாநரோத்தமரான ஜாம்பவான் மிகக்களித்து ஸபலமான சொல்லொன்று சொற்றார்:— ௫?

"ராஜபுத்ர (அங்கத)! நீ ஆலோசிக்கிற இந்தபுத்தி நமக்கு அயுக்தமன்று (சரியானதே); ஆயினும், ராமருடைய திருவுள்ள மெப்படி இருக்கிறதோ அப்படி கார்யங்கைகூடப் பார்ப்பாய்." ௬?

அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அங்கதன்முதலான வாநர வீரர்களும் மஹாகபியான ஹநுமானும் ஜாம்பவானுடைய சொல்லை எடுத்துக்கொண்டார்கள். ௧

பிறகு வாயுகுமாரர்முதலிய வாநரர் யாவரும் மிகக்களித்து மஹேந்த்ரகிரியை விட்டுக் கிளம்பிவிட்டார்கள். ௨

மேருமந்தரபர்வதங்களுக்கொப்பானவர்களும், மதங்கொண்ட மஹாகஜம் போன்றவர்களும், (தங்கள்) பெருவடம்பா லாகாசத்தை மறைக்கின்றவர்கள் போன்றவர்களும், பெருமிடுக்குடையர்களும், (ஸகல)ப்ராணிகளாலும் புகழப்பட்ட மிக்கதைர்யமும் மஹாபலமும் மஹாவேகமுமுள்ள அந்த ஹநுமானைக் கண்களால் சுமக்கிறவர்கள் போன்றவர்களும் (அதாவது அவரையே பார்த்தவர்களும்), ராகவர்விஷயத்தில் கார்யங்கைகூடுதலையும் பெரும் புகழையும் விளைக்க நிச்சயித்துக் க்ருதார்த்தர்களும், கார்யங்கைகூடுவதால் சிறந்தவர்களுமாய் (இருந்தார்கள்). ௩

எல்லாரும் (ராகவருக்கு) நல்லதைச்சொல்ல ஆசைப்பட்டவர்களும், எல்லாரும் களித்தவர்களும், எல்லாரும் ராமருக்குபதிலுபகாரஞ்செய்ய நினைத்தவர்களும், எல்லாரும் நல்லெண்ணமுடையவர்களுமாய் (இருந்தார்கள்). ௪

அநந்தரம் அவ் வாநரர்கள் பாய்ந் தாகாசத்திற் கிளம்பி நந்தநவநத்திற்கொப்பாய் மரங்களும்கொடிகளுங்கூடியதாயுள்ள (ஸுக்ரீவரது மது)வநத்தைக் கிட்டிவந்தார்கள். ௫

ப்ரஸித்தமான எந்த மதுவநமானது ஸுக்ரீவருக்கென்று காக்கப்பட்டதும் ஒருப்ராணியும் ப்ரவேசிக்கமுடியாததும் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் மழகானதுமாயிருக்கிறதோ, அ. எந்தவநத்தை மஹாவீர்யமுள்ளவனான மஹாத்மாவான வாநரோத்தமராகிய ஸுக்ரீவருக்கு மாமாவான ததிமுகனென்கிற வாநரன் எப்பொழுதும் காக்கின்றானோ, ௯. அந்த வாநரமன்னர்மனதிற்குமிகவும் மழகாய மஹத்தான வநத்திற்கு அவ் வாநரர்கள் வந்து மிகச்செருக்குடையர்களாயினர். ௧௦

பிறகு தேன்போல்பிங்களவர்ணமுள்ள அவ் வாநரர்கள் மஹத்தான மதுவநத்தைக் கண்டு களித்து (அதிலிருந்த)தேன்முதலியவைகளை (புஜிக்கக்கொடுக்கும்படி) அங்கதனைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ௧௧

அநந்தரம் மதுபாநம்பண்ணுவதற்கு அந்த ஜாம்பவான்முதலான வாநரவ்ருத்தர்களுக்கு (முதலில்) விடைதந்து (பிறகு) அவ்வாநரர்களுக்கு அங்கதன் உத்திரவு கொடுத்தான். ௧௨

பிறகு வாநரர் யாவரும் (அங்கதனால்) உத்திரவுகொடுக்கப்பட்டு மிகக்களித்து, (போயிறங்குங்களென்று) தூண்டப்பட்டு பின்னுங் களித்து அதனால் பெருங்கூத்தாடினர். ௧௩

(வாநரர்களில்) சிலர் பாடுகிறார்கள்; சிலர் வணங்குகிறார்கள்; சிலர் ஆடுகிறார்கள்; சிலர் பரிஹாஸம்பண்ணுகிறார்கள்; சிலர் (பள்ளத்தில்)குதிக்கிறார்கள்; சிலர் (ஸுகமாய்)உலாவுகிறார்கள்; சிலர் பாய்கிறார்கள்; சிலர் பிதற்றுகிறார்கள். ௧௪

சிலர் ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்; சிலர் ஒருவரையொருவர் பிடித்துத்தள்ளுகிறார்கள்; சிலர் ஒருவர்க்கொருவர் ஏகாந்தம்பேசுகிறார்கள்; சிலர் ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கிவிளையாடுகிறார்கள். ௧௫

சிலர் மரத்தினின்று மரந்தொற்றிஓடுகிறார்கள்; சிலர் மரத்தினுச்சியினின்று பூமியில் குதிக்கிறார்கள்; சிலர் அதிகவேகத்துடன் பூமியினின்று பெரியமரங்களின் நுனிகளுக்கு ஏறுகிறார்கள். ௧௬

பாடிக்கொண்டிருக்குமொருவனிடத்திற்கு ஒருவன் சிரித்துக்கொண்டு வருகிறான்; சிரித்துக்கொண்டிருக்குமொருவனிடத்திற்கு ஒருவன் அழுதுகொண்டு வருகிறான்; அழுதுகொண்டிருக்குமொருவனிடத்திற்கு ஒருவன் தள்ள வருகிறான்; தள்ளிக்கொண்டிருக்குமொருவனிடத்திற்கு ஒருவன் கோஷித்துக்கொண்டு வருகிறான் ௧௭

அந்த வாநரஸைந்யமானது மதுவின் அதிகபாநத்தால்மதங்கொண்டமநச்சேஷ்டையுற்று கோலாஹலப்பட்ட தாயிற்று; இதில் ஒருவனாவது மதம்பிடித்தவனாகவில்லையென்பதில்லை; இதில் ஒருவனாவது த்ருப்தியடைந்தவனாகவில்லையென்பதில்லை. ௧௮

பிறகு அவ் வநத்திலுள்ளமதுமுதலியவைகளையெல்லாம் பக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாகவும், மரங்களையெல்லாம் த்வம்ஸம்பண்ணப்பட்டதழைகளும்மலர்களுமுற்றவைகளாகவும் (காவற்காரனான)ததிமுகனென்னும் வாநரன் கண்டு சினந்து அவ் வாநரர்களைத் தடுத்தான். ௧௯

யதந்ய்ரவநம்நாச ஸுஸ்ரீவஸ்யாஹிரக்ஷிதச்।
ஸுப்ரஷ்டம் ஸவ்ருஹ்ருதாநாம் ஸவ்ருஹ்ருதசிநொஹரச்॥ ஷ
யஹ்ரக்ஷதி சஹாவீர்யம் ஸஹ ஜயிச்ரவம் கவிம்।
சாதரம் கவிச்ரவ்ருஸ்ய ஸுஸ்ரீவஸ்ய சஹாதநம்॥ க
தெ தஹ்ரநச்ரவாமத்ய வஹ்ருவாம் வரசோதிதாம்।
வாநரா வாநரேந்ரஸ்ய நிகாந்தநதம் சஹ தச்॥ கo

ததஸ்தே வாநரா ஹ்ருஷ்டா ஹ்ருஷ்டா யோரவநம் சஹ தச்।
கோரஹ்ரயாவந்த யோ ஜநி யோவிஜயாம்॥ கக
தீதீ கோரஸ்ரீநாஹ்ரூஹாசிவதச்ரவாநவீநச்।
ஹந்ரோந்ய ஹ்ரள தெஷாம் நிஸமம் யோஹக்ஷணெ॥ கஉ
ததஸ்ரீநச்சாகாஸ்ரவெ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா வநளகுவம்।
ஹிதாம் ப்ரெரிதாஸ்ரவி ப்ரஹ்ருதொzஹவாஸ்ரதம்॥ கங
மாயநி கெவிதணநி கெவிந்ருதநி கெவிதஹஸநி கெவிதச்।
வதநி கெவிதிவாரநி கெவிதவநி கெவிதவ்ரவநி கெவிதச்॥ கச
வாரஸ்ரம் கெவிதவாஸ்ரயந்த வாரஸ்ரம் கெவிதவாகரசந்த।
வாரஸ்ரம்கெவிதவ்ரவ்ரவந்த வாரஸ்ரம்கெவிதவாரசந்த॥ கஞ
ரோதரம் கெவிதஹிரவந்த க்ஷிதள நாரோநிவதநி கெ
விதச்। சஹீதவாதெவிதஹீணுவெமா சஹாரோரணுஹி
ஸாவதநி॥ கஸ
மாயநந்ரும் வ ஹஸந்வெதி ஹஸந்ரும் வ்ரரந்ந
வெத। ரந்ரும் வ்ரணந்வெதி நந்ரும்
வ்ரணந்வெதி॥ கஎ
ஸசாகயம் ததவிவெந்ரசாஸீந்ரவ்ர வாநொதஸ்ரத
வெஷச்। நவாத்ர குஶிந வஹ்ருவ சதொ ந வாத்ர குஶிந
வஹ்ருவ தரத்ர॥ கஅ
தெதொ வநம் ததரிஹக்ஷ்ரணம் ரோம்ஶ வியம்ஹிதவத்ரவ
ஷாந்। ஸீக்ஷ்ர கொவாரயிவகுநாரோ நிவாரயாரோஸ கவிம் க
வீம்ஸாந்॥ ककक

ஸ மிதேஃ ப்ரவ்ருத்தேஃ வாரிஹ்ருதுராநோ வநஸ்யுரோவா
ஹரிவீரவ்ருந்தாஃ। யகார ஹ்ருயோ ஹதிஹ்ருதெஜா வநஸ்ய ர
க்ஷாப்ரதி வாநரேந்த்ராஃ॥ உ0

உவாச காம்ஸ்தி ரராக்ஷஸாணி யுஷ்மாஸுகுநாம்ஸ்ச தவிஜ்ஜு
வாந। ஸமேத்ய கிஸ்கிந்தயஹம் யகார தவிஜ்ஜ ஸாஜோவஜ
மாஸ காம்ஸ்தித்॥ உக

ஸ மிதுஹாதம்வாரிவாயுவாகிவுயாது தெந ப்ரதிவா
யுராகிணாஃ। ப்ரயஷிதஸ்ஸுகுஹிமெஸ்ஸமேத்ய ப்ரக்ருஷ்ய தெ
வாவ்ருநவெக்ஷ்ய, ஹொஷத்॥ உஉ

நவிவெஸ்ரூஹ்ரோ ஹ்ருமிநெஹ்ருஸ்ரநஸ்மிமெஸ்ர வாமெஸ்ர ஸரா
வயநாஃ। ஹாதவிம் தம் கூவயஸ்ஸ்ரா ஹஹாவநம் நிவிஷ்டியம்
வ உக்ரூஃ॥ உந

ஸகஷஷிதஃ ஸர்கம் ஸாவ்ஃ.

திஷஷிதஃ ஸர்கம்.

தாந்வாவ ஹரிஸ்ரேஷ்ரோ ஹந்ரோநாநரஷ்ரஸ்ஃ।
கவ்ருத்ரநஹொ யத்ரயம் யந் ஸெவத வாநராஃ॥
கஹாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் வாரிவநிநாஃ। கஉ
ஸ்ரூதா ஹந்ரிதோ வாக்யம் ஹரீணாம்ப்ரவரோzஹ்ரஃ॥
ப்ரத்ரவாவ ப்ரஸந்நாதா விவந்ரு ஹரயொ யந்।
கவஸ்யம் கூதகாயுஸ்ய வாக்யம் ஹந்ரிதோ யா॥
ககாயுஸி கதுவ்யம் கிஹ! வ்ரநரீஹ்ரஸ்ஃ।
கூஹ்ரஸ்ய ஸ்வாந்ரதா வயம் வாநரஷ்ரஸ்ஃ॥
ஸாயந்ஸாயிதி ஸம்ஹ்ருஷ்டா வாநராஃ ப்ரதுவந்ரஜபந்। ச0
வந்ரஜயிதாஹ்ரம் ஸவெ வாநரா வாநரஷ்ரஸ்ஃ॥ ௪
ஜந்ரஸ்ரு ப்ரவநம் யத்ர நதீவெக ஜவ ஹ்ரதஃ। ந0
தெ வ்ரவிஷ்ரா யந்வநம் வாயுநாகுரு வீயுதஃ॥
கதிஸஹ்ரூரு வட்டவொ ஹ்ருஷ்ரா ஸ்ரூதாவ தெயிஃ।
வவ்ரஸ்ஸவெ யந் தஹ்ரா ரஸவதயாஹ்ரஃ॥ ௧
உதத்ரவ தகஸ்ஸவெ வநவாயாநுராஹ்ரதாந்।
தாரயநிஸ ஸதஸ்ஃ ஸகாநயந்வநெ தஹ்ரா॥ அ
யந்ரநி ஹ்ரணாதாணி வாஹந்ரிஃ வாரிஹ்ருஹ்ரு தெ।
விவநி ஸஹிதாஸவெ நிவநிஸ தயாவரெ॥ க
கெவி தீதாவவிய்ருநி யந்ரநி யந்விஜயாஃ।
யந்ரிஸ்ரெந கெவி ஜவ்ரரெநாநுரந்ரதாஃ॥ ௧0

வநத்துக் காவற்காரனை அந்த வாநரவீரக்கிழவன் அந்த மதம்பிடித்தவர்களால் விரட்டப்படவே பெருமிடுக்குகொண்டு வாநரர்களைத்தடுத்து வநத்தை ரக்ஷிப்பதைப் பற்றி மீளவும் ஒரெண்ணங் கொண்டான். உ0

சிலரைத் தைர்யமாய்க் கொடுஞ்சொற்களைச் சொற்றான்; மற்றுஞ்சிலரை மதியாது உள்ளங்கையினாலடித்தான்; சிலருடன் கூடிச் சண்டை செய்தான்; சிலரை நல்லபேச்சுடன் நெருங்கிச்சென்றான். உக

பேச்சுகொண்டும் வலுவுகொண்டு மவனால் தடுக்கப்பட்டும் பயமில்லாத அவ்வாநரர்களால் மதத்தினால் சூழ்ந்து அலக்ஷ்யஞ்செய்யப்பட்டு (தாம்)குற்றஞ்செய்ததையும் நினையாமல் கூட்டங்கூடி இழுக்கப்பட்டான். உ2

வாநரர்கள் கூட்டங்கூடி மதங்கொண்டு அவ் வாநரனை நகங்களால் பீறி, பற்களால் கடித்து, கைகளாலும் கால்களாலும் அடித்து, மஹத்தான(மது)வநத்தைத் (மதுமூலபலாதியான)ஒருவஸ்துவுமில்லாதபடி செய்துவிட்டார்கள். உ௩

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

வாநரச்ரேஷ்டரும் வாநரத்தலைவருமான ஹநுமான் அந்தவாநரர்களைப்பார்த்து, "வாநரர்களே! நீங்கள் சிந்தையின்றி மது பாநம்பண்ணுங்கள்; உங்களைத் தடுப்பவர்களை நான் தடுக்கிறேன்" என்று சொன்னார். க?

வாநரோத்தமனான அங்கதன் ஹநுமானுடைய சொல்லைக் கேட்டு களித்து, "ஓ வாநரர்களே! (மேன்மைபெற்ற நீங்கள் யதேஷ்டமாய்) மது பாநம்பண்ணுங்கள்; கார்யத்தைஸாதித்துக்கொண்டுவந்த ஹநுமானுடைய சொல் செய்யத்தகாததாயினு மென்னால் அவச்யம் செய்யத்தக்கதே! இப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷ)கார்யத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமா!" (என்று) சொன்னான். க?

அங்கதனுடைய வாயிலிருந்து (வந்ததான ஹநுமான்சொன்னமாதிரியான) சொல்லை வாநரோத்தமர்கள் கேட்டு மிகக்களித்து நல்லதுநல்லதென்று வாநரர்கள் கொண்டாடினார்கள். ௪?

வாநரர்களெல்லோரும் வாநரோத்தமனான அங்கதனைக் கொண்டாடி, நதீவேகம் போல் (அந்த)மதுவநமிருக்குமிடத்திற்கு சீக்ரமாய்ப் போனார்கள்.

வல்லவர்களான அவ்வாநரர்களெல்லோரும் (தங்கள்)மிடுக்காலும், அங்கதனுடைய உத்திரவுகிடைத்ததாலும் காவற்காரர்களைத் தள்ளிக்கொண்டு மதுவநத்தில் ப்ரவேசித்து, மைதிலியைக் (கண்டதைக்) கேட்டதனால் அப்பொழுது மதுவைக்குடித்தார்கள்; நல்லருசியுள்ள பழத்தைப் பறித்துக்கொண்டார்கள். எ

அதனாலப்பொழுது மதுவநத்தைக் காக்க நினைத்து வந்த வனக்காவற்காரர்களை யாவரும் கூட்டங்கூடி எழும்பியெழும்பி அடித்தார்கள். அ

கைகளால் பதக்குத் தேன்களை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் யாவரும் கூடிக் குடித்தார்கள்; (குடித்தபிறகு) சிலர் (கூண்டை) அழித்தார்கள். க

தேன்போல்பிங்களவர்ணமுள்ள சிலர் தேன்களைக் குடித்து சிதறவிட்டார்கள்; சிலர் கொழுத்துத் தேன்மெழுகினாலொருவர்க்கொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். க0

சிலர் மரத்தடியில் கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள்; (சிலர்) மிகவும் மதத்தினால்சோர்ந்து தழைகளைப் பரப்பிப் படுத்துக்கொண்டார்கள். கக

சில வாநரர்கள் மதுபாநத்தால்மதங்கொண்டு உந்மத்தர்கள்போலாய்க் களிப்புதோற்ற ஒருவர்க்கொருவர் தூக்கிப்போடுவதும் (காலால்) இடறுவதுமாயிருந்தார்கள். கஉ

மதுபாநத்தால் மதங்கொண்ட வாநரர்கள் சிலர் ஸிம்ஹநாதஞ் செய்தார்கள்; சிலர் களிப்புடன் (கிலிகிலென்று)கூச்சலிட்டார்கள்; சிலர் தரையில் தூங்கினார்கள். கங

மற்றும் சிலர் (சொல்லத்தகாத)ஒன்றைச் செய்து சிரித்தார்கள்; சிலர் அதைச் செய்தார்கள்; சிலர் அதைச் செய்துவிட்டு சொல்லிக்கொண்டார்கள்; சிலர் அதைச் செய்யப்போகிறதாகத்தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள். கச

ததிமுகனனுப்பிய மதுக்காவலாள்களெவர்களுண்டோ அவர்களும் அந்தப் பயங்கர வாநரர்களால் தடுக்கப்பட்டு திக்குகளில் (ஓடிப்)போய்விட்டார்கள். கரு

(அவர்கள் வாநரர்களால்) முழங்கால்களில் பிடித்திழுக்கப்பட்டு அபாநத்வாரங்களைப் பார்க்கும்படிசெய்துவைக்கப்பட்டு மிகவும்பயந்து ததிமுகனிடம் போய் "ஹநுமானால் உத்திரவுகொடுக்கப்பட்ட வாநரர்களால் வலுவில் மதுவநம் அழிக்கப்பட்டது; நாங்களும் முழங்கால்களில் பிடித்திழுக்கப்பட்டு அபாநத்வாரங்களைப் பார்க்கும்படியும்செய்துவைக்கப்பட்டோம்" (என்கிற) சொல்லைச் சொன்னார்கள். கஎ

பிற கங்கு வநங்காக்கும் ததிமுகனென்னும் வாநரன் மதுவந மழிவதைக் கேட்டு சினந்து அவ் வாநரர்களைப்பார்த்து, "இப்படி வாருங்கள் போவோம்; பலச்செருக்கினால் மதுவைப் பக்ஷிக்கின்ற வாநரர்களை (நம்)வலுவுகொண்டு தடுப்போம்" (என்று) நல்லபேச்சுசொன்னான். கக

(காவலாள்களான)வாநரோத்தம வீரர்கள் ததிமுகனுடைய இவ்விதமான சொல்லைக் கேட்டு அவனையுமழைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் மதுவநத்திற்கு வேகமாய்ப் போனார்கள். உ0

இந்தவாநரர்கள் சுற்றிசூழ ததிமுகன் வலுவினாலொருவ்ருக்ஷத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வேகமா யோடினான்; அந்த வாநரர்களெல்லோரு மப்படியே (ஓடினார்கள்). உக

அவ் வாநரர்கள் சினந்து கற்களையும் மரங்களையும் மலைகளையும் பிடுங்கிக்கொண்டு, அந்த(வநத்தையழிக்கும்) கபிகுஞ்ஜரர்களிருக்குமிடத்திற்குப் போனார்கள். உஉ

அந்த வீரர்கள் அந்தத் தலைவன்சொல்லை மனதில் வைத்து, ஸாலம்பனைஎன்பவைகளை ஆயுதமாகக்கொண்டு வேகமா யோடினார்கள். உங

பிற கங்கு பலக்கொழுப்பினால் மரங்கள்மீதும் தரைகள்மீதுமிருந்துகொண்டிருக்கும் வாநரர்களை வீரர்களான (மதுவனக்)காவலாள்கள் கூட்டங்கூட்டமாய் மடக்கப்போனார்கள். உச

பிறகு ஹநுமான்முதலான வாநரச்ரேஷ்டர்கள் ததிமுகன் கோபங்கொண்டதைப் பார்த்து அப்பொழுது வேகமாய் எதிர்த்தோடினார்கள். உரு

கவிரு வ்ருக்ஷேதி யெ தாம் ஶாவாம் ஶ்ரு ஹ்ரு வ்ருவஷ்டிதாம்।
கதுயுஂவ ஶ்ரு ஹ்ரு நாம் வணுநாந்யாஷீயு ஶொரதெ॥ கக

உந்தஶ்ரு தாம் வ்வஶ்ரு யுதாஶ்ரு ஹ்ரு ஷ்வத்।
க்ஷிவநிவ தஷாநெ்ரு ந்ரு ஸுநிவ தயாவரெ॥ கஉ

கெவிதெ்ரு யாம் ப்ரு கவுநி கெவிதுஜநி ஹ்ரு ஷ்வத்।
ஹரயொ யுநா ஶ்ரு தாம் கெவிதுவா ஶஹீதெ॥ கங

க்ரு தா கெவிஷ்ஸுநெ்ரு கெவிதுவுநி வெதரத்।
க்ரு தா கெவிஷ்ஸுநெ்ரு கெவிஷ்யுநி வெதரத்॥ கச

கெzவ்ரு ஶ்ரு யுவாயாம் ஸ்ரு ஶ்ரு வெ ஷ்யா ஶ்ரு யிஶ்வஸ்ரு த।
கெzவி கெவுநரெஶீரெஶ் ப்ரு திஷ்டா திஶொ ஶ்ரு தாம்॥ கரு

ஜாந்ரு ஹிஸ்ரு ப்ரு க்ரு ஷாஶ்ரு ஷெவாஶ்ரு ப்ரு ஶிரு தாம்।
கவ்ரு வ்ரு ரொஹிஶ்ரு தா ஶ்ரு யிஶ்ரு வம் வயம்॥
ஹந்ரு ஶ்ரு தா ஶ்ரு தவிரெஹ்ரு சம் ஶ்ரு யுவ நம் வயாத்।
வபாவ ஜாந்ரு ஹிம் க்ரு ஷா ஷெவாஶ்ரு ஶ்ரு ஶிரு தாம்॥ கஎ

கதெ தா ஶ்ரு யிஶ்ரு வம் க்ரு ஹ்ரு ஷ்ரு வநவஸ்ரு த்ரு வாநரம்।
ஹந்ரு ஶ்ரு யுவ நம் ஶ்ரு ஶ்ரு தா ஸாநபாஶொஸ தாநரீந்।
ஹஹா ஶ்ரு த ஶ்ரு ஹாஶொ வாநராந்ரு ஷ்ரு விரு தாந்।
வெரெந வாரயிஷ்யாஶொ ஶ்ரு ஹக்ஷயிதா வயம்॥ ககூ

ஶ்ரு தா ஶ்ரு யிஶ்ரு வெஷ்ரு ஶ்ரு வ்ரு நம் வாநரஷ்ரு ஹாம்।
வ்ரு நவீரா ஶ்ரு வநம் தெரெரெவ ஸஹஸா யயுஃ॥ உ0

ஶிரு ரெஷாம் ஶ்ரு யிஶ்ரு வம் ப்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு தாஸா தாயுஃ।
ஸஶ்ரு யாவரெஹ்ரு ந்ரு தெவ ஸரெரு வ்ரு ஹ்ரு ஶாம்॥ உக

தெ ஶியாம் வாஶ்ரு வாஶ்ரு ஶாவி வ்ரு ரு தாஶ்ரு ஶாவி வாநராம்।
ஶ்ரு ஹீதாஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்ரு

தம் ஸவ்ருக்ஷம் ஸுஹாவாஹ-ஸாவ தந்தம் ஸுஹாவஹம்ஸ்।
சூயபுகம் வ்ராஹரத்த வாஹ-ஸ்யாம் கு-விதா ரதம்॥ ௨௬
ஸுஹ்ருஸ்ச நெவிஹெநாயபுகோரயம் ஸிஹெதி ஸ:।
சுவெயநம் நிவ்விவெஷாஸ-ம் வெஸவஹ்ஸ-யா தவெ॥ ௨௭
ஸ ஹநுவாஹ-ரா-ஹ-ஜோ விஹ்வயம் ஸொணிதொக்ஷித:।
ஸ-ஸொஹ ஸஹஸா வீரொ ஸ-ஹ-ரு தும் கவிகுஞ்சர:॥ ௨௮
ஸ ஸாகாஸ்ய ஸஹஸா ஸாக்ர-ஹெ ராஜஸாத-ம:।
வாநராநாரயாஸ ஸ்ணெந ஸ்ய-ஸொஹிதாந்॥ ௨௯
ஸ கூயஜிஹ-க்ரவெவ-ா நரொவ-ா நரஷபுஹ:।
உவாவெகாந்தாரஸ்தி ஹ்ருதா நாநஸ-வாஹதாந்॥ ௩௦
வநதெ திஷ்ஷந்த ஹ்ரஸாஸொ ஹதா நொ யத்ர வாநர:।
ஸ-ஹ்ரீவொ விவ-ாஹ்ரீவ: ஸஹ ராஜேண திஷ்ஷதி॥ ௩௧
ஸவ்ரம் வெவாஹெ ஷொஷம் ஸ்ராவயிஷ்யாமி வாயிபுவெ।
சுஷ்ரீபு வ்ரநம் ஸ்ரு-வா வாதயிஷ்யதி வாநராந்॥ ௩௨
ஹ்ரஷம் ஸ-வநம் ஹ்ருதத-ஸ்ரீவஸ்ய ஸுஹாதந:।
வித்ரவெதாஹம் திவ்யம் தெவெராவி ஹ-ராஸுர்॥ ௩௩
ஸ வாநராநிஸாந்வ்ரநயா-ா-ா-

அப்பொழுது பெருங்கையும் பெரும்பலமுமுற்று வ்ருக்ஷத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு ஓடிவரும் (காவலாள்களின்)தலைவனான அந்தத்ததிமுகனை அங்கதன் கோபத்துடன் இரண்டுகைகளாலும் அறைந்தான். ௨௫

அந்தஅங்கதன் (மதுபாந)மதத்தால்மயக்குற்றிருந்ததனால், "இந்தத்ததிமுகன் (ஸுக்ரீவருக்குமாமாவாகையால்) எனக்குப் பூஜ்யன்" என்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை; பின்னும் அவனை சரசரென்று வேகமாய்த் தரையில் தள்ளிக்குமுக்கிவிட்டான். ௨௬

வீரனான அந்தக் கபிகுஞ்ஜரன் உடனே கைகளும்தொடைகளும்தோள்களும்முறிந்து சோர்ந்து ரக்தத்தால்பூசப்பட்டவனாகி சிறிதுநேரம் மூர்ச்சையுற்றான். ௨௭

ராஜாவின்மாமாவான அந்தத்ததிமுகன் சீக்ரத்தில் தெளிந்தெழுந்து மிகவும்சினந்து, மதுபானத்தால்மதிகலங்கிய வாநரர்களைத்தடியினால் தடுத்தான். ௨௮

அந்த வாநரோத்தமன், அந்த அங்கதன்முதலான) வாநரர்களிடத்தினின்று மெள்ள தப்பித்துக்கொண்டு, மறைவில் போய், தன்னுடன்வந்த வேலைக்காரரைப்பார்த்துச் சொன்னான்: — ௨௯

"இவர்கள் கிடக்கட்டும்; பெரியகழுத்துள்ள நமது ராஜாவான ஸுக்ரீவரென்னும் வாநரர் ராமரோடு கூட இருக்குமிடத்திற்குப் போவோம். ௩௦ எல்லாக் குற்றத்தையும் அங்கதனிடத்திலேயேயேறிட்டு ராஜாவினிடத்தில் சொல்லப்போகிறேன்; (என்)சொல்லைக் கேட்டு மிகவுங்கோபித்து (என்னைக்கொண்டே) வாநரர்களை உதைக்கச்செய்யப்போகிறார். ௩௧

இந்த மதுவநம் மஹாத்மாவான ஸுக்ரீவருக்கு இஷ்டமானதும், தம்ப்பனார்பாட்டனார்நாள்முதலிருக்கிறதும், திவ்யமானதும், தேவர்களாலும் புகழுடியாததுமாயிருக்கிறதன்றோ! ௩௨

தேனுக்காசைப்பட்டு நண்பர்களுடன் ப்ராணனைத்தொலைக்குமிந்த வாநரர்களெல்லோரையும் அந்த ஸுக்ரீவர் தடியினால் புடைக்கச்செய்யப்போகிறார். ௩௩

இந்தக் கெட்டெண்ணமுள்ளவர்கள் ராஜாஜ்ஞையை அவமதிக்கிறபடியால் வதமாகவேண்டியவர்களன்றோ! கோபத்தாலுண்டாகும் நமது ரோஷம் ஸபலமாக ஆகப்போகிறது." ௩௪

மஹாபலமுள்ள தததிமுகன் இவ்வாறு வநபாலர்களுக்குச் சொல்லி வநபாலர்களுடன் கூடி வேகமாய்க் கிளம்பிப் போனான். ௩௫

அந்த வாநரன், ஸுர்யபுத்ரரான பேரறிவுற்ற ஸுக்ரீவரென்னும் வாநரரிருக்குமிடத்திற்கு நிமிஷத்திற்குள் வந்துசேர்ந்துவிட்டான். ௩௬

ராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் ஸுக்ரீவரையும் கண்டு, ஸமமானதரையுள்ள பூமியில் ஆகாசத்தினின்று குதித்தான். ௩௭

காவலாள்களின் பெருந்தலைவனான மஹாவீர்யமுள்ள அந்தத் ததிமுகனென்கிற வாநரன் அந்தக் காவலாள்களெல்லோருஞ் சூழக் குதித்து, தீநமானமுகமுடையனாகி சிரஸில் அஞ்ஜலி செய்து, ஸுக்ரீவருடைய திருவடிகளை சிரஸினால் அமுக்கினான் (அதாவது கெட்டியாய்க்கட்டிக்கொண்டுஸேவித்தான்). ௩௮

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு தலையினால் வணங்கிய வாநரனைக் கண்டமாத்திரத்திலே வாநரமன்னர் மனம்வருந்தி, "வீர! எழுந்திரு எழுந்திரு! எதற்காக நீ என் கால்களில் (வந்து)விழுகிறாய்! உனக்குப் பயமில்லை; எல்லாவற்றையும் சொல்லு" (என்கிற) இந்தச் சொல்லைச் சொன்னார் உ

எல்லாந்தெரிந்தவனான அந்தத் ததிமுகன் மஹாத்மாவான அந்த ஸுக்ரீவரால் தேறுதல்சொல்லப்பெற்று எழுந்து ஒருமொழி யுரைத்தான்:— ௩

"மன்ன! (உமது தந்தையான)ருக்ஷரஜஸ்என்பவராலாவது, உம்மாலாவது, வாலியினாலாவது (மது)வநம் கண்டபடியழிக்கவிடப்படவில்லை; அப்படிப்பட்டமதுவநம் (இப்பொழுது அங்கதன்முதலான)வாநரர்களால் (இஷ்டப்படியிருந்து) பக்ஷிக்கப்பட்டது. ௪

வநங்காக்கு மிவர்களால் வாநரர்கள் அதட்டப்பட்டும் இவர்களை லக்ஷ்யம்பண்ணாமல் (பழம்முதலியவைகளைத்)தின்கிறார்கள்; தேன்முதலியவைகளைக் குடிக்கிறார்கள். ௫

சிலர் (தேனைக்குடித்துவிட்டு) மிகுந்ததை(தேன்கூண்டை) அடித்துப்போடுகிறார்கள்; சிலர் தின்கிறார்கள்; தடுத்தால் அவர்கள் யாவரும் புருவங்களைக் காட்டுகிறார்கள் (அதாவதுவிரட்டுகிறார்கள்). ௬

பரபரப்புடன் அவ் வநத்தினின்று (அப்பால்போங்களென்று)தடுக்கப்போன இந்தஎன்னை லக்காரர்கள் அந்த வாநரோத்தமர்களால் சினந்து அவமதிக்கப்பட்டார்கள். ௭

வாநரமன்னா! பிறகு கோபத்தால் கண்கள்சிவந்து கூட்டங்கூடி அந்த வாநர வீரர்களால் (இந்த)வாநரர்கள் துரத்தப்பட்டார்கள். ௮

சிலர் கைகளா லடிக்கப்பட்டார்கள்; சிலர் முழங்கால்களா லடிக்கப்பட்டார்கள்; சிலர் இஷ்டப்படி இழுக்கப்பட்டு அபாநத்வாரங்களையும் பார்க்கும்படிசெய்துவைக்கப்பட்டார்கள். ௯

ராஜா நீரொருவரிருக்கும்பொழுது (மதியாமல்) இந்த சூரர்கள் இப்படிஅடிக்கப்பட்டார்கள்; மதுவநம் முற்றும் இஷ்டப்படி அவர்களால் பக்ஷிக்கப்படுகிறது." ௧௦

இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பெற்ற வாநரோத்தமரான அந்த ஸுக்ரீவரைப்பார்த்து, சத்ருவீரரைக்கொல்லவல்ல எல்லாந்தெரிந்த லக்ஷ்மணர், "மன்ன! (மது)வநக்காவற்காரனான இந்த வாநரன் எதற்காக வந்திருக்கிறான்? எந்த விஷயத்தை உத்தேசித்துத் துக்கத்துடன் பேசுகிறான்?" (என்று) அந்தத்ததிமுகனைப்பற்றி கேள்விகேட்டார். ௧௨

மஹாத்மாவான லக்ஷ்மணரால் பேசத்தெரிந்தவரான ஸுக்ரீவர் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு, லக்ஷ்மணரைப்பார்த்து இம் மொழி கூறினார்:— ௧௩

"ஸ்வாமி! லக்ஷ்மணரே! தென் திசையில் தேடி வாநரர்களிற்சிறப்புற்று வந்த அங்கதன்முதலான வாநர வீரர்களால் மதுவநத்திலுள்ளபழம்முதலியவை யெல்லாம் பக்ஷிக்கப்பட்டனவென்று வீரனான ததிமுகனென்கிற (இந்த)வாநரன் சொல்லுகிறான். ௧௪

த்ரிஷஷிதமஃ ஸர்கஃ.

தமிதர் ஶுஶ்ரூ நிவதிதம் வாநரம் வாநரர்ஷபஃ।
ஶ்ரவிஷ்வ வொஶிஹ்ரஹ்ரூஶபொ வாக்யமிதமுவாச ஹ॥
உதிஷ்ஷாதிஷ்ட கஸ்ஸாதம் வாஶியொஃ வதிதொ ஶஃ।
கஹபாம் தெ ஹவெஷ்ரா ஸவபுஶவொஹியீய தாஶ்॥ உ
ஸத்ய விஶ்வாஸிதஸ்தெந ஸுஶ்ரீவெண ஶஹாத்மநா।
உதாய ஸுஶஹாப்ராஜ்ஞோ வாக்யம் ஶுபிஶுவொzவ்ரவீத்॥ ங
ஸ்தெந்வக்ஷுராஜஸா ராஜந் தயா நாவி வாரிநா।
வநம் நிஸ்ரஷ்டவ்ரவுஹி ஹக்ஷிதம் தச்ச வாநரைஃ॥ ச
வாஸிஃ வ்ரயஷிதுதாரிஶ்வ வாநரா வநரக்ஷிஸிஃ।
ஶயுந்ரவிநயிதவ்ரஹ்ரக்ஷயந்தி விவெநிவ॥ ரு
ஶிஷ்டாத்ராவவிய்ரந்தி ஹக்ஷயந்தி கயாவரெ।
நிவாயபுரோணாஸ்தெ ஸவெபு ஹ்ரவள வெவ ஶுபுயந்திஹி॥ சு
ஶுரெஹி ஸம்ரஷ்ட தராஷ்யா தெதஃ ஸம்ப்ரயஷிதுதாஃ।
வாரயந்தொ வநாத்தஸ்மாத் ப்ரதிஜெவுபுநரவ்ரஜவெஃ॥ எ
தகதெஸ்தவுஹ்ரஹிவீபுரெரவுபுநரெரவுபுநரஷபுஹஃ।
ஸம்ரக்ஷ்ய நபரெநஃ கெ ரயாஷ்ரயஃ வ்ரவிசாரிதாஃ॥ அ
வாணிஹிநிபுஹதாஃ கெவிதெவிஜ்ஞ நுஹிராஹதாஃ।
வ்ரக்ஷாஶ்ரயாகாஶ் தெவஶாமுவ ஶிரிபுதாஃ॥ க
வாவரெதெ ஹதாஶ்ரராஷ்ரயி திஷ்தி ஹதுரி।
கூர்தம் ஶ்ரவநம் தெவ வ்ரகாஶம் தெதஃ ப்ரஹக்ஷ்யதெ॥ கஂ
வாவம் விஜாவ்ரஶநம் தம் ஸுஶ்ரீவம் வாநரர்ஷபுஹஃ।
கூவ்ரவுதம் ஶஹாப்ராஜ்ஞோ லக்ஷ்மணஃ வரவீரஹா॥
கியம் வாநரா ராஜந்நவஃ வ்ரதுவஷிதஃ।
கம்வாயபுஶிநிதிபுஶ்ரு ஶுஃவிதொ வாக்யவ்ரவீத்॥ கஉ
வாவஶுக்ஷஸ ஸுஶ்ரீவொ லக்ஷ்மணந ஶஹாத்மநா।
லக்ஷ்மணம் வ்ரதுவாவெஶம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரதஃ॥ கங
க்ரயபு லக்ஷ்ண ஸம்ப்ராஹ வீரொ ஶுபிஶுவஃ கவிஃ।
கஜ்ஜுவ்ரஶுவெவீபுரெஹுக்ஷிதம் ஶுப வாநரெஃ॥
விவிதுதக்ஷிணாஶாஶாமதெ ஹபுரிவ ஜ்ரவெஃ। கசஉ

நெஷாகூ்தகூ்தா்நாரீஃ்ஸ்ஃ ஸ்யாஃ்வகூ்ரஃ॥
கூ்ரமெஶ்வ்ரயிதம் யதா யோ்வநஃ்ஹி நிதஃ।
யஷிதஃ்ச வநம் ஶெ்ரு ஹக்ஷிதம் யோ்வ நாநிரிஃ॥ கூ

வநம் யதாஹிவநாஷ்ஸ்ஸ்ஸாயிதம் கூஃ்ரு நாநிரிஃ।
ஃ்ரஷ்டா ஶெவீ நஸ்ஸ்ஸ்ஹ்ரு நஹா நயாநெ்ரு ந ஹநூ்ரு ஃ்ரு தா॥
நஹ்ரு்ரு்ஃ ஸாயநெ ஹெ்ரு்ரு்ஃ கூஃ்ரு்ணொzஸ்ரு ஹநூ்ரு ஃ்ரு தஃ் கூ
காயுஹிஷ்ஷ்ஷ்ரு்ரு்ரிஶெ்ரு்வ தஸ்ஸ்ஸ்

கார்யத்தைஸாதியாமல் இவர்களுக் கிப்படிப்பட்ட ஆரம்ப மிராது (என்று) நினைக்கிறேன்; ஏனென்றால்: வந்தவுடனே அந்த வாநரர்களால் பேர்பெற்ற மதுவநம்முற்றும் முறிக்கப்பட்டது! வநம்முற்றும்ஆக்ரமிக்கப்பட்டது! மதுமுதலானதுமுற்றும் பக்ஷிக்கப்பட்டது! கசு

அவர்கள் (மது)வநத்தில் புகுந்தபோது வாநரர்களால் கார்யம் ஸாதிக்கப்பட்டதே; தேவியார் காணப்பட்டார், ஸந்தேஹ மில்லை; அதுவும் ஹநுமானுலேதான், வேறொருவரா லில்லை; ஏனென்றால்: ஹநுமான்தவிர வேறொருவன் இந்தக் கார்யத்தை ஸாதிப்பதில் காரண மில்லை (அதாவது வல்லமையுள்ளவனுயில்லை). கஎ?

கார்யங்கைகூடுவதும், புத்தியும், பிடிவாதமும், வீர்யமும், பெரியோர்களிடத்துக்கேள்வியும் அந்த வாநரோத்தமரிடத்தில் நிலைத்திருக்கிறது. கஅ?

எந்தக்கார்யத்தில் ஜாம்பவான் * நேதாவும், அங்கதன் பெரியபலமும் (அதாவதுஸேநாபதியும்), ஹநுமான் †அதிஷ்டாதாவுமாய் ஏற்படுவார்களோ அந்தக்கார்யத்திற்கு மாறுக வழி யில்லை (அதாவது நிறைவேறுதல் நிச்சயம்).

அங்கதன்முதலான வீரர்களால் மதுவநம் ஹதம்பண்ணப்பட்டது; தடுக்கவுந்த காவலாள்களும் முழங்கால்களா லுதைக்கப்பட்டார்கள்; ப்ரஸித்தமான பராக்ரமமுள்ள ததிமுகனென்கிறபெயருடைய இந்த வாநரன் இவ்விஷயத்தைச் சொல்வதற்காக மதுரமாய்ப்பேசிக்கொண்டிங்கு வந்திருக்கிறான்.

மஹாபாஹோ! லக்ஷ்மணு! ஸீதை காணப்பட்டாள்; உண்மையென்றெண்ணும்; ஆனதுபற்றியே வாநரர் யாவரும் வந்து மது பாநம்பண்ணுகிறார்கள். உஉ?

புருஷோத்தமா! தெரிந்தவர்களான வாநரர்கள் வைதேஹியைக் காணுமல், வரம்பெற்ற சிஷ்யமான அதாவது ருக்ஷரஜஸுக்கு ப்ரஹ்மாவினுல்கொடுக்கப்பட்ட மது வநத்தை அழிக்க மாட்டார்கள். உந?

பிறகு, தர்மாத்மாவான ராகவருடனிருக்கும் லக்ஷ்மணர் மிகவுங்களித்தார்; ஸுக்ரீவர்வாயிலிருந்துவந்த செவிக்கினிய சொல்லைக் கேட்டு மஹாபலமுள்ள ராமரும் லக்ஷ்மணரும் மிகவும்ஸந்தோஷித்தார்கள் உந

அழகாயகழுத்துள்ள ஸுக்ரீவர் ததிமுகனுடைய இவ்விதமான சொல்லைக் கேட்டு மிகவுங்களித்து, மறுபடியும் வநபாலனைப் பார்த்தொருமொழி யுரைத்தார்:— உசு

"கார்யத்தைமுடித்துவந்த அவர்களால் (மது)வநத்திலுள்ளவை புஜிக்கப்பட்டமையால் அப்படிப்பட்ட நான் ஸந்தோஷப்படுகிறேன்; கார்யத்தைஸாதித்துவந்தவர்களின் ஒருகார்யம் (கோபத்தைவிளைப்பதாயிருந்தாலும்) பொறுக்கத்தக்கதே; (ஆதலால் என்னுல்) பொறுக்கப்பட்டது. உஎ

(நான்) ராமலக்ஷ்மணர்களோடு கூட (இருந்து), ஸிம்ஹம்போல்மிடுக்குடையர்களான கார்யத்தைஸாதித்துவந்த ஹநுமான்முதலான அந்த வாநரர்களைச் சீக்ரமாய்ப் பார்ப்பதற்கும், ஸீதையைக்கண்டதில் (ஹநுமான்பட்ட)ப்ரயாஸத்தைக் கேட்பதற்கும் நினைக்கிறேன்." உஅ

*நேதா=கொண்டுதிருப்புகிறவன், நாதன், மந்த்ரி.

† அதிஷ்டாதா=தலைவனுய்நிற்பவன், அதிகாரி, அபிமாநம்வைத்தவன்.

களிப்பினால்திருக்கண்கள்மலர்ந்து மயிர்க்கூச்சடைந்த ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கார்யங்கைகூடினவர்களாக அந்த வாநர மன்னர் நினைத்து, மயிர்க்கூச்சடைந்த அங்கங்களுடன் (கூடினவராகி), கார்யம்பூர்த்தியாதலைக் கையிலிருப்பதா யெண்ணி மிகவும் ஸந்தோஷித்தார். உக

அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

ததிமுகனென்கிற வாநரன் இவ்வாறு ஸுக்ரீவரால் சொல்லப்பட்டு களித்து ராகவரையும் லக்ஷ்மணரையும் ஸுக்ரீவரையும் தெண்டனிட்டான். க

அவன் ஸுக்ரீவரையும் மஹாபலமுள்ள ரகுகுலத்துப்பிள்ளைகளிருவர்களையும் வணங்கி, அன்பினாலொருவர்மீதொருவர்தொற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற சூரர்களான (கூடவந்த)வாநரர்களுடனே ஆகாசத்திலே கிளம்பிவிட்டான். உ

அவன் முன்னே வந்ததுபோலவே வேகமாய்ப் போய் ஆகாசத்தினின்று பூமியில் குதித்து அந்த (மது)வநத்துள் ப்ரவேசித்தான். ௩

அவன் மதுவநத்துள் ப்ரவேசித்து, (தேனுக்கநுபாநமாய்நீரைக்குடித்து)தேன்நீர்ஆகியஇரண்டையும் மூத்ரமாய்விட்டு (ஜீர்ணித்துக்கொண்டு) மதந்தெளிந் தெழுந்திருக்கும் வாநரகணநாதர்களெல்லாரையும் பார்த்தான். ச

அந்த வீரன் காமிரண்டையும்சேர்ப்பதாகிறஅஞ்ஜலியைச் செய்துகொண்டு அவர்களி னருகிற் சென்றான்; அங்கதனைப்பார்த்து இம் மொழியை மெதுவாய்ச் சொற்றான்:— ௫

"அப்ப! இவர்கள் தடுத்ததனால் (நீ) கோபங் கொள்ளவேண்டாம்; காவலாள்கள், தெரியாமையால் கோபித்து உங்களைத் தடுத்தார்கள். ௬

மஹாபலமுடையவ! இவ் வநத்திற்கு இளவரசனும் அரசனும் நீயே! மூடத்தனத்தால் (என்னால்) முன்னே குற்றம் செய்யப்பட்டது; அதை, பெருமைபெற்றநீ பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ௭

குற்றமற்றவ! இந்த வாநர ரெல்லாரும் இங்கு வந்திருப்பதை நான் போய் உன் சிறியதகப்பனாருக்குச் சொன்னேன். ௮

இந்த வாநரக்கூட்டத்தலைவர்களோடுகூட நீவந்திருப்பதையும் (மது)வநத்தை அழித்ததையும் அந்த ஸுக்ரீவர் கேட்டு ஸந்தோஷித்தாரேயல்லது கோபிக்கவில்லை ௯

உன் சிறுதந்தையும் வாநரேச்வரருமான ஸுக்ரீவ மன்னர் மிகக்களித்து என்னைப்பார்த்து, 'அவர்களெல்லோரையும் சீக்ரம் அனுப்பு' என்று சொன்னார்" ௧0

பேசத்தெரிந்த வாநரோத்தமனான அங்கதன் ததிமுகனுடைய மெதுவான இந்தச் சொல்லைக் கேட்டு அவ்வாநரர்களைப்பார்த் தொருமொழி யுரைத்தான்:— ௧௧

"வாநரக்கூட்டத்தலைவர்காள்! இவ் வரலாறு ராமர்காதில் பட்டிருக்குமென் றெண்ணுகிறேன்! பகைஞரைப்புடைப்பவர்காள்! ஆதலால், கார்யமானபிறகு நாமிங்கிருக்கத் தகாது. ௧௨

ஸ்ரீ திஷ்டாக்ஷள ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ள கூரோள ஹ்ருஷ்வா ஸிஹ்ரா
யுள வாநராணாம்ப ராஜா। கரெஹ்ஸம்ஹ்ருஷ்டெ: கூடுஸிஹ்ரிம்
விதி்வா வாஹொரஸாம் ஸொ: திரோத்ரம் நநு॥ உகூ

த்ரிஷஷிதம: ஸர்க:ஸமாப்த:.

வ்ரதுஷஷிதம: ஸர்க:.

ஸுஸ்ரீ வெரெணவ: கூஸ்ரு ஹ்ருஷ்டோ ஹயிரு வ: கூவி:।
ராவவம் ஹுக்ஷணம்ரெவ ஸுஸ்ரீவம் வாஹ்ருவாஹ்ரயத்॥ க
ஸ ப்ரணம்ரெய ஸுஸ்ரீவம் ராவவளாப ஹொவெளள।
வாநரெஸ்ஸஹிரெதெஸ்ரு ஹெரெதிருவரெவொ தவாதஹ்॥ உ
ஸ யரெவாகதம் வ ஹ்ரவும் தரெவ ஸ்ரிதம் மதம்।
நிவெத்ய மமநாஹ்ரளள் தஹ்ரநம் ப்ரவிவெஸுஹ॥ ந
ஸ ப்ரவிஷ்டோ ரெ வநம் ஹ்ரஸ்ரு ஹரிய ஹ்ரவாந்।
விஹோந தி தாநவாநெஹரோநாநய ஹ்ரஹ்ரம்॥ ச
ஸ தாந வாமஹீரோ ஸ்ரு ஹ்ரா கூரவ ராஜ்ரிம்।
உவாப வவநம் ஸுக்ஷிதம் ஹ்ருஷ்டவ்ரஹ்ரம்॥ ரு
ஸளரு! ரொஷ்டோ நகுதுரெவ்ரா யரெஹிரு ஹிவாரிதம்।
கஜாநாஹ்ரக்ஷிஹிம் கெ்ரயாஹ்ரவநம் ப்ரதிஷெயிதாம்॥ சு
ய வ்ரராஜஸுதீஸுரு வநஸ்ரு ஸ்ரு ஹொவெரு।
ளவ்ரு ஹ்ரவும் கூரெதொ ஹொஷஸ்ரு ஸுவா நநு ஹொ்ரு॥ எ
கூவ்ரு தம்ஹி ரெயா மதா விதுவ்ரு ஸ்ரு தவாநவ।
ஹொவயாதம் ஸவெருஷாரெதெஷாம் வநவாரிணாம்॥ அ
ஸ தூரமதிநம் ஸ்ரு தா ஸரெஹிஹ்ருரிய ஹ்ரயிரெவம்।
ப்ரஹ்ருஷ்டோ நத ரு ஷ்டோ்ரஸள வநம் ஸ்ரு தா ப்ரயஷிதம்॥
ப்ரஹ்ருஷ்டோ ரோம் விதுவ்ரு ஸ்ரு ஸுஸ்ரீவொ வாநரெஸ்ரு:।
ஸீவ்ரும் ப்ரெஷய ஸவ்ரு்ரோம்ஸ்ரு நிதி ஹொவாப வாயிருவ:॥ கo
ஸ்ரு தர் ஹயிரு வஸ்ரு்ரு்ரம் வநம் ஸுக்ஷிஹ்ரு:।
கூவ்ரு வீதாநரிஸ்ரு ஷ்டோ வாக்யம் வாக்யவிஸாரத:॥ கக
ஸுஹ்ரு ஸ்ரு தொ்ரு்ரயம் வ்ரு்ரதாநோ ராரெணு ஹரிய ஹ்ரயவாந்।
தத்ரு நெஹ நம் ஸாதம் கூரெத காரெரு வரநவாந்॥ கஉ

வீதா யுக்த யுக்தாகாரம் விஶ்ராந்த வநபாரிணம்।
கிம் ஶுஷ்க ஸ்தநம் தத் ஸ்ரீவொ யத் தெ ஹ்ருதயம்॥ ௧௩

ஸவெது யுக்தா ரம் வக்ஷ்யாமி ஸதெது ஹரிய-ஶ்வாம்।
தயாஹ்ரி கதுா கு-துவெது ஶவஹ்ரீ வரவாநஹம்॥ ௧௪

நாஜாவயி த-ஶீஶொzஹம் ய-வாராஜொzஹி யஜ்வி।
கயுக்தம் கூ-தகூடாணொ ய-ஶ்வம் யஷ்டுயி த-ம்யொ॥ ௧௫

வ்ரவ தஶாஜ்ஞ்ஞெவ்வ ஶ்ர-தா வ்வநஶவ்யஶ்।
வ ஹ்ரஷ்ஷ்ஷ்நஸொ வாக்ஷ்ஜிஜ்ஞ-வ்வ-ருநகஸம்॥ ௧௬

வனவம் வக்ஷ்ய தி கொராஜ்ஞ ஸ்ரநாநரஷ்ட்ரஹ।
வெஶயுஜ்ஜ்ஜ்

வாநரர்கள் இஷ்டப்படி மது பாநம்பண்ணி இளைப்பாறியாய்விட்டது; செய்யவேண்டுவ தென்ன? என் தந்தையான ஸுக்ரீவ ரிருக்குமிடத்திற்குப் போகவேண்டுவதே. கங

வாநரகணநாதர்க ளெல்லோரும் கூடி எனக் கெப்படி சொல்லுவார்களோ அப்படியே செய்ய வித்தனுயிருக்கிறேன்; எதுசெய்வதற்கும் நான் உங்களுக்குப் பாதந்த்ரன். கச

நான் இளவரசனுயிருந்தாலும் (உங்களுக்கு) கட்டளையிட வல்லவ னல்லேன்; உபகாரஞ்செய்த உங்களை நான் அலக்ஷியம்பண்ணத் தகாது." கரு

இவ்வாறு சொல்லு மங்கதனது சரியான சொல்லைக் கேட்டு வாநரர்கள் மிகமனங்களித்து இம் மொழி சொற்றனர்:— கக

"மன்ன! வாநரோத்தம! ப்ரபுவா யுள்ளவ னெவன் இப்படிச் சொல்வான்! செல்வக்கொழுப்புள்ளவ னெவனும் நானென் றெண்ணுகிறான் (அதாவது அஹங்கரப்படுகிறான்) கஎ

இப்படி அழகாய்ப்பேசுவது உமக்கேயல்லது மற்றெவனுக்குந் தகாது; வணக்கமானது நீ மேன்மேலும்க்ஷேமமடையத்தக்கவனென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. கஅ

வாநரவீரர்களின் குற்றமற்ற ராஜாவான அந்த ஸுக்ரீவ ரிருக்குமிடத்திற்குப் போக நாங்க ளெல்லோரும் ஸித்தமாய் வந்துவிட்டோம். கக

வாநரச்ரேஷ்ட! நீர் சொல்லாமல் வாநரர்கள் ஓரிடத்திற்குப் போக ஓடியுமெடுத்துவைக்க மாட்டார்களே! உமக்கிதை ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறோம்."

இவ்வாறு அவர்கள் அழகாய்ச் சொல்ல, அங்கதன் பதில்சொன்னான்:—"சரி, போவோம்." என்று சொல்லி பெருமிடுக்குடன் ஆகாசத்திற் கிளம்பிவிட்டார்கள். உக

யந்த்ரங்களைக்கொண்டுபரக்கிளப்பிய பர்வதங்கள் போல் அந்த வாநரகணநாதர்கள் யாவரும் ஆகாசத்தை யடைத்துக்கொண்டு (முதலில்) கிளம்பிய அந்த அங்கதனைத் தொடர்ந்து கிளம்பினார்கள். உஉ

அந்த வாநரர்கள் மஹாவேகமாய் சீக்ரத்தில் ஆகாசத்திற் கிளம்பி, காற்றடிக்கப்பெற்ற மேகங்கள் போல் பெருங்கோஷ மிட்டுக்கொண்டு போனார்கள்.

அங்கதன் சீக்ரத்தில் ஸமீபத்தில்வராமற்போகவே சோகத்தால்கலங்கிய கமலம்போன்றகண்களுற்ற ராமரைப்பார்த்து வாநரமன்னர் ஸுக்ரீவர் சொன்னார்:— உச

"தேறுதல்செய்துகொள்க; உமக்கு மங்களம்; தேவியார் காணப்பட்டார், ஸந்தேஹ மில்லை; நாம்சொன்ன கடவு தப்பி, (கார்யம்பூர்த்தியாகாமல்) அவர்களால் இங்கு வர முடியாது. உரு

யுவராஜாவாய், மஹாபாஹுவாய், வாநரர்களில்சிறந்தவனுயுள்ள அங்கதன் கோரிப்போனகார்யம் பயன்படாதிருந்தால் என்னிடத்திற்கு வரமாட்டான். உகூ

மேலும், கார்யத்தைமுடியாதவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆரம்பம் உண்டாகாது; அந்தஅங்கதனும் வாடியமுகமும் ப்ரமித்துக்கலங்கியமனமுமுடையவனுக ஆய்விடுவான். உஎ

அதுவுமின்றி எனது பெரியோர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு தமப்பனார்பாட்டனார்நாள்முதலிருக்கின்ற இந்த மதுவநத்தை வாநரர்கோன் அங்கதன் ஒருஸந்தோஷமின்றி அழிக்கமாட்டான். உஅ

கௌஸல்யையின் திருக்குமார! ராம! நன்னடக்கையுடையவ! தேறுதல்செய்துகொள்க. உஅ?

தேவியார் காணப்பட்டார், ஸந்தேஹ மில்லை; அதுவும் ஹநுமானாலேதான், வேறொருவரா லில்லை; ஏனென்றால்: ஹநுமான்தவிர வேறொருவன் இந்தக் கார்யத்தை ஸாதிப்பதில் காரண மில்லை (அதாவது வல்லமையுள்ளவனாயில்லை). உகூ?

பேரறிவுடையவ! ஹநுமானிடத்தில் (கார்ய)வித்தியும் புத்தியும் பெருமுயற்சியும் வீர்யமும், ஸூர்யனிடத்தில் தேஜசு போல் நிலைத்திருக்கிறது.

எந்தக்கார்யத்தில் ஜாம்பவான் *நேதாவும், அங்கதன் ஸேநாதிபதியும், ஹநுமான் †அதிஷ்ட்டாதாவுமாய் ஏற்படுவார்களோ அந்தக்கார்யத்திற்கு மாறாக வழி யில்லை (அதாவது நிறைவேறுதல் நிச்சயம்); (ஆதலால்,) அளவற்றபராக்ரமமுற்றராம! சோகத்திற்பட வேண்டாம்!" நஉ

பிறகு (ஸுக்ரீவர்,) ஹநுமான்செய்கையால்செருக்கடைந்து கர்ஜித்துக்கொண்டு (அதனாலே) கார்யம்வித்தித்ததெனச் சொல்லுவார்களென்று ஊஹிக்கக்கூடியவர்களாய்க் கிஷ்கிந்தைக்குஸமீபத்தில் வந்துகொண்டிருக்கும் வாநரர்களின் கிலிகிலவென்னுங்கூச்சலை ஆகாசத்தில் கிட்டக் கேட்டார்.

அநந்தரம், வாநரோத்தமரான அந்தஸுக்ரீவர் வாநரர்களின் அந்தக் கூச்சலைக் கேட்டு மனங்களித்து (அதனால்) நீண்டழகாயவாலுடைய ராஜர்.

அந்த வாநரர்களும் ராமதர்சநத்திலாசைப்பட்டு அங்கதனையும் ஹநுமானென்னும் வாநரரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்துசேர்ந்துவிட்டார்கள். நகூ?

அங்கதன்முதலான அந்த வீரர்கள் மயிர்க்கூச்சி களிப்புகூடி, வாநரராஜர் ராகவர்என்னுமிருவர்களின் ஸமீபத்தில் (ஆகாசத்தினின்று) குதித்தார்கள்.

பிறகு, பருத்ததிருக்கைகளுற்ற ஹநுமானும் தலையினால் வணங்கி, பிராட்டி பதிவ்ரதைத்தன்மைகூடி க்ஷேமமாயிருப்பதை ராகவருக்குத் தெரிவித்தார். நஎ?

பிறகு ஸுக்ரீவர் அந்த வாயுகுமாரரையே கார்யத்தைஸாதித்தவரென்றுநிச்சயித்தார்; மிகவும்ஸந்தோஷித்தார்; லக்ஷ்மணர் மிகக்களித்து, (ஸீதாதர்சநத்தால்)களித்தஹநுமானை பஹுமாநத்துடன் பார்த்தார். நஅ?

அநந்தரம் பகைவீரரைக்கொல்லவல்ல ராகவரும் களித்து மனங்குளிர்ந்து ஹநுமானை மிக்க பஹுமாநத்துடன் (அதாவது இவன் மிகவும்ஸமர்த்தனென்று) பார்த்தார். நகூ?

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

* நேதா=கொண்டுதிருப்புகிறவன், நாதன், மந்த்ரி.

† அதிஷ்ட்டாதா=தலைவனாய்நிற்பவன், அதிகாரி, அபிமாநம்வைத்தவன்.

விதூயவைதாஸஹம் யைதத்ப்ரவ்ருத்தொராக்ஷிதஃ।
ந ஜ்ஞே ஸ்வபனம் ஹந்யாஹ்ஹ்ருஷ்டஃ ஸ்ரவமேஷ்யதி॥ உஅ

களஸ்யாஸ்ப்ரஜா! ராக்ஷ! ஸாக்ஷ்வஹிஹி ஸ்வ்ரத!। உஅ,உ

ஹ்ருஷ்டா ஸைவ ந ஸந்நஹொ ந வாந்ந ஹந்ருதா॥
நஹ்யந்யஃ கஶ்சுணொ ஹொதுஃ ஸாயந்ந zஸ்ய ஹந்ருதஃ॥ உகூ,உ
ஹந்ருதி ஹி ஸிஜ்ஜ்ய ஶிஜ்ஜ்ய ஶிஜ்ஜ்ய ஸ்தஃ॥
வ்யவஸாயஶ்ச வீயும் ச ஸ்ருயெ தெஜ இவ ப்ரவஃ। ந0,உ
ஜ்ஜ்வாந்ய்த்ர நெதா ஸ்யாஹ்ஹ்ஹ்ஶ்ச ஸ்வெஶ்ரரஃ॥
ஹந்ருஶ்ஶ்ச்வ்யஸ்ஸ்ஹ்ஹ்ரா ந தஸ்ய ஶ்ரிரந்யுயா।
ஶாஹ்ருஶ்ரிந்ஸாயாக்ஷ்ஃ ஸம்ப்ரதிதவிக்ரஃ॥ ந உ

ததஃ கிஷ்கிந்தாஶ்ஸ்வம் ஶ்ரவாஸ்ஸ்ஸ்

வ்யுஷிதஸர்க: ஸர்க:

தத: ப்ரபாதே ஸுமஹாந் ஸுதீக்ஷ்ணோ ஹிதகாரிணாம்।
ப்ரணதோ ஶிரஸா ராமம் ஆக்ஷணம் ப்ரஹ்வமப்ரவீத்॥
யுவராஜம் வரிஷ்ட்வா ஸ்ரீவத்ஸவிஹிதாக்ஷம் ப்ரபு।
ப்ரவ்ருத்தியை ஸீதாயாம் ப்ரவக்தாரமுவாச ஹ॥ உ
ராவணாந்தகரோ ராமோ ராக்ஷஸீஷு தபஸ்வினீ।
ராமே ஸந்நிஹிதம் ச யஶஸ்யம் ஸுயஶஸ்கரம்॥
ஸுதுஷ்ப்ராபே ஸுவிபுலே ஹ்ருதயோத்ராஸநாஶநே। ௩
வைதேஹீரக்ஷதாம் ஶ்ரேஷ்ட்ட ராக்ஷஸேந்த்ரவஶம் கதாம்॥ ௪
கச்சித் ஸீதா வதந்தீ தே தேவீ கிம்வ, யதி வதந்தீ।
ஸுதுஷ்ப்ராபே ஸுவிபுலே வைதேஹீம் ப்ரதி வாநரா:॥ ௫
ராக்ஷஸ்ய: ஶரிதம் ஶ்ரேஷ்ட்ட ஹ்ரியோ ராக்ஷஸநீரிவ।
ஶோகஸ்ய ஹந்த்ரீ ஹந்தாரம் ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவிதா॥ ௬
ஶ்ரேஷ்ட்ட வ்ரதம் தேஷாம் ஹந்தாரோ ராக்ஷஸாதிபம்।
ப்ரணதோ ஶிரஸா தேவ்யை ஸீதாயை தாம் திஶம் ப்ரதி॥
உவாச வாக்யம் வாக்யஜ்ஞ: ஸீதாயா ஹநுமாந் மஹா। ௭
ஸர்வாஸ்ரம் ஆஶ்ரயிதாஹம் ஶதயோஜநமாயதம்॥
ஸமுத்ரம் ஜாநகீம் ஸீதாம் சிந்தயாணோ திவாநிஶம்। ௮
தத ஆஶ்ரயிதா நமஸ்யே ராவணஸ்ய உபாந்தரே॥
ரக்ஷிணஸ்ய ஸர்வஸ்ய தீரே வஸதி ஜாஹ்நவீ। ௯
தத ஏஷா மயா ஸீதா ராவணாந்தரே ஸதீ॥
ஸந்ருஶ்ய தயி ஜீவந்தீ ராமாராமே! ஶுபாநநே। ௧௦
ஏஷா ஸா ராக்ஷஸீமத்ய தஜ்ஜுஷ்டாநாம் ஸுஹ்ருஜ்ஜுஹ்ருத்॥
ராக்ஷஸீபிர்விபுலாபிர்ராக்ஷிதா ப்ரஸபம் வரே। ௧௧
ஏகவேணீதரா தீநா தயி ஶுக்லபக்ஷஜே॥ ௧௨
ராவணாந்தகரோ ராமோ ராக்ஷஸீபிர்ஹ்ரியாக்ஷிதா।
வநகுல்மீ ப்ரபா தீநா தயி ஶுக்லாவ்ரதாயணே॥
ஸுயஶஸ்ப்ரபா விவணா ஶஶிநீவ ஹிமாத்யயே।
ராவணாதிநிவ்ருத்தாயா ஸுதுர்வ்ரதநிஶாப்ரபா॥
தேவீ ஸுயஶஸா ஜுஷ்டா! தநநாரீ ஶுபாநநே। ௧௩
ஸுக்ஷாகுவம்ஶவிஸ்தீர்ணே ஶரீரம் ஸீதயா தவ॥
ஸா ஏஷா நரஶார்தூலா! விஶ்வாஸம் ஏஹி ஶோபிதா। ௧௪

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

அநந்தரம் அவர்கள் விசித்ரவநங்களுற்ற ப்ரஸ்ரவணமென்னும் பர்வதத்திற்குப் போய், இளவரசனை அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு ராமரையும் மஹாபலமுள்ள லக்ஷ்மணரையும் சிரஸினால் வணங்கி ஸுக்ரீவரையும் ஸேவித்து, பிறகு ஸீதையின் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். உ

ராவணனந்தப்புரத்தில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருப்பதையும், ராக்ஷஸிகள் விரட்டுவதையும், ராமரிடத்திலேயே ஆசையையும், மாஸத்திற்குள் ஸீதையைக்கொல்வதாய் (ராவணன்)செய்த ஸங்கேதத்தையும் அந்த வாநரர் யாவரும் ராமர்ஸந்நிதியில் சொல்லினர். ௩

வைதேஹி க்ஷேமமாயிருப்பதைக் கேட்டு ராமர் உத்தரஞ் சொன்னார்:—ச

"ஹநுமர்களே! என் தேவி ஸீதை எங்கிருக்கிறாள்! என்விஷயத்தில் எப்படி இருக்கிறாள்! இதை யெல்லாம் எனக்குச் சொல்லுங்கள்." ௫

ராமர் திருமொழியை வாநரர்கள் கேட்டு, ஸீதையின்வரலாற்றைநன்கறிந்த ஹநுமானை ராமர்ஸமீபத்தில் (ஸீதைவரலாற்றைமுற்றுஞ்சொல்லத்) தூண்டினார்கள். ௬

பேசத்தெரிந்த வாயுகுமாரர் ஹநுமான் அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு, அந்த(தென்) திசையை நோக்கி ஸீதா தேவியை சிரஸினால் வணங்கி, ஸீதையைக் கண்டதைப்பற்றிய வாக்யத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்:— எ

"நூறுயோஜநம்விஸ்தாரமுள்ள ஸமுத்ரத்தை அடியேன் தாண்டி, ஜநகர்திருமகளான ஸீதையைக் காணநினைத்துத் தேடிக்கொண்டு போனேன்.

அங்கு தென் கடலின் தென் கரையில், துராத்மாவான ராவணனுக்கு லங்கையென்னு மொருநகர மிருக்கிறது. ௯

ராம! அங்கு ராவணனந்தப்புரத்தில் பதிவ்ரதையும் ஸௌந்தர்யமுள்ளவருமான ஸீதாபிராட்டியார் அடியேனால் காணப்பட்டார்; (தமது)எண்ணத்தை(எல்லாம்) தேவரீரிடத்திலேயே வைத்து, (தேவரீரிடத்தான சயால்) ப்ராணனைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ௧0

அசோகவநத்தில் ராக்ஷஸிகளின்நடுவில், விகாரரூபமுள்ள ராக்ஷஸிகளால் காவலிருக்கப்பெற்று அடிக்கடி விரட்டப்படுகையில் அடியேனால் பார்க்கப்பட்டார்! ௧௧

துக்கத்திற்கேலாத பதிவ்ரதை (தேவரீர்)தேவியார் துக்கத்திற் படுகின்றார்! ௧௨

காகுத்ஸ்தரே! ராவணனந்தப்புரத்தில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, ராக்ஷஸிகள் காவலிருக்கப்பெற்று, ஒற்றைப்பின்னல்தரித்து, பேதைபோலாய், தேவரீரிடத்திலே சிந்தைவைத்து, தரையில்படுத்து, பனிகாலத்துத் தாமரையோடை போல் உடம்பழகுகுலைந்து, ராவணன்காட்டியஆசையைத்துணமாகநினைத்து, உயிரிழப்பதாய்நிச்சயித்து, தேவரீரிடத்திலேமனம்வைத்திருக்குந்துணத்தில் (தேவரீருடைய)தேவியை அடியேன் பஹுப்ரயாஸப்பட்டுத் தேடிக்கண்டேன். ௧௪

குற்றமற்றவ! புருஷோத்தம! அடியேன் இக்ஷ்வாகுகுலத்தின்க்யாதியைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் எடுத்துச்சொல்லி, அந்தப்பிராட்டியார் அடியேனை நம்பும்படி செய்துகொண்டேன். ௧௫

அநந்தரம் பிராட்டியார் அடியேனுடன் ஸம்பாஷித்து ஸகல வ்ருத்தாந்தத்தையும் அறிந்து, ராமஸுக்ரீவர்களின்ஸ்நேஹத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தார். கசு?

புருஷோத்தம! அந்தப்பிராட்டிக்கு நிலையான ஸதுஷ்டாநமும் தேவரீரிடத்தில் பக்தியும் (இருக்கிறது); மஹாபாக்யமுள்ள ஜநகர்திருமகளை இந்தப் ப்ரகாரம் தேவரீரிடத்துப்பக்தியோடும் உக்ரமான தபஸோடும் கூடியிருக்கையில் அடியேன் கண்டேன். கஅ

மஹாராஜ்ஞ! ராகவ! சித்ரகூடத்தில் (காகத்தைப்பற்றி) தேவரீர்ஸமீபத்தில் கடந்தவ்ருத்தாந்தத்தை அடையாளமாய் அடியேனுக்குத் தந்தருளினார்.

'வாயுபுத்ர! நீ இங்கு கண்ட தவ்வளவும் புருஷோத்தமரான ராமருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்; எவ்வளவோகஷ்டப்பட்டு காப்பாற்றிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தச்சூடாமணியையும், ஸுக்ரீவர் ஸமீபத்தில்கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் இப்படி(இனிசொல்லப்போகிறப்ரகாரம்) இனியசொற்களைச் சொல்லி இந்தராகவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று ஜாநகியார் அடியேனுக்குச் சொல்லியருளினார். உக

'மங்களகரமான இந்தச் சூடாமணி என்னால் அதிஜாக்ரத்தையாய்க் காப்பாற்றிவைக்கப்பட்டிருந்தது; (என்)திலகம் கலைந்தபோது மணோசிலையிற்செய்த திலகத்தை நீர் (என்)தாடையி லிட்டீரென்பதையும் நினைத்துக்கொள்ளவும்; குற்றமற்றவரே! மங்களகரமான இந்தச் சூடாமணியையும் (அடையாளமாக) நானுமக்கு அனுப்பிவிட்டேன்; வ்யஸநகாலத்தில் இதைக் கண்டு உம்மைக் கண்டவள் போல் ஸந்தோஷப்படுவேன்; தசரதர்திருக்குமாரரே! மாஸபர்யந்தமே ப்ராணனைத் தரித்திருப்பேன்; ராக்ஷஸர்களின் வசத்திலகப்பட்டபடியால் மாஸத்திற்கு மேல் ஜீவித்திருக்கமாட்டேன்.' உச?

மெல்லியதிருமேனியும் தர்மமான ஆசாரமுமுள்ள ஸீதாபிராட்டியார் ராவணனந்தப்புரத்தில் தகையப்பட்டபடியால் மான்பேடு போல் திருக்கண்கள்மலர்ந்து (அதாவது பயந்து) இவ்வாறு அடியேனுடன் சொல்லியருளினார்.

ராகவ! நடந்ததுநடந்தபடியே இ செல்லாவற்றையும் அடியேன் சொல்லிவிட்டேன்; எப்படியாவது ஸமுத்ரஜலத்தில் அணை ஏற்படுத்தவேண்டும்.''

அந்த ராஜகுமாரர்களிருவரும் கொஞ்சந்தேறியதை அறிந்து, அந்த அடையாளத்தையும் ராகவருக்குக் கொடுத்து, தேவியார் சொன்னதையெல்லாம் ஸம்பூர்ணமாய் முறையே வாயுகுமாரர் வாயினால் சொன்னார். உஎ?

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம்

இந்தப்ப்ரகாரம் ஹநுமான் சொல்லவும் தசரதகுமாரர் ராமர் அந்த(சூடா)மணியை மார்பி லணைத்து, லக்ஷ்மணருடன் அழுதார். க

சோகத்தாலிளைத்த ராகவர் அந்த மஹாமணியைக் கண்டு கண்களில்நீண்ணீர்ததும்ப ஸுக்ரீவரைப்பார்த்து இம்மொழி சொன்னார்:— உ

''கன்றுசைவைத்த (காம)தேநு கன்றைக் கண்டன்பினால் கரைவதுபோல் என் னுள்ளம் மாமணியைக் கண் டுருகுகின்றது. ந

தத்ஸுஹாஷிதா தேவீ ஸவபுஷ்பம் வ உஷிதா।
ராக்ஷஸீவஸவ்யம் வ ஶ்ரீதா வீதிஶோபாகதா। கசூ ௨
நிபதஸ்ஸோஹாவாரோ ஹகிஶாஸ்யாஸ்யா தயி।
வனம் பாஹோஹாகா ஹ்ருஷ்டா ஜநகுநிநீ।
உத்ஸ்ரண தவஸா யுக்தா தஉக்யா வ்ரதுஷ்டுஹ। கஅ
கூஹிஜாநம் வ தே உதம் யாவ்ருதம் தவாநிகே।
வித்ருகுடி ஹாவ்ராஜ! வாயஸம்வ்ருதி ராவவ। ககூ
விஜாவ்ருஶ நரவ்ராவ்ரு ராஶோ வாயுஸுத ஸ்வயா।
கூஹ்யெ நஹ யஹ்ருஷிதி சாசாஹ ஜாநகீ।
கயம் வாவ்ரெ வ்ருதா தவ்யா யதா ஸுவாரிரக்ஷிதம்।
வ்ருவதா வயநாந்ரெவ ஸுஸ்ரீவஸ்ரவ்ரணக்ஷம்। உக
வனஷ வ்ருயாணீம் ஸ்ரீசாநபா ஸுவாரிரக்ஷிதம்।
உநஶ்ரியாவ்ரவ்ரெகா ஶ்ரணவாரிஶு நிவெஶிதம்।
தபா வ்ருணஷ்ரெ திவ்ரெ கம்ரிய ஸுதுஹுஹுஷி।
வனஷ நிபுதிதம் ஸ்ரீசாநபா தெ வாரிஸம்ஹவம்।
வனதம் ஹ்ருஷ்டா வ்ரெஶிஷ்ரெ வ்ருஸ்ரெ தாஶிவாநவ।
ஜீவிதம் யாரயிஷ்யாமி சாஸம் உஶராயா தஜ।
ஊபுரம் சாஸாந ஜீவெபம் ரக்ஷஸாம் வஶமாகதா। உசஅ
உதி ஸ்ரவ்ரவீதீதா கூஶ்ரீ யஶுவாரிணீ।
ராவணாந்தேரெ ரக்ஷ ஹ்ருஸ்ரீவெ தயுவெவநா। உரு,௨
வனதெவ பாவ்ராதம் ஸவபுரராவவ யஹ்ருயா।
ஸவபுயா ஸாஸராஜெ ஸநாரீ வ்ரவியீயகாசீ। உகூ ௨
தள ஜாதாஶாவஸ ராஜவுதள விதி தா தஉ விஜாநம் ராவ
வாப வ்ருாய। ஹெவ்ரா வாவ்ரதம் ஸவபுரெவாத வ்ருாஹ
யா ஸாவ்ருணபும் வாபவுதீ ஶஶாஹ। உஎ௨

வநுஷஷிதஶ: ஸர்க: ஸமாப்த:.

ஷட்ஷிதஶ: ஸர்க:

வனவஶ்ரெ ஹநுமதா ராரெ ஹ்ருஶராயா தஜ।
தம் ணீம் ஹ்ருஹயெ ஹ்ருவ்ரு வ்ரரெரு ஹ்ருகூதணீ। க
தம்த ஹ்ருஷ்டா ணீரெ ஹ்ருஷம் ராவவம் ரெராகுகுஶிதம்।
நெதுராஹ்ருரெ ஶ்ரவ்ருணுராஹ்ருாம் ஸ ஸ்ரீ வஶிஹ்ரவ்ரீத। உ
யரெரெவ்ரெ நஹ ஸ்வதி ரெஹாஹ தஸ்ரு வ்ரதுா।
தயா சாசாவி ஹ்ருஹயம் ணீரு தஸ்ரு ஹ்ருஶுநாத। க

மணிரத்நம் ஹேம விவேஹ்யாம் ஶுபாம்ரேண சே।
வயுகாமே யயா வைதேஹ்யா ஸுகம் ஸுப்தோ ஸுகாவஹே॥ ச

கயம்ஹி ஜயஸ்ஸுகதோ மணிம் ஸஜ்ஜநவ்ருஜிதம்।
யஜ்ஜ வாரேத்வேஷ்ட்ந ஹ்ருதம் ஶுக்ரேண யோ தா॥ ரு

ஹம் ஹ்ருஷ்டா மணிஶ்ரேஷ்டம் யயா தாதஸ்ய ஹஸ்தாத்।
கஹ்யாஸ்யவஹதம் ஸ்ளஹ்ய விவேஹஸ்ய தயா விஹோ॥ சு

கயம்ஹி ஸுகஹித தஸ்யாம் ஹ்ரியாயா ஸுப்ரியே மணிம்।
கஸ்யாஹ்ய ஹஸ்தாநாஹம் வ்ரவ்மி தாதிவ ஜீநயே॥ எ

கிமாஹ ஸீதா விவேஹஹீ வ்ருஹி ஸ்ளஹ்ய வ்ரநம்வ்ரநம்।
விவாஹ்ரிவ தாயேந ஸிஞ்ஜ்ஜ வாக்யவாரிணா॥ அ

ஹதஸ்ய கிம் ஹ்ரம்வதாரம் யதிம் வாரிஸ்ஹவத்।
மணிம் வஶ்யாமி ஸ்ளதித்ரு விவேஹஹீமாகதம் விநா॥ கூ

விநா ஜீவதி விவேஹஹீ டதி மாஸம் யரிஷ்யதி।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்॥ கம

நய மாமபி தம் தேஶம் யத்ர ஹ்ருஷ்டா மம ப்ரியா।
ந திஷ்ட்யம் க்ஷணமபி ப்ரவ்ருத்திம்வயஹ்ய ஹ॥ கக

கயம் ஸா மம ஸம்ரேணீ ஹ்ரம்ஹ்ரம்ம் ஸதீ ஸஹா।
ஹ்யாவஹாநாம் வெராணாம் மம்ய திஷ்டதி ரக்ஷஸாம்॥ கஉ

ஶாரஹ்ரிதிரோந்தகோ ந்ருநம் வந ஹ்ரவாமி ஹ்ரவெதி।
க்ரவ்ரதம் வ்ரநம் தஸ்ய ந விராஜதி ராக்ஷவிஸ்ட்॥ கங

கிமாஹ ஸீதா ஹந்மம்ஸ்ஹதம் கயபாஹ்ய சே।
வாதெந வயம் ஜீவிஷ்ய ஔஷஜெநாத்ரோ யயா॥ கச

ஶ்ரா ஶ்ராயாவா கிமாஹ மம ஹாதிநீ।
திவ்ஹீநா வாரோஹா ஹந்மம்நயஸ்வ சே॥ கரு

ஷட்ஷஷிதமம் ஸர்கம் ஸாவ்ட்.

ஸவ்தஷஷிதமம் ஸர்கம்.

வைதேஹ்யா ஹந்மாந்ரவவெண மஹாதநா।
ஸீதாயா ஹாஷிதம் ஸவ்ம் ந்ருவெஶத ராவவெ॥ க

இச் சிறந்தமாணிக்யமானது விவாஹகாலத்தில் என் மாமனாரால் வைதேஹிக்குக் கொடுக்கப்பட்டு மிகவுமழகாய்விளங்க (அவள்) முடியில் தரிக்கப்பட்டது. ச

ஜலத்திலுண்டாய் தெரிந்தஜநங்களால்மதிக்கப்பெற்றதாயுள்ள இம் மாணிக்யம், மஹாபுத்தியுள்ள இந்த்ரனால் (ஜநகருடைய) யாகத்தில் மிகக்களித்து (அவருக்குக்) கொடுக்கப்பட்டது. ரு

ஐய! இப்போது இம் மாமணியைக் கண்டு, (என்) தந்தை, ஜநக மஹாராஜா, (ஜநகமஹாராஜபத்நி) ஆகியஇவர்களின் தர்சநத்தைப் பெற்றவன்போ லிருக்கிறேன். ௩

இந்த மாணிக்யம் அவ் வெனது ஆசைநாயகியின் முடியில் விளங்குவது; இன்றியானிதைக் கண்டதனால், அவளே வந்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.'' எ

"அப்ப! தாகமுள்ளவனைத் தண்ணீர்கொண்டு பலமுறை நனைப்பது போல் விதேஹராஜர்பெண் ஸீதை (தன்) கிளிமொழியாகிறநீர்கொண்டு (விரஹாக்நியால்தபிக்கப்படுகின்றஎன்னை) நனைத்துக்கொண்டு என்ன சொன்னாள், சொல்லும்?'' (என்று ஹநுமானைப்பார்த்துக் கேட்டார்). அ

"லக்ஷ்மண! ஸீதையின்றி வந்துசேர்ந்த ஜலத்திலுண்டான இம் மாணிக்யத்தைப் பார்க்கின்றேனே! இதைவிட மேலானதுக்கமெது? ௧

வைதேஹி ஒருமாஸம் (ப்ராணனை) தரித்திருப்பாளாகில் (அவளைச்) சிரஞ்ஜீவியென்னலாம்! கறுத்தழகாயகண்களுற்ற அவளைப் பிரிந்து (இனி) க்ஷணமும் ஜீவித்திரேன். ௧௦

என்காதலி (ஹநுமானால்) எங்கு காணப்பட்டாளோ அவ்விடத்திற்கு என்னையும் கொண்டுவிடு; ஸமாசாரம் தெரிந்து (இனி) க்ஷணமும் நிற்கமாட்டேன். ௧௧

எப்போதும் (இயற்கையாலே) மிக்கஅச்சமுள்ள அவ் வெனது நுண்ணிடை பதிவ்ரதை ஸீதை; பயங்கரர்களான கோர ராக்ஷஸர்களின் நடுவில் எப்படி இருக்கிறாளோ? ௧௨

இருள்நீங்கியும் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டுமுள்ள சரத்காலத்து சந்த்ரன் போல் அவள் திருமுகம் ராக்ஷஸர்கள் சூழ்ந்ததனால் ப்ரகாசமில்லாதிருக்குமே!'' (என்று லக்ஷ்மணரைப்பார்த்துச் சொன்னார்). ௧௩

"ஹநுமானே! ஸீதை (இன்னும்) என்ன சொன்னாள்? நடந்தபடியே இப்போது எனக்குச் சொல்? ஔஷதத்தால் நோயாளி ஜீவித்திருப்பது போல் இதைக் கேட்டு ஜீவித்திருப்பேன். ௧௪

ஹநுமானே! தேன்மொழியளாய் ரோஷமுள்ளவளாய் உத்தமையாயுள்ள என் ஸுந்தரி என்னைப்பிரிந்து (வருந்தி) எனக் கென்ன சொல்லியனுப்பினாள்; சொல்லு?'' (என்று ஹநுமானைப்பார்த்துக் கேட்டார்). ௧௫

அறுபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

மஹாத்மாவான ராகவர் இவ்வாறு சொல்லுகையில், ஹநுமான் ஸீதையின் திருமொழி முற்றும் ராகவரிடத்தில் தெரிவித்தவிதமாவது:— க

"புருஷோத்தம! சித்ரகூடத்தில் பூர்வத்தில்நடந்த இந்த அடையாளத்தை நடந்ததுநடந்தபடியே (தேவரீருக்குச்சொல்லும்படி) தேவி ஜாநகியார் சொல்லியருளினார். உ

(அது நடந்தவிதம் சொல்லுகிறேன்:—)

ஜாநகியார் தேவரீரோடு கூட ஸுகமாகநித்ரைசெய்து முன்னே எழுந்துவிட்டார்; காக்கையொன்று வேகமாயோடிவந்து ஸ்தநமத்யத்தில் கீறிற்று. ௨

பரதர்தமையனாரே! தேவரீர் இன்னொருதரம் தேவியார்மடியில் நித்ரைசெய்தது; அந்தப் பக்ஷி மறுபடியும் தேவியார்க்குத் துன்பத்தை விளைத்தது. ௩

பின்னும் அடிக்கடி வந்து அதிகமாய்க் கீறிவிட்டது; அதனால் அவரது ரக்தத்தால் நனைந்து தேவரீர் விழித்துக்கொண்டது. ௪

சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவரே! அந்தக் காக்கையாலே அடிக்கடி (வந்து) பாதிக்கப்படவே, ஸுகமாய்நித்ரைசெய்துகொண்டிருந்த தேவரீர் தேவியாரால் எழுப்பிவிடப்பட்டது. ௫

மஹாபாஹுவே! அத்தேவியாரை ஸ்தநமத்யத்தில் கீறுண்டிருக்க (தேவரீர்) கண்டு அநந்தன் போல் சினந்து பெருமூச்செறிந்து, 'அச்சமுடையாய் (ஸீதே)! நகாக்ரங்களால் உன் ஸ்தநமத்யம் யாரால் கீறப்பட்டது! கோபத்துடன்கூடிய ஐந்தலைப் பாம்புடன் எவன் விளையாடுகிறான்' (என்று) சொல்லிற்று. ௮

வேகமாய் சுற்றிநோக்கி, ரக்தத்துடன்கூடிய கூராய நகங்களுடன் அத்தேவியார் முன்பே நிற்கும் காகத்தைப் பார்த்தது. ௯

அப் பெரும்பறவை காக்கை இந்த்ரனுடைய (காக்கைரூபந்தரித்துவந்த ஜயந்தனென்கிற) பிள்ளையாம்; அது வேகத்தில் வாயுவுக்கு ஸமாநமாய் சீக்ரத்திலே பூமிபிலத்திற்குள்போய்ப்புகுந்துகொண்டது. ௧௦

மஹாபாஹுவே! அறிவுடையோர்களிற்சிறந்தவரே! பிறகு தேவரீர் அந்தக் காகத்தினிடத்தில் கோபத்தால்கண்களைவிழித்துப்பார்த்து க்ரூரமான திருவுள்ளம் கொண்டது. ௧௧

ஆதலால்தேவரீர் ஆஸநத்திற்கிடந்த ஒருதர்ப்பத்தை எடுத்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் மந்தரித்தது; அது (அந்த பக்ஷியின் எதிரேபோய் காலாக்நி போல் ஜ்வலித்தது. ௧௨

ஜ்வலிக்கு மந்தத் தர்ப்பத்தை அந்தக் காகத்தை நோக்கித் தேவரீர் தொடுத்துவிட்டது; அநந்தரம் அந்தத் தர்ப்பம் காகத்தைத் தொடர்ந்து (துரத்திக்கொண்டு)சென்றது. ௧௩

அது தந்தையாலும் (இந்த்ரனாலும்), மஹர்ஷிகளுடன்கூடிய தேவர்களாலும் கைவிடப்பட்டு மூவுலகஞ் சுற்றியும் ரக்ஷகனொருவனையும் காணவில்லை.

பகைவல்லீர்! பயந்து திரும்பி தேவரீரிடத்திற்கே வந்துசேர்ந்தது. ௧௪

காகுத்ஸ்த்தரே! அது (தேவரீரால்) கொல்லப்படவேண்டியதாயிருந்தும் சரணமென்றுவந்து தரையில் விழுந்துவிட்டபடியால், சரணமென்றுவந்தவர்களைரக்ஷிக்கும்தேவரீர் க்ருபையினால் ரக்ஷித்தருளிற்று. ௧௫

ஜநகீ ஸுதீ தேவீ ஜாநகீ வாக்ஷிஷ்டுஹ।
வ்ருக்ஷமூலாதிஷ்஠ாநம் விதுக்ருத்யாதயாத்ரஜ॥ உ

ஸுஸ்ஸுஷ்வா தயா ஸாயம் ஜாநகீ வ்ருக்ஷமுத்திதா।
வாயஸம் ஸுஹுஸ்வாத்ய விஹாரா ஸுநாநிரே॥ ங

வயுராயேண ஸுஸ்வரம் தேவ்ருஷ்ஹாரதாரஜ।
வாநரா கிம் வக்ஷீ ஸ தேவ்யா ஜநயதி வ்யாரத்॥ ச

ததஃ வாநரவாஹ்ரீ விஹாரா ஹ்ருஷ்டகிம்।
ததஸ்ஸ வைரி தஸ்ஸ்யாஃ ஶோணிதேந ஸுதீ தஃ॥ ரு

வாரிஸேநவ தேநேவ ஸ ததம் வாயுரோநயா।
வைரி தஃ கிம் தேவ்யா தம் ஸுவஸ்வஃ வாநவ॥ சு

தாம்த உஷ்ட்வா ஶுஹாவாஹோ ஹாரிதாம்ப ஸுநாநிரே।
ஆஶீவிஷ இவ க்ருத்தோ நிஃஶ்வஸந்ஹ்ருஹாஷயாஃ॥
நவாரெஹ்ரஃ கேந தே ஹீர! ஹாரிதம்த! ஸுநாநரத்।
கஃ க்ரீயதி ஸரோஷேண வஜ்ரகேண ஹொரிநா॥ அ

நிரீக்ஷமாணஃ ஸஹஸா வாயஸ ஸீதேவக்ஷயாஃ।
நரேவ்ஸ்ரயிரேஹீக்ஷ்வாதேவாஹிஸுவம் ஹிதத்॥ கூ

ஸுதஃ கிம் ஸ ஶக்ரஸ்ய வாயஸஃ வதகாம்வரஃ।
யாநரதஃ ஶீவ்ரம் வவநஸ்ய ஶதள ஸுஃ॥ கம்

ததஸ்ஸிநஹாவாஹோ கோவஸம்வதிருதக்ஷணஃ।
வாயஸ தம் க்ருயார் க்ருரம் உதிம் உதிஹகாம்வர॥ கங

ஸ ஹ்ரம் ஸம்ஸ்ரரஹ்ரு ஹ்ரு ஹாஸேண ஹ்ருயொஜயஃ।
ஸ ஹீவ ஹ்ரு கூயாஹிஜுஜாயாஹிஸுவஃ வத்ரத்॥ கஉ

க்ஷிவாம்ஸ்ரு ப்ரீவம்ஹி ஹ்ரும் தம் வாயஸம் ப்ரதி।
ததஸ்ஸ வாயஸம் ஹீவ்ரஃ ஸ ஹ்ரொ ஜநஜாரஹ॥ கங

ஸ விதுரேவ வரிதுக்ஃ ஸுரோரு ஸஹஹஷிருஹிஃ।
தீ நொகாஸம்வரிக்ருரு தாரரம் நாயிமஹ்ரு தி॥ கச

வாநரேவாரதஸ்ஸ்ஸ்ஸ்தகாரரிநஃ। கச.உ

ஸ தம் நிவ்ரதிதம் ஸுரேள ஶரணுஃ ஶரணாரதத்॥
வயாஹுவி காகுத்த! க்ருபயா வயுவாயஃ। கரு.உ

சோவஷ்யம் ந ஶக்யம் தத் கதுமிதெய்வ ராவவ॥
ஹவாம்ஹஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்திஸ ஸ உக்ஷிணத்। ௧௧௬

ராமே தாம் ஸ நிக்ஷிப்ய ராஜ்ஞே உஶராயாயவ॥
விஸ்ருஷ்டஸ்த஥ா காகஃ ப்ரதிவெதெ ஸ்வராலயம்। ௧௭௬

ஸவஷ்ஸவிஹாம்ஶ்ரஷ்டஃ ஸ தவாஜ்ஞயவா நவி॥
கிஶ்ருஷ்யம் ராக்ஷஸ்ய ந யொஜயதி ராவவஃ। ௧௮௬

ந நாஶா நாவி ஶநவுா நாஸ்ராா நிரா உணாஃ॥
நச ஸவெு ரணெ ஶக்தா ராமம் ப்ரதிஸராஸிதும்। ௧௯௬

தஸ்ய வீயுவதஃ கூஶிஹ்ருஹ்ஸி ஶயி ஸம்ஹ்ருதஃ॥ க்ஷிப்ரம் ஸுநி
ஶிதெதவுாணெஹுந்தாம் யுயி ராவணஃ। ௨௦௬

ஹ்ரா தராஶெஶராஜாய ஶ்ரணொ வா வாநவஃ॥
ஸ கிஶ்ரும் நரவிரா ந ராம ரக்ஷதி ராவவஃ। ௨௧௬

ஶக்ள தள வாராஷவ்ராவ்ள வாயஹிஸதெஜஸள॥
ஸுராணாமவி ஹ்யுஷ்ள கிஶ்ரும் ராமெ வெக்ஷதஃ। ௨௨௬

ஶெவெ ஹ்ஷ்ரதம் கிஞ்சிந்ஹஹஸி ந ஸம்ஶயஃ॥
ஸஶ்ரள ஸஹிதள ப்ரநாம் நாவெக்ஷெதெ வாநவள। ௨௩௬

வெதெஹ்ரா வசநம் ஶ்ரதா கராணம் ஸாஶ்ரமாஷிதம்॥
வாநரவ்ருஹராயுாம் தாதிஹம் வசநஸ்ரவம்। ௨௪௬

தவொகவிரவொ ராமொ தெவி ஸதெ்ரந தெ ஶவெ॥
ராமெ ஹ்ஃவாஹிஹ்ரதெ தத் ரக்ஷணம் வரிதவ்ரதெ। ௨௫௬

கயஜிஹ்வதீ ஹ்ரஷ்டா ந காரஃ வரிஶொஷிதம்॥
ஹம் ஶ்ரஹ்ரதும் ஹ்ஃவாநாதநம் ஹ்ரக்ஷ்ரஸி ஹாதிநி। ௨௬௬

தாவ்ரஹள நரஶாஹ்ரள ராஜவ்ரதாவநிநிதள॥
தஹ்ரஶ்ருஹ்ரக்ரொதாஹள ரஹாம் ஹஸீகரிஷ்ரதஃ। ௨௭௬

ஹதாவ ஸரெ ரள்ரம் ராவணம் ஸஹவாநவம்॥
ராவவஸ்ரம் வராரொஹெ ஸ்ரம் வ்ரீம் நயதெ ப்ரவம்। ௨௮

ராகவ! பரமதயாளுவானதேவரீர் அஸ்த்ரத்தை வீணுகச் செய்யமுடியாதென்பதைப்பற்றியே அந்தக் காகத்தின் வலது கண்ணைமாத்திரம் குற்றிற்று. ௧௯?

ராம! அப்பொழுது அந்தக் காகம் தேவரீர்க்கும் தசரத ராஜருக்கும் தெண்டனிட்டு விடைபெற்றுத் தன் னிடம் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டது. ௧௭?

(ஸீதையின் சொல்:—)

'இப்படி அஸ்த்ரந்தெரிந்தவர்களில்ச்ரேஷ்டரும் மஹாபலமுடையவரும் ஸதாசாரமுடையவருமாயுள்ள ராகவர், ராக்ஷஸர்கள்விஷயத்தில் என் அஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகியாதிருக்கிறார்! ௧௮?

யுத்தத்தில் ராமரை எதிர்த்துநிற்க வல்லவர் நாகருமில்லை, கந்தர்வருமில்லை, அஸுரருமில்லை, மருத்கணங்களுமில்லை, யாருமில்லை. ௧௯?

மஹாவீர்யமுடைய அந்தராகவருக்கு என்விஷயத்தி லொரு பரபரப்பு இருக்கும் பக்ஷத்தில், மிகக்கூராய பாணங்களால் யுத்தத்தில் ராவணன் சீக்ரம் புடைக்கப்படட்டும். ௨௦?

சத்ருக்களைத்தஹிக்கவல்லவராய், புருஷோத்தமராய், (ஏழைகளை ரக்ஷிக்கும்) ரகுகுலத்திலவதரித்தவராயுள்ள அந்த லக்ஷ்மணராவது அண்ணுவின் உத்திரவு பெற்று என்னை ஏன் ரக்ஷியாதிருக்கிறார்! ௨௧?

அந்தராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் வல்லவர்களும், புருஷர்களிலுத்தமர்களும், வாயுவுக்கும்அக்நிக்கும்ஸமாநமான தேஜஸுள்ளவர்களும், தேவர்களாலும் வெல்லமுடியாதவர்களுமாயிருந்தும் என் என்னை உபேக்ஷிக்கிறார்கள்! ௨௨?

ஸமர்த்தர்களும் இருவருமொன்றுகூடியவர்களும் சத்ருக்களைத்தஹிப்பவர்களுமாயிருந்தும் (அவர்கள்) என்னை உபேக்ஷிக்கிறபடியால் எனக்கே ஒரு மஹத்தான பாப மிருக்கிறது, ஸந்தேஹமில்லை.' ௨௩?

(ஹநுமான் சொல்:—)

(இவ்வாறு) கருணைதோற்றக் கண்ணுங்கண்ணீருமாய்ச்சொன்ன ஸீதாபிராட்டியாரின் திருமொழியைக் கேட்டு அடியேன் மறுபடியும் அந்தப் பிராட்டியாருக்கு இந்தச் சொல்லைச் சொன்னேன்:— ௨௪?

'அம்ம! ராமர் உமதுசோகத்தால்எதையும்மதியாதிருக்கிறார்; உமக்கு ஸத்யமாய் ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்; ராமர் துக்கத்திற்பட்டால் லக்ஷ்மணர் பரிதபிக்கிறார். ௨௫?

எவ்வளவோகஷ்டப்பட்டு நீர் காணப்பட்டீர்; (இனிநீர்) துக்கிக்கவேண்டிய காலமில்லை; அம்ம! இந்த க்ஷணத்திலேயே துக்கந்தொலையப் பார்ப்பீர்.

குற்றமற்ற ராஜபுத்திரர்களான அவ் விரண்டு புருஷோத்தமர்களும் உம்மைக்காண்பதிலுத்ஸாஹமுடையர்களாயிருக்கிறபடியால் லங்கையைப் பஸ்மமாகச்செய்யப்போகிறார்கள். ௨௬?

உத்தமே! கொடியவனான ராவணனைப் பந்துக்களோடுகூட ராகவர் யுத்தத்தில் கொன்று உம்மைத் தம் பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகப்போகிறார், நிச்சயம். ௨௭?

குற்றமற்றவரே! ராமர் நன்றாய்த்தெரிந்துகொள்ளும்படியானதும், அவருக்கு ஸந்தோஷத்தைநன்றாய்விளைப்பதுமான ஓரடையாளத்தை அடியேனுக்குத் தேவரீர் கொடுத்தருள வேண்டும்' (என்றேன்). உகூ

மஹாபலமுடையவ! அந்தப்பிராட்டியார், திருக்குழலிலணியும்படியான உத்தமமான இந்த (சூடா)மணியை, எல்லாத் திசைகளையும் பார்த்து (ராக்ஷஸிகளுக்குத்தெரியாமல்), வஸ்த்ரத்திலிருந் தவிழ்த்து அடியேனிடம் தந்தருளினார். ந0

ரகுநாத! தேவரீருக்காக திவ்ய (சூடா)மணியை வாங்கிக்கொண்டு அந்தப்பிராட்டியை சிரஸினால் வணங்கி அடியேன் வர விரைந்தேன். ந௧

உத்தமையான ஜாநகி, (இங்கு) வருவதில் உத்ஸாஹங்கொண்டு வளர்ந்த அடியேனைக்கண்டு கண்ணுங்கண்ணீருமாய் பேதைபோல் தழதழத்தக்கொண்டு அடையாகி, அடியேன் கிளம்பிவந்துவிடுவதால் (ஸஹாயமில்லாததால்) மிகவும்பயந்து சோகவேகத்தால்நொந்து (இவ்விதம்) சொல்லியருளினார்:— ந௨

'ஹநுமானே! ஸிம்ஹத்திற்குஸமாநர்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவருக்கும் மந்த்ரிகளோடுகூடிய ஸுக்ரீவருக்கும் (மற்றுமுள்ள) ஸகலமானபேர்களுக்கும் க்ஷேமத்தை (நான்விசாரித்ததாக) சொல்லவும். ந௩

அந்த மஹாபாஹு ராகவர் எப்படியானால் என்னை இந்தத் துக்கமாகிறஸமுத்ரத்திலிருந்து கரையேற்றுவிப்பரோ (அப்படி) நீ ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். ந௪

அப்பவாநரமஹாவீர! எனது இத்தீவ்ரமான சோகவேகத்தையும்; இந்த ராக்ஷஸர்கள் சூழ்ந்துவிரட்டுவதையும், ராமருடைய ஸமீபத்திற்குப் போய் நன்றாய் நீசொல்லவேண்டும்; உனக்கு வழியில் யாதொருதடங்கலுமில்லா திருக்கவேண்டும்; (போய்வா).' ந௫

ராஜராஜோத்தம! ஸீதா பிராட்டியார் இந்தத் திருமொழியைத் தேவரீர்க்கு (சொல்லும்படி) துக்கத்துடன் சொன்னார்; அடியேனால் விண்ணப்பம்செய்யப்பட்ட இதைத் தேவரீர் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, ஸீதாபிராட்டியாரை குற்றமற்று க்ஷேமமாயிருப்பவராகத் தேவரீர் நம்பவும். ந௬

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

புருஷோத்தம! அநந்தரம் அடியேன் (புறப்பட)த்வரைப்படும்போது, (அடியேன்) தேவரீரன்பிற்கிடமும் ஆப்தனுமாயிருப்பதனால் மறுபடியும் பெருமைபடுத்தி பிராட்டியாரால் இன்னொருதிருமொழிசொல்லப்பட்டேன்:—

(ஸீதையின் சொல்:—)

'தசரதகுமாரர் ராமர் யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொன்று எப்படியானால் என்னை சீக்ரத்தில் அடைவரோ நீ அப்படி பலவிதம் சொல்லவேண்டும். உ

வீர! பகைவலலி! இருக்கவேண்டுமென்றிஷ்டமிருந்தால், மறைவான (ராக்ஷஸர்களுக்குத்தெரியாத) ஓரிடத்தில் ஒருநாளைக் கிரு; இளைப்பாறிவிட்டு நாளைக்குப் போகலாம்; வீர்யவானே! பாக்யங்குறைந்த எனக்கும் உன் ஸமீபத்திலிருப்பதனால் கொஞ்சநாழியாவது இந்தத் துக்கவ்ருத்திக்கு ஓய்வு உண்டாகும். ௪

பதா ராமோ விஜாநீயாத் ஸீதா ஜீவதி வா ந வா॥
ஸீ திஷ்ட ஜநநம் தஸ்ய வ்ருத்தாந்தம் கதிஹாஹ்யஸி। உகூ
ஸாஹிவீக்ஷ்ய திஶஸ்வபூர் வெண்ணுஷ்ட்ரநக்ஷ தக்ஷிணாம்॥
க்ஷுத்ரா வஸ்த்ரஸ்ய ஹ்ரியம் ணீரேதம் ஹாவயா। ங0
வ்ரதிஷ்ட்ரஹ்ய ணீம் ஶிவ்ரம் தவஹேதோ ரவ்ரஹ்ரஹ॥
ஶிரஸா தாம் ப்ரணம்யாயபூர்வஹாரமநோ தஶே। ங்க
ஶநைவ க்ருதோ தாஹ்ரவெக்ஷ்ய வாரவணிர்ஹ॥
ஶிவ்ரபுரோ நம்வ ஹி ரோ வாவ ஜநகாதஜா।
ஶ்ரவ்ரணுரோ வீ தீநா வாஷ்ஸ்ரநிஶ்ரஹ்ரவிணீ॥
ரோ தத நஸம்ஹ்ரார்தா ஶொகவெஶஸரோஹ தா। ங்ங
ஹ்ரந்ரநிம்ஹஸ்ஹ்ரார்ரவ்ரலள தள ராரவ்ரக்ஷணா॥
ஸ்ரீவம்வ ஸஹ்ரரோ தீர்ரம் ஸவபூர்ரந்ரபா ஹ்ரநாரயத்। ங்ச
பயாவ ஸ ரஹ்ரவாஹ்ரரோம் தாரயதி ராவவ்ர்॥
ஹ்ரஸ்ரஹ்ரவோ ரவ்ரஸம்ரோரயாதம் ஸரோயாத்ரரஹ்ரபுஸி। ங்ரு
ரஶம்வ தீவ்ரம் ரரி ஶொகவெஶம் ரக்ஷோஹிரெஹிம் வரிஷ்ரதுநம் ச॥
ப்ரபாஸ்ரு ராரஸ்ய மதஸ்ரீவம் ஶிவஶ்ச தெzயாஸ்ரு ஹரி
ப்ரவீர। ங்சு
வ்ரதத்வாயபூ ந்ரவராஜஸிம்ஹ! ஸீதா வயம் ப்ராஹ விஷா
வ்ரபுவ்ரர்॥ வ்ரதத்ரவ்ரஹ்ரா ஶதிதம் யோ தம்ஶ்ரஹ்ரத ஸீதாம்
ஶ்ரயாம் ஸரோ ரர்॥ ங்எ

ஸுந்தரகாண்டே ஸர்கம் ஸரோவ்ர்.

ஸுந்தரகாண்டே ஸர்கம்.

ஹ்ரரோ ரதாம் ரெவ்ரா வ்ரநரக்ரம் ஸஸம்ஹ்ரர்।
ஹ்ரவ்ரெஹ்ரா நரவ்ரா ! ஸள ஹ்ரரோ ஹ்ரநோ ரநோ ரிவெ॥ க
ரவம் வெஹ்ரவியம் வாவெ்ரா ராரோ ஹ்ரரரஶிஸ்ரயா।
ரா ரோரவ்ரபாஸ்ரீவ்ரம் ஹ்ரதா ராவணரோ ஹ்ரவெ॥ உ
ரிவா ரநுவ்ரெ வீர வவ்ரெஸ்ரா ஹ்ரரிநரோ।
ஸ்ரிஶ்ரிதம்வ்ரதெ ரெரெ விஶ்ரா நரம் ரெவா ஶிஷ்ரவ்ரி॥
ரோ வாவ்ரவ்ரஹ்ரரா ரா ரோ ஸாநிபா ரதவ வீரபுவநர்!।
ஸ்ரு ரொகவிவாகஸ்ரு ரோ ஹ்ரதம் ஸ்ரா ஶிரோக்ஷணர்॥ ச

மதெஹி தயி விசுரூபெந வாநராமரநாய தெவ।
ப்ராணாநாமிவ ஸந்தெஹொ மம ஸ்வாநாத ஸாம்ப்ரதம்॥ ௫

தவாஹமுநஜம் ஶொகொ ஹ்ருதெயொ மாம் வரிதாவயெத்।
உபாஂவொ ஹ்யவெவராஹ்ருதாம் ஹ்ருதாம் ஹ்ருதாம் ஹ்யவெஹாமி நீரஜ்॥ ௬

ஈயம்ப வீர! ஸந்தெஹஹ்ரிஷ்டீவ மமாஹ்ருதம்।
ஸுமஹாஂஸ்தஹாயெஷு ஹயபூர்க்ஷெஷு ஹரீஶ்வர॥ ௭

கயந்வயு ஹ்யவரம் தரிஷ்யந்தி மமொஹயிஜ்।
தாநி ஹயபூக்ஷிஸெநாநி தளவா நரவராதஜள॥ ௮

த்ரயாணாமெவ ஹ்ருதா நாரு ஸாமரஸ்யாஸ்ய ஹ்ருதெ।
ஶக்தி: ஸ்யாதெவ்ரதெயஸ்ய தவவா மாரு தஸ்ய வா॥ ௯

தஹ்ஸி நாயபூநியெபூமெ வீரொவம் ஹ்ருதிக்ரமெ।
கிம் வஶ்யஸி ஸமாநம் ப்ரஹி காயபூவிஹாரவர॥ ௧௦

காமமஸ்ய தமெவெகம் காயபூஸ்ய வரிஹாயநெ।
வயபூரவ்ம் வரவீரவ! யஶஸ்யஸ்தெ ஹயொஹயம்॥ ௧௧

வெவெஸ்மிமெ ப்ரயபூஜி மாம் ஹதா ராவணமாஹவெ।
விஜயீ ஸ்வாம் வரீம் ராமொ நயெத தஸ்யாஹ்ருஶஸ்ரமஜ்॥ ௧௨

யயாஹம் தஸ்ய வீரஸ்ய வநாஹ்வயிநா ஹ்ருதா।
ரக்ஷஸா தஹ்யமாநெவ தயா நாஹ்ரூதி ராவவம்॥ ௧௩

வெவெஸ்ம ஸஹ்ரயாம் க்ருதா ஹ்ருதாம் வரவெயாஹ்ருநம்।
மாம் நயெஹ்ரி காகுஸ்தஸ்ய ஸஹ்ரஶம் ஹவெதஜ்॥ ௧௪

தஹ்ரயா தஸ்ய விக்ரந்தமநுநரூபம் மஹாதநம்।
ஹவதாஹவஶ்ரமஸ்ய தயா தமுவபாஹய॥ ௧௫

தஹ்ரெபூமஹிதம் வாக்யம் வ்ரீதம் ஹெதுஸம்ஹிதஜ்।
நிஶம்யாஹம் ததெஶஷம் வாக்யமுத்தரமப்ரவஜ்॥ ௧௬

தெவி ஹயபூக்ஷிஸெநாநாமீஶ்வரீ வ்வதாரவர।
ஸ்ரீவ: ஸ்தஸம்வநஸ்வாயெபூ க்ருதநிஶ்சய:॥ ௧௭

தஸ்ய விக்ரமமாணம் ஸதவிநா மமாவயா।
மநஸாக்ரமஸாவாதா நிஜெஶெ ஹாரயம் ஸ்திர:॥ ௧௮

*வஷாம் நொவரி நாயஸாந தியபூகஜிதெ ஹதி:।
நவ கமுஸு ஸ்மநி மமாதி தெதஜஸ:॥ ௧௯

---

* யெஷாதி வாஂஸெஹ:.

சூரனான நீ மறுபடியும் வருவதற்காகவே புறப்பட்டுப்போனாலும் என் ப்ராணனிருப்பதற்கும் ஸந்தேஹமே யாம்; இதில் ஸந்தேஹமில்லை. கு

மேன்மேலும் துக்கம்பருகிப் பேதைபோல் துக்கமேகதியாய்க்கிடக்கு மென்னை, நீ புறப்பட்டுப்போய்விடுவதாலுண்டாகும் துக்கம் பின்னும் பரிதபிக்கப்பண்ணும். சு

வீர! வாநரோத்தம! உனக்குதவியாயுள்ள வாநர—ருக்ஷர்கள்விஷயத்திலும் இந்தப் பெரிய ஸந்தேஹமொன்று என் முன் (சரீரத்துடன்) நிற்பது போலும். எ

அந்த வாநர—ருக்ஷஸைந்யங்கள் தாமாகட்டும் அந்த ராஜகுமாரர்களிருவர்களுந் தாமாகட்டும் கரைகாணாத பெருங்கடலை எப்படித் தாண்டுவார்கள்! அ

கருடபகவான், நீ, வாயுபகவான் என்னும் மூன்று பேருக்கே இந்த ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டுவதில் சக்தி யுண்டு. கூ

வீர! கார்யந்தெரிந்தவர்களிற்சிறந்தவ! நிறைவேற்றமுடியாத இந்தக் கார்யத்தைநிர்வஹிப்பதில் நல்லவற்பாடு என்ன எண்ணியிருக்கிறாய், சொல்? க0

பகைவீரரைக்கொல்லுகின்றவ! இந்தக் கார்யத்தை முற்றும் ஸாதிப்பதில் நீ ஒருவனே போதும்; (ஆயினும் நீயொருவனாகவே யுத்தஞ்செய்து)ஜயம்பெறுதல் உனக்கே புகழைவிளைக்கும் (ராமருக்கு விளைக்காது). கக

ராமர் நிறைந்த ஸைந்யங்களுடன் (வந்து) யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொன்று ஜயம்பெற்று என்னைத் தமது பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோவாரானால் அஃது (அவர்க்கு) புகழைவிளைப்பதாம். கஉ

அந்த வீரரிடத்தில் பயத்தாலே மாறுவேஷந்தரித்து வந்த்தினின் றென்னை ராக்ஷஸன் திருடிக்கொண்டுவந்ததுபோல் ராகவர் (செய்யத்)தகார். கங

சத்ருஸைந்யத்தைப்புடைக்கவல்ல காகுத்ஸ்தர் ஸைந்யங்களால் லங்கையைப் பாழாகச் செய்து என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோவாராயின் அஃ தவர்க்கேற் றிருக்கும். கச

யுத்தத்தில்சூராரான அந்த மஹாத்மாவின் பராக்ரமம் அவர்க்கேற்றிருக்கும்படி நீ செய்யவேண்டும்.' கரு

அந்தத்தோடுகூடியதும், (தம்)அடக்கத்திற்கேற்றதும், யுக்திக்குச்சேர்ந்ததுமாயிருந்த (அந்தப்பிராட்டியின்) திருமொழியை அடியேன் கேட்டு, பிறகு கொஞ்சம்சொல்லவேண்டியிருந்த வாக்யத்தை உத்தரமாகச் சொன்னேன்:— கஙு

'அம்ம! வாநர—ருக்ஷஸைந்யங்களுக்குராஜாவாய், வாநரோத்தமராய், நிறைந்தபலமுடையராயுள்ள ஸுக்ரீவர் உமதுகார்யத்தைநிறைவேற்ற நிச்சயஞ்செய்துவிட்டார். கஎ

மிகுந்தபலபராக்ரமதைர்யங்களும் மநோவேகத்திற்குஸமாநமானவேகமுமுடைய வாநரர்கள் (அவருடைய)ஆஜ்ஞையில் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கஅ

ஆகாசத்திலும் பாதாளத்திலும் பத்துத்திசைகளிலும் அவர்களுடைய வேகத்திற்குத் தடையில்லை; அளவற்றபராக்ரமமுள்ள அவர்கள் மஹத்தான கார்யங்களிலும் வருந்துகிறிலர். கக

மஹாபாக்யமும் பலச்செருக்குமுடையர்களும் வாயுதிரியும்(ஆகாச)மார்க்கத்தில்திரிகிறவர்களுமான அந்த வாநரர்களால் எத்தனையோதரம் பூமி சுற்றிவரப்பட்டிருக்கிறது. உ௦

ஸுக்ரீவரிடத்தில், எனக்குமேலானவர்களும் ஸமாநர்களுமான வாநரர்கள் இருக்கிறார்கள்; எனக்குத் தாழ்ந்தவ னொருவனும் அங் கில்லை. உ௧

நானே இங்கு வந்துவிட்டேனே! மஹாபலமுள்ள அவர்கள் (வரக்)கேட்கவேண்டுமா! மேலானவர்கள் (ஓரிடத்திற்கு) அனுப்பப்படமாட்டார்களன்றோ! மற்ற (கீழான) ஜநங்களேயன்றோ அனுப்பப்படுவார்கள். உ௨

அம்ம! ஆதலால் பரிதாபப்பட்டது போதும்; உமது துக்கம் தொலையட்டும்; வாநரகணநாதர்கள் ஒரேகுதியில் லங்கைக்கு வந்துவிடப்போகிறார்கள். உ௩

மஹாபாக்யமுடையாய்! அந்தப் புருஷோத்தமர்களிருவரும் சந்த்ரஸூர்யர்களுதித்தாற்போல் என் தோளிலேறிக்கொண்டு உமதுஸமீபத்திற்கு வரப்போகிறார்கள். உ௪

சத்ருக்களைக்கொல்லும் ஸிம்ஹத்திற்கொப்பான ராகவரையும் லக்ஷ்மணரையும் வில்லுங்கையுமாய் லங்கைவாசலில் வந்துநிற்க சீக்ரத்திலே பார்க்கப்போகிறீர். உ௫

நகங்களையும்பற்களையும்ஆயுதமாகவுடையர்களாய், வீரர்களாய், ஸிம்ஹம்போலும்புலிபோலும்நடப்பவர்களாய், மத்தகஜம்போன்றவர்களாயுள்ள வாநரர்களைக் கூட்டங்கூடிநிற்க சீக்ரத்திலே பார்க்கப்போகிறீர். உ௬

பர்வதங்களுக்கும்மேகங்களுக்குமொப்பாய் லங்கையின்மலயபர்வதத்தின்தாழ்வரைகளில் கர்ஜிக்கும் வாநரோத்தமர்களின் கோஷத்தை சீக்ரத்திலே (உமதுகாதாலே) கேட்கப்போகிறீர். உ௭

சத்ருக்களைவென்று, வநவாஸத்தைவிட்டு, உம்முடன் கூட அயோத்த்யையில் முடிசூட்டப்பெற்ற ராகவரை சீக்ரத்திலே கண்குளிரக்காணப்போகிறீர்.' (என்று பிராட்டியுடன்சொன்னேன்.) உ௮

(பிராட்டியைப்பிரிந்ததனால் தேவரீர்மிகவுந்துக்கிக்கிறதாக அடியேன்சொன்னதை முதலில்கேட்டு) தேவரீருடைய துக்கத்தாலும் அடியேனெதிரில் மிகவும்நொந்து, அநந்தரம் அடியேனால் தைர்யமாய் மங்களகரங்களான(தேவரீர்விஷயமான) இன் சொற்களால் மிகவும்தெளிவிக்கப்பட்டு மிதிலைக்கோன்திருமகள்பிராட்டியார் மநஸ்ஸமாதாநத்தை யடைந்தார்.'' உ௯

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

சுஸகூர்வெதுஹாஹாவெவுநரெவுஉவிருவெதி।
வ்ரஉக்ஷிணீக்ருதா ஹ்ருதிவுயாஸுநுஸ்ஸாரிஹி॥ உ

ஹிஶிஷ்டாஶ்ச தாயாஶ்ச ஸந்தி தத்ர வநளகுஸுஸ்।
ஹதம் வ்ருக்ஷவரம் கஶ்சிந்நாஸி ஸுந்தீர்வஸந்தியள॥ உக

கஹம் தாவதிஹ வ்ராவ்ம் கிம்வுநரெஷ்ட ஹுஹாவயாம்।
நஹி வ்ருக்ஷாம் வெஷ்யெந்தெ வெஷ்யெந்தெ ஹீதரெ ஜநாம்॥ உஉ

தஶ்ரயம் வரிதாவெந ஹெவி ஹ்ருவுவ்ருவெதுதெ।
ஸுகாதாரிதந வெ ஶ்ரூரிஷ்யந்தி ஹரிய-ஶ்ரவாம்॥ உங

ஹி வ்ருஷ்ணாதள தளவ ஶ்ரூநஸ-ஶ்ரயுரிவிவொஹிதள।
ஸுகாஶ்ரம் ஹுஹாஹாமெ! ந்ருஸிம்ஹாவாஶ்ரிஷ்ருதம்॥ உச

சரிவ்ரம் ஸிம்ஹஸ்ரூஶ்ரம் க்ஷிவ்ரம் ஶ்ரக்ஷ்ருஸி ராவவஶ்।
ஶ்ரக்ஷணம்வ ப்ரநஷ்டாணிம் ஶ்ரூஹாரஶ்வவஸ்ரிதஶ்॥ உரு

நவஶ்ரஷாய-யாநீராநிம்ஹஶ்ராஶ்ரு-ஶ்ரயவிக்ருதாந்।
வாநராநாரணெநாஹா நிவ்ரம் ஶ்ரக்ஷ்ருஸி ஸுஹ்ருதாந்॥ உசு

ரெஶ்ரயாஶ்ரு-ஶ்ரநிகாஶ்ராநாம் ஶ்ரூஹாஶ்ரயபவாந-ஷ்ர।
நஶ்ருதாம் சுவிஶ-வ்ரா நாஶிராரெவாஷ்ருஸி ஸுநஶ்॥ உஎ

நிவ்ருதவநவாஸம்வ தயா ஸாயுரிநஶ்।
கஹிஷிகுஶெபொஶ்ரயாம் க்ஷிவ்ரம் ஶ்ரக்ஷ்ருஸி ராவவஶ்॥ உஅ

[illegible] தா ஶ்யா வாஶ்ரிரஶ்ரீ நஹாஷிணா ஶிவாஹிரிஷ்டாஹிரஹிவ்ருஸாஷி
தா। ஜஶ்ரா ஶ்ரா நிம் ஶ்ரெயெஶ்ரியா தஜா தவாவி ஶ்ரொகெந கஹா
ஹிவீஹி தா॥ உகூ

ஶ்ரீ ராமாயணெ ஆதிகாவ்ய வால்மீகீயெ
ஆதிம்ஶ்ரு தஹஸ்ரி காயாம் ஸம்ஹிதாயாம்

ஸுந்தரகாண்டெ சுஷ்ஷஷ்டிதமஃ ஸர்கம்.

ஸுந்தரகாண்டம் ஸமாப்தம்.

Mrs Mackenzie